

نه‌ب نه‌نستاس ماری گهر مه‌لی

سرتاقی بعمیدایی

منتدی افری الثقافی

www.iqra.ablamontada.com

وه‌ر گئیرانی: عه‌زیز گهردی

۲۰۱۲

منتدى اقرأ الثقافي

www.iqra.ahlamontada.com

ئەب ئەنستاس ماری كەرمەلى

ھەقايەتى بەغدایى

وەرگىزىرانی:

عەزىز گەردى

۲۰۱۲

ناوی کتیب: هه‌قایه‌تی به‌غدایی

تۆمارکردن و نووسینه‌وه‌ی: ئه‌ب ئه‌ستاس ماری کهرمه‌لی

ئاماده‌کردن و داپشتنه‌وه‌ی به‌ عهره‌بی ستاندارد: د. داوود سلوم

وه‌رگێڕانی له‌ عهره‌بییه‌وه: عه‌زیز گه‌ردی

ئه‌رمینه‌انی هونه‌ری ناوه‌وه‌ی به‌رگ: خه‌لیل هه‌دایه‌ مام شنه‌خ (٤٢٦٢ ٤٩٢)

چاپی: یه‌که‌م ٢٠١٢

شوێنی چاپ: چاپخانه‌ی رۆژمه‌لات-هه‌ولێر (٤٦٣٩٥٣١)

نرخ: (٦٠٠٠) دیتار

له‌ به‌رێوه‌ به‌رایه‌تی گه‌شتی کتیبخانه‌ گه‌شتیه‌کان ژماره‌ی سپاردن (١٢٢٣) سالی ٢٠١١

له‌ بلا‌وه‌ کراوه‌کانی خانه‌ی چاپ و بلا‌وه‌ کردنه‌وه‌ی ناوێر هه‌ولێر / ژماره‌ (٧٩)

تێبینی:

هه‌قایه‌ته‌کانی ئه‌م کتیبه‌، له‌ عهره‌بییه‌که‌دا ته‌نیا ژماره‌یان بو‌دانه‌ندراوه
(١،٢،٣...٤)، ناویان بو‌دانه‌ندراوه‌. وه‌رگێڕی کوردی، به‌ پینی ناوه‌پۆکی
هه‌قایه‌ته‌کان، ناوی بو‌داناون.

ناوه پړوك

.....	سولتان نه سيم	۵
.....	ناخ	۱۵
.....	نه شقی هیلکه	۲۱
.....	سه گي رهش	۲۹
.....	حفت به له می زیږ	۳۵
.....	ته باشی زیږ	۴۱
.....	کوپه سولتان توور به کوډم	۵۰
.....	کوپه که چله ی زاوای سولتان	۵۸
.....	برا گچکه	۶۶
.....	شیره ژن	۷۵
.....	کوپي دهرمان	۸۵
.....	کچ و کوږ . مامزو نیږی	۹۱
.....	شهمسی قه مهر باجی به یانی	۹۹
.....	ده رویش محمه دو کچی سولتانی	۱۰۵
.....	بالنده ی سهوز	۱۱۵
.....	ژنی عولعولی	۱۲۳
.....	کچی قازی	۱۲۷
.....	ژن چاکه ی له سه ر پیاو هه یه	۱۳۹
.....	ترنجه خاتوون	۱۵۱
.....	چیا ی رهش	۱۶۳
.....	به له کزاده	۱۷۴
.....	کوپي وه زیرو درسته که ی	۱۸۰
.....	کچه ی قوفل دراو	۱۸۸
.....	سی کچه بازگان ی ژوینباز	۱۹۷

٢٠٤.....	كچي چيلكه‌كه‌ر.....
٢١٠.....	كچي سولتان و كوڤي شينخي عاره‌بان.....
٢١٧.....	كوڤي وه‌زيرو باره‌ژني.....
٢٢٢.....	بوليوولي هه‌زار.....
٢٣٧.....	كچه به‌قال.....
٢٤٥.....	دوتام و پسمام.....
٢٥٥.....	مانگي مانگان.....
٢٦٣.....	چاره‌نوس.....
٢٧٢.....	له ده كچان، كچيك.....
٢٨٢.....	مسكي سولتان.....
٢٩١.....	دارينه.....
٣٠٣.....	ماسيگري زاواي سولتان.....
٣١١.....	ته‌مبوورژهن.....
٣١٧.....	ئه‌نگوستيله‌ي كچي مار.....
٣٢٤.....	كچه بازركان.....
٣٣٠.....	ئه‌سپه دارينه‌ي باندار.....
٣٤١.....	كچه‌ي پسمامكوژ.....
٣٤٦.....	گه‌نجي خه‌وتوو.....
٣٥٥.....	دوو پيره‌ژني خوشك.....
٣٦٢.....	شيرى شير له پشتي شير.....
٣٧٧.....	خال و خوارزا.....
٣٨٥.....	سى براو خه‌زنه‌ي ناو بير.....
٣٩٥.....	كچي دارتاش و كچي شاي په‌ريان.....
٤٠٤.....	به‌ختي سى خوشكي هه‌ژار.....
٤١١.....	براى بيوه‌فا و براى لىبوورده.....
٤٢٠.....	به‌ختي خه‌ره كرئس.....
٤٣١.....	زپدايك و زپ كچ.....
٤٣٦.....	كوڤه هه‌ژار و كچه سولتان.....

۱- سولتان نه سیم

هه بوو نه بوو...

ئافره تیک هه بوو، نه سکی ده بوو نه مندال. گوتی: ئه گهر سکم بوو و خوا مندالیکی پی به خشیم، جلی لای (بیخه م) یک ده دورم. خوا کردی مندالیکی به سکی کهوت. به دواي (بیخه م) یکدا گهرا بو ئه وهی جلی منداله کهی له لا بدووری. گهرا تا دوزییه وه. چووه مالیان. دانیشته بو ئه وهی جله که بدووری سهیری ئه م لاو ئه و لای خوئی کرد، دیتی گورزه شواریک له ناو ته شته ئاویک داندراوه. کابرایهک هات ژنه ی (بیخه م) ی به سته وه و به شواران وه ریگه پرای. پوژی، سی جار لییده دا: به یانی سه د داری لییده دا و نیورانی سه د داری لییده دا و نیواری سه د داری لییده دا.

ژنه که گوتی: من بو جل دوورین هاتم که چی چیم به چاوی خوم دی! به ژنه که ی گوت:

- پییان گوتم تو (بیخه م) ی. پیم بلی هه قایه تی تو چیه؟

ژنه ی خانه خوئی پیی گوت:

- گوی بگره پووری! پوژی، له گهل میرده که مدا له ژوره وه دانیشته بووین،

تریی ره شمان له ناو سینی سپی ده خوارد. پیم گوت:

- پیاویژگه، سه‌یرکه ئەم دوو ره‌نگه: سپی و ره‌ش، چه‌ند جوان لیک دین!!
پیی گوتم:

- مانای وایه تو ئەشقی قووله‌ره‌شیک بووی!
له‌و پوژوه، هه‌موو پوژئی سی سهد دارم لیده‌داو منیش نه به دایکم ده‌لیم و نه به هیچ که‌س. نه‌ینییه‌که‌م له ناو سینگی خوم پاراستوو. هه‌موو پوژئی که لیم ددا، پیم ده‌لی: نایا هیچ سواری نازای وه‌کوو من هه‌یه؟. منیش ده‌لیم: نه‌خیر، نییه. کاتی، ئافره‌ته‌که گویی له‌م هه‌قابه‌ته بوو، به ژنه‌ی خانه‌خویی گوت:

ئه‌گهر ئەو جاره هاته لات و گوتی: نایا هیچ سواری نازای وه‌کوو من هه‌یه؟
پیی بلی: به‌لی هه‌یه! ئه‌گهر گوتی کئیه؟! بلی سولتان (نه‌سیم)ه!
کابرا پوژاوا هاته‌وه، ده‌ستی به لیدانی ژنه‌که‌ی کرد. که له لیدانی بووه‌وه
پیی گوت:

نایا هیچ سواری وه‌کوو من نازا هه‌یه؟
ژنه‌که گوتی:

. به‌لی!

گوتی:

کئیه؟

گوتی:

- سولتان نه‌سیمه!!

که کابرا ئەمه‌ی گوی لیبوو، گوتی:

حورمی، هه‌سته که‌ل و په‌لی پیووستیی سه‌فه‌رم بو ئاماده‌که. ژنه که‌ل و په‌لی پیووستیی سه‌فه‌ری بو ئاماده‌کرد. کابرا هه‌لی گرت و پویشته. له هه‌ورازان هه‌لکشاو له نشیوان داکشا تا گه‌یشته ئەو شوینه‌ی سولتان نه‌سیمی لی بوو. پرسییاری سولتان نه‌سیمی کرد، نیشانیان دا. چوو لایدایه مائی و شه‌و له کنی مایه‌وه. به‌یانی، سولتان نه‌سیم چوو له ناو ته‌ویلنه و چاوی به ئەسپه‌کاندا گیراو بانگی کرد:

میر غه‌زه‌ب! وه‌ره له سه‌ری مه‌یته‌ر بده.

میر غه‌زه‌ب له‌سه‌ری مه‌یته‌ری دا.
پوژێ دووهم، سولتان نه‌سیم دیسان به‌یانی چوو له‌ته‌ویله‌ و سه‌یری
ئه‌سه‌په‌کانی کردو بانگی کرد:
. میر غه‌زه‌ب! وه‌ره له‌ سه‌ری مه‌یته‌ر بده.
پوژێ سه‌ییه‌میش له‌ سه‌ری مه‌یته‌ریکی تری دا.
میوانه‌که‌ش هه‌موو پوژێ ته‌ماشای ده‌کردو ئه‌و پروداوه‌ی به‌ چاری خۆی
ده‌دی.
پوژێ سه‌ییه‌م، کابرا به‌ سولتان نه‌سیم گوت:
. جه‌نابی سولتان، دلم شه‌قی برد! ئه‌وه‌ مه‌سه‌له‌ چیه‌؟! تو هه‌موو پوژێ له
سه‌ری یه‌کی ده‌دی؟
سولتان نه‌سیم پێی گوت:
. جوانوو یه‌که‌م هه‌یه‌ باش خزمه‌تی ناکه‌ن. هه‌موو پوژێ شه‌که‌ت و ماندووی
ده‌که‌ن.
که‌ میوانه‌که‌ ئه‌مه‌ی بیست، به‌ سولتان نه‌سیم گوت:
. ئه‌مشه‌و، من ده‌بمه‌ مه‌یته‌ر.
کابرا جلی ئیشی کرده‌ به‌رو چوو ته‌ویله‌. که‌ عیशा داها، دیتی ئافره‌تیک
هات و قیرانندی:
. مه‌یته‌ر وه‌ره!
کابرا گوتی:
به‌لی هاتم!
ژنه‌که‌ پێی گوت:
. جوانوو یه‌که‌م بو زین که‌ بو ئه‌وه‌ی سواری بم.
کابرا جوانوو یه‌که‌ی زین کردو خۆیشی سواری جوانوو یه‌که‌ی دی بوو. به‌ دوو
قوڵی پویشتن. ژنه‌ له‌ نواوه‌ و کابرا له‌ دواوه‌. گه‌یشتنه‌ چوڵ و بیابان. ژنه‌که‌
به‌ کابرای گوت:
. جوانوو یه‌که‌ لی‌ره‌ به‌سته‌وه‌. من هه‌تا ئه‌وی ده‌چم، هه‌ر ئیستا دیمه‌وه‌.

کاتی که ژنه که پویشنت، کابرا بی نهوهی وا بکا ژنه ههست پی بکا، دوو به دووی چوو. ژنه هه پویشنت... پویشنت تا گهیشته نهشکه وتیک. چووو ژووره وه. کابراش به دوایدا چوو، تهماشای کرد داخوچ دهکا. دیتی چل دیو چاره پئی ژنه که یان ده کرد. که چاویان پی کهوت، گوتیان:

. نهوه بو دواکهوتی؟

ژنه که گوتی:

. ئیشیکم هاته پئیش.

تا به یانی خهریکی گه مه و سوحبهت و رابواردن بوون. به یانی پئیش نهوهی ژنه که بیته دهره وه، مهیتهر هاته دهره وه. چووو نهو شوینهی که ژنه پئی گوتبوو لیهر بوهسته. که ژنه که هاته وه، به کابرای گوت:

. مهیتهر!

کابرا گوتی:

. به ئی

ژنه که گوتی:

. ههسته سواری جوانووه کهت به بچینه وه مائی.

کابرا ههستا. ژنه سواری جوانووه که بوو و نهویش سواری جوانووی خوئی بوو. هاتن تا گهیشتنه وه مائی. ژنه که چووو ژووری خوئی و مهیتهریش چووو ته ویله. ماینه که نهوهندهی غاردا بوو، کابرای شل و شه کهت کردبوو! هه سهری له سهر سهرین دانا، خهوی لیکهوت! به یانی، سولتان وه کوو هه موو روژی هات و له نهسپه کان ورد بووه وه. دیتی دوو جوانووه که شه کهتن.

بانگی کرد:

. کی مهیتهر؟

پئیان گوت:

. نهو میوانه ی نهو روژه هاته لات.

نهوان لهو قسانه دابوون، مهیتهر به خه بهر هات. سهری له پرووداوی نهو شه وه سورما بوو. سولتان بانگی کرد و پئی گوت:

. نهی فلان، بوچی باش خزمه تی نهسپه کانت نه کردووه؟

كابرا، كه ئه‌مه‌ی بیست، به سولتانی گوت:
. سولتان، هه‌قايه‌تیکم بۆ تۆ پێیه. تۆ هه‌موو روژی له سه‌ری یه‌کیك ده‌ده‌ی،
كه‌چی ژنه‌که‌ی خۆته ئاوها و ئاوها ده‌کا.

هه‌قايه‌ته‌که‌ی له‌سه‌ری هه‌تا بنی بۆ سولتان گێرپه‌وه‌ و پێی گوت:
ئه‌گه‌ر باوه‌ر ناکه‌ی، سه‌به‌ی شه‌و جلی مه‌یته‌ری له‌به‌ر بکه‌ و خۆت بکه‌ مه‌یته‌ر،
شته‌که‌ به‌ چاوی خۆت ده‌بینی.

سولتان ئه‌و روژه زۆر دلته‌نگ و په‌شوکا و بوو. عیशा داها. سولتان هه‌ستا
جلی مه‌یته‌ری کرده به‌رو چوو له‌ ناو ته‌ویله‌ دانیشته‌ و چاوه‌پێی کرد.
یه‌کسه‌ر ژنه‌که‌ی ها‌ت و بانگی کرد:

. مه‌یته‌ر، هه‌سته ئه‌و دوو جوانوه‌ مایه‌ زین که.
سولتان زوو دوو جوانوه‌ مایه‌که‌ی زین کرد. ژنه‌که‌ سواری جوانویه‌ک بوو
و سولتانیش سواری جوانوه‌که‌ی تر بوو. رویشته‌ن تا گه‌یشتنه‌ ئه‌و
شوینه‌ی ئه‌سپیان ئی ده‌به‌سته‌وه‌. وه‌کوو میوانه‌که‌ بۆی باس کردبوو. ژنه‌که‌
پێی گوت:

. تۆ لێره دانیشه، من ئیستا دیمه‌وه.
کاتی ژنه‌که‌ رویشته‌، سولتان به‌ په‌نازیه‌ به‌ دوایدا چوو تا ژنه‌که‌ گه‌یشته
ئه‌و شوینه‌ی مه‌به‌ستی بوو و چوو له‌ شه‌که‌وته‌که‌. سولتان به‌ دوایدا
چوو ژوره‌وه‌، دیتی چل دیو چاوه‌پێی ژنه‌که‌یان ده‌کرد. که‌ دیوه‌کان
چاویان به‌ ژنه‌که‌ که‌وت گوتیان:

. ئه‌وه‌ بۆ گێرۆ بووی؟
ژنه‌که‌ پێی گوتن:
. ئیشم هه‌بوو.

ده‌ستیان به‌ گه‌مه‌ و سوچه‌ت و رابواردن کرد. که‌ وه‌ختی مه‌لابانگدان
به‌یانی داها، ژنه‌که‌ ویستی بچیته‌ ده‌ره‌وه‌، سولتان ده‌ پێشدا چوو
ده‌ره‌وه‌ و گه‌رپه‌وه‌ لای دوو جوانوه‌که‌. ژنه‌که‌ ها‌ته‌وه‌ به‌ مه‌یته‌ری گوت:
. مه‌یته‌ر، هه‌سته با بروین.

مه‌یتەر هه‌ستا سوار بوو. ژنه‌که‌ش سوار بوو. پڕۆیشتن. له‌ نیوه‌ی پڕیگادا
سولتان به‌ ژنه‌که‌ی گوت:

. خانم، تو ده‌ پێشدا پڕۆ، منیش هه‌ر ئیستا ده‌تگه‌می، کیسه‌ تووتنه‌که‌م له‌
شوینی به‌ستنه‌وه‌ی جوانووه‌کان له‌ بیر کردوه‌.
ژنه‌که‌ گوتی:

. باشه، پڕۆ!

سولتان چووه‌ ئه‌شکه‌وتی دیوه‌کان. دیتی هه‌موویان نووستوون و
شمشیریکیان له‌ ته‌نیشته‌. ده‌ستی دایه‌ شمشیره‌که‌و سه‌ری هه‌موو
دیوه‌کانی ببری و سه‌ره‌کانی له‌ گه‌ل خۆی هینایه‌وه‌ و گه‌یشته‌وه‌ ژنه‌که‌ی.
پڕۆیشتن تا گه‌یشتنه‌وه‌ مالی. ژنه‌که‌ چووه‌ ژووری خۆی بو‌ئوه‌ی بخه‌وی.
سولتانیش جوانووه‌کانی برده‌ ته‌ویله‌که‌و به‌ستنییه‌وه‌ و چوو، له‌ ژووری
خۆی نا، له‌ ژووریکێ تر نووست. له‌ولاوه‌ش کاتی ژنه‌که‌ نووست، خه‌ونیکی
ناخۆشی دی و به‌ توقاوی له‌ خه‌و پاپه‌ری. خه‌ونه‌که‌ی بو‌ دایکی گێزپایه‌وه‌ و
گوتی:

. دایکه، سولتان نه‌سیمم له‌ خه‌ودا دی. به‌رگی مه‌یته‌ری له‌به‌ر بوو. له‌گه‌ل من
هات و هه‌ر چل دیوی سه‌ر ببری. سه‌ره‌کانی له‌گه‌ل خۆی هینایه‌ود. (دیاره
دایکی به‌ مه‌سه‌له‌که‌ی ده‌زانی و پێی لی نه‌ده‌گرت). کاتی دایکی نه‌مه‌ی
بیست، پێی گوت:

. نا، کچم، وا نییه‌! ئه‌وه‌ خه‌ونه، خه‌ون راست نییه‌.

ژنه‌که‌ نووسته‌وه‌ و هه‌مان خه‌ونی بینیه‌وه‌. هه‌ستا به‌ دایکی گوت:

. دایکه، نه‌گه‌ر پێم باوه‌ر ناکه‌ی، پڕۆ بزانه‌ سولتان چی له‌ بن سه‌ری دایه‌؟
ژنه‌ خۆی هه‌ستا و چوو، سه‌یری بن سه‌ری می‌رده‌که‌ی کرد. دیتی چل سه‌ر
له‌ ناو کیسه‌دان. ژنه‌ گه‌زپایه‌وه‌ به‌ دایکی گوت:

- دایکه، سه‌بینه‌ دابی سولتان ده‌مکوژی! ئیستا ده‌چمه‌ لای ویردیکی ئی
ده‌خوینم و ده‌یکه‌م به‌ که‌ر.

دایکی گوتی:

- نا.. کچم! مێردی خۆته! سولتانه! ده‌ترسم هه‌ست به‌ شه‌رمه‌زاری و سووکایه‌تی بکا.

ژنه‌که گوتی:

. دایکه، وه‌خته دلم بته‌قی! تا به‌یانی خۆم پی‌راناگیری! ویردیکی له‌سه‌ر ده‌خوینم ده‌یکه‌م به‌ له‌قله‌ق.

ژنه‌که چووه لای سولتان، ده‌ستی دایه‌ دارێك، ویردیکی له‌سه‌ر سولتان خویندو دارێکی لێداو پێی گوت: ببه‌ به‌ له‌قله‌ق!

سولتانی گوپی و کردی به‌ له‌قله‌ق! له‌قله‌قه‌که‌ فری چووه‌ ناو له‌قله‌قه‌کانی که‌ناری ده‌ریا. کاتی له‌قله‌قه‌کان دیتیان ئەمه له‌قله‌قیکی غواره‌یه، به‌ ده‌نووکان تیی و پرووکان هه‌موو په‌رو تووکیان ده‌رهینا.

دوای که‌می، سی‌ کوتر هاتن، گوتیان: ئوی ئه‌وه سولتان نه‌سیمه! هو! سولتان نه‌سیم، نه‌گه‌ر خه‌وتووی، خه‌وه‌که‌ت خه‌وی به‌دبه‌ختییه. نه‌گه‌ر به‌ ناگاشی، نیشانه‌ی به‌خته‌وه‌رییه! پیت ده‌لێن: سی‌ کچ دین، له‌ نزیك تو‌وه له‌سه‌ر که‌ناری ده‌ریا داده‌نیشن. ده‌یانه‌وی سه‌ری خویان بشۆن و هه‌ر یه‌که به‌وه‌ی تر ده‌لی: من پێشی تو سه‌ری خۆم ده‌شۆم. سولتان نه‌سیم، ئه‌وه پیت ده‌لێن: نه‌گه‌ر به‌ خه‌به‌ری و تیده‌گه‌ی، که‌ چاوت به‌ کچه‌کان که‌وت، هه‌سته‌ ناو به‌ سه‌ری هه‌ر سینکیان دا‌که. ئەوانیش ویردت له‌سه‌ر ده‌خوینن و ده‌تخه‌نه‌وه سه‌ر شکلی جارانت.

کوتره‌کان له‌ قسه‌کان بوونه‌وه. له‌ شه‌قه‌ی بالیان داو رویشتن. دوای نه‌ختی سی‌ کچ هاتن. له‌سه‌ر که‌ناری ده‌ریا دانیشتن و له‌ به‌ینی خویانه‌وه کردیانه کیشه. هه‌ر که‌سه ده‌یگوت: ئاو به‌ من دا‌کهن. سولتان هه‌ستا ئاوی به‌ هه‌موویان دا‌کرد. که‌ خویان شووشت، به‌ سولتان نه‌سیمیان گوت:

. سولتان نه‌سیم، چون پاداشتت بده‌ینه‌وه؟ وا باشه‌ بتخه‌ینه‌وه سار شکلی جارانت.

له‌سه‌ریان خویندو خستیان‌وه سه‌ر شکلی بنیاده‌مان.

سولتان نه‌سیم که‌ بووه‌وه به‌ مرو‌قه، یه‌کسه‌ر چووه‌وه مالی. ده‌ستی دایه‌ دارێك و دارێکی له‌ ژنه‌که‌ی داو کردی به‌ کوتر و له‌ ناو رکه‌وی ناو له‌

خواردن و خواردنه وه بی بهشی کردو جارچییهکی نارده بازار جاری دا: چی ژنی شار ههیه هه موویان بکوژن و ئه وهی دوو گیانه ورگی بدپن! که سولتان ئه و فرمانه ی دهر کرد، ئه وهی ژن و ئه وهی دوو گیان بوو، نه یانه یشت. پیره میردیک کچی هه بوو، چوه لای سولتان و پی گوت: . جه نابی سولتان، چۆن ده بی تو بی ژن بی؟! وهره ژنیکت بو دینم. سولتان گوتی:

. له دونیادا هیچ ژنم ناوی.

پیره میرد پی گوت:

. ژنیکی دوو گیان ههیه، ده یهینن با لای خو ت بی! نه گهر کچی بوو، ئه وه نسیمی تو یه. به دهستی خو ت په روه دهی بکه و که گه وره بوو پی پراگه یشت، له خو تی ماره بکه و بیهینه! ژنه که یان برده مالی سولتان و له وی به جییان هیشت. داوی چه ند پوژیک، ژنه که کچی بوو. له ژیر دایکی ده ریانه ینا و بر دیان له ناو حه فت ژووری له ناو یه ک و حه فت ژیر زه مین دایاننا بو ئه وهی که س نه یبینی و که سیش ئه و نه یینی.

پوژی له پوژان که کچه پی پراگه یشت سولتان زه ماوه ندی له گه ل کرد.

ژنه که سکی بوو و سی کوری هینا. ژنه که هیچ ریگا و ئاسمان و خو ری نه دیبوو. پوژی، له مینای په نجه ره یه کی بچو و که وه پووناکی بینی، به کاره که ره که ی گوت: ئه مه چییه!؟

کاره که ره که گوتی:

. ئه مه پووناکییه خانمه که م! له دهره وهی ئیره، دونیا ههیه، خو ره ههیه، خه لک ههیه.

که پوژئاوا بوو، میردی هاته وه، داوی له میردی کرد، گوتی:

. ده مه وی بچه دهره وه و دونیا ببینم!

سولتان گوتی:

- (إنا لله و إنا إليه راجعون)! ئافرهت، که سه یه نه داها ت پرۆ بو خو ت پیاسه یه که به ناو باخدا بکه.

که سبهینه داها، ژنه که چوو دهروه. دوو تپیه سه ربازی له گه لّ چوو. ژنه که تا چوار سعات سه ربازه کانی له گه لّ دا بوو، ئەو حه له پینی گوتن: ئیوه بگه پینه وه، من له گه لّ سولتان نه سیم دهیم.

ئیواری، سه ربازه کان گه رانه وه. مایه وه ژنه که و سولتان نه سیم و منداله کانیان له ناو خاک و خولّ گه مه یان ده کرد. له ناکا و منداله کان دیتیان به ردیک جوولایه وه. بهرده که یان بلّند کرد دیتیان له غه مه. چل دیوی تیدایه. هاوار دهکن:

ئاخ!! سولتان نه سیم!! هه شتا دیو بووین ماینه وه چل! کوا نه وهی سولتانمان بخاته بهرده ست، بزانه چی لیده کهین؟ پاش نه ختی، سیویکیان هینا له بهینی خویانه وه دابه شیان کرد بو چل پارچه. ژنی سولتان نه سیم به سولتانی گوت:

. نه گه ر پارچه سیویکم بو نه هینی، پینان ده لیم تو لیره ی. سولتان نه سیم که نه مه ی بیست، چوو لای دیوه کان و به فیلّ پارچه سیویکی لیوه رگرتن و هینای دایه ژنه که ی. ئینجا دیوه کان نووشته یه کیان ده رهینا و گوتیان:

. ئای سولتان نه سیم، له کوئی بو نه وهی بتخوین؟!

ژنه که ی سولتان به سولتانی گوت:

. نه ی سولتان، نه گه ر پارچه یه کم له و نووشته یه بو نه هینی، هاوار. ده که م و ده لیم:

. سولتان نه سیم نه وه تا لیره یه!

سولتان گوتی:

- پارچه نووشته ت بو له کوئی بینم؟! برۆ پینان بلّی! (إنا لله و إنا إليه راجعون)! تو له وه تی له سکی دایکتدای، من به خیوت ده که م! وه مده زانی ده بی به ژنیکی چاک!

ژنه که هاواری کرد:

. وهرن، نه وه تا سولتان نه سیم لیره یه!

کاتی ده له دیوه کان نه مه یان بیست، هاتنه دهروه سولتان نه سیمیان گرت و به زنجیر به ستیان وه و رایانکی شایه ناو له غه مه که. ژنه که شیان برد.

منداله‌کان له ده‌وری سولتان ده‌گریان و ژنه‌کەش له گەل چل دیوه‌که
پرایده‌بوارد.

نیوه‌شەو، دە‌له دیوه‌کان نووستن. سولتان نەسیم به منداله‌کانی گوت:

. پۆله‌کانم، ده‌توانن ئەم کوټ و زنجیره‌م لی بکەنەوه؟

پێیان گوت:

. بە‌لی باوکه!

زنجیره‌که‌یان پچراندو سولتانیان کرده‌وه. سولتان که نازاد بوو، شمشیریک
له‌وی هه‌لواسرابوو، ده‌ستی دایه شمشیره‌که‌و هه‌ر چل دیوی کوشت. که
ئەوانی ته‌واو کرد، گه‌رایه‌وه لای ژنه‌که‌ی و به‌خه‌به‌ری هینا. کاتی ژنه‌که‌ به
ناگا هات و دیتی ده‌له دیوه‌کان کوژراون، زانی سولتان کوشتووونی. به
سولتانی گوت:

. سولتان، مه‌مکوژه! من ژنی تو‌م. سولتان پێی گوت:

- باشه‌ ئه‌ی نه‌تده‌زانی من می‌ردی تو‌م و باوکی منداله‌کانتم! تو‌ هیشتا له
سکی دایکتدابووی من په‌روه‌رده‌م کردی. که‌چی خیانه‌تت له‌گه‌ل کردم. ئەم
قسانه‌ دادت نادا!

شیریکی له‌ سه‌ری داو کوشتی.

ئینجا به‌رده‌که‌ی له‌سه‌ر له‌غه‌مه‌که‌ دانایه‌وه. ده‌ستی منداله‌کانی گرت و
گه‌رایه‌وه مالی. دوا‌ی ئەوه، وازی له‌ سولتانیتی هینا. بوو به‌ ده‌رویش و به
دونیادا که‌وته‌ گه‌ران.

لای ئیوه‌ بووین و هاتینه‌وه!

* * *

۲- ئاخ !

هەبوو نەبوو....

سولتانىك هەبوو، سى كچى هەبوو. سولتان ويستى بە سەفەر بچى. كچە
گەورەكەى پىنى گوت:

- باوكە، لەگەل دەستى خوت ديارىيەكم بو بينە.

كچى ناوەنجى گوتى:

(كراسى زەرى) يەكم بە ديارى بو بينە.

كچە گچكەكەيش گوتى:

- باوكە، دارخورمايەكم بو بينە هيشووى مروارى پيوە بى. ئەگەر بوم
نەهينى، كەشتيت لە ناوەندى دەريادا دەوەستى.

سولتان پىنى گوتن:

. باشە!

سولتان بە پشت و پەناى خوا بوى دەرچوو. كاتى ويستى بگەرپتەو، ديارى
بو كچى گەورەو كچى ناوەنجى كرى، بەلام لە بىرى چوو دارخورماى بە

هیشووهر مروراری بو کچی گچکه بکری. کاتی که شتییه که یان گه‌یشته ناوه‌راستی ده‌ریا، که شتییه که چه‌قی. که که شتییه که چه‌قی باوکی کچه‌کان زانی له بیری کردووهر دارخورمای به هیشووهر مروراری بو کچه گچکه‌که‌ی بیینی. بیری کرده‌وه و له ناخی دل‌ه‌وه گوتی:

- ئاخ!! خوایه! ئیستا له و کاته و له ناو ئەم ده‌ریایه‌دا دارخورما له کوی بیینم!؟

که گوتی (ئاخ)! ده‌ریا شه‌قی بردو کوئله‌یه‌ک له ناو شه‌پوئلی ده‌ریا هاته ده‌ره‌وه. پیی گوت:

. فه‌رموو چیت ده‌وی؟! من (ئاخ)م ههر چیت ده‌وی بخوازه!
سولتان پیی گوت:

- کچه گچکه‌که‌م داوای لی‌کردووم دارخورمایه‌کی به هیشووهر مروراری بو بیینم و له بیری کردووهر بو بکرم.

کوئله‌که پیی گوت:

- ئە‌گەر من دارخورمایه‌کی به هیشووهر مروراری بو بیینم کچه‌که‌تم به هاوسه‌ری ده‌ده‌یتی؟!؟

سولتان گوتی:

. ئا... ئاماده‌م!

کوئله‌که دارخورما‌که‌ی هینا و دایه سولتان. که شتییه‌که جوولا و که‌وته‌وه ری. سولتان گه‌یشته‌وه ناو مال و مندالی خوئی و دیارییه‌کانی دایه کچه‌کان.

دارخورما‌که‌ی پێشکه‌شی کچه‌گچکه‌که‌ی کرد. کچه‌ دارخورما‌که‌ی وه‌رگرت و له‌سه‌ر بان چاندی. هه‌موو پوژئی ته‌ماشای ده‌کرد و چاوه‌پێی ده‌کرد. دوا‌ی چهند پوژیک کچه‌که له‌سه‌ر بان دانیشتبوو. ههر هینده‌ی زانی

(ئاخ) له‌کنی په‌یدا بو و پیی گوت:

. هه‌سته‌ برۆ لای باوکت. پیی بلێ:

- فلانه‌ کوئله‌ هاتووهر ده‌ی: کوا ئەو په‌یمان‌ه‌ی من و تو له‌ ناو ده‌ریادا به‌ستمان؟ بزانه‌ چیت پیده‌لی؟!؟

کچه‌که‌ چووهر خوارێ بو لای باوکی و پیی گوت:

. باوکه (ناخ)ی کوپله هاتوو ده‌لی: کوا نهو په‌یمان‌هی من و تو له ناو ده‌ریادا

به‌ستمان؟!

باوکی پیی گوت:

. من له‌سه‌ر په‌یمان‌ی خوّم! پیی بلی بیته خواری قسه بکه‌ین!

کوپله‌که چوو خواری. باوکی کچه‌ی بین‌ی و پیی گوت:

. کوا په‌یمان‌ه‌که‌ت؟

سو‌لتان گوتی:

. کچه‌که وا لای دارخورما‌که‌یه. برو بیبه!

کوپله‌که کچه‌که و دارخورما‌که‌ی خسته سه‌ر شانی و فپری. کچه‌که‌ی برده

که‌ناری ده‌ریا و له‌وی له‌ناو خانوویه‌کی دانا. کچه‌که، له‌و شوینه‌دا، له

خوی و له کوپله‌که به‌و لاوه، هیچ که‌سی نه‌ده‌دی. کوپله‌که چیشتی لی‌ده‌نا و

به‌یه‌که‌وه شیویان ده‌خوارد. کچه‌که به‌ دریزایی شه‌و خه‌وی لی نه‌ده‌که‌وت.

به‌(ناخ)ی گوت: شه‌و خه‌وم لی ناکه‌وی. (ناخ) سیویکی دایی و پیی گوت:

. شه‌و نه‌م سیوه‌ بو‌ن که، خه‌وت لی‌ده‌که‌وی.

کچه‌که مانگیک به‌م جو‌ره مایه‌وه. مانگیکی تریشی به‌سه‌رداچوو. ئینجا له

دلی خویدا گوتی:

. نه‌مرو ئیواری، سیوه‌که بو‌ن ناکه‌م. با خه‌وم لی نه‌که‌وی. بزانم کی دیته

لام و شه‌و چ پووده‌دات؟

نیوه‌شه‌و، هر به‌ خه‌به‌ر بوو. دیتی گه‌نجیک هاته‌ لای و له‌ ته‌کییه‌وه راکشا.

کچه‌که سه‌یری کرد دیتی گه‌نجه‌که حه‌فت قوفلی له‌سه‌ر سنگی بوو کلیلی

قوفله‌کانیشی به‌ قزئی سه‌رییه‌وه هه‌لواس‌رابوو. کچه‌که ده‌ستی دایه

کلیله‌کان و یه‌که یه‌که قوفله‌کانی کرده‌وه. قوفلی یه‌که‌می کرده‌وه. دیتی

دارتاشیکی تیدایه لانگیک دروست ده‌کات. کچه‌که له‌ دارتاشه‌که‌ی پرسى:

نه‌وه چ ده‌که‌ی؟

دارتاشه‌که گوتی:

. لانگیک بو‌ کوپری شای نه‌جندان دروست ده‌که‌م.

کچه‌که له سه‌ری قوفل دایه‌وه و هاته دهره‌وه. قوفلی دووه‌می کرده‌وه دیتی به‌رگدروویکی تیدایه دوشه‌کێک ده‌دووری.

کچه‌که پیی گوت:

. نه‌وه چ دروست ده‌که‌ی؟

به‌رگدرووه‌که گوتی:

. دوشه‌کێک بو کوری شای نه‌جندان ده‌دوورم.

کچه‌که له سه‌ری قوفل دایه‌وه و هاته دهره‌وه. قوفلی سییه‌می کرده‌وه دیتی زێرینگریک گواره و زه‌نگولۆکه داده‌پێژی.

کچه‌که لیی پرسى:

. نه‌وه چ دروست ده‌که‌ی؟

زێرینگر گوتی:

. چه‌ک و خشل بو کوری شای نه‌جندان داده‌پێژم.

کچه‌که له سه‌ری قوفل دایه‌وه و هاته دهره‌وه. که ویستی قوفلی چواره‌م بکاته‌وه گه‌نجه‌که له خه‌و رابوو. توند ده‌ستی کچۆله‌که‌ی گرت و پیی گوت:

. نه‌وه چ ده‌که‌ی ئافره‌ت؟ ماده‌م نه‌ینی منت هه‌لمالی، من تو‌م ناوی. ئینجا بانگی کرد:

- (ناخ)، هو (ناخ)!

(ناخ) گوتی:

. به‌لی!

کابرا گوتی:

. نه‌م ژنه‌ ببه، سه‌ری بپه‌وه و فنجانیکم په‌ر له خوینه‌که‌ی بو بینه‌ بیخومه‌وه.

(ناخ) کچه‌که‌ی برد. به‌لام دلی نه‌هات سه‌ری بپه‌ری. فپیی دایه‌ به‌رده‌رگای مانی خوشکه‌ گه‌وره‌ی گه‌نجه‌که‌ و بالنده‌یه‌کی گرت و سه‌ری بپه‌ری و خوینه‌که‌ی

له فنجانیک کرد و بو کابرای هینا و پیی گوت:

. سه‌رم بپه‌ری و نه‌مه‌ش خوینه‌که‌ی!

کچه‌که له‌به‌ر ده‌گای مائی خوشکه گه‌وره‌ی پاشا دانیش‌ت. کاتی‌ک قه‌ره‌واشی مائه‌وه هاته‌ ده‌ری بو‌ ئه‌وه‌ی ئیسک و پرووسکی پاش جه‌م فری‌ ب‌داو ژنی پاشای له‌به‌ر ده‌رگا بی‌نی گه‌رایه‌وه‌ گو‌تی:

. خانم، ژنیک له‌ به‌رده‌رگای مائه‌وه دانیش‌توو‌ه هه‌ر له‌ براژنت ده‌کا.
خانم پی‌ی گو‌ت:

. بانگی که با بی‌بینم!

قه‌ره‌واشه‌که چوو بانگی کچه‌که‌ی کرد.

خانم کچه‌که‌ی بی‌نی و گو‌تی:

. کو‌زاییت دایی تو‌ چو‌ن زانت کرد نه‌ینی برام ناشکرا بکه‌ی؟ هه‌سته برو‌ ده‌روه.

ده‌ری کرد. کچه‌که چوو‌ه مائی دشی ناوه‌نجی. قه‌ره‌واشه‌که‌یان هاته‌ ده‌روه ئیسک و پرووسکی پاش جه‌م فری‌ ب‌دا. چاوی پی‌ی که‌وت گه‌رایه‌وه‌ و گو‌تی:
. خانم، ژنیک له‌ به‌رده‌رگا دانیش‌توو‌ه هه‌ر له‌ ژنی پاشای برات ده‌کات.

خانم گو‌تی:

. بانگی که!

قه‌ره‌واشه‌که چوو بانگی کرد.

کاتی خانم کچه‌که‌ی بی‌نی گو‌تی:

. تو‌ چو‌ن نه‌ینی برای منت ناشکرا کرد؟ هه‌سته برو‌ ده‌روه.
ده‌ری‌کرد. کچه‌که چوو‌ه مائی دشی گچکه‌ی. قه‌ره‌واشی مائی هاته‌ ده‌روه بو‌ ئه‌وه‌ی ئیسک و پرووسکی پاش جه‌م فری‌ ب‌دات. چاوی پی‌یکه‌وت و چوو‌ه ژوو‌ره‌وه‌ و گو‌تی:

خانم، ئا‌فره‌تی‌ک له‌به‌رده‌رگایه‌ زو‌ر له‌ ژنی پاشای برات ده‌کات.

خانم. گو‌تی:

. برو‌ بانگی که!

چوو بانگی کرد. کچه‌که چوو‌ه ژوو‌ره‌وه‌. خانم چاوی پی‌یکه‌وت و گو‌تی:
. به‌ خیر بی‌ی! به‌ خیر بی‌ی! وه‌ره‌ دانیشه‌! سو‌مای چاو‌م. خانم هه‌ستا جیی بو‌ راخست. ژوو‌ریکی له‌ سه‌لال دایی. کچه‌که دوو‌گیان بو‌و. مندالی بو‌و.

كوپێكى بوو زۆر له باوكى ده‌كرد حه‌فت قوفلى به‌ كليله‌وه له‌سه‌ر س‌نگى بوو. پوورى منداڵه‌كه‌ جلى كرده به‌ر منداڵه‌كه‌ و له‌سه‌ر بێژىنگى دانا. پاشاى باوكى منداڵه‌كه‌ عاده‌تى بوو هه‌موو هه‌فتان سه‌ردانى خوشكه‌كانى ده‌كرد. كه‌ چووه‌ لای خوشكى گه‌وره‌ى. خوشكى گه‌وره‌ى پێى گوت:

. برام، ژنه‌كه‌ت هاته‌ لام ده‌رمكرد!

پاشا كه‌ ئه‌مه‌ى بىست، چووه‌ لای خوشكى ناوه‌نجى. خوشكى گه‌وره‌ى چى پێى گوتبوو، ئه‌ویش هه‌مان شتى پێى گوت. لای ئه‌ویش پرۆشت و چووه‌ لای خوشكى گچكه‌ى. كه‌ چووه‌ ژووره‌وه‌، خوشكى پێى گوت:

. برام، چ خێرىكى خ‌واى بوو!! بوچى ژنى خ‌وت ده‌رده‌كه‌ى؟ ئه‌ى ئيمه‌ش پيشت‌ر وامان نه‌كرد بوچى مي‌رده‌كانمان ده‌ريان نه‌كردين؟ برام، پرۆ دلى چاك بكه‌وه‌. پاشا، كه‌ ئه‌مه‌ى بىست، بى‌ ده‌نگ بوو. ئينجا پي‌كه‌نى. كه‌ خوشكى ديتى برائى پي‌ده‌كه‌نى، گوتى:

. هه‌سته له‌ گه‌لم بچينه‌ بچينه‌ سه‌لال بو ژووره‌كه‌ى. برائى له‌گه‌ل خ‌وى برده‌ سه‌لال. كه‌ كابرأ چوو ديتى ژنه‌كه‌ى وا له‌وييه‌. خوشكى، منداڵه‌كه‌ى له‌ ژنه‌كه‌ وه‌رگرت و له‌ باوه‌شى برائى ناو له‌گه‌ل ژنه‌كه‌ى پي‌كى هينايه‌وه‌. پاشا ژنى خ‌وى برده‌وه‌ مالى. زۆر به‌ خوشى و شادى ژيان. لای ئيوه‌ بووين و هاتينه‌وه‌.

* * *

۳- ئەشقى ھىلگە

ھەبوو نەبوو

بازرگانىك ھەبوو، ژنىكى ھەبوو. نە سكى دەبوو نە مندال. ژنەكە نەزرى لە خۆى گرت گوتى:

. ئەگەر سىم بوو و خوا مندالىكى دامى، دوو جۇگا لى دەم: يەكى پىر پۇن دەكەم و يەكى پىر ھەنگوين دەكەم بۇ ھەژاران. دواى چەندمانگىك، خوا كوپىكى دايى. كوپەكە گەورە بوو. تەمەنى بوو بە ھەوت سالى. دايكى ھەموو شەوى يەكىكى لە خەودا دەدى. نەزەكەى بە بىر دەھىنايەو. ئاخىرى ژنەكە بە مېردەكەى گوت:

. ھەموو شەوى يەكى دىتە خەونم نەزەكەم بىر دەخاتەو. پىاوەكە، ھەستە، ھا، ئەم پارەيە بگەرە و پىرۇ باى ئەوئەندە ھەنگوين و پۇن بىكەرە. كابرا پارەكەى وەرگرت و پون و ھەنگوينەكەى كېرى و ھىنايەو. خەلكەكە ھەرچى ھات بۇ خۆى بردى. پىرەژنىك ھەبوو ھىچ ھىربارى نەبوو. يەك قەپىلكە ھىكەى ھەبوو. كردى بە دوو كەرت. نىوہى پىر ھەنگوين كرد و نىوہى پىر پۇن كرد. كوپەكە ھات (ئەوہى نەزرى بۇ كرا بوو) شەپىكى لە دستى پىرەژنەكە دا. پىرەژن قەپىلكە ھىلكەكەى لە دست بەربووہوو و شكاو پۇن و ھەنگوينەكە پىرەژن پىيى گوت:

. ئه وه بۆ وات كرد ياخوا خوا له بهر زگی دایکت هه لگری. ياخوا گرفتاری

(ئه شقی هیلکه) ببی!

کورکه، ئه مهی بیست چووه لای دایکی و پپی گوت:

- دایکه، (ئه شقی هیلکه) چیه؟!

دایکی گوتی:

- کورم، تۆ هیشتا بچووی! تۆو شتی وایان نه گوتوه! ده ترسم شتیکت به

سه ر بی.

کورکه گوتی:

- ده بی بچم به دواي (ئه شقی هیلکه) دا بگه ریم.

که دایکه زانی کورکه به هیچ شتی واز ناهینی، نانی بۆکردو ئاوی بۆ دانا.

ئه ویش سواری ئه سپ بوو و برۆ... رۆیشت... رۆیشت تا گه یشته

سیرپانیك دیتی پیره میردیک له سیرپانه که دانیشتوه. پرسپاری لی کرد

گوتی:

- ئاپۆ، ئه م سی رپییه بۆ کوی ده چن؟

پیره میرد وه لامي دایه وه:

- ئه مه ریگای هاته، ئه مه ریگای به راته، ئه مه بيش ریگای (سه د دیوه)،

ریگای هات و نه هاته.

کورکه پپی گوت:

- ئاپۆ، ده مه وی پرسپاریکت لی بکه م.

پیره میرده که گوتی:

. فهرموو بلی:

گوتی:

. نایا تۆ (ئه شقی هیلکه) ت بیستوه؟

پیره میرد گوتی:

- ئوی!! ده لئین با پیرم ده یگیرایه وه ده یگوت: (ئه شقی هیلکه) له بنی

دونیا یه.

کاتی کورپه‌که ئەمە‌ی بیست هه‌ستا چوو‌ه پێ‌ی هات و نه‌هات. هه‌ر پۆ‌یشت پۆ‌یشت... له‌ هه‌ورازان هه‌لکش‌او له‌ نشیوان داکشا، گوێ‌ی له‌ ده‌ست‌پێ‌ک بوو نیشی ده‌کرد. به‌ دوا‌ی ده‌نگی ده‌ست‌پێ‌که‌دا چوو. دیتی ده‌له‌ دیوێ‌ک دانیش‌توو‌ه ده‌ست‌پێ‌کی ده‌کا. په‌لاماری ده‌له‌ دیو‌ه‌که‌ی داو هه‌ردوو مه‌می گرت و ده‌می پێ‌وه‌نا و مرژی. چه‌نگه‌ ئار‌دی‌کیشی هه‌للووشی. ده‌له‌ دیو‌ه‌که‌ پێ‌ی گوت:

- ئاخ کوپم! ئە‌گه‌ر مه‌مکت نه‌مرژی‌بام و ئار‌دت نه‌خوار‌دبام، هه‌ر ئیستا ده‌مخواردی.

ئینجا ده‌له‌ دیو‌ه‌که‌ گوتی:

دانیشه‌! پیم بلی چت ده‌وی؟ تو تاز‌ه بوو‌یت‌ه کوپ‌ی من. زارت بکه‌وه‌و هه‌رچی ده‌ته‌وی بیخو‌ازه.

کورپه‌که‌ گوتی:

. دایکه، ئایا تو (ئه‌شقی هیلکه) ت بیستوو‌ه؟

ده‌له‌ دیو‌ه‌که‌ گوتی:

کوپم، من خۆ‌م نه‌میستوو‌ه، به‌لام برۆ‌ لای خوشکه‌که‌ی ترم. ها، ئە‌م داوه‌ قره‌یش بگه‌ر. له‌ناو قوتوو‌یه‌کی بنی. له‌ هه‌ر کوێ‌ یه‌کی غه‌دری لی‌کردی، هه‌لی‌کپورزینه‌ یه‌کسه‌ر ده‌گه‌مه‌ لات. کورپه‌که‌ له‌ کن ده‌له‌ دیو‌ه‌که‌ پۆ‌یشت. له‌ هه‌ورازان هه‌لکش‌او له‌ نشیش‌وان داکشا. پۆ‌یشت تا گه‌یشته‌ لای خوشکی ناونجی ده‌له‌ دیو‌ه‌که‌. په‌لاماری داو مه‌می گرت مرژی و چه‌نگه‌ ئار‌دی‌کی هه‌للووشی. ده‌له‌ دیو‌ه‌که‌ پێ‌ی گوت:

. نه‌جاتت بوو!! ئە‌مر که چت ده‌وی؟

کورپه‌که‌ گوتی:

. دایکه، ئایا تو (ئه‌شقی هیلکه) ت بیستوو‌ه؟

ده‌له‌ دیو‌ه‌که‌ گوتی:

بیستوو‌مه به‌لام زۆ‌ری له‌ باره‌وه‌ نازانم. برۆ‌ لای خوشکی گچکه‌م. ئە‌و پێ‌نم‌اییت ده‌کا. کورپه‌که‌ به‌ پێ‌یان که‌وته‌ پێ‌ و پۆ‌یشت. گه‌یشته‌ لای خوشکی

گچکه دیتی خه ریکه ده ستار لی ده کا . په لاماری داو شیرى مه مکی خوار دو
ناردی ده ستاره که ی هه لوشی . ده له دیوه که پیی گوت :

- نه گهر شیرى مه مکی منت نه خوار دایه و ناردی منت هه لنه لوشیایه ، هه ر
ئیستا ده مخواردی . پیم بلی بوچی هاتوی؟ چت گهر که؟ بلی .
کور که پیی گوت :

. (نه شقی هیلکه) م دهوی!

ده له دیوه که پیی گوت :

- جا تو چوډ ده گه یته (نه شقی هیلکه)؟

کور که گوتی :

- دایکه ، به ته مای خواو به ته مای تو هاتووم .

ده له دیوه که پیی گوت :

- وهره ریڼماییت بکه م بولای (نه شقی هیلکه) . هو قه په مویه کی په رکه راو
بکړه و برؤ تا ده گه یته ده رگایه ک . له سه ری تا خوارى زهنگولی پیدا
هه لو اسراوه . په مو له ناو زهنگوله کان بنی و ده رگا که بکه وه . شیریک ده بینى
به سراوه ته وه . گیای له بهر روو کراوه و گایه ک ده بینى به سراوه ته وه و گوشتى
مه ری له پیشه . گوشته که هه لگره و له پيش شیره که دانى و گیاکه هه لگره و
له بهر گاکه ی روو که . له وی برؤ ده گه یته دوو جوگا . یه کی به ری گراوه و
نه وه ی تر به دراوه ته وه . نه وه ی به ری گرایه به ریده وه . نه وه ی به دراوه ته وه
به ری بگره . به ناو خانووه که دا برؤ . چل دیو ده بینى . له سه ر پلیکانه
خه وتوون . نه گهر چاویان زه ق بوو ، بزانه خه وتوون و برؤ سه لال . نه گهر
چاویان قووچاو بوو بزانه واگان و بگه ریوه ، مه چووه سه لال . که چوو یته
سه لال ده بینى هه مووی شمشيرو خه نجرى لی چه قاندراره . که چوو یته
سه ره وه به لای راسته دا برؤ . هیدى هیدى برؤ . ته قچکه یه کی لییه . سى
هیلکه ی له سه ره . ده ست دريژ که . خیرا سى هیلکه که بینه و پراکه . نه مه نه و
مرازه یه که تو به دوایدا ویلی .

کور که که گوئی له و ریڼماییه ی ده له دیوه که بوو ، چوو هه ندی په موی
کړی و ملی ریی گرت و پویشت تا گه یشته ده رگا که . زهنگوله کانى پر لوکه

کرد. دەرگای کردهوه و چووه ناو کوڤشکهکه. شیرو گاکه‌ی بینی. گیای له پیش شیره‌که هه‌لگرت و له‌بهر گاکه‌ی پرووکرد. گوڤشته‌که‌شی له‌بهر گایه‌که هه‌لگرت و له‌پیش شیره‌که‌ی دانا. له‌وی پوڤشت. دوو جوگای بینی. یه‌کی به‌ری گیرابوو، به‌ریدایه‌وه. نه‌وه‌ی تر به‌ردرابوووه، به‌ری گرت. له‌ویوه پوڤشت چووه لای پلیکانه. چل دیوی دی پاکشابوون به‌لام چاویان زه‌ق بوو، زانی خه‌وتوون. به‌پلیکانه‌که‌دا سه‌رکه‌وت. چووه لای ده‌سته‌پراست. ده‌ستی گه‌یاند هه‌چکه‌که‌و سی‌هیلکه‌که‌ی هینا و هاته خواره‌وه. به‌ره‌و دەرگا پنی به‌غاره‌وه نا. ده‌له‌ دیوه‌کان هه‌ستیان پینکرد. راویان ناو هاواریان کرد: نه‌ی جوگا، بیگره. جوگا به‌ردراوه‌که گوتی:

. نایگیرم با برۆا خۆای له‌گه‌ل! من به‌ درپژایی ژیانم به‌ردرابووومه‌وه، نه‌و به‌ری گرتم. جوگا به‌رگیراوه‌که‌ش گوتی: با برۆا خۆای له‌گه‌ل! من به‌ درپژایی ته‌مه‌نم، به‌رم گیرابوو، نه‌و به‌ری دامه‌وه. ئینجا دیوه‌کان هاواریان کرد: نه‌ی گا، نه‌ی شیر، بیگرن. شیره‌که گوتی:

. با برۆا خۆای له‌گه‌ل! من له‌ هه‌موو ژیانێ خۆم تامی گوڤشم نه‌کردبوو. تۆ گیات ده‌دامی. نه‌و گوڤشتی دامی. گاکه‌ش گوتی
. منیش له‌ هه‌موو ژیانێ خۆمدا گیام نه‌خواردوو. تۆ گوڤشتت له‌بهر داده‌نام. نه‌و گیای بۆ هینام. با برۆا خۆای له‌گه‌ل!

. نه‌وسا دیوه‌کان بانگی دەرگا‌که‌یان کرد. نه‌ی دەرگا، بیگره. دەرگا گوتی:
. من به‌درپژایی ژیانم داخرا بووم، نه‌و کردمیه‌وه. با برۆا خۆای له‌گه‌ل!
کوپه‌که به‌غار هات تا گه‌یشته‌وه لای ده‌له‌ دیوه‌که. نه‌و ده‌له‌ دیوه‌ی بۆ لای (ئه‌شقی هیلکه) رینمایی کردبوو. که ده‌له‌ دیوه‌که چاوی پی‌که‌وت گوتی:
. کوپم، هینات؟

کوپه‌که گوتی
به‌لی!

ده‌له‌ دیوه‌که پیی گوت:

. ناگادار به‌! برۆ لای خوشکی ناوه‌جیمان.
ئینجا چه‌ند تاله‌ قژیکی خۆی دایه‌و گوتی:

. ئەگەر کەس غەدری لێکردی، تالە قزێک هەلکەرزێنە یەکسەر دەگەمە لات.
کۆرەکه تالە قزێکانی وەرگرت و پزۆشت تا گەیشته لای دەله دیوی ناوەنجی.
دیوهکه پێی گوت:

. بە خێر بێتەوه کۆرم، ئەوهی دەرته‌ویست پەیدات کرد؟

کۆرەکه گوتی:

. بەلی دایکه.

دەله دیوهکه پێی گوت:

. بپزۆ لای خوشکه‌که‌ی دیکه‌مان.

ئینجا هەندی تالە قزێ خۆی دای. بۆ ئەوهی ئەگەر کەوتە تەنگانە، تالێک
هەلکەرزێنی و دەله دیوهکه بگاتە فریای. کۆرەکه لەوی پزۆشت تا گەیشته
لای دەله دیوی یەکه‌م. دەله دیوهکه، کاتی چاری پیکه‌وت، پێی گوت:

. ئەوهی دەرته‌ویست بە دەستت هینا؟

کۆرەکه گوتی:

. بەلی، دایه.

ئێتر مال‌اوایی لێکرد. ملی پێی خۆی گرت و پزۆشت. تا گەیشته‌وه مانی. له
رینگادا، له دای خۆیدا گوتی: با بزانه ئەم هیلکانه چییان تێدایه! یه‌کیان
دەشکێنم بزانه چی تێدایه. هیلکه‌یه‌کی شکاند. که شکان‌دی کچیکی لی
هاته دەر‌وه‌وه‌وه‌نده جوان بوو باسی ناکری. گەوره‌یی بۆ‌ئه‌و خوا‌یه‌ی
دروستی کرد‌وه. کچه‌که به‌ دەنگ هات و گوتی:

. برسیم... تینوم!

کۆرەکه گوتی:

. ها، ئەمه خواردن و ئەمه‌یش ئاوا!

کچه‌که گوتی:

. گوشت مامز و ناوم ده‌وی.

کۆرەکه گوتی:

. گوشتی مامزم نییه.

کچه‌که، که ئەمە‌ی بیست، له‌بەر دەستی راپیکردو فری. کۆرە‌که دوو سه‌عاتی تر‌پو‌یشت. دیسان له‌ دلی خۆیدا گوتی: به‌ خ‌وای هیلکه‌یه‌کی تریش ده‌شکینم. که شکاندی، کچیک‌ی وه‌کوو کچی یه‌که‌می لی هاته‌ ده‌روه. کچه‌که پینی گوت:

. برسیم! تینووم!

کۆرە‌که پینی گوت: چت ده‌وی؟

کچه‌که گوتی:

. گوشت مامزو ئاو.

کۆرە‌که پینی گوت:

گوشت مامزم لا نییه.

کاتی کچه‌که گویی لیبوو کۆرە‌که گوشت مامزی نییه، هه‌لات و فری. که ئەویش فری، کۆرە‌که گوتی: به‌خوا ئەو هیلکه‌ی ماوه‌ نایشکینم تا ده‌چم مامزیک‌ راو ده‌که‌م و ده‌یهینم. پو‌یشت مامزیک‌کی دی مامزه‌که‌ی گرت و هینای سه‌ری بری و برژاندی و له‌ ناو قاپینکی دانا. بادیه‌ی ئاو‌یکیشی هینا و له‌ تهنیشت قاپه‌که‌ی دانا. ئەوسا هیلکه‌که‌ی شکاند. ئەویش کچیک‌ی وه‌کوو دوو کچه‌که‌ی پینشووی لی هاته‌ ده‌ری. کچه‌که گوتی:

برسیم. تینووم.

کۆرە‌که پینی گوت:

. چت ده‌وی.

کچه‌که گوتی: گوشت مامزو ئاو!

کۆرە‌که پینی گوت:

. ها، بگره! ئەمه‌ گوشت مامزو ئەمه‌یش ئاو!

کچه‌که تا تیرو پر‌بوو گوشت مامزی خواردو ئاوی به‌سه‌ردا خواردوه. هیزو تا‌قه‌تی چوو به‌رو به‌ کۆرە‌که‌ی گوت:

. ئە‌ی کۆری خه‌لک، تو‌ ئیستا وه‌کوو برای منی. دامپو‌شه‌و بمبه‌وه‌ مالی خۆت و له‌ خۆتم مارهم بکه. ئەوسا بمگوازه‌وه.

كوپه‌كه كچه‌كه‌ی برده‌وه مائی. له ده‌رگای دا. دایکی كوپه‌كه، له دووری
كوپه‌كه‌ی چاوی كویر ببوو، كه كوپه‌كه له ده‌رگای دا، دایکی پرسى:
- كئیه له ده‌رگا ده‌دات؟

كوپه‌گوټى:

. دایكه، منم!

دایكه، كه گوټى له ده‌نگى بوو، هه‌ستا چوو ده‌رگای كرده‌وه. كه ده‌ستى له
كوپه‌كه‌یداو ماچى كردو بوټى پټوه كردو چاوى چاك بووه‌وه. كوپه‌كه له
ته‌ك دایكئیه‌وه دانیش‌ت و هه‌موو سه‌برده‌ی خوټى بوگئیرایه‌وه. ئینجا به
دایكى گوت:

. دایكه، ده‌مه‌وى ئه‌و كچه‌ ماره‌ بكه‌م.

دایكى رازى بوو. كوپه‌كه كچه‌كه‌ی له خوټى ماره‌كردو گواستئیه‌وه و چوو
باوه‌شى. زور به‌ خوټى و شادى ژيان.

والسلام!

* * *

٤- سه‌گی رهش

هه‌بوو نه‌بوو...

سولتانیك هه‌بوو، ژنیکی هه‌بوو نه‌سکی ده‌بوو نه‌مندال. ژنو میرد هه‌موو
پوژی له‌خوا ده‌پارانه‌وه مندالیکیان بداتی. به‌لام بیه‌وده بوو. پوژیکیان،
سولتان به‌ژنه‌که‌ی گوت:

- حورمی، وهره بچینه‌سه‌ر چیاو له‌و بلنداییه له‌خوا بیارینه‌وه به‌لکو خوا
دوعامان قبول بکا.

ژنه‌که‌گوتی:

با بچین!

پویشتن چوونه‌سه‌ر چیاو ده‌ستیان پان کرده‌وه له‌خوا پارانه‌وه. که
ده‌ستیان پان کرده‌وه، دیتیان سه‌گیکی رهش هات. له‌نزیکیانه‌وه هه‌لتووتا.
ئه‌ویش ته‌بای وان ده‌ستی پان کرده‌وه له‌گه‌ل ئه‌وان له‌خوا پارایه‌وه. ژنه‌که
سه‌گه‌که‌ی دی ده‌پاریته‌وه، گوتی:

خوایه، ئه‌گه‌ر کچیکم بده‌یتی. ده‌یده‌مه ئه‌م سه‌گه.

سه‌گه‌که‌کاتی ئه‌م قسه‌ی بیست، به‌زمان هات و گوتی:

ئه‌گه‌ر مه‌سه‌له‌که‌ وای بی، ها، ئه‌م سیوه‌بگره. بیکه‌دوو له‌ت: له‌تیك خوت
بیخوو له‌تیك میرده‌که‌ت. سیوه‌که‌بخون مندالیکتان ده‌بی. ئه‌گه‌ر کچ بوو
ده‌بی بیده‌ن به‌من. من دیم ده‌یبه‌م.

گوتیان:

باشه! نه‌گهر کچ بوو وهره ده‌تده‌ینی!

سی‌وه‌که‌یان وهر‌گرت و کردیانه دوو له‌ت و یه‌که و له‌تیا‌ن خوارد و هاتنه‌وه مائی. دوا‌ی چه‌ند مانگیك، ژنه‌که مندائی‌کی به‌سکی که‌وت. سکه‌که‌ی دانا.

کچ بوو. پوژئیکیان له‌ده‌رگا درا. گوتیان:

کییه‌؟!

ئه‌وه‌ی به‌ر ده‌رگا گوتی:

. منم.

که ده‌رگایان کرده‌وه دیتیان سه‌گه ره‌شه‌که‌یه. پنیان گوت:

. چت ده‌وی؟

گوتی:

. کچه‌که‌م ده‌وی!

پنیان گوت:

. هه‌قی خوته! خوا به‌نسیبی تو‌ی کردووه. فهرموو بیبه!

سه‌گه‌که پی‌ی گوتن:

. با لی‌ره بی! لای ئیوه ده‌چمه کنی!

که باوکی کچه ئه‌مه‌ی بیست، چوو‌ه بازار جیازی کپی و چی پی‌ویست بوو بو

کچه‌که‌ی ناماده‌ی کرد. سه‌گه‌که هه‌موو پوژئیی که کچه‌که ده‌خه‌وت، خو‌ی

ده‌کرده گه‌نجیکی هه‌قده سالی و بی ئه‌وه‌ی کچه‌که هه‌ست پی‌یکا ده‌چوو له

گه‌لی ده‌نووست و به‌یانی زوو به‌ئاگا ده‌هات و پی‌سته‌ی سه‌گی ده‌کرده‌وه

به‌ر. پوژئیکیان، کچه‌که گوتی:

. ده‌مه‌وی بزانه ئه‌و نه‌ینییه چییه؟ ئه‌مه هه‌موو پوژئیی دی و له‌گه‌لم ده‌خه‌وی و

ناشییینم. با بزانه ئه‌مه چ ده‌کا؟

ئه‌وه بوو په‌نجه‌ی خو‌ی بریندار کرد و خو‌یی پی‌وه‌رکرد بو ئه‌وه‌ی خه‌وی ئی

نه‌که‌وی. که بوو به‌نیوه‌شه‌و، بینی سه‌گه‌که هاته ژوره‌وه. پی‌ستی سه‌گی

له‌به‌ر خو‌ی دا‌که‌لاند، بوو به‌گه‌نجیکی قو‌زو له‌ته‌نیشتی راکشا. کچه‌که پی‌ی

گوت:

. بوچی ئەم پێستەت کردۆتە بەر؟

گەنجەکه گوتی:

. زه‌ری بو کەس نییه! گویت لی نه‌بی دو‌ت‌مام! تکاشت لی ده‌که‌م نه‌ینییه‌که‌م

ناشکرا مه‌که!

بو به‌یانی، کچه‌که چوو هه‌قايه‌ته‌که‌ی بو دایکی گێڕایه‌وه‌ و پیتی گوت:

. حال و مه‌سه‌له‌ و هه‌قايه‌تی من و سه‌گه‌که ئا‌وا‌ه‌یه!

دایکی پیتی گوت:

. ئە‌مشه‌و، که هات پێستەکه‌ی دا‌که‌ند، پێستەکه‌ی به‌شاره‌وه‌ و بیسووتینه.

که شه‌و دا‌هات، سه‌گه‌که هات پێستەکه‌ی دا‌که‌ند. کچه‌که به‌ دزی پێستەکه‌ی

بردو فری پیتی دایه‌ ناو ته‌ندوور. به‌یانی کاتی، گەنجەکه به‌ نا‌گا‌ هات، دیتی

پێستەکه‌ی نه‌ما‌وه. به‌ کچه‌که‌ی گوت:

. بوچی نه‌ینی منت ناشکرا کرد؟ ئیستا: خوا حافیز!

چوو ده‌ره‌وه‌ نه‌هاته‌وه. کچه‌که که‌وته بن باره‌کی خه‌مان. ده‌ستی به‌ گریان

کرد. یه‌ک سالی ره‌به‌ق گریا. به‌ دوا‌ی گەنجەکه‌دا ده‌گه‌را‌و نه‌یده‌دو‌زییه‌وه.

بیزارو ئاو‌مید بوو. هه‌مامیکی ژنانی دروست کردو رای‌گه‌یاند: خو

شوشتن به‌ هه‌قايه‌ت گێڕانه‌وه‌یه. هه‌ر ژنی بیه‌وی بی له‌م هه‌مامه‌ خو‌ی

بشوا، ده‌بی هه‌قايه‌تیک بگێرته‌وه، پارهی لی‌وه‌رنا‌گرین.

کچه‌که ما‌وه‌یه‌کی به‌م جو‌ره‌ برده‌ سه‌ر. هه‌موو روژی گوئی له‌ هه‌زار هه‌قايه‌ت

ده‌بوو. گوئی لی ده‌بوو به‌لام گوئی پینه‌ده‌دا. ژنه‌کان خو‌یان ده‌شوشت و

ده‌رو‌یشتن.

روژیکیان، پیره‌ژنیک باسی هه‌مامه‌که‌ی له‌ دراوسێکانی بیست که خو

شوشتنی تیدا به‌ هه‌قايه‌تیکه‌ بو‌ خا‌وه‌نی هه‌مامه‌که‌ی بگێرته‌وه. پیره‌ژن له

دلی خویدا گوتی:

. ده‌چم هه‌قايه‌تیک ده‌گێرمه‌وه‌ و خو‌م له‌ هه‌مامه‌که‌ ده‌شو‌م.

پیره‌ژن چوو هه‌مامه‌که‌ و به‌ خا‌وه‌نه‌که‌ی گوت:

. هه‌قايه‌تیک کورتم لایه‌ بو‌ت ده‌گێرمه‌وه‌.

کچه‌که گوتی:

. فه‌رموو بی‌گی‌په‌وه.

پیره‌ژنی ناخیرخیز ده‌ستی به‌گیرانه‌وه‌ی هه‌قابه‌ته‌که‌ی کردو گوتی:
- (من ئافره‌تیکم، میردم نه‌ماوه. به‌تەشی پرسی و بی‌وه‌ژن کۆشی به‌په‌وه
ده‌چم. پوژی، نیو هۆقه خوریم رست و ویستم پسه‌که‌ بفرۆشم. زوو له‌خه
هه‌ستام. تریفه‌ی مانگ تاریکی شه‌وی پاو دهنه‌. به‌سه‌هوو چووم. وامزانی
به‌یانیه. له‌ماله‌وه‌ ده‌رچووم. پویشتم. له‌پنگادا، مامزیکم دی. ویستم
بی‌گرم، مامزه‌که‌ رایکردو منیش که‌وتمه‌ دوایه‌وه. گه‌یشتمه‌ نه‌شکه‌وتیک.
به‌ردیکی گه‌وره‌ی به‌ده‌رگا وه‌نرابوو. به‌رده‌که‌م لاداو چوومه‌ ژووره‌وه.
خانویه‌که‌ بوو ده‌تگوت کۆشک و سه‌رایه. ده‌وربه‌ری کۆشک و باخ و بیستان
بوو. هه‌موو جوړه‌ فیه‌یه‌کی تیدا بوو. دیتم چه‌ند مه‌نجه‌لیک له‌سه‌ر ئاگر
ده‌کولان. ده‌ستم بو‌مه‌نجه‌لیک برد ویستم شتیکی ئی هه‌لینجم و بیخۆم.
ده‌نگیک هات و که‌سیش دیار نه‌بوو. ده‌نگه‌که‌ گوتی:

. که‌وگیر، لییده!

که‌وگیر به‌ناو له‌پیم که‌وت!

هاتم نانیک بخۆم، گویم له‌ده‌نگی بوو گوتی:

. تریان، لییده!

تریان له‌ناو له‌پی دام! ویستم ئاو بخۆمه‌وه، ده‌نگی هات و گوتی: ئه‌ی بادی
لییده.

بادی له‌ده‌ستی دام. منیش له‌به‌ر ئیش و ژانی خۆم، دوو گه‌ز له‌ده‌رگای
ژووره‌وه‌ نزیك که‌وتمه‌وه. گویم له‌ده‌نگی مروقیك بوو قورئانی ده‌خویند. که
له‌قورئان خویندن بووه‌وه، ده‌سه‌سپینکی ده‌ره‌ینا له‌سه‌ر چاوی خۆی داناو
ده‌ستی به‌گریان و لاوانه‌وه‌ کرد. ده‌یگوت:

ئه‌ی مال! ئه‌ی مال!

بگری بو‌خواهن شه‌قشه‌قه‌وه‌ گواره‌وه‌ ده‌سمال!

که‌کابرا ده‌نگی گریانی هات، داروبه‌رد له‌گه‌لی گریان و که‌له‌گریان بووه‌وه،
ده‌م وچاوی خۆی سپییه‌وه‌وه‌ له‌ژووره‌که‌ی هاته‌ده‌ره‌وه‌. بو‌نی بنیاده‌می
کردو هاواری کرد:

. ئەه‌ی بنیاده‌م، تو ئینسی، یان جنی؟ هه‌رچی هه‌ی، وهره‌ ده‌روه مه‌ترسه.
ئه‌مانت هه‌یه!

که وای گوت، هاتمه‌ ده‌روه پیم گوت:

. گهنجۆ، تو وه‌کوو کوپی منی. هه‌قايه‌تی خوتم بو ده‌گیرمه‌وه:

(شه‌و هاتمه‌ ده‌روه بو ئه‌وه‌ی بچم پیره‌که‌م بفروشم. مامزیکم دی. راوم نا.
هاتمه‌ ئیره. هاتمه‌ ژوره‌وه‌و مه‌نجه‌له‌کانم دی. ویستم شتیکیان ئی بخۆم. له
باتی خواردن لیدانم خوارد)

کابرا، ئەمه‌ی بیست، بانگی کرد:

- خواردن و خواردنه‌وه‌ی بو بینن. سینیه‌ خواردنیکیان له‌ پیش دانام.
ده‌ستم به‌ خواردن کرد. گهنجه‌که‌ پرسیا‌ری لیکردم گوتی:

. پیره‌ژن مالتان له‌ کوپیه‌؟

گوتم:

. له‌ فلانه‌ جیه.

گوتی:

. چیت بیستوه‌و چ ده‌زانی له‌ ده‌نگوباسی دنیا؟

پیم گوت:

. کچیک هه‌یه‌ می‌ردی به‌ سه‌گیک کردوه‌. هه‌قايه‌ته‌که‌م له‌سه‌ری هه‌تا بنی بو
گیرایه‌وه. کابرا کاتی که ئەمه‌ی بیست، زانی ئه‌و ژنه‌ی باسی ده‌که‌م ژنی
خویه‌تی. پیتی گوتم: دایکه، ده‌بی بچی ئه‌و کچه‌م بو بینن.)

پیره‌ژن که له‌ هه‌قايه‌ته‌که‌ بووه‌وه، رووی کرده‌ کچه‌که‌ و گوتی:

کچم، ئەمه‌یه هه‌قايه‌تی من!

کچه‌که، کاتی گوئی له‌ هه‌قايه‌ته‌که‌ بوو. پیره‌ژنی ناسی و پیتی گوت: من
ئهمه‌م ده‌ویست! ئینجا گوتی:

ده‌وله‌م‌ند بوون به‌ ده‌ست خودایه‌، به‌لام من ده‌وله‌م‌ندت ده‌که‌م. ده‌بی جی‌و
رئی ئه‌و گهنجه‌م نیشان بده‌ی. وهره‌ به‌ یه‌که‌وه‌ ده‌چین.

پیره‌ژن گوتی:

. باشه، وهره‌ شه‌و لای من بخه‌وه‌ بو ئه‌وه‌ی به‌یانی زوو ده‌ریچین.

کچه که چوو له مائی پیره ژن خهوت. به یانی به یه که وه دهر چوون. نه و مامزه یان دی که پیشتر پیره ژن دیبوی. که وتنه دووی تا گه یشتنه نه شک و ته که. بهرده که یان لادا و چوونه ژوره وه. که چوونه ژوره وه، چه ند مه نجه لیکیان بینی چیشتیان تیدا ده کولا. چوونه لای مه نجه له کان. کچه که چوو پینش و دهستی دایه که و گیر بو نه وهی خواردن تی بکا و بیخوا. که دهستی به تیکردنی خواردن کرد، دهنگیک هات گوتی:

. که و گیر، لئی ده.

که و گیر گوتی:

. بو لئی بدهم؟ ناغازنی خو مانه. چوون لئی بدهم؟

به ناو کو شک که دا گه پان. چوونه نه م لا و نه ولا. له پشت دارخورمایان بزر بوون. گوئیان له دهنگی قورنان خویندن بوو. که قورنان خوین ته واو بوو، قورنان خوینه که دهستی به گریان و نزگره کرد. دهسه سپری له سه چاوی دانابوو دهیگوت:

ئه ی مال! ئه ی مال!

بگری بو خاوهن شه قشه قه و گواره و ده سما!

مال و دره خته کان هه موو دهستیان به پیکه نین کرد. هه له له یان لیدا. کابرا گوتی:

. بوچی پیده که نن؟

وه لامیان دایه وه:

. خانمی خو مان له لایه بوچی بگرین؟

گوتی:

. کوا له کوئییه؟!

کچه، که نه مه ی بیست هاته دهر وه و خوئی ناشکرا کرد و ماچی کرد. نه ویش که چاوی به کچه که کهوت، به دیداری شاد و گوشاد بوو. پینی گوت:

. فهرموو پروینه خواری! مائی خوته!

پیره ژن چوو دهر وه و پویشته. گه نجه که و کچه که به شادی و خوشی ژیان. لای نیوه بووین و هاتینه وه.

۵- حەفت بە لەمى زىر

هەبوو نەبوو...

سولتانيك هەبوو، كچىكى ئازىزى بەردلى خۆى هەبوو. لەناو حەوت ژوورى يەك لەناو يەكى دانا بوو. لەلەكەى تىشت و فراوين و شىوى بۆ دەبردو بىجگە لەو هيچ كەس چاوى پىنەدەكەوت.

پوژىكيان، كچەكە بە باوكى گوت:

- باوكە، هەست دەكەم زۆر نەساخم. دەمەوى لەم ژووره بچمە دەرەوه بۆ

سەيران. باى بالى خۆم بدەم و ماوهيەك بچمە ناو كووشكى دەم پوويار.

باوكە چەند سەريازىكى بە پاسەوانى بەگەل دا. كچەكە كاتى گەيشتە

كووشكەكە، حەفت بە لەمى زىرى دى لەنگەرييان گرتبوو و ليكگريندرايون.

بە لەمە گەرەكە كورپىكى گەنجى تىدا بوو. كورپەكە و كچەكە يەكتريان بينى.

پوژى پاشى كورپەكە چەند پياويكى بۆ خوازىنى نارده لاي باوكى كچەكە!

باوكى كچەكە گوتى:

. بە شووى نادەم!

كورپەكە دووبارە ناردييهوه داخوازي. داخوازيكەرەكە بە سولتاني گوتى:

- راستە تو سولتاني بەلام ئەم گەنجەيش كورپە سولتانه. هەر مارەييەكى

داواى دەكەى نامادەيه بيدا.

باوكى كچەكە رازى بوو.

قسه یان کردو ریك كه وتن ماره ییه كه نه و حهفت به له مه زیږه بی كه له به نده ره كه راگیرا بوون. دواي چهند پوژي. ناههنگي زه ماوه ندي كوره كه پو كچه كه یان سازداو كوره كه چوو مه مائی كچه كه. كوره كه چل پوژ به زاوا به ندي له مائی خه زووری مایه وه. به لام نه چوو له ای كچه كه. شهویكیان كچه كه پیی گوت:

. كوری خه لك! مه سه له چیه؟! بو نایه یته لام؟

كوره كه گوتی:

- من كوره سولتاتم. تا قانه ی باوكم! ده مه وی بته مه وه ولاتی باوكم و كه چووینه نه وی له وی دیمه كنت!

به یانی، كچه كه نه مه ی بو دایکی باس كرد. دایكیشی چوو بو باوکی كچه كه ی باس كردو باو كه كه پازی بوو. باوکی كچه كه هه ستا دوو تپه سه ربازی ناماده كردو به گه ل كورو كچه كه دان. به یانی، سولتان له خه هه ستا ویستی سهر له به له مه كان بدا دیتی نه ماوه ن. زانی قولیان بریوه. گه نجه كه یش له نیوه ی ریگادا به سه ربازه كانی گوت:

. نیوه بگه رینه وه. من پیویستیم به نیوه نییه!

سه ربازه كان گه رانه وه و كوره كه و كچه كه پویشتن. له ناوه پراستی بیاباندا گه یشتنه نه شكه وتیك. كوره كه كچه كه ی له ناو نه شكه وته كه دانا. هه موو سبه ینان ده چوو ده ره وه و نیواران ده هاته وه گوشتی بنیاده می ده هینایه وه. به كچه كه ی ده گوت: هه سه ته چیشتن لینی بو نه وه ی بیخوین.

كچه كه، كاتی زانی نه مه بنیاده مخوره، پاش چهند پوژيك بیزار بوو. گه نجه كه دیو بوو. نیواران كه ده گه رایه وه له ای كچه كه و تیزی پی ده كردو پیی پیده كهنی و ده یترساند. پوژي، پیی گوت:

. له چ بیزاری؟! ده ته وی باوكت بنیرمه لات بو نه وه ی بیبینی!؟

كچه كه گوتی:

. كه یفی خوته!

دیوه كه چوو ده ره وه بو بهر ده رگای نه شكه وته كه. خوئی خسته سهر شكلی باوکی كچه كه و گه رایه وه ژووری بو له ای كچه كه و گوتی:

- ها، كچم چوئى؟! مێرده كهت رهفتارى له گهلت چوئه؟ تووى بردو ته كوى؟
ئهوه میناویتى بو ئیره؟
كچه كه گوتى:

. باوكه، مێرده كهم پیاویكى باشه.

دیوه كه كاتى ئه مهى بیست، چوو دهروه بو بهر ده رگای ئه شكه وته كه و
خوى خسته وه سهر شكلى جاران و هاته وه و پینی گوت:

. باوكت هاته لات؟

كچه كه گوتى

. به ئى هات.

كوپه كه گوتى

. ده ته وى دايكيشت بو ره وانه بكه م؟!

كچه كه گوتى

- كه يفى خو ته.

دیوه كه چوو دهروه بو بهر ده رگای ئه شكه وته كه و خوى خسته سهر شكلى
دايكي كچه كه و هاته وه ژوروى بو لای كچه كه و پینی گوت:

. ها، كچم... چوئى؟ نه ختى لای كچه كه دانیشت و ئینجا چوو دهروه و له بهر
ده رگای ئه شكه وته كه خوى خسته وه سهر شكلى جارانی و چوو وه ژوروى
بو لای كچه كه و پینی گوت:

. ها، دايكت هاته لات؟!

كچه كه گوتى:

. به ئى هات.

پوژى دووهم دیوه كه به كچه كه ی گوت:

. ده مه وى داپیریشت بو ره وانه بكه م؟

كچه كه گوتى:

. كه يفى خو ته!

دیوه كه خوى خسته سهر شكلى داپیری كچه كه و چوو ژوروى بو لای
كچه كه و پینی گوت:

. کچم، چوئی؟ ئەمه چ حالیکه تو تیدای؟
 کچهکه له بهر دهر دو خه می خوئی دهستی به گریان و زاری کردو به داپیری
 گوت:

- داپیره، بۆم دهر که وتووهر میرده کهم بنیادهم نییه، دیوه! هه موو پوژی
 دهچینه دهر وه. که دینه وه گوشتی بنیادهم دینی.

ههرچی له دیوه که می دیبوو بو داپیره ی گپرایه وه. که دیوه که گوئی له مه بوو،
 له بهر دهه کچه که دا خوئی خسته وه سهر شکلی دیوی جارن و پئی گوت:

- ئاخ له میژه به دوا ی تو دا ده گه رام!! که وتوویته بهر دهستم که چی ئاوا
 له بهر ده می خووم قسه م پئی ده ئی! بزانه چیت لیده کهم!!

کچه که که گوئی له م قسه یه بوو بوورایه وه. دیوه که له کورسی بهستییه وه و
 هه لئووسی. ئینجا شیشه یه کی سوور کرده وه و داغی کردو پئی گوت:

. من ده چمه سه فهر. تا دیمه وه تو دهمری. که هاته وه ده تخوم.

به م جوهر کچه که می جیی هیشت و رویشته. که ئەو رویشته هینده ی پینه چوو
 کاروانیک ویل ببوون، پریان که وته لای ئەشکه وته که. گوئیان له ناله نالی
 بنیاده میك بوو. چوونه ناو ئەشکه وته که دیتیان کچیک به پته هه لئو سراه.

دایانگرت ه خواره وه و لئیان پرسی:

. تو کیی؟ کی وای لی کردی؟

کچه که له سه ره تا کوتایی هه موو سه برده ی خوئی بو گپرانه وه. له شیان
 شیلو به ئاردو روژ هه نوویان. کچه که پئی گوتن:

. بو خاتری خوا له گهل خوتانم بهن. ئەگه ر دیوه که هات و پرسیا ری منی
 کرد، ئیوه و خودا منی مه دهنه دهست.

کچه که یان له گهل خویمان برد. (ده) سه عات رویشته دیتیان په له هه وریکی
 بچووکیان به دوا وه یه. بانگیان ده کا:

. راهه ستن نیچیری من نه بهن.

هات، ئەوه نده ی له کچه که گه را نه ی دوژییه وه و گه رایه وه. کاروانه که رویشته
 گه یشته شارو کچه که یان لای پیره ژنیک دانا. کچه که به نان و زگ خزمه تی
 پیره ژنی ده کرد. دیوه که هاته ئەو شارو خوئی کرد به دیوه ره. به ناو شاردا

گه‌پرا. کچه‌ه هاته ده‌روه ویستی ده‌رزی لی بکری. دیوه‌که دیتی و ناسییه‌وه. نه‌ویش دیوه‌که‌ی ناسییه‌وه. دیوه‌که ویستی بیگری، کچه‌که له‌به‌ر ده‌ستی هه‌لات و چووه مائی باوکی دیتی دایک و باوکی مردوون. براو پسمامی ماون. لییان پرسی:

چ‌حاله؟ له‌چیای؟

کچه‌که له‌پرمه‌ی گریانی داو سه‌برده‌ی خو‌ی له‌سه‌ره‌تا هه‌تا کو‌تایی بو‌ گیرانه‌وه. پییان گوت:

دیو چون ده‌ویری بیته ئیره؟ چ‌ئیشی هه‌یه دی؟! بیته ئیره ده‌یکوژین! پسمامی ماره‌ی کردو گواستییه‌وه. دوا‌ی چهند پوژیک دیوه‌که هاته خه‌ونی. شه‌وی دیوه‌ خو‌ی گه‌یاند ه‌مالیان. هه‌موو خه‌وتبوون. پو‌حی هه‌موویانی کیشاو پو‌حه‌کانی له‌ناو شووشه‌یه‌ک ناو له‌سه‌ر په‌نجه‌ره‌ی دانا. ته‌نیا کچه‌که‌ی له‌خه‌ودا ه‌یشته‌وه. ئینجا چوو مه‌نجه‌لیکی گه‌وره‌ی ه‌ینا. پر پو‌نی کردو قرچاندییه‌وه. پو‌نه‌که جو‌شاو هه‌لچوو. نه‌وسا چووه سه‌لال بو‌لای کچه‌که‌و به‌خه‌به‌ری ه‌ینا و پیی گوت:

هه‌سته واتده‌زانی له‌ده‌ستم ده‌رده‌چی؟!

کچه، که چاوی به‌دیوه‌که‌وت، به‌حه‌په‌ساوی و تو‌قاوی له‌خه‌و راپه‌پی. له‌ترسان له‌جیی خو‌ی وشک بوو. دیوه‌که کچه‌که‌ی بلند کرد بو‌نه‌وه‌ی بیبا فریی بداته ناو مه‌نجه‌له‌گه‌وره‌که. له‌ناوه‌راستی پلیکانه‌دا. کچه‌که گوتی:

خودایه به‌ته‌مای تو!!

پالیکی به‌دیوه‌که‌نا. دیوه‌که‌که‌وته ناو مه‌نجه‌له‌که. قیره‌یه‌کی قایمی لیوه‌هات. کچه‌که به‌پلیکانه‌دا سه‌رکه‌وت بو‌نه‌وه‌ی میرده‌که‌ی و که‌س و کاره‌که‌ی به‌خه‌به‌ر بینی. دیتی هه‌موویان مردوون. چووه سه‌ر بان بو‌نه‌وه‌ی دو‌عا و نو‌یژ بکاو له‌خوا بپاریته‌وه. ده‌نگی له‌ناو ماله‌وه هات گوتی:

پو‌حی خزم و که‌س و کارت له‌ناو شووشه‌یه‌کدایه و شووشه‌که له‌سه‌ر لیوی په‌نجه‌ره‌یه. شووشه‌که بشکینه، هه‌موو پو‌حیان ده‌چیته‌وه به‌رو زیندوو ده‌بنه‌وه. کچه‌که کاتی گوئی له‌و ده‌نگه‌بوو، تیگه‌یشت چی گوت. له‌سه‌ر بان هاته خواره‌وه چووه لای په‌نجه‌ره‌که و شووشه‌که‌ی ه‌ینا و شکاندی. هه‌موو

قیت بوونه وه دیتیان دیوه که که وتۆته ناو مه نجه له گهره پر رۆنه که و
تۆپیوه. سوپاسی خویان کرد که خویان و کچه که یان پزگاریان بوو. تا
مابوون به شادی و گوشادی ژیان.
لای ئیوه بووین و هاتینه وه.

* * *

٦- ته‌باشی زږ

هه‌بوو نه‌بوو....

ژن و میړدیک هه‌بوون، کچیکیان هه‌بوو ته‌مهنی شه‌ش سال بوو. پوژي، ژنه‌که نه‌خوش که‌وت. نه‌خوشییه‌که‌ی نزیکه‌ی بیست پوژ دریزه‌ی کی‌شا. هه‌جه‌لی هاتبوو. وه‌سیه‌تی کردو نه‌مانه‌تی خو‌ی ته‌سلیم کرده‌وه و گوتی:

. نه‌م قوتووه بچوکه بو کچه‌که‌مه به نه‌مانه‌ت له‌سهر ته‌قچکه‌ی دابنښن. نه‌گهر مردم تکاتان ئی ده‌که‌م که‌س نه‌به‌ینیته‌ خواره‌وه و نه‌یکاته‌وه. تا کچه‌که‌م گه‌وره ده‌بی و ده‌ستی ده‌گاتی له‌سهر ته‌قچکه‌که‌ دایگریته‌ خوارې، نه‌وسا با خو‌ی بیکاته‌وه.

ژنه‌که‌ مردو کفن و دفن کرا. کچه‌که‌ ناوی (ته‌باشی زږ) بوو. هه‌موو مانگی باوکی دنه‌ی ده‌دا هه‌ول بدا ده‌ستی بگاته‌ ته‌قچکه‌که‌ به‌لام هینشتا بچوک بوو ده‌ستی نه‌ده‌گه‌یشتی.

پاش چه‌ندین سال، (ته‌باشی زږ) ته‌مهنی بوو به‌ بیست و هه‌شت سالی و هینشتا ده‌ستی نه‌ده‌گه‌یشته‌ ته‌قچکه‌که‌.

باوکه‌ بریاری دا ژن به‌ینیته‌وه. ویستی به‌ نارزه‌زوی دلی خو‌ی کچی‌ک بخوازی و به‌یني. کچی‌کی ده‌ویست نه‌وه‌نده‌ جوان بی له‌ جوانیدا مانه‌ندی نه‌بی! دوا‌ی چه‌ند پوژي، باوکه‌ به‌ کچه‌که‌ی گوت:

. کچم، وهره سه‌رینیک له بن پینت دانئێ و قوتووی سه‌ر ئەم ته‌قچکه‌یه بینه خوارئێ. بزانی چئێ تێدایه.

باوکه سه‌رینیکئێ هینا و له بن پینئێ کچه‌که‌ی دانا. کچه‌که ده‌ستی گه‌یاند هه‌ قوتوه‌که و هینایه خوارئێ و کردیان هه‌. دیتیان خشل و زیڕئێ دایکئێ کچه‌که‌ی تێدایه. باوکه گوتئێ:

. ئەم شتانه به خۆت وه‌که. دایکت بو تۆی داناوه.

کچه‌که خۆی به خشل و زیڕه‌که خه‌مڵاند بوو به جواترین کچئێ دونیا. جوانئێ وه‌کوو خۆی نه‌بووه و نابئێ!! باوکی ته‌ماشای کرد و گوتئێ:

. کچم، ماده‌م تۆ نه‌وه‌نده جوانئێ، بوچئێ خۆم ماندوو بکه‌م و به دوائئێ ژنیکی تر دا بگه‌ڕیم بیخوایم، نه‌وه‌للا هه‌ر تۆ بکه‌م به هاوسه‌ری خۆم باشتره. کچه‌که به باوکی گوت:

. باوکه، شتی وا چۆن ده‌بئێ؟ تۆ باوکی منئێ و من کچئێ تۆم!

کابرا، که ئەمه‌ی بیست، چووه بازار. نیوه‌ڕۆ هاته‌وه قاپقاپه‌یه‌کی زه‌رووتبه‌ندی هینا وه‌کو تریفه‌ی مانگ ئاوی چاوی ده‌برد. به کچه‌که‌ی گوت:

. (ته‌باشئێ زیڕئێ)، ڕۆ ئەم قاپقاپه‌یه ببه. به پینئێ کچانئێ بجه‌ڕیننه. به پینئێ هه‌ر کچئێکی کرد، ئەو کچه‌م بو داخوای بکه.

کچه‌که قاپقاپه‌که‌ی وه‌رگرت و ڕۆیشت. ئەم مال گه‌ڕا، ئەو مال گه‌ڕا. له سه‌راپای شار، یه‌کیکی نه‌دوژییه‌وه قاپقاپه‌که‌ی یه‌ک به پینئێ بی. گه‌ڕایه‌وه مالئێ و به باوکی گوت:

. باوکه، له سه‌راپای شار کچئێکم نه‌دیته‌وه ئەم قاپقاپه‌یه‌ی یه‌ک به پینئێ بی!

کابرا، که ئەمه‌ی بیست، پینئێ گوت:

. خۆت له پینئێ که بزانه بو تۆ چۆنه‌؟!

کاتئێ کچه‌که قاپقاپه‌که‌ی له پینئێ کرد، به کاری خوای ده‌تگوت بو پینئێ نه‌و ڕاوه. وه‌کوو نه‌نگوستیله‌ی په‌نجه ڕ به پینئێ بوو.

کابرا که ئەمه‌ی بینئێ شاد و گوشاد بوو گوتئێ:

- (ته باشی زێر)، مادهم قاپقاپه که یهک به پێی تو بوو، دهبی تو بیی به هاوسهرم. وهره با مارهت بکه.

کچه که گوتی:

- باوکه، شتی وا حه رامه. نابی!

باوکه پێی گوت:

- دهبی و زیاتریش!

چوو مه لا بیینی بو نه وهی (ته باشی زێر) ی ئی ماره بکا. که کچه که دیتی ههچ چاره ی نییه، گوتی: به خوا بیته وه دهینیرم (مومدان) یکی زیوم بو بکری. که کابرا هاته وه به کچه که ی گوت

. نیستا دهچمه دهره وه. که هاته وه له گهلت دهنووم. خوٓت برازینه وه!

کچه که گوتی:

- باشه. چ ده لێی وا ده که م.

که کابرا چوو دهره وه، (ته باشی زێر) چل نانی هینا له ناو (مومدان) هکه ی داناو بایی سه د روژ پنیوستی هینا و چوو له ناو مومدانه که و له سه ر خو ی کلیلی دا. که عیسا داها، کابرا به که یفخو شتی هاته وه مائی. به و هیوا یه ی بچینه کن کچه که ی. له دهرگای دا، که س وه لآمی نه دایه وه. هه ر له دهرگای داو هاواری کرد: (ته باشی زێر)، دهرگا بکه وه!

ههچ وه لام نه بوو. تا چوار سه عات هه ر له دهرگای داو هاواری کرد: (ته باشی زێر)، دهرگا بکه وه! له قسه ی خو م په شیمانم! که س دهرگای ئی نه کرده وه.

دراوسی به سه ر باندا چوو نه حه وشه و دهرگیان کرده وه. دیتیان که س له مائی نییه. هاواریان کرد: (ته باشی زێر) وهره دهره وه!

ئه م لا گه ران ئه ولا گه ران نه یاندو زییه وه. باوکه، به دم غه م و خه فه ته وه نووست. به یانی دیسان ئه وه نده ی لئی گه راو بانگی کرد، نه ی دو زییه وه.

کابرا چوو کو ئله لگرتکی هینا قرو شیککی دایی و پێی گوت:

- ئه م (مومدان) هم له گه ل هه لگه ره!

کۆله لگره که (مۆمدان) هه لگرت و کابرا بریدییه وه لای ئه وه و سته یه ی
لینی کپیوو. که وه سته چاوی پیکه وت، له مه سه له که گه یشت و به کابرای
گوت:

. بۆچی هینا وتۆته وه؟

کابرا گوتی:

. نامه وی

وه سته گوتی:

قهیدی ناکا! ها، پاره که ت بده مه وه!

وه سته (مۆمدان) هه که ی وه رگرت وه. له کۆلی هه مان کۆله لگری کرد و پویشته.
چوو ه خزمه ت کۆری سولتان و هه قایه ته که ی بۆ گپرایه وه. کۆری سولتان
گوتی:

. نرخی چه نده؟

گوتی:

. دوو سه د لیره یه.

کۆری سولتان گوتی:

. باشه!

وه سته که جووله که بوو. به کۆری سولتانی گوت:

- نه ی کۆری سولتان، ناگادار به ئه م مۆمدانه له ژووریک دانسی و خواردن و
خواردنه وه یشی بۆ دابنی.

کۆری سولتان (مۆمدان) هه که ی له ژووره وه دانا و دایکی راسپارد، گوتی:

. دایکه، چون ناگاداری من ده بی، ناوها ناگاداری ئه م (مۆمدان) ه به!

دایکی گوتی:

. به چاوان!!

کۆره که پینی گوت:

- دایکه، هه موو پوژی به یانی و نیوه پوو ئیواره خواردنی بۆ دابنی. نه گهر
بچه ده ره وه ییش دلم هه ره له لای ئه م (مۆمدان) هیه.

دایکه، چوار پوژ بوو خواردنی دانه‌نا. دهیدی خواردنه‌که خوراوه. کوپری سولتان دوازده دوتمامی هه‌بوو. دوو پوژ پیش ئه‌وهی (مومدان)ه‌که بکپری، به‌ته‌ما بوو یه‌کیک له دوتمامه‌کانی بخوازی. که (مومدان)ه‌که‌ی کپری، وازی له‌م بیره‌ مینا. کاتی دوتمامه‌کان به‌مه‌یان زانی، بیریان کرده‌وه ده‌بی هوی پاشگه‌زبوونه‌وهی پسمامه‌که‌یان چی بی؟

کوپره‌که‌یش هه‌موو پوژی ده‌چووه لای (مومدان)ه‌که و ته‌ماشای ده‌کرد. دهیدی ساغه و دهستی لینه‌دراوه.

پوژیکیان، کوپره‌ پروی کرده (مومدان)ه‌که و گوتی:

. نه‌گهر له ناو (مومدان) نه‌یه‌یته دهره‌وه، خو‌م ده‌کوژم.

کاتی (ته‌باشی زیپ) ئه‌مه‌ی بیست، مومدانه‌که‌ی کرده‌وه و به‌ کوپره‌که‌ی گوت:
. دامپوشه، خوا داتیوشی!

له‌و ساته‌وه، کوپره‌که‌ که‌که‌ی له‌ خو‌ی ماره‌کردو چووه‌ کنی و که‌ده‌ بوو به‌ نازیزی به‌ردلی. که‌که‌ ئه‌وه‌نده جوان بوو ده‌تگوت مانگه، ده‌تگوت ئاگری داگیرساوه.

کوپره‌که‌ چووه لای دایکی و گوتی:

. دایکه، من پو‌حم له ناو ئه‌م (مومدان)ه‌ دایه. نه‌گهر خواردنی لیپیری من ده‌مرم!

دایکه پیتی گوت:

. کوپرم، بوچی خواردنی لی ده‌بیرم؟!

سولتان له‌ جه‌نگدا بوو. روژی، له‌ دوا‌ی کوپره‌که‌ی نارد بو ئه‌وه‌ی له‌، گه‌لیان بچیته‌ شه‌ر.

کوپره‌که‌ چووه لای دایکی و پیتی گوت:

- دایکه، ئه‌مه‌ کلیلی ژوره‌که‌مه‌ با لای تو‌ بی. به‌لام بیشاره‌وه ته‌یده‌یته که‌س! من له‌گه‌ل باو‌کم ده‌چمه‌ شه‌ر. زور وریای (مومدان)ه‌که به‌. نه‌گهر دوتمامه‌کانم هاتن و داوا‌ی کلیلی ژوره‌وه‌یان کرد، مه‌یانده‌ری!

دایکه گوتی:

. چون کلیلیان ده‌ده‌می کوپرم!

کوره که پئی گوت:

. ئاگاداری ئه وهیش به ئه گهر (مۆمدان) هکه خواردن نه خوا، مانای وایه من مردووم.

ئینجا دهستی دایکی ماچ کردو ده چوو بۆ ئه وهی بچیته شه. کاتی، کوره چوه شه، دو تمامه کانی گوتیان: پسمامه که مان پاش ئه وهی ئه و (مۆمدان) هی کپی ئیتر رازی نه بوو زه ماوه ند له گه ل یه کی کمان بکات. ده بی ئه و (مۆمدان) ه شتیکی تیدابی. چوونه لای دایکی کوره که، که ماموژنی خویان بوو و پیره زالیکی به سالا چوو بوو. دوویان ته ندووریان جوش داو ئه وانیدی ده وریان له پیره ژن دا. دانیشتن (که زی) ی پیره ژنیان کرده و ه سه ریان پۆنی و پییان گوت:

. ئه وه بۆچی قژی خۆت نه شووشتوو؟ دیاره که س نییه خزمه تت بنا!

ئه ویش گوتی:

. قهیدی نییه

که زیی پیره ژنیان کرده وه. پیره ژن له بهر دهستیان خهوی لیکه وت. به فیل کلیلیان له بهر کی دزی و ده رگای ژوره وه یان کرده وه. (مۆمدان) ه که یان ده رهینا بردیان له سه ر ته ندووریان دانا. (مۆمدان) ه که گهرم داها ت و کچه که ی له ناو داغ بوو. کچه که ده رگای (مۆمدان) ه که ی کرده وه و ها ته ده ره وه و گوتی:

. توخوا سترم بکه ن خوا سترتان بکا!

پییان گوت:

. هه ی جنده و حه شه ری! ئه وه تو بوی لینه گه پای پسمامه که مان زه ماوه ند له گه ل ئیمه بکا!؟

چه قویان هینا هه موو له شیان شه قار شه قار کردو خوله میشیان پدوه کردو هه سیر پیچیان کردو فرییان دایه سه ر پیگا. خوا و راستان پیره ژنی ت به ویدا تییه ری. کچه که ی هه لگرته وه و بردی. پیره ژن دهستی به تیمار کردنی کچه که کرد. پیره ژن سه گیکی هه بوو. سه گه که برینه کانی کچه که ی لسته وه. دوی بیست پوژ کچه که چاک بووه وه. هه یج به لا و قه لای ئی نه ما.

پیره‌زالی دایکی کوره‌که خه و بردبوویه‌وه، که له خه و هه‌ستا دیتی ژوور
کراوه‌ته‌وه و (مۆمدان)ه‌که ده‌رگای و‌الایه. خواردنی هینا له ته‌نیشته
(مۆمدان)ه‌که‌ی دانا. دوا‌ی نیوه‌پو‌هات سه‌یری کرد دیتی خواردنه‌که له ده‌قه
خویه‌تی. له دئی خویدا گوتی:

. نه‌وه ئیشی دو‌تنامه‌کانی کوره‌که‌مه.

ئینجا گوتی:

ئینستا کوره‌که‌م مردووه!

حه‌فت پو‌ژ تازیه‌ی دانا و گریا. کوری سو‌لتان له شه‌ر هاته‌وه. یه‌کسه‌ر چووه
ژوره‌وه و به‌ دایکی گوت:

. دایکه، (مۆمدان)ه‌که چو‌نه؟

که دایکه چاوی به‌ کوره‌که‌ی که‌وت، له خو‌شییان قیژاندی:

. کو‌رم، مؤمدانه‌که وازی له خواردن هینا. بو‌یه و‌امزانی تو‌یش مردووی!

کوره‌که، کاتی نه‌مه‌ی بیست، چووه سه‌لال بو‌ ژووری (مۆمدان)ه‌که و دیتی
(مۆمدان)ه‌که کراوه‌ته‌وه. هاواری کرد:

. هو (ته‌باشی زی‌پ)، هو! سو‌مای چاوم!

که‌س وه‌لامی نه‌دایه‌وه. له پرمه‌ی گریانی داو به‌ دایکی گوت:

. تو‌خوا دایکه، یه‌ک پرسیارت لی ده‌که‌م راستیم پی بلی: دو‌تنامه‌کانم هاتنه
لات، یان نا؟

دایکه گوتی:

. به‌ئی کو‌رم، هاتن که‌زیییان کردمه‌وه و سه‌ریان دو‌زیم. له‌به‌رده‌ستیان خه و
بردمییه‌وه. به‌ فی‌ل کلێله‌که‌یان دزی و که به‌ ناگا هاتم دیتم نه‌ماون و ژوره‌که
کراوه‌ته‌وه.

کوره‌که گوتی:

. باشه!

کوری سو‌لتان له هه‌ژمه‌تان نه‌خو‌ش که‌وت. جارچیان به‌ ناو شار خست:
(پینو‌سته هه‌مووتان بچنه‌ مالی سو‌لتان. دارو برنج و پو‌ن ببه‌ن و شو‌ربا بو‌
کوری سو‌لتان لی بنین. کوری سو‌لتان نه‌ساخه!)

خه‌لکه‌که ده‌ستیان به شوڤبا لی‌نان کرد. که شوڤبایان بو کوربه‌که ده‌برد. کوربه‌که قاپه شوڤباکه‌ی تی‌ک وهرده‌داو پووی ده‌کرده ناو ناوه‌پووی مدبه‌ق. هه‌موو خه‌لکه‌که شوڤبایان لی‌نا. ته‌نیا نه‌و پیره‌ژنه ما که (ته‌باشی زی‌ی) له لا بوو. کوڤی سولتان پرسى:

. ئایا هه‌موو عالم شوڤبایان لی‌ناوه‌و که‌س نه‌ماوه؟

پینان گوت:

. ته‌نیا ماله پیره‌ژنیکی پیرو په‌په‌پووت ماوه!

چوونه ماله‌که‌و پیوستییه‌کانیان بو بردن. (ته‌باشی زی‌ی) قاپه شوڤبایه‌کی لی‌نا. ره‌ش ده‌تگوت قیره‌!! له ناو قاپیکی کردو نه‌لقه‌ی کوڤی سولتانی له‌ناو ناو به پیره‌ژنی گوت:

- دایکه، نه‌م قاپه شوڤبایه‌ بیه؟ بیده ده‌ست کوڤی سولتان. نه‌و نه‌بی نه‌یده‌یته ده‌ست هیچ که‌سی تر.

پیره‌ژن چووه به‌رده‌رگای مالی سولتان. نوکه‌ران دیتیان، پینان گوت:

. چت ده‌وی؟

پیره‌ژن گوتی:

. شوڤبام هی‌ناوه ده‌مه‌وی پیشکه‌شی کوڤی سولتانی بکه‌م.

که دیتیان شوڤباکه‌ ره‌شه، گوتیان: کوڤی سولتان شوڤبای شیر ناخوا چوون نه‌م شوڤبا ره‌شه ده‌خوا؟ بپو‌رینی خو‌ت دایکه!

کوڤی سولتان له ژووره‌وه گووی له قسه‌کان بوو گوتی:

. بیه‌ین!

کوربه‌که، شوڤباکه‌ی تی‌کوهردا. نه‌لقه‌که‌ی دی. قاپه‌که‌ی گرتو هه‌موو

شوڤباکه‌ی فر کردو به پیره‌ژنی گوت:

. پیره‌ژن (ته‌باشی زی‌ی) لای تو‌یه؟

پیره‌ژن گوتی:

. به‌لی، لای منه خه‌می لی مه‌خوا!

كوپه كه نه‌مه‌ی بیست، هه‌ستا له‌گه‌ل پیره‌ژنه‌كه چووه مائی. كه (ته‌باشی زیڤ) چاوی به‌كوپری سولتان كه‌وت، خوئی له ژووره‌وه شارده‌وه. كوپه‌كه پئی گوت:

. وهره ده‌ره‌وه من كه‌مه‌رخه‌میم كردووه ده‌ره‌هه‌ق به‌تۆ.

كچه‌كه هاته‌ده‌ره‌وه. كوپری سولتان كچه‌كه‌ی ماچ كرد. هه‌ردوو‌كیان ده‌ستیان به‌گریان كرد. ئه‌وسا كوپه‌كه كچه‌كه‌ی هینایه‌وه مائی و لینی پرسى:

. دو‌تنامه‌كانم چییان لی‌كردی؟

كچه‌كه هه‌قابه‌ته‌كه‌ی له‌سه‌ری هه‌تا بنی بو‌گنیرایه‌وه. كوپه‌كه گوتی:

. ده‌بى تۆله‌ی تۆیان لی‌ئیکه‌مه‌وه!

كچه‌كه‌ی برده‌ناو كو‌شك و له ژووریکى دانا. جارچی نارد جارى دا:

- هه‌ركه‌سى كوپری سولتانی خو‌ش ده‌وی. دارو گزره‌كو‌كاته‌وه و له‌گه‌ل نه‌فت بیهینى.

ئه‌وسا فه‌رمانى دا دو‌تنامه‌كانیان هینا. ژماردیسان دوازه‌كه‌چ بوون.

هه‌موویان سووتانن.

كوپه‌كه مایه‌وه خوئی و دایكى و (ته‌باشى زیڤ). هه‌موو به‌وپه‌رى خو‌شى و شادى ژیان.

لاى ئیوه‌بووین و هاتینه‌وه.

* * *

۷- کوره سولتانی توور به کوّم

ههبوو نهبوو...

بهرگدروويهك ههبوو، سى كچى ههبوو: گهوره و ناوهنجى و بچووك.
پوژى، كچهكان بو گهپان چوونه دهرهوه. كورپى سولتانی چاوى پيکهوتن
ئەشقى يهكيكيان بوو. كورپى سولتانی چهند پارچه مهپمهپنكى بو
بهرگدرووى باوكى كچهكان ناردو داواى ليكرد ئه و بهرده مهپمهپانه بپرى و
دهسته بهرگيكي بو ئى دروست بكات.

بهرگدرووهكه، كه ئەمەى بيست، هەر واقى وپما. به پهست و غهمبارى
گهرايهوه مالى. كچه گهورهكهى هاته لايهوه و پيى گوت:

. باوكه، چ بووه؟ بو وا عاذنى؟

كابرا گوتى:

. هيج!

كچى ناوهنجى هات و ليى پرسى:

. باوكه، ئەوه چ بووه؟ بو وا عاذنى؟

باوكه پيى گوت:

. کوپری سولتانی چەند پارچە بەردیکی مەرمەری بو ناردووم. داوا دەکا بۆی
بپرەم و بیدوورم و بۆی بکەم بە دەستە بەرگیك. کچم، تێماوم نازانم بەردی
مەرمەر چۆن هەڵدەبەری و چۆن دەدووری؟

کچەکە گوتی:

. شتی وا چۆن دەبی؟

ئینجا کچی بچووک هات و بە باوکی گوت:

. باوکه، ئەو چ بووه؟ بو وا عادی؟

کابرا هه‌قايه‌تی خوێ بو گێرایه‌وه. کچەکە گوتی:

. خەمت نەبی من لە پشتتم! برۆ ئاقاری. هەندی وردکە بەرد کوکە‌وه. لەناو
دەسه‌سپێکی بکە و بو کوپری سولتانی ببە. کە کوپری سولتانی هات و لە
کوپرەکە دانیشت، پێی بلی:

. ئەی کوپری سولتانی، مەرمەرەکانم بریوه بەلام پێویستم بە داوه. ئەم بەم
برادەرانه بکە ئەم وردکە بەردانه بکەن بە داو بو ئەوهی دەسته بەرگەکە ی پێ
بدوورم.

بەرگدروو کاتی ئەمە ی لە کچەکە ی بیست، گوتی:

. بەخوا تەگبیریکی باشه!

چوو دەره‌وه هەندی وردکە بەردی کوکردەوه و پروی کردە مالی سولتانی.
هەندە ی پێنەچوو کوپر بەسترا. کابرای بەرگدروو چوو ناو کوپرەکە و سەلامی
کرد و بە کوپری سولتانی گوت:

. ئەی کوپری سولتانی، مەرمەرەکانم بریوه و ئامادە ی بو دروون بەلام پێویستم
بە داو هە یه. ها، ئەم وردکە بەردانه م هیناوه، بە برادهران بلی بیکەن بە داو
تا دەسته بەرگەکە ی پێی بدوورم.

خەلکەکە گوتیان:

. ئەوه تو چ دەلیی؟! بەرد چۆن دەکری بە داو!

کابرای بەرگدروو پێی گوتن:

. گەلو، ئە ی بەردی مەرمەر چۆن هەڵدەبەری و دەکری بە دەسته بەرگ؟!

کوپری سولتانی بە کابرای بەرگدرووی گوت:

. وهره پیم بلی کی مهسه لهی نه و داوهی فیرکردی؟

به رگدروو پیی گوت:

. کچه گه وره کهم.

کوری سولتان گوتی:

. راست ناکه ی!

کابرا گوتی:

. خه نك فیریان کردم!

کوری سولتان گوتی:

. راست ناکه ی! راستی بلی!

به رگدروو گوتی:

. کچه بچوو که کهم.

که به رگدروو به کوری سولتانی گوت کچه بچوو که که ی فیری کردوو، کوری

سولتان و اقی و پرما. به رگدروو مه پر مه ره که ی دایه وه کوری سولتان و گه پرایه وه

مالی. کچه بچوو که که ی به رگدروو بو خویندن ده چوو لای مه لائن. هه موو

سبه ینان ده چوو مه کته ب و ئیواران ده هاته وه. که کوری سولتان به مه ی

زانی، هه موو روژی ده چوو له بهر په نجه ره ی ژوره که ی داده نیشته و که

کچه که به بن په نجه ره که دا تیده پهری، پیی ده گوت:

. کچی به رگدروو چ ده لئی؟

کچه که پیی ده گوت:

نوڪ و نووكه باس

دهردو مهراقی خاس

تو چیت؟

ئه مه ی ده گوت و ده پرویشته. کوری سولتان ئاگری ئه شقی تی بهر بوو، چوو

لای مه لائن و پیی گوت:

. مه لائن بو خاتری خوا ها، بگره ئه وه سی سهد لیره! هر ئه وه نده یه وا بکه

ماچیک له و کچه بکه!

مه لائن، پیی گوت:

برۆ هندی شیرنه مهنی بکړه. خوټ بکه شیرنه مهنی فروش و وهره بهر دهرگای مه کته ب. که کچه کان هاتنه دهره وه بو لات، پر ده کچه که و ماچی که!
کوپری سولتان چوو که ره سته ی شیرنه مهنی فروشی کړی و له سهر سهری خوئی دانا و هات بانگی راهیشت:

شیرنه مهنی! شیرنه مهنی!

که کچه قوتابیه کان گویان ئی بوو، مه لارن هر یه که و هندی پاره ی دانی بوئ نه وه ی شیرنه مهنی پی بکړن. پاره ی دایه هه موو کچه کان. کچی بهرگدرووی بوئ ناخیری هیشته وه. نه وسا پیی گوت:
ها، نه م پاره یه! برۆ شیرنه مهنیم بوئ بکړه.
کوپری سولتان به کچه که ی گوت:
نه ختی چاوه ری بکه.

که شیرنه مهنی به هه موو کچه کان فروشت و کچه کان چوونه وه ژوروی و کچی بهرگدروو به ته نی مایه وه، کوپری سولتان گرتی و ماچی کرد و نقورچه یه کی لندا و هه موو شیرنه مهنیه که ی دایه و هه لات.

کچه که به گریان گه پراهیه وه لای مه لارن. مه لارن پیی گوت:

گویی مه دهری کچی خوم! له وانه یه دیبی تو به کچه که ی خوئی ده چی بوئه وایکردبی.

دوای نیوه رو، که کچه قوتابیه کان بهر بوون، کچی بهرگدروو به پییان به ره و مال گه پراهیه وه. کوپری سولتان له په نجه ره وه چاوی پیکه وت و پیی گوت:
ها، کچی بهرگدروو، چ ده لئی؟
کچه که پیی گوت:

نوڪ و نووكه باس

درد و مهراقی خاس!

تو هه قت چیه؟

کوپری سولتان پیی گوت:

- ئای...! هر تو نه بووی یه که م جار گوتت: مامه خوا پرقت بدا؟ یانی شیرنه مهنی!

کچه که گوتی:

ئوی! که واته نه وه تو بووی واتکرد. قهیدی نییه با بو تو وا بی!
په نجهی خوئی گهست و به پهست و غه مباری گه رایه وه مائی و به باوکی گوت:
. باوکه، ده مهوی دهسته بهر گیکم بو له پیستهی بزن دروست بکهی!
باوکه پیی گوت:

. ناسانه بو ت ده کهم.

باوکه دهسته بهر گیکمی بو کچه کهی له پیستهی بزن دروست کرد. کچه که
ئیواری پیسته کهی کرده بهرو چوو بهر دهرگای مائی کوپی سولتان و له
دهرگای دا. گوتیان:

. کئییه له دهرگا ده دا!

کچه که گوتی:

. منم. فریشتهی مهرگم. دهرگا بکه نه وه.

که دهرگایان کرده وه، کچه که گوتی:

. کوا کوپی سولتان؟ ده مهوی پوچی بکیشم.

که گوئیان لی بو، ترسان و گوتیان:

- ئه ی فریشتهی مهرگ، بوچی پوچی ئه وه ده کیشی؟! ئه م هه موو کوپله و
به ندانه لی رهن!! پوچی ئه مانه بکیشه!

کچه که پازی نه بوو. له کوپی سولتان به ژووری کهوت. کوپه که نوستبوو. به
خه بهری هیئا. کاتی کوپه که چاوی به شکلی کچه که کهوت، زنده قی چوو.
له ترسان خوئی وهر گینرا و کهوته سه ر روو. کچه که سه لکه توو ریکی له
گیرفانی ده رهینا و له کوومی پرا کرد و چوو ده ره وه.

کوپی سولتان به م جوړه مایه وه. پراکشا بوو په لی له خوئی هاویشتبوو.
خه لکه که ده یانگوت:

. نیستا ده مری، سبهی ده مری! هه بزانه مرد!

که خزم و کهس و کاری به م جوړه یان بینی، کردیانه قه پ و قیرو گریان.
کوپه که یش هه ره دهینا لاند و هاواری ده کرد.

به‌یانی خه‌به‌ری نه‌خووشی کوپری سولتان بلاوبووه. کاتی کچه‌که بیستی،
گوتی:

. وهی به‌سه‌زمان! ده‌ترسم بمری!

هه‌ستا مه‌ندیلیکی له‌سه‌ری ناو خووی کرده‌هه‌کیم. دارده‌ستیکی به
ده‌سته‌وه‌گرت. ده‌گه‌پراو بانگی راده‌هیشته:

. هه‌کیم... هه‌کیم..!

چوو به‌ر ده‌رگای مائی سولتان. بانگیان کرد:

. وه‌ره هه‌کیم! ته‌ماشای ئه‌م کوپه‌ بکه.

گوتی:

. باشه!

چوو ژوووه‌وه. پیی گوتن:

. ده‌رمانی لای منه. به‌لام ئیوه‌ ده‌بی هه‌موو بچنه‌ ده‌روه. من و ئه‌و نه‌نیا جی
بیئن.

که ئه‌وان چوو نه‌ ده‌روه. کچه‌که سه‌لکه‌ تووره‌که‌ی له‌ کوومی کوپه‌که‌ هینایه
ده‌روه. کوپه‌که‌ به‌ ئاگا هات. که کچه‌که‌ دیتی کوپه‌که‌ به‌ ئاگا هات، جیی
هیشته‌ و پویشته.

له‌ مائی کوپری سولتان بوو به‌ شادی و شایلوغان. کوپه‌که‌ هه‌ستایه‌وه‌ له‌ به‌ر
په‌نجهره‌ دانیشته. کچی به‌رگدروو به‌ویدا هات. کوپه‌که‌ پیی گوت:

. ها، کچی به‌رگدروو چ ده‌لیی؟

کچه‌که‌ گوتی:

نوک و نووکه‌ باس

ده‌رد و مه‌راقی خاس

کوپه‌که‌ پیی گوت:

. له‌ بیرته‌ ئه‌و پوژه‌ پینت گوتم: مامه‌ هه‌موو شیرینه‌ مه‌نییه‌ که‌م بده‌ری؟!

کچه‌که‌ هیش گوتی:

. له‌ بیرته‌ ئه‌و پوژه‌ی سه‌لکه‌ تووریکم له‌ کوومت پ‌اکرد؟

کوپه‌که‌ گوتی:

. ئۆی...! که واته ئه وه تۆ بووی؟!

په نجه ی خوئی گه ست و زۆری ئه زیه ت خوار د. چوو ه لای باوکی و پیی گوت:

. باوکه، ده مه وی بۆم بنی ریه ته داخوازی کچی به رگدروو!

باوکی پیی گوت:

. کوپم شتی وا چۆن ده بی؟ ئه و باوکی به رگدرووه، تۆ باوکت سولتانه! چۆن

ئه و کچه دینی؟!

کوپه که گوتی:

. یان ئه و، یان که سم ناوی!

باوکی داخوازی که ری نار دنه لای به رگدرووه که. گوتیان:

. کوپری سولتان کچی تۆی ده وی.

به رگدروو رازی بوو. گه راپه وه مائی قسه که ی بۆ کچه کانی گنپ راپه وه. کچی

گچه گوتی:

. باوکه منی بده ری.

سولتان پارهی نار د مارهی یان بری و پارهی قه له نیان دا. باوکی کچه که چوو ه

بازار. جیا زیان کپری و جلیان دووری و پیویستی بووکیان ئاماده کردو

نار دیانه مائی سولتان.

کوپری سولتان نیازی وا بوو شه و کاتی کچه که یان گواسته وه، کچه که بکوژی.

کچی به رگدروویش ئه مه ی ده زانی. داوای ده فره ههنگوینیکی له باوکی کرد.

ئه ویش بوئی هیئا. کچه که دم و چاوی کچیکی له سه ر ده فره ههنگوینه که

کیشا و رهنگی کرد. به داو ده سروکیکی له سه ری پیچا. مائی سولتان هاتن

بۆ ئه وه ی بووک ببه ن. مائی کچه که یان رازانده وه و تاس و لووسیان داو

دایانه به ربوودییه کانی مائی سولتان و ئه وانیش گواستیانه وه بۆ مائی

سولتان. کچه که ده فره ههنگوینه که ی له گه ل خوئی برد. روژ ئاوا، کچه که یان

برد له ژووره وه دایان نا. کچه که جلی خوئی له به ر ده فره ههنگوینه که کردو

له سه ر ئوینی دانا و ئه و داوه ی به دهسته وه گرت که سه ری ده فره که ی پی

به ستبوو، خویشی چوو ه ژیر چوارپاکه. که داوه که ی راده کیشا، سه ری

ده فره که ده ه ژایه وه. که عیسا داهات، کوپری سولتان یان برده ژووره وه له

پال کچه‌که‌یان کرد. کوره‌که یه‌که‌م جار که چوو‌ه ژوره‌وه وایزانی ده‌فره‌که بوو‌که، پرووی تیکردو گوتی:

- نه‌ی کچی به‌رگدروو، چو‌ن نه‌و په‌نده‌ت پی‌ کردم و سه‌لکه توورت له‌ کو‌مم پراکرد؟

کچه‌که له‌ بن چوارپاره داوه‌که‌ی پراکیشاو ده‌فره‌که جوولایه‌وه. کوره‌که ده‌ست به‌ خه‌نجر هه‌لیکو‌تایه‌ سه‌ر ده‌فره‌که و دایه‌ به‌ر خه‌نجران و شه‌ق و پیلی کرد. هه‌نگوینه‌که پرژا. کوره‌که هه‌نگوینه‌که‌ی لسته‌وه. تامی شیرین بوو. گوتی:

. نو‌ی...! کچی به‌رگدروو! تو‌ که خوینت نه‌وه‌نده شیرین بی، ده‌بی خوت چو‌ن بی؟!

له‌ هه‌ژمه‌تان له‌ پرمه‌ی گریانی داو گوتی:

- ماده‌م کچی به‌رگدرووم کوشت، به‌ خوا خویشم ده‌کوژم.

ویستی له‌ خو‌ی بدا، کچه‌که له‌ ژیر چوارپا هاته‌ ده‌ره‌وه. ده‌ستی گرت و گوتی:

. نه‌که‌ی! شتی وا نه‌که‌ی!!

کوره‌که، که دیتی کچه‌که زیندوو‌ه و نه‌مردوو‌ه خه‌نی بوو. هه‌ستایه‌وه و له‌گه‌لی نووست. بو‌ به‌یانی دایکی کوره‌که هات. دیتی هه‌ردوو‌کیان له‌سه‌ر چوارپا خه‌وتوون. هه‌له‌له‌ی لیدا. کوره‌که و کچه‌که به‌ خو‌شی و شادی به‌خه‌به‌ر هاتن.

هه‌موو به‌ شادی و گوشادی ژیان.

لای ئیوه بووین و هاتینه‌وه.

* * *

۸- کوره که جهلی زاوای سولتان

هه بوو نه بوو...

سولتانیک هه بوو، سی کچی هه بوو. کچهکان گوره ببوون باوکیان هیشتا به میردی نه دابوون. کچهکان ته گبیریان کرد: ههستان سی کاله کی گه ییویان بو باوکیان نارد. بو شهوی تیگا مه به ستیان چیه. کاله که کانیاں له سهر سینیه که داناو سهرپوشیکیان به سهر داداو به دهستی کاره که ریک بو سولتانیاں نارد. کاره که ره که سینیه که ی برد له به ردهم کوپی خه نکدا له پیش سولتانی دانا. سولتان سهرپوشی له سهر سینیه که هه لدايه وهو کاله که کانی دی. نه وانهی له کوپه که بوون به سولتانیاں گوت:

- کچهکانت دهیانهوی به شوویان بدهی!

سولتان گوتی:

- شتیکی ناساییه. چی تیا به سته نییه.

ئهوسا فرمانی به چارچی دا چار بدا:

(به یانی هه موو گهنجانی شار بیّن. به ژیر په نجه ره ی کچهکانی سولتاندا برۆن. هه کچی دللی هه کامه گهنجی گرت، هه ناریکی تیده گری و کچه له گهنجه که ماره ده که ن).

خه لکه که خوشی خوشییاں تیکهوت. هه موو گهنجهکان ده یانگوت:

. کچی هەر په سئدم ده کا و هه نارم بو داوی.

به ریکه وت پوژی کچه گچکه ی سولتان له بهر په نجه ره ی خوئی دانیشتبوو که به سهر باخچه ی کو شکیدا دهروانی. باخه وانیکی که چه لیان هه بوو. کچه که دیتی باخه وانه که ورگی حه یوانی له سه ری خوئی کرده وه. دهسته جلیکی تازه ی کرده بهرو دوو پوکله قرئی بهردایه وه: یه کی زیرو یه کی زیو. که جلهکانی خوئی کرده بهر ده تگوت مانگه. کچه که نه شقی بوو. له دئی خویدا گوتی:

. نه گهر گه نجه کان بیردها تیپه رین، تا ئەم کوپه که چه له نه یه، هه ناره که م بو کهس ناویم.

پوژی دووه، خه لک کوپورنه وه. کچه کان له شانشینیی کو شک دانیشتن. خه لکه که به بهر په نجه ره دا تیپه رین: کچه گه وره که هه ناری خوئی له یه کی له دوو پسامه که ی داو پسامه که ی بو ئه و بوو. داوی نه ختی پسامه که ی دیکه هات. کچی ناوه نجی هه ناری خوئی لی داو ئه ویش بوو به هی ئه و کچه. مایه وه کچه بچوو که که. نه وه نده ی خه لک به ویدا تیپه ری، هه ناری خوئی له کهس نه گرت تا کهس نه ما. سولتان گوتی:

. کهس ماوه نه هاتی؟

گوتیان:

. کهس نه ماوه ته نیا باخه وانیکی که چه لی کوئی گه نی ماوه.

سولتان گوتی:

. بانگی که ن.

بانگی باخه وانیی که چه لیان کرد. که باخه وان هات، کچه که دهستی دایه هه ناره که ی و بوئی هاویشت. باوکی زور خه فه تی لی خوارد. تووپه بوو و گوتی:

. تو کچه سولتانی میرد به کوپه که چه لی که ده که ی؟ نه تو شهرمت به خو نییه؟ کچه که ی دهر کرد و گوتی با به خو و به میرده وه له ناو مدبه ق بژین. کچه که بو خوئی چیشتی لی ده ناو ده یان خوارد.

سولتان له‌م ماوه‌یه‌دا ئاهه‌نگی‌کی (ده) پوژی گێرا. شیربازیان له‌ پیش ده‌کردو ته‌پل‌و که‌ره‌نایان لێ‌ده‌دا. له‌ دوو هه‌موو که‌سی گێرا‌بووه‌وه. زوڕ هه‌وه‌سی به‌ دوو برازا‌که‌ی و دوو که‌که‌ی ده‌هات که‌ به‌خووشی و شادی ده‌ژیان.

که‌چه‌نیش جلی پوشته‌ی خو‌ی کرده‌به‌رو بی‌ ئه‌وه‌ی که‌سی پی‌ به‌سی چووه‌ پال ژنه‌که‌ی. ژنی سولتانیش لومه‌ی که‌ که‌که‌ی کردو گوتی:

. کیرم، ئه‌وه‌ نیش بوو تو کردت؟ ئه‌وه‌ بو وات له‌ خو‌ت کرد؟

دوای چه‌ند مانگی‌ک، کوپه‌ که‌چه‌ل ئیستریکی شه‌لی کړی. هه‌موو پوژی سواری ده‌بوو و مندا‌له‌ وردکه‌ به‌ دووی ده‌که‌وتن. گالته‌یان پێ‌ده‌کردو به‌ردیان تی ده‌گرتو به‌ گوژانی ده‌یانگوت:

دان دان،

که‌چه‌ل که‌چه‌ل، زاوای سولتان!

پوژی، جه‌نگ له‌ به‌ینی ئه‌م سولتانه‌و قرالی فه‌ره‌نگ هه‌لگیرسا. سولتان له‌شکری کو‌کرده‌وه‌و په‌وانه‌ی جه‌نگی کرد. له‌شکره‌که‌ شکا. سولتان برازایه‌کی خو‌ی نارد. برازا‌که‌ی له‌شکری فه‌ره‌نگی شکاندو به‌ خووشی و سادی گه‌رانه‌وه. دوای چه‌ند مانگی‌ک، سولتان نه‌خووش که‌وت، گوتی:

. دل‌م گوشت مامزی ده‌وی.

خه‌لک ده‌چوونه‌ راه‌ مامزو مامزیان بو‌ ده‌ینا. به‌لام به‌ کاری خوای گوشته‌که‌ تال بوو. شو‌زبا‌که‌ی تال ده‌رده‌چوو. سولتان به‌ دوو برازا‌که‌ی گوت:

. برون مامزیک بو‌ پراو بکه‌ن گوشته‌که‌ی باشو به‌تام بی. تفت و تال نه‌بی.

برازاکانی خیه‌وتیان بردو چوون له‌ ده‌شت و ده‌رخیه‌وتیان هه‌لدا. تاژی و تووله‌ی پراویشیان برد. ئه‌وه‌نده‌ی هه‌ولیان دا مامزیک پراو بکه‌ن نه‌یان‌توانی. سی پوژ مانه‌وه‌ هیچیان ده‌ست نه‌که‌وت. کوپه‌ که‌چه‌نیش له‌ولاوه‌ چووه‌ ده‌روه. خیه‌وتی له‌ ئاقاری هه‌لدا. پوژی یه‌که‌م نزیکه‌ی (ده) مامزی پراو کرد. که‌چی دوو کوپه‌ وه‌زیره‌که‌، واتا برازا‌کانی سولتان، قه‌ت هیچیان پراو

نه‌کرد. کوپه که‌چه‌ل له پراووشکار به‌رده‌وام بوو تا بیست مامزی به نیچیر گرت. پیاویکی نارده لای دوو براکه و پیی گوتن:
. گوشتی مامز لای ئەم پراوکه‌ره دەست ده‌که‌وی.

گوتیان:

. به راست؟!

گوتی:

. به‌لی!

دوو براکه هاتنه لای کوپه که‌چه‌ل و گوتیان:

- ئەم مامزانه نافرۆشی؟

کوپه که‌چه‌ل پیی گوتن:

. ئەم مامزانه به پاره نادم به‌لام ئەگەر یه‌کی بیه‌وی، مۆری خوومی له سمتی دده‌م و چه‌ندی گوشت مامز بوی دهبه‌می.

که براکان ئەم قسه‌یان بیست، له دلی خویاندا گوتیان: با گوشته‌که‌ی ئی وه‌برگین و ئی بگه‌رین مۆرکمان ئی بدا. له کوی ده‌مانناسیته‌وه!

به‌م جووره پازی بوون. که‌چه‌ل مۆری هینا. یه‌که و مۆری لیدان و هه‌شت مامزی دانسی. مامزه‌کانیان وه‌رگرت و به شادومانی گه‌رانه‌وه چونکه ده‌یانزانی سولتان لییان پازی ده‌بی.

کوپه که‌چه‌ل زوو خووی پیچایه‌وه و به‌ر له و‌لداش زاواکانی گه‌پرایده‌ شار. چوو له‌ ژنه‌که‌ی و هه‌قابه‌ته‌که‌ی بو‌گه‌پرایه‌وه و پیی گوت:

. هه‌سته شو‌ربایه‌کی باش و زه‌ریف بو‌ باوکت ئی بنی. ئەمه‌یش گوشت مامز!!

کاتی دوو گه‌نجه‌که گه‌رانه‌وه و شو‌ربایان به‌و گوشته‌ لینا که هینا‌بوویان، به کاری خوای گوشته‌که تال بوو ده‌تگوت زه‌قنه‌بووته!! سولتان شو‌رباکه‌ی پ‌ژاند. له‌ولاوه‌ش ژنی کوپه که‌چه‌ل شو‌ربای لیئا و له‌گه‌نیکه‌ی کرد.

شو‌رباکه ده‌تگوت سه‌رتوو. چوو له‌ دایکی و گوتی:

. دایکه، ئەم شو‌ربایه بو‌ باوکت ببه‌ بیخوا.

دایکه گوتی:

— ده‌برۆ... بـېرۆ! باوکت شوږبای که‌سی نه‌خواردوو! شوږبای دوو
برازاکه‌یشی نه‌خوارد. چوڼ شوږبای تو ده‌خوا. که لیشت تووریه.
کچه‌که گوتی:

. دایکه، شتی وا گرنګ نییه. تو ته‌نیا نه‌وه‌نده بکه شوږباکه‌ی بو بیا. به‌خوا
هر بخوات چاک ده‌بیته‌وه.

ژنه شوږباکه‌ی بو سولتان برد. سولتان تامی کرد دیتی ده‌لیی سهرتووه.
شیرین ده‌لیی شه‌کره. پرسى:
. کى ئەم شوږبایه‌ی لى ناوه؟
ژنه‌که‌ی پیی گوت:

. ئەمه ده‌ستلینى کچه‌که‌ته. ژنى کوږه که‌چهل!
سولتان گوتی:

. به‌راستی شوږبایه‌کی باشه!

سولتان شوږباکه‌ی خواردو چاک بووه.

دوای چهند سالیک، دووباره شه‌ر له به‌ینى ئەم سولتانه و قرالی فه‌رنگ دا
که‌وت. سولتان له‌شکرکی به‌ سهرکردایه‌تی دوو برازاکه‌ی نارد.
له‌شکره‌که‌یان له‌یه‌که‌م شه‌رو پیکداداندا شکا. کوږه که‌چهل کاتى به‌مه‌ی
زانى. سوای نیستره شه‌له‌که‌ی بوو و بوى ده‌رچوو. منداڵ به‌ به‌ردان که‌وتنه
دووی. هاواریان ده‌کرد:

دان دان،

که‌چهل که‌چهل، زاوای سولتان!

پویشت تا گه‌یشته چوله‌وانى. نیستره‌که‌ی له‌ ناو شه‌که‌وتیک به‌سته‌وه.
کوږه‌که‌ خوئى منداڵه جنوکه‌ بوو. چهند تاله قزیک و چه‌رخیکى ده‌ره‌ینا. تاله
قره‌کانى هه‌لکپروزاندا. ئەسپیکى بو‌هات وینى نه‌بوو. جل و به‌رگى خوئى
کرده‌به‌رو سواری ئەسپه‌که‌ی بوو. سولتان چوو بو‌ئه‌وه‌ی سه‌یرى
له‌شکره‌که‌ی بکا. دیتی سه‌ربازیک په‌لامارى سه‌ربازه‌کانى فه‌ره‌نگى داو
زۆرى لى کوشتن. ئەسپه‌که‌ی (ده‌ی ده‌کوشت، خوئى (سه‌د) ده‌کوشت. تا

پوژئاوا کوشتاری کرد، ئه‌وسا له‌شکر داپراو پرکیبی له‌ئه‌سپه‌که‌ی داو
گه‌رایه‌وه‌ ناو ئه‌شکه‌وته‌که. جله‌کوئه‌که‌ی کرده‌وه‌ به‌رو چوووه‌ مانی.
سولتان گوتی:

. ئای له‌و گه‌نجه! توخوا ئه‌مه‌ کییه؟

پنیان گوت:

. نایناسین.

پوژی دوهم، سه‌ر له‌ نوێ شه‌ر ده‌ستی پیکرده‌وه. کوپه‌ که‌چه‌ل دووباره
سواری ئیستره‌ شه‌له‌که‌ی بوو و چوووه‌ ده‌ره‌وه. منداڵ دایانه‌ به‌ر
به‌رده‌پلووکان و هاواریان کرد:

دان دان،

که‌چه‌ل که‌چه‌ل، زاوای سولتان!

هیچ ناویری ئی نه‌دانه‌وه. رویشت تا گه‌یشته‌ ئه‌شکه‌وته‌که. ئیستره‌ شه‌له‌که‌ی
له‌ناو ئه‌شکه‌وت به‌سته‌وه. تاله‌ قژه‌کانی ده‌ره‌ینا و هه‌لیکپووزاندن. ئه‌سپی
گورین په‌یدا بوو. جل و به‌رگیشی له‌سه‌ر پشت بوو. کوپه‌ که‌چه‌ل جل
و به‌رگه‌که‌ی کرده‌به‌رو سواری ئه‌سپه‌که‌ بوو و په‌لاماری له‌شکری فه‌ره‌نگی
دا. دیسان سولتان چاوی پیکه‌وت و که‌یفی پیهات. کوپه‌که‌چه‌ل ده‌ستی به
کوشتار کرد. زوړی له‌ دوژمن کوشتن. (ده) هه‌ریمی له‌ ده‌ستی فه‌ره‌نگان
پزگار کرد. سولتان زوړی هه‌وه‌س پیهات و گوتی:

. توخوا بزافن ئه‌مه‌ کییه؟!

که‌ شه‌ر ته‌واو بوو، فه‌ره‌نگ به‌زین. عه‌سر داهاات، کوپه‌ که‌چه‌ل به‌ سواری
ئه‌سپه‌که‌ی له‌شکر داپراو هه‌لات. سولتان هاواری کرد:

. گه‌وره‌م پاره‌سته!!

کوپه‌ که‌چه‌ل وه‌لامی نه‌دایه‌وه. دوو برازاکی سولتان وه‌کوو که‌ر سه‌ریان
شوڤ کردبوو سه‌ریان ده‌کرد.

پوژی سینیهم، دیسان له‌شکری هه‌ردوولا داکه‌وته‌نه‌ شه‌رگه. سولتان گوتی:
- نه‌گه‌ر گه‌نجه‌که‌ هات، هه‌ولده‌ن ئابلقه‌ی بده‌ن و ئی مه‌گه‌رین پابکات.

گوتیان:

. سهر سه‌رو سه‌ر چاوا!

به‌یانی، کوپه‌ که‌چه‌لّ وه‌کوو جاران سواری ئیستره شه‌له‌که‌ی بوو. که‌ چوووه
ده‌روه منداله وردکه به‌ به‌ردان وه‌ریگه‌پانی و هاواریان کرد:
دان دان،

که‌چه‌لّ که‌چه‌لّ، زاوای سولتان!

کوپه‌ که‌چه‌لّ هیچ خوئی له‌ گووره نه‌برد. رویشته تا گه‌یشته شه‌شکه‌وته‌که.
تاله قزه‌کانی هه‌لکپووژاند. نه‌سپی تاین په‌یدا بوو. ده‌سته به‌رگیکی له‌سه‌ر
پشت بوو. کوپه‌ که‌چه‌لّ ده‌سته به‌رگه‌که‌ی کرده به‌رو سوار بوو چوووه شه‌ر.
له‌گه‌لّ دوژمندا که‌وته شه‌رو لیکدان. کوشتاریکی زوژی ئی کردن. دوژمن
پشتیان داو هه‌لاتن. پاشان ده‌وری دوو هه‌زار سه‌ربازی به‌ سه‌ردا قلیپ
بووه‌وه. تیی وه‌رهاتن و ده‌ستیان بریندار کرد.

شه‌ر بپرایه‌وه. کوپه‌ که‌چه‌لّ ویستی بگه‌پیتسه‌وه. گرتیان و بردیانه لای
سولتان. سولتان دیتی برینداره ده‌سه‌سپری خوئی ده‌ره‌ینا و له‌ ده‌ستی
به‌ست. کوپه‌ که‌چه‌لّ ده‌رفه‌تی وه‌رگرت و تیی ته‌قاند هه‌لات.

سولتان به‌ شادی و خوشی گه‌پرایه‌وه. به‌لام نه‌ختی هه‌ستی به‌ غه‌مگینی
ده‌کرد چونکه کوپه‌که‌ی له‌ ده‌ست چوو، نه‌یتوانی هیچ قسه‌ی له‌گه‌لدا بکا.
سولتان گه‌پرایه‌وه مالی. زوژ به‌و سه‌رکه‌وته شه‌ادومان بوو. کوپه‌ که‌چه‌لّیش
گه‌پرایه‌وه مالی و به‌سه‌رهاته‌که‌ی بوژنه‌که‌ی گپرایه‌وه و برینه‌که‌ی ده‌ستی و
ده‌سه‌سپری سولتانی پیشان دا. کچه‌ ده‌سه‌سپره‌که‌ی بو‌دایکی برد و گوئی:

- دایکه، سه‌یر که‌! می‌رده‌که‌ی من بوو دوژمنی فه‌ره‌نگی شکاند. شایه‌د به‌و
شایه‌ده‌ی ده‌ستی بریندار بووه‌و باوکم به‌ ده‌سه‌سپری خوئی برینه‌که‌ی بو
به‌ستۆته‌وه. ئەمه‌یش ده‌سه‌سپره‌که‌یه!

دایکی پیی گوئی:

- ده‌ بپو. له‌ خووت هه‌لده! له‌گه‌لّ ئەم درو‌گه‌وره‌یه‌ت!! می‌ردی تو‌ئهو
که‌چه‌له‌یه‌ که‌ بوژ تا ئیواری وه‌کوو ئیستر ده‌خه‌وی. له‌ خواردن به‌ولاوه هیچ
ئیشیک ناکا.

کچه‌که‌ پیی گوئی:

. دایکه، هه‌سته بچین برینه‌که‌ت نیشان بدهم.

دایکه گوتی:

. ده هه‌سته با بچین!

چوونه مدبه‌ق. کوپه که‌چه‌ل خه‌وتبوو. کچه ده‌ستی کوپه که‌چه‌لی هه‌لکردو
برینه‌که‌ی نیشانی دایکی دا.

ژنی سولتان چووه لای می‌ردی و پیی گوت:

. کوپه که‌چه‌ل ده‌ستی برینداره و برینه‌که‌ی به ده‌سه‌سپری تو به‌ستراوه‌ته‌وه.
ها، نه‌وه‌یش ده‌سه‌سپره‌که‌ت!

سولتان گوتی:

. نای له‌و عاجباتییه!! هه‌سته بچین.

چوونه لای کوپه که‌چه‌ل. سولتان لیی وردبووه‌وه، ناسییه‌وه و پیی گوت:

. تو مادهم ناو‌ها بووی، بوچی پی‌ت نه‌ده‌گوتم؟

کوپه که‌چه‌ل گوتی:

. ئەمه به‌ختی منه!

ئینجا کوپه که‌چه‌ل باسی ئەو گوشت مامزهی بو سولتان کرد که دوو
برازاکهی بویان هینابوو، پیی گوت:

. من ئەو گوشتهم دانئ و مۆری خۆم له‌سه‌ر سمتی دان. برو ته‌ماشاکه بو‌ت
ده‌رده‌که‌وی.

سولتان گازی دوو برازاکی کرد. پروتی کردنه‌وه. قسه‌ی کوپه که‌چه‌ل
راست ده‌رچوو.

سولتان هه‌ردوو برازاکی ده‌رکرد. له‌گه‌ل کچه گچکه‌که‌ی پیکه‌ته‌وه و
هینایه‌وه مائی. زه‌ماوه‌ندیکی تازه‌ی بو کردن و جیازیکی زۆری بو کچه‌که‌ی
کرد. کوپه که‌چه‌ل و کچی گچکه‌ی سولتان به شادی و خوشی له‌گه‌ل سولتان
ژیان.

لای ئیوه بووین و هاتینه‌وه.

* * *

۹- برا گچکه

ههبوو نهبوو...

کابرایهک ههبوو، سی کوری ههبوو. روژی، پیی گوتن:

- پولهکانم، وهسیهت بی که من مردم، بمشون و لهناو تابووتیکم بنین و تابووتهکه له پشتی وشتریک باریکهن و وشترهکه بهرهللا کهن. وشترهکه له کوئی یخ بوو، له شوینی یخ بوونهکهی گویم بولی بدهن. کورپهکان سهری رهزامهندیان بولا دانهواند.

دوای چهند روژیک، باوکیان سهری خسته سهر سهرین و ئهمری ههقی بهجی گه یاند. شووشتیان و کفنیان کردو له ناو تابووتیکیان نا. تابووتهکهیان له وشتریک بارکردو وشترهکهیان بهرهلدا. پاش چهند روژی، کورپهکان گوتیان: . جهنازهی باوکمان بزر بوو. دهترسین شتیکی لی هاتبی.

به دوای وشترهکهدا گهپان. گهیشتنه سیپریانیک ههر یهکه له براکان چوووه ریگایهک. برای گچکه ملی رییهکی گرت. گهیشته کوشکیک دیتی وشترهکه وا لهوییه. گوژیکی لیداو تابووتهکهی باوکی ناشت. که ناشتی، مهجهلیک لهناو کوشکهکه بوو برنجی تیداووو. ههندی برنجی له قاپیک کردو خواردی. له پر گوئی له دهنگی ژنیک بوو گوتی:

- هونەر هونهری ئەو کەسە‌ی نییه‌ کە چیشته‌که‌ تێده‌کا و ده‌یخوا، هونەر هونهری ئەو کەسە‌یه‌ کە لێی ده‌نی.

کۆرپه‌که‌، کە گوێی له‌ ده‌نگه‌که‌ بوو، سه‌ری هه‌لپرو سه‌یری سه‌ره‌وه‌ی کۆشکه‌که‌ی کرد. ژنیك و مناره‌یه‌کی دی له‌ کە‌لله‌سه‌ری بنیاده‌م دروست کرابوو. ژنه‌که‌ گوتی:

- ئەو برنجه‌ من له‌وێم دانابوو. ئەوه‌ی دابه‌زی و برنجه‌که‌ بخوا ده‌بی شه‌تره‌نج له‌گه‌ل بکا. ئەگه‌ر من له‌وی ببه‌مه‌وه‌ ده‌یکۆژم و ئەگه‌ر ئەو له‌ من بباته‌وه‌، شووی پی ده‌که‌م.

کۆرپه‌که‌ گوتی:

. رازیم!

تومه‌ز ژنه‌که‌، کە چاوی به‌ کورشه‌که‌ که‌وتبوو، ئەشقی ببوو! ده‌ستیان به‌ یاری کرد. ژنه‌که‌ خه‌ریک بوو لێی بباته‌وه‌. به‌لام سستی کرد و به‌ ئەنقه‌س دۆراندى. کۆرپه‌که‌ ژنه‌که‌ی له‌ خوێ ماره‌کرد و چوه‌ کنى. چه‌ند پوژیک له‌وی مایه‌وه‌. ژنه‌که‌ پێی گوت:

. پیاوه‌که‌، ده‌مه‌وی هه‌فایه‌تی خوتم بو بگێرمه‌وه‌:

(پوژی، له‌ ده‌و پووبار سه‌ری خوتم ده‌شوشت. تاله‌ قژیکی سه‌رم به‌ربوه‌وه‌. له‌ ناو قووتوویه‌کی یاقووتم نا. به‌ میرده‌که‌م گوت:

. پسما ده‌ترسم یه‌کی بیدۆزیته‌وه‌ و بو خاتری ئەم تاله‌ قژه‌ به‌ دوامدا بی!)
(لێره‌ به‌ دواوه‌ هه‌فایه‌ته‌که‌ له‌سه‌ر زمانى ژنه‌که‌ نامینی و وه‌کوو کەسى سێیه‌م باسى ده‌کری. و.)

کۆرپه‌که‌ پێی گوت:

. شتی وا دووره‌. کى ده‌گاته ئێره‌؟

ژنه‌که‌ پێی گوت:

. ئەوه‌ پێم گوتی. ناگاداری خوتم به‌!

به‌ ریکه‌وت ژنه‌که‌ قوتوه‌ یاقووته‌که‌ی بزر کرد. مه‌یته‌ری کۆری سولتان دۆزییه‌وه‌. کردییه‌وه‌ دیتی تاله‌ قژیکی تێدایه‌. گوتی:

. به‌خوا بو کۆری سولتانی ده‌به‌م!

که بو کورپی سولتانی بردو کورپی سولتان چاوی پیکه‌وت، له‌شکرکی کوکرده‌وه و به دواي خاوه‌نی تاله قژه‌که‌دا که‌وته گه‌ران. گه‌یشته کوژکه‌که. می‌ردی ژنه‌که نووستبوو، سه‌ری به سه‌ر رانی ژنه‌که‌ی کردبوو. ژنه‌که له نا‌کا و دیتی ئەو هه‌موو له‌شکره‌هات. که ئەو له‌شکره‌ی دی ویستی می‌ردی به‌خه‌به‌ر نه‌هینی چونکه خوژی ده‌ویست. گریا و فرمیسی به‌سه‌ر گونای کوپه‌که‌دا پژا. کوپه‌که به نا‌گا هات. دیتی ژنه‌که‌ی ده‌گری. پینی گوت:

- دو‌تمام، ئەوه چیته؟

ژنه‌که گوتی:

. ئەدی پیم نه‌گوتی نا‌گادار به‌دین! ئەوه هاتوون و له هنداو کوژکن!
له‌شکره‌که هاتن به ژنه‌که‌یان گوت:

. هلو، به‌گه‌لمان که‌وه!

ژنه‌که به خو‌و به می‌ردی ده‌ستیان دایه شیرو دا‌که‌وتنه مه‌یدانی شه‌ر. له کاتی شه‌ردا قاچی ئەسپی ژنه‌که‌یان شکاند. ژنه‌که‌یان به دیل گرت و له می‌رده‌که‌ی وه‌رهاتن. له تیله‌قه‌ی پشتیان داو به‌ریان دایه‌وه. ئەویش له هوش خو‌ی چوو. ژنه‌که‌یان بردو گه‌رانه‌وه شاری خو‌یان.

کاتی کوپه‌که له زه‌بری لیدانه‌که هاته‌وه هوش خو‌ی، دانیش‌ت و سه‌یری ده‌وربه‌ری خو‌ی کرد، که‌سی نه‌بینی. ملی ری گرت و پویش‌ت. پویش‌ت تا گه‌یشته شاری سولتان. له‌ولاوه‌یش سولتان، که ژنه‌که‌یان بو‌برد، گوتی:

با ماره‌ت بکه‌م.

ژنه‌که گوتی:

. شتی وا چو‌ن ده‌بی؟ ئیوه می‌ردی منتان کوشتوو. ده‌بی پرسه‌ی بو‌ دابنیم.

سولتان گوتی:

. باشه.

ژنه‌که هه‌فت روژ تازیه‌ی دانا.

کوپه‌که‌یش گه‌یشته شار. له برسان لاکه‌ی لیوه ده‌هات. چوو مه‌له

دراوسیه‌کی سولتان و له ده‌رگای داو گوتی:

. نه‌ختی خواردنم ده‌نی.

گوتیان:

. ئیمه هیچ خواردنمان نییه. بو خوت برۆ مالی سولتان خیراتیان داناوه.

کوپه که به ژنی ماله که ی گوت:

. ژنه که، ماله که یان کامه یه؟

ژنه که گوتی:

. وهره بچین پیشانت بدهم!

که چون، کوپه که گوتی:

. تو له دهرگا بده!

ژنه که گوتی:

. باشه، خه ناکا!

له دهرگای دا. گوتیان:

. کئییه؟

کوپه که گوتی:

. منم.

گوتیان:

چت دهوی؟

گوتی:

. ژنی سولتانم دهوی. ئیشم پییه! ژنی سولتان هاته دهوی. که کوپه که چاوی

پیکهوت ناسییه وه. ئه ویش کوپه که ی ناسییه وه. به کوپه که ی گوت:

. ئه وه چون گه یشتیته ئیره؟

گوتی:

خوا منی گه یانده ئیره!

ژنه که به کوپه که ی گوت:

. ها، ئه م بازنه مه زینگییه بگره. بیبه بازار بیفروشه! دوو ئه سپی پی بکره.

له ئاقاری، له فلانه جی چاوه ریم بکه. له وی دهگه مه لات.

کوپه که گوتی:

. باشه جی ده لئی وا ده که م!

کۆرپه که بازنی مه زینگی وهرگرت و چوو به بازار فرۆشتی. دوو ئه سپی پی کۆری و چوو ئه شوینهی ژنه که بوی دیاری کردبوو. به پیکهوت کۆیله یه که به دزی گوئی له قسه کانیاں بوو. که عیسا داها، کۆیله که چوو شوینه که. دیتی دوو ئه سپ به ستراونه ته وه و گه نجه که پراکشاره و خهوی لیکه وتوو. کۆیله که، که دیتی کۆرپه خهوتوو، جلهوی ئه سپه کانی له دهست دهرهینا و ئه سپه کانی چهند ههنگاو لهوی دورور خسته وه. کاتی که هات و دوو ئه سپه که ی دی، له تهنگاویان سه رنجیکی وای له کۆیله که نه دا. پیی گوت:

. زوو ئه سپه کان زین که.

کۆیله که ئه سپه کانی زین کرد. ههردووکیان سواربوون و پویشتن. له ههرازان هه لکشان و له نشیوان داکشان تا به یانی هه ر پویشتن. به یانی، ژنه که ئاوری دایه وه بو ئه وهی قسه له گه ل میژده که ی بکا دیتی ئه مه مه رزوقی کۆیله یه. پیی گوت:

- مه رزوق، هه ی بی ویزدان!! ئه مه چییه؟! هه ی سه گی سه گباب! ئه مه چ ئیشه تو کردوته؟

کۆیله که پیی گوت:

. خانم، هاتم دیتم کابرا خهوتوو. وه ک یارمه تیدانیک جلهوی ئه سپه کانم له دهست دهرهینا. ئه وه هه ر خهوتبوو. ئه وه بوو تو هاتی!

ژنه که گوتی:

. قهیدی نییه. ئه وه تازه هاتوو!

ژنه که چاوی به بیاباندا گێرا. بیابان ره ملی ده کرد. به کۆیله که ی گوت:

. مه رزوق، ئه م کونده هه لگره. پراکه له م ئاوه پری که!

کۆیله که گوتی:

. به سه رچاوا!

کۆیله که دهستی دایه کونده که و پویشتن. که ئه وه دوورکه وته وه، ژنه که به لایه کی تردا پویشتن تا گه یشته ناو هوژیکی عاره بان. شیخی هوژه که میواندارییه کی باشی کرد. هه ر وایزانی پیاره. ژنه هفت پوژ لهوی مایه وه. شیخ بوی دهرکهوت ئه مه ژنه، پیی گوت:

. مادهم ژنی بوچی شوو به من ناکه ی؟

ژنه که پیی گوت:

. چ قهیدییه به لآم من زور نییه میردم مردوه. دهبی پرسه ی بو دابنیم.
پوژی سییه، که شهو داهات، ژنه که رایکردو چوه ناو هوزیکی تر. شیخی
نهو هوزهش میواندارییه کی باشی کرد. ژنه که سی پوژ له وی مایه ره. شیخ
زانی نهه ژنه و پیی گوت:

. مادهم تو ژنی، دهمه وی خوم زه ماوه نندت له گهل بکه م.

ژنه که پیی گوت:

. چ قهیدییه به لآم له میژ نییه میرده که م مردوه. دهمه وی تازییه ی بو دابنیم.
ژنه که ویستی رابکا به لآم نهیتوانی. که ماوه ی تازییه ته واو بوو، شیخ پیی
گوت:

. خوٚت بو ماره کردن ناماده که!

ژنه که پیی گوت:

. نهختی سه بر بگره! نیمه ره و شتمان وایه نه گهر بمانه وی شوو بکه یین، چل
پوژ له گهل چل کچدا به به له م له ناو پووبار ده گهرین.
شیخ چل کچی له ناو که شتییه که ناو پاسه وانی له گهل ناردن. که گه یشتنه
پووباره که، ژنه که به پاسه وانه کانی گوت:
. نیوه بگه پرینه وه، نیمه هیچ ترسمان له سه ر نییه.

پاسه وانه کان گه رانه وه!

دوای دوو سه عات، ژنه په تی که شتییه که ی پچراندو له گهل ته وژی ئاودا
پویشتن تا گه یشتنه دوورگه یه که چل شوپه سواری تیدا بوو. ژنه که گوتی:

. چ بکه یین؟ نابلووقه یان داوین!

ئینجا به چل کچه که ی گوت:

نه گهر هاتن، پیشوازییان لی ده که یین.

که هاتن، ژنه که پیی گوتن:

. به خیر بیین! چاوه پریمان دهر کردن.

سواره کان گوتیان:

. خوش بن.

ئینجا ژنه که پیی گوتن:

. ئیوه چل پیاو و ئیمه چل ژنین! هر یه کیکمان بو یه کیکتان.

پینان گوت:

. باشه! دهی با مارهیی بپرین.

ژنه که پیی گوتن:

. نه ختی سه بر بگرن. ئیمه ره و شتمان وایه نه گهر بمانه وی زه ماوه ند بکهین،

قاوه بو ده زگیرانه کانه مان ئی ده نین.

پینان گوت:

. باشه. قهیدی نییه!

ژنه که گوتی:

. به لام به و مهرجهی که قاوه مان لینا و پیشکه شمان کرد، هه مووتان فنجانه

قاوه به دسته وه بگرن و راوهستن تا من ده لیم بخونه وه، نه وسا هه مووتان به

یه که وه قاوه که بخونه وه.

گوتیان:

. زور باشه!

ژنه که قاوهی کوتا، کولاندی و درمانی بیهوشی تیکرد. چل فنجانه قاوهی

تیکرد و دایه ژنه کان و نه وانیش یه که و فنجانیکیان دایه پیاوه کان. ئینجا

ژنه که پیی گوتن:

. بخونه وه!

هه موو به یه که وه خواردیانه وه و له جیی خویان وه رپلان. ژنه که جلی له بهر

هر چل پیاوه که کرده وه و بردی. به خو و به هر چل کچه که پویشتن تا

گه یشتنه شاریک. سولتانی نه و شاره تازه مردبوو. خهریک بورن بازی

به ختیان هه لده دا. که هه لیاندا، بازه که چوو له سه سه ری ژنه که نیشته.

وایانزانی پیاوه. کردیانه سولتان. ژنه که له سه سه ته ختی سه لته نه ت

دانیشت و تاجی له سه سه ناو دهستی به فرمانره وایی شاره که کرد.

پیش هه‌موو شتێك فه‌رمانێكى ده‌ركرد وێنه‌ی خوێ و هه‌ر چل كچه‌كه
بكێشن و له‌سه‌ر ده‌رگای سه‌رای بده‌ن. گوتی:
. هه‌ركه‌سی هات و له‌م وێنه‌یه‌ وردبووه‌وه، ده‌سگری بکه‌ن.
ئه‌و پیاوانه‌ی ژنه‌كه‌ ته‌فه‌ری دا‌بوون. هه‌موو به‌ دوا‌یدا ده‌گه‌ران. دوو شیخی
هۆزی عاره‌بان و ئه‌و چل سواری ماده‌ی بیهوشی ده‌رخوارد دان و
مێرده‌که‌ی و سوڵتان و کوێله‌که.
پوژی، کوێله‌که‌ به‌ویداها‌ت. له‌ وێنه‌که‌ پاما و گوتی:
.. ناخ! ناغا ژنه‌که‌م چو‌نی؟
پاسه‌وان گرتیان و خه‌به‌ریان دا‌یه‌ ژنه‌که‌ و گوتیان:
. کوێله‌یه‌که‌مان گرتووه‌.
ژنه‌که‌ گوتی:
. فره‌ی ده‌نه‌ به‌ندیخانه‌!
دوای ماوه‌یه‌کی که‌م، مێرده‌که‌ی هات. سه‌یری وێنه‌که‌ی کرد و گرتیان.
به‌ ژنه‌که‌یان گوت:
. پیاویکه‌مان گرتووه‌ له‌ دیار وێنه‌که‌ قسه‌ی ده‌کرد. ژنه‌که‌ گوتی:
. بیهینن!
ژنه‌که‌، که‌ چاوی پێکه‌وت، شاد و گوشاد بوو. گوتی بیبه‌نه‌ هه‌مام. جوان
جوان بیشوون و ده‌سته‌ به‌رگیکی تازه‌ی بکه‌نه‌ به‌ر.
پوژی سییه‌م، دوو شیخه‌که‌ی هۆزی عاره‌بان و چل سواری هاتن و سه‌یری
وێنه‌که‌یان کرد. هه‌موویان گرتن و هینایانه‌ لای ژنه‌که‌. ژنه‌که‌ پێی گوتن:
. چتان له‌ سه‌یرکردنی ئه‌م وێنه‌یه‌ ده‌وی؟ بو‌وا به‌ وردو باریکی ته‌ماشای
ده‌که‌ن؟
پنیا‌ن گوت:
. ئه‌ی سوڵتان، ئه‌م ژنه‌ خاپاندوونی!
ژنه‌که‌ مێرده‌که‌ی خوێ هینا و پێی گوت:
. هه‌قابه‌تی تو‌ له‌ گه‌ل ئه‌م وێنه‌یه‌ چیه‌؟
مێرده‌که‌ی گوتی:

- يه‌کيکيان ژني منه. ژنه‌که‌م زور خوش ده‌ويست. به‌زه‌بري زور لينيان سه‌ندم. نه‌وه چهند مانگه به‌دوايدا ده‌گه‌رېم. نه‌وه‌تا وينه‌که‌م ليږه ديت و دلم پي خوش بوو.

ژنه‌که پيي گوت:

. تو ليږه دانیشه!

ئينجا گوتي:

. کويله‌که بکوژن!

کويله‌که‌يان کوشت. نه‌وسا گوتي:

. سولتان و نه‌و چل سواره‌يش بکوژن.

نه‌وانيشيان کوشت. مایه‌وه دوو شېخه‌که. يه‌کيکيان باوکی چل کچه‌که بوو. ژنه‌که شېخي يه‌که‌مي کوشت و باوکی کچه‌کاني به‌ره‌لا کرد و چل کچه‌که‌يشي دايه‌وه.

ميرده‌که‌ي خوي هينا و پيي گوت:

. من ژني توّم. تو چهند ته‌پ و ته‌وه‌زهل و خه‌ووکی. ده‌خه‌ويت و به‌ نامان و زه‌مان به‌ ناگا نايه‌ي!!

نه‌وسا هه‌قايه‌تي خوي له‌ سه‌ره‌تا تا کوتايي بوگيږايه‌وه. کابرا، که گوني له هه‌قايه‌ته‌که بوو، هر واقی وږما.

دواي چهند پروزي. ژنه‌که کوپوونه‌ويه‌کی به‌ گره‌گره‌کاني شار کرد و پيي گوتن:

. گه‌لو! حه‌زه‌که‌م بزائن من ژنم و نه‌مه‌يش ميردمه. ده‌مه‌وي ده‌سه‌لات بده‌مه ده‌ست ميرده‌که‌م. ئيوه چ ده‌لین؟

هه‌موو گوتيان:

. که‌يفي خوته.

ژنه تاجي له‌سه‌ر سه‌ري خوي هه‌لگرت و له‌سه‌ر سه‌ري ميردي دانا و زور به شادي و خوشي ژيان.

لاي ئيوه بووين و هاتينه‌وه.

۱۰- شیره زن

هه‌بوو نه‌بوو....

سولتانیک هه‌بوو، کچیکی هه‌بوو. زۆری خوش ده‌ویست. کچه‌که دوو برای

هه‌بوو. روژی، سولتان گوتی:

. ده‌مەوی بچمه مه‌ککه. بچمه مائی خوا بوّ حه‌ج!

دوو کوره‌که گوتیان:

. ئیمه‌یش دیین.

سولتان گوتی:

. باشه، که یفی خوتانه.

کچه هات و چۆی مه‌لاژنی ده‌کرد. خوینده‌واری هه‌بوو. باوکی پیی گوت:

. کچم تویش دیی؟

کچه‌که گوتی:

. نه‌خیر باوکه، نه‌من لیره ده‌بم!

باوکه پیی گوت:

. باشه کچم، که یفی خوته.

روژی دووه‌م. سولتان گۆشتفروش و به‌قال و سه‌وزه‌فروشی راسپارد. گوتی:

. کچه‌که‌م پئویستی به‌هه‌ر شتی بوو بیده‌نی.
هه‌موو پازی بوون. نه‌وسا باوکه‌و دوو کوپه‌که‌ی چوونه‌ سه‌فه‌ری جه‌ج و
کچه‌که‌یش له‌ ماله‌وه‌ ده‌رگای له‌ سه‌ر خوئی کلیل دا. نه‌گه‌ر شتیکیان بو
هینابا، ده‌رگای ده‌کرده‌وه‌و شته‌که‌ی وه‌رده‌گرت.
پوژی، شاگری گوشتفروش گوشتی بو کچه‌که‌ بردو چاری پیکه‌وت. له‌ دئی
خویدا گوتی: خودایه، نه‌مه‌ کچیکی چهند جوانه! شاگرده‌که‌ گه‌رایه‌وه‌ لای
وه‌ستا‌که‌ی و پئی گوت:
. وه‌ستا!
وه‌ستا گوتی:
. ها.
شاگرده‌که‌ گوتی:
. شتی هه‌یه‌ ده‌مه‌وی پیت بلیم.
وه‌ستا گوتی:
. بلئی!
شاگرده‌که‌ گوتی:
. وای کچی سولتان کچیکی جوانه! جوانی وه‌کوو خوئی نییه! گونای ده‌لئی
بلووره، چاری چاری مامزه، بروی قه‌له‌مییه، ده‌می ده‌لئی فنجانه! وای
وه‌ستا کچیکی جوانه!
وه‌ستا پئی گوت:
. به‌راست؟!
شاگرده‌که‌ گوتی:
. به‌لئی!
گوشتفروش چوو خوئی شووشت و ده‌سته‌به‌رگینکی پاکی له‌به‌ر کردو چووه
مائی کچه‌که‌ و له‌ ده‌رگای دا. کچه‌که‌ گوتی:
کنیه؟
گوشتفروش گوتی:
. منم.

کچه که سه ری له په نجه ره هه لکیشا. گوشتفروشی بینی و پیی گوت:

. چت دهوی؟

گوشتفروش گوتی:

. ده رگا که تم لی بکه وه. ده مهوی قسه ت له گه ل بکه م.

کچه که گوتی:

. چت دهوی؟ قسه ی چم له گه ل ده که ی؟

گوشتفروش گوتی:

. ده تو ده رگا بکه وه. هه قه ت چیه چم دهوی؟!

کچه که گوتی:

. ده رگا نا کریته وه!

گوشتفروش پیی گوت:

. تو م خو ش دهوی.

کچه که گوتی:

- بر و رانه وهستی. هه ی دا ک فه تس! دا ک دا رزای! تو زه ما وه ند له گه ل من

بکه ی؟!

کچه که وای گوت و په نجه ره ی دا خست و چو وه ژو ره وه و دهستی به

قور نا نخویندن کرد. گوشتفروش که نه م قسه یه ی لی بیست. له دل ی خویدا

گوتی:

. ده بی نه م در که ت له بن پی ده ری نم!

له وه به دوا وه چیدی گوشتی بو نه نارد. نامه یه کی بو با وکی کچه که نارد و

نووسی: فلانی، کچه که ت ده رگای بو ری داران خستو ته سه ریشت. هه رکه سی

ده چی قرو شیک ی ده داتی و له گه لی راده بویری. زو و بیکوژن!

نامه که ی نارد. کابرا نامه که ی خوینده وه و گوتی:

. ناخ! کچی من بی و نه و هه موو کاره نه گریسه بکا!!!

به کو ره بچو و که که ی گوت:

. هه ر نیستا بگه ری وه بو شاری خو مان بو به غدا. خوشکت بکوژه و فنجانیکم

له خوینه که ی بو بینه.

كوپه‌كه گوتی:

سه‌سه‌رو سه‌رچاوا!

كوپه‌كه خوئی هه‌لدایه سه‌ر خانه‌ی زین و نه‌سپی لینگ دا تا گه‌یشته به‌غدا.

سه‌رو سو‌راغ و وه‌زعی خوشکی له‌ خه‌لکی شار پرسی. گوتیان:

. خوشکت پوژ تا ئیواری، شه‌و تا سه‌هینی نوێژ ده‌کا و قورنان ده‌خوینی.

كوپه‌كه، كه‌ نه‌مه‌ی بیست، سه‌ری له‌م كاره‌ سو‌رما. چوووه‌ مائی. گوئی ئی

بوو خوشکی قورنانی ده‌خویند. له‌ ده‌رگای دا. كچه‌كه‌ گوئی ئی بوو له‌ ده‌رگا

درا. گوتی:

. كئییه‌؟

كوپه‌كه‌ گوتی:

. منم.

كچه‌كه‌ له‌ په‌نجه‌روه‌ سه‌یری كرد. برای بینی و پیی گوت:

. به‌ خێر بییته‌وه‌! به‌ خێر بییته‌وه‌ بڕام! ئه‌وه‌ كه‌ی ته‌شرفته‌ هاته‌وه‌؟ ئه‌ی

كوا باوكم و كاكهم؟!

كوپه‌كه‌ حه‌په‌سا و گوتی:

. ده‌ تو‌ جاری ده‌رگا بکه‌وه‌!

كچه‌ ده‌رگای كرده‌وه‌ و سلأوی له‌ برای كرد. برای له‌ دلی خویدا گوتی:

- پییده‌ئیم دوا‌ی چه‌ند پوژی دی باوكم دیته‌وه‌. منی ده‌پیشدا ناردوووه‌ بو‌

ئه‌وه‌ی تو‌ ببه‌م بو‌ پیشوازی. كه‌ گه‌یشتینه‌ ناو جه‌رگه‌ی بیابان، له‌وی جیی

دیلیم و راده‌كهم. پاشان با‌ئنده‌یه‌ك ده‌كوژم و خوینه‌كه‌ی له‌ فنجانیك ده‌كه‌م و

ده‌بیه‌م ده‌یده‌مه‌ باوكم.

كوپه‌كه‌ به‌ خوشکی گوت:

. باوكم ناردووومی بو‌ ئه‌وه‌ی بته‌به‌مه‌ پیشوازی باوكم.

كچه‌كه‌ رازی بوو. خوشك و برا ملی رییان گرت. پویشتن تا گه‌یشتنه‌ ناو

جه‌رگه‌ی بیابان. كوپه‌كه‌ به‌ خوشکی گوت:

. خوشكم، پیویسته‌ له‌م بیابانه‌، له‌سه‌ر ئه‌م ته‌پو‌لكه‌ به‌رزه‌ نه‌ختی بخه‌وین!

كوپه‌كه خوئی نه‌نووست. كاتی كچه‌كه چاوی چووو خووو كوپه‌كه دیتی خه‌وتووو، له‌وی جیی هیشت و پویشته.

كچه‌كه نووست تا پوژ مه‌لات و خرخالی له‌به‌ر گه‌رمای خوژ گه‌رم داهاات و پیی له‌گه‌ل گه‌رمای خرخاله‌كه داغ بوو. له‌خه و هه‌ستا سه‌یری كرد برای نه‌ماوه و كه‌س دیار نییه. گوتی:

. ناخ برام ته‌فره‌ی دام!

هه‌ستا پویشته. ئه‌و پوژه تا ئیواری هه‌ر پویشته. كه تاريك داهاات، جیی بوؤ خوئی له‌سه‌ر شوینیکی به‌رز رینك خست. بوؤ سه‌به‌نیی واریكه‌وت كوری سوولتانی ئه‌و ناوه بوؤ پار و شكار ها‌ته ده‌روه. نزیكه‌ی بیست پیاری له‌گه‌لدا دا‌بوو. له‌ دووره‌وه بوژاتیه‌کی دی له‌سه‌ر به‌رزاییه‌كه له‌ په‌له هه‌وری ده‌كرد. به‌ هاو‌پیکانی گوت:

. گه‌لو، ئه‌گه‌ر ئه‌مه كچ بوو بوؤ منه و ئه‌گه‌ر هه‌ر شتیکی تر بوو بوؤ ئیوه‌یه.

گوتیان:

. باشه!

ئه‌سپیان تاودا و چووونه سه‌ری. كوری سوولتان سه‌یری كرد ئه‌مه كچیكه وه‌كوو مانگ ده‌ده‌ره‌وشینه‌وه. گوتی:

. ئه‌مه بوؤ منه!

عه‌بای خوئی لوول داو به‌ ناگای هیئا. كچه‌كه چاوی به‌ كوری سوولتان كه‌وت و پیی گوت:

. دامپو‌شه. خوا داتیو‌شی.

كوپه‌كه پیی گوت:

. به‌ حه‌لالی تووم ده‌وی، چ ده‌لیی؟

كچه‌كه گوتی:

. با بچینه مالتان، له‌وی ماره‌ییمان ده‌برین.

كوپه‌كه كچه‌كه‌ی برده‌وه مالی و له‌ خوئی ماره‌كرد. چووونه په‌رده‌یان بوؤ دوو پوژ دواتر دانا. مالی سوولتان كچه‌كه‌یان برده‌هه‌مام. پووتیان كرده‌وه، شووشتیان، مووی به‌رو بن هه‌نگلیان كرد بانگی موو هه‌نگریان كرد گه‌نده

مووی دەم و چاوی هه لگرت. گازی شاره زایه کی کوتانیان کرد. هات دهستی کوتا، وینه ی چله داریکی له ناو له پی کوتا، کولمه ی کوتا، چه نه گه و گه رده ن و سه رسنگی تا ناوکی کوتا. به کوتان (پشتینی سولتان) ی بو دروست کرد. سه ره عه ره تی کوتا. نه و کوتانه ی بو کرد که پیی ده لین (کوتانی بووک). خه نه یان له ناو هه ردو له پی ناو هه موو شتیکیان ته واو کرد. له چه مام هی نایانه وه. پو دره یان لیدا. هه ر دوو پرومه تیان سوور کرد و نوونیان له نیوان بروکانی داو هیلیان بو کیشاو لیویان سوور کرد و په رچه میان به ردایه وه. وه کوو مانگی کاتی عیشای لیها ت. کوپی سولتان هات چوو ه کنی. تارای له سه ر لایردو کچینی هه لگرت. ژنانی مالی سولتان هاتنه ژوو ره وه. خوینه که یان سه رییه وه. شووشتیان و بردیان له سه ر چوارپا دایان نایه وه. کوپه که دووباره هاته وه لای و له گه لیا نووست. تا به یانی به م جوژه بوون. به یانی، کوپه که (ده) لیره ی پوژانه ی دایه کچه که. زیافه تیان کردو دوا ی هه فت روژ، ژنه که چوو هه مام و خو ی شووش ت. له گه ل کوپه که دا بوو تا مندالیکی به سکی که وت و کوپیکی بوو. سال و هه رسوپایه وه کوپیکی دیکه ی بوو. کچه له وی مایه وه تا پینج کوپی بوو.

پوژ ی، کچه که ماله باوانی له خه ودا دی و که هه ستا له پر مه ی گریانی دا. میزدی لی پیرسی:

. نه وه چ بووه؟ بو ده گری؟

گوتی:

. خه ونم به مالی خو مانه وه دیوه. غه ری بی ماله وه ده که م.

میزدی پی گوت:

. باشه، بو ماوه ی چه ند مانگیک پرووه لایان و پاشان وه ره وه.

کچه که گوتی:

. نه ری به خوا دلم نه وه ی ده وی.

گه نه که بانگی خزمه تکاره که ی کرد و گوتی:

. وه ره برو فلانه که س ببه ره ماله باوانی. شه ش مانگ له گه لیا بمینه وه و

نه وسا بیهینه وه.

خزمه‌تکاره‌که ئه‌سپی زین کرد. سوار بوون و که‌وتنه پئی. نیوه‌ی پینگایان
پری، خزمه‌تکاره‌که به‌کچه‌که‌ی گوت:
. فلانه‌که‌س، ده‌بی شتیکی ئاوه‌ام له‌گه‌ل بکه‌ی!
کچه‌که‌ گوتی:
. نابی برام! شتی وا چون ده‌بی؟ تو وه‌کوو برای منی.
خزمه‌تکاره‌که‌ گوتی:
. ئه‌گه‌ر خوتم ته‌سلیم نه‌که‌ی، سه‌ری کوپه‌که‌ت ده‌پریم.
کچه‌که‌ گوتی:
. هه‌رچی ده‌که‌ی بکه‌!
خزمه‌تکاره‌که‌ پری دایه‌ کوپری گه‌وره‌ی کچه‌که‌ و سه‌ری پری. دوا‌ی سه‌عاتیک
پئی گوت:
. ده‌ی هلو، رابه، با ده‌ست پیبکه‌ین!
کچه‌که‌ گوتی:
. له‌ پئی خوا وازم ئی بیته!
خزمه‌تکاره‌که‌ گوتی:
. به‌ قسه‌م نه‌که‌ی سه‌ری کوپری دووه‌میشته‌ ده‌پریم.
کچه‌که‌ گوتی:
. هه‌رچی ده‌که‌ی بکه‌!
خزمه‌تکاره‌که‌ پری کرد به‌ کوپری دووه‌می کچه‌که‌ و سه‌ری له‌ له‌شی جیا
کرده‌وه. سه‌عاتیک پیچوو بو جاری سنیهم به‌ کچه‌که‌ی گوت:
. ده‌ی هلو، رابه، با ده‌ست پی بکه‌ین!
کچه‌که‌ گوتی:
. بشمری ئه‌وه‌ی داوا‌ی ده‌که‌ی له‌ منت ده‌ست ناکه‌وی.
خزمه‌تکاره‌که‌ گوتی:
. به‌ قسه‌م نه‌که‌ی، سه‌ری کوپری سنیهمیشته‌ ده‌پریم.
کچه‌که‌ گوتی:
. هه‌رچی ده‌که‌ی بکه‌!

بەم جووره خزمه‌تکاره‌که هه‌موو کوپه‌کانی ژنه‌که‌ی سه‌رپه‌ری و ئینجا گوتی:
ده‌ی نه‌گه‌ر خوتم ته‌سه‌لیم نه‌که‌ی، سه‌ری تویش ده‌بهرم.

کچه‌که پینی گوت:

که‌یفی خوته. هه‌رچی ده‌که‌ی بکه. نه‌گه‌ر تووشی هه‌زار ده‌رد و ناخووشیش

بم، خوتم نانیمه‌ به‌رده‌ست. ئینجا به‌ خزمه‌تکاره‌که‌ی گوت:

موله‌تم بده تا سه‌ر ده‌ستاو بچم، پاشان هه‌رچی ده‌که‌ی بکه.

خزمه‌تکاره‌که پینی گوت:

ده‌ترسم رابه‌که‌ی!

کچه‌که گوتی:

په‌تی له‌ ده‌ستم ببه‌سته.

ژنه‌که‌ رویشت تا گه‌یشته‌ لای دارخورمایه‌ک. تاریک که‌وتبووه‌ عه‌ردی.

په‌ته‌که‌ی له‌ ده‌ستی خو‌ی کرده‌وه‌ و له‌ دارخورماکه‌ی به‌ست و تیی ته‌قاند

هه‌لات. رویشت رویشت تا گه‌یشته‌وه‌ شاری باوکی.

له‌ولاوه، خزمه‌تکاره‌که‌ تا به‌یانی چاره‌پینی کرد. که‌ کچه‌که‌ هه‌ر نه‌هاته‌وه،

په‌ته‌که‌ی راکیشا دیتی هیشتا به‌ستراوه‌ته‌وه. گوتی: با بچم بزانه‌م چی لیهات.

چوو که‌س له‌وی نه‌بوو. گوتی:

ئاخ! له‌ ده‌ستم هه‌لات. خزمه‌تکاره‌که‌ لوژ لوژ گه‌پایه‌وه‌ لای کوپری سولتان.

ژنه‌که‌، کاتی خه‌ریک بوو ده‌چوووه‌ مانی باوکی له‌ پینگادا پیاویکی

چیلکه‌که‌ری بینی. پینی گوت:

زیرو خشل و جلی خوتم ده‌ده‌می، تووش جلی خوتم بده‌ری و مه‌پنکم بو

سه‌ر بپه‌وه‌ و ورگه‌که‌م بده‌ری.

کابرای چیلکه‌که‌ر گوتی:

باشه!

جلی خو‌ی دایه‌ ژنه‌که‌ و ژنه‌که‌یش جلی خویدایه‌ کابرا. کابرای چیلکه‌که‌ر

به‌رخیکی بو هینا. ژنه‌ به‌رخه‌که‌ی کوشته‌وه‌. ورگه‌که‌ی ده‌ره‌ینا و پاکی

کرده‌وه‌ و ده‌ سه‌ر سه‌ری خو‌ی داهینا و بوو به‌ کوپه‌ که‌چه‌لیکی ته‌واو!

چوووه مائی. باوکی نه‌یانناسیه‌وه. وه‌کوو کاره‌که‌ر سائی‌ک له مائی باوکی نیشی کرد.

له‌ولاه‌یش می‌رده‌که‌ی چاوه‌رپی ده‌کرد بچینه‌وه. که ژنه‌که هه‌ر نه‌چوووه‌وه، کابرا سوار بوو چوووه مائی سولتانی خه‌زوروی و له چاره‌نووسی ژنه‌که‌ی پرسى. گوتیان:

. نه‌وه چ ده‌لیی؟ ئی‌مه هیچ کچمان نییه.

کو‌رپی سولتان، که ده‌کاته برای ژنه‌که‌و نه‌وه بوو کاتی خوئی خوشکی بردو به‌خه‌وتوویی له بیابان جی هینشت و بانده‌یه‌کی سه‌ربری و خوینه‌که‌ی له فنجانی‌ک کردو بو باوکی بردو باوکی خواردییه‌وه، به‌لام کاتی باوکه هاته‌وه و له ره‌وشتی کچه‌که‌ی خوئی پرسى. پرسى داخو نیشی وای کردووه که له نامه‌که‌دا هاتبوو، یان نا؟ گوتیان: شتی وا نییه؟ نه‌مه هه‌مووی دروو بوختانه. سولتان زور له کاره‌که‌ی خوئی په‌شیمان بووه‌وه. جا که می‌ردی کچه‌که‌هات و پرسى‌اری کچه‌که‌ی کرد. پییان گوت:

. ئی‌مه هیچ کچمان نییه.

گوتی:

- با...هه‌تانه!!

کو‌رپه‌که، هه‌ستا هه‌قابه‌تی خوئی و کچه‌که‌ی بو گنپرانه‌وه. که بیستیان زور شاد و که‌یفخوش بوون. به می‌ردی کچه‌که‌یان گوت:

کچه‌که‌ی سه‌فه‌ری کردووه؟

گوتی:

. نزیکه‌ی سائی‌که.

گوتمان کچه‌که‌ی خوئی کردبووه کو‌رپه‌که‌چهل و به‌کاره‌که‌ری له مائی باوکی نیشی ده‌کرد. بیستی می‌رده‌که‌ی هاتوووه و گونشی لی بوو چیان ده‌گوت.

چوووه پینش و گوتی:

. من کچی ئی‌وه‌م.

ئینجا ورگه‌که‌ی له‌سه‌ر سه‌ری خوئی هینایه‌ خوارى. که باوکی چاوی پیکه‌وت له پرمه‌ی گریانى دا. پرسى‌اری منداله‌کانى لی‌کرد. نه‌ویش

به‌سه‌هاتی خوئی له‌گه‌ل خزمه‌تکاره‌که به وردو باریکی بو‌گێرانه‌وه. دایکی
بردییه‌هه‌مام و شووشتی و ژووریکی بو‌خوئی و بو‌مێردی ته‌رخان کرد.
کچه‌که‌هه‌فت مانگ له‌مائی باوانی مایه‌وه. نه‌وسا مێرده‌که‌ی ئیزنی
خواست پێی بده‌ن بگه‌پێته‌وه لای خزم و که‌س و کاری خوئی.
به‌م جوړه، ژنه‌که‌ی بردو گه‌پایه‌وه شاری خویمان. بانگی خزمه‌تکاره‌که‌ی
کرد و لێی پرسى:
- تۆ بوچی نه‌و تاوانه‌گه‌وره‌یه‌ت کرد؟!
ده‌ستبه‌جی له‌سه‌ری خزمه‌تکاره‌که‌ی داو به‌شادی و شه‌نگوئی له‌گه‌ل
ژنه‌که‌یدا ژیا.
لای ئیوه‌ بووین و هاتووینه‌وه.

* * *

۱۱- کوری دهرمان

هه‌بوو نه‌بوو...

کابرایه‌ک هه‌بوو، سی کورو کچیکی هه‌بوو. پوژی، کابرا به کوره‌کانی گوت:
. پوئه‌کانم، شووشه‌یه‌کم له‌سه‌ر ته‌قچکه داناوه که‌س دهستی لینه‌داو گه‌مه‌ی
پینه‌کا، دهرمانی تیدایه!

گوتیان:

باشه، ئیمه چ ئیشمان به‌سه‌ردایه.

به‌لام کچه‌که نه‌یده‌زانی. چهند مانگیك دواى نه‌و قسه‌یه‌ی کابرا به کوره‌کانی
گوت، کابرا نه‌خوش که‌وت و عه‌مری خواى کرد. پاش چهند پوژی، برای
گه‌وره به خوشکی گوت:

. ده‌چم کووله‌که بو فراوینی ئه‌مپو ده‌کرم. کچه‌که گوتی:

. باشه، برۆ کووله‌که بکړه.

کوره‌که چوو هه‌بازاری سه‌وزه و کووله‌که‌ی کړی و هینایه‌وه. کچه‌که کووله‌که‌ی
لینا. چوو ژووره‌وه. چاوی به شووشه‌که‌ی سه‌ر ته‌قچکه‌که که‌وت و هینایه
خواری. تامی کرد، شیرین بوو. هه‌ندیکی به‌سه‌ر کووله‌که‌که دا کردو

خواردی. چه‌ند مانگیکی پیچوو، کچه‌که سکی بوو. که براكان ديتيان خوشکيان سکی هه‌یه. خه‌نجه‌ريان هه‌لکيشا. په‌لاماران دا بو‌ئه‌وه‌ی سه‌ری بېرن. کچه‌که پیی گوتن:

. برام، چ خیریکی خوی بووه! بوچی ده‌مکوژن؟! من هه‌چم نه‌کردوه. ته‌نیا ئه‌وه‌ی ئه‌م شووشه‌که‌م خواردو‌ته‌وه. براكان له نیوان خویان ته‌گبیریان کرد بچن مامان بینن. مامان له‌گه‌لیان هات، کچه‌که‌ی پشکنی دیتی هه‌چ عه‌یبی نییه. براكان لومه‌ی خویان کرد که باسی شووشه‌که‌یان بو خوشکيان نه‌کردبوو. پاش چه‌ند روژی، کچه‌که کوپیکی بوو. کوپه‌که دوی له دایکبوونی یه‌کسه‌ر پیی گرت و رویشت. کوپه‌که خالوی گه‌وره‌ی به‌رگدروو بوو. که نیواره داده‌هات، خالوی چرای پیده‌کرد، کوپه‌که ده‌چوو ده‌یکوژانده‌وه. خالوی پیی ده‌گوت:

. دا کاسی حه‌رامزاده!

شه‌وی خالوی دوورمانی ده‌کرد، خه‌وی هات و نووست. کوپه‌که چوو چرای کوژانده‌وه. پاشان له دلی خویدا گوتی: ده‌ترسم خالوم به‌ ناگابی و لیم بدا. چراکه‌ی هه‌لگرت بو‌ئه‌وه‌ی بیبا دایگیرسینی، له ریگادا تووشی کابرایه‌ک هات. لینی پرسی:

. مامو ئه‌وه ده‌چيته کوی؟

کابرا گوتی:

. ده‌چم شه‌و ده‌پیچمه‌وه و روژگار راده‌خه‌م.

کوپه‌که پیی گوت:

. مامو بوه‌سته تا ئه‌م چرایه پیده‌که‌م، منیش له‌گه‌لت دیم. کابرا گوتی:

. شتی وا نابی!

کوپه‌که به‌ژنی چوار بست بوو. کابرا رازی نه‌بوو له‌سه‌ری بوه‌ستی. کوپه‌که هه‌ر گرتی و قولبه‌ستی کرد و له‌سه‌ر زه‌وی درژی کرد و له‌وی جیی هیشت و چوو چراکه دایگیرسینی. ترووسکاییه‌کی دی. چوو دیتی مه‌نجه‌لیکی گه‌وره له‌سه‌ر ناگر داندراره. گوشتی بنیاده‌می تیدایه. چل دیو له‌ ده‌وری مه‌نجه‌له‌که دانیشتون. به‌ ده‌ستیک مه‌نجه‌له‌که‌ی بلند کرد و به‌ ده‌سته‌که‌ی تر

چراکه‌ی داگیرساند. چراکه کوژایه‌وه، گه‌پرایه‌وه دووباره مه‌نجه‌له‌که‌ی بل‌ند کرد. که نه‌و دیوه‌کانی دی‌و دیوه‌کان هی‌زو تا‌قه‌تی نه‌ویان دی، پی‌یان گوت: . نه‌وه چی‌یه؟ نه‌وه چ ده‌که‌ی؟

کو‌په‌که گوتی:

. چی‌تان ده‌وی به‌دبه‌ختینه؟!

دی‌ویک لی‌ی هه‌ستا. به‌لام کو‌په‌که هه‌ر دیوه‌که‌ی گرت و له بن هه‌نگلی خو‌ی ناو توند رای‌گوشی. دیوه‌که هاواری کرد:

. ناخ... ناخ...!!

که دیوه‌کان نه‌م کرده‌ویان لی‌دی، پی‌یان گوت:

- ماده‌م تو نه‌وه‌نده به تا‌قه‌تی با به‌یه‌که‌وه بو‌ دزی بجینه مالی سول‌تان.

کو‌په‌که پی‌ی گوتن:

. ده‌چین با بجین!

چوونه مالی سول‌تان. کو‌په‌که له نه‌ستونده‌یه‌کی داو به‌ری دایه‌وه. به دیوه‌کانی گوت:

. شمشیریکم بده‌نی.

ئینجا گوتی:

وا من ده‌چمه ژووره‌وه و ئیوه یه‌ک یه‌ک له دوا‌ی من وهرنه ژووره‌وه.

هه‌ر یه‌که ده‌چووه ژووره‌وه. کو‌په‌که شمشیریک‌ی له ملی ده‌داو سه‌ری په‌ل ده‌دا تا خ‌لاسی کردن. سه‌ری هه‌ر یه‌کی‌کی ده‌بری و هه‌ر دوو گوی‌و لووتی

ده‌بری و له ناو خو‌رجینه‌ی ده‌نا.

کو‌په‌که چووه مالی سول‌تان دیتی کچی سول‌تان نووستووه. مؤ‌مدانیکی

زی‌پری له سه‌رینگانه و مؤ‌مدانیکی زی‌وی له پی‌ینگانه. مؤ‌مدانه زی‌په‌که‌ی

هه‌نگرت و له پی‌ینگانی دانا و مؤ‌مدانه زی‌وه‌که‌ی له سه‌رینگانی دانا. ما‌چیکی

ئی کرد و نه‌لقه‌ی له په‌نجه‌ی ده‌ره‌ینا و هاته ده‌ره‌وه و گه‌پرایه‌وه. کابرای

قول‌به‌ستکراوی کرده‌وه و ده‌ست به چرا گه‌پرایه‌وه مالی. دیتی خال‌وی

خه‌ریکه به خه‌به‌ر دی. که به خه‌به‌ر هات دیتی چرا هی‌شتا هه‌ر پی‌یه.

به‌یانی جارچی که‌وتنه ناو شارو جاربان دا:

(هه رکه سیکی نهو دیوانه ی له مائی سولتان کوشتووو و جیی مؤمدانه کانی سه رینگان و پیننگانی کچی سولتانی گوژیووو و کچی سولتانی ماچکردووو و نه لقه ی په نجه ی بردووو، بی، خو ی بنا سینئ. نه مین و نه مانه. نه وه ی نه م فه تچه ی کردووو هه قی خو یه تی زه ماوه ند له گه ل کچی سولتان بکا!)

خه لکه که هه ر که سی راست ده بووه وه ده یگوت: نه وه من کردوو مه. که پینان ده گوت: نه گه ر تو کردوو ته وه سفی شانزاده خانمان بو بکه کچی کی چونه؟ کابرا په کی ده کوت و فرییان ده دایه ناو به ندیخانه تا که س نه ما. سولتان

پرسی:

. که س نه ماوه!؟

(گوتیان:

- با، یه ک که س ماوه، به رگدرووه!

گوتی:

برون بیهینن.

کوپه که به خالوی گوت:

. خالو، منیش له گه لتان دیم.

خالوی پیی گوت:

. دانیشه، سه گباب!

کوپه که گوتی:

. خالو، خوا خیرت بنووسی. لیم گه ری له گه لتان بیم.

خالوی گوتی:

. برو هه ی به دبخت!

نه وان چوونه مائی سولتان و کوپه که یش که وته شوینیا نه وه. چوو له بهر

دهرگا دانیششت. نه وان که وتنه قسان. کوپه که بازی دایه به رده میان و گوتی:

. پورژتان باش.

خالوی پیی گوت:

. برو دهره وه هه ی به دبخت!

سولتان به خالوی کوپه ی گوت:

. لئیگه پری!

کوپره که گوتی:

- (جه نابی سولتان ئه و هموو شته من کردوومه! خالوم بهرگدرووه. شه و خهوت و من چراکه م کوژاندهوه. پاشان له دلی خوئدا گوتم: ده ترسم خالوم به خهبر بی و لیم بدا، دهستم دایه چراکه و چورمه دهرهوه بو ئه وهی ئاگریک بدوزمه وه و چراکه داگریستنه وه. ملی ریم گرت و پویشتم. له پیاویک راست هاتم پیم گوت: ئاپو ده چیته کوی؟! پپی گوتم: کوپم، ده چم پوژگار پاده خه م و شه و ده پیچمه وه. پیم گوت: چاوه ریم بکه تا نه م چرایه داده گریستیم. ئه وسای منیش له گه لت دیم. گوتی: شتی وای نابی. که دیتم پازی نابی. قولبهستم کردو له سهر ریگا جیم هیشت و پویشتم. ترووسکایی ئاگریکم دی. چووم دیتم مه نجه ئیکی گه و ره له سهر ئاگر بوو. مه نجه له که م بلند کردو چراکه م داگریساند. چل دیو له ده وری مه نجه له که بوون. که دیتیان چ تاقه تیکم ههیه گوتیان: به دبخت ئه وه، تو کیی؟ پیم گوتن: به دبخت ئیوه ن! ئیوه کین؟ یه کیکیان لیم قیت بووه وه. منیش ههر گرتم و له بن ههنگلی خوم نا و رامگوشی. زیره ی ئی ههستا: ئاخ.. ئاخ..! ئیتر به رمدا. که دیوه کان ئه مه یان بینی پیمان گوتم: ئه گه ر ئازای وهره بچین دزی له مائی سولتان بکهین! گوتم: با بچین هاتینه مائی ئیوه. نه ستوونده کم شکاندو پیم گوتن: شمشیریکم بده نی بو ئه وهی بچمه ژووره وه بزانه که سی تیدایه، یان نا؟ هاتمه ژووره وه و پیم گوتن: یه که وهرنه ژووره وه. ههر یه که ده هاته ژووره وه. شمشیریکم له ملی دهاو سهرم ده په راند تا دوام براندنه وه. گوی و لووتی هه موویانم بری و له ناو خورجینه م نا. ئینجا به ناو کوشکدا گه رام. کچه که تم دی نووستبوو. جه نابی سولتان دوو، مؤمدانی له لایبوو: یه کی زیرو یه کی زیو. مؤمدانه زیره که له سهرینگانی بوو. مؤمدانه زیوه که له پینینگانی بوو. جینگای مؤمدانه کانم گوپی. ئینجا ماچیکم له کچه که کردو ئه لقه ی په نجه م هینا. فه رموو سولتان، ئه مه گوی و لووتی دیوه کان و ئه مه ییش ئه لقه که).

سولتان که ئه مه ی بیست و دیتی ئه مه کوپریکی بچکوله و ئازایه. گوتی:

. گهلۆ، به‌شایه‌د بن. من کچی خۆم دایه‌ئه‌م کۆره. بانگی قازی که‌ن بی‌لیی
ماره‌ی بکا.
به‌م جۆره‌ کۆره‌که‌ کچه‌که‌ی گواسته‌وه‌ مالی خۆیان و به‌شادی و به‌خته‌وه‌ری
ژیان.
لای ئیوه‌ بووین و هاتینه‌وه‌.

۱۲- کچو کوږ - مامزو نیری

هه بوو نه بوو...

سولتانیک هه بوو، کچیکي هه بوو. زوری خوش دهویست. پوژی، کچه که به

باوکی گوت:

. باوکه !

باوکی گوتی:

. به لی، کچم!

گوتی:

. ده مه وی بچمه پراو و شکار.

باوکی گوتی:

. که یفی خوته.

کچه که چووه ته ویله به مه یته ری گوت نه سپیکي بو زین بکا. مه یته ر
نه سپیکي بو زین کرد. کچه که سوار بوو. پویشته تا گه یشته ناو جه رگه ی
بیابان. دنیا به هار بوو. گیا دوو گه زه ستا بوو. کچه که خو ی بو پراو ناماده
کرد له پر گه نجیکي بینی ده تگوت مانگه. کوږی سولتانی شاری دراوسیان
بوو. کچه که نه شقی کوږه که بوو، کوږه که یش نه شقی کچه که بوو.
نه سپه کانیان به سته وه و له سهر مافووری گیا و گول دانیشتن. له ناکا و

پیره‌مێردێك پەیدا بوو. كە دیتی ئەمانە بە یەكەوه دانیشتوون، وێردێکی بەسە ردا خویندن و كردنی بە مامزێك و نێرییهك. كە بوون بە مامزو نێری، لەسەر دانیشتنی سەر گیا و گول بەرده‌وام بوون. ئینجا نێرییه‌كه هه‌ستا سواری مامزه‌كه بوو. كە پیره‌مێرده‌كه ئەمە‌ی بینی دووباره‌ له‌ سەری خویندن و وه‌كوو جارێان كردنیه‌وه بە بنیاده‌م. كە گه‌رانه‌وه سەر شكلی جارێان، هەر كەسه‌و رايكردوه مانی خوێان. كچه‌كه گه‌رپه‌وه مانی. دوا‌ی ماوه‌یه‌ك كۆره‌ براده‌ره‌كه‌ی هاته‌ داخوایی. بە‌لام كچه‌كه بە باوكی گوت:

– باوكه‌، من نامه‌وی شوو بكم. ئەوه‌ی بیه‌وی شووی پێبكم ده‌بی هه‌قايه‌تێكم بو‌ بگێرته‌وه. ئەگه‌ر به‌ دلم بوو شووی پێده‌كم، ئەگه‌ر به‌ دلم نه‌بوو له‌ سەری ده‌دم.

سوڵتان كە ئەمە‌ی بیست بە‌ ته‌كبیره‌كه‌ی پازی بوو. جارچی خسته‌ ناو شارو جارێ دا. خه‌لكه‌كه‌ گوتیان: قه‌ت له‌وه‌ ئاساتر نییه‌. ده‌چین هه‌قايه‌تی بو‌ ده‌گێرینه‌وه‌ و یه‌كێمان ده‌یه‌ینین. هەر كەسێ ده‌چوو هه‌قايه‌تی ده‌گێرپه‌وه‌ و كچه‌كه‌ سەری ده‌بێ و سەره‌كه‌ی بە‌ مناره‌وه‌ هه‌نده‌واسی.

چهند رۆژی به‌م جوړه‌ پوښت. شاریك له‌ ته‌نیشته‌ شاری باوكی كچه‌كه‌ هه‌بوو. كابرایه‌کی ئی بوو سێ كۆری هه‌بوو. باوكیان ماوه‌یه‌ك نه‌خووش كه‌وت و مرد. شووشتیان و كفن و دفنیا‌ن كرد. پاش چهند مانگیك، كۆره‌كان هه‌موو ماله‌كه‌یان دابه‌ش كردو هه‌ر كه‌سه‌و به‌شی خو‌ی برد. رۆژی، برای گه‌وره‌ گوتی:

. به‌خوا بو‌ بازگانی ده‌چمه‌ شاری دراوسیمان. پاره‌ی بردو چوو گه‌یشته‌ شاری كچه‌كه‌. چوو هه‌ ناو شار دیتی مناره‌یه‌ك یه‌ك دنیا كه‌لله‌سەری پێدا هه‌لواسراوه‌. لا‌یدایه‌ مانی پیره‌ژنیك. هه‌موو رۆژی هه‌شت قه‌وشی ده‌دا‌یه‌ پیره‌ژنه‌كه‌. رۆژی پێی گوت:

. پیره‌ژنی ناخه‌رخه‌ر، ئەم كه‌لله‌ سه‌رانه‌ چین؟

پیره‌ژن گوتی:

. ئەمه ئیشتی کچی سولتانه. هەر کهسی بێته داخواری ده‌بی هه‌قايه‌تیکی بو
 بگێرێته‌وه. ئەگەر کچه‌که دلی هه‌قايه‌ته‌که‌ی گرت، می‌رد به‌ کابرا ده‌کا و
 ئەگەر به‌ دلی نه‌بوو له‌ سه‌ری ده‌دا و که‌لله‌ سه‌ره‌که‌ی به‌ مناره‌وه هه‌لده‌واسی.
 کوپه‌که کاتی گوێی له‌ مه‌سه‌له‌یه‌ بوو گوتی:

- پیره‌ژن، به‌ خوا منیش ده‌چم هه‌قايه‌تیکی بو ده‌گێرمه‌وه به‌ لکو بتوانم
 بیهێنم.

پیره‌ژن گوتی:

. نا، کوپم، شتی وا نه‌که‌ی! تو گه‌نجی. ده‌ترسم به‌ کوشتن بچی!
 کوپه‌که پێی گوته‌:

. ئەگەر بشمکوژی باکم پێ نییه‌!

کوپه‌که چوو هه‌ مانی سولتان و گوتی:

. ده‌مه‌وی هه‌قايه‌تیکتان بو بگێرمه‌وه. کچه‌که گوتی:
 بگێره‌وه!

کوپه‌که هه‌قايه‌تیکی بو گێرایه‌وه. کچه‌که به‌ دلی نه‌بوو. شیری هه‌لکیشاو
 سه‌ری بری و که‌لله‌ سه‌ره‌که‌ی به‌ مناره‌وه هه‌لواسی.

پوژیکێ تر برای ناوه‌نجی گوتی:

. برام بو ئالووێر چوو ده‌ره‌وه. ماوه‌یه‌کی زوی پێچوو هه‌ر نه‌هاته‌وه. هه‌چ
 خه‌به‌ریشتی نه‌ناردوه. سه‌یره‌ ده‌بی هوێ چی بی!!؟

ئه‌سپی زین کردو سوار بوو. چوو ئه‌و شاره‌و که‌لله‌ سه‌ره‌ هه‌لواسراوه‌کانی
 بینی. پرسیا‌ری کرد: ئەمه چییه‌!؟

پێیان گوته‌:

- ئەمه کاری کچی سولتانه هه‌ر کهسی بیه‌وی به‌ ده‌زگیرانی بکا ده‌بی
 هه‌قايه‌تیکی بو بگێرێته‌وه. ئەگەر هه‌قايه‌ته‌که‌ ئه‌وه بوو که‌ ئه‌و ده‌یه‌ویست
 شووی پێده‌کا و ئەگەر ئه‌وه نه‌بوو سه‌ری ده‌بێ و که‌لله‌ سه‌ره‌که‌ی به‌
 مناره‌وه هه‌لده‌واسی. کوپه‌که له‌ مناره‌که‌ وردبووه‌وه دیتی که‌لله‌ سه‌ری
 برایشی پێدا هه‌لواسراوه. گوتی:

. ئەم قەحچەیه مادەم بۆی منی کۆشتوو، دەچم هه‌قايه‌تیکی بۆ دێگێرمه‌وه و دێهێنم. ئەوسا له‌ خۆینی بۆ دێگێرم. ئەگەر پایشی له‌ هه‌قايه‌ته‌که نه‌بوو با منیش بکۆژی. کۆرەکه چوو مانی سۆلتان و گوتی:

. دهمه‌وی کچه‌که‌تان ببینم و هه‌قايه‌تیکی بۆ بگێرمه‌وه. سۆلتان پێی گوت:

. بۆ لای وای له‌ ژووره‌وه‌یه!

کۆرەکه چوو ژووره‌وه‌ بۆ لای کچه‌که و هه‌قايه‌تیکی بۆ گێرپایه‌وه. کچه‌که دانی هه‌قايه‌ته‌که‌ی نه‌گرت. له‌ سه‌ری کۆرەکه‌ی داو که‌لله سه‌ره‌که‌ی به‌ مناره‌که‌وه هه‌لواسی.

پۆزیکیان، بۆ بچوو که‌هه‌یان له‌ دانی خۆیدا لێکی دایه‌وه گوتی: هه‌ردوو بۆراکه‌م چوو نه‌ سه‌فه‌رو هه‌ر نه‌هاتنه‌وه. ده‌بی چوو به‌ کۆی!!!

ئه‌سه‌په‌که‌ی زین کرد و پۆیشته‌ تا گه‌یشته‌ ئه‌و شاره‌ و مناره‌که‌ی بینی. بینی که‌لله سه‌ری پێی هه‌لواسراون. که‌لله سه‌ری دوو بۆراکه‌یشی پێدا هه‌لواسرابوو. لایدايه‌ مانی پیره‌ژنیک و پێی گوت:

. پیره‌ژن ئەم که‌لله سه‌رانه‌ چین؟

پیره‌ژن پێی گوت:

. ئەمه‌ ئیشی کچی سۆلتانه. هه‌ر که‌سی بێته‌ داخواری، ده‌بی هه‌قايه‌تیکی بۆ بگێرپایه‌وه. کچه‌که ئەگەر هه‌قايه‌ته‌که‌ی به‌ دل بوو شووی پێده‌کا و ئەگەر به‌ دانی نه‌بوو سه‌ری ده‌بێ و که‌لله سه‌ره‌که‌ی به‌م مناره‌یه هه‌لده‌واسی.

به‌ پێکه‌وت ئه‌و پیره‌ژنه‌ی کۆرەکه‌ میوانی بوو مه‌شاته و خه‌ملینه‌ری کچی سۆلتان بوو. کۆرەکه، که‌ به‌ مه‌ی زانی گوتی:

. ئای له‌و قەحچەیه!! ئەوه سه‌ری هه‌ر دوو بۆراکه‌می پێوه. قه‌تا و قه‌ت وازی لێناهێنم. کۆرەکه هه‌موو سه‌هه‌یان که‌ له‌ خه‌و هه‌لده‌ستا، لیره‌یه‌کی زێری له‌ ژێر سه‌رینه‌که‌ی به‌جی ده‌هێشت. کچی پیره‌ژنه‌که‌ نوینی هه‌لده‌گرت و لیره‌که‌ی ده‌دی و ده‌بێرد ده‌یدا به‌ دایکی. پیره‌ژن نزیکه‌ی سی لیره‌ی به‌م جوژه‌ کۆکرده‌وه. پۆزی، پیره‌ژن به‌ کۆرەکه‌ی گوت:

. هوی چیه‌ هه‌موو پۆزی لیره‌یه‌کی زێر له‌ ژێر سه‌رینه‌که‌ت جی دێلی؟!

گوتی:

. دایه‌گه‌وره‌ی ناخیرخیر، ئەمه‌ به‌خشیشی منه‌ بو‌ تو! پیره‌ژن له‌ دلی خویدا گوتی له‌وانه‌یه‌ به‌ ته‌ما بی‌ کچه‌که‌م بخوازی بویه‌ ئەو لیرانه‌ له‌وی دادەنی. کۆرەکه‌ پێی گوت:
. گوی بگره‌، شتی هه‌یه‌ ده‌مه‌وی پیت بلیم.
کۆرەکه‌ هه‌ستا یه‌که‌م جار ده‌ستی پیره‌ژنی ماچ کرد
پیره‌ژن گوتی:
بلی چت ده‌وی!
کۆرەکه‌ گوتی:

– دایه‌گه‌وره‌، من وه‌کوو کۆری تۆم. دوو برام هه‌بوو، کچی سولتان هه‌ردووکی کوشتوون. پشتی شکاندووم. بیستوومه‌ تو‌ خه‌ملینه‌رو مه‌شاته‌ی کچه‌که‌ی. خووم ده‌خاله‌تی مانی تو‌ کردوو. داوام ئەوه‌یه‌ که‌ چوووته‌ لای کچی سولتان ورده‌ ورده‌ بیورژینه‌ و لێی بپرسه‌ بلی کچم هه‌قابه‌تی ناو دلی تو‌ چیه‌؟! به‌لکو پیت بلی.
پیره‌ژن که‌ ئەمه‌ی بیست، ترسا نه‌وه‌ک کۆرەکه‌ به‌و گه‌نجیه‌ بکوژی و له‌به‌ر ئەوه‌ش خوی ده‌خاله‌تی مانی ئەو کرد بوو، پێی گوت:
. باشه‌، روژی پینجشه‌مه‌ کچی پاشا له‌ دووم ده‌نیری بچم سه‌ری بشۆم و قژی دابینم و بیخه‌ملینم.

کۆرەکه‌ که‌ ئەمه‌ی بیست پری دایه‌ ده‌ستی پیره‌ژن و ماچی کرد و دوو سه‌د لیره‌ی دایی. پینجشه‌مه‌ داها، کچی سولتان له‌ دوو پیره‌ژنی نارد. پیره‌ژن چوو هه‌مامی گهرم کرد. کچه‌که‌ی شووشت و پاکی کرده‌وه‌ و جل و به‌رگی کرده‌به‌ر. کچه‌که‌ گوتی:

. له‌له‌ گیان، تۆم زۆر خوش ده‌وی!

پیره‌ژن پێی گوت:

. ئەگه‌ر منت هه‌نده‌ خوش ده‌وی، ده‌مه‌وی شتیکت ئی بپرسم هه‌ز ده‌که‌م به‌ راستی وه‌لامم بده‌یته‌وه‌.

کچه‌که‌ گوتی:

. بلی!

پیره ژن گوتی:

. کچم، نهو هه قايه ته چييه له دلی خوټ گرتووه؟! کچه که، که نه مهی له پیره ژن گوی ئی بوو، لی داو گوتی: . چت له من دهوی هه دیله گی سه گی سه گباب! ده تهوی به فه تاره تم بدهی؟! یه لالا برو دهره وه.

پیره ژن رویشته و گه پرایه وه مانی به کوپه که ی گوت: . گهنجو، تو له کوئی له من په یدابووی؟! کچه که له سه ر قسه ی تو واو وای پینکردم.

کوپه که، که نه مهی بیست، دهردی دلی گراتر بوو.

پیره ژن پیی گوت:

چهند روژی چاوه ری بکه بزانی چوڼ ده بی. پینج شه مهی پاشی کچی سولتان دیسان له دوو پیره ژنی نارد. پیره ژن نه چوو. دوو جاری تر له دووی نارد هه نه چوو. کچی سولتان خوئی هات و بردی. پیره ژن کچه که ی برده حه مام بو نه وه ی بیثوا. کچه که گوتی:

. له له گیان، تو چیت داوه له هه قايه ته ی من؟! .

پیره ژن گوتی:

. هیچم ناوی. به لام تو وه کوو کچی خوئی و ده مهوی نه نیییه کی تو بزائم.

کچه که گوتی:

. هه قايه ته که ت بو ده گپرمه وه به لام نابی بو که سی بگپریته وه.

پیره ژن گوتی:

. بو کی ده گپرمه وه کچم! چ کوپم هه یه له ناو کوپان، چييه؟

کچه که هه قايه تی خوئی گپرایه وه و گوتی:

. روژی، چوومه راو و شکار تووشی گهنجیک هاتم. کوپه سولتان بوو. نه شقم بوو و نه شقی بووم. له سه ر گیاو گول دانیشته یین. پیره میردیکی نوورانی هات و ویردیکی خویندو نیمه ی کرد به مامزو نیری. نییرییه که هه له ناو گیاو گوله که سوارم بوو. پیره میرد که نه مهی بینی دووباره ویردیکی خویندو نیمه ی وه کوو جاران خسته وه سه ر شکلی بنیاده مان. کوپه که

رایکردو منیش هاتمه‌وه مائی. ئیستایش من به‌ دوای ئه‌و گه‌نجه‌دا ده‌گه‌رێم و نایدۆزمه‌وه. پیره‌ژن که ئه‌مه‌ی بیست گوتی:

. تهاووو! من چیم داوه له هه‌قايه‌تی وا.

گه‌رایه‌وه مائی و به‌ کوره‌که‌ی گوت:

. وس به‌ به‌دبه‌خت، هیچ ده‌نگ مه‌که! ئه‌وه‌ی له‌ کچه‌که‌ت ده‌ویست من بۆم وهرگرتی.

کوره‌که‌ گوتی:

. چۆن!!

پیره‌ژن هه‌قايه‌ته‌که‌ی بۆ گێرایه‌وه. کوره‌که‌ هه‌قايه‌ته‌که‌ی وهرگرت و به‌ پیره‌ژنی گوت:

. خۆم ده‌زانم چۆن زه‌ماوه‌ندی له‌گه‌ل ده‌که‌م.

کوره‌که‌ مالاوایی له‌ پیره‌ژن کردو پوڤیشت. چوو ه‌ جینگایه‌کی دووره‌ شار. پوژه‌ رییه‌که‌ له‌ شار دوور بوو. له‌وی هه‌مامیکی دروست کرد. په‌یکه‌ری مامزێک و نیرییه‌کی له‌ زێر دروست کردو له‌به‌ر ده‌رگای هه‌مام، له‌ ته‌ک خوی داینا و رایگه‌یاند:

- گه‌لو، هه‌رکه‌سێک هه‌قايه‌تی‌کم بۆ بگێرێته‌وه، با بێ به‌لاش خوی بشوا. خه‌لک ده‌هات خویان بشوون، هه‌قايه‌تیکیان بۆ کوره‌که‌ ده‌گێرایه‌وه و خویان ده‌شووشت. کوره‌که‌ هیچ هه‌قايه‌تیکی به‌ دل نه‌بوو. خه‌به‌ر گه‌یشته‌ کچی سولتان و گوتیان حال و مه‌سه‌له‌ نه‌هايه. تیگه‌یشت ئه‌مه‌ براده‌ره‌که‌یه‌تی. به‌ باوکی گوت:

. باوکه، ده‌چمه‌ گه‌شت و گه‌ران.

باوکی گوتی:

. برو که‌یفی خۆته.

کچه‌که‌ پیره‌ژنی مه‌شاته‌و خه‌ملکه‌ری له‌گه‌ل خوی برد. جلی پیاوانیان کرده‌به‌رو هاتن. لایان دایه‌ لای کوره‌ی خاوه‌ن هه‌مام. کچه‌که‌ په‌یکه‌ری

مامزو نیرییه‌که‌ی دی، گوتی:

. ده‌مه‌وی هه‌قايه‌تی‌کت بۆ بگێرمه‌وه.

(من كچی سولتانم. جارێكیان، بۆراوو شكار چوومه ده‌ره‌وه. تووشی كۆره سولتانێك هاتم. ئەشقی یه‌كتری بووین. له‌سه‌ر گيا دانیشترین. پیره‌مێردێك هات. وێردیكى خویندو ئیمه‌ی كرد به‌ مامزو نێری. نێرییه‌كه‌ سوورم بوو. كه‌ پیره‌مێرد ئه‌مه‌ی بینی دووباره‌ وێردیكى خویندو ئیمه‌ی گه‌رانده‌وه‌ سه‌ر شكلی جارنمان. كۆره‌كه‌ هه‌لات و منیش گه‌رامه‌وه‌ مالى).

كۆره‌كه‌، كه‌ گوێی له‌ هه‌قايه‌تی كچه‌كه‌ بوو، گوتی:

. كۆره‌كه‌ من بووم و به‌دواى تۆدا ده‌گه‌ریم.

كچه‌كه‌ پێی گوت:

- هه‌سته‌ له‌گه‌لما بچینه‌ مالى ئیمه‌. بېرۆ لای باوكم و پێی بلى هاتوومه‌ داخوازی كچه‌كه‌ت ده‌مه‌وى هه‌قايه‌تیكى بۆ بگێرمه‌وه‌. كه‌ هه‌قايه‌ته‌كه‌ت بۆ گێرامه‌وه‌، من به‌ باوكم ده‌لیم: من ئه‌م هه‌قايه‌ته‌م ده‌ویست. به‌ دلى منه‌. كۆره‌كه‌ گوتی:

. باشه‌، چ ده‌لێی وا ده‌كم.

چوونه‌ شاری باوكی كچه‌كه‌. كۆره‌كه‌ چووه‌ لای باوكی كچه‌كه‌ و گوتی:

. هاتوومه‌ته‌ داخوازی كچه‌كه‌ت و ده‌مه‌وى هه‌قايه‌تیكى بۆ بگێرمه‌وه‌. كۆره‌كه‌ هه‌قايه‌ته‌گه‌ی گێرایه‌وه‌. كچه‌كه‌ گوتی:

. باوكه‌، من ئه‌م هه‌قايه‌ته‌م ده‌ویست. ئه‌م گه‌نجه‌م ده‌وى.

سولتان جيازی بووكینی بۆ ناماده‌ كردو كۆره‌كه‌ شه‌وى هه‌ینی چووه‌ په‌رده‌. به‌ شادی و خوشی ژيان.

لای ئیوه‌ بووین و هاتینه‌وه‌.

* * *

۱۳- شەمسى قەمەر باجى بەيانى

ھەبوو نەبوو...

ژن و مېردىك ھەبوون. ژنەكە نە سكى دەبوو نە مندال. پوژى، ژنەكە گوتى:
. ئەگەر خوا كوپىكم بداتى، جوگە ھەنگوينىك و جوگە پۇنىك دەكەم بە نەزر.
كە نەزرى كردو مېردى لەگەلى نووست، پاش ماوھىەك مندالىكى بە سكى
كەوت و دواى ئەمەش بە ماوھىەك كوپىكى بوو. كوپەكە گەورە بوو. بو
خويندن چووه لای مەلا. كە بو يارى دەچووه دەرەوھ. بالئندەيەك دەھاتە
لاى و پىى دەگوت:

بەندەى ئەمىر... نەزرت بېنە جى

تا مالت كاماخ نەبى!

بالئندەكە ھەموو پوژى دەھات و واى دەگوت. كوپەكە چووهوھ مالى بە دايك و
باوكى گوت. چى ھەيانبوو ھەموويان فروشت. بە ھەنگوين و روئيان دا. دوو
جوگەيان لىدا. ھەنگوين و پۇنەكەيان تىكرد. خەلك دەھات ھەنگوين و پۇنى
بو خوى دەبرد. پىرەژنىك دواكەوتبوو. كە ھاتە سەر جوگەكان، كوپەكە لەوى
جگانەى دەكرد. جگەكەى ھەلقوزىيەوھو بە گۆزەى پىرەژنەكە كەوت و
گۆزەكەى شكاند. پىرەژن گوتى:

- دهک له بهر زگی دایکت هه لگیری! بو وات کرد؟! یاخوا نه شقی (شه مسی)
قه مهر باجی به یانی) له سهرت دا.

کوڤه که گوتی:

. داپیره، (شه مسی قه مهر باجی به یانی) چیه؟!

پیره ژن گوتی:

. ناوی کچیکه!

کوڤه که چوووه لای دایکی و پیی گوت:

. دایکه تویشووم بو ناماده که ده چمه سه فه.

دایکی گوتی:

. خیره؟!

کوڤه که گوتی:

. ده مه وی چمه تا قیبی (شه مسی قه مهر باجی به یانی)!

دایکی گوتی:

. کوڤم، شتی وا مه که! واز بینه! ده ترسم شتیکت به سهر بی.

کوڤه که گوتی:

. ههر ده چم.

که دایکه زانی ناتوانی پینگه له کوڤه که ی بگری، تویشووی سه فه ری بو

پینگخت. کوڤه که خواردن و کونده ناویکی بردو رویشت. له هه ورازان

هه لکشاو له نشیوان داکشا تا گه یشته سپریانیک. پیره میردیک له سپریانه که

دانیشتبوو. پرچی هاتبووه سهر چاوی و نینوکی نه وهنده دریز بووا کوڤه که

گویرانی ده رهینا. سهر و پیتی پیره میردی تاشی و نینوکی کردو پیی گوت:

. داخو برسی نییه؟!

پیره میرده که گوتی:

. با، برسیمه.

کوڤه که نانیکه ده رهینا و دایه پیره میرده که. به یه که وه نانیا ن خوارد.

پیره میرده که لیی پرسى:

کوڤم، ئوغر بی، نه وه ده چیه کوی؟!

كوپه‌كه گوتی:

. ناوی (شه‌مسی قه‌مه‌ر باجی به‌یانی) م بیستوو. ده‌چمه‌ تا‌قیبی نه‌و.

پیره‌میرده‌كه گوتی:

. ناخ..! جا تو چون ده‌توانی بگه‌یته نه‌م كچه؟!

كوپه‌كه گوتی:

. هه‌ر ده‌بی بیگه‌می!! چاره‌ نییه!

پیره‌میرد گوتی:

مادام نانی تو م خوار دو نمه‌کی تو م کرد، با پی‌ت بلیم: نه‌مه‌ سی پنییه:
یه‌کیکیان پی‌ی هاته، یه‌کیکیان پی‌ی عه‌لاماته، نه‌وه‌ی تریشی پی‌ی (سه‌د
دیوه)، پی‌ی هات و نه‌هاته. تو برو پی‌ی هات و نه‌هات. برو تا ده‌گه‌یته باغ و
به‌راو و بیستانیک. بیستانه‌كه شووتی پی‌وه‌یه. هیچ شووتی لی مه‌كه‌وه.
نه‌گه‌ر یه‌ك شووتی لی بگه‌یته‌وه، جنو‌كه لی‌ت دینه‌ ده‌ری و شیتت ده‌كه‌ن.
له‌ویوه برو تا ده‌گه‌یته شاخیک هه‌مووی بنیاده‌مه بوونه‌ته به‌رد. هیچ سه‌یری
شاخه‌كه مه‌كه. پی‌ی خو‌ت بگه‌وه برو، بانگت ده‌كه‌ن: هو فلان فلان! وه‌لامی
كه‌س مه‌ده‌وه! نه‌گه‌ر وه‌لام به‌هیته‌وه، ده‌بی به‌ به‌رد. له‌وی برو گویت له
هه‌په‌ی ده‌ستاریک ده‌بی، دانه‌ویله‌ ده‌هاری. به‌ دوو ده‌نگه‌كه‌دا برو كه
گه‌یشتی لای ده‌ستاره‌كه ده‌بینی ده‌له‌ دیو‌یک دانیش‌توو ده‌ستار لی‌ده‌كا.
هه‌لكوته سه‌ری. مه‌مکی بمزه‌وه و ئارده‌كه‌ی هه‌للووشه. نه‌و رینماییت ده‌كا بو
لای (شه‌مسی قه‌مه‌ر باجی به‌یانی). كوپه‌كه نه‌م قسانه‌ی له‌ پیره‌میرده‌كه
وه‌رگرت، ده‌ستی ماچ كردو گوتی:

. مامه، خوا حافیز!

پیره‌میرد گوتی:

. نامانه‌تی خوی بی!

كوپه‌كه پویش‌ت. له‌ هه‌ورازان هه‌لكشا و له‌ نشیوان داكشا تا گه‌یشته نه‌و
بیستانه‌ی پیره‌میرد باسی كردبوو. دیتی بیستانیک‌ی ته‌رو پرو پرو گه‌شه‌ ده‌لی
نه‌لماسه! كوپه‌كه هه‌ر ناوپریشی لی نه‌دایه‌وه. پویش‌ت تا گه‌یشته نه‌و شاخه‌ی
بنیاده‌می تی‌دا ببوون به‌ به‌رد. له‌وی كه‌ چاویان پیکه‌وت، بانگیان كرد: هو

فلان! هو فلان! کورپه که هیچ گوئی نه دانی. پویشت. دهنگی دهستاره که ی هاته بهر گوئی و به دوو دهنگه که داچوو. دیتی دهله دیوئک دانیشتووه دهستار لیده کا. که چاوی به دهله دیوه که کهوت، ههلی کوتایه سهرو شیر ی مه مکی مژی و نارده که ی هه لئووشی. دهله دیوه که پیی گوت:

. نه جاتت بوو! نه گهر شیر ی منت نه خوار دبا، ده موار دی.

ئینجا پیی گوت:

. فهرموو نه مر که!

کورپه که گوئی:

. زالم نه مرت له سه ر نه کا. ده مه وی پینماییم بکه ی بو لای (شه مسی قه مهر باجی به یانی).

دهله دیوه که کاتی نه مه ی بیست،

گوئی من شتی وام نه بیستووه به لام نامه یه کت بو ده نووسم و ره وانه ی لای خوشکمت ده کم به لکو نه و بیناسی.

کورپه که گوئی:

. باشه، نامه که م بده ری.

دهله دیوه که نامه که ی بو نووسی. کورپه که نامه که ی وهر گرت و پویشت تا گه یشته خوشکی دهله دیوه که. نه ویش دهستاری لیده کرد. ههلی کوتایه سهرو شیر ی مه مکی خوار دو نارده که ی هه لئووشی. دهله دیوه که پیی گوت:

. چیت ده وی.

کورپه که نامه که ی دایه دهله دیوه که. دهله دیوه که گوئی:

. به خوا من خو م (شه مسی قه مهر باجی به یانی) ناناسم، به لام خوشکیکی ترمان هه یه. نامه یه کت بو ده نووسم بو نه و خوشکه مان ببه به لکو نه و بیناسی.

نامه یه کی بو خوشکی نووسی و دایه کورپه که. کورپه که پویشت چوو تا گه یشته لای خوشکی دهله دیوه که. نه ویش دهستاری لیده کرد. کورپه که ههلی کوتایه سهرو شیر ی مه مکی مژی و نارده که ی هه لئووشی. دهله دیوه که گوئی:

. چت دهوی؟

کورپه که نامه که ی دایی و ده له دیوه که نامه که ی خوینده وه، گوتی:

. تو چت له (شه مسی قه مهر باجی به یانی) دهوی؟!

کورپه که گوتی:

. ده مهوی بیکه م به هاوسه ری خوم.

ده له دیوه که گوتی:

. لیروه ریگه ی دهسته راست بگره و برۆ. ده گه یته مناره یه ک. کچه که له ناو

ئه و مناره یه دایه. باوکی چهفته به چهفته سه ری لیده دا. باوکی دیوه. کورپه که

رویشته. که مناره که ی لی ده رکه وت، بانگی کرد: هو (شه مسی قه مهر باجی

به یانی)! کچه که گوینی له دهنگی بوو. سه ری هه لکیشا و چاوی پی که وت. که

چاوی پی که وت، ئه شقی بوو. کورپه که ش که کچه که ی بیینی، ئاشقی بوو.

کورپه که پیی گوت:

. وهره خواره وه بو لام.

کچه که گوتی:

. به کویدا بیمه خواره وه. ئه مناره یه پلیکانه ی نییه.

کورپه که گوتی:

. باشه، ته گبیر؟!

کچه که گوتی:

- په تیکم بو بیینه له و دارخورمایه ی ببهسته. په ته که ده گرم و پییدا دیمه

خواره وه. کورپه که په تیکی هیئاو له داخورماکه ی بهست. کچه که خو ی پیدا

شوړ کرده وه و هاته خواره وه و به کورپه که ی گوت:

. باوکم هه موو پوژیکی هه یینی سه رم لیده دا. تا باوکم نه هاتوته وه، دوو مهر

بیینه سه ریان بپره. بانگی ئه و هه لویان بکه و مهره کانیا ن بده ری. ئه مانه

هه لمان ده گرن و به سه ر ده ریادا ده مانپه ریئنه وه و ده مانگه یه ننه وه شاری

ئیوه!

کورپه که گوتی:

. باشه!

ئینجا چوو دوو مه‌پری هینا و سه‌ی برین و دایه هه‌لۆکان. سواری پشتی دوو هه‌لۆ بوون. دوو هه‌لۆکه له ده‌ریادا په‌راندنیانه‌وه. ئاو‌پریان دایه‌وه دیتیان په‌له هه‌ورێکی سوور به دوا‌یانه‌وه‌یه هاواری ده‌کا:

. (شه‌مسی قه‌مه‌ر باجی به‌یانی)، بو کوی پاده‌که‌ی؟

کچه‌که، که گوئی له‌مه‌بوو، ده‌رزی فری دایه ناو ده‌ریای یه‌که‌م. ده‌ریه هه‌موو بوون به ده‌رزی. سنجا‌قی فری دایه ناو ده‌ریای دووه‌م و ده‌رزی فری دایه ناو ده‌ریای سییه‌م و بزما‌ری فری دایه ناو ده‌ریای چواره‌م و چه‌قوی فری دایه ناو ده‌ریای پینجه‌م و خوی فری دایه ناو ده‌ریای شه‌شهم. پوژی هه‌فته‌م له ده‌ریا په‌رینه‌وه و رایان کرد. باوکی کچه‌که سی ده‌ریای بری به‌لام که گه‌یشته ده‌ریای چه‌قو، به سه‌ریدا بازی دا و که گه‌یشته ده‌ریای خوی، هاواری کرد: ناخ! ئوفا! ئیدی مرد. کوپه‌که و کچه‌که پویشتن گه‌یشته‌وه لای پیره‌مێرده به سالا‌چووه‌که‌ی سه‌ر سێ‌ریانه‌که. کوپه‌که گوتی:

. مامه ئه‌وه‌ته هینام!

پیره‌مێرد گوتی:

. به‌راستیه‌؟!

کوپه‌که گوتی:

. به‌لی ئه‌وه‌تانئ.

ئینجا کچه‌که‌ی برده‌وه مانی و هه‌فت شه‌و هه‌فت پوژ نا‌هه‌نگی زه‌ماوه‌ندیان گێرا. نه‌وجا چووه لای و له‌وه به دواوه به شادی و به‌خته‌وه‌ری ژیان. لای ئیوه بووین و هاتینه‌وه.

* * *

۱۴- دەرۆش محهمه دو كچى سولتانی میسر

هه بوو نه بوو...

سولتانیک هه بوو، ژنیکی هه بوو. ژنه که دووگیان بوو. پوژی کوپکی بوو ده تگوت مانگه. منداله که یان گوش کرد. دایه نیکیان بو هینا شیرى ده دایى. کوپه که ته مهنى بوو به سى سالى، سولتان مه لایه کی بو هینا یه ماله وه. لینه ده گه پرا کوپه که له ماله وه بچینه دهره وه چونکه زوری خوش ده ویست. کوپه که ته مهنى گه یشته هفت سالى هیشتا چ ریگا و بان و بازاری نه دیبوو. کوپه که مامیکی قوماش فروشی هه بوو. پوژی، به مامی گوت:

. مامه، ده موهی له گه لت بیمه بازار.

مامی گوتی:

. باشه، وهره بچین!

کوپه که ی له گه ل خوئی برد. کاتی کوپه که چوه دهره وه و دنیا و عالمی بینى، واقی ورما. ناژهلئى بینى له مامی پرسى:

. مامه ئەمانه چین؟!

گوتی:

. که سى مامى، ئەمانه ناژهلن. خوا دروستى کردوون.

پویشتن گه‌یشتنه دوکانی. دوکانیان کرده‌وه. کوپه‌که له دوکان دانیشتن و دهستی به قورئانخویندن کرد. وای لیهات کوپه‌که هه‌موو پوژی ده‌چووه دوکان و قورئانی ده‌خویند. که قورئانی ده‌خویند، ده‌رویشیک ده‌هات له‌ولاه ده‌وهستا و گوئی ئی راده‌گرت. کوپه‌که چاوی به ده‌رویش که‌وت. به مامی گوت:

. مامه، ئەم کابرایه بوچی دی له‌ولاه ده‌وهستی؟!

مامی کوپه‌که به ده‌رویشی گوت:

. بابه ده‌رویش، چت ده‌وی دیی لیره راده‌وهستی؟!

ده‌رویش گوتی:

. تو هه‌قت چیه بوچی لیره راده‌وهستم؟

مامی کوپه‌که پیی گوت:

. یانی چی من هه‌قم چیه؟!

ده‌رویش گوتی:

. ئەگه‌ر لیم بگه‌رپی لیره بوه‌ستم باشه! ئەگه‌ر لینه‌گه‌رپی، له دیداری ئەم کوپه بیبه‌شتان ده‌که‌م.

به ریکه‌وت ئەو کاته باوکی کوپه‌که له‌وی بوو، له دلی خویدا گوتی:

. له‌وانه‌یه ئەم ده‌رویشه وه‌لی بی.

ئوه بوو پیی گوت:

. بابه ده‌رویش، فەرموو دانیشه. ئەم‌پرو میوانی ئیمه‌ی!

ده‌رویش قبوولی کرد و ئیواری چوونه‌وه مالی و باسی ده‌رویشیان بو دایکی

کوپه‌که کرد. دایکه هات شانی بابه ده‌رویشی ماچ کرد و گوتی:

. ئەوه ئەو مندالهم ته‌سلیم به تو کرد. وه‌کوو کوپری خوته. سبه‌ینان بیبه و

ئیاران پوژئاوا بهینه‌وه.

ده‌رویش گوتی:

. باشه!

ده‌رویش ناوی (محه‌مه‌د) بوو. ده‌رویش هه‌موو پوژی کوره‌که‌ی ده‌برد.
ده‌گه‌ران و ده‌سوران. ده‌رویش پی و بان و بازاری شاری پیشان دها. کوره‌که
به ده‌رویشی گوت:

. مامه، دونیا چهند خوش و جوانه!

کوره‌که له و پوژه‌وه که له‌گه‌ل ده‌رویش ده‌چوو ده‌ری، پیی ده‌گوت مامه.
ده‌رویش پیی گوت:

. ئەم شاره‌ت ئەوه‌نده پینخوشه ئەی ئەگه‌ر شاری میسر بیینی ده‌بی چهندت
پی خوش بی؟! بی شک زورت به دل ده‌بی.

کوره‌که گوتی:

. مامه، میسر چییه؟

ده‌رویش گوتی:

. میسر شاره! به‌لام شاریکی زور خوشه. ئەگه‌ر هه‌ز ده‌که‌ی بچینه ئەو شاره،
به ماله‌وه‌تان بلی، ئەگه‌ر پوخسه‌تیان دای خه‌به‌رم بدی بو ئەوه‌ی به‌یه‌که‌وه
بچین. کوره‌که چوووه‌وه مانی. پیشان گوت:

. هه‌سته شیوت بخۆ!

گوتی: خواردنم پی ناخوری! ده‌مه‌وی سه‌فه‌ریکی میسر بکه‌م. که ماله‌وه به
مه‌یانزانی، پیشان گوت:

. کوپم، شتی وانابی! له‌گه‌ل کی ده‌چپته سه‌فه‌ر؟

گوتی:

. له‌گه‌ل بابه ده‌رویش ده‌چم.

ماله‌وه لی نه‌گه‌ران کوره‌که شتی وا بکا. کوره‌که ئیتر دلی شکا. نه‌ده‌هاته‌وه
مانی و له ماله‌وه نه‌ده‌خه‌وت و خواردنی له ماله‌وه نه‌ده‌خوارد. ماله‌وه زوریان
خوش ده‌ویست دیتیان رکه کردن له‌گه‌لیا سوودی نییه پیشان گوت:

. باشه برو بانگی بابه ده‌رویش بکه.

کوره‌که چوو له‌ی بابه ده‌رویش و پیی گوت:

. مامه، هه‌سته له‌گه‌لم بچین. باوه‌رکه‌م ماله‌وه‌مان به سه‌فه‌ره‌که‌م رازی بووین.

بابه دهرویش، که ئەمە ی بیست، ههستا له گه‌لیا چوو هه ماله‌وه. دایکی کۆرکه شانی بابە دهرویشی ماچ کردو پیتی گوت:

- کۆرکه‌ی ئیمه وه‌کوو کۆری خۆته. چۆن نان و نمەکی ئیمهت کردوو، هیوادارم ئەوهات چاوت لیبی.

دهرویش گوتی:

. وه‌کوو کۆری خۆمه! وه‌کوو چاوی خۆم چاوم لیده‌بی.

دوای دوو ههفته که‌ل و په‌ل و شتی پنیوستییان ناماده کردو بو‌ی ده‌رچوون. که له شار چوونه ده‌ره‌وه، ده‌رویش ده‌قیك و نووشته‌یه‌کی ده‌ره‌ینا. ده‌فی لیدا. دوو ئەسپ په‌یدا بوون. ده‌رویش به کۆرکه‌ی گوت:

. تو سوار ی ئەسپێك به و منیش سوار ی ئەسپێك ده‌بم. سوار بوون و پویشتن. پاش سه‌عاتێك گه‌یشتنه میسر. ژووریکیان، له خانویه‌کیان به کری گرتو تیدا گیرسانه‌وه. مانگیك له‌وی مانه‌وه. کۆرکه سه‌ری له و شتانه سوپما بوو که له‌وی ده‌یدی. به ده‌رویشی گوت:

. مامه، ئەم شاره چهند خۆشه!

ده‌رویش گوتی:

. سه‌برت هه‌بی شتی خۆشتریش نیشان ده‌دهم.

ده‌رویش دوکانیکی قوماشی کرده‌وه. کۆرکه‌ی له‌سه‌ر دانا. کۆرکه له سه‌به‌ینی تا ئیواری له دوکانه‌که ئیشی ده‌کرد. پوژی جارچی جاری دا:

- پوژی شه‌مه بازرگانه‌کان دوکانی خویان ده‌که‌نه‌وه. به کراوه‌یی جییان ده‌هیلن و ده‌چنه‌وه مالی خویان. کچی سولتان ده‌یه‌وی به ناو شاردن بگه‌پری و دوکان و بازار ببینی.

پوژی شه‌مه، هه‌موو بازار کرایه‌وه و پاش که‌می که‌سی تیدا نه‌ما. کۆرکه گویی له جار ی جارچی نه‌بوو. به‌یانی چوو دوکانی کرده‌وه له دوکان دانیشتن. دوای سه‌عاتێك، عاره‌بانه‌یه‌ک هات. هیدی هیدی ده‌پویشتن. کچی سولتان په‌چه‌ی لادابوو، ئەوه‌ند جوان بوو تاریکی بازار ی ره‌واندبووه‌وه و بازار ی پوناک کردبووه‌وه. کۆرکه که چاوی پی که‌وت، له هوش خوی چوو. له جینی خوی له ناو دوکان به‌ربوووه بن کورسی. کاتی پوژاوا، ده‌رویش

دیتی کۆرکه هه‌ر نه‌هاته‌وه. له دلی خۆیدا گوتی: ده‌ترسم دوکانی کردبیته‌وه و له‌وی مابیته‌وه و کچی سولتانی دیتبی و له هۆش خۆی چووبی. چووه دوکانی دیتی کۆرکه پراکشاهه و له هۆش خۆی چووه. گولای هینا و لیبی پشاندا. کۆرکه به هۆش خۆی هاته‌وه. ده‌رویش لیبی پرسى:

ئه‌وه چیت به‌سه‌رهاتوه؟

کۆرکه گوتی:

. مامه، دانیشتبوووم له نشکه‌وه عاره‌بانیه‌ک هات. کچی سولتانی تیدا‌بوو. که چاوم پینکه‌وت، یه‌کسه‌ر به‌ربوومه‌وه. ئاگام له خۆم بڕا. ده‌رویش گوتی:

. ده‌ته‌وی شه‌و له ناو نوینی خۆیه‌وه بو‌تی بینم؟ به‌لام به مه‌رجی ده‌ستی بو‌ درێژ نه‌که‌ی و لاقه‌ی نه‌که‌ی؟!

کۆرکه گوتی:

. باشه، هیچی لیناکه‌م.

گه‌رانه‌وه ژوره‌که‌یان له‌ خانه‌که. سه‌عات سی، ده‌رویش ده‌ستی به‌ خۆیندن کرد. هه‌ر خۆیندی خۆیندی. کۆرکه هه‌ر هینده‌ی زانی بان شه‌قی بردو چوارپایه‌کی ئی هاته‌ خوارى. کچی سولتانی له‌سه‌ر نووستبوو. له‌ جوانییان وا ده‌دره‌وشایه‌وه ده‌تگوت له‌ زیو دروستکراوه. کۆرکه به‌ ئاگای هینا بو‌ ئه‌وه‌ی گه‌مه‌ و سوچه‌تی له‌گه‌ل بکا. که‌که‌ کاتی به‌ ئاگا هات سه‌بری کرد ئه‌وانه‌ی ده‌یانبینی پێشتر نه‌یدیون! کۆرکه که‌که‌ ده‌ستیان به‌ گه‌مه‌ و ماچ و مووچ کرد. که‌ مه‌لای به‌یانی بانگی دا، ده‌رویش ده‌ستی به‌ خۆیندن کرد. هه‌ر خۆیندی و خۆیندی تا چوارپاکه‌ به‌رزبووه‌وه و که‌که‌ی برده‌وه. که‌که‌ سبه‌ینه‌ی پاشی هه‌فایه‌ته‌که‌ی له‌ دلی خۆی گرت و بو‌ که‌سی نه‌گیرایه‌وه. گوتی: له‌وانه‌یه‌ خه‌ون بی! پوژی دووهم، ده‌رویش دیسان خۆیندی و که‌که‌ هات و کۆرکه به‌ خه‌به‌ری هینا و ده‌ستیان به‌ گه‌مه‌ کرد. که‌که‌ سه‌ری سوپما بوو. له‌گه‌ل بانگی به‌یانی، ده‌رویش دووباره‌ خۆیندی و که‌که‌ به‌ چوارپاوه‌ رویشت. که‌که‌ هه‌فت پوژ ئه‌مه‌ حالی بوو. دوا‌ی هه‌فت پوژ، به‌سه‌رهاته‌که‌ی بو‌ ماله‌وه‌ گیرایه‌وه و پینی گوتن:

. حال و مه‌سه‌له ئه‌وها و ئه‌وهایه!

پێیان گوت:

. له‌وانه‌یه خه‌ونت دیبی!

کچه‌که گوتی:

. به‌خوا خه‌ون نییه. ئه‌مشه‌و، شه‌ونخوونی بکه‌ن به‌چارای خۆتان ده‌بینن
ئه‌و شه‌وه، مائیان تا سه‌عات سیی شه‌و شه‌ونخوونیان کرد. هه‌ر هینده‌یان
زانای بان شه‌قی برد و چوارپای کچه‌که فیری و چووه‌ده‌ره‌وه. هه‌موو له‌دیار
ئه‌م دیمه‌نه‌ واقیان و پرما. چوونه‌سه‌ریان و ته‌ماشایان کرد. پوژی، پاشی به
کچه‌کیان گوت:

- ئه‌مشه‌و چرا به‌چوارپاکه‌ته‌وه ده‌که‌ین. ده‌چین له‌سه‌ر بانه‌وه ته‌مasha
ده‌که‌ین. بزانی چوارپاکه له‌کوی دیته‌ خواره‌وه و به‌یانی سه‌ربازان ده‌نیرین
بزانی کێیه‌ و ده‌کا. ده‌رویش ده‌ستی به‌خویندن کرد. مائی سولتان به‌ئاگا
بوون. بان شه‌قی برد و چوارپای کچه‌که چووه‌ده‌ره‌وه، چوار چرای پیوه
هه‌لواسرابوو. ده‌رویش کاتی ئه‌مه‌ی بینی، هه‌ر خویندی و خویندی تا
ناسمان پر بوو له‌چرا. مائی سولتان واقیان له‌م کاره‌ و پرما. که‌ چوارپاکه
نیشت، هه‌موو چراکان به‌یه‌که‌وه له‌گه‌لیا نیشتن. ئیتر نه‌یانزانی چوارپاکه له
کوی هاته‌ خواری. گوتیان:

. ئه‌وه ده‌بی چ که‌س بی؟! به‌خوا بزانی کێیه‌، پارچه‌ پارچه‌ی که‌ین.

گوتیان:

. به‌یانی پیره‌ژنیک له‌چوارپاکه‌ ده‌به‌ستینه‌وه. پیره‌ژن شوینه‌که‌ دیاری ده‌کا.
بوو به‌نیوه‌شه‌و، بان شه‌قی برد و چوارپاکه له‌ژوره‌وه چووه‌ده‌ری.
پیره‌ژنه‌که‌شی پیوه‌بوو. چوارپاکه له‌ژوری کوپه‌که‌هاته‌ خواری و
پیره‌ژنه‌که‌یشی هه‌ر پیوه‌بوو. کچه‌که‌ش له‌سه‌ر چوارپاکه‌ خه‌وتبوو.
ده‌رویش به‌پیره‌ژنی گوت:

ئه‌ی پیری زال،

نه‌فره‌تی خوات لیبی هه‌زار سال!

ئاخه‌ر تو چۆن رازی بووی له‌چواریات ببه‌ستنه‌وه.

دهرویش خویندی چل جنوکه پهیدا بوون. هر یه که به ژن بستیک و ناو قه د مه تریک. پیی گوتن:

. میز به خوږ ډاکنه و بیکه نه به قوړو قوړه که بکن به توپه لئی بچووک و له پیره ژنی بگرن.

جنوکه کان میزبان به خوږ ډاگرد و تیکیان و مرداو کردیانه قوړو قوړه که بیان کرده توپه لئی بچووک و به توپه له قوړان و هرگه پانه پیره ژنه که. که له چوارپاکه به سترابووه و تا پیره ژن مرد لیان دا. کوړی سولتان کچه که ی به خه بهر هیئا. ماچی کرد و گه مه ی له گه ل کرد و نقورچی لیئا. به یانی دیسان چوارپاکه کچه ی برده وه. به یانی، مالی سولتان جارچیان خسته ناو بازار جاری دا:

. یه کی ئیشیکى نه وها و نه وها دهکا. هرکه سیکه، بی خوئی بنا سینی نه مین و نه مانه.

دهرویش چووه دهره وه و پیی گوتن:

. نه م ئیشه من دهیکه م و نه مه یس ماله که مه.

جارچی که نه مه ی بیست، چووه لای سولتان و پیی گوت:

. دوزیمانده! له فلا نه خانه!

سولتان چهند پیاویکی نارد بیهینن و گوئی له قسه ی بگرن. سولتان چووه کوئشکی فرمانده وایی و کوړی به ست و له دواى دهرویشی نارد. چوون دهرویش بهن، پییان گوت:

. سولتان توئی دهوی!

دهرویش گوتی:

. ناچم! نه گه ر سولتان ئیشی به من هیه، با به خوئی بیته ئیره.

فرمانده ره گوره که یان حه زه رانی به دسته وه بوو ویستی حه زه رانېک له دهرویش بدا، هر هینده ی زانی وا له ناو کوړی سولتان دایه و خه ریکی که رگانه. نه وانه ی له کوړه که بوون پییان گوت:

. کوړه کابرا، نه وه چییه؟

فرمانده ره که گوتی:

- به خوا خۆیشم نازانم. ویستم هه‌یزه‌رانیک له ده‌رویشه‌که بدهم ئه‌وام به‌سه‌ره‌ات. که ئاماده‌بووانی کوڤه‌که به‌مه‌یان زانی، به سولتانان گوت: سولتان چهند پیاو ماقولئیکی نه‌جیبزاده‌ی بنیره لا.

سولتان مه‌سه‌له‌که‌ی هه‌فته‌یه‌ک راگرت. ده‌رویش خه‌به‌ری بو سولتان نارد به خوو به وه‌زیره‌کانی بو شییوی ئیواره ده‌عه‌وتی ئه‌ون. سولتان که ئه‌مه‌ی بیست گوتی:

- چۆن بچینه لای؟!

وه‌زیره‌کان گوتیان:

قه‌یدی نییه! ئه‌گه‌ر ته‌نیا نان و پیوازیشمان بداتی، گرنگ نییه.

سولتان خه‌به‌ری بو ده‌رویش نارد گوتی:

- به‌یانی دین.

ده‌رویش دو‌عای له‌سه‌ر ژوره‌که خویند. ژوره‌که بوو به به‌باخ و باخه‌که دوو فیچقه‌ی تیدا‌بوو. یه‌ک ئاوی ده‌پژایه‌ سه‌ر ئه‌وه‌ی تر. پوژی دووهم، سولتان و هه‌ر(ده) وه‌زیره‌که‌ی چوونه لای ده‌رویش. که چوونه ژوره‌وه‌و باغه‌که و دوو فیچقه‌که‌یان دی یه‌ک ئاوی ده‌پژانده سه‌ر ئه‌وه‌ی تر، واقیان و پرما!! له به‌ینی خویانه‌وه گوتیان: ده‌رویش ئه‌م هه‌موو شتانه‌ی له‌کوی بوو؟ ئینجا گوتیان:

- با پرسیارى ئه‌م دوو فیچقه‌یه‌ی لی بکه‌ین!

که پرسیاریان لی کرد ده‌رویش ئاماژه‌ی بو یه‌کی له فیچقه‌کان کردو گوتی: هه‌ر یه‌کی له هه‌وزی ئه‌م فیچقه‌یه‌ مه‌له‌ بکا، ئه‌گه‌ر ته‌مه‌نی هه‌فتا سال بی، که هاته‌وه ده‌روه، به‌ کاری خوی ته‌مه‌نی ده‌بی به‌ بیست و پینج سالی.

سولتان و وه‌زیره‌کان هه‌موو ته‌مه‌نیان شیست و پینج، هه‌فتا سال بوو. جلیان داکنو خویان له ناو ئاوی هه‌وزی فیچقه‌که‌ی تقووم کرد. به‌لام که سه‌ریان له ناو ده‌ره‌ینا، دیتیان بوونه‌ته قووله‌په‌ش. هاتنه ده‌روه‌و له ده‌رویش پارانه‌وه:

- له‌ پئی خوا وه‌کوو خو‌مان لی‌بکه‌وه. ده‌ته‌که‌ین به‌ وه‌زیری سولتان.

ده‌رویش که دیتی ئەمانه بوون به قووله‌ره‌ش، دوعای خویند پیاویک هات.
ده‌رویش پینی گوت:

. ئەمانه گورسپنچ که و بیانبه له بازار بیانفروشه.

کابرا هه‌مووی گورس پینچکردن و بردنی. پینان گوت:

. کابرا ئیمه سولتان و وه‌زیرین!

کابرا به پهت رایکیشان و گوتی:

. ده‌تانه‌وی را بکه‌ن؟! به قامچیان وه‌ریان گه‌رای. به ده‌رویشیان گوت:

. بو‌خاتری خوا پیمان بلی چیت له ئیمه ده‌وی؟! بو‌وامان پیده‌که‌ی؟!!

ده‌رویش گوتی:

- کچی سولتانم ده‌وی بو‌کوره‌که‌م.

ئه‌وانیش گوتیان:

- په‌یمانی خواییت پیده‌ده‌ین ئەگه‌ر بمانگیریته‌وه‌ سه‌ر شکلی خومان،

کچه‌که‌ت ده‌ده‌ینی بو‌کوره‌که‌ت.

ده‌رویش دوعای خویند و هه‌مووی وه‌کوو جارن لیکردنه‌وه. که گه‌رانه‌وه

کو‌شک، له دوعای قازییان نارد و کچه‌که‌یان له کوره‌که‌ ماره‌ کرد. ده‌رویش و

کوره‌که‌ چه‌ند پوژیک لای سولتان مانه‌وه ئینجا ده‌رویش و کوره‌که‌ به

سولتانیان گوت:

. ده‌مانه‌وی بگه‌ریننه‌وه شاری خومان. کوره‌که‌ له‌وی ده‌چیته‌ لای کچه‌که‌.

سولتان گوتی:

. که‌یفی خوتانه!

سولتان جیازی بو‌بووک کرد و که‌ل و په‌له‌کانی دانسی و به‌ریی کردن.

ده‌رویش و کوره‌که‌ و کچه‌که‌ رو‌یشتن. دوعای چه‌ند پوژی گه‌یشتنه‌وه شاری

خویان. که‌ گه‌یشتنه‌ جی، له‌ ده‌رگای مانی سولتانیان دا. مانی سولتان

گوتیان:

. کئییه؟

پینان گوتن:

. ئیمه‌ین!

هه‌موو که‌ل و په‌له‌کانیشیان پینوو. گوتیان:
– ئیمه‌ین دهرگا بکه‌نه‌وه. دایکی کوره‌که هاته دهره‌وه. کوره‌که‌ی گرته
باوه‌ش و ماچی کرد. هه‌له‌له‌ی لیدا. هاتن بووکیان برده ژووره‌وه.
دوای حه‌فته‌یه‌ک، ئاهه‌نگی زه‌ماوه‌ندیان سازدا. حه‌فت شه‌وو حه‌فت پوژ به
دهم ئاوازی دول و زورناوه هه‌لپه‌پین. ئه‌وسا کوره‌که چووه لای بووک و ئیتر
به خوشی و شادی ژیان. دوای چهند مانگیک، دهرویش چووه لای باوکی
کوره‌که و چاک و چوونی له‌گه‌ل کرد و گوتی:

. من بووم به‌یه‌کی له‌ئیه‌وه به‌لام ئیستا ده‌مه‌وی پرۆمه‌وه لای که‌س و کاری
خۆم.

پینان گوت:

. مه‌رۆ، ئیمه‌ تازه‌ هوگری یه‌کتر بووینه! بی یه‌کتر هه‌لناکه‌ین!

دهرویش پینی گوتن:

– هه‌رده‌بی پرۆم. چاره‌م نییه. ده‌بی پینگام بدهن. هه‌ندی که‌ل و په‌ل و
شت و مه‌کیان بو کپی و دهرویش پویشت. دوای دهرویش، هه‌موو به‌شادی و
به‌خته‌وه‌ری ژیان.

لای ئیه‌وه بووین و هاتینه‌وه.

* * *

۱۵ - بالندەى سەوز

هەبوو نەبوو...

كەڭلىككە ھەبوو، كۆپۈ كچىكى ھەبوو. پۇژى، دىراسىكەيان كفتەيان
لىنابوو، بۇيان بىردن. گوتيان:

. كفتەيەكى بەتامە! ئەوھ چۆن دروستتتان كىدووه؟

ئەوانىش گوتيان:

. كۆرەكەى خۇمان سەرىپى و بە گۇشتى كۆرەكەمان لىمان نا. ئەگەر ئىوھش
دەتانەوى كفتە لى بنىن، سەرى كۆپى خۇتان بىرن.

كەڭلىككە خاوەن كۆپۈ كچى ژنى مردبوو، ژنىكى تىرى ھىنابوو. ئەم ژنە نوپىيە
پقى لە كۆرەكە و كچەكە دەبووھە چۆنكە زى بوون. كاتى دىراسىكەيان گوتى:

ئىمە كۆپى خۇمان سەرىپىوھە كفتەمان پى لىناوھ، ئىوھش ئەگەر دەتانەوى
كفتە لى بنىن، سەرى كۆپى خۇتان بىرن، باوھژن بە كچەكەى گوت:

. بىرۇ بانگى بىرات كە لاي مەلايە بۇ ئەوھى سەرى بىرېم و ئىمەيش بۇ خۇمان
كفتە لى بنىن.

كچەكە بىراى خۇى زۇر خۇشەدەوىست. پۇيشت. پى و پى ھەر دەگىريا.
كەيشتە مالى مەلا دىتى بىراى قورشان دەخوئىنى. لە پىرمەى گىريانى داو

گوتى:

کاکه محهمه‌د وهره‌و مه‌یی!

کاکه محهمه‌د وهره‌و مه‌یی!

نزیکه‌ی بیست جار ئه‌مه‌ی دووباره‌ کرده‌وه. مه‌لا به‌برای کچه‌که‌ی گوت:
. هه‌سته له‌گه‌ل خوشکه‌که‌ت برۆره‌وه تۆی ده‌وی. ده‌لێی شیت بووه!!
کۆره‌که جزوی قورئانی پێوه‌داو خستیه‌ لاره‌و هه‌ستا به‌ خوشکی گوت:
داده، ئه‌وه چیه‌؟!!

کچه‌که گوتی:

. باوه‌ژن هه‌ر ئیستا تۆی ده‌وی.

به‌لام پێی نه‌گوت ده‌یه‌وی سه‌ری به‌ری. کۆره‌که هه‌موو شتیکی جی هینشت و
له‌گه‌ل خوشکی چووه‌وه مانی. که‌ گه‌یشه‌وه مانی دیتی باوه‌ژن چه‌قۆ
ده‌سوی. باوه‌ژن کاتی چاوی به‌ کۆره‌که که‌وت، گوتی:

. پۆژ باش کۆرم.

کۆره‌که‌یش گوتی:

. چیت ده‌وی؟

باوه‌ژن گوتی

. وهره سه‌رت بنۆرم.

باوه‌ژن به‌ کچه‌که‌ی گوت

-تۆ برو بازار نان بکړه.

کۆره‌که سه‌ری له‌ باوه‌شی باوه‌ژنی نا، باوه‌ژن چه‌قۆی له‌ سه‌ر ملی دانا و
سه‌ری به‌ری. کۆره‌که نزیکه‌ی (ده‌) جار په‌لی هاوینشت. ئینجا باوه‌ژن هه‌ستا
هاونی هینا. گۆشته‌که‌ی کوتا و ئیسقانه‌که‌ی فری دا. کچه‌که له‌ بازار
هاته‌وه، زانی باوه‌ژن سه‌ری برای به‌ریوه، ده‌ستی به‌ گریان و فیزاع و فوغان
کرد. ئینجا ژیر بووه‌وه. هه‌ستا چوو ئیسقانی برای کۆکرده‌وه و له‌ناو
کیسه‌یه‌کی کردو فری دایه‌ بن کوپه‌. ئیواری، کابرا له‌سه‌ر کار هاته‌وه.
شیویان بو دانا. کابرا له‌ ژنه‌که‌ی پرسى:

. ئه‌مرو چیت لێناوه‌؟

ژنه‌که گوتی:

. کفته‌مان لێناوه.

کابرا گوتی:

. ئەه‌ی کوا محهمه‌دی کوپ؟

ژنه‌که گوتی:

. که‌وته ناو پووبارو خنکا.

کچه‌که‌یش هه‌چی به‌ باوکی نه‌گوت. باوکه ده‌ستی به‌ گریان کرد. سه‌عاتیک گریا ئینجا ئارام بووه‌وه. کفته‌که‌ی خوارد. به‌لام کچه‌که نه‌بخوارد. پوژی پاشی، کچه‌که سه‌یری ژیر کوپه‌ی کردو ته‌ماشایه‌کی کیسه‌که‌ی کرد. باوه‌ژن به‌ کیسه‌که‌ی نه‌ده‌زانی. دوا‌ی دوو سی مانگ، کیسه‌که گه‌وره بوو. به‌ قه‌د شووتیه‌کی لیهات. پوژی، ئاوگیژ هات کوپه‌که پر ناو بکا ساتمه‌ی له شووتیه‌که کرد. شووتیه‌که شکا و بالنده‌یه‌کی سه‌وزی لی هاته‌ ده‌ره‌وه. به‌ کاری خوا قسه‌ی ده‌کرد. بالنده سه‌وزه‌که فری چوو‌ه ناو باخیک. پیره‌مێردیک هاته‌ ناو باخه‌که دوعایه‌کی له بالنده سه‌وزه‌که خویندو کردی به‌ بنیاده‌م.

کردی به‌ کوپ. کوپه‌که چوو‌ه لای به‌قال و پینی گوت:

. کاک‌ی به‌قال، ده‌رزی و شه‌کرو سنجاقم ده‌وی. ها ئەمه‌یش ده‌ره‌مه‌یک!

به‌قال گوتی:

. باشه!

به‌قال شته‌کانی دایی. کوپه‌که شه‌که‌که‌ی وه‌رگرت و وردی کرد. چوو‌ه‌وه

مائی خویان و هاواری کرد:

من بالنده‌یه‌کی سه‌وزم..

بالنده‌یه‌کی سه‌وزم. دایکم لیره‌یه؟

مه‌به‌ستی زپدایکی بوو. که خوشکی گوئی له‌ ده‌نگی بوو، چوو‌ه ده‌ره‌وه بو

لای. که چاوی پی که‌وت، باوه‌شی پینداکرد و ماچی کرد. کوپه‌که‌یش

خوشکی ماچ کردو پینی گوت:

. تو خوشکی منی!!

باوه‌ژن که ئەمه‌ی گوئی لیبوو به‌ کوپه‌که‌ی گوت:

. وه‌ره ژوو‌ره‌وه! بو نایه‌يته ژوو‌ره‌وه؟

زېداکی پښی گوت:

چوټی؟

کوږه که گوتی:

. سوپاس بو خودا باشم!

ئینجا پښی گوت:

. دایکه حهز له شه کر ده که ی؟!

زېداکی گوتی:

. ئه ری به خوا!

کوږه که ی پښی گوت:

. چاوت بنووقینه.

باوه ژن چاوی نووقاند. کوږه که هموو دهرزی و سنجا که که ی له زاری کرد.

باوه ژن پښوه تلایه وه و مرد. دوا ی قهیری باوکی هات. کوږه که به باوکی

گوت:

. باوکه، حهزت له شه کره؟

باوکه گوتی:

. ئه ری به خوا!

کوږه که دهرزی و سنجا که که ی له زاری کرد و ئه ویش مرد. کوږه که له لای

خوشکی مایه وه. خانوه که یان فروشت. سهریان هه لگرت و پویشتن تا

گه یشتنه ناوهندی بیابان. کوږه که تینوو بوو. گه یشتنه پیره میردیک پی یان

گوت:

. ناوت پی نییه؟

گوتی:

. پوله کانم، من ناوم پی نییه. که لیږه پویشتن، ده گه نه دوو جوگا ناو: ئه وه ی

ناوی جوگه ی یه که م بخواته وه، ده بی به مامزو ئه وه ی ناوی جوگای دووهم

بخواته وه، ده بی به به راز. خوشك و برا پویشتن. گه یشتنه دوو جوگا که.
 کوره که به خوشکی گوت:

- داده، تینویتی پرزه ی ئی بریوم. چیدی خۆم پیراناگیری، ده مرم! هندی
 ناوی جوگای یه که مم بدی بیخۆمه وه. خوشکی پیی گوت:

. برام ده ترسم بیی به مامز.

کوره که گوتی:

. گرنگ نییه چونکه نه گهر ناو نه خۆمه وه ده مرم.

خوشکی که ئەمە ی بیست، هندی ناوی دایه. کوره که ناوه که ی خوارده وه و
 بوو به مامز. خوشکی دهستی به گریان کرد بو برای. برای به کاری خوا
 توانای قسه کردنی مابوو. کچه که مامزه که ی بردو پویشتن. کورپی سولتان
 چاوی به کچه که که وت و ئەشقی بوو. چونکه کچیکی زۆر زۆر جوان بوو.
 چوو کچه که ی هه لگرت و مامزه که یشتی له گه ل خۆی بردو چوو وه مائی.
 کورپی سولتان مامزه که ی به سته وه و کچه که ی له خۆی ماره کردو چوو
 کنی. مامزه که له گه ل کچه که له وی مایه وه. کچه که خواردنی خوشی ده دایی.
 کورپی سولتان پویشتر ژنی هه بوو. که ژنی پویشوو ی نه و ژنه تازه ی بینی،
 زۆری خه فهت و مه راق ئی خوارد. ژنی یه که م زۆری بق له ژنی دووهم
 ده بوو وه و غیره ی ده کرد، چونکه کورپی سولتان خوشکی مامزه که ی زۆر
 خوش ده ویست له بهر ئەوه ی زۆر زۆر جوان بوو. دوا ی چه ند مانگیك،
 خوشکی مامزه که سکی بوو. دوو سی پوژی مابوو سکه که ی دابنی، ژنی
 یه که م چوو ناو باخی کورپی سولتان که له ته نیشت ماله وه بوو. قوړتیکی
 بیست گه ز قوړنی لیدا. هه سیریکی به سه ردادا. ئینجا چوو له ی خوشکی
 مامزه که و پیی گوت:

. فلانی، هه سته پیاسه یه که به ناو باخدا بکه یین و بای بالی خۆمان بده یین!

خوشکی مامزه‌که هه‌ستا به‌گه‌لی کهوت. که چوونه ناو باخ، خوشکی مامزه‌که نه‌یزانی، به‌سه‌ر سه‌سیره‌که کهوت و به‌ربووه ناو قوورته‌که. به‌کاری خوای که به‌ربووه‌وه، منداله‌که‌ی ناو سکی به‌جووله‌کهوت. ژنه‌که ژانی مندالبوونی گرت.

ژنی یه‌که‌م که ژنی دووه‌می به‌ردایه‌وه ناو نه‌و قوورته چوو قه‌بریکی دروست کردو گنکوویه‌کی پیکخست. که کوپی سولتان هاته‌وه و پرسی:
. نه‌ی کوا فلانه‌که‌س؟

ژنی یه‌که‌م گوئی:

. مرد! نه‌مه‌یش گوپه‌که‌ی!!

کوپی سولتان، که نه‌م خه‌به‌ره‌ی بیست، زور نارپه‌حه‌ت بوو. له‌خوی داو گریا چونکه کچه‌که‌ی زور زور خوش ده‌ویست. ئینجا ژنی یه‌که‌م به‌کوپی سولتانی گوت:

. هه‌سته نه‌م مامزه سه‌ر به‌ره.

که مامزه‌که زانی ده‌یانه‌وی سه‌ری بېرن، په‌ته‌که‌ی پچراندو رایکرد. چوو سه‌ر نه‌و قوورته‌ی خوشکی تیدابوو هاواری کرد:

خانمی خانمان!

عه‌نبه‌ری شه‌یداو جوان!

چه‌قویان سویوه

بو‌برای کلۆلت!

خوشکی له‌ناو قوورته‌که وه‌لامی دایه‌وه:

چیم له‌ده‌ست دی؟

من چیم له‌ده‌ست دی؟!؟

که کوپی میرم له‌مه‌ر ده‌ست بی!

مامزه که ئەمە ییست و گه رایه وه مانی. کورپی سولتان ههستی پیکرد،
گوتی:

. که دەلێن با مامزه که سەر بپرین، مامزه که په ته که ده چپرینی و راده کا بو
ناو باخ. ده بی پی بکهوم بزانه مه سه له چیه؟!

ئینجا به ژنه که ی گوت:

. ههسته چه قوکه بسوو با مامزه که سەر بپرین.

مامزه که، که ئەمە ییست، په ته که ی پچراند و رایکرد بو ناو باخ. کورپی
سولتان به دوایدا چوو دیتی مامزه که چوو سەر قورته که و گوتی:

خانمی خانمان!

عه نه بری شهیدا و جوان!

چه قویان سویوه

بو برای کلۆت!

کچه که له ناو قورته که وه لامي دایه وه:

چیم له دهست دی؟

من چیم له دهست دی؟!

که کورپی میرم له مهر دهست بی!

کورپی سولتان، که گوئی له م وه لامة بوو، چوو سەر قورته که و هه سیره که ی
لادا و به ژنه که ی گوت:

. فلانه که س!!

ژنه که ی گوتی:

. به لی.

گوتی:

. ئەوه کی فری دایته ناو ئەم قورته؟!

گوتی:

. ژنی یه که مت.

كوپری سولتان ژنه که ی دهره مینا و له گه ل مامزه که بریدییه وه مائی. که ژنی
یه که م له ماله وه چاوی به کوپری سولتان که وت، پهنگی زهره هه لگه پرا. کوپری
سولتان پیی گوت:

. وهره پییم بلی ئە مه ت بو کرد؟

ژنه که وه لای نه دایه وه.

كوپری سولتان دهستی دایه شیرو سهری ژنه که ی په ل دا. مایه وه خوئی و
خوشکی مامزه که. پاش ماوه یه ک، ئەم ژنه کویکی بوو. کوپه که گه وره بوو.
بوو به هفت سالی، باوکی لای مه لا له بهر خویندنی دانا... نیتر به خوشی و
بهخته وهری ژیان.

لای نیوه بووین و هاتینه وه.

* * *

۱۶- ژنی عولعولی

هه بوو نه بوو...

چیلکه که ریك هه بوو، ژنیکی هه بوو. پوژی کابرای چیلکه که چوو هه ری بو چیلکه کردن و ژنه که یشی له گه ل خوئی برد. ته وری پاره شانده بنه چیلکه یه که هه لکه نی، ته و ره که دره نگه ی هات. به به ردیک که وت و هه لکوژییه وه. تاته به ردیک ده رکه وت. ده وری سه عاتیک خه ریکی تاته که بوو. جوولاندی و لایدا. هفت کوپه ی گه و ره ی به زنجیری پر زپری تیدا ده رکه وت. کابرای چیلکه که کاتی که چاوی به م هه موو زیپه که وت، هه ر شاگه شکه بوو. به ژنه که ی گوت:

. نافرته، و ره سه یری که خوا چی پیداوین.

ژنه که شیتوکه و عولعولی بوو. ماریکی گول له سه ر هفت کوپه که په پکه ی خواردبوو. ژنه که گوتی:

- پیاویژگه، دهستی لیته ده و هیچی مه به! نه مه هی نه م زینده واره به سه زمانه یه. نابینی چون کلکی باده دا.

کابرا گوتی:

. چون نافرته؟

ژنه که گوتی:

- هه‌چ نه‌به‌ی. نه‌گه‌ر ببه‌ی لای حوکمات شکاتت ئی ده‌که‌م. ده‌لیم حال و مه‌سه‌له له‌وه‌دایه.

کابرای چیلکه‌که‌ر له‌ قسه‌ی ژنه‌که‌ی ترسا، گوتی:

. به‌ته‌مای خوای!

گه‌رانه‌وه‌ مائی. که‌ گه‌رانه‌وه‌ ژنه‌که‌ له‌ مائی چوو‌ه‌ ده‌ری، کابرایه‌کی دی پیتی گوت:

. نه‌تزانیه‌وه‌ می‌رده‌که‌م حه‌فت کووپه‌ زی‌ری دوزیه‌وه‌ته‌وه‌. ویستی بو‌ خو‌ی ببا.

زی‌ره‌که‌ هی ماری گولی کلکته‌قین بوو، من لینه‌گه‌رام بیبا.

کابرا لئی پرسی:

. زی‌ره‌که‌ له‌ کوئییه‌؟

ژنه‌که‌ گوتی:

. وه‌ره‌ بچین نیشانته‌ بده‌م.

کابرای برده‌ شوینه‌که‌. کابرا که‌ زی‌ره‌که‌ی دی، به‌ ژنه‌که‌ی گوت:

. گونا‌حه‌ می‌رده‌که‌ته‌ ئه‌مه‌ ببا. ئه‌مه‌ هی ئه‌م زیندا‌وه‌ره‌ به‌سه‌زمانه‌یه‌.

ئیدی گه‌رانه‌وه‌. به‌لام دوا‌ی نه‌ختی، کابرا چوو‌ه‌ شوینه‌که‌ و هه‌ر حه‌فت

کووپه‌ زی‌ری بو‌ خو‌ی برد. پاش دوو‌ پوژ، کابرای چیلکه‌که‌ر چوو‌ دیتی

کووپه‌ زی‌ره‌کان نه‌ماون.

کاتی پوژاوا گه‌راییه‌وه‌ مائی وشتریکی دی باره‌ زی‌ریکی ئی بوو. زی‌ره‌که‌ هی

خه‌زینه‌ی پاشا بوو. وشته‌که‌ له‌ کاروان دابرابوو ویل ببوو. کابرا جله‌وی

وشته‌که‌ی گرت و بردییه‌وه‌ مائی و به‌ ژنه‌که‌ی گوت:

. ئه‌م وشته‌رم له‌ کولانی گرت‌وه‌ به‌ که‌س مه‌لی!

ژنه‌که‌ گوتی:

. باشه‌، به‌ که‌س نالیم.

کابرا له‌ دلی خویدا گوتی:

. ناخ! نه‌وه‌ بو‌ پیم گوت؟! ده‌ترسم زمانم لیبدا.

دوا‌ی نه‌ختی ژنه‌که‌ گوتی:

. پیاویژگه‌، عه‌یبه‌ ئه‌م وشته‌ر بینیه‌وه‌ مائی و نه‌یبه‌یته‌ قشله‌.

کاتی کابرا ئەمە‌ی بیست، گوتی:

. (إنا لله و إنا إليه راجعون) بلی بۆچی پیم گوت؟!

بوو به‌سه‌عات سنی شو ژنه‌که نووست. کابرا وشتره‌که‌ی کوشته‌وه‌و

کفته‌ی لینا و ژنه‌که‌ی به‌خه‌به‌ر هینا و پینی گوت:

. ئافرت، هه‌سته له‌خه‌و رابه، خوا کفته‌ی باراندوه.

ژنه‌که له‌خه‌و هه‌ستا ده‌ستی به‌کو‌کردنه‌وه‌ی کفته کرد. هه‌ر ده‌یخواردو

پیده‌که‌نی تا هه‌مووی خوارد. بو‌سبه‌ینی ژنه‌که لای ده‌رو دراوسیکانی

گوتی:

. نه‌مشه‌و کفته باری!

که ده‌رو دراوسی گوئیان له‌م قسه‌یه بوو، زانیان ئەمە‌ی له‌خه‌یالی

شیتانه‌ی خو‌ی دروست کردوه. دوا‌ی دوو مانگ، ئەوسا به‌بزربوونی

وشتره‌که‌یان زانی و له‌قشله‌ به‌دوا‌ی وشتره‌که‌و خه‌زینه‌ی سه‌رپشتیدا

گه‌ران. به‌لام نه‌وشتره‌که دیار بوو، نه‌زیری سه‌ر پشتی. جارچییه‌کیان نارده

ناوشار جاری دا:

. (هه‌رکه‌سێک وشتریکی ویلی دوزیوه‌ته‌وه‌ باره‌ زیریکی لێیه، ئەمین و ئەمانه!

بیهینیته‌وه.)

که ژنه‌که گوینی له‌جارچی بوو، چوو گوتی:

. نه‌و وشتره‌ی ئیوه ده‌لین له‌مائی ئیعه‌یه!

هاتنه‌ ژوره‌وه‌و مالیان پشکنی به‌لام هیچیان نه‌دو‌زییه‌وه. می‌ردی ژنه‌یان

برده‌ قشله‌ بو‌ئوه‌ی لیکولنه‌وه‌ی له‌گه‌لدا بکه‌ن. گوتیان:

. کوا پاره‌و زیره‌که؟! له‌کو‌یت داناوه‌ ده‌ری بینه‌؟!!

کابرا گوتی:

. ژنه‌که‌م شیت و عولعییه. برون بیهینن پرسیا‌ری لی بکه‌ن. له‌چ پو‌ژو‌چ

سه‌عاتیک می‌رده‌که‌ت وشتره‌که‌ی دوزییه‌وه‌و هینایه‌وه‌مائی؟!!

چوونه‌ دوو ژنه‌که‌و گوتیان:

. به‌للا هه‌سته.

ژنه‌که گوتی:

. تا خه ره که که شم له گه لّ خوّم نه هیئم نایه م.
ژنه که خه ره که که ی له سه سه ری خو ی دانا و پوو یکرده قشله. چوو ه
ژوو ره وه خه ره کی دامه زران دو دهستی به خه ره کړیسی کرد. که میردی به م
جوړه ی بیی، پیی گو تن:
- نه مگوت ژنه که م شیتو که یه؟! نه گه ر شیت نه بی خه ره که له گه لّ خو ی
ناهیته ئیره و لیره داینا مه زینی و خوری پینا رپسی!!
پاشا له ژنه که ی پرس ی:
. ژنه که میرده که ت که ی وشتره که ی هینا یه وه مالی؟! له چ پوژو چ سه عاتیک؟!
ژنه که گو تی:
. نه وه ئیوه شیت بوونه. نه دی نه و شه وه نه بوو که گفته له ئاسمان باری.
پاشا که نه مه ی بیست گو تی:
. بی خش نه مه شیته.
ئینجا روویکرده کابرا و گو تی:
. کابرا، هه سه دهستی ژنه که ت بگره و بیبه وه مالی.
کابرا ی چیلکه که ر ژنه که ی برده وه مالی. دهستی دایه داریک و که وته گیانی.
که تیرو پری لیدا هه قی خو ی نایه ده ست و ته لاقی دا. کابرا ی چیلکه که ر
پاشان خانوویه کی بو خو ی ناوا کرد و دووباره ژنیکی تری هینا. نه م ژنه ی
دوو ه مینی ژنیکی زور خاتوون و بی مانه ندبوو.
کابرا دوکانیکی کرده وه و دهستی به بازرگانی قوماش کرد. کابرا برایه کی
هه ژارو به له نگازی هه بوو. له دووی نارد پاره ی دایی و خانوویه کی بو
دروست کرد و ژنی بو هینا و دوکانیکی قوماش فروشیی بو کرده وه. هه ردوو
برا ده ستیان به م کاسیبه کرد. سبه یان ده چوونه سه ر دوکان و ئیواران
ده هاتنه وه. دوا ی چه ند مانگیک یه که و کوپیان بوو. وه کوو گول پیی
که شان وه. به شادی و خوشی و به خته وه ری ژیان. ته نانه ت خه لک کاتی
چاویان پیده که وتن، پیان هه لده شاخان و ئیره ییان پی ده بردن.
لای ئیوه بووین و هاتینه وه.

* * *

۱۷- كچى قازى

هەبوو نەبوو...

كابرەيەك ھەبوو، سى كوپ ھەبوو. پارەيەكى زۆرىشى ھەبوو. سامانى دەگەيشتە دەورى سەد ھەزار لىرە. كاپرا نەخۆش كەوت و لە سەرەمەرگدا بە

كوپەكانى گوت

. پۆلەكانم، ئەگەر مردم كفنم بكن و لە جىگايەكى باش بمنيژن.

كوپەكان گوتيان:

. خەمت نەبى باوكە، بە كەيفى تۆ دەكەين!

دواى چەند پۆژى، باوكە مرد. كوپە گەرەكە چوو كفننى ھىنا شووشتيان و كفنيان كردو ناشتییان. چەند پۆژى بەسەردا تىپەرى، براى گەرە كالای بازگانى كرى و پووى كردە ئەستەمبۆل دەورى مانگىك، لەوى مایەو و لە مامەلە زەرەرى كردو مایەپووچ دەرچوو. لە خەفەتان نەخۆش كەوت و مرد. پاش مانگىك، براى ناوھنجى ھەندى كەل و پەلى كرى و بردى بۆ شام و دەستى بە مامەلە كرد. ئەويش زەرەرى كردو مایەپووچ دەرچوو و لە داخان نەخۆش كەوت و مرد. نزيكەى سالیكى پى چوو، ئەم جارە براى بچووك چوو لە مامى. مامى زۆر دەولەمەند بوو. پى گوت:

. مامه، وهره به یه که وه بۆ بازگانی بچینه شام.
مامی پازی بوو. ئەسپ و تهختی رهوانیان به کری گرت و چونه شام.
خانویه کیان به کری گرت و تیدا دامه زان. کوپه که به مامی گوت :

. مامه، چ نیش بکهین؟

مامی گوتی

- دوکانیکی قوماشفرۆشی بکه وه. دوکانی قوماشفرۆشیان کرده وه. مامو
برازا هه موو پۆژی دوکانیان ده کرده وه. پۆژی، مامی چوووه قاوه خانه،
کوپه که به ته نیا له دوکان مایه وه. خه ریکی قوماش فرۆشتن بوو، هه ر
هینده ی زانی کچیک به ژووری که وت. کچی قازی بوو. تومه ز کچه که چوو
بووه بازار، چاوی به کوپه که که وت بوو و ئەشقی ببوو. ئەوه بوو چوووه لای و
پرووی خۆی پیشان دا. کوپه که ییش، که چاوی به کچه که که وت ئەشقی بوو.
له بهر ئەشقی کچه که په شوکا و حه په سا. کچه که پیی گوت:

. کوپه که، فلان قوماش و فلان قوماشمان بۆ ده ریینه!

کوپه که قوماشه کانی ده ریینه. کچه که هه ردوو پارچه قوماشه که ی کرده دوو
له ت و پریاسکه یه کی به سراوی بۆ کوپه که تیه له نداو بۆی ده رچوو. پاش
قه ییری، مامی کوپه که له قاوه خانه هاته وه. کوپه که مه سه له ی کچه که ی بۆ
گیرایه وه و گوتی:

. حال و مه سه له ناوها بوو!

مامی گوتی:

. گرنگ نییه.

کوپه که گوتی:

. مامه خوشم ده ی، تازه به بی ئەو هه لئا که!

مامی گوتی:

. کوپم سه برت هه بی!

کوپه که گوتی:

. مامه، با پریاسکه که بکه ینه وه بزانی چي تیدایه؟!

مامی گوتی:

. بیکه وه؟! .

کوپره که پریاسکه که ی کرده وه دیتی پارچه کاغه زیکی نووشتاوه ی تیدایه .

کاغه زه که ی کرده وه و سهیری کرد لئی نووسرابوو:

ئه گهر منت خوش دهوی، بزانه من کچی قازیم!

کوپره که، که ئه مه ی خوینده وه، زور که یف خوش بوو. مام و برازا چون

پرسیان:

مائی قازی له کوئییه؟

پییان گوتن:

ئه مه مائی قازییه. کوپره که له ده رگای دا. گوتیان:

. کییه؟

کوپره که گوتی:

. منم.

که کچه که گوتی له دهنگی بوو، ناسی. چوو ده ره وه. له گهل کوپره که چاویان

پیکه وت. کچه که پیی گوت:

. برو لای باو کم دوکانی ژیر شانشینیی لئ به کری بگره.

کچه که ئه ته گبیره ی بو کرد و کوپره که چوو لای قازی و پیی گوت:

. جه نابی قازی، هاتووم دوکانیکم به کری بدهیتی، ئه مه ییش (ده) لیره کریی

دوکانه که.

به م جوړه کوپره که دوکانیکی قوماشفرۆشییی له وی کرده وه و له گهل مامه ی

له سه ر دوکانه که دانیشتن. پوژی، مامی پیی گوت:

. چاو بپره ئه شانشینه و زیره وانی کچه که بکه. بزانه چت بو بهر ده داته وه؟

کوپره که گوتی:

. به لئ

پاش چهند پوژی، کچه که په نجه ره ی شانشینه که ی هه لدایه وه و ئاویکی

کولوو جو شاوی رسته خواره وه. کوپره که، کاتی ئه مه ی بینیی، چوو لای

مامی و خه به ره که ی دایی. مامی گوتی:

- چت دیت؟

كوپه كه گوتی:

. دیتم په نجه ره ی هه لدايه وه و ئاو یكى كولاوو جو شاو پڙايه خواره وه!

مامی گوتی

- ئایا ده زانی ئه مه مانای چیه؟

كوپه كه گوتی:

- نا، نازانم!

مامی پینی گوت:

- ئه وه كچه كه پیت ده ئی: به یانی وهره هه مام. له وی چت پی خوشه، وا

ده كه یین! بپرو لای ژنی هه مامچی (ده) لیره ی بده ری و پینی بلی: ده مه وی

به یانی بییم له هه مام خۆم بشۆم.

كوپه كه گوتی:

. هه ر ئیستا ده چم.

كوپه كه چووه لای ژنه ی هه مامچی و پینی گوت:

- پوو ری، بگه ها ئه و (ده) لیره، به یانی ده مه وی بییمه هه مام خۆم بشۆم.

ژنه كه گوتی:

. كوپم، به یانی نابی! به یانی كچی قازی دی خوی ده شوا!

كوپه كه پینی گوت:

. منیش له گه ل ئه و دیم.

ژنه كه گوتی:

نابی!

كوپه كه پارایه وه و سه ری ژنه كه ی ماچ كرد. ژنه كه پازی بوو. پوژی پاشی،

كوپه كه چووه هه مام و چاوهر پی كچه كه ی كرد. هه رچاوهر پی كرد و ئه و هه ر

نه هات. له ناو هه مام بوو ژاو خه ری لیکه وت. دوا ی نه ختی، كچه كه هات

دی تی كوپه كه نووستوو ه. ویستی به ئاگای بیینی، به ئاگا نه هات. كچه

ئه وه نده ی هه و ئی داو دهستی له له شی دا سوودی نه بوو. ئیدی هه ندی

تووی له گیرفانی خوی ده ره ی ناو له گیرفانی كوپه كه ی كرد و بو ی ده رچوو.

دوای سه‌عاتیک، کوپه‌که به‌خه‌به‌ر هات. کچه‌که دیار نه‌بوو. کوپه‌که له
حه‌مام پزیشته و گه‌پرایه‌وه لای مامی و پیی گوت:
- کچه‌که نه‌هات، منیش نه‌ختی نووستم و پاشان به‌خه‌به‌ر هاتم و هاتمه‌وه.
مامی پیی گوت:

. سه‌یری گیرفانت بکه بزانه چی تیدایه؟
کوپه‌که ده‌ستی له گیرفانی راکرد دیتی گیرفانی تۆی تیدایه. مامی پیی
گوت:

. ده‌زانی ئه‌وه کچه‌که چت پیده‌لی؟
کوپه‌که گوتی:

- چیم پی ده‌لی؟

مامی پیی گوت:

- ئه‌وه پیت ده‌لی: ئه‌گه‌ر له‌حه‌مام ده‌خه‌وی، بۆ خۆت ئه‌م تۆوه بقرتینه.
ئینجا مامی گوتی:

- تۆ بۆچی وا سارد و نه‌ویروکی؟ سه‌به‌ی چاوه‌پری بکه بزانه چیت بۆ
به‌رده‌داته‌وه!

پوژی دووهم، کوپه‌که هه‌ر سایه‌دی شانشینه‌که بوو. سه‌عاتیک پی چوو،
کچه‌که په‌نجه‌ره‌که‌ی بلند کرد و گولیکی بۆ هاویشته. کوپه‌که هه‌ر رای کرد
بۆ لای مامی. مامی پیی گوت:

- ها چیت دی؟

کوپه‌که گوتی:

. گولیکی بۆ هاویشتم.

مامی گوتی:

. ده‌زنی ئه‌وه چیت پیده‌لی؟

کوپه‌که گوتی:

- چیم پی ده‌لی؟

مامی گوتی: ده‌لی به‌یانی وه‌ره‌ ناو باخه‌که‌ی باوکم.

ئینجا مامی پیی گوت:

. برۆ لای باغه‌ان و پێبێلێ: مامه، ده‌مه‌وی به‌یانی بێمه سه‌یری ناو باخ!

باغه‌وان پێی گوت:

. نابێ، به‌یانی کچی قازی دێ، خه‌به‌ری ناردوه.

کوڤه‌که پێی گوت:

. مامه، چی تیا به‌سته‌یه؟ بۆ لێناگه‌رپێی بێم؟!

ئینجا لێپاراپه‌وه و سه‌ری ماچ کرد. باخه‌وان له‌ دلی خۆیدا گوتی:

. (ده) لیره‌ی لێوه‌ده‌گرم با بێته ناو باخ و نه‌گه‌ر کچی قازی هات وا ده‌زانی به

سه‌ر دیواردا بازیداوه و هاتۆته ناو باخ. ئیترده‌ری دکه‌م. نه‌گه‌ر پرسیاریشی

له‌ من کرد، ده‌لێم: ناگام له‌ هیچ نییه.

ئینجا به‌ کوڤه‌که‌ی گوت:

. بێنه‌ پاره‌که‌م بده‌ری.

کوڤه‌که‌ پاره‌که‌ی دایی و گه‌راپه‌وه. خه‌به‌ری دایه‌ مامی و گوتی:

. باخه‌وان پازنی بوو.

مامی پێی گوت:

. خۆت گیل و مندال مه‌که. نه‌چی له‌ویش بخه‌وی!

کوڤه‌که‌ گوتی:

. نا، ناخه‌وم!

پوژنی دووه‌م. کوڤه‌که‌ چووه ناو باخ. گه‌راو سووڤا گه‌یشه‌ لای بنه‌گولێکی

په‌رگول و بوونی کرد. چووه ژێر دارمیویک سببه‌ری له‌ سه‌ر فیچقه‌یه‌ک

کردبوو. فیچقه‌که ئاوێکی پوون و زولالی له‌به‌ر ده‌رویشته. کزه‌ بایه‌کی

فینکی ده‌هات. دانیشته‌ ملی خوار بووه‌وه و خه‌وی لیکه‌وت. دوا‌ی

سه‌عاتیک، کچی قازی هات نه‌م لای پشکنی، نه‌ولای پشکنی، کوڤه‌ی

نه‌دوژییه‌وه. چووه بن سببه‌ره‌که، دیتی کوڤه‌که وا له‌وی نووستوو. ویستی

به‌ خه‌به‌ری بێنی، به‌ خه‌به‌ر نه‌هات. کچه‌که‌ گوتی:

. ئای خوايه!! پیاویکی چه‌ند سارد و سه‌ره!

چووه لای باخه‌وانه‌که و پێی گوت:

. برۆ سی جگم بۆ بێنه.

باخه‌وان سئ جگی بو هیئا. کچه‌که جگه‌کانی وه‌رگرت و له ناو گیرفانی کوره‌که‌ی ناو پرویشته. پاش نه‌ختی، کوره‌که له خه‌وه‌ستا، کچه‌که دیار نه‌بوو. ده‌ستی برده ناو گیرفانی سه‌یری کرد سئ جگی تئدایه. چوو له‌ی مامی و پئی گوت:

. نه‌هات.

مامی گوتی:

. گیرفانت برۆنه بزانه چی تئدایه؟!

کوره‌که گوتی:

. جگا!

مامی پئی گوت:

. پیم نه‌گوتی ساردو سپ مه‌به! خاوو خلیچک مه‌به! نه‌وه کچه‌که پیت ده‌لی نه‌گهر زورت خه‌وه‌هات بو خوت یاری به‌م جه‌گانه بکه.

ئینجا پئی گوت:

. نه‌م جاره ته‌ماشاکه بزانه چه ده‌کا?

کوره‌که چوو له ناو دوکانه‌که‌ی دانیشته. ته‌ماشای کرد دوا‌ی نه‌ختی دیتی کچه‌که هه‌موو په‌نجه‌ره‌کانی شانیشینی بلند کردو هیئایه خواری. ئینجا په‌نجه‌ره‌کی بلند کردو هیئایه خواری. پاشان په‌نجه‌ره‌کی تری تا نیوه‌ی بلند کردو هیئایه خواری. مامی کوره‌که هات. به کوره‌که‌ی گوت:

. ها، چیت دی؟

کوره‌که گوتی:

. هات، هه‌موو په‌نجه‌ره‌کانی شانیشینی بلند کردو هیئایه خواری. ئینجا په‌نجه‌ره‌کی بلند کردو هیئایه خواری. پاشان په‌نجه‌ره‌یه‌کی تری تا نیوه‌ی بلند کردو هیئایه خواری.

مامی پئی گوت:

. ده‌زانی نه‌وه چی ده‌لی؟

کوره‌که گوتی:

. چه ده‌لی؟!

گوتی: نهوه پیت دهلی سبهینی وهره دیوه خان. که هاتی دەرگا بکهوه وهره ژوروهوه و دەرگا قوفل دهوه. که گهیشتیته دالانه که دەرگایه کی ناوه پراستی دهینی، دەرگا که بکهوه و بپرو سهرهوه و دەرگا که کلیل ده. که چوویته سهرهوه، دەرگای ژوروهوه بکهوه. نه گهر دهتهوی کلیلی دهو نه گهر دهتهوی به کراوهیسی جیی بیله. که یفی خوته. کوپه که ته مسهرو که مته رخه م بوو. باش گوپی لی نه بوو مامهی چی گوت.

پوژی دووه ئیواری، کوپه که چوو دەرگای دیوه خانی کردهوه و به کراویسی جیی هیشت و چووه ناو دالانه که. دەرگای ناوه پراستی کردهوه و نهویشی به وایی جیی هیشت و سهرکهوت چووه ژوروهوه و دەرگای کردهوه و به کراویسی جیی هیشت. نهختی چاوپینی کرد، که که نه هات، سهری نایه سهر سهرین و خهوی لیکهوت. که که هات وایزانی کوپه که دەرگای دیوه خان و دەرگای ناوه پراستی داخستوه، ههولی دا کوپه که به خه بهر بینی، که دیتی به خه بهر نایه له ته نیشتی راکشا. سهری خسته سهر سهرین و نهویش خهوی لیکهوت.

نیوه شهو، شهو گهر هاتن. حاجی نه حمه د ناغایان له گه لدا بوو. گوتیان:

. دەرگای مالی قازی بوچی کراوه تهوه؟

چوونه ژوروهوه دیتیان دەرگای ناوه پراستیش کراوه تهوه. به پلیکانه دا چوونه سهلال دیتیان کچی قازی راکشاوه و پیاویکی له ته نیشته خهوتوه. گوتیان:

. نای خواهه!! کچی قازی ئیشی وا دهکا؟ باوکیشی قازییه! گوتیان:
. بیان بهن.

ههردووکیان بردن و فریاندانه به نیدیخانه!

کچی قازی دایه نیکی هه بوو له ماله وه له گه لیاندا بوو. خوشکیکی به میزدیشی هه بوو مالیان له و سهری شار بوو. که که هه جارێ بچووبایه سهردانی خوشکی، به داینه که ی دهگوت و دهچوو پینچ پوژ له کن خوشکی ده مایه وه. به یانی قازی پرسیری که که ی کرد، گوتی:

. نه دی فلانه کهس له کوپیه؟

دایه نی کچه که گوتی:

. چوته سهردانی خوشکی.

قازی، که نه مه ی بیست، بیدهنگ بوو. له ولاره ویش مامی کوره که دیتی به یانی کوره که نه هاته وه، له دلی خویدا گوتی:

- چبکه م؟! ده ترسم شتیکی به سهر هاتی. عه سر داهات کوره که هر نه هاته وه. مامی قرقرا، گوتی: خویه چبکه م؟! ناویرم بجم له مالی قازی بپرسم.

دوو پوژ دوا ی گیرانی کچه که و کوره که، قازی بیستی کچه که ی له گهل پیاوینک نووستوو و ده ستگیر کراوه. زوری خهفت خوارد، له ماله وه نه چوو ده ری. کوره که و کچه که ش له به ندیخانه بوون. کچه که بانگی خزمه تچییه کی کرد له وانه ی خواردنیان بو به ندیخان ده هیئا. لیره یه کی دایی و پینی گوت:

. پرو فلانه جی. مه بهستی مالی مامی کوره که بوو. سی جار له سهر یه ک هاوار بکه:

په موچی په موت سووتا!

په موچی په موت سووتا!

په موچی په موت سووتا!

مامی کوره که گوینی لیوو په نجه ی خو ی گه ست و گوتی: نه وانه گیراون! که زانی گیراون، چوو قشله پرسپاری لیکردن:

- مه سه له چییه؟

کچه که گوتی:

. هه موو سووچی برازای تو بوو. ده رگاکانی دا نه خستبوو.

مامی کوره که، که به مه ی زانی چه پوکینی له سهری برازای داو گوتی:

. به خوا گیل و بی که لکی!

کچه که گوتی:

- لیره یه ک بده به ژنیک و پینی بلی جلیکی پاک و پوشته له بهر بکا و هندی خواردنی پی بنیره. که هات با جله کانی له گهل جلی برزات بگوپیته وه،

ئەوسا من خۆم دەزانم چۆن ئیشتی خۆم له گه‌ڵ حاجی ئەحمەد ئاغا یەك لا ده‌كه‌مه‌وه.

مامی كۆپه‌كه‌كه‌ چوو ژنیکی دۆزییه‌وه. به‌ برازاكه‌ی ده‌چوو، پینی گوت: ئافره‌ت حال و هه‌قايه‌ت له‌وه‌دایه‌! له‌ ریی خوا ئه‌م چا‌كه‌یه‌ ب‌كه‌، (ده‌) لیره‌ت ده‌ده‌می.

ژنه‌كه‌ قبو‌لی كرد. مامی كۆپه‌كه‌ سینییه‌کی پر خواردنی دایه‌ ده‌ست. ژنه‌كه‌ سینی خواردنی هه‌ل‌گرت و چوو قشله‌. چوو ژوووه‌ بو‌لای به‌ندییه‌كان. كچه‌كه‌، كه‌ چاوی به‌ ژنه‌كه‌ كه‌وت، له‌ خه‌نی خو‌شییان شاگه‌شكه‌ بوو. جلی له‌به‌ر داكه‌ند و جلی كۆپه‌كه‌ی له‌به‌ر كرد و له‌ ته‌نیش‌ت خو‌ی داینا. جلی ژنه‌كه‌یشتی كرده‌ به‌ر كۆپه‌كه‌. كۆپه‌كه‌، ده‌ستی دایه‌ سینییه‌كه‌ و به‌ جلی ژنانه‌ چوو ده‌ره‌وه‌. كه‌ چوو ده‌ره‌وه‌، مامی بریدییه‌وه‌ مالمی و پینی گوت:

تو بو‌چی وات كرد؟

كۆپه‌كه‌ وه‌لامی پینه‌درایه‌وه‌.

له‌ولاوه‌یش كچی قازی نامه‌یه‌کی بو‌ پاشا نووسی و گوتی:

(ده‌مه‌وی) له‌ باری ئه‌و تاوانه‌ی له‌ ملم پا‌كراوه‌ له‌گه‌ڵ حاجی ئەحمەد ئاغا پوو‌به‌پرووم ب‌كه‌نه‌وه‌. بزانه‌م بو‌چی منی گرتوو‌ه‌؟! ده‌مه‌وی هه‌ر ئیستا له‌ داواكه‌م ب‌كو‌لنه‌وه‌.)

پاشا هات. باوکی كچه‌كه‌یش به‌ پلانی كچه‌كه‌ی خو‌ی زانی بوو. چوو قشله‌ و به‌ پاشای گوت:

بو‌چی كچه‌كه‌م و كاره‌كه‌ره‌كه‌مت گرتوو‌ه‌!؟

پاشا گوتی:

ده‌لین له‌گه‌ڵ كا‌برایه‌ك نووستوو‌ه‌.

قازی به‌ پاشای گوت:

كاره‌كه‌ره‌كه‌ پروت كه‌نه‌وه‌، ئه‌گه‌ر ژن بوو له‌ به‌رگی پیاواندا، من داوا له‌سه‌ر

شه‌ره‌فی حاجی ئەحمەد ئاغا تو‌مار ده‌كه‌م. ئه‌گه‌ر پیاویش بوو، هه‌ر ئیستا

كچه‌كه‌م سه‌رده‌بم. پاشا گوتی:

. بانگی حاجی ئەحمەد ناغا بکەن.

بانگیان کرد. پاشا گوتی:

. بوچی کچی قازیت گرتوو؟

گوتی:

. دیتم له گهڵ پیاویک نوستبوو.

له کچه که یان پرسى:

. بوچی له گهڵ ئەو پیاوه نوستبووی؟! .

کچه که گوتی:

. من له گهڵ هېچ پیاویک نه نوستووم. ئەوهی ئیو دەلین پیاو نییه، کاره که ری

خۆمه. له دیوه خانه لای شانشین له گهڵ خۆم خهواندبووم. له دلی خۆمدا

گوتم: نه وهك یه كى لیمان به ژووری بکهوی. به کاره که ره که مم گوت: جلی

پیاوان بکاته به رو له له گهڵ من بخواوی. چونکه مالی چۆل پیاویکی تیدابی

باشه. له بیریشم کرد ده رگا دا بخرم. حاجی ئەحمەد ناغا به چ حه قیک دیته

سه ره وه بو لاما نو قول به ستمان ده کا و ده مانخاته به ندیخانه؟! بوچی

نه پرسی ئەو پیاوه کییه؟

پاشا گوتی:

حاجی ئەحمەد ناغا، بوچی ئەم ئیشه ت کردوو.

گوتی:

. جه نابی پاشا، ئەمه پیاوه. دایه ن با پروتی بکاته وه.

پاشا رازی بوو. بانگی داینیان کرد. دایه ن هات و پروتی کرده وه. ده رکه وت

نافرته وه له به رگی پیاواندایه. پاشا، که ئەمه ی دی، له سه ری ئەحمەد

ناغای داو کچی قازی و ژنه که ی به ره لا کرد.

هه موو گه پانه وه مالی. کاتی مامی کوپه که زانی کچه که له به ندیخانه به ربوو

چوو له لای قازی و ده ستی ماچ کرد و گوتی:

. جه نابی قازی، ئەوه ی بوو بوو. بیکه بو خاتری خوا، کچه که ی تو برازای

منی خویش ده وی و برازای منیش کچی تو ی خویش ده وی بو یه وایان

به سه ره ات. تکایه بیانخه باخه لی به کتر.

قازی گوتی:

. نه وه کچه که م پیشکه ش کرد.

مامی کوره که زور شادو که یفخوش بوو. کچه که یش، که زانی باوکی
ره زامه نندی پیشانداوه، نه و شه وه له خوشییان خهوی لینه که وت. دواي
حه فته یه ک، کچه که یان برده سه مام. شووشتیان و پاکیان کرده وه و
هینایانه وه. سووراو سپیاویان لیداو موو هه لگر هات گهنده مووی پووی
هه لگرت. (مووه لگر ژنیکه دوو داو باده دا له ناوی ئاوی تیکه ل به
سووراوی هه لده کیشی و داوه که له سه ر پووی کچه که کشت و خاو ده کاو
مووی پووی هه لده گری. نه مه یه موو هه لگرتن)

که لیبونه وه کچه یان برد. له ناو ژووری ک دایاننا. شه و کوره که یان هیناو
کردیانه په رده وه. بو به یانی زیافته تی بوو کانه یان کردو خه لکیان بانگ کرد.
هه موو شاد شه نگول بوون. کوره که و مامی نزیکه ی سالی ک لای قازی مانه وه.
ناخیری کوره که چوه لای قازی خه زووری و پی گوت:
. مامه، ماوه یه کی زوره نیمه له م شاره یین. ئیستا دلمان نیشتمان و ماله وه ی
ده وی. ده مانه وی ئیزنمان بده ی بچینه وه.

قازی گوتی:

. هه قی خوتانه!

مامی کوره که پیویستی سه فهری ناماده کرد. ته ختیکی ره وانی بو خویان و
ته ختیکی ره وانی بو کچه که کری و سوار بوون و چوونه وه به غدا.
زوری پینه چوو، مامی کوره که نه خوش که وت. دختوریان هینایه سه ر،
سوودی نه بوو. پاش چه ند پوژی، کابرا مرد. برازای کفن و دفنی کردو
خیرو سه ده قه ی بو کرد. مه ولودی پیغه مبه رو ته هلیله ی بو کرد. کوره که و
ژنه که ی زور بو مامه ی کوره که گریان. پاش سالی ک له بیریان کرد. که وتنه
خوشی و شادی!
لای ئیوه بووین و هاتینه وه.

* * *

۱۸- ژن چاگه‌ی له‌سەر پیاو هه‌یه

هه‌بوو نه‌بوو...

سولتانیک هه‌بوو، سێ کچی هه‌بوو: گه‌وره‌و ناوه‌نجی و بچووک. پوژی،
کچه‌کان گوتیان:

. مه‌سه‌له‌ چیه؟ باوکمان بۆچی خۆی ئێ کړ کردوین، به‌ شوومان نادا؟

کچه‌ گه‌وره‌که‌ به‌ خزمه‌تکاره‌که‌ی گوت:

. بپوژ ناو بیستان سێ گندۆره‌ بینه: یه‌کی ته‌واو گه‌یی بی، دووهم ماته‌بی،
سێهه‌م کالک بی.

خزمه‌تکاره‌که‌ چوو گندۆره‌کانی هینا. کچه‌که‌ گندۆره‌کانی له‌سه‌ر سینیه‌که‌
داناو سه‌رپوشیکی ئاوریشمی به‌سه‌رداداو بۆ کوژی سولتانێ ناردا. ئه‌وانه‌ی
له‌وی بوون که‌ چاویان پیکه‌وت، له‌ مه‌به‌سته‌که‌یان گه‌یشتن. سولتانیش
تینگه‌یشت. سولتان گوتی:

. به‌خوا حه‌قی خۆیا نه‌.

که‌ کوژ هه‌ستاو خه‌نکه‌که‌ بئاوه‌یان کرد، سولتان گازی کچه‌کانی کرد. یه‌که‌م
جار پووی کرده‌ کچه‌ گه‌وره‌که‌و گوتی:

- کچم، پرسیاریکت لیده‌که‌م: ئایا پیاو چاکه‌ی له‌سه‌ر ژن هه‌یه؟ یان ژن
چاکه‌ی له‌سه‌ر پیاو هه‌یه؟
کچه‌که وه‌لامی دایه‌وه‌ گوتی:
. نا. باوکه، پیاو چاکه‌ی له‌سه‌ر ژن هه‌یه!
باوکه، که ئەم وه‌لامه‌ی بیست، گوتی:
. ئافه‌رین! ده‌تده‌مه‌ کوپری وه‌زیری گه‌وره.
خه‌به‌ری بۆ وه‌زیری گه‌وره‌ نارد و گوتی:
کچی گه‌وره‌م ده‌قه‌به‌ر کوپه‌که‌ت کرد.
ئه‌وسا گوتی:
. بانگی کچی ناوه‌نجی بکه‌ن.
کچی ناوه‌نجی هات، سولتان پیی گوته‌:
. ده‌مه‌وی پرسیاریکت لی بکه‌م: ئایا پیاو چاکه‌ی له‌سه‌ر ژن هه‌یه؟ یان ژن
چاکه‌ی له‌سه‌ر پیاو هه‌یه؟
کچه‌که گوتی:
. نا. باوکه، پیاو چاکه‌ی له‌سه‌ر ژن هه‌یه!
سولتان، که ئەم وه‌لامه‌ی بیست، گوتی:
. ده‌م خو‌ش!! ده‌تده‌مه‌ کوپری وه‌زیری گچکه.
خه‌به‌ری بۆ وه‌زیر نارد و گوتی:
. کچی ناوه‌نجیم ده‌قه‌به‌ر کوپه‌که‌ت کرد.
ئینجا خه‌به‌ری بۆ کچه‌گچکه‌که‌ی نارد و پیی گوته‌:
. وه‌ره! پرسیاریکت لی ده‌که‌م. (کچه‌که‌ که‌زی نه‌ده‌کرد شوو بکا): ئایا پیاو
چاکه‌ی له‌سه‌ر ژن هه‌یه؟ یان ژن چاکه‌ی له‌سه‌ر پیاو هه‌یه؟
کچه‌که گوتی:
. ژن چاکه‌ی له‌سه‌ر پیاو هه‌یه!
سولتان گوتی:
. چ، چ!!؟ چت گوته‌؟
کچه‌که گوتی:

. نه وه م گوت كه گوتم.

سولتان گوتي:

. ناخر جت گوت؟

كچه كه گوتي:

. گوتم ژن چاكه ي له سهر پياو هه يه.

سولتان گوتي:

ماده م وات گوت، ده بي بتده مه عه لي په ككه وته. (عه لي په ككه وته پياويكي

زور ته وه زهل بوو، له ته وه زه ليايان نه م ناوه يان لينا بوو.)

كچه كه گوتي:

. باكم پي نيبه. دهمديه هه ركي بمده يي!

باوكي به تورپيي چوو ده ره وه. چوو له لاي ژنه كه ي و گوتي:

. كچه كه ت بوچي نه و پايه ي هه يه؟

ئينجا سولتان ناهه نكي زه ماوه ندي بو كچه كاني سازداو ده ستي كچه كاني له

ناو ده ستي مي رده كانيان نا. دول دراو ته قه ي برا. كچه بچوو كه كه چوو له لاي

عه لي په ككه وته و هينا يه وه ماله وه بو لاي خوي. عه لي په ككه وته پراكشاو

نووست.

پوژي پاشي، كچه كه چوو له لاي عه لي په ككه وته. سهيري كرد ماسولكه ي

بازروي هه ر يه كه ي نه وه نده گه وره و نه وه نده نه ستوره!! بانكي

خزمه تكاره كاني كو شكي كرد و پيي گوتن:

. برونه ناو باخ، هه زار شواري شلكي داره رمي و داره نارم بو بينن.

خزمه تكاره كان چوون شوپه كانيان هينا. كچه كه شوپه كاني له ناو ته شته

ناويك دانا تا باش بنوينه وه. يه كه م جار سه د شواري هيناو كه وته گياني

عه لي په ككه وته. عه لي په ككه وته به هسته م جوولايه وه. به ياني سه د شواري

تري لي دا. عه لي په ككه وته له سهر له پان پويشت. پوژئاوا سه د شواري لي دا.

عه لي په ككه وته هه لده ستايه وه و به رده بووه وه. ماوه ي سي پوژ داركاري كرد.

عه لي ده ستي به پويشتن كرد. به لام هيشتا بره ك ته پ و سست بوو. ده سته

جليكي باشي كرده به ر. به لام هيشتا پوژ هه تا ئيوا ري هه ر ده خه وت. كچه كه

دهستی دایه دارو بیست داری لیدا. هه‌ر لیدا تا نووستنی ته‌رخ کرد. ئینجا کچه‌که لیره‌یه‌کی دایی و پئی گوت:

— ها، ئەم لیره‌یه بگه‌رو برۆ لای وه‌ستا (جاسم) ئاسنگه‌رو پئی بلی:

— مامه، ته‌وریکم بو دروست بکه وینه‌ی نه‌بی و لیره‌یه‌کی بده‌ری چهن‌دی ده‌وی با بیگه‌رته‌وه و نه‌وه‌ی مایه‌وه بهینه‌وه.

عه‌لی په‌که‌وته چوه لای جاسم ئاسنگه‌رو پئی گوت:

— مامه، ته‌وریکم بو دروست بکه.

ئاسنگه‌ره‌که گوتی:

— کوا پاره‌ت؟

عه‌لی گوتی:

— قه‌رموو ئەمه لیره‌یه‌ک. هه‌قت چهن‌ده بیگه‌ره‌وه و نه‌وه‌ی مایه‌وه بده‌ره‌وه.

جاسم ئاسنگه‌ر ته‌وریکم بو دروستی کرد مانه‌ندی نه‌بوو. عه‌لی ته‌وره‌که‌ی هینا‌یه‌وه مائی و به‌ژنه‌که‌ی گوت:

— ئەمه ته‌وره‌که‌ی وه‌ستا بو‌ی دروست کردین و ئەمه‌یش باقی پاره‌که.

ئینجا کچه‌که پیاویکی پاسپارد گوتی برۆ وه‌ستا فلانم بو‌ بینه. کابرا چوو وه‌ستای هینا. کچه‌که پئی گوت:

— وه‌ستا!

— وه‌ستا گوتی:

— به‌لی، خانم!

گوتی:

— ده‌مه‌وی بزانه ته‌وره‌شین پوژانه‌ی چهن‌ده؟

— وه‌ستا گوتی:

— بیست قه‌روه.

— کچه‌که گوتی:

— ئەم پیاوه ببه‌ نیشی پئی بکه. پاش هه‌موو کریکاره‌کان ئینجا به‌ پئی که‌و به‌ شه‌پان له‌ پشتی ده‌و پوژی ته‌نیا (ده) قه‌روشی بده‌ری.

— وه‌ستا گوتی:

به‌سه‌رچاو!

کچی سولتان ده‌یه‌ویست می‌رده‌که‌ی به‌م کاره به‌ تاقت بی، پشتی قایم بی‌و

سستی و ته‌وه‌زه‌لی لی‌بته‌کی!

ئیتر عه‌لی په‌ککه‌وته به‌یانیان ده‌چوو ده‌ره‌وه تا پوژاوا نه‌ده‌هاته‌وه. ماوه‌ی

سالی‌ک به‌م جوړه‌ کاری کرد. که کچه‌که دیتی عه‌لی په‌ککه‌وته چوست و چالاک

بووه. پی‌ی گوت:

. ماندوو بووی؟ یان هیشتا ماندوو نه‌بووی؟

گوتی:

. به‌خوا ماندوو بووم!

کچه‌که گوتی:

. ها، نه‌مه بیست لیره. بگره‌ برو بازار مامه‌له‌ی پی‌ بکه.

عه‌لی چوو بازارو ده‌ستی به‌ کپین و فروشتن کرد. پاش نزیکه‌ی (ده) پوژا،

هموو پاره‌که‌ی زهره‌ر کرد. هاته‌وه لای کچه‌که و پی‌ی گوت:

. دو‌تمام، پاره‌که‌م هموو زهره‌ر کرد. چ ده‌لیی!؟

کچه‌که گوتی:

. قه‌یدی ناکا.

نه‌م جاره په‌نجا لیره‌ی دایی‌و گوتی:

. برو کپین و فروشتنی پی‌ بکه.

عه‌لی پاره‌که‌ی وه‌رگرت و چوو بازار دیتی کابرایه‌ک بانگ رادیلی:

. هو‌ قسه‌م پی‌یه. کی قسه‌ی به‌ په‌نجا لیره‌ ده‌کری!؟

عه‌لی په‌نجا لیره‌ی به‌ کابرا داو گوتی:

. قسه‌که‌تم بو بکه.

کابرا گوتی:

. قسه‌که نه‌مه‌یه.

قسه‌که‌ی پی‌ گوت.

عه‌لی په‌ککه‌وته گه‌پرایه‌وه. چوو به‌ ژنه‌که‌ی گوت: نه‌مرو، که گه‌یشتمه بازار،

سه‌یرم کرد کابرایه‌ک بانگی راده‌هیشت: قسه‌م پی‌یه به‌ زپری ده‌ده‌م. کی

دهیکرئ. هو! لیم پرسی نهم قسه‌یه چیه؟ گوتی: په‌نجا لیره‌ی زیر بده با پیئت بلیم. پاره‌که‌م دایی و گوتی: (ئه‌گهر چوویته شاریک به‌یانی بچو ناو شار، ئیواری مه‌چو. که چوویته ناو شاریش له جینگایه‌کی به‌رز ئاکنجی به.) کچه‌که پیی گوت:

. چاکت کرد.

ئینجا کچه‌که له دوو کاروانچیه‌کی نارد. کاروانی ولاتی عه‌جه‌م و شاره‌کانی دی ده‌کرد. کابرا هات. کچه‌که پیی گوت:

. نهم پیاوه به خزمه‌تکاری ببه. با جیی ئیستره‌کانی کاروان بمائی و ئالیکیان بداتی.

کاروانچی گوتی:

. باشه!

روژی پاشی، کچه‌که نانی بو عه‌لی دروست کردو به‌گه‌ل کاروانچی دا. پوژی سییه‌م، عه‌لی له‌گه‌ل کاروانه‌که چوو سه‌فه‌ر. سه‌فه‌ری کاروانه‌که درێژهی کیشا. له ریگا، ئاویان نه‌ما. گه‌یشتنه سه‌ر بیریک. کونده‌یه‌کیان دایه ده‌ست به‌کیک و په‌تیکیان ئی به‌ست و شوپیان کرده‌وه ناو بیره‌که. کابرا، که چوو خواری و پیی به‌ ئاوی بیره‌که کهوت. هاواری کرد:

. ناخ! ناخ! دهرم بینن! دهرم بینن!

ده‌ریان هینا. به‌کیکی تریان شوپ کرده‌وه. نه‌ویش وه‌کوو نه‌وه‌ی به‌که‌می به‌سه‌ره‌ات. له به‌ینی خویناوه‌ه پاوینژیان کردو گوتیان: با نهم خزمه‌تکاره شوپ کهینه‌وه که کچی سولتان به‌گه‌لیداوین. بانگی عه‌لی په‌که‌وته‌یان کردو گوتیان:

. فلانه کهس، وهره شوپ به‌وه ناو نهم بیره.

عه‌لی شوپ بووه‌وه و هاواری ئی هه‌ستا.

. ناخ! ناخ! دهرم بینن! دهرم بینن!

گوپیان نه‌دایی. عه‌لی کونده‌که‌ی پر ناو کردو هه‌لیان کیشایه‌وه. دیتیان کونده‌که پر ناوه. کونده‌که‌یان وهرگرت و په‌ته‌که‌یان پچراند. عه‌لی به‌ربوووه‌وه ناو بیره‌که. له ناو ئا و تقووم بوو. که تقووم بوو له بن ئاوه‌که کونیکي دی.

چوو ه ناو كونه كه و ده رگايه كي دي. ده رگاكه ي پال داو چوو ه ژووره وه ديتي كو شكيكه ده له ديويكي تيديه. ده ستار ليده كا. خو ي گه يانده ده له ديوه كه شيري مه كي خواردو ئارده كه ي هه لئووشي. ده له ديوه كه پيي گوت:
 . تو تازه بووي به كو پي من. لاي من بمينه وه.

عه لي مانگي ك لاي ده له ديوه كه مايه وه. ده له ديوه كه پيي گوت:
 . ههسته سه د هه نار له م هه نارانه برنه. ديوه كه هه نار هه كان ي له ناو فه رده يه ك كر دو عه لي به شاني خو ي داداو ويستي له ناو بيره كه بيته ده ره وه. به كاري خواي وا ري ك كه وت هه مان كاروان له گه رانه وه دا گه يشتنه وه سه ر هه مان بير. په ت و ده وليكان شو پ كر ده وه ناو بيره كه. عه لي په ته كه ي گرت و هاواري كر د:
 . هه لمكي شنه وه!

كه چاويان پي كه وت، واقيان ورما. گوتيان:

. تو فلان كه س نيت؟

گوتي:

. با!

هه ليان كي شايه وه و ده ريان هي نا. شاد و شو كور بوون كه به زيندوويي ديتيان وه. رو يشتن گه يشتنه شو ينيك و له وي خستيان. كاروانه كه له جيگايه كي نزم ئيورين. عه لي چوو ه سه ر جيگايه كي بلند. چونكه نه و قسه ي بير كه وته وه كه به په نجا ليره ي زي پ كر ي بووي. كه گه يشته سه ر ته پولكه كه، دا يكر ده لي زمه بارانيكي به خو پ. عه لي خو ي دا يه په نا يه ك. ماوه يه ك باران به رده وام بوو. كه باران لي ي كر ده وه رو يشتن و كه سه به ينه دا هات، عه لي هه نار يكي بر دو له كاروان دوور كه وته وه. ده ست ي دا يه چه قويه ك و هه نار ه كه ي شكاند. هه نار ه كه گه وه رو گه رده نه بندي لي هه لپر ژا. هه ر گه رده نه بنديك شاريكي ده هي نا. گوتي:

. نه مه بو ژنه كه م ده ني رمه وه. سه ندو وقيكي هي نا و هه نار ه كان ي له ناو ناو بو ژنه كه ي نار ده وه. كچي سه ولتان كه سه ندو وقه كه ي به ده ست گه يشته،

كر ديبه وه ديتي هه ناري تيديه، گوتي:

. سه ير كه ن! چ نه ماوه هه ناري بو نار دووم!

هه ناریکي شکاند گه رده نهنه به گوړی ورېوو. هر یه که نه ورنده دی دهینا نه بیته وه. کچه، که چاوی به گه رده نهنه گان کهوت، چاوی زهق بووه وه. گوټی:

. با بیشارمه وه.

پوړی دوهم، کاتی پوژاوا، کاروان گه یشته وه شار. کاروانچییه گان چوونه ناو شار. عه لی به ته نیا چووه سهر چیا. نیوه شهو دیتی دوو کهس له سهر شووره ی شار هاتنه خواری. چوونه سهر ته پولکه یه که و شتیکیان له زهوی ناشت. که ناشتیان و پویشته وه، عه لی چوو شوینه که ی هه لدا یه وه سهیری کرد کوړیکي خنکاوه. به دوا ی دوو کهسه که دا رایکرد. بو ټه وه ی بزانی ټه دوو کهسه مالیان له کوپیه. قهره به قهره یان پویشته تا دوو کهسه که گه یشته مالیک. عه لی ماله که ی به نیشان کردو گه پرایه وه لای کوړه خنکاوه که. له په پوړیه کی پیچاو له ناو سندووقیکي نا. به یانی کاتی چیشته نگاو چووه ناو شار. گوټی لیوو جارچی جاری دها:

. هر که سی کوړی سولتانی دیوه. بی، خه بهر بدا ټه من و ټه مانی هه یه! عه لی پیی گوټن:

. کوړی سولتان لای منه.

که ټه مه یان بیست گرتیان و قولبه ستیان کرد. عه لی پیی گوټن:
. بوچی قولبه ستم ده که ن؟

گوټیان:

. برو سولتان ده یه وی بتبینی.

گوټی:

. فهرموو با بچینه لای سولتان.

چوونه لای سولتان و گوټیان:

. ټه م پیاوه ده لی کوړی سولتان لای منه.

سولتان گوټی:

. کابرا تو بوچی کوړی منت کوشتووه؟! عه لی گوټی:

. من نه مکوشتووہ.

سولتان گوتی:

. ئە ی کی کوشتوو یه تی!

عه لی گوتی:

. گوی بگره هه قايه ته که ت بو بگيرمه وه:

(له دهره وه ی شار دههاته مه وه. گه ی شتمه بهر دهره وه ی شار، پوژئاو ابوو. منیش ره و شتم وایه پاش پوژئاوا، ناچمه ناوشار، له دهره وه دهنووم، که سبهینه داها ت نه و جا دهچمه ناو شار. دوینی کاتی پوژئاوا، گه ی شتم. چوومه سه رچیا. نیوه شهو، دوو پیاوم بینی به سه ر شووره ی شاردا ها ت نه دهره وه. چوونه سه ر گردیک. منیش ته ماشام ده کرد. قوژتیکیان لیداو شتیکیان تیدا نااشت و گه رانه وه. که ئە مه م دی، له دلی خو م دا گوتم: ئە وه چ بوو لیزه ناشتیا ن؟ چووم شوینه که م هه لدا به وه دیتم کوړیکه. که ئە مه م بینی به دوا ی دوو پیاوه که دا رام کرد دیتم چوونه مالنیک و ماله که م به نیشان کرد).

سولتان گوتی:

. ئیی؟

عه لی گوتی:

. هه سته بچین ماله که ت نیشان بدهم.

سولتان و وه زیر هه ستان چوونه ماله که. دیتیا ن ئە مه مالی دایه نی کوړه که یه. دایه نه که خنکاند بووی و ها ت بوون له دهره وه ی شار شار دبوویا نه وه. سولتان به دایه نه که ی گوت:

. بوچی ئە م ئیشه ت کرد؟

دایه نه که ی کوشت و به عه لی گوت:

. ناوت چییه؟

عه لی گوتی:

. ناوم (عه لی) یه.

سولتان گوتی:

. تو دهبی لای من بمینیته وه. تو ئیستا وه کوو کوړی خو می.

عه‌لی گوتی:

. باشه.

عه‌لی نامه‌یه‌کی بو ژنه‌که‌ی نووسی و پینی گوت:

. هاوسه‌ری ئازیزم، من بوومه‌ته کوری سولتان و حال و حه‌قاییه‌ت له‌وه‌دایه!

کاتی، کچه‌که‌ نامه‌که‌ی پیگه‌یشت و خویندییه‌وه، زور شاد و گوشاد بوو.

دوای چه‌ند مانگیك، عه‌لی پینج سه‌د لیره‌ی بو ژنه‌که‌ی نارد. ئه‌ویش که

پاره‌که‌ی پیگه‌یشت، وه‌ستای هینا و کوشکیکی وه‌کوو مالی باوکی دروست

کرد. ناومالیکی وه‌کوو ناومالی باوکی لیدانا. دوای ماوه‌یه‌ک، سولتان

نه‌خوش که‌وت. وه‌سیه‌تی کرد و له‌ وه‌سیه‌ته‌که‌دا نووسی:

. (ئه‌گه‌ر من مردم، عه‌لی له‌ جینی من ده‌بیته سولتان!)

کوژ ره‌زانه‌ندیان له‌سه‌ردا. سولتان وه‌سیه‌ته‌که‌ی نووسی و چوو به‌ر

دلوقانیا خودی!

وه‌زیره‌کان هاتن تاجیان له‌ سه‌ر سه‌ری عه‌لی دانا و ناویان نا (سولتان عه‌لی).

ئه‌و حه‌له، عه‌لی نامه‌یکی بو ژنه‌که‌ی نووسی و خه‌به‌ری دایه‌ که‌ سولتان

مردوه‌وه‌ ئه‌م له‌ جینی ئه‌و بوته سولتان. کچه‌که‌ کاتی نامه‌که‌ی پیگه‌یشت،

زور شادومان بوو. نامه‌یه‌کی بو عه‌لی نووسی و داوای لیکرد بگه‌رێته‌وه. عه‌لی

وه‌لامی دایه‌وه‌و گوتی:

. ماوه‌یه‌ک سه‌بر بگره.

عه‌لی دوو مانگ به‌ دادپه‌روه‌ری فه‌رمانه‌روایی کرد. وه‌زیره‌کان زور له‌

فه‌رمانه‌روایی عه‌لی پازی بوون. عه‌لی دوای ماوه‌یه‌ک نامه‌یه‌کی بو ژنه‌که‌ی

نووسی و گوتی:

- دیمه‌وه. له‌ ده‌رگای بازاره‌وه‌ تا ده‌رگای ماله‌وه‌ فه‌رش و قالی راخه‌ن.

سندووقه‌ لیره‌یه‌کیشی بو نارد. پاش چه‌ند پوژی، ژنه‌که‌ نامه‌که‌و پاره‌که‌ی

پیگه‌یشت. چوو فه‌رش و قالی کبری و رایخست. سولتان عه‌لی به‌ خوو به‌

پینج سه‌د سواری چه‌کدار هاته‌وه. کچه‌که‌ به‌ پیرییه‌وه‌ چوو. عه‌لی چوووه‌وه

مالی خووی که‌ ده‌تگوت به‌هه‌شته. دوای سی پوژ، عه‌لی به‌ ژنه‌که‌ی گوت:

. نافرته، کوا هه‌ناره‌کان؟

کچه که گوتی:

. نه و تا.

عهلی چوار هه ناری دهره مینا و به کچه که ی گوت:

. هانی نه م چوار هه نار بو باوکت بنیره.

کچه که چوو هه نار هکانی له سهر سینییه ک دانا و پارچه قوماشیکی حهریری

به سهر داداو بو دایکی بردو گوتی:

. نه م هه نارانه م بو باوکم هیناره.

دایکی گوتی:

. برۆ. برۆ! باوکت لیت توورپه.

کچه که له دایکی پاراپه وه.

دایک هه همیشه دای پاک و ناسکه و کچ پارچه یه کی جگهره!

دایکه هه نار هکانی بو سولتان بردو سولتان پرسى:

. نه مه کی ناردوویه تی؟

ژنه که ی گوتی:

. نه مه هی کچه بچوو که که ته.

سولتان گوتی:

. بوچی شت له م هیچ و پووچه وهرده گرن!؟

ئینجا گوتی:

. چه قویه ک بینن با هه ناریک بشکینین.

که هه نار هکه ی شکاند دیتی گهرده نبه ندی گه وه ره به گوپی وهریوو. ههر

گهرده نبه ندیک شاریکی دهه مینا.

سولتان گوتی:

. ئوی نه وه چییه!؟

له هه مان کاتیشدا به هاتنه وه ی سولتان عهلی خانی زانی. کچه که به یانی به

میرده که ی گوت:

. برۆ بازار هه ندی شت و مه کمان بو بکره. ده مه وی نه مرو باوکم داوه ت بکه م.

نامه یه کیشی بو باوکی نووسی و گوتی:

. باوکه، ئەمڕۆ توۆ میوانی مائی ئیمەیی!
زیافەتیان ئاماده کرد. کچەکه هەموو شتییکی لەسەر شییۆهی مائی باوکی
رێک خست. تەنانەت بادی و دولکەیی ئاویش.
پوژئاوا، باوکی کچەکه هات. کە چووێ ژووڕه‌وه دیتی دا‌لانی خانووێکە رێک
وه‌کوو دا‌لانی خانووی خویانه. وا‌قی و‌رما!

چووێ ژووڕه‌وه سه‌یری کرد هەموو شتی وه‌کوو مائی خویانه. هەر وایزانی
ئێره مائی خویانه. بی‌ری کرده‌وه چووێ سه‌لال ته‌ماشای کرد ئه‌ویش و‌کوو
ژوو‌ری خو‌ی و‌ا بوو. سه‌ری سو‌رما و ویستی بی‌رسی. به‌لام شه‌رمی کرد.
شیویان خو‌ارد. دوای شیو، دانیشتن و به‌ قسه‌ی خو‌ش رایان‌بو‌ارد. پاش
ماوه‌یه‌ک، خه‌لک‌ه‌که هەموو په‌رت‌ه‌یان کرد. مایه‌وه سو‌لتان و کچەکه‌ی و
زاواکه‌ی!

کاتی کچەکه دیتی هەموو خه‌لک‌ه‌که بلا‌وه‌یان کرد، چوو ده‌ستی باوکی ماچ
کرد. سو‌لتان گو‌تی:

. ئەمه یانی چی؟

کچەکه گو‌تی:

. من کچی تووم ئەمه‌ش عه‌ی په‌ک‌ه‌وته‌یه. ئایا ژن چاکه‌ی له‌سه‌ر پیاو هه‌یه؟
یان پیاو چاکه‌ی له‌ سه‌ر ژن هه‌یه؟
سو‌لتان سه‌ری سو‌رما و پیی گو‌ت:
. هه‌قی تو‌یه. من بو‌ت ده‌سه‌لمینم.

کە سو‌لتان دیتی کچەکه‌ی می‌ردی خو‌ی چ لی‌کردوه، سه‌ر له‌ نو‌ی ئاهه‌نگی
زه‌ماوه‌ندی بو‌ سازدان و سازنده و گو‌به‌نده و شیربازی هینان. دوای شیربازی،
مه‌لو‌دی‌ان کرد و سه‌ر له‌ نو‌ی کچەکه‌یان بو‌ عه‌ی گو‌استه‌وه. پاش چه‌ند
مانگی‌ک، کچەکه کو‌رپێک و کچی‌کی بوو. هەر یه‌که پو‌کله‌یه‌کی قرژی زی‌پرو
پو‌کله‌یه‌کی زیو بوو.

ژن و می‌رد و منداله‌کان به‌ خو‌شی و شادی ژیان.

لای ئێوه بووین و هاتینه‌وه.

۱۹- ترنجه خاتوون

هه‌بوو نه‌بوو...

وه‌زیریک هه‌بوو، سێ کورپی هه‌بوو.

کورپه‌کان گه‌وره‌ بوون: گه‌وره‌که ته‌مه‌نی ده‌وری بیست سال ده‌بوو.

ناوه‌نجیه‌که شازده سال و بچووکه‌که پازده سال بوو.

پوژئی له پوژان، باوکیان چوو پاوو شکار. خیه‌تیشی برد و له‌و ده‌ره

هه‌لیدا. ماوه‌یه‌کی پینچوو، پوژئی، کورپه‌ گه‌وره‌ی وه‌زیر چوو چول و بیابان

بو پابواردن. ده‌پویشت، مامزیکێ دی، شاخیکێ زێرو شاخیکێ زیو بوو.

ئه‌سپی لنگ داو که‌وته دوایه‌وه. مامزه‌که رایکرد. کورپه‌که به‌ری دا دووی.

برو برو تا مامزه‌که گه‌یشته سه‌ر بیریک و خوێ هه‌لدایه ناو بیره‌که و له ناو

ئاودا نعووم بوو. کورپه‌که له سواری ئه‌سپه‌که‌ی دابه‌زی. ئه‌سپه‌که‌ی

به‌سته‌وه و چوو له ناو بیره‌که. خانوویه‌کی تیدا بوو. ده‌رگای خانووه‌که‌ی

کرده‌وه، کوژشیک بوو. چوو له ناو کوژشکه‌که، خه‌لک دانیشتبوون. چوو

گوته‌ی:

پوژتان باش.

گوته‌یان:

پوژ باش، فه‌رموو چت ده‌وی؟

گوته‌ی:

. نه‌و مامزه‌م ده‌وی که تازه هاته ئیره.

پینان گوت:

. نابیی، مامز چۆن ده‌به‌ی؟

گوتی:

. هه‌رده‌بیی بیبه‌م. نه‌گه‌ر سه‌ری خویشم له پیناو دانابیی وازی لیناهینم.

پینان گوت:

. مادمه‌م وایه‌م برۆ ئەم ژووره. ئەمه ژووری مامزه‌که‌یه. له‌ ده‌رگا بده‌ کچه‌که‌ وا له‌وییه.

مامزه‌که‌ کچی سولتان بوو. به‌ جادوو خۆی ده‌کرده‌ مامز. کوپه‌که‌ چوو له‌ ده‌رگای دا. مامزه‌که‌ گوتی:

. چت ده‌وی؟

کوپه‌که‌ گوتی:

. تۆم ده‌وی.

مامزه‌که‌ گوتی:

. ئی دلێته‌؟

کوپه‌که‌ گوتی:

. نه‌ری به‌ خوا.

مامزه‌که‌ پیی گوت:

. هه‌قایه‌تی (ترنجه‌ خاتوون) ده‌زانی؟

کوپه‌که‌ گوتی:

. نه‌خیر.

مامزه‌که‌ ئه‌م‌ری کرد گوتی:

. له‌ سه‌ری ده‌ن.

کوپه‌که‌ هه‌ر هینده‌ی زانی شیریی وا له‌سه‌ر مله‌و سه‌ریان په‌راند.

پوژیی، برای ناوه‌نجی چوو ده‌روه‌و گوتی: با بچم بزانه‌م برام چوو کوی؟ دوو پوژه‌ بزر بووه. چوو گه‌یشته‌ هه‌مان شوینی بیابان. نه‌ویش مامزه‌که‌ی دی و به‌ سواری ئه‌سپ که‌وته‌ دووی. مامزه‌که‌ رایکرد. برۆ برۆ مامزه‌که‌ گه‌یشته‌ سه‌ر

بیره‌که و خۆی فېرئ دایه ناوی و له ناو ناوی بیره‌که نقووم بوو. که کوره‌که دیتی مامزه‌که چوووه ناو بیره‌که، چوووه سه‌ر بیره‌که دیتی ئەسپی برای له‌وی به‌سراوه‌ته‌وه. ئەویش ئەسپی خۆی به‌سته‌وه و به‌ دواي مامزه‌که‌دا شوپ بووه‌وه ناو بیره‌که. ده‌رگایه‌کی دی، پالی داو کردییه‌وه. کۆشکێک و کۆمه‌له‌ خه‌لکێکی بینسی. چوووه ژوووه‌وه بو‌لای خه‌لکه‌که و سه‌لامی لیکردن. سه‌لامیان لێوه‌رگرتیه‌وه و پینان گوت:

. فەرموو چت ده‌وی؟

گوتی: ئەو مامزه‌م دوی که تازه هاته ئێره.

پینان گوت:

. لاو، ئەمه مامز نییه، کچی سولتانه.

گوتی:

. ئەگەر کچی سولتان بوو چیه؟

گوتیان:

- برۆ سه‌رکه‌وه بو‌ ژوووه‌که‌ی. وا له‌وییه. بزانه چ پرسیارنکی هیه. ئەگەر وه‌لامت پندرایه‌وه و وه‌لامه‌که‌ی به‌ دل بوو، شووت پیده‌کا.

گوتی:

. باشه.

سه‌رکه‌وت بو‌ ژووری کچه‌که و پینی گوت:

. هاتووم تو‌م ده‌وی.

کچه‌که گوتی:

. پرسیاریکت لیده‌کم.

کوره‌که گوتی:

. فەرموو بپرسه.

کچه‌که گوتی:

. هه‌قايه‌تی (ترنجه خاتوون) ده‌زانی؟

کوره‌ گوتی:

. نه‌خیر نازانم.

کچه که گوتی:

. له سه ری دهن.

کوره که هه هینده ی زانی وا شیرى له سه ره مله و سه ریان له له شى جودا
کرده وه و کچه که سه ره که ی هه لواسی.

پاش چه ند روژیکى تر، برا بچوو که که یان چوو ده ره وه و گوتی: ده بی بچم پی
بکه وم چاره نووسی براکانم به چی گه یشتوو. که وتوو نه ته کو ی و بو کو ی
چوون! کوره که زور عادزو غه مبار بوو. گوتی: مل دهنیمه بیابان! زور
نه رو یشتوو، مامزه که ی دی. که چاوی به مامزه که که وت، گوتی:

. ناخ! نه وه ئه مه یه براکانى منى ته فره داوه و رهنگه هه ره ئه مه ییش هه ردووکی
کوشتن!

پاوی مامزه که ی نا. مامزه که هه لات. بپو بپو مامزه که گه یشته سه ره بیره که و
خوی فری دایه ناو ناوی بیره که. کوره که دیتی و ئه ویش چوو سه ره بیره که
سه رى کرد ئه سپی دوو براکه ی له و ی به سه راونه ته وه. گوتی: زانیم! ئه م مامزه
براکانى کوشتوو. ئه سپی خوی له ته ک ئه سپی براکانى به سه ته وه و چوو ناو
بیره که. له نیوه ی ریگا، بیره که دوو ده رگای تیدا بوو. نه چوو ئه وه ده رگایه ی
مامزه که چوو ناوی، نه خیر ئه وه چوو ده رگاکه ی دی. ده رگاکه ی پال داو
کر دیی وه. چوو ژور ی. دیتی بازارو دونیا یه کی دیکه یه! سه ری سو رما.
برسی تی زوری بو هی نا. له ده رگایه کی دا. گوتیان:

. کنیه؟

گوتی:

منم.

وه لامیان دایه وه:

ده ک به خیر نیی! چیت ده و ی؟

گوتی:

. له ری خوا ده رگام لی بکه نه وه.

ده رگاکه یان کرده وه و کوره که چوو ژور وه دیتی پیره ژنیک به ته نیایه. پی

گوت:

. داپیره، له برسان قۆڤم له سکییه‌وه دی.

پیره‌ژن گوتی:

. کی پێی گوتی: ئیمه خواردنمان هه‌یه؟

كوپه‌كه گوتی:

. ها، ئه‌مه لیره‌یه‌ك.

پیره‌ژن لیره‌كه‌ی وه‌رگرت و چوو خوارێ. خواردنی بو‌هینا. كوپه‌كه خواردنی خوارد و ده‌ستی خۆی شووشت و سه‌یری دواوه‌ی كرد. مناره‌یه‌كه‌ی دی. یه‌ك دونیا سه‌ری بنیاده‌می پێدا هه‌لواسرابوو. سه‌ری هه‌ردوو براكه‌ی خۆیشی پێوه‌ی دی. په‌نجه‌ی خۆی گه‌ست و گوتی: ئه‌وه ئه‌مه كووشتوونی. له پیره‌ژنی پرسى:

. داپیره، ئه‌م مناره‌یه‌ چیه‌؟

پیره‌ژن گوتی:

. وس به. قسه‌ مه‌كه! خۆت له‌م شتانه هه‌لمه‌قورتینه!

كوپه‌كه گوتی:

. داپیره، خوا له‌ دایبابت خۆش بێ. پێم بێ ئه‌مه‌ چیه‌؟

پیره‌ژن گوتی:

. ئه‌مه ئیشتی كچی سولتانه. خۆی ده‌كاته مامزو ده‌چیته‌ ده‌روه بو‌ده‌شت و بیابان. هه‌ر كه‌سى راوی بنی و بیه‌وی بیگری و به‌ دوایدا بیته ئیره، پرسىاری لیده‌كا داخو هه‌قابه‌تی ترنجه‌ خاتوون ده‌زانى؟ یان نا؟ ئه‌گه‌ر كا‌برا هه‌قابه‌ته‌كه‌ بزانی و بو‌ی بگێرته‌وه، شووی پیده‌كا، ئه‌گه‌ر نه‌زانى له‌ سه‌ری ده‌دا و سه‌ری به‌م مناره‌یه‌وه هه‌لده‌واسی. كوپه‌كه، كاتی ئه‌مه‌ی بیست، ده‌ستی پیره‌ژنی ماچ كرد و پێی گوت:

. ها، ئه‌مه هه‌زار لیره‌ی زێ، هه‌قابه‌ته‌كه‌م پێ بێ. من وه‌كوو كوپی خۆم. تا پێم نه‌ئێی وا‌زت لێناهینم.

پیره‌ژن پێی گوت:

. باشه، برۆ مالى سولتانی باوكی كه‌كه. له‌وى پیت ده‌ئێن: فه‌رموو چت ده‌وى! بلی: ئیوه بو‌چی ئه‌وه‌نده‌ خنس و قرچوكن؟ لیم‌گه‌رین با دابنیشم و پشوویه‌ك بده‌م! ئیوه‌ چ كه‌سیكن؟

مائی سولتان، که ئەم قسهیان له کۆرەکه بیست گوتیان:
. فەرموو دانیشه!

فراوینیان بو هینا. که فراوینی خواردو لیبوووه، گوتی:
ئیسنا لیم بپرسن چم دەوی!

سولتانی باوکی کچهکه پئی گوت:
. گەنجو، خیره هاتوی؟ چت دەوی؟
گوتی:

. بو کچهکهی تو هاتووم.

سولتان پئی گوت:

- برو لایهوه. پرسیارکت لیدهکا.

کۆرەکه گوتی:

- به لام دەبی ماوهیهک مۆلتهتم بدن. تازه هاتووم. دەمەوی خانوویهک به کری
بگرم.

سولتان پئی گوت:

. ئەوه مانگیك مۆلتهتم دای!

کۆرەکه گوتی:

. باشه.

ئەمەهی گوت و گه پرایهوه لای پیرهژنهکه. پیرهژن گوتی:

. چەند روژ مۆلتهت وەرگرت؟

کۆرەکه گوتی:

. ماوهی یهک مانگ.

پیرهژن گوتی:

. ماوهیهکی باشه.

ئینجا گوتی:

. ههسته بهگهلم کهوه با بچین. سهعاتیک رویشتن. پیرهژن دەستی بو پره میزدیک

دریژ کردو گوتی:

. برو لای ئەم پیره میرده. ئەو پینماییت دهکا چ بکهی!

كوپه كه چوو له لای پیره میرده كه و دهستی ماچ كرد. پیره میرد گوتی:

. برازا، چیت دهوی؟

كوپه كه گوتی:

. شتیكم له تو دهوی.

پیره میرد گوتی:

. بلی شته كه چیه؟

گوتی:

. هه قايه تي (ترنجه خان)م له تو دهوی.

پیره میرد گوتی:

. ده برۆ برۆ! ئوه تو له كوی نووستوی؟! ئه م هه قايه ته سه ری ههردووكمان دهخوا.

كوپه كه گوتی:

. هه لیره خۆم ده كوژم. ئه وهی ده مهوی وازی لی ناهینم. دهستی پیره میردی ماچ كرد و پیره میرد لای نهرم بو و به گه نجه كهی گوت:

– ههسته له گه لم بچین. ریگا كهت نیشان ده دم. قاوه خانه كه هیه، تا لای

قاوه خانه كه له گه لت دیم. تو برۆ ناو قاوه خانه كه. شاگردیكي لیه. میزه ریكي

ئه ستوری له سه ره. برۆ دهستی ماچ كه. لیت ده پرسى چیت دهوی؟

به سه رهاتى خوتى بو بگیره وه و پینی بلی: كه هه قايه تي خوتت بو گیرامه وه و ئی

بوو یته وه، له سه رم بده. كه له هه قايه ته كه بو وه، پینی بلی: به ره وهی بمكوژی،

ده مهوی نوێژێك له سه ره بانى قاوه خانه بكه م. برۆ سه ره بانى قاوه خانه كه من دیم

هه لته ده گرم و ده روین.

كوپه كه گوتی:

. باشه.

پویشتن. گه یشتنه قاوه خانه كه. پیره میرده كه له شوینیک دانیشتن و چاوه ریپی

كرد. كوپه كه چوو له قاوه خانه كه دانیشتن دیتی ئه و كابرایه ی دهیه ویست هات

له ته نیشتی دانیشتن و لیتی پرسى:

. برا، خه لکی كوئی؟

کورمه که گوتی:

. لایدم. هاتووم ئیشیکم به تویه.

شاگردمه که گوتی:

. بلێ چ ئیشت ههیه؟

گوتی:

. هه قایه تی (ترنجه خان)م له تو دهوی.

که شاگردی قاوه خانه که گوئی لی بوو، به توورهیی گوتی:

. دهک له عنهت له خووت و له بابی ئهه که سهی رهوانهیی ئیرهیی کردووی!

کورمه که گوتی:

. شتی وا که لکی نییه تا بوم نه گێریتهوه، قهت لیره ناروم!! قهیدی نییه، که لی

بوویتهوه، له سههرم بده.

کابرا گوتی:

بهه مه رجه رازیت؟

گوتی:

. به لی رازیم؟

شاگردی قاوه خانه که گوتی:

. که واته گوئی بگره برام:

(من کوپی سولتانیکی گهرهه. باوکم ولاتیکی گهرهیی ههیه. کاتی خوئی

حهفت دوتمام هه بوو. یه که مینم خواست دیتم کچی نییه. یه کیکی ترم هیئا

هه روا. هه ریه کیکم هیئا بهه جوژه بوو. تا بچووه که کم هیئا، ئه ویش هه ر وا

بوو. له دلی خوومدا گوتم: من پسمامی ئهه کچانهه دهبی نهینییان دا پیوشم.

بچووه که کم لای خووم گل دایهوه. چهند ئه سپیکم هه بوو به قهه چاوی خووم

خوشم دهووستن. بهردهوام خزمهت دهکردن. به مهیته ریشم گوتبوو باش

خزمهتیان بکا.

پوژی، چوومه تهویله دیتم هه موو ئه سپهکان شه کهت و داهیزراون. بانگی

مهیتهرم کرد. دهستم دایه داریک و که وتمه گیانی و پیم گوت: پیم بللی کی ئهه

ئه سپانهیی ئاوها له هورو دور بردووه. مهیتهر گوتی:

هه موو پوژی عیشایی، ژنه کهت دی پیم دهلی ئەسپیکم بو زین که. هه شه وه ئەسپیک دەبا. سواری دهبی و دهرده چی تا مهلابانگدانی سبهینی نایه ته وه. گوتم: قهت نهبی!! ئەمه شتیکی زۆر سهیره!! تو به راستیته؟! گوتی: ئەری به خوا! که ئەمهم گوی لیبوو له خه فه تان خواردنم پینه خورا. بوو به عیشا، چووم خووم له ناو ته ویله شارده وه. دواي نهختی ژنه کهم هات قیژاندی: مهیتهر! مهیتهر! مهیتهر گوتی: بهلی. گوتی: فلانه ئەسپم بو زین که. مهیتهر ئەسپه کهی بو زین کرد. ژنه کهم سوار بوو. منیش وا ته ماشام ده کهم و له ناوه وه دهقنیمه وه. ژنه کهم پویشته گه یشته لای شهش خوشکه کهی تری. ژنه کهم حهفته مین بوو. به یه که وه پویشتن. منیش قهره به قهره یان چووم. ماوه یه کی زۆر پویشتن. گه یشتنه ئەشکه وتیک. له دهرگیان دا. دهرگا کرایه وه. له ناو ئەشکه وته که پینیان گوتن: نه وه بوچی تاخیر بوون؟ گوتیان: چ بکه یین چاره پیمان کرد. تا میرده کانمان خه وتن! منیش خووم شارده وه، گویم راگرت و ته ماشام کرد. دانیشتن و خواردیانه وه و سهرخوش بوون، دهستیان به سه ما و گوژانی کرد. هه ره که چوار پیاویان بهرکه وت. تا به یانی پیاوه کان سواریان بوون. به یانی، کچه کان سوار بوون و گه رانه وه. که کچه کان دهرچوون و پویشتن. من به دزی چوومه لای قوله ره شه کان. هه موو له سهرخوشییان و پو گیزژ ببوون. هه مووم کوشتن و گوی و لووتم برین و بردم شاردمه وه. ئەوسا گه رانه وه. به لام باسی هیچم نه کرد. پوژی پاشی، شه و ئیشکم گرت و نه نووستم. کاتی عیشا، ژنه کهم هه ستا و دهرگای کرده وه و چووه دهره وه. پاش دوو سهعات هاته وه. منیش هه ستام دیتم په ست و غه مباره، پیم گوت: ئاقرهت، ئەوه چیته؟ گوتی: هیچ. سبهینی دهستی به گریان کرد. گوتم: هه ی بی حه یا، چ بووه؟ گوتی: تو هه قت چیبیه؟! گوتم: هه ی بی حه یا، ئەوه بو ئەو قوله ره شه پیسانه دهگری؟ ها بگره. گوی و لووته کانم بو تی هه لدا. که گوی و لووته کانی دی، گوتی: نووی ئەوه دیاره تو کووشتووتن؟! چوو داریکی هینا. داریکی لیدام و گوتی: برۆ، ببه به سهگ!! لینی دام و کردمی به سهگ. که بووم به سهگ، له خه فه تان سهرم بو دهشت و دهر هه لگرت. هه ر پویشتم پویشتم تا گه یشته سه ر کانی و دارتووه که. له بن دارتووه ک وهرکه تم. دواي نهختی دیتم سی کوتر هاتن.

له‌سه‌ر دارتوو‌ه‌که هه‌ئێش‌تن. جلیان دا‌که‌ندو له‌ کانیاوییه‌که له‌ ئاو‌که‌وتن. یه‌کیکیان شه‌رمی ده‌کرد. خوش‌که‌که‌ی پێی گوت: شه‌رم له‌ کی ده‌که‌ی؟ له‌وه‌ سه‌گه‌؟ خوش‌که‌که‌ی گوتی:

– ئه‌مه سه‌گ نییه. ئه‌مه می‌ردی کچی سولتانه، ئه‌وه‌ کچه‌ی ده‌چوو‌ه لای قول‌ه‌ره‌شه‌کان و سواری خووی ده‌کردن. ئه‌م پیاوه‌ی می‌ردی که پێی زانی، قول‌ه‌ره‌شه‌کانی کوش‌ت ئیتر ژنه‌که‌ی داریکی لێداو کردی به‌م سه‌گه. وه‌رن فی‌ری بکه‌ین چ بکا. بو‌ئهو‌هی بگه‌رێته‌وه سه‌ر شکلی بنیاده‌مان. شته‌که زۆر ئاسانه ئه‌گه‌ر گه‌لایه‌کی ئه‌م دارتوو‌ه بخوا، ده‌بیته‌وه بنیاده‌می جاران. کو‌تره‌کان ئه‌مه‌یان گوت و له‌ شه‌قه‌ی بالیان داو فرین. منیش به‌سه‌ر دره‌خته‌که که‌وتم و گه‌لایه‌کم لێ کرده‌وه و خواردم. بوومه‌وه به‌ بنیادم. چومه‌وه مائی و له‌ ده‌رگام دا. ژنه‌که‌م گوتی: کییه؟ گوتم: منم. گوتی: ئه‌وه فی‌ریان کردی؟ ئینجا ده‌رگای کرده‌وه و ئه‌م جاره داریکی لێدام و گوتی: برۆ ببه به‌ که‌ر. که لێی دام دیتم بووم به‌ که‌ر. له‌ دنی خو‌مدا گوتم خودای ئه‌مه چییه؟ چومه‌وه لای دره‌ختی جاران و له‌ سه‌ر کانیه‌که دانیشتم. کو‌تره‌کان هاتن و منیان دی و گوتیان: ئوی ئه‌م جاره کردوویه‌تی به‌ که‌ر!

بچوو‌که‌که‌یان هه‌ندی گه‌لای دامی و خواردم. که خواردم گه‌رامه‌وه سه‌ر شکلی جارانم. ئینجا داریکی دامی و گوتی: برۆوه لای ژنه‌که‌ت. له‌ ده‌رگا بده! که ده‌رگای لێ کردیته‌وه، به‌و داره داریکی لێبده و بیخه سه‌ر هه‌ر شکلیک که خوت ده‌ته‌وی. داریکی ئه‌ستوو‌ر بوو. سه‌ری پڕ نووسینی جادوویی بوو. چومه‌وه مائی و له‌ ده‌رگام دا. ژنه‌که‌م گوتی: کییه؟ گوتم: منم ئاودی‌رم. ده‌رگای کرده‌وه. داریکم لێداو گوتم ببه به‌ مانگا. که بوو به‌ مانگا ده‌ستی به‌ بو‌ره بو‌ر کرد و هه‌موو دراوسی لێی وه‌ زاله‌ که‌وتن. باوکی ره‌وشتی وا بوو. مانگی جارێک سه‌ردانی ده‌کرد. سه‌ری مانگا‌که‌م ب‌ری و گو‌شته‌که‌م به‌سه‌ر خیزانی هه‌ژاراندا دابه‌شییه‌وه. پو‌ژی، باوکی هات و گوتی: ئه‌ی کوا (ترنجه‌ خاتوون)? گوتم: سه‌رم ب‌ری. له‌شکری کرده سه‌رم بو‌ئهو‌هی ب‌مگری و سه‌رم ب‌پری. منیش پامکرد هاتم له‌م قاوه‌خانه‌یه بووم به‌ شاگرد. ئیستا سه‌یری حالی من بکه! من کو‌ره سولتان بووم. ئیستا ئاوام به‌ سه‌ر هاتوو‌ه و ئه‌وه‌ کچه‌ی داوای هه‌قابه‌ت ده‌کا

(ترنجه خاتوون)ه. ده‌گه‌پڕی ئه‌و که‌سه‌ بدوژیته‌وه که‌ قوڵه‌ ره‌شه‌کانی کوشته‌وه
بو ئه‌وه‌ی بیکوژیی. برام نه‌مه‌یه‌ هه‌قایه‌تی من).
جا نیستا هه‌سته‌ بو ئه‌وه‌ی له‌سه‌رت بده‌م.
کو‌په‌که‌ پینی گوت:
. باشه.

به‌لام گه‌پرایه‌وه‌ گو‌تی:
. ده‌مه‌وی بچمه‌ سه‌ر بانی قاوه‌خانه‌و پینش ئه‌وه‌ی بمرم، دوو رکات نو‌یژ بکه‌م.
کابرا گو‌تی:
. باشه.

که‌ کو‌په‌که‌ چوو‌ه‌ سه‌ریان، پیره‌مێرده‌که‌ هات. له‌سه‌ر شانی خو‌ی داناو هینایه‌
خواری و هه‌لاتن. شاگری قاوه‌خانه‌که‌ چوو له‌ کو‌په‌که‌ گه‌را، نه‌یدیته‌وه‌. پاش
نه‌ختی، لینی نا‌ئومید بوو. کو‌په‌که‌و پیره‌مێرده‌که‌یش پو‌یشتن تا گه‌یشتنه‌وه
لای پیره‌ژنه‌که‌. کو‌په‌که‌ ده‌ستی پیره‌ژنه‌که‌ی ماچ کردو پینی گوت:
. دایکه‌، هه‌قایه‌ته‌که‌م وه‌رگرت.

پو‌ژی پاشی، چوو‌ه‌ مائی سولتانی باوکی کچه‌که‌. کو‌په‌گه‌رم بوو. چوو‌ه
ژوو‌ره‌وه‌ سه‌لامی کرد. سه‌لامیان ئی وه‌رگرته‌وه‌. گو‌تی:
. جه‌نابی سولتان. به‌لینم پیده‌ده‌ی. ئه‌گه‌ر هه‌قایه‌ته‌که‌م گن‌پرایه‌وه‌، نازارم نه‌ده‌ی.
بی کیشه‌و دو‌خه‌ کچه‌که‌تم بده‌یتی؟
گو‌تی:

. هه‌قایه‌ته‌که‌ بگن‌په‌وه‌ ئه‌من و ئه‌مانی!
کو‌په‌که‌ گو‌تی:

. گه‌لو، ئیوه‌ کیهاتان باوکی کچه‌که‌ن.
گو‌تیان:

. ئه‌مه‌ باوکی کچه‌که‌یه‌.

کو‌په‌که‌ گو‌تی:

. کچه‌که‌ت له‌ خه‌لک به‌رداوه‌. به‌لاش سه‌ری خه‌لک ده‌په‌ری؟!
گو‌تی:

. بوچی به‌لاش؟!

كوپه‌كه گوتی:

. كچه‌كه‌ت جنده و بی نابروه. ئەم كچه‌ت هه‌قايه‌تییكى كردۆته بیا‌نو و خه‌لكی پێده‌كوژی. هه‌قايه‌ته‌كه ئەوها و ئەوها و ئەوهايه! ئەگەر باوه‌پریش ناكه‌ی، كچه‌كه‌ت پېش‌كنه. كچه‌كه‌ی پشكنی دیتی كچ نییه و كراوه به‌ ژن. گرتی و سه‌ری پری. كه سه‌ری پری، ته‌وازی بو كوپه‌كه هینا‌یه‌وه كه براكانی كوژا‌ون. ئینجا ژنیكى بو هینا. كوپه‌كه له‌وی ژنه‌كه‌ی گواسته‌وه و چووه په‌رده و دوو مانگ له‌وی ما‌یه‌وه. پاش دوو مانگ كوپه‌كه به سولتانی گوت:

- مامه، ده‌مه‌وی بچمه‌وه لای كه‌س و كاری خۆم.

سولتان دیاری و شتی دایی و ئیزنی دا. كوپه‌كه شته‌كانی هه‌لگرت و به‌خوی و به‌ ژنه‌كه‌یه‌وه ما‌ئا‌وا‌ییان كرد و پو‌یشن تا گه‌یشته‌وه ما‌لی. كوپه‌كه دیتی دایك و باوكی مردوون. تا ما بوون زۆر به‌ خوشی و خوشبه‌ختی ژیان. لای ئیوه بووین و هاتینه‌وه.

* * *

۲۰- چيای رهش

ههبوو نهبوو....

وهزيريك ههبوو، كوپيكي ههبوو. كوپهكهى خويپى بوو. ئارهقى دهخواردوه و پارهيهكى زوږى به بادهدا.

روژى، باوكى نهخوش كهوت و زوږى نهبرد مرد. كوپهكه پاش مردنى باوكى چى پارهى به ميرات بو مابووه، به ماوهيهكى كهه هموى تهخشان و پهخشان كرد. واى ليهاات پارهى نهبوو جگهرهيهك بکړى. دايكى له مالهوه به كهساسى و نهدارى دهژيا. روژى، كوپهكه له قاوهخانه دانيشتبوو كا برايهكى جوولهكه هات، گوتى:

. سهفهريكم ههيه كى نهو سهفهريم لهگهلهكا، پهنجا ليرهى دهدهمى.

كوپهكه گوتى:

. من لهگهلت ديم.

جوولهكهكه گوتى:

. ناوت چييه؟

گوتى:

. ناوم (جاسم)ه.

جووله‌که‌که په‌نجا لیره‌ی دایی. کوره‌که چوووه مائی. سی لیره‌ی دایه دایکی و بیست لیره‌ی بو‌ خوئی گل دایه‌وه. کابرای جووله‌که و کوره‌که ته‌داره‌کیان ریک‌خست و چوونه سه‌فر. هر رویشتن رویشتن. له هه‌ورازان هه‌لکشان و له نشیوان داکشان تا گه‌یشتنه چیا‌یه‌کی ره‌ش. له‌وی لایاندا. جووله‌که‌که به کوره‌که‌ی گوت:

- ها، ئەم دوو نانه بگره. له گه‌رفانت دانی! ئیستا له ناو پیسته گایه‌کت ده‌دوورم. هه‌لویه‌ک دی و هه‌لت ده‌گری و ده‌تبا له‌سه‌ر ئەم چیا‌یه داتده‌نی. له‌وی، هه‌ندی گیای سه‌ر چیا‌م بو‌ بدووره‌وه و بو‌م فری ده‌ خواره‌وه. که لی‌بوویه‌وه، رینگایه‌کی وه‌ک پلیکانه‌ت نیشان ده‌دهم، پێدا وه‌ره خواری. کوره‌که‌ گوتی:

. باشه.

کابرای جووله‌که پیسته مانگایه‌کی هینا. کوره‌که‌ی له‌ناو ناو دووری و له لایه‌کی دانا. هه‌لویه‌ک هات پری دایه و برییه سه‌رچیا‌ی ره‌ش. کوره‌که له ناوه‌وه پیسته‌که‌ی شه‌ق کرد و هاته ده‌ره‌وه. ده‌ستی به‌ گیا کردن کرد. هر گیای دووریه‌وه و بو‌ کابرای جووله‌که‌ی فری‌دایه خواره‌وه تا بو‌ به باری هه‌فت ئیستران. ئەوسا کوره‌که گوتی:

- ئەوه تیر گیام بو‌ به‌ردایته‌وه. ئیستا ئەو رێبه‌م نیشان ده‌ که ده‌لین وه‌کوو پلیکانه وایه بو‌ ئەوه‌ی له‌و چیا‌یه سه‌خته بی‌مه خواری. جووله‌که‌که پێی گوت:

. ریی چی؟ و پلیکانه‌ی چی؟ بو‌ خووت تا ده‌مری له‌وی بخه‌وه!
کوره‌که‌ پێی گوت:
. ناخ! چون ته‌فره‌ت دام.

کوره‌که چوو سه‌ر لی‌واری هه‌لدیری چیا‌که و خوئی پیچایه‌وه و خوئی بانگه‌روژ کرده خواره‌وه. به‌ غلوز بو‌ونه‌وه هات تا گه‌یشته سه‌ر زه‌وی. زور شه‌که‌ت و بی‌تاهه‌ت بو‌و. ده‌ستی له‌ گه‌رفانی راکرد دیتی دوو نانی تێدایه. دوو نانه‌که‌ی خوارد. که نانه‌که‌ی خوارد، پیره‌مێردیکی بینی. پیره‌مێرده‌که لێی پرسی:

. کورم، ئەوه تو له کوینه‌ی دی؟ چیت لی قه‌وماوه؟

کوپره‌که گوتی:

کابرایه‌کی جووله‌که منی هینا. ره‌وانی سه‌ر ئه‌م چیا‌یه‌ی کردم. ئیشی خو‌ی
پیکردم و له‌وی جیی هیشتم. منیش خو‌م بانگه‌رو‌ژ کرده‌وه. ئیستا نازانم چو‌ن
بگه‌مه‌وه مائی. پیره‌می‌رده‌که پئی گوت:

ده‌ته‌وی بتگه‌یه‌نمه‌وه مائی خو‌تان؟

کوپره‌که گوتی:

ئه‌ری به‌خوا!

پیره‌می‌رده‌که گوتی:

چاوت بنوقینه!

کوپره‌که چاوی خو‌ی نووقاند. پیره‌می‌رده‌که مستیکی له‌ پشتی دا. کوپره‌که
چاوی کرده‌وه دیتی له‌ ناو خزم و کهس و کاری خو‌یه‌تی. چوو‌وه مائی له
ده‌رگای دا. دایکی له‌ خه‌فته‌ی کوپره‌که‌ی کویر ببوو. که چاوی به‌ کوپره‌که‌ی
که‌وت، چاوی چاک بو‌وه‌وه. کوپره‌که له‌گه‌ل دایکی ده‌ژیا. له‌گه‌ل وه‌ستا و
عه‌مه‌لان ده‌چوو‌وه قوپرکاری. پو‌ژئیکی هه‌ینی دیسان له‌ قاوه‌خانه دانیشتبوو،
جووله‌که‌ی گو‌رین هات و گوتی:

سه‌فه‌رئک هه‌یه کی له‌گه‌لم ده‌کا؟ په‌نجا لیره‌ی ده‌ده‌می!

کوپره‌که، که چاوی پیکه‌وت:

ناسیبه‌وه و له‌ دئی خویدا گوتی:

- ئه‌مه بو‌و ته‌فره‌ی دام. راوه‌سته، ئه‌و چی له‌ من کرد، ده‌بی منیش ئاوه‌ای

لئیکه‌م. چوو‌وه لای جووله‌که‌که و گوتی:

من له‌گه‌لت دیم.

جووله‌که‌که ته‌ماشای کوپره‌که‌ی کرد دیتی شیوه‌ی له‌و کوپره‌که‌کا که جاری

پیشوو له‌ گه‌لیا چوو. لئی پرسی:

پیم بلئی ئایا تو (جاسم) نیت؟

کوپره‌که گوتی:

نا. من ناوم (محهمه‌ده)!

ناوی خۆی گوێی بو ئه‌وه‌ی نه‌یناسیته‌وه. کابرای جووله‌که په‌نجا لیره‌ی دایی. کوره‌که لێی وه‌رگرت و چووه‌ لای دایکی و پێی گوت:
. دایکه، له‌گه‌ڵ کابرای جووله‌که ده‌رده‌چم؟
دایکی گوتی:

. کوپم مه‌چوو. ده‌ترسم ئه‌م جارهبه‌ش ته‌فره‌ت بدا و که‌تنیکت پێ بکات.
کوره‌که به‌ دایکی گوت:

. نا. دایه، ئه‌م جار به‌ پشتیوانی خوا من ئه‌و ته‌فره‌ ده‌دم!
کوره‌که سی لیره‌ی دایه‌ دایکی و بیست لیره‌ی بو خۆی گێپرایه‌وه. ئه‌وسا له‌گه‌ڵ کابرای جووله‌که بو‌ی ده‌رچوون. رو‌یشتن تا گه‌یشتنه‌ بن چیا‌ی ره‌ش. کابرای جووله‌که به‌ کوره‌که‌ی گوت:

- ئیستا له‌ ناو پێسته‌ی مانگایه‌کت ده‌نیم و ده‌یدوورم. هه‌لۆیه‌ک دی ده‌تباته
سه‌ر ئه‌م چیا‌یه. که‌ چوو‌یه‌ سه‌ر چیا، پێسته‌که شه‌ق که‌ و وه‌ره‌ ده‌ره‌وه.
کوره‌که گوتی:

. من نازانم چۆن بچمه‌ ناو پێستی مانگا. تو‌ برۆ ناوی بو ئه‌وه‌ی ببینم و بزانه‌
شته‌که چۆنه‌.

کابرای جووله‌که چووه‌ ناو پێستی مانگا. هه‌ر هینده‌ چووه‌ ناوی، کوره‌که به‌ ته‌رده‌ستی پێسته‌که‌ی له‌سه‌ر دووری و له‌ولاوه‌ داینا. هه‌لۆیه‌ک هات و بردی فری دایه‌ سه‌ر چیا. کابرای جووله‌که پێسته‌که‌ی شه‌ق کرد و هاته‌ ده‌ره‌وه.
کوره‌که پێی گوت:

. هه‌ی جووله‌که، من (جاسم)م که‌ جاری پێشوو ته‌فره‌ت دام. کابرای جووله‌که.
پێی گوت:

. چۆن هاتیه‌ خواری؟ پلێکانه‌که له‌ کو‌یه‌؟
کوره‌که گوتی:

- جاری تو‌ هه‌ندی گیای سه‌ر چیا‌م بو‌ بکه‌ و بو‌م فری ده‌ خواره‌وه، ئه‌وسا
رێگا‌که‌ت نیشان ده‌دم. که‌ وه‌کوو پلێکانه‌ وایه‌. کابرای جووله‌که گیایه‌کی
زۆری له‌ سه‌ر چیا‌که‌ کرد و بو‌ کوره‌که‌ی فری دایه‌ خواره‌وه.
کوره‌که گیایه‌کی له‌ ئیستران بارکرد. جووله‌که‌که پێی گوت:

. ده‌وجا پیم بلی پللیکانه‌که له کوپیه؟

کوپره‌که گوتی:

. پللیکانه‌ی چی؟ تا ده‌میری بو خوت له‌وی بخه‌وه.

کوپره‌که ئیستره‌کانی دایه پینش خوی هات تا گه‌یشته سه‌ر جوگایه‌ک. خوی شووشت و ئیستره‌کانی به‌سته‌وه و نووست. پاش نه‌ختی، هفت کوتر هاتن. کچ بوون په‌ری کوتریان پووشی بوو. جلیان داکه‌ندو ده‌ستیان به‌مه‌له‌کرد. کوپره‌که به‌ئاگا هات. چاوی به‌کچه‌کان کهوت، نه‌شقی کچه‌بجووکه‌که بوو که ناوی (گولبه‌هار) بوو. کوپره‌که چوو جلی کچه‌بجووکه‌که‌ی دزی و له‌نزیك خوی له‌بن تاشه‌به‌ردیک شاریدییه‌وه. کچه‌کان له‌مه‌له‌وانی بوونه‌وه، په‌رو تووکی کوتریان کرده‌وه به‌رو له‌شه‌ققه‌ی بالیان داو فرین. به‌لام کچه‌بجووکه‌که نه‌وه‌نده‌ی به‌دوای جله‌کانیدا گه‌را نه‌یدوژییه‌وه. چاوی گیرا دیتی کوپره‌که له‌ژیر تاته‌به‌ردیک شاریدبوویه‌وه. چوو له‌وی و گوتی:

. جله‌کانم بده‌وه.

کوپره‌که پینی گوت:

. من جله‌کانی تو‌م نه‌دیوه.

کچه‌که سه‌ری کوپره‌که‌ی ماچ کرد. کوپره‌که جله‌کانی دایه‌وه. کچه‌که جله‌کانی کرده‌وه به‌رو له‌شه‌ققه‌ی بالی دا و فری. که نه‌و فری و رویشت. کوپره‌که له‌هوش خوی چوو. پاش نه‌ختی، پیره‌میرده‌که هات دیتی کوپره‌که له‌هوش خوی چوو. گولوی هینا و لیی پرژاند. کوپره‌که چاوی کرده‌وه. که وه‌خو هاته‌وه، پیره‌میرده‌که لیی پرسی.

– نه‌وه مه‌سه‌له‌چییه؟ چونه‌دیشان هاتووی؟

کوپره‌که گوتی:

– به‌خوا دووباره‌له‌گه‌ل جووله‌که‌که هاتم. نه‌م جاره‌من نه‌وم ته‌فره‌داو ئیستره‌کانم لی‌سه‌ندو هاتم ئیستره‌کانم ناوداو به‌ستمه‌وه. خو‌م له‌جوگا شووشت. خه‌وم هات و نووستم. که هه‌ستام دیتم هفت کچ هاتن په‌ری کوتریان له‌به‌ر بوو. په‌ره‌کانیان داکه‌ندو ده‌ستیان به‌مه‌له‌کرد. جلی کچه‌بجووکه‌که‌م دزی و لای خو‌م شاردمه‌وه. کچه‌کان که له‌مه‌له‌وانی بوونه‌وه،

په‌ره‌کانییان کرده‌وه به‌ر. کچه بچووکه‌که له جله‌کانی خوئی گه‌را، نه‌یدیته‌وه. زانی لییان شار‌دوته‌وه. هاته لای من و سه‌ری ماچ کردم. منیش جله‌کانم دایه‌وه له‌به‌ری کردو له شه‌قه‌ی بالی داو رویشت. ئیستایش خووم ده‌خاله‌تی تو کرد. ده‌مه‌وی پینماییم بکه‌ی بو لای نه‌و کچه. پیره‌می‌رده‌که، که گوئی له‌م قسانه بوو، گوئی:

. هه‌ی به‌دبه‌خت، نه‌وه تو چیت کردووه؟! نه‌و کچه کچی شای نه‌جندانه. من به‌خێوم کردووه. ده‌ترسم به‌باوکی بلی باوکی سه‌ری توو سه‌ری منیش به‌ری. هه‌سته به‌رووه مائی خووت. کوره‌که گوئی:

. ناتوانم. هه‌ر ئیستا ده‌مرم.

کوره‌که هه‌ستا هه‌ر دوو ده‌ست و هه‌ر دوو پیی پیره‌می‌رده‌کی ماچ کرد.

پیره‌می‌رده‌که پیی گوت:

- ماده‌م حالت نه‌ره‌هایه تا به‌یانی چاره‌پری بکه. به‌یانی دووباره دین و دیسان جله‌کانی لی بدزه. به‌لام نه‌م جاره جله‌کانی مه‌ده‌وه. من رازی ده‌که‌م. کوره‌که نه‌و شه‌وه نه‌هیچ خه‌وت و نه‌هیچی خواردو نه‌هیچی خوارده‌وه. روژی پاشی، که بوو به‌نیوه‌رو کچه‌کان هاتن جله‌کانیان داکه‌ند و مه‌له‌یان کرد. کوره‌که جلی کچه بچووکه‌که‌ی دزی که ناوی گولبه‌هار بوو. کچه‌کان، که له مه‌له‌وانی بوونه‌وه، جله‌کانییان کرده‌وه به‌رو فرین. کچه بچووکه‌که مایه‌وه. به‌دوای جله‌کانیدا گه‌راو کوره‌که چووه لای و سه‌ری ماچ کردو داوای لی‌کرد له‌گه‌لیا بجی. کچه‌که رازی نه‌بوو. داوای جله‌کانی خوئی کرده‌وه. پیره‌می‌رده‌که هات و پیی گوت:

. شازاده خانم، نه‌م کوره وه‌خته بو تو به‌ری.

کچه‌که کاتی چاوی به‌پیره‌می‌رده‌که که‌وت، رووی سوور هه‌لگه‌راو گوئی:

. ناخ!! هه‌ی گه‌رواد. نه‌وه تو پییت گوت وا بکا. بزانه چت لی بکه‌م.

پیره‌می‌رد زور ترسا. خه‌نجه‌رت لی‌دایا خوینی لی‌نه‌ده‌هات. کوره‌که خوئی پی‌رانه‌گیرا. هه‌ر رایماشته کچه‌که و نه‌وه‌ی ویستی له‌گه‌لی کرد. ئیتر کچه‌که پیی رازی بوو. زوریش هوگری بوو. مانگیک له‌لای پیره‌می‌رده‌که مانه‌وه. دوای نه‌و مانگه، کوره‌که به‌پیره‌می‌رده‌که‌ی گوت:

. ده‌مه‌وی بچمه‌وه و لا‌تی خۆم.

كوپه‌كه به خۆو به ژنه‌وه پو‌يشتن. ژنه‌كه‌ی برده‌وه ما‌لی و له ده‌رگای دا. دا‌يكي ده‌رگای كرده‌وه. دا‌يكي ته‌ندروستی زۆر باش بوو. كوپه‌كه هه‌قايه‌تی خۆی له سه‌ری هه‌تا بنی بو‌گي‌پرايه‌وه. روژي، كوپه‌كه چوو بووه هه‌مام، گو‌لبه‌هار به خه‌سووی گوت:

. پووری، له‌گه‌ل دراوسێكان بو‌سه‌يران ده‌چمه ناو باخ!

خه‌سووی رازی نه‌بوو. جوینی پێدا. گو‌لبه‌هار پێی گوت:

. جوینم پێده‌ده‌ی؟

هه‌ستا چوو سه‌ريان و په‌ری كو‌ترانی كرده به‌رو له شه‌ققه‌ی با‌لی داو فه‌ری و به‌رز بووه‌وه و گوتی:

. پووری، هو‌ پووری، ئە‌گه‌ر كوپه‌كه‌ت منی ده‌وی و به راستی خو‌شی ده‌ویم،

من له شاری (چین و ماچین)م. ئینجا له شه‌ققه‌ی با‌لی داو فه‌ری. نه‌و فه‌ری

می‌ردی گه‌يشته‌وه ما‌لی. دا‌يكي به‌سه‌ره‌اته‌كه‌ی بو‌گي‌پرايه‌وه. كوپه‌كه جلی له‌به‌ر

خۆی داده‌پری و له سه‌رو پو‌ته‌لا‌کی خۆی دا. تو‌يشووی هه‌لگرت و پو‌يشت تا

گه‌يشته لای په‌ره‌می‌ردی براده‌ری. په‌ره‌می‌رد پێی گوت:

. دیسان بو‌چی هاتووی؟

كوپه‌كه گوتی:

. خۆم هاو‌يشته سه‌ر تو‌رو به‌ختی تو! كچه‌كه هه‌لا‌تووه و به دا‌يكمی گوتوووه:

ئە‌گه‌ر منی ده‌وی و به راستی خو‌شی ده‌ویم، با به دوامدا بی‌ته شاری (چین و

ماچین).

په‌ره‌می‌رد، كه ئە‌مه‌ی بیست، گوتی:

- ده‌ك ما‌لی خو‌ت و ما‌لی باوكت كا‌ول بی!! باوکی له‌شكرم ده‌كات هه‌سه‌رو

ده‌مكوژي!

كوپه‌كه پێی گوت:

. ده‌خيلت بم! تو‌ ته‌نيا شاری (چین و ماچین)م نیشان ده‌.

په‌ره‌می‌رد گوتی:

- باشه، نیشانت دهم. پیره‌مێرد نامه‌یه‌کی نووسی و گوتی: بڕۆ ئەم پڕنگایه بگره تا ده‌گه‌يته دێویك. چه‌قی پڕنگای گرتوو. ئەم نامه‌یه‌ی بۆ باوی. ئەو پڕنگات نیشان دها.

كوپه‌كه‌ نامه‌كه‌ی وه‌رگرت و رۆیشت. هه‌ر پۆیشت پۆیشت. له‌ هه‌ورازان هه‌لكشاو له‌ نشیوان داكشا تا گه‌یشته‌ په‌له‌ هه‌ورنکی ره‌ش. پڕنگای گرتبوو. زانی ئەمه‌ دێوه‌كه‌یه. نامه‌كه‌ی بۆ هاوئیشت. دێوه‌كه‌ نامه‌كه‌ی گرتوه‌و خویندییه‌وه. كه‌ خویندییه‌وه، به‌ پڕزو پوه‌ت له‌سه‌ر سه‌ری خۆی دانا. ئینجا بانگی هه‌موو ته‌یری دونیای كرد و گوتی:

. ئەم كوپه‌ هه‌لگرن بیبه‌ن بۆ شاری (چین و ماچین)

ته‌یره‌كان كوپه‌كه‌یان له‌سه‌ر بانی خویان داناو له‌ حه‌فت ده‌ریایان په‌راندییانه‌وه‌ و له‌و به‌ری، له‌سه‌ر كه‌ناری ده‌ریا دایاننا. ته‌یره‌كان پۆیشتن. ته‌نیا یه‌ك ته‌یری له‌ لا مایه‌وه. خورجینه‌یه‌کی پنبوو. خواردن و شمشیری تیدا بوو. كوپه‌كه‌ كۆشكێکی بلووری دی. له‌ دووره‌وه‌ ده‌ره‌وشایه‌وه‌ تیشكه‌كه‌ی وه‌كو تیشکی خۆر وابوو. چل دیو له‌ به‌رده‌رگای كۆشكه‌كه‌ بوون. شمشیری هه‌لكیشا و هه‌مووی كوشتن دیتی ده‌رگای كۆشك كلیل دراوه. به‌ ته‌یره‌كه‌ی گوت:

. هه‌لمگره‌ و له‌ناو ئەم كۆشكه‌م دانی!

ته‌یره‌كه‌ هه‌لیگرت و له‌ ناو حه‌وشه‌ی كۆشكه‌كه‌ی دانا. كوپه‌كه‌ ژوورنکی دی ناله‌ نالیکی لێوه‌ ده‌هات. به‌ر ده‌رگای ژووره‌كه‌ ده‌زی و خه‌نجه‌رو چه‌قوی ئی چه‌قاندرا بوو. كوپه‌كه‌ به‌ ته‌یره‌كه‌ی گوت:

- وه‌ره‌ هه‌لمگره‌، بمبه‌ ناو ئەم ژووره‌. ته‌یره‌كه‌ هه‌لی گرت و له‌ ناو ژووره‌كه‌ی دانا. كوپه‌كه‌ چاوی به‌ ژووریدا گیرا ژنه‌كه‌ی خۆی بینسی به‌ قژییه‌وه‌ هه‌لواسرابوو. گوتی:

. تۆ بۆچی واتكردو بۆچی وات به‌سه‌ره‌ات؟! ژنه‌كه‌ گوتی:

. هه‌ر لێی گه‌پێ. ئەمه‌ ئەقلى ژنانه‌.

كوپه‌كه‌ پێی گوت:

. من تووم زور خوش دهوی. هاتوومه‌ته دواي توو. هه‌سته با‌راکه‌ین.

ژنه‌که گوتی:

. جنوکه خوومان پیده‌گه‌ینن و ده‌مانکوژن. به‌لام برۆ لای باوکم داخوازی منی لی
بکه. باوکم داوای سی شتت لی ده‌کا. وهره لام من شته‌کانت فیئر ده‌که‌م. کوپه‌که
چوو له لای باوکی گولبه‌هار، سه‌یری کرد له‌گه‌ل دام وده‌سته‌که‌ی له دیوه‌خان

دانیشتوو. سه‌لامی کرد. سه‌لامیان لی وهرگرتوه. گوتی:

. کامه پاشایه؟

گوتیان:

. ئەمه پاشایه.

کوپه‌که پووی کرده پاشا و گوتی:

. هاتوومه‌ته داخوازی گولبه‌هاری کچت.

پاشا گوتی:

. رازیم. به‌لام سی شتم دهوی. ئەگه‌ر شته‌کانت جیبه‌جی کرد. کچه‌که بوو خوت.

کوپه‌که گوتی:

– شته‌کان چین؟

پاشا ئەنگوستیله‌یه‌کی دهره‌ینا و گوتی:

– ئەم ئەنگوستیله‌یه‌ فری دده‌مه ناو دهریا. دهمه‌وی بووم له ناو دهریا دهریینی.

کوپه‌که گوتی:

. باشه، رازیم!

پاشا ئەنگوستیله‌ی خووی فری دایه ناو دهریا.

کوپه‌که به پاشای گوت:

. تا سبه‌ی مو‌له‌تم بده ئەنگوستیله‌که‌ت بوو دهر‌دینم.

کوپه‌که چوو له لای (گولبه‌هار) و پیی گوت:

. بارکت گوتی: ئەنگوستیله‌که‌م فری دده‌مه ناو دهریا. ئەگه‌ر تا سبه‌ینی بووم

دهرنه‌هینی، له‌سهرت دده‌م.

گولبه‌هار گوتی:

. خه‌م نا‌کا. ئەمه هه‌ر هیج نییه!

ژنه‌که دو‌عایه‌کی له ده‌ریا خویند، ماسییه‌ک هاته‌سه‌ر که‌نارو ئەنگوستیلە‌ی پاشای فری‌دایه‌ ده‌روه. کورە ئەنگوستیلە‌که‌ی بو‌پاشا برده‌وه. پاشا که‌ چاوی به‌ ئەنگوستیلە‌که‌ که‌وت، هەر واقی و‌رما. ئینجا به‌ کورە‌که‌ی گوت:

له هەر جو‌ره‌ خواردنی‌ک کیلو‌یه‌ک بی‌نه. که‌ خواردنه‌کانی هی‌نا، پاشا هه‌مووی تی‌که‌ل کردو له‌ پی‌شی دانا و گوتی:

- ده‌مه‌وی تا به‌یانی هه‌موو جو‌ره‌ خواردنه‌کان له‌یه‌ک جیا بکه‌یته‌وه و هەر یه‌که‌یان به‌ جیا دابنێی..

کورە‌که‌ گوتی:

- باشه‌ رازیم.

کورە‌که‌ خو‌ی گه‌یاندە‌ کچه‌که‌ و گوتی:

- حال و هه‌قابه‌ت له‌وه‌دایه‌، چ بکه‌م؟!

کچه‌که‌ گوتی:

- خه‌می ئەمه‌ته‌؟ ئەمه هەر هی‌چ نییه‌!

کچه‌که‌ دو‌عایه‌کی خویند، هه‌موو جنو‌که‌کانی بانگ کردو پی‌ی گوتن:

- ب‌رو‌ن ئەو هه‌موو جو‌ره‌ خواردنانه‌ له‌ یه‌ک جیا بکه‌نوه. هەر یه‌که‌ به‌ جیا

دابنێن. بو‌به‌یانی دیتیان هه‌موو خو‌اردنه‌کان له‌ یه‌ک جیا کراونه‌ته‌وه و هەر یه‌که‌

به‌ جیا داندراوه. پاشا، که‌ چاوی پیکه‌وت، واقی و‌رما، گوتی:

- خوايه ئەمه‌ چیه‌؟!

ئینجا به‌ کورە‌که‌ی گوت:

- ده‌مه‌وی وا بکه‌ی ئەم تهن‌دوره‌. له‌ سبه‌ینی تا ئیواری له‌ خو‌یه‌وه نان پی‌وه

بداو بی‌برژینی.

کورە‌که‌ گوتی:

- باشه‌، رازیم.

کورە‌که‌ چووه‌ لای ژنه‌که‌ی و گوتی:

- باوکت داوای شتی‌کی ئاوای لی‌کردووم.

ژنه‌که‌ پی‌ی گوت:

- ئەمه هەر هی‌چ نییه‌. خه‌می ئەمه‌ته‌؟

ژنه‌که دو‌عايه‌کی له تهن‌دووره‌که خویند. تهن‌دووره‌که له سبه‌يني تا ئیواری هه‌ر نانی پێوه‌دا و برژاندي.

پاشا زانی ئەمه ئیشی کچه‌که‌يه‌تی، گوتی:

. ئاخ! به‌خوا ته‌ور کلکی داره بۆيه زه‌فه‌ر به‌ دار ده‌با!. ئینجا به‌ کوپه‌که‌ی گوت:
. ئەوه کچه‌که‌م ده‌قه‌به‌ر کردی.

پاشا چووه‌ بازار، جیازی بووکی کپی و ده‌ستی کچه‌که‌ی له‌ ناو ده‌ستی کوپه‌که‌ نا.

کوپه‌که‌ ده‌وری سالیك لای پاشا مایه‌وه. ئەوسا به‌ پاشای گوت:

. مامه، ده‌مه‌وی بچمه‌وه ولاتی خو‌مان.

مامی پێی گوت:

. هه‌قی خو‌ته! که‌سی مامی!

ئیت‌ر که‌ل و په‌ل و پێویستی سه‌فه‌ری بو‌ کپین و هه‌رچی پێیان ده‌ویست بو‌ی دا‌ین کردن.

کوپه‌که‌ و کچه‌که‌ مالا‌واییان کرد و پو‌یشن. کاتی کوپه‌که‌ که‌ یشته‌ ولاتی خو‌ی

دیتی دایکی عه‌مری خو‌ای کردوه. خانوویه‌کی کپی و کو‌شکیکی ئاوا کرد.

کریکار سی مانگ ئیشیان تیدا کرد. که‌ ته‌واویان کرد، کوپه‌که‌ سه‌ر له‌ نو‌ی

ناهه‌نگی زه‌ماوه‌ندی سازدا و چووه‌ په‌رده‌ی بووک. به‌م جو‌ره‌ به‌ خو‌شی و شادی

ژیان.

لای ئیوه‌ بووین و به‌ سه‌لامه‌تی هاتینه‌وه.

* * *

۲۱- به له کزاده

هه بوو نه بوو...

کابرایه ک هه بوو، ژنیکی هه بوو. ژنه که ی به هه موو ده می نه خوښ بوو. پوژئی،
ته بیبیک به لای مالیا نه وه داها ت و بانگی راهیشت:
ته بیب...! ته بیب!

هیڼایانه سه ژنه که. که ته بیبه که چاوی به ژنه که کهوت، پیی گوت:
دهرمانیکت ده ده می هه موو به یانیا ن بیخو.

دهرمانه که وه کوو دو شاو و ابوو. وه کوو دو شاو شیرین بوو. ژنه که دهستی به
خواردنه وه ی دهرمانه که کرد. به لام ته بیبه که پیی گوت لی مه گه پری میړده که ت
نه م دهرمانه بخواته وه. هه ر پیایوی نه م دهرمانه بخواته وه، مندالی ده بی. ژنه که
دهرمانه که ی له ناو شووشه یه که کردو له ده لاقه ی دانا.

پوژئی، ژنه که چووه سه ردانی مالی خوشکی. میړده که ی ها ته وه، له برسان
جوړه ی لیوه ده هات. نانی هیڼا و گه پرا شتی که بدوژیته وه نانه که ی پی بخوا.

دەرمانه‌که‌ی دی وایزانی دۆشاوه. نانه‌که‌ی تیکۆشی و خواردی. که خواردی

ژنه‌که‌ی به‌سەردا هاته‌وه، گو‌تی:

. هه‌ی به‌دبه‌خت! نه‌وه تو چیت کرد؟

کابرا گو‌تی:

. چم کرد؟ نان و دۆشاوم خوارد.

ژنه‌که‌ی گو‌تی:

. دۆشاوی چی؟! ئەمه دۆشاو نییه. ئەمه دەرمانه. تو به‌ خواردنی ئەم دەرمانه

مندالت ده‌بی. کابرا، که ئەمه‌ی بیست، زهنده‌قی چوو. پوژی، هه‌ستی کرد

نهرمه‌ی به‌له‌کی ئاووساوه. هه‌ر گه‌وره بوو تا به‌قەد دومه‌لیکی گه‌وره‌ی لی‌هات.

پیشانی دختۆی دا، دختۆر گو‌تی:

. دەرمانی ئەمەم نییه. ئەگەر دهری بکه‌ی چاک ده‌بیته‌وه. کابرا گو‌تی:

. ناتوانم دهری بکه‌م.

شەش مانگ بەم جو‌ره‌ مایه‌وه. ئەوسا کابرا هات و هاواری لی‌هستا:

. ئای قاجم! ئای قاجم!

پاش ماوه‌یه‌کی که‌م، نهرمه‌ی به‌له‌کی ئاوساوی شه‌قی برد و مندالنیکی لی‌هاته

دەروره. مندالنه‌که‌ کچ بوو. ئەوه‌نده جوان گه‌وره‌یی هه‌ر بو‌ ئەو خوايه‌ چاکه‌ که

دروستی کردبوو. کچه‌که‌ هاته‌ دەروره. کابرا داینا. زۆری به‌لاوه‌ سه‌یر بوو. له‌

په‌رۆیه‌کی پیچاو فری دایه‌ سه‌ر گووفه‌ک. له‌قله‌قی هات دهنوکی لی‌داو بردی.

له‌سه‌ردارخورمایه‌کی دانا. دارخورماکه‌ له‌سه‌ر لی‌وی پووباریک پووابوو.

له‌قله‌قه‌که‌ به‌ دهنوکی په‌رۆکه‌که‌ی لی‌کرده‌وه دیتی ئەمه‌ کچه‌، فری چوو

خواردنی بو‌ هی‌نا. له‌قله‌قه‌که‌ کچه‌که‌ی به‌ خێو کرد. تا ته‌مه‌نی بوو به‌ جه‌وت

سالی. کچه‌که‌ ئەوه‌نده جوان بوو ده‌تگوت مانگی چوارده‌یه. کچه‌که‌ بوو به‌ (ده‌)

سالی. پوژی، مه‌یته‌ری سو‌لتان ئەسه‌په‌کانی کو‌ری سو‌لتانی برده‌ سه‌ر پووبار

ئاویان بدا. ئەسه‌په‌کان له‌ ئاوه‌که‌ نزیکه‌ وتنه‌وه، وینه‌ی کچه‌که‌یان له‌ ناو

ئاوه‌که‌دا دی، ترسان و په‌وینه‌وه و ئاویان نه‌خواردوه. مه‌یته‌ر نزیکه‌ی

سه‌عاتیک له‌ گه‌لیان خه‌ریک بوو. جله‌وی ئەسه‌په‌کانی راده‌کیشاو پالی ده‌دان بو‌

سه سەر ئاو، ئەسپهکان دهکشانهوه و ئاویان نهده خواردهوه. مهیتەر ئەسپهکانی بردهوه تهویله. کوپی سولتان چاوی پی کهوت و گوتی:
. بوچی دواکهوتی؟ نایا ئەسپهکانت ئاودا؟
مهیتەر گوتی:

. نهخیر.

کوپی سولتان گوتی:

. بوچی؟

گوتی:

- ئاویان نه خواردهوه. نازانم چییان له ئاو ئاودا دیبوو. ترسان و ئاویان نه خواردهوه.

کوپی سولتان گوتی:

. برۆ ئەسپهکان بینه با پیکهوه بچین.

مهیتەر ئەسپهکانی هیئاو لهگهڵ کوپی سولتان چوونه سەر ئاوهکه. کچهکه له سەر دارخورماکه راوهستا بوو، وینهی له ئاو ئاودا دیار بوو. کوپی سولتان خوئی ئەسپهکانی برده سەر ئاو بو ئهوهی ئاویان بدا. ئەسپهکان ترسان و پهوینهوه. کوپی سولتان سهیری ئەم لای ئهولاو سهروهی کرد کچیکی له سەر دارخورماکه بینی ئهوهنده جوان بوو دهتگوت خوئی داگیرساوه. گوتی: لهوانهیه ئەسپهکان له بهر ئەم کچه ئاو نهخۆنهوه.

کوپی سولتان که چاوی به کچهکه کهوت، کهیفی ساز بوو. بهسەر دارخورماکه کهوت. کچهکهی هینایه خواری. عهباي خوئی ئی لول داو بریدییهوه مائی و به دایکی گوت:

- دایکه، ئەم کچه له سەر دارخورمایهک دۆزییهوه له منی ماره که دهیهینم. دایکه، کچهکهی له کوربهکهی ماره کردو کوربهکه چوو پهرده. دوو مانگ پیچوو، کوربه به دایکی گوت:

. دایکه، باوکم نهساخه له کوئشکی خوئی کهوتوو. با بچین سهریکی لییدهین. کوربهکه به خوئی و به دایکی چوون گهیشتنه کوئشکی سولتان. سولتان تازه مردبوو. سولتان له مائی ژنی دووهمی بوو. سولتان دوو ژنی ههبوو. یهکیان

دایکی کوپه که بوو. نهوی تریش نهوه بوو که لهه کۆشکه دا لای بوو. کوپه که باوکی شووشت و کفنی کرد و ناشتی. که لی بووهوه، گه رایهوه مالی خوی.

بیست پوژ پینچوو، کوپه که به دایکی گوت:

. ده مهوی بچمه دهشتوهر نهختی خهه به با بدهه. ههفتهیه که له چولاتی و له ناو خیهوت دهژیمو دیمهوه. ده مهوی ناگاداری ژنه کهم بی.

دایکی گوتی:

. سه سهرو سهه چاوم کوپم!

به لام ژنه له بنهوه تا مردن رقی له بووکه که ی ده بووهوه. به کاری خوای بووکه که ی زوژ به خه سووی دهچوو. کوپه که پینچستی سه فهری هه لگرت و پویشته. ژنه که ی پینی گوت:

. بوچی منیش له گهل خوت نابهی؟

گوتی:

. چوژ ده بی؟ شتی وا نابی! من زه لام و برادهرم له گهل دان. ناتوانم له گهل خومت

بیه! شتی وا نابی. ههفتهیه که ی تر دیمهوه. ژنه که گوتی:

. مادهم وایه پوژ خوات له گهل.

خزمه تکاره که که له و په له کانی هه لگرت و بو ی ده رچوون. پوژی، دایکی کوپه که به بووکه که ی گوت:

. ههسته ته ندوور جوژ ده.

ژنه که چوو داری هینا و ته ندووری جوژ داو هه ویری هینا. یه کهم نهنگوتکی پان کردهوه و به ته ندووری وه دا. دووه نانی برژاندو بو نانی سینیهم خه سووی هات پالیکی پینه نا و فری دایه ناو ته ندووره که. که که سووتا و بوو به قه ره برووت. پوژی دووه، خه سوو خو له میشتی که که ی له ناو ته ندوور ده رهینا و بردی فری دایه ناو باخ. به کاری خوای نهه خو له میشته بوو به پهین و داریاسیکی لی پوا.

له ولوهیش، خه سوو، کاتی که که ی فری دایه ناو ته ندوورو سو تاندی، جله کانی که که ی له بهر کرد و چوو هه مام. خه سوو زوژ به بووکه که ی دهچوو.

خه‌سو، بانگی موو هه‌لگری کرد. مووه‌لگر هات مووی ده‌م و چاوی هه‌لگرت و پو‌دره‌ی لێدا. شکلی وه‌کوو کچه‌که لیهات ده‌تگوت کچیکی چوارده‌ سالییه. دوا‌ی چهند پو‌ژی، کو‌ره‌که هاته‌وه. که چوو‌ه ژوو‌ره‌وه، دایکی ده‌ستی به‌ گریان کرد. کو‌ره‌که، که چاوی پیکه‌وت، وایزانی ئەمه ژنه‌که‌ی خۆیه‌تی پینی گوت:

چ بو‌وه؟ بو‌چی ده‌گری؟

گوتی:

دایکت مرد.

کو‌ره‌که گوتی:

چون؟ به‌ راست؟

گوتی:

ئه‌ری به‌ خوا.

کو‌ره‌که نه‌یزانی ئەمه دایکیه‌تی. تیر بو‌ دایکی گریا. (ده‌) پو‌ژ پینچوو، کو‌ره‌که زو‌ر په‌ست و بی‌تاقه‌ت بوو. دوا‌ی مانگیك، داریاسه‌که رسکاو بوو به‌ دره‌ختیکی ته‌واو. کو‌ری سو‌لتان چوو‌ه ناو باخ بو‌ ئه‌وه‌ی ده‌ستنو‌یژ بشوا. داریاسه‌که‌ی دی گه‌ش و ته‌ر بوو. گوتی: لای ئەم داریاسه‌ ده‌ستنو‌یژ هه‌لده‌گرم. له‌ کاتی ده‌ستنو‌یژ شووشتند و لووله‌ی مه‌سینه‌که‌ی به‌ داره‌که کهوت. داره‌که، که لووله‌ی مه‌سینه‌ی پیکه‌وت، به‌ ده‌نگ هات و گوتی:

ئو‌ی! من یاسم، من یاسم. تو‌خوا له‌ یاس مه‌دن! من له‌ باوکم بووم. له‌ قلله‌ق به‌ خێوی کردم. کو‌ری سو‌لتان عه‌بای خۆی ئی لوول دام و بردمییه‌وه. له‌ خۆی ماره‌ کردم و گواستمییه‌وه. دایکی کو‌ره‌که منی کوشت و خۆی کرده‌ ژنی. عه‌جایبه، من پازیم....

کو‌ری سو‌لتان باش گو‌یی ئی نه‌بوو، پو‌یشت. پو‌ژی دووهم، دووباره‌ هات له‌ نزیک داریاسه‌که ده‌ستنو‌یژی شووشت. مه‌سینه‌که‌ی به‌ داره‌که کهوت. داره‌که به‌ ده‌نگ هات و گوتی:

ئو‌ی! من یاسم، من یاسم. تو‌خوا له‌ یاس مه‌دن! من له‌ باوکم بووم. له‌ قلله‌ق، به‌ خێوی کردم. کو‌ری سو‌لتان عه‌بای خۆی ئی لوولدام و بردمییه‌وه. له‌ خۆی

ماره‌کردم و گواستمیوه. دایکی کوپه‌که منی کوشت و خوئی کرده ژنی. عه‌جایبه، من پازیم...

که وای گوت، نه م جاره کوپه‌که باش گوئی لی بوو، گوتی:
. به‌خوا ده‌لیم مه‌سینه‌یه‌کی تری لی‌بدهم! مه‌سینه‌یه‌کی تری له داره‌که دا. داره‌که
عه‌ینی قسه‌ی بو کرد. کوپه‌که گوتی:

. عه‌جایب!

ئینجا گوتی:

. به‌خوا نه‌م جاره‌ش مه‌سینه‌یه‌کی تری لی‌بدهم.
دیشان مه‌سینه‌که‌ی له داره‌که‌دا. داره‌که عه‌ینی قسه‌ی کرد. کوپه‌که پیی گوت:
. وهره ده‌روه.

داره‌که پیی گوت!

. بوو.

کوپه‌که گوتی:

. خووم ده‌کوژم.

داریاسه‌که خوئی راوشاندو بوو به ئافره‌ت.

کوپه‌که دیتی نه‌مه ژنی خویه‌تی. په‌نجه‌ی خوئی گه‌ست و گوتی: ئاخ! که‌واته
ئه‌وه‌که‌ی تر دایکه‌مه. ژنه‌که‌ی برده‌وه مائی. ده‌ستی دایه شمشیر و دایکی دایه
به‌ر شمشیران و کوشتی. ژنه‌که‌ی له ژووری خوئی دانا و به‌و په‌ری شاد و خوئی
ژیان.

لای ئیوه بووین و هاتینه‌وه.

* * *

۲۲- کوری وهزیر و دوسته‌کھی

هه‌بوو نه‌بوو...

وه‌زیریک هه‌بوو، کوریکي هه‌بوو. کوره‌که براده‌ری خویرپی و گهنده‌لی هه‌بوو. هه‌ر خه‌ریکی به‌زم و رابواردن بوو. نه‌و کوره‌پاره‌ی به‌قهرز ده‌دانی. هه‌موو به‌قهرزی کوره‌که ده‌وله‌مهند بوون و دوکانیان له‌بازاره‌کانی به‌غدا کرده‌وه. وه‌کوو بازارپی هه‌راجخانه و نه‌وانه...

پوژئی، باوکی کوره‌که نه‌خوئش کهوت و نه‌میری هه‌قی به‌جی گه‌یاند. که باوکی مرد، کوره‌که ده‌ستی له‌گه‌ل براده‌ره‌کانی تیکه‌ل کردو ده‌ستی به‌تخشان و په‌خشان کردنی پاره‌و میراتی باوکی کرد. دایکی له‌خه‌فته‌ی نه‌وه‌ی کوره‌که‌ی نه‌م هه‌موو پاره‌یه به‌هه‌ده‌ر ده‌دا وه‌زگی داو مرد. بیست روژ دوا‌ی مردنی دایکی، کوره‌که که‌وته سه‌ر ساجی عه‌لی و عه‌شته‌بای نه‌ما. براده‌ره‌کانی هه‌موو لی‌ی ته‌کانه‌وه. هه‌لسان و دانیشتنیان له‌گه‌لدا نه‌ما. کوره‌که به‌جو‌ری قه‌لو‌ش و مایه‌پو‌وچ ده‌رچوو یه‌ک قه‌رو‌ش، یان یه‌ک فلسی نه‌ما. چوو‌ه لای براده‌ره‌کانی داو‌ای چه‌ند قه‌رو‌شیکي لی‌کردن. گوتیان:

. برو، بابە، برو! پارەمان لە کوی بوو بتدەینی!!
کۆرەکە پێداهات کەل و پەلی مالهەوی فرۆشت. مانگیك به پارەکە ی ژیا. کە
پارەکە ی تەواو بوو، ئەم جارە خانووەکە ی فرۆشت. ماوەیەکی تر بە پارە ی
خانووەکە ژیا. تا ئەویشی هەموو خەرج کرد. ئەو پوژە ی هیچی نەما بو
شەرەکە ی چوو لە قاوێخانە پالی دایەو. بەیانی، پارە ی جگەرە و فراوینی
نەبوو. لە داخان چوو سەر گوژی دایک و باوکی لە دەرەو ی شار. لەوی پالی
دایەو و خەوی لی کەوت. خۆی کۆرە وەزیریکی قوژو دەم و چاو سوور و سپی
بوو. کە پوژی بەسەردا هەلات، رەنگی وەکوو رەنگی سیوی لیها ت. نووستبوو،
خانمیک بە خوو بە قەرەواشەرە بەویدا هات. خانم چاوی بە کۆرەکە کەوت،
ئەشقی بوو. بە قەرەواشەکە ی گوت:

. برو ئەم گەنجە بە خەبەر بیئە.

کۆرەکە، کە بە خەبەر هات. خانم پیی گوت:

. ئەو بوچی لیژە نووستوی؟

کۆرەکە گوتی:

. پوژگار پشستی تیکردووم. بەدبەخت و بیچارە بوویم.

خانم پیی گوت:

. بنگومان برسیتە و پارەشت نییە!

کۆرەکە گوتی:

ئەری بەخوا!

خانم گوتی:

. هەستە بەگەلم کەو!

کۆرەکە لە گەل خانم چوو. خانم بردییەو مالی خۆی. جیی بو پراخت. دەستە

بەرگیکی لەبەر کرد. فراوینی بو هیئا و دەرخواردی دا. ئینجا پیی گوت:

. هەستە با گەمە و سوحبەت بکەین.

دەستیان بە گەمە و سوحبەت کرد. کۆرەکە (دە) جار بە ژنەکە شاد بوو. ژنەکە

هەندی پارە ی دایی و پیی گوت:

. ئەمرو برو، بەیانی وەرەو!

ئەم خانمە ژنی یەکی له برادره کانی کۆرەکه بوو. ئەوانە ی پارە و مالیان خواردبوو. بەلام کۆرەکه نەیدەزانی. کۆرەکه چوو بە بازار تووشی میردی خانمەکه هات. سەلامی لێکرد. کابرا لێی وردبوووە و جل و بەرگ و زەبوونی خۆی له بەردا دی. سەری سوپما و گوئی:

. فلان، ئەم جل و بەرگەت له کوی بوو؟ ئەم پارەیهت له کوی بوو؟

کۆرەکه گوئی:

. برام هەر لێگه پێ! خوا بۆی ناروووم! با بۆت باس بکەم: (لەبەر ئەوەی نانی ئیله لۆم نەبوو، له خەمان و له بی پارەییان چوومه گۆرستان و له سەر گۆزی دایبام خەوتم. نووستبووم، خانمیک هات ئەوها و ئەوها بوو. منی برده مانی خویان پارە و دەسته بەرگیکی دامی و نزیکە ی (دە) جاریش پێی شاد بووم.

برادره که گوئی:

. ئەتو بە راستیتە!؟

برادره که زانی ئەو خانمە ی باسی دەکا، ژنی خۆیه تی! قینی جوشاو بە

کۆرەکه ی گوئی:

. باشە، پێی نەگوئی سبەینی بچیتەوه لای؟

کۆرەکه گوئی:

. با، گوئی:

. بەیانی نیوهرۆ وەرەوه.

پوژی پاشی، میردی خانم چوو دەرەوه. زۆری پی نەچوو دۆسته که ی هات. فراوینی خواردو لی بوونەوه، ئینجا کۆرەکه هەستا و بەربوو گیانی خانم: جاریک، دوو جار... لهو کاتەدا میردی خانم له دەرگای دا. خانم کۆرە ی دۆستی له ناو سندووق شاردهوه. میردی خانم چوو ژورەوهوه، چاوی له کۆرەکه گێپرا، نەیدۆزیهوه. دووبارە چوو دەرەوه. که ئەو چوو دەرەوه، خانم دۆسته که ی لەناو سندووقه که دەرینا و تیر له گەل یەك جووت بوون. خانم دیسان هەندی پارە و دەسته بەرگیکی تازه ی دایه کۆرەکه. کۆرەکه چوو دەرەوه، چوو لای برادره که ی (واته: میردی خانم). کابرا زەبوون و دەسته بەرگیکی تری خۆی لهبەر کۆرەکه بیینی، عاجباتی ماو گوئی:

. ئەمڕۆیش چوویتە لای خانمەكە؟

كوپهكە گوتی:

. ئا. چووم. دواى ئەوهى فراوینمان خوارد، دەستمان بە بەزمى خۆمان كرد. لەو

كاتەدا، مێردەكەى هاتەوه، لە دەرگای دا. خانم لەناو سندووقى نام.

براندەرەكەى پێى گوت:

. تۆى لەناو سندووق شاردهوه؟

كوپهكە گوتی:

. ئا.

كابرا گوتی:

. پێینەگوتى بەیانیش بچیتەوه؟

كوپهكە گوتی:

. با.

كابرا گوتی:

. سەعات چەند دەچیتە لای؟

كوپهكە گوتی:

. گوتى: نيوەرۆ وەرەوه!

مێردى خانم وەخت بوو لەپەكان شەق ببا. پۆژى پاشى، نيوەرۆ، كوپهكە چوو

لای خانم. خانم خواردنى بو ئاماده كرد. كوپهكە فراوینى خواردو كە لى بوەوه

هەستا بە خزمەتى خانم گەيشت. لەو سەرۆ بە نەدا، مێردى خانم هاتەوه و لە

دەرگای دا. خانم دۆستەكەى لەناو حەسیرىك لوول داو لە قوژبنىك بە دیوارى

هەلپەسارد. مێردەكەى بە هەشتاوى خۆى بە ژورویدا كرد. دوو دەبانچەى بە

دەستەوه بوو. بە هەردوو دەبانچە تەقەى لە سندووقەكە كرد. ژنەكە پێى گوت:

. ئەیهەرۆ، ئەوه چیتە پیاویژگە؟! بۆچى تەقە لەو سندووقە دەكەى، بیسمیلا!!

شیت بووى، چییە؟ دەلێى ئەقڵت لە سەر نەماوه!

كابرا سندووقى كردهوه، هیچى تیدا نەبوو. كە كەسى نەدیتەوه، بە توورەى

چوو دەرهوه. خانم دۆستەكەى لەناو حەسیر دەرھینا. ئیشى خۆیان تەواو

كرد. خانم هەندى پارەو دەستە بەرگیكى تری داى و پێى گوت:

. به یانیش وهره وه!

کورکه ره پویشت. چوو له لای برادره که ی. برادره که ی دیتی کورکه دیسان دهسته بهرگیکی تری ئەمی له بهره. وای وپماو گوتی:
. ئەمپویش چووینه لای خانمه که؟
کورکه گوتی:

. ئا. ئەری به خوا، ئەمپویش به خزمه تی گهیشتم.

پوژی سینیهم، دیسان له کاتی گه مه و سوحبه تی خانم و کورکه که دا، میردی خانم به تهنگای هاته وه. ئەم جاره خانم کورهی دۆستی له ناو حهوزی ناوی حهوشه شارده وه. کورکه تهنیا سهری به دهره وه بوو. ژنه که کودوویه کی دهسه سهری داهینا. دوو کونی بو دیتن و کونیکي بو زاری تیکرد و پینی گوت:
. که پیاوه کهم هاته ژوره وه، یارییه کی له گه ل ده کهم. ئەم کودووه ی سه سهری تو ده کهینه نیشانه و ناوکه میوه ی تیده گرین. که ئەو تیی گرت، تو سهرت لابه ره و لی مه گه ری نیشانه که ی بییکی و که من تیم گرت، خو ت مه جولیینه بو ئەوه ی نیشانه که بییکم.

ئوسا خانم ههستا دهرگای له میرده که ی کرده وه. کابرا هاته ژوره وه. چه قویه کی گه وه ی به دهسته وه بوو. په لاماری حهسیری داو به چه قو وهریگه راییی و له ت وپه تی کرد. خانم گوتی:

. ئەیه رو، پسمام، بو وا ده که ی؟

کابرا به تو په یی گوتی:

. ویستم ئەو چه قویه تا قی بکه مه وه.

ئینجا هه مو ماله که به دوا ی کورکه که دا گه را، نهیدۆزییه وه. خانمیش ته ماشای ده کرد. چوو له لای کودووه که ی ناو حهوزی حهوشه و گوتی:

. حورمی. ئەمه چییه؟

خانم گوتی:

. هیچ، کودوویه که لی ره داناهه. ئەوه تو چت به سه هاتوه؟ هه جاره ی دیینه ژوره وه، ده لیی له سه ناگری! دوینی سندووقت دابه ره ده بانچان و ئەمپویش حهسیرت به چه قو ئەنجن ئەنج کرد. ئەوه تو گومانی چی له من ده که ی؟ ماده م

وای لیها، ئەم کۆدووهم لیژە داناوه، وەرە ناوکه میوه‌ی تیی بگرین. ئەگەر تۆ لیئت داو من لیئم ئەدا، تهنیا به جلی بهرم له‌م ماله‌ دهرم که. ئەگەر من لیئم داو تۆ لیئت ئەدا، من تۆ دهر ده‌که‌م و هیچت ناده‌می تهنیا جلی بهرت نه‌بی. کابرا گوتی:

. باشه، رازیم.

کابرا ده‌ستی دایه‌ ناوکه میوه‌یه‌ک و هاویشتی، که هاویشتی، دۆستی ژنه‌که کۆدوو‌ه‌که‌ی له‌بەر لاداو کابرا نه‌پینکا. خانم پیی گوت:

. هه‌سته هه‌ی گه‌واد! برو دهره‌وه!

میژده‌که‌ی دهرکرد. کابرا به‌ غه‌مباری چوو‌ه دوکانه‌که‌ی. خانم چوو دۆسته‌که‌ی له‌ ناو چه‌وزی ئاو دهره‌ینا و ده‌سته‌به‌رگینکی تازه‌ی کرده‌بهر. کۆرکه‌ه رویشت. خانم داوای لیکرد به‌یانیش بیته‌وه. کۆرکه‌ه رازی بوو. کۆرکه‌ه یه‌کسه‌ر چوو‌ه لای براده‌ره‌که‌ی. براده‌ره‌که‌ی پیی گوت:

. ها، ئەم‌رویش چوو‌یته‌ لای؟

کۆرکه‌ه گوتی:

- ئا. که خه‌ریکی ئیشی خۆمان بووین، میژده‌که‌ی هاته‌وه. خانم منی له‌ ناو چه‌وزی ئاو شارده‌وه. کۆدوو‌یه‌کی له‌سه‌ر سه‌رم داناو خانم له‌گه‌ل میژده‌که‌ی گره‌ویان کرد. کۆدوو‌ه‌که‌ه بکه‌ن به‌ نیشانه‌و هه‌ر که‌سی کۆدوو‌ه‌که‌ی پینکا، ماله‌که‌ه به‌ هه‌موو ناو ماله‌وه‌ بو‌ئو بی. که میژده‌که‌ی ناوکه میوه‌ی له‌ کۆدوو‌ه‌که‌ه گرت، من خۆم لارکرده‌وه لی نه‌گه‌رام کۆدوو‌ه‌که‌ه بیکی. به‌لام که خانم ناوکه میوه‌ی له‌ کۆدوو‌ه‌که‌ه گرت، خۆم راست راگرت و خانم کۆدوو‌ه‌که‌ی له‌ سه‌ر سه‌ری من پینکا. خانم کابرای دهرکرد و کابرا به‌ خه‌م و خه‌فەت مائی به‌جی هیشت و رویشت.

میژدی خانم چوو‌ه ماله‌ باوانی خانم و گوتی: حال و مه‌سه‌له‌ی خانم له‌وه‌دایه. پینان گوت:

. با بو‌ به‌یانی بی.

به‌یانی، ماله‌ باوانی خانم خواردنیان لینا و کۆرکه‌ه‌یان داوه‌ت کرد. که داوه‌تیان کرد، دایکی خانم بانگی خانمی کرد و هو‌ی ئه‌و داوه‌ته‌ی بو‌روون کرده‌وه.

خانم چووه ماله باوانی و پشیله‌که‌ی له‌گه‌ل خوی برد. کاتی دوسته‌که‌ی هات و دانیشت، خانم پشیله‌که‌ی به‌ره‌للا کرد و هه‌لیدا بو لای دوسته‌که‌ی. کوره‌که پشیله‌که‌ی ناسییه‌وه و زانی ئه‌وه ماله باوانی خانمه و ئه‌مه ئیشی می‌ردی خانمه. روویان تیکرد و گوتیان:

. ئیی! ده هه‌قايه‌تی دوستی خوتمان بو بگیره‌وه که ئه‌شقت بووه و هه‌موو پوژی ده‌چی به خزمه‌تی ده‌گه‌ی.

کوره‌که گوتی:

. باشه. هه‌قايه‌ته‌که‌تان له سه‌ره‌تاوه تا کو‌تایی بو ده‌گیره‌وه:

(پوژی)، مایه پوچ ده‌رچووم. عه‌شته‌بای خوام نه‌ما. چوومه گو‌پستان و له سه‌ر گو‌پری دایبایم خه‌وتم. نه‌ختی، خه‌وتم خانمیکی زور جوان هات پیی گوتم: ها، ئه‌وه بوچی لیره نووستووی؟ دیاره برسیته و پارته نییه!. گوتم: ئه‌ری به خوا. خانمه‌که منی برده‌وه مالی خو‌یان. داینام و خواردنی بو هی‌نام. که نام خوارد، هه‌ستام ئیشی خوم له‌گه‌ل کرد و پویشتم. پیی گوتم: به‌یانی وهره‌وه. پوژی دووم، چوومه‌وه لای فراوینم خوارد و ئیشی خوم له‌گه‌ل کرد. می‌رده‌که‌ی به سه‌ردا هاته‌وه. خانم منی له ناو سندووق شارده‌وه. می‌رده‌که‌ی هاته ژوره‌وه. گه‌را که‌سی نه‌دو‌زییه‌وه و پویشتم. که ئه‌و پویشتم، خانم له ناو سندووقه‌که ده‌ری هی‌نام. ده‌سته به‌رگیکی نویی له به‌رکردم و پیی گوتم به‌یانی بچمه‌وه لای. پوژی پاشی، بو نیوه‌پو، چوومه‌وه لای و فراوینم خوارد و له خواردن بوومه‌وه. به خانمه‌وه خه‌ریک بووم. ئیشی خوم له‌گه‌ل ته‌واو نه‌کردبوو، می‌رده‌که‌ی هاته‌وه. خانم ئه‌م جاره له‌ناو هه‌سیر شاردمییه‌وه. که می‌رده‌که‌ی هاته ژوره‌وه، ده‌تگوت چاوی سوور بووه. هه‌ر رایکرد بو لای سندووقه‌که و دایه به‌ر ده‌بانچان و تیکی شکاند. کردییه‌وه که‌سی تیدا نه‌بوو. پوژی سییه‌م، دیسان چوومه‌وه لای خانم و ده‌ستم پیکرد به خزمه‌تی بگم می‌رده‌که‌ی هاته‌وه. ئه‌م جاره خانم له ناو هه‌و‌زی ئاو شاردمییه‌وه و کودوویه‌کی له‌سه‌ر سه‌رم دانا. می‌رده‌که‌ی هاته ژوره‌وه، گه‌را که‌سی نه‌دو‌زییه‌وه. هاته لای کودووه‌که و به ژنه‌که‌ی گوت: ئه‌مه چییه؟ ژنه‌که گوتی: هه‌ی گه‌واد، تو هه‌موو پوژی دنیته‌وه ئه‌م ماله ده‌پشکنی ئایا هیچ به‌دگومانیت له من دیوه. وهره گه‌رو بکه‌ین. ناوکه

میوه بگرینه ئەم کودوو. ئەگەر تو لیتداو من لیم ئەدا. لەم ماله دهرم بکهو چی
لەم ماله ههیه هه‌مووی بو خۆت. ئەگەر من لیم داو تو لیت ئەدا، لەم ماله دهرت
دەکم. کاتی کابرا ناوکه میوه‌ی له کودووکه گرت، له پر له خه و پاپه‌ریم دیتم
له‌ناو گو‌پستانه‌که‌م و ئەمه هه‌مووی خه‌ونه ده‌یبینم!

باوک و براکانی خانم گو‌تیان:

. یانی ئەمه هه‌مووی خه‌ون بوو؟

کو‌په‌که گو‌تی:

. ئە‌ی چی بوو؟ ئەوه‌ی دیم هه‌مووی خه‌ون بوو!

به‌ می‌ردی خانمیان گو‌ت:

. هه‌ی گه‌واد! ده‌ته‌وی ناومان بزیننی و ناموسمان بیه‌ی؟

لی‌ی هه‌ستانه‌وه ئەنجن به ئەنجنیان کرد. به‌ کو‌په‌که‌یان گو‌ت:

. تو ئەم ژنه‌ت ده‌وی؟

گو‌تی:

به‌لی.

خانم گو‌تی:

. منیش ئەم کو‌په‌م ده‌وی.

ژنه‌که‌یان له‌ کو‌په‌که‌ ماره‌ کرد و ژن و می‌رد به‌ شادی و خو‌شی ژیان. کو‌په‌که‌

که‌ل و په‌لی ک‌پ‌ی و ده‌ستی به‌ مامه‌له‌ کرد. وه‌کو‌و جاران که‌ باوکیکی وه‌زیری

ده‌وله‌مندی هه‌بوو ئەوها ده‌وله‌مهند بووه‌وه. کو‌شکیکی بو‌ خو‌ی دروست کرد و

له‌ گه‌ل ژنه‌که‌یدا به‌ شادی و به‌خته‌وه‌ری ژیان.

لای ئیوه‌ بووین و هاتینه‌وه.

* * *

۲۲- كچهى قوفلدراو

ههبوو نهبوو...

سولتانىك ههبوو، سى كوپى ههبوو: گهوره و ناوهنجى و بچووك، پوژى، كوپى گهوره مولهتى له باوكى وهرگرت بۇ ئهوهى بچىته پاوو شكار، سولتان مولهتى دا. كوپهكه پويشت. لهسهر ئهسپهكهيهوه مامزىكى دى شاخىكى زيپرو شاخىكى زيپو بوو. پاوى نا. له مامزهكه غارو لهو غار تا مامزهكه گهيشته خانوييهك. مامزهكه چووه ناو خانووهكه. كه مامزهكه چووه ژورهوه، كوپهكه له سوارى ئهسپهكهى دابهزى. ئهسپهكهى لهبهر دهرگاي خانووهكه بهستهوهوه و به دواى مامزهكه دا چووه ژورهوه. ديتى خانوو باخىكى خوشه! قهرهواشيك لهوى بوو. كه قهرهواشهكه چاوى به كوپهكه كهوت، هاته لايهوه و جگهرهيهكى پيشككesh كردو پيى گوت:

. ئهمر كه چت دهوى!

كوپهكه گوتى:

. ئهو مامزهم دهوى كه تازه هاته ئيزه!

قهرهواشهكه گوتى:

. ئهمه مامز نييه، ئهمه كچه.

كوپهكه گوتى:

. من ئەمەم دەوی.

قەرەواشەکه چوو سەلال بۆ لای کچهکه و خەبەری دایی و هاتەرە گوتی:

. خانم دەلی: با بیته سەلال بۆ لام.

کۆرەکه چوو سەلال بۆ لای کچهکه. کچهکه پێی گوت:

. وەرە یاری شەترەنج بکهین، ئەگەر تۆ بردتەرە، شووت پێدەکه، ئەگەر منیش

بردمەرە، دیسان هەر شووت پی دەکه.

کۆرەکه له دلی خۆیدا گوتی: باشه، ئەو بوو!! چ من لهو ببهمهوه و چ ئەو له من

بیاتەرە، هەر بۆ من! کچهکه سەرپۆشی فری دا، قزێ دەرکهوت. کۆرەکه کاتی

چاوی به جوانیی کچهکه کهوت، ناگای له یاری نهما. کچهکه لێی بردەرەو

بانگی کرد:

. میرغەزەب، وەرە له سەری ئەم کۆرە بده.

کۆرەکه هەر هەندە ی زانی شیریی گهیشته سەر ملی. سەریان بپری و سەرەکه یان

هەلواسی.

سوڵتان به دواي کۆرەکه ی گهرا نەیدۆزیهوه. کۆرەکه ی هەر نههاتەرە، برای

ناوهنجی به دواي برایدا چوو. ئەویش مامزەکه ی دی. که دیتی پاوی نا.

کۆرەکه پاوی دناو مامزەکه له پیشی هەلدهات تا گهیشتنه خانووهکه و

مامزەکه چوو ژوورهوه. کۆرەکه تا بهردەرگای خانووهکه غاری دا. لهوی له

ئەسپهکه ی دابهزی. ئەسپهکه ی بهستهوه و چوو ژوورهوه دیتی ئەمه کۆشک و

سەراو باخیکی خوشه. قەرەواشیک به دەمییهوه هات و پێی گوت:

. به خیر بیی! ئەمر که، چت دەوی؟

ئینجا جگەرەیهکی پیشکەش کرد. کۆرەکه گوتی:

ئەو مامزەم دەوی که تازه هاته ئێره.

قەرەواشەکه پێی گوت:

. ئەمه مامز نییه! ئەمه کچه.

کۆرەکه گوتی:

. من ئەمەم دەوی.

کچهکه له سەرەوه هاواری کرد:

. لینگه‌ری بێته سه‌لال.

كوپه‌كه سه‌ره‌كه‌وته سه‌لال بو ژووری كچه‌كه و كه چاوی به كچه‌كه كه‌وت، له‌به‌ر
جوانییه‌كه‌ی له هوش خوی چوو.

كچه‌كه پێی گوت:

. وهره یاری شه‌تره‌نج بکه‌ین. نه‌گه‌ر تو بردته‌وه، شووت پێده‌که‌م و نه‌گه‌ر منیش
بردمه‌وه، دیسان هه‌ر شووت پێده‌که‌م.

كوپه‌كه گوتی:

. باشه.

ئینجا كچه‌كه په‌چه‌ی لادا و قژی ده‌ره‌كه‌وت. ده‌ستیان به یاری كرد. كوپه‌كه هه‌چ
هوشی لای یارییه‌كه نه‌بوو. له دلی خویدا گوتی: گویم لی نییه‌ چ من له
بیه‌مه‌وه چ نه‌و له من بیاته‌وه هه‌ر می‌ردم پێده‌کا. زور زه‌ینی نه‌دایه یارییه‌كه.
كچه‌كه لێی برده‌وه و بانگی كرد:

. میر غه‌زه‌ب! وهره له سه‌ری ئەم كوپه‌ بده.

كوپه‌ هه‌ر هه‌نده‌ی زانی شیرێ گه‌یشه‌ سه‌ر مل. سه‌ریان بپری و سه‌ره‌كه‌یان
هه‌لواسی.

دوای چهند پوژی، سولتان گوتی:

. ئەم دوو كوپه‌ چوونه كوی؟ و چییان لیهات؟ خواجه چ بکه‌م؟!

كوپه‌ بچووكه‌كه سواری ئەسپ بوو و بو‌ی ده‌رچوو. گه‌یشه‌ ناو جه‌رگه‌ی
بیابان. مامزه‌كه‌ی دی. كه مامزه‌كه‌ی دی په‌نجه‌ی خوی گه‌ست و گوتی:

. ناخ! هه‌بی و نه‌بی ئەمه براکانی كوشتووم. با بو‌م پاره‌ستی. كوپه‌كه به‌ری دایه
دوای مامزه‌كه‌. مامزه‌كه‌ را‌یکرد و هه‌لات. له مامزه‌كه‌ غار له پێشه‌وه‌و له كوپه‌كه‌
غار له دوایه‌وه‌. تا مامزه‌كه‌ گه‌یشه‌ خانووی گو‌رین و چوو ژووره‌وه‌. كوپه‌كه‌
به‌ دوایدا چوو ژووره‌وه‌. كو‌شكێکی به‌ ته‌نه‌نه‌ بوو. قه‌ره‌واشه‌كه‌ به‌ ده‌مییه‌وه‌
هات و جگه‌ره‌یه‌کی پێشكه‌ش كرد و كوپه‌كه‌ جگه‌ره‌یه‌کی كێشا و پشوویه‌کی دا.
قه‌ره‌واشه‌كه‌ پێی گوت:

. فه‌رموو! ئەمر كه‌، چت ده‌وی؟!

كوپه‌كه گوتی:

. ئه‌و مامزهم ده‌وی که تازه هات ئیره.
قه‌ره‌واشه‌که گوتی:
. ئه‌مه مامز نییه. ئه‌مه کچه!
کو‌په‌که گوتی:
. من ئه‌مه‌م ده‌وی.
کچه‌که گوئی لی‌بوو. بانگی قه‌ره‌واشه‌که‌ی کرد گوتی:
. لی‌یگه‌ری با بیته سه‌لال.
کاتی کو‌په‌که ئه‌مه‌ی گوئی لی‌بوو، به قه‌ره‌واشه‌که‌ی گوت:
- برو پپی بلی: ئایا میوان بو خانه خوی ده‌چینه سه‌لال، یان خانه خوی بو
میوان داده‌به‌زیتته خواری؟!
قه‌ره‌واشه‌که چوو قسه‌که‌ی به کچه‌که گوت.
کچه‌که گوتی:
. خانه خوی بو میوان داده‌به‌زیتته خواری.
کو‌په‌که گوتی:
. که‌واته با ئه‌و بیته خواری!
کچه‌که هاته خواره‌وه، گوتی:
. فهرموو، چت ده‌وی؟!
کو‌په‌که گوتی:
. تو‌م ده‌وی.
کچه‌که گوتی:
. وهره یاری شه‌تره‌نج بکه‌ین. ئه‌گه‌ر تو‌ بردته‌وه، شووت پیده‌که‌م و ئه‌گه‌ر منیش
بردمه‌وه، دیسان هه‌ر شووت پیده‌که‌م.
کو‌په‌که زانی ده‌یه‌وی ته‌فره‌ی بدا. یاری له‌گه‌ل کرد به‌لام هه‌چ می‌شکی خوی به
کچه‌که و به جوانیی کچه‌که‌وه خه‌ریک نه‌کرد. ده‌ستی یه‌که‌می ئی برده‌وه. که
کچه‌که دیتی کو‌په‌که ده‌ستی یه‌که‌می لی‌برده‌وه، په‌چه‌ی لادا و قژی خوی
ده‌رخست. کو‌په‌که هه‌ر گویشی پینه‌دا. ده‌ستی دو‌وه‌میشی لی‌برده‌وه. کچه‌که

خووی له پێش پووت و قووت کرده‌وه. له‌گه‌ڵ ئەمه‌شدا کۆرپه‌که ده‌ستی
سینیه‌میشی لی‌برده‌وه. کچه‌که بانگی کرد:
میرغه‌زه‌ب، وهره له سه‌ری ئەم کۆرپه‌ بده.

میرغه‌زه‌ب هات بو‌ ئەوه‌ی شیری له ملی ب‌دا. کۆرپه‌که شیره‌که‌ی له ده‌ست
ده‌ره‌ینا و سه‌ری میرغه‌زه‌بی ب‌ری.
کچه‌که که ئەمه‌ی بی‌نی، گو‌تی:

. که‌وتمه سه‌ر به‌ختی خوا و به‌ختی تو! من له م‌رووه ژنی تو‌م.
کۆرپه‌که هه‌ستا جلی له‌به‌ر کچه‌که دا‌که‌ند بو‌ ئەوه‌ی ئیشی خووی له‌گه‌ڵ ب‌کا دی‌تی
عه‌وره‌تی به‌ حه‌فت قوفل کلیل دراوه! پێی گو‌ت:

. کوا کليلة‌کان!؟

کچه‌که گو‌تی:

. لای ب‌رامن.

کۆرپه‌که گو‌تی:

. ب‌رات له کو‌ییه؟

کچه‌که گو‌تی:

. ب‌رام له میسه‌ره. ب‌رو لای و کليلة‌کانی له کن بی‌نه.

کۆرپه‌که ده‌رگای له‌سه‌ر کچه‌که قوفل دا و سواری ئەسپ بو و پ‌ویشته. له
هه‌ورازان هه‌لکشا و له نشیوان دا‌کشا، نزیکه‌ی بیست پ‌وژ پ‌ویشته گه‌یشته ناو
میسه‌ر. لای‌دایه م‌الی پ‌یره‌ژنی‌ک. هه‌ندی زی‌ری دایه پ‌یره‌ژن و له جی و پ‌یی ب‌رای
کچه‌که‌ی پ‌رسی.

پ‌یره‌ژن پ‌یی نیشان دا.

کابرا کو‌شکی‌کی له ده‌م پ‌ووبار هه‌بوو. هه‌موو پ‌وژی کورسییه‌کی له‌به‌ر ده‌رگای
م‌اله‌وه دا‌ده‌نا و دا‌ده‌نیشت سه‌یری پ‌ووباری ده‌کرد.

کۆرپه‌که (ده) لیره‌ی دایه پ‌یره‌ژن و پ‌یی گو‌ت:

. پ‌یره‌ژن، ب‌رو ده‌سته جلی‌کی ژنانم بو‌ ب‌ک‌ره.

پ‌یره‌ژن پاره‌که‌ی وه‌رگرت و چ‌وو قوماشی ک‌ری و جله‌که‌ی دووری. کو‌پی
سو‌لتان جله‌که‌ی کرده‌ به‌ر. ئەوه‌نده جوان بو و ده‌تگوت مانگه. ریش و سمی‌لی

خوئی تاشی وه کوو ژنانی لیهات. که جلی ژنانی کرده بهر دهستی دایه
گوژیهک و چوو ئاو له پوو بار بینئ. کابرا دیتی ئەم کچه گوژه پر ئاو دهکا و زۆر
ناپوا، ئاوهکه دهپرژئی و دووباره دهگه پرتهوه.

کابرا کۆیلهکهی خوئی نارد و گوئی:

. به دوو ئەم کچه دا برۆ، بزانه دهچینه کوی؟

کابرا له دئی خویدا گوئی:

. به راستی کچیکي جوانه!

کوپی سولتان زانی کابرا یهکیکی به دوودا نارد. چوووه مائی. کۆیلهکه
مالهکهی پی زانی و به نیشانی کرد. کوپی سولتان به پیره ژنی گوت:

. داپیره! خاوهنی ئەم کۆشکه دهنیریته لات، دهلی: دهمهوی ئەو کچهی خوتانم
بدهنی. تو رازی به. ها، ئەوه سه د لیرهت بدهمی. له شهوی پهردهدا بو خوت
پراکه و خوت دهربازکه.

پیره ژنهکه رازی بو!

پوژی پاشی، بو داخواری کچهکه هاتنه لای پیره ژن. پیره ژن رازی بو. دواي
ههفتهیهک بهربوودی هاتن و گواستییا نهوه. کابرا چوو له گهلیا بخوای. پیی
گوت:

. ههسته جیگا راخه.

(بووک) گوئی:

. پهلهی چیته؟ وه ره با جاری بچین توژیک پیاسه بکهین.

کابرا گوئی:

. باشه با بچین.

له ژووری سه ره وه بوون. هاتنه خواره وه. کچهکه زۆر پرساری له کابرا کرد. تا
گهیشتنه لای ناشیک. (بووک) پرسی:

. ئەمه چییه؟

کابرا گوئی:

. ئەمه ناشه!

(بووک) پائیکی به کابرا وه ناو فری دایه بنی ناشهکه.

کابرا بهربوهوه و گوتی:

. ناخ! نهوه چ بوو!؟

(بووک) گوتی:

. پراوهسته جاری چت دیوه؟ من کچ نیم، کورم! نهگه کلیلای قوفلهکانی خوشکتم نهدهیتی، هه نیتستا دهتکوژم.

کابرا گوتی:

. کللهکان له ژورهوه، له ناو دولآبدان. برۆ بیانبه!

کورپهکه چوهه سهروهه بو ژورههکه. کللهکانی هیئاو رایکرد.

مالی کابرا بهیانی چاوهپریان کرد زاوا هه نههاته دهرهوه. چوهه ژورهوه دیتیان کهسی تیدا نییه. به دوایدا گهران. گهیشتنه لای ناشهکه، گوئیان له ناله نالیک بوو. چوهه خوارهوه، دیتیان کابرا له بنی ناشهکه کهوتوهه. پییان گوت:

. نهوه چییه؟ چت بهسهه هاتوه؟

گوتی:

. بو خاتری خوا دهرمیئن.

که له بنی ناشهکه دهریان هیئا. له هوش خوئی چوو. گولویان له دهم وچاوی پرژاند. به هوش خوئی هاتوهه و پیی گوتن:

. (بووک) کچ نهبوو. زرته زهلام بوو! تهفرهی دام. پرۆن پیرهژن بگرن.

چوهه مالی پیرهژن سهیریان کرد نهماوه. کاتی کورپهکه کابرای فری دایه بنی ناش، کلکیکی پیبوو. به کلکهکه لیی دهاو دهیگوت:

. نهمه کلکی گایه، یان کلکی نییرییه!؟

کاتی کوری سولتان کللهکانی هیئاو له شار دهرچوو. مالی زاوا گوتیان:

. با کورپهکهمان ببهینه چولهوانی بو نهوهی بای بالی خوئی بدا.

خیوهتیان بردو له دهرهوه ههلیان دا. چهند روژیک مانهوه. کورپهکه لهگهپانهوه دا، تووشی عارهبیگ هات. پیی گوت:

. ها، نهمه (ده) لیرهت بدهمی. نهمه کلکه بگروه برۆ لای نهو کابرایهه و پیی بلی:

. نهمه کلکی گایه؟ یان کلکی نییرییه!؟

کاتی کابرا گوئی لهه قسهیه بوو، گوتی:

. ئەمه خۆیه‌تی بیگرن!

کابرای عاره‌بیان گرت و تیرو پریان لێداو فریاندایه‌ زیندان. که‌چی کوپه‌که
کلێله‌کانی برد. سواری ئه‌سپه‌که‌ی بوو و ملی پێی گرت و پوێشت. نزیکه‌ی
بیست پوژ پوێشت. گه‌یشه‌وه‌ مالی که‌که. له‌ ده‌رگای دا. گوتیان:

. کێیه‌؟

گوتی:

. منم.

که‌که‌ پێی گوت:

. به‌ خێر بێیه‌وه‌! کلێله‌کانت هینا؟!

گوتی:

. به‌لێ!

کوپه‌که‌ قوفله‌کانی کرده‌وه‌. چون بوو وه‌کوو خۆی بینی. دووباره‌ قوفله‌کانی
له‌سه‌ر کلێل دایه‌وه‌. نزیکه‌ی مانگیك له‌ لای مایه‌وه‌. ئه‌وسا به‌ ژنه‌که‌ی گوت:
. هه‌سته‌ بچینه‌ لای باوکم.

ژنه‌که‌ی برد و گه‌رایه‌وه‌ لای باوکی و له‌ ده‌رگای دا. باوکه‌ به‌ دیداری کوپه‌که‌ی
شاگه‌شکه‌ بوو. یه‌کتريان ماچ کردو باوکی پێی گوت:

. کوپم، ئه‌و ماوه‌یه‌ له‌ کوی بووی؟ ئه‌ی براکانت چیان لێهات؟

کوپه‌که‌ گوتی:

. براکانت ئه‌م که‌ه‌ کوشتوونی. چ ده‌لێی؟ چی لێ بکه‌ین؟ بیکوژین.

باوکه‌ گوتی:

. نا کوپم. وازی لێ بینه‌. ئه‌وه‌ی چوو چوو!

نزیکه‌ی بیست پوژ، ئاهه‌نگی زه‌ماوه‌ندیان گێراو شای و هه‌لپه‌رکیان کرد.
ئینجا مالی کوپه‌که‌ که‌که‌یان برده‌ هه‌مام و شووشتیان و هینایان له‌ ژوره‌وه‌
دایاننا. شه‌وی هه‌ینی کوپه‌که‌ چوو په‌رده‌ و له‌ گه‌ل که‌که‌ نووست. بو به‌یانی
دیارییه‌کی پیشکه‌ش کرد. زیافه‌تیکێ گه‌وره‌یان کردو هه‌موو عاله‌میان داوت
کرد. که‌ زیافه‌ت ته‌واو بوو، هه‌موو بلاوه‌یان کردو ئه‌وانیش به‌ شادی و خوشی
به‌ یه‌که‌وه‌ ژیان.

كوپه‌كه، كه ده‌هاته‌وه مانی، قوفله‌كانی ژنه‌كه‌ی ده‌كرده‌وه و كه ده‌چوو ده‌ره‌وه،
قوفله‌كانی كلیل ده‌دایه‌وه. باوكی پینی گوت:
. كوپم، ئەم قوفلانه بشكینه! نه‌وهك ژنه‌كه‌ت له‌بەر ئەم قوفلانه را ده‌كا. ئەگەر
قوفله‌كان بشكینی، بپوات پی‌ده‌كا و راناكا.
كوپه‌كه قوفله‌كانی شكاند. ژن و می‌رد به شادی و به‌خته‌وه‌ری ژیانیان برده‌ سەر
تا پیمیردیان هاته‌ سه‌رو پوچی كیشان.
لای ئیوه بووین و هاتینه‌وه.

* * *

٢٤- سى كچه بازرگانى ئۆينباز

ههبوو نهبوو...

بازرگانىك ههبوو، بازرگانىكى به هيزو تاقهت بوو. هر خوا به هيزو تاقهته!!
سى كچى به ميړدى ههبوو.

بوژى، باوكيان نه خوش كهوت و دواى نزيكهى (ده) بوژ، كوچى دواىى كرد.
ناشتيان و پرسهيان بو دانا. بازرگانهكه مالىكى زورى ههبوو. كچهكان چوونه
لاى قازى بو نهوهى مالهكهيان بو بهش بكا. چوون و گوتيان:

. نهى قازى ئىسلام، پيكمان بينه و به پيى شرع مالهكهمان بو دابهش بكه.
قازى گوتى:

. هيچ پارهم له ئيوه ناوى. به لام دهبى يهكه و ههقايه تيكم بو بگيرنهوه به سر
خوتان هاتبى.

كچه گه ورهكه گوتى:

. جهنابى قازى با يهكه م جار من ههقايه تى خومت بو بگيرمهوه:

(جهنابى قازى، من ميړدهكه م زورى خوش نه دهويستم. باشه، نه گهر پياوى

ژنهكهى خوى خوش نهوى. ژنهكه چ بكا؟ كويوه بچى؟ ناي نيشى خراب بكا؟!)

قازى گوتى:

. نا.

كچهكه گوتى:

. هه چهنده خوّم دهراننده وه، ناوپی ئی نه ده دامه وه. پوژی، گوتم: به خوا ده بی
فیلکی لی بکه م. چوومه لای نهو خاوه ن مه یخانه ی میرده که م شه رابی ئی
ده خوارده وه. پیّم گوتم:

- مه یخانه چی، سه د لیره ت ده ده می ریّم بده دهرگایه ک بو ناو نه م شوینه
بکه مه وه.

گوتم:

. باشه.

کرکارم هیئا و دهرگام کرده وه. ئینجا به مه یخانه چیم گوتم:

. مه یخانه چی، ده مه وی نوینیک له ژیرزه وی لی بده م. له مائی خوّمه وه بو ناو
مه یخانه ی تو.

مه یخانه چی گوتم:

. باشه.

چووم وه ستام هیئا و پیّم گوتم:

- وه ره له م ماله وه تا مه یخانه ی فلانه جووله که نوینیکم بولی ده. ها، بگره!
ئه مه دوو سه د لیره.

وه ستا گوتم:

. باشه.

وه ستا چوو که پووچی کپی و ده ستی به هه لکوئین و هه لبه ستنی نوینه که کرد.
نزیکه ی چوار مانگ به ئیشه که وه خه ریک بوو. نهوسا ئی بووه وه. له مائی
خوّمانه وه به ناو نوینه که دا چوومه ناو مه یخانه ی جووله که که و پیّم گوتم:

. ئه ی جووله که، ها، ئه مه بیست لیره! که میرده که م هات، من لیره دیمه دهری.

له به رده میدا سه ما ده که م. پیی مه لی که من ژنی نهوم، با نه زانی!

جووله که که گوتم:

. نا. پیی نالیم.

نهوسا چوومه ژووری خوّم. خوّم به ههفت قه لهم نارایشته دا. پوډره م له ده م

وچاومدا و جلم کرده به رو چووم له ناو مه یخانه که ده ستم به سه ما کرد.

میرده که م هاته مه یخانه و منی بینی. که منی بینی گوتم:

. عه‌جایب ئه‌مه ژنی منه؟!

ئه‌وه‌نده‌ی لیم وردبووه‌وه دیتی وه‌کوو ژنی ئه‌وم. زۆر توورپه بوو. هه‌ستا چووه دهره‌وه. جه‌نابی قازی، که ئه‌و چووه دهره‌وه، زانیم ده‌چیته‌وه مائی. خیرا به ناو نوینه‌که‌دا گه‌رامه‌وه مائی. جلی سه‌مام دا‌که‌ندو خۆم به‌ چیشته‌ لی‌ئانه‌وه خه‌ریک کرد.

می‌رده‌که‌م به‌ پرتاوی هاته ژووره‌وه و گوتی:

. عه‌جایب ئه‌وه مه‌سه‌له چییه؟!

دوو‌باره چووه دهره‌وه. جه‌نابی قازی، که ئه‌و چووه دهره‌وه، دیسان جلی خۆم گو‌ژی و به‌ ناو نوینه‌که‌دا چوومه‌وه مه‌یخانه‌وه ده‌ستم به‌ سه‌ما کرد. می‌رده‌که‌م هاته مه‌یخانه‌وه که‌ چاوی به‌ من که‌وت، گوتی:

. عه‌جایب! ئه‌وه مه‌سه‌له چییه?!

زۆر توورپه بوو. هه‌ستا گه‌رایه‌وه مائی. منیش به‌ ناو نوینه‌که‌دا چوومه‌وه مائی. جلی سه‌مام دا‌که‌ندو خۆم به‌ جل شووشته‌وه خه‌ریک کرد. که هاته‌وه، دیتی دانیشتووم جل ده‌شۆم، گوتی:

. عه‌جایب! ئه‌وه مه‌سه‌له چییه?!

دوو‌باره چووه دهره‌وه. چووه‌وه مه‌یخانه. تا ئه‌و گه‌یشته ئه‌وی، من به‌ ناو نوینه‌که‌دا چووه مه‌یخانه‌وه ده‌ستم به‌ سه‌ما کرد. که منی بینی سه‌ما ده‌که‌م، چه‌قۆی دهره‌ینا ویستی له‌ خۆی بدا. به‌لام ساردبووه‌وه و چووه دهره‌وه. که ئه‌و چووه دهره‌وه، منیش چوومه‌وه مائی. می‌رده‌که‌م ئه‌م جاره نه‌هاته‌وه مائی خۆمان. چووه مائی باوکم و پئی گوتن:

. وهرن سه‌یر که‌ن، کچه‌که‌تان بو‌ته سه‌ماکه‌را!

هاتن که‌سیان نه‌دی. جووله‌که‌ی ئاره‌قفرو‌شیان سو‌یند دا داخۆ ئه‌وه‌ی ئه‌و پیاوه ده‌لی‌ راسته؟ یان راست نییه؟!

کابرای جووله‌که‌ گوتی:

. نه‌خیر، خوا نه‌کا. ئه‌م قسه‌یه چییه؟ کی‌ شتی وای بیستووه؟

مائی باوکم هاتنه‌ لام له‌ ماله‌ره دیتیان هه‌موو گیانم ته‌نی مه‌نجه‌له. خه‌ریکی چیشته لی‌ئانم. به‌ پیاوه‌که‌یان گوت:

. هه‌ی ته‌ره‌س، ده‌ته‌وی نامووسمان ببه‌ی و شه‌ره‌فمان بشکیینی؟!
وه‌ریگه‌رانی نه‌وه‌نده‌یان لی‌دا تا قنیا‌تیا‌ن له‌به‌ر ب‌ری. جه‌نابی قازی، نه‌مه بوو
هه‌قايه‌تی من!
قازی گو‌تی:

. وه‌ی خوايه له‌م چيروکه عاجباتییه!! هه‌موو ماله‌که....
ویستی بلی: بو‌تویه. کچی ناوه‌نجی گو‌تی:
. راوه‌سته جه‌نابی قازی با منیش هه‌قايه‌تی خو‌مت بو‌بگيرمه‌وه:
(جه‌نابی قازی، می‌ردی منیش منی خو‌ش نه‌ده‌ویست. له‌ دلی خو‌مدا گو‌تم: نه‌و
ده‌یووسه بو‌چی منی خو‌ش ناوی؟! چووم تیپی چالغیم به‌ کری گرت و هی‌نام.
جه‌نابی قازی، تیپه‌که ده‌ستیان به‌ مو‌سقا لی‌دان کرد. می‌رده‌که‌م هاته‌وه گو‌تی:
نه‌مه چیه‌؟! یه‌کسه‌ر چووه ده‌ره‌وه. زانیم ده‌چی که‌س و کاری من دینی. به
تیپی چالغیم گو‌ت:
. هه‌ستن برون.

نه‌وانیش رو‌یشتن. مالم شووشت و خو‌م به‌ نان کردنه‌وه خه‌ریک کرد. که‌س و
کارم هاتن. دیتیا‌ن سه‌رقالی نان کردنم. به‌ می‌رده‌که‌میا‌ن گو‌ت:
. تو‌ چو‌ن قسه‌ی وا له‌ سه‌ر کچی ئی‌مه ده‌که‌ی?
تی‌ی و‌روکان تا فه‌راقی هه‌نته‌ی له‌به‌ر برا لی‌یان دا. جه‌نابی قازی، نه‌مه بوو
هه‌قايه‌تی من. هه‌قايه‌ته‌که‌ت پی‌ چو‌نه‌؟!)
قازی گو‌تی:

. به‌راستی هه‌قايه‌تیکی سه‌یره!
ئینجا گو‌تی:
. هه‌موو ماله‌که...

ویستی بلی: بو‌تویه. کچی گچکه هه‌لیدی‌ی:
. راوه‌سته جه‌نابی قازی، با منیش هه‌قايه‌تی خو‌م بکه‌م:
(جه‌نابی قازی، منیش می‌رده‌که‌م خو‌شی نه‌ده‌ویستم. گو‌تم: چ بکه‌م؟ چ نه‌که‌م؟
چو‌ن فی‌لیکی لی‌ دابمه‌زینم؟ می‌رده‌که‌م ده‌چووه خان و بازرگانی ده‌کرد. شتی
ده‌کپی و ده‌فروشته‌وه. جه‌نابی قازی، بو‌ژی می‌رده‌که‌م چووه ده‌ره‌وه. گه‌رام

یهکی بدوزمه وه کت و مت به میرده کهم بچی. ریم کهوته بهر دوکانی بهر بهرینک. بهر بهر که له دوکانی خوئی کاری ده کرد. کت و مت میرده کهم بوو. پیم گوت: کاکه، زه حمت نه بی وه ره قسه یه کم هیه ده مه وی له گه لت بکه م. پیی گوت: ئافره ت چت ده وی؟ پیم گوت: وهره له گه لم بچین ئیشیکم پیته. هینامه وه مائی و پیم گوت: با پیت بلیم:

. یه کهم جار تو وه کوو برامی. سویندت به گوپی پیغه مبه ر بو ده خو م شتی هیه ده مه وی بیکه م بو یه تو م هینا وه ته ئیره. ها، فهرموو ئه مه سه د لیره. ده مه وی خو ت فییری کارو هه لئسو که وتی میرده کهم بکه ی. ده بی فییری له بهر کردنی جله کانی بی و بچیته خان و خو ت فییری ژمیریاری بکه یت و بزانی کی شتی ئی ده کپی و کی شتی پی ده فروشی. گوتی: باشه!

له ماله وه ژوو ریکم دایی به سه ر رینگادا ده پروانی بو ئه وه ی فییری ره فت و پرونی میرده کهم بی. بهر بهر به دوو مانگ فییری هه موو شته کانی میرده کهم بوو. پروژی پاشی، بهر بهر م ناره حه مام. ده سه ته بهرگیکی پوشته م له بهر کرد. رینک وه ک میرده که می لئه ات. هه چ که س. زوو که م له میرده که می جیا نه ده کرده وه. پیم گوت: ها، ئه مه کلیل! پرو دوکانی میرده کهم بکه وه و ئیش بکه. ئه و چوو ه خان بو ئه وه ی ئیش بکا، منیش دهرمانی بیهوشیم دهرخواردی میرده کهم دا. هه لمگرت و برده چو ل و بیابان. جله پوشته و به نرخه کانم له بهر دا که ندو که چه جلیکی پیسی درا درام له بهر کرد. چوو مه لای کاروانچییه ک و پیم گوت:

. ها، فهرموو سه د لیره ت بده می. ئه م پیا وه له گه ل خو ت ببه شاریکی دوورو تا سالیکی تر نه یه ئینته وه. ئه و سا که هینا ته وه سه د لیره ی تریشته دده می. ئیستا بی هوش بووه. که به خه بهرت هینا پیله قه یه کی لیده و بلی: هه سه ته! کاروانچییه که پیله قه یه کی لیدا و گوتی: هه سه ته! میرده کهم به شله ژاوی هه سه تا. چاوی هه لگلو فت. کاروانچی مستیکی له تیله قه ی پشتی دا. میرده کهم چاوی کرده وه سه ییریکی خو ی کرد. دیتی له چو ل و بیابان دایه و جلیکی شرو وری له بهر ه. گوتی: ئه مه چییه؟! کاروانچی کو له مستیکی تری لیدا. میرده کهم گوتی: کاکه، من فلانه بازرگانم. زور ده وله مه ندم. کاروانچی پیی گوت: هه سه ته

هه ی مهلعوونی کوری مهلعوون! پائی پیوهنا و سواری کهرنکی کرد و له گهل
خوی برد. هر لی ددا و دهیگوت: کویره. لهزکه. خیرا برو!
میرده کهم تهنته نه و سهنته نه ی پیشووی له بیر چوره وه. تووشی
دهرده سهرییه کی دژوار هات. دوی سائیک، کاروانچی هاته وه و له بیابان
خستی. میرده کهم له بهر شه که تی و لیدان و شه و نخوونی خهویکی قوولی
لیکهوت. کاتی کاروانچی دیتی خهوتووه، هاته لام. پیم گوت: هیئاته وه؟!
(هموو جاری که کاروانچی له بازرگانه که ی ددا. بازرگانه که دهیگوت: بوچی
لیم دده ی؟! کاروانچی دهیگوت: نه وه (خوبه) ی خیرانتته. بوچی خوشت
ناوی.)

که کاروانچی گوتی: هیئاومه ته وه، چووم به نجم لیدا و هیئامه وه مائی و وه کوو
جاران نوینم بو راخست. میرده کهم برده همام و شووشتم و پاکم کرده وه. که
شووشتم جله کانی خویم کرده وه بهر و هیئامه وه له ناو نوین دامنا و دهرمانی
هوئشیار بوونه وهم دایی. بهنجکه بهری دا. به لام هر له خهودا بوو. به ناگام
هیئا. که به خه بهر هات دیتی له مال و شوینی خویه تی. به چه په ساوی پیی
گوتم:

. نه مه چییه؟!

گوتم:

. چ چییه؟ خهونت دیوه؟

چاری هه لگلو فت و گوتی:

- نه خیر خهون نییه. پیش ئیستایش کاروانچی لییده دام و دهیگوت: خهونت
دیوه. به لام به خوا خهونم نه دیوه!!

ئهوسا خه بهرم بو بهر بهر نارد و گوتم:

. برام، ماوه که ته واو بوو. فهرموو بروره وه. ها، نه مهیش سه د لیره ی ترا!

بهر بهر رویشتم. چوومه لای میرده کهم و پیم گوت:

. ههسته برو خان بو سهر ئیشی خوئا!

میردم ههستا چووه خان و دوکانی کرده وه و له سهر دوکان دانیشنت.
کوئمپیا له یه کی بو هات. کابرا به دهستی خوی کمپیا له که ی دایی و پیی گوت:

. پاره کهم بدهری.

میرده کهم گوتی:

. پاره ی چی؟

گوتی:

- خوت دوینی کۆمپیا له کهت مۆر کرد. کابرا هر واقی و پما. میرده کهم، که هاته وه، چی پرویدا بوو، بو ی گیرامه وه. جه نابی قازی، نه مه بوو هه قايه تی من. هه قايه ته کهت پی چۆنه؟ نیستا پاره که بو کی ده بی؟

قازی گوتی:

. کچم، پاره ی باوکت و پاره ی من و هر چی هه مه، هه مووی بو تو!
کچه کان گه رانه وه مالی. کچه بچوو که که له گه ل میرده که ییدا به شادی و گوشادی
ژیان.

لای نیوه بووین و هاتینه وه.

* * *

۲۵- کچی چیلکه کەر

هه‌بوو نه‌بوو...

سولتانیك هه‌بوو، كورنكى هه‌بوو دايك و باوكى زور خوشيان ده‌ويست. پوژى،
باوكى پيى گوت:

. كورم، وهره با دوتمامى خوتت بو بخوازم.

كوپه‌كه گوتى:

. نا، باوكه من نامه‌وى دوتمامى خوم بينم.

ئينجا چووه دهره‌وه. سى په‌رى هينا به دايكى گوت:

. دايكه ژنيكم بو بخوازه وه‌كوو ئەم په‌رانه بى. په‌ره‌كان يه‌كيان سى و يه‌كيان

سوورو يه‌كيان ره‌ش بوو. گوتى: ژنيكم ده‌وى وه‌كوو ئەم په‌ره سپيه سى بى.

چاوو بروى وه‌كوو ئەم په‌ره ره‌شه ره‌ش بى و پوومه‌تى وه‌كوو ئەم په‌ره سووره

سوور بى.

دايكى گوتى:

. كورم تو كومه‌له دوتمامىكت هه‌يه، دوتمامىكت بينه.

كوپه‌كه گوتى:

. شتى وا نابى. ژنيكم ده‌وى ره‌نگى ئەم سى په‌ره‌ى تىدابه‌ى.

دایکی عه بای له خوئی داو چووه دهره وه. یهک مانگ گه پرا. گه یشته مائی چیلکه که ریک. کچیکیان هه بوو نهو مهرجانه ی تیدا بوو که کوپه که دهیه ریست. دایکه گه پرایه وه به کوپه که ی گوت:

. کچیکم له مائی چیلکه که ریک دوزیوه ته وه. نه وه یه که تو ده ته وی.

کوپه که گوتی:

. گرنگ نییه. باوکی چیلکه که ره. برو داخوایی بکه و ماره یی بیره.

دایکه پاره ی برد و کچه که ی له کوپری خوئی ماره کرد. پاش چهند پوژی، که س و کاری کچه که جیازی بووکیان هیئا و له ژوره وه دایاننا. پوژی پاشی، بووکیان گواسته وه. که دوتمامه کانی کوپه که زانیان پسمامه که یان کچیکی هیئا وه خه سیه ته کانی نه وها و ناوهایه! بانگی قووله پره شی کوپری سولتانیان کرد.

بیست لیره یان دایی و پنیان گوت:

. برو لای پسمامه که مان و پیی بلی:

. جه ناب! نه م ژنه چییه بویان هیئاوی؟ نافره تیکی پره شی وه کوو من وایه!

قووله پره شه که چووه لای ناغاکه ی و پیی گوت:

. جه ناب، نه م ژنه چییه بویان هیئاوی؟ نافره تیکی پره شی وه کوو من وایه!

کوپه که گوتی:

. به راستیته!؟

قووله پره شه که گوتی:

. نه ری به خوا!

کوپری سولتان زور توپه بوو. به قووله پره شه که ی گوت:

. برو به ماله وه مان بلی من شهوی زاوایی نایه مه وه مائی. دهسته نوینیکم بو بنیرنه ناو باخ!

قووله پره شه که یه که م جار گه پرایه وه لای دوتمامه کانی کوپه که و پپراگه یانندن که قسه که ی به کوپه که گوتوه. نینجا چووه مائی سولتان. دایکی کوپه که خه ریکی ریکخستنی جیازی بووک بوو. قووله پره شه که پیی گوت:

. کوپه که ت ده لی شهوی زاوایی نایه مه وه مائی. دهسته نوینیکم بو پره وانهی ناو باخ بکه ن.

دایکه، که ئەم قسه‌یه‌ی بیست، زۆری پێ ناخۆش بوو. زانی ئەمه کاری بوختانی دوتامه‌کانی کۆپه‌که‌یه‌تی. زۆر به چاکی مانی رێک خست و ده‌سته نوینیکی بو کۆپه‌که‌ی نارده ناو باخ.

کۆپی سولتان نزیکه‌ی بیست مانگ له ناو باخ مایه‌وه.

دایکی له په‌ستا خه‌به‌ری بو‌ده‌نارد: کۆرم وه‌روه! ژنه‌که‌ت جوان و جینله! چاوه‌ریت ده‌کا. وه‌روه سه‌یری که! ئەگه‌ر وا نه‌بوو بمکوژه! کۆپه‌که‌یش هه‌موو جارێ وه‌لامی بو‌ده‌نارده‌وه، ده‌یگوت: من ئەو ژنهم ناوی!

پوژی، کچه‌که له خه‌سوی پرسى:

پووری، کۆپه‌که‌ت له کوپیه؟

ژنه‌که گوتى:

له ناو باخه!

کچه‌که گوتى:

کام باخ

ژنه‌که گوتى:

له ناو باخی خو‌مانه! باخه‌که‌مان ده‌وری چاره‌که سه‌عاتیک لی‌ره ده‌وره.

کچه‌که کاتی به‌مه‌ی زانی، ده‌سته‌به‌رگیکی پیاوانی کرده‌به‌رو عه‌گالیکى زوبی‌ری له‌سه‌رناو سواری ئەسپ بوو. پویش‌ت تا گه‌یشته باخه‌که. ده‌رگای پال دا سه‌یری کرد کراوه‌ته‌وه. بانگی کرد:

باخه‌وان، وه‌ره وه‌ره، ده‌رگا بکه‌وه!

گوئی سوورم به‌ه‌ری، زێری سوورت ده‌ده‌می!

باخه‌وان ده‌رگای کرده‌وه. چوونه ژووره‌وه. کچه‌که هه‌ندی پاره‌ی دایه باخه‌وان و چووه ناو باخ. له دوو می‌رده‌که‌ی گه‌را نه‌یدو‌زییه‌وه. می‌ردی چوو بووه پاو. که کچه‌که می‌رده‌که‌ی نه‌دیته‌وه، (ئاخر چوو بووه پاو) ده‌ستی دایه ته‌وریک و هه‌موو نه‌مامه‌کانی ژێر دارخورماکانی داپاچی و چووه ده‌ره‌وه. سواری ئەسپه‌که‌ی بوو و گه‌پایه‌وه. کۆپی سولتان له پاو هاته‌وه. چووه ناو باخ دیتی هه‌مووی داپاچراوه. گوتى: ئەوه مه‌سه‌له چیه؟ هه‌موو نه‌مامه‌کان داپاچراون؟! بانگی باخه‌وانی کردو پێی گوت:

. کوره، وهره. ئەوه مه‌سه‌له چیه؟!

باخه‌وان گوتی:

. ئەفه‌ندی کورێک هات له‌ دهرگای باخی داو گوتی:

باخه‌وان، وهره وهره، دهرگا بکه‌وه!

گوتی سوورم بده‌ری، زی‌ری سوورت ده‌ده‌می!

دهرگام لێ‌کرده‌وه. گهنجیکی قۆز بوو. ده‌تگوت مانگه. ده‌تگوت گورجیه.

کورپی سولتان گوتی:

. به‌یانی من خۆم ده‌شارمه‌وه. ئەگه‌ر هات دهرگای لێ‌که‌وه. ده‌یگرم!

پوژی پاشی، کچه‌که ده‌سته‌به‌رگیکی نوێی کرده‌ به‌ر هه‌مووی ئاوژێر بوو. سوار

بوو و چوو. کورپی سولتان زۆر چاره‌پێی کرد. که سه‌یری کرد که‌س نه‌هات

چوووه‌ راوو شکان. که ئەو رویش‌ت کچه‌که هات. دهرگای پال دا دیتی

کراوه‌ته‌وه. له‌ دهرگای داو بانگی کرد:

باخه‌وان، وهره وهره، دهرگا بکه‌وه!

گوتی سوورم بده‌ری، زی‌ری سوورت ده‌ده‌می!

باخه‌وان دهرگای کرده‌وه. کچه‌که ئەوه‌نده جوان بوو. که باخه‌وان چاوی پێ

که‌وت، هۆشی له‌ خۆی نه‌ما. کچه‌که چوووه‌ ناو باخ و به‌ دوا‌ی می‌رده‌که‌یدا گه‌را.

گه‌را نه‌یدو‌زییه‌وه. هه‌موو دارخورماکانی برییه‌وه و گه‌رایه‌وه مائی. پاش

قه‌یری، کورپی سولتان هاته‌وه سه‌یری کرد دهرگا کراوه‌ته‌وه و باخه‌وان له‌ هۆش

خۆی چوووه. به‌ ئاگای هینا و پێی گوت:

. ئەوه مه‌سه‌له چیه؟

گوتی:

. ئەفه‌ندی کوره‌که هات. که چاوم پێ‌که‌وت، ئەوه‌نده جوان بوو، هۆشم له‌ خۆم

نه‌ما و به‌ربوومه‌وه.

کوره‌که گوتی:

. به‌یانی ناچمه‌ راو!

پوژی سییه‌م، کاتی چیشته‌نگاو، کچه‌که سواری ئەسپ بوو و هات له‌ دهرگای

داو گوتی:

باخه‌وان، وهره وهره، دهرگا بکه‌وه!

گوئی سهوزم بدهری. زیبری سوورت ددهمی!

باخهوان دهرگای کردهوه. کچهکه چووہ ژوورهوه. کوپی سولتان گرتی و گوئی:
- تو کیئی؟ (وایزانی پیاوه) بوچی هه موو پوژی دئی دارو درهختی ئەم باخه
دهبریتهوه؟
کچهکه گوئی:

. دیم و دهبینم کهس نییه. بویه درهختهکان دهبرمهوه.

کوپی سولتان، که چاوی به کچهکه کهوت وایزانی کوپه. له گهل ئهوه شدا
ئه شقی بوو. کچهکه پیی گوت:
. وهره یاری شه ترهنج بکهین.

سه عاتیگ یارییان کرد. نهوسا کچهکه به پیاسه دهستی به هات وچوکرد.
پهلزپیکی دارخورمای له پی راچوو برینداری کرد. کوپی سولتان دهسهسپری
خوی دهرهینا و برینه کهی بو بهستهوه. نهو دهه می کوپی سولتان خهریکی
بهستنهوه می برینی کچهکه بوو، کچهکه به دزی سهعاتی له گیرفانی کوپه که
دهرهینا و شار دبییهوه. ئینجا روخسهتی ئی خواست و گوئی:
. به خاتری ته!

کچهکه چووہ مالهوه و به خهسووی گوت:

. پووری، راهسته بزانه چون کوپه کهت دینهوه ئیره؟!

کوپی سولتان چاوه پیی سواره می گورینی کرد، نه هات. له شروان نه خوش
کهوت و خهبری بو کهس و کاری نارد و گوئی:
. جل و بهرگه کانم بو بنیرن.

دهزگیرانه کهی جلهکانی کوپه کهی هینا و دهسهسپه کهی له ناو ناو دایه
قوله پره شه که بوئی بیا. کوپه که، کاتی جلهکانی کردهوه و چاوی به
دهسهسپه کهی خوی کهوت، هه واقعی وپما. گوئی:

- ئەم دهسهسپه له کوی هات؟ به قوله پره شه کهی گوت. قوله پره شه که گوئی:
نازانم!

حهفته می پاشی، کوپه که ناردی جلی خاوینی تری بو بنیرن. دهزگیرانه کهی ئەم
جاره سهعاته کهی بو له ناو جلهکان ناو قوله پره شه که جلهکانی بو کوپه که برد.
کوپه که جلهکانی کردهوه. که چاوی به سهعاته که کهوت گوئی:

. عه‌جایب! ئه‌وه مه‌سه‌له چیه؟
خه‌به‌ری بو‌ دایکی نارد. حال و مه‌سه‌له‌یه‌کی ئاوها هه‌یه. ئه‌وه چیه؟ ئه‌وه کیه
له لاتان؟

دایکی خه‌به‌ری بو‌ ناردوه. گو‌تی:

. ده‌زگیرانه‌که‌ی تو‌یه له لاما‌ن.

کو‌ره‌که‌ با‌خه‌که‌ی جی‌ هینشت و یه‌کسه‌ر گه‌رایه‌وه مائی. که چاوی به
ده‌زگیرانه‌که‌ی که‌وت. گو‌تی:

. ئای عه‌جایب! ئه‌ی بو‌چی قول‌ه‌شه‌که ئه‌م قسه‌یه‌ی بو‌ کردم و گو‌تی: کچه‌که
هیچ جوان نییه. وه‌کو‌و من ره‌شه!!

له دوا‌ی قول‌ه‌شه‌که‌ی نارد. قول‌ه‌شه‌که‌هات. کو‌ره‌که‌ پئی گو‌ت:

. ئه‌وه کی ئه‌و قسه‌یه‌ی فی‌رکردی؟ که هاتی پینت گوتم. پیم نه‌لئی هه‌ر نیستا
ده‌تکوژم.

قول‌ه‌شه‌که گو‌تی:

. ئه‌فه‌ندی دو‌ت‌مامه‌کانی خو‌ت ئه‌مه‌یان فی‌رکردم!

کو‌ره‌که له سه‌ری قول‌ه‌شه‌که‌ی داو له دوو دو‌ت‌مامه‌کانی نارد و هه‌مووی
کوشتن. سه‌ر له نو‌ی ئاهه‌نگی زه‌ماوه‌ندی سازدا. بوو به شایی و هه‌له‌په‌رکی.

چو‌وه لای کچه‌ و پئی گو‌ت:

. ئه‌وه تو‌ بووی ده‌هاتیه‌ ناو باخ؟

گو‌تی:

. به‌لئ. من بووم!

کو‌ره‌که کچه‌که‌ی چهند خو‌ش ده‌ویست، سه‌د هه‌نده‌ی تری خو‌ش ویست و به
شادی و به‌خته‌وه‌ری ژیان.

لای ئیوه بووین و هاتینه‌وه.

* * *

۲۶- کچی سولتان و کوری شیخی عاره بان

هه بوو نه بوو...

سولتانیک هه بوو، کچی هه بوو. کچه که پسمامیکی گوشتفروشی هه بوو. نهو گوشتفروشه کوره جنوکه بوو. دهیتوانی خوئی بخاته سهر شکلی ههر شتیکی که بیهوی.

پوژی، پسمامی ناریدییه هه جیبینی دو تمامه کی. کچه که رازی نه بوو شووی پی بکا. گوشتفروشه که گوتی:

. ناخ!! لهو جندهیه!! خو شووی پینه کردم. راهسته چی ئی بکه م!!

. شیخیکی عاره بان هه بوو. سی کوپی هه بوو. پوژی کوره گهره که گوتی:

. بو ههوا گورین ده چمه شاریکی ترو بای بالی خوم ده دم.

. رویشت چوه نهو شاره. که چوه ناو شار. یه که م جار مناره یه کی دی.

. کله سهری بنیاده می پیوه هه لواسرابوو. پرسی:

. نه مه چییه؟

گوتیان:

– نه مه ئیسی کچی سولتانه. هه رکه سی بجیته داخوازی. داوای ئی ده کا

هه قایه تیکی بو بگیریته وه به سهرخوی هاتبی. نه گهر کابرا هه قایه ته که ی

گیریته وه و کچه که به قسه هات، شووی پیده کات. نه گهرنا له سهری ده دا.

كوپه‌كه كاتێ بهم مه‌سه‌له‌ی زانی. چوو هه‌قايه‌تی كچه‌كه و باوكی كچه‌كه‌ی بێنی.
سه‌لامی كرد. باوكی كچه‌كه گوتی:
. فهرموو چت ده‌وی?
گوتی:

. هاتوو مه‌ته داخواری كچه‌كه‌ت.

باوكی كچه‌كه گوتی:

. كچه‌كه‌م ئه‌وه‌تا دانیشتوووه و مۆمدانی له‌ لایه. بپو هه‌قايه‌تی كچه‌كه‌ی بو بگێره‌وه و به
قسه‌ی بێنه و بو خووت بیهینه. كوپه‌كه گوتی:
. باشه.

كوپه‌كه چوو له‌ لای كچه‌كه. هه‌قايه‌تی كچه‌كه‌ی بو گێرايه‌وه به‌ مه‌سه‌له‌ی به‌ ده‌نگی
بێنی. به‌لام كچه‌كه هه‌یج مه‌ته‌قی ئیوه نه‌هات. كچه‌كه فهرمانی دا له‌سه‌ری كوپه‌كه
به‌ده‌ن.

پاش سالیك، برای ناوه‌نجی بۆی ده‌رچوو. ئه‌ویش چوو هه‌مان شار. چوو ناو
شار. به‌كه‌م جار مناره‌كه‌ی دی و به‌ مه‌سه‌له‌كه‌ی زانی و گوتی:
. من هه‌قايه‌تی بو ده‌گێرمه‌وه.

چوو له‌ لای كچه‌كه. ده‌ستی پێكرد. هه‌ر هه‌قايه‌تی گێرايه‌وه و گێرايه‌وه. به‌لام
كچه‌كه قوڵماتی نه‌كرد. كوپه‌كه هه‌ر هه‌نده‌ی زانی شیرێ له‌سه‌ر مله! سه‌ریان
بپری و كه‌له‌كه‌یان به‌ مناره‌كه‌وه هه‌ئواسی.

مانگیکی به‌سه‌ر داچوو، برای گچه‌كه‌ بۆی ده‌رچوو. به‌ كه‌شتی چوو سه‌فه‌ر. كه
گه‌یشه‌ ناوه‌راستی ده‌ریا. گه‌رداویك هه‌ئیکرد. هه‌موو كه‌شتیه‌كانی كاروانه‌كه
تێك و پێك شكان و هه‌چ كه‌سی له‌ كه‌شتیه‌كان دا بوون هه‌موو خنكان. ته‌نیا برا
گچه‌كه‌وه دوو پیاوی تر نه‌جاتیان بوو. هه‌ر سێکیان وه‌كوو برایانیان لیهات.
كه‌وتنه‌ سه‌ر ته‌خته‌ دارێك و به‌ مه‌له‌ چوو نه‌ ده‌ره‌وه بو سه‌ر دوورگه‌یه‌کی
گه‌وره‌ی پڕ دارو بارو خێرو بێر. كه‌ شه‌و داها، گوتیان:

. با له‌ ترسی جانه‌وه‌ری درنده‌ به‌ نۆره ئێشك بگرین. به‌كه‌م كه‌س كه‌ ئێشکی
گرت دارتاش بوو. دارتاش كه‌ دانیشت ئێشك بگری، پارچه‌ دارێکی هه‌ناو
په‌یکه‌ری كچه‌ی گه‌وره‌ی ئی دا تاشی. دارتاشه‌كه‌ نۆره‌ی ته‌واو بوو. نه‌فه‌ری

دووه‌می به ناگا هینا خۆی نووست. نه‌فه‌ری دووه‌م قوماش‌فرووش بوو. که په‌یکه‌ره داره‌که‌ی دی له‌سه‌ر شکی کچینکی گه‌وره بوو، له دلی خۆیدا گوتی: با ده‌سته به‌رگینکی بو‌بدوورم. قوماشی بپی و دوری و جله‌که‌ی کرده به‌ر په‌یکه‌ره‌که. نا ئه‌مه‌ی کرد، نۆزه‌ی ته‌واو بوو. نه‌فه‌ری سییه‌می به‌ خه‌به‌ر هینا و خۆی نووست. نه‌فه‌ری سییه‌م مه‌لا بوو. که مه‌لا به‌ خه‌به‌ر هات. دیتی ژنیک له‌وی وه‌ستاوه. چوه‌ه لایه‌ره، نه‌جوه‌لایه‌وه. ده‌ستی لیدا سه‌یری کرد ئافه‌ره‌تیکی داره. گوتی: به‌خوا دوو رکات نوێژ بو‌خودا ده‌که‌م و له‌خودا ده‌پاریمه‌وه به‌لکو پوچی به‌به‌ردا بکا. ده‌ستنویژی شووش و نوێژی دابه‌ست و دوو رکات نوێژی کرد و له‌خوا پارایه‌وه. که پوچ به‌به‌ر په‌یکه‌ری داری ژنه‌که‌دا بینئ.

بو‌سبه‌ینئ دیتیان په‌یکه‌ره‌که پوچی له‌به‌ر دایه. مه‌لا له‌خۆی ماره‌کرد و چوه‌ه کنی. له‌وی پویشتن. دواي چهند پوژنیک، گه‌یشتنه‌هه‌مان شار. له‌شار مالاوایینان له‌یه‌کدی کرد و لیک داب‌ران. کوپه‌که مناره‌یه‌کی دی که‌لله‌سه‌ری پیوه‌هه‌لواسرابوون. که‌لله‌سه‌ری هه‌ردوو براکه ئه‌میشی پیوه‌بوو. گوتی: ئای‌های! هه‌وارته له‌منئ! ئه‌مانه‌سه‌ری براکانی من بی‌ره‌هه‌لواسراون. پرسی ئه‌مانه‌بوچی کوژاون؟

گوتیان:

- هه‌رکه‌سی بچینه‌خوایینی کچی پاشا، ده‌بی هه‌قابه‌تیکی بو‌بگیرته‌وه به‌سه‌ر خۆی هاتبی و به‌قسه‌ی بینئ. ئه‌گه‌ر کچه‌که به‌قسه‌هات، شووی پیده‌کات و ئه‌گه‌ر به‌قسه‌نه‌هات، له‌سه‌ری کابرا ده‌دن. کوپه‌که گوتی:

. ناخ و سه‌د داخ! ئه‌م چنده‌یه‌ دوو براکه‌ی کوشتووم. چون بیکوژم؟ کوپه‌که چوه‌ له‌خانیک دابه‌زی. ده‌وری (ده) پوژنیک له‌وی مایه‌وه. له‌گه‌ل گوشت‌فرووشی پسمامی کچه‌که بوو به‌براده‌ر. ئه‌و پسمامه‌بوو یه‌که‌م جار داوای له‌کچه‌که کرد شووی پینکا و کچه‌که ره‌تی کرده‌وه. کوپه‌که بوو به‌هاوپیئ، پسمامی کچه‌که و وه‌کوو براینیان لیه‌ات. یه‌ک ده‌قیقه چیه‌ له‌یه‌ک دانه‌ده‌پران. پوژئ، کوپه‌که به‌پسمامی کچه‌که‌ی گوت:

— ده‌مه‌وی بچمه لای ئەو جنده‌یه که دوو براکه‌ی کوشتووم. ده‌مه‌وی هه‌قایه‌تیکی بو بگێرمه‌وه و شایه‌تی هه‌بی. ئەوسا ده‌یه‌نم و ده‌یکورژم. پسمامی کچه‌که گوتی:

. هه‌قایه‌ته‌که چیه؟

کوربه‌که هه‌قایه‌ته‌که‌ی له‌ سه‌ری هه‌تا بنی بو گێرایه‌وه. پسمامی کچه‌که گوتی: بلی هه‌قایه‌تیکی باشه!

ئینجا گوتی:

. هه‌ر خۆیشم ده‌بم به‌ شایه‌ت. من خۆم ده‌که‌م به‌ چۆله‌که‌ و ده‌چم خۆم له‌ ناو مۆدانه‌که‌ی ده‌شارمه‌وه. تو هه‌رچه‌نده‌ به‌شیک‌ی هه‌قایه‌ته‌که‌ت گێرایه‌وه. بلی: وایه؟ یان نا، مۆمدان؟ منیش ده‌لیم: به‌لی وایه!

پوژی پاشی، کوربه‌که چووه‌ مانی سولتان. له‌ ده‌رگای دا. ده‌رگایان کرده‌وه. سه‌لامی کرد. سه‌لامیان وهرگرته‌وه. گوتیان:

. فه‌رموو، ئەمرکه!

گوتی:

. هاتوومه‌ته‌ خوازیینی کچه‌که‌تان.

گوتیان:

. پڕو هه‌قایه‌تیکی بو بگێرمه‌وه‌وه به‌ سه‌ر خۆت هاتبی و شایه‌تت هه‌بی. ئەگه‌ر قسه‌ی کرد، می‌ردت پی ده‌کا و ئەگه‌ر هه‌یج قسه‌ی نه‌کرد، بزانه‌ سه‌رت به‌ بڕین ده‌چی.

کوربه‌که گوتی:

. باشه‌ رازیم!

کوربه‌که له‌گه‌ل خه‌لکه‌که‌ چووه‌ لای کچه‌که. کچه‌که له‌ ژووره‌وه‌ دانیشتبوو. مۆدانه‌که‌یشی له‌ نزیک ده‌رگا بوو. کوربه‌که چوو له‌ ته‌نیشته‌ مۆدانه‌که‌ دانیشته‌. خه‌لکه‌که‌ش له‌ سه‌ر ته‌خت دانیشته‌ن. خه‌لکه‌که‌ پێیان گوت:

. فه‌رموو بگێرمه‌وه.

کوربه‌که گوتی:

. باشه‌ بو‌تان ده‌گێرمه‌وه. فه‌رموون گوی بگرن:

(پوژی) به که شتی چوومه سه فهر گه یشتینه ناوه راستی ده ریا. گهر داویک هه لی کرد و هه موو که شتییه کانی تی کشکاند و نه فهره کان هه موو خنکان. ته نیا ئیمه سی کهس نه جاتمان بوو. کهوتینه سه ر پارچه داریکی وه کوو که لهک. نهو سییه مان یه کی دارتاش و یه کی مه لا و منیش قوماش فروش بووم. ته خته داره که مان هاژوا تا گه یشتینه دوورگه یه کی چوول. که سی تییدا نه بوو. ئیواری نانمان خوارد و دانیشترین. ده ستمان به قسه و ده مه ته قی کرد. لی ره دا کوپه که پووی کرده مؤمدانه که و گوتی:

. وا نییه مؤمدان؟

مؤمدانه که گوتی:

. با. وایه.

که مؤمدانه که وه لأمی دایه وه. خه لکه که هه موو سه ریان سوپما. کچه که ناگای له هه موو شته که هه بوو که کوپه که ده یگنرپرایه وه. به لام کاتی گوئی له مؤمدانه که بوو گوتی: با. وایه. به وردی گوئی له هه قایه ته که گرت. نهوسا کوپه که به رده وام بوو. گوتی:

- ویستمان بخه وین. له بهینی خو مانه وه گوتمان نه گهر هه موومان بخه وین، جانه وه ریگ بی هه موومان ده خوا. دارتاشمان پاسپارد و گوتمان:

- تو ماوه یه ک پاسه وانیمان بکه. نهوسا قوماش فروش به ناگا بی نه. قوماش فروشیش ماوه یه ک پاسه وانانی بکا و مه لا به ناگا بی نی. له سه ر نه مه ری که هتین.

دارتاش ئیشکی گرت و ئیمه خه وتین. دارتاش له ماوه ی ئیشکی خویدا، داریکی هینا و دایتاشی و په یکه ری کچیکی ئی دروست کرد و قیت داینا. ماوه ی ئیشکی ته واو بوو. قوماش فروشیش به ناگا هینا و خو ی نووست. که قوماش فروش به ناگا هات. گه ر جیگایه ک بدوژیته وه، پیوستی خو ی جیبه جی بکا. شتیکی دی قیت وه ستا بوو. چووه لایه وه دیتی په یکه ره داریکه له شیوه ی ناره تدا. له دلئ خویدا گوتی: بی شک نه مه دارتاش دروستی کردوه. منیش جلی بو ده که م و له به ری ده که م. قوماشی هینا و هه لی پری و دووری و جله که ی کرده بهر. تا نهو نه م سه ین و بهینه ی کرد، نوره ی ئیشکی ته واو بوو.

مه‌لای له‌خه‌و هه‌ستاندو‌خۆ‌ی نووست. مه‌لا هه‌ستا بو‌راتییه‌کی دی. وایزانی جان‌ه‌وه‌ره. ده‌ستی دایه‌ شمشیرو‌پایماشتی بو‌ئوه‌ی بیکوژی. سه‌یری کرد په‌یکه‌ره‌ داریکه‌ قیت وه‌ستاوه‌و جلی له‌به‌رکراوه. له‌ دلی خویدا‌گوتی: ئەمه‌ کاری هه‌ردوو‌هاو‌پێکه‌مه. ئەوان دروستیان کردووه. منیش دوو‌پکات نوێژ ده‌که‌مو له‌خوا ده‌پارێمه‌وه. به‌ئکو‌خوا‌پو‌چی به‌به‌ردا‌بکا.

ئه‌وسا‌پرووی‌کرده‌مۆم‌دانه‌که‌و‌گوتی:

.وا‌بوو؟‌یان‌نا‌مۆم‌دان؟!

مۆم‌دانه‌که‌گوتی:

.به‌لی‌وا‌بوو.

کچه‌که‌وه‌خت‌بوو‌دلی‌ش‌ه‌ق‌ببا‌بو‌قسه‌یه‌ک. ئینجا‌کو‌په‌که‌به‌رده‌وام‌بوو: مه‌لا هه‌ستا دوو‌پکات‌نوێژی‌کرد. تا‌نوێژی‌به‌یانی‌له‌خوا‌پارایه‌وه. په‌یکه‌ره‌که‌پژئی‌و‌پو‌چی‌چوو‌ه‌به‌ر. کچی‌کی‌ئوه‌نده‌جوان‌بوو‌هه‌ر‌مه‌پرسه. گه‌وره‌یی هه‌ر‌بو‌ئهو‌خودایه‌ی‌دروستی‌کردووه!! سبه‌ینی‌دوو‌هاو‌پێکه‌ی‌چاویان‌به‌کچه‌که‌که‌وت، سه‌ریان‌سو‌پما.

کو‌په‌که‌دیسان‌پرووی‌کرده‌مۆم‌دانه‌که‌و‌گوتی:

.مۆم‌دان، پرسیارێکت‌لی‌ده‌که‌م: ئەو‌کچه‌بو‌کامه‌یان‌ده‌بی؟!!

کچی‌سو‌لتان‌خۆ‌ی‌پینه‌گیراو‌گوتی:

.بو‌مه‌لا‌ده‌بی!

که‌ئهو‌گوتی‌بو‌مه‌لا‌ده‌بی، کو‌په‌که‌گوتی:

.ئهو‌قسه‌ت‌کرد. قسه‌ت‌کرد!!

خه‌لکه‌که‌گوتیان:

.خوا‌پیرۆزی‌کا!‌ئهو‌تۆ‌چۆن‌به‌قسه‌ت‌هینا؟

خه‌لکه‌که‌چوونه‌لای‌باوکی‌کچه‌که‌و‌گوتیان:

.کچه‌که‌ت‌قسه‌ی‌کرد.

باوکی‌کچه‌که‌گوتی:

.به‌راست؟!!

گوتیان:

. ئه‌ری به‌خوا!!

باوکی کچه‌که کچه‌که‌ی له ژووری هینایه ده‌ری و ده‌ستی له ناو ده‌ستی کوره‌که نا. کوره‌که ناگری له هه‌ناوی ده‌سووتا. چونکه نه‌و کچه دوو براکه‌ی کوشتبوو. کچه‌که‌ی برده‌خانه‌که. دیتی پسمامی کچه‌که له‌وی دانیشتوو. هه‌ریه‌که قاچیکی کچه‌که‌یان گرت و لیکیان هه‌ل‌زاندو کوشتیان.

گۆشتفروشی پسمامی کچه‌که به کوره‌که‌ی گوت:

. تو تازه وه‌کوو برای منت لینه‌اتوو. وهره له‌گه‌ل ئیمه به‌و له‌گه‌ل ئیمه‌یش بژی. کوره‌که چه‌وه مالی گۆشتفروشه‌که. گۆشتفروشه‌که کچیکی بو خواست و ژنیکی به‌ دلی خوئی بو هیناو به شادی و به‌خته‌وه‌ری ژیان. دوای دوو مانگ یان زیاتر، کابرای گۆشتفروش نه‌خۆش کهوت. کوره‌که زور خزمه‌تی کرد. پاش دوو مانگی تر، کابرای گۆشتفروش کوچی دوایی کرد. کوره‌که کفن و دفنی کرد و له‌گه‌ل ژنه‌که‌ی خوئی به شادی و گۆشادی ژیان.

لای ئیوه بووین و هاتینه‌وه.

* * *

۲۷- کوری وهزیرو باوهژنی

هه‌بوو نه‌بوو...

وهزیریک هه‌بوو، کورپکی هه‌بوو، زۆری

خۆش ده‌ویست. کورپکه ماینیکی هه‌بوو چیشته و شیریی دهرخوارد دها. زۆر خزمه‌تی ده‌کرد. هه‌موو پوژیی به‌ ئاوو سابوون ده‌یشووشته. نه‌یده‌زانی ماینه‌که کچه جنۆکه‌یه. که کورپکه ده‌چوووه مائی، ماینه‌که بوئی ده‌پرماندو نه‌ویش ده‌چوووه لایه‌وه له‌ کنی داده‌نیشته. به‌ کورتی کورپکه ماینه‌که‌ی زۆر خۆش ده‌ویست. کورپکه له‌ لای مه‌لای ده‌خویند.

پوژیی، کورپکه، دایکی نه‌خۆش کهوت و دوا‌ی چه‌ند پوژیی خوا نه‌مانه‌تی خوی لێوه‌رگرتوه. کورپکه زۆری بو‌گریا.

سال‌تی سوپایه‌وه، باوکه هه‌وای ژنه‌ینان له‌ سه‌ریدا. ژنیکی داخوازی کردو هینای. ئەم باوه‌ژنه تا مردن رقی له‌ کورپکه‌وه له‌ ماینه‌که‌ی ده‌بووه‌وه چونکه کورپکه برنج و شیریی دهرخواردی ماینه‌که دها.

پوژیی، ژنه‌که له‌ دلێ خویدا گوتی: ده‌بی ئەم کورپه ژه‌هر خواردوو بکه‌م و ئەم ماینه‌ش بکوژم. ژه‌هری بو‌ کورپکه له‌ چیشته کرد. کاتی کورپکه هاته‌وه، ماینه‌که گازی کردو پیی گوت:

. ناگادار به‌! باوه‌ژن ژه‌هری بو‌ له‌ خواردن کردووی. خواردنه‌که مه‌خو!

کاتی کورپکه هات، زردایکی پیی گوت:

. وهره شیوت بخو.

کوپه که گوتی:

. برسیم نییه. ئیشتیای خواردنم نییه!

باوهژن زانی ماینه که ی پئی گوتوو. ئەم جاره ژه هری له ناو جلهکانی کوپه که کرد بو ئه وهی که جلی کرده بهر، له شی هه موو هه لا هه لا بی. دیسان ماینه که خه بهری دایی. باوهژن له دلی خویدا گوتی:

. چ له م ماینه بکه م؟ چوئی بهفوتینم!؟

ئینجا گوتی:

. ده بی به فیلیک ئەم ماینه بکوژم.

چوو له ای ته بیب و پئی گوت:

. ها، ئەمه سه د لیره ت به می. من خووم نه خوش ده خه م و میرده که م ده نیرمه دووت. له گه لیا وهره و فه حسم بکه و بلی: ده رمانی ده ردی ئەم ژنه ته نیا گوشتی ماینی ماله که تانه. گوشتی ئەو ماینه بخوا چاک ده بیته وه.

ته بیب گوتی:

. باشه.

باوهژن بایی دوو دره م زه عفهرانی کپی و له دەم وچاوی خوئی دا. هه ندی نانی ره قیسی له بن نوینی دانا. خوئی نه خوش کرد و پراکشاو دهستی به ناله نال کرد. میردی هاته وه و پئی گوت:

. فلانه که س، ئەوه چ خیرته!؟

ژنه که گوتی:

. نه خوشم!

له دیار میردی که له که ی وهر گیرا. نانه ره قه که له ژیره وهی ته قه ته قی لیوه هات وه که ئەوه ی ئیسی بی بشکی. میرده که ی وهخت بوو شیت بی. پئی گوت:

. فلانه که س، ئەوه چیته؟

ژنه که گوتی:

. خیرا برو ته بیبم بو بینه تا نه مردووم.

کابرا چوو له ای ته بیب و داوای لی کرد له گه لیا بچی ژنه که ی فه حس بکا. ته بیب له گه لیا چوو بو ئەوه ی ژنه که ی فه حس بکا. که ژنه که ی دی به کابرای گوت:

– دهرمانی دهردی ژنه‌که‌ت نه‌وه‌یه سه‌ری ماینه‌که‌تان بپری و گوشته‌که‌ی دهرخوارد بده‌ی.

می‌ردی ژنه‌که‌گوتی:

. نه‌مه ههر زور ئاسانه!

له‌ دلی خویدا گوتی: که‌ کوره‌که‌م له‌ کن مه‌لا هاته‌وه. لیره‌یه‌کی دهم‌می و‌رازی ده‌که‌م ماینه‌که‌ی سه‌ر بپرن.

ته‌بیب پویش‌ت. عه‌سری، کوره‌که‌ له‌ لای مه‌لا هاته‌وه. باوکی مه‌سه‌له‌که‌ی پی‌ گوت. کوره‌که‌ ده‌ستی به‌ گریان کردو له‌ سه‌رو گویناکی خو‌ی دا. چوو‌ه لای ماینه‌که‌و ماچی کردو پی‌ی گوت:

. چ بکه‌م؟ ده‌یان‌ه‌وی سه‌رت بپرن!

ماینه‌که‌گوتی:

. پرو به‌ باوکت بلی: باوکه، رازیم سه‌ری ماینه‌که‌ بپری، به‌لام ده‌بی پیم بده‌ی بو‌ دواچار سواری بم نه‌ختی له‌ ده‌شته سوارسوارانی بکه‌م. که‌ تیر سواری بووم، ده‌یه‌نمه‌وه. نه‌وسا سه‌ری بپره. که‌ سواری پشتم بووی ده‌تبه‌م و ده‌پوین. کوره‌که‌ چوو‌ه لای باوکی و قسه‌که‌ی پی‌ی گوت. باوکی گوتی:
. باشه!

کوره‌که‌ ماینی زین کرد. سوار بوو چوو‌ه دهره‌وه بو‌ ده‌شت و دهر. ماینه‌که‌ پقان‌دی و تی‌ی ته‌قاند هه‌لات. له‌ هه‌ورازان هه‌نکشا و له‌ نشیوان داکشا گه‌یش‌ت‌نه شاریک. پیش نه‌وه‌ی بچنه‌ ناو شار. ماینه‌که‌ به‌ کوره‌که‌ی گوت:

. من ده‌بی بروم. ها، نه‌م هه‌فت تاله‌ مووه‌ی خو‌مت بده‌می. ههر کاتی که‌وتیت‌ه ته‌نگانه، تاله‌ موویه‌که‌ هه‌نکپوزینه. من ده‌گه‌مه‌ لات.

کوره‌که‌گوتی:

. باشه.

کوره‌که‌ چوو‌ه شار. دهوری بیست لیره‌ی پی‌ی بوو. هه‌مووی خه‌رج کرد. نه‌وسا چوو‌و بوو به‌ خه‌زمه‌تکاری مالی سولتان. نیرگه‌له‌ی بو‌ سولتان داده‌گرت.

کوره که کورپکی قوز بوو. ئەو سولتانه‌یش کچیکى هه‌بوو. کاتى کچه که چاوى به کوره که کهوت، ئەشقى بوو. کچه که هه‌ر فه‌رمانیکى به کوره که بسپاردبا کوره که به پوخته‌یى بوى ده‌کرد. پوژى، کچه که به کوره که ی گوت:

. ژنت هیناوه؟

کوره که گوتى:

. نه‌خیر!

کچه که گوتى:

. من ده‌موى شووت پى بکه‌م.

کوره که شه‌وقى بو کچه که بزووت و ئەشقى بوو. کچه که پوژى چوو خزمه‌ت باوکى و پى گوت:

- باوک نه‌م کوره ده‌رگه‌وانه کوره سولتانه. من خوشم ده‌وى و ئەویش منى خوش ده‌وى. خوینده‌واریشى هه‌یه. ده‌موى شووى پى بکه‌م. تکایه به میرزا لای خوټ دایبمه‌زینه!

باوکى گوتى:

. باشه بیریکى لى ده‌که‌مه‌وه. پرو بانگى که.

کچه که چوو بانگى کوره که ی کرد. کوره که چوو خزمه‌ت سولتان. سولتان لى پرسی:

تو کورپ کى؟

کوره که گوتى:

من کورپ فلانه وه‌زیرم!

سولتان وه‌زیرى ناسى. نامه‌یه‌کى بو نووسى:

(نايا راسته کورپکت هه‌یه. سه‌رى هه‌لگرتوووه و لاتى جیه‌یشتوووه؟) بى ئەوه‌ى کوره که پى بزانی نامه‌کى بو باوکى نارد.

وه‌زیر وه‌لامى دایه‌وه: به‌لى برام، ئەوه‌ى ده‌یلى کورپ منه. له ده‌ستم هه‌لاتوووه. تکایه بوومى ره‌وانه بکه‌وه. سولتان نامه‌کى خوینده‌وه زانى کوره که راست ده‌کا. کچه که خوى له کوره که ماره‌کردو چهند پوژىك نامه‌نگى زه‌ماوه‌ندى. سازداو ده‌ستى کچه که ی له ناو ده‌ستى کوره که نا.

پوژێ، کوپه‌که‌ غه‌ریبێ ماله‌وه‌ی هه‌ستا. تانه‌ موویه‌کی ماینه‌که‌ی هه‌لکپوزاند.
ماینه‌که‌ ده‌لحاز گه‌یشه‌ لای و پێی گوت:

.زه‌ماوه‌ندت پیرۆز بێ!

کوپه‌که‌ چووه‌ لای سولتانی خه‌زووری و پێی گوت:

.مامه‌، ده‌مه‌وی بچمه‌وه‌ لای باوکم. بچمه‌وه‌ ولاتی خۆم.

سولتان گوتی:

.باشه‌، فه‌رموو!

ئینجا که‌ل و په‌لی کپری و تویشووی پێی بو‌ئاماده‌ کرد. کوپه‌که‌ و کچه‌که‌
مالا‌واییان له‌ سولتان کرد. سواری ماین بوون و پویشتن تا گه‌یشه‌نه‌ شاری
کوپه‌که‌. چوونه‌ ناو شار. کوپه‌که‌ چووه‌وه‌ مانی باوکی و له‌ ده‌رگای دا.
ده‌رگیان کرده‌وه‌. چووه‌ ژووره‌وه‌ دیتی باوه‌ژنی مردووه‌. زووری که‌یف هات.
کوپه‌که‌ به‌ خوشی و شادی و به‌خته‌وه‌ری له‌گه‌ل ژنه‌که‌ی و له‌گه‌ل باوکیدا ژیا.
لای ئیوه‌ بووین و هاتینه‌وه‌.

* * *

۲۸- بولبولی ههزار

ههبوو نهبوو...

کابرایهکی بازرگان ههبوو، سی کچی ههبوو. پوژی، کچهکان له شانشین دانیشتیوون، کوپی سولتان بهویدا تیپهپی و تهماشای کردن. کچهکان دهرگای قسهیان بو کرایهوه. یهکهه جار کچه گهورهکه گوتی:

. نهگهر کوپی سولتان بمخوازی، نانیکی بو دهکهه خوئی و ههموو لهشکرهکهی لئی بخوون و خلاسیش نهبی!

کچی نارهنجی گوتی:

. نهگهر کوپی سولتان بمخوازی. قالیچهیهکی بو دروست دهکهه، جیی خوئی و ههموو لهشکرهکهی له سهر بیتهوه.

کچه بچووکهکهش گوتی:

. نهگهر کوپی سولتان من بخوازی. کوپو کچیکی له من دهبی. کوپیکی کاکوول زپرو کچیکی کاکوول زیو!!

کوپی سولتان گوئی له قسهکانیان بوو. گوتی: بهخوا نهه شتی چاکه!!

کوپی سولتان چوووهوه مائی. پوژی پاشی، ناریدییه داخوازی کچه گهورهکه: مارهی کردو گواستییهوهو چوووه پالی. بو سبهینی، پیی گوت:

. ههسته نانهکه بکه.

کچه که گوتی:

. زۆر چاکه تو بپرو دوو کیلو گه نمم بو بینه.

کوپه که چوو گه نمه که هی هینا. کچه که گه نمه که هی هاپی و کردییه ئارد. ئارده که هی کرده هه و پرو دوو هو قه خوینی زیاتر تیکرد. نانه که نه وهنده سویره در چوو ده تگوت ناگره!! نانه که هی برژاندو بو له شگری نارد.

کوپی سولتان، که نه مه هی بینی گوتی:

. ئافهرین! به خوا راستگوویه!!

سه ریزه کان نانه که هیان تام ده کرد. ده یان دی سویره و به ده قه خوئی لیتی ده گه پان.

هه موو له شکر به سه ر نانه که دا پویشته. به هه موویان نانه که هیان پی ته و او نه کرا. نانه که له جیی خوئی مایه وه. کوپی سولتان دیتی نانه که به ده قه خویه تی، گوتی: سهیره! به خوا ده بی منیش له و نانه بخوم. نانه که هی تام کرد سهیری کرد نه وهنده سویره ده لیتی ناگره. گوتی:

. نه م کچه بنیرنه مدبه ق با بی بی به چیشته کهر.

پوژی پاشی، ناردییه خوازینی کچی ناوهنجی. هینای و چوووه پالی. به یانی پیی گوت:

. ههسته قالیچه که دروست بکه!

کچه که گوتی:

. نه و قالیچه یه دوو سالی ده وی تا دروستی ده کم. بو چیته!!

کوپی سولتان گوتی:

. نه م کچه ییش ره وانهی مدبه ق بکه ن. با له گهل خوشکی چیشته که ریی بکا. دوا ی هه فته یه ک، ناردییه هه جبینی کچی گچکه و هینای و به یانی پیی گوت:

. کوا نه و کوپو کچه ی به لیتت دابوو!!

کچه که پیی گوت:

. به م ده م دهسته چۆن ده بی؟ پارهسته با سکم بی و سکه که دابنیم. نه وسا کوپو کچه که م ده بی.

کوپه که گوتی:

. باشه، با بزانی!

کچی گچکه به خوشبهختی لای کوپی سولتان مایهوه. کهچی دوو خوشکهکهی تر خزمه تیان دهکردو خواردنیان بو دهینا و بهخیلیان پی دهبرد. ژنهکه حهفت مانگی ژمارد. دوو روژ مابوو مندالی بیی، دوو خوشکهکهی زانیان پاش دوو روژی دی مندالی دهیی، چوونه لای مامان و پییان گوت:

. داپیره، ها، بگره نه مه بیست لیره. بهیانی دوو گوجیله سهگ له گهل خوت ببه برۆ لای خوشکهکه مان. که خوشکهکه مان کوپو کچیکی بوو. منداله کان هه لگره و دوو گوجیله کهی له بن دابنی. ئیمهش بلو دهکهینهوه ده لئین: خوشکمان دوو گوجیله سهگی بووه.

مامان گوتی:

. باشه!

ژنه ی دوو گیانی کوپی سولتان کهوته بهر ژانی مندال بوون. کوپی سولتان چوووه قاوه خانه. له دوو مامانیان نارد. مامان هات. ژنهکه سهکهکهی دانا کوپو کچیکی بوو. نهوهنده جوان بوون دلت نه دههات ته ماشایان بکهی! گهوره یی بو نهو خودایه باشه که دروستی کردوون! کچهکه به دم ژان و نازاری خویهوه ده تلایهوه و گینگلی دها، ناگای لینه بوو خوشکهکانی دوو گوجیله یان له بن دانا و کوپو کچهکه یان بردو له دهنگیان دا، گوتیان:

. ژنی سولتان دوو گوجیله سهگی بووه.

سولتان هاتهوه چوون پییان گوت:

. ژنه کهت دوو گوجیله سهگی بووه. گوتی:

. برۆن فریی دهنه بهندیخانه و روژی ته نیا یه ک پارووه نانی بدنی.

مامان دوو منداله کهی برد له ناو سندووقیکی نان و سندووقه کهی فری دایه ناو دریا. سندووقه که نقووم نه بوو. له سهه ناو ده گهرا ماسیگرک توپی هاویشتبوو ماسی دهگرت. سندووقه که کهوته ناو توپی ماسیگره که. ماسیگره که سندووقه کهی دهرینا و کردییهوه دیتی کوپو کچیکی تیدایه به نازداری دهخنینهوه و ده مکینهوه. له ناو سندووقه که دهوریبه ریان هه مووی زپه. مندالهکانی بردهوه مالی و مهسهله کهی بو ژنه کهی گزایهوه. مندالهکان

داییره گوتی:

. له داره‌ناریکی که‌مه که سه‌ما ده‌کا و گه‌لاکانی چه‌پله لی دهن.

کچه‌که گوتی:

. داییره، نه‌وی ده‌لئی له کوی هه‌یه؟

داییره گوتی:

. له‌و دیوی هفت ده‌ریابه. که برات هاته‌وه، زوری لی بکه بچی بو‌ت بینئ.

داییره نه‌ختی له‌وی مایه‌وه و چوو‌وه. نیواری برای کچه‌که هاته‌وه. نه‌و برابه

خوشکی خوئی زور خوش ده‌ویست. که هاته‌وه، دیتی خوشکی په‌ست و عازنه.

پیی گوت:

. خوشکم نه‌وه چیه‌ته؟

خوشکی پیی گوت:

- راسته تو‌نهم خانووه‌ت بو‌ دروست کردوم. به‌لام ده‌مه‌وی داره‌ناریکی

تیدابی سه‌ما بکا و گه‌لاکانی چه‌پله لی‌ده‌ن. کوپه‌که گوتی:

. نه‌مه له کوی ده‌ست ده‌که‌وی.

کچه‌که گوتی:

. له‌و دیوی هفت ده‌ریا.

کوپه‌که گوتی:

. هه‌سته تو‌یشووی ریگام بو‌ ناماده که.

کچه‌که هه‌ستا تو‌یشووی ناماده کرد. کوپه‌که ملی ریی گرت و پو‌یشت. له

هه‌ورازان هه‌نکشا و له نشیوان داکشا گه‌یشته پیره‌میردیک له چه‌قی ریگا

دانیشتبوو. سه‌لامی لی کرد. پیره‌میرد سه‌لامی لی وه‌رگرتوه و پیی گوت:

. نو‌غری؟! کوپم!

کوپه‌که گوتی:

- به‌خوا مامه، له‌و هه‌ناره ده‌گه‌ریم که خوئی سه‌ما ده‌کات و گه‌لاکانی چه‌پله

لی‌ده‌دن.

پیره‌میرد گوتی:

- کوپم، به گویم دهکە ی دهگه پیتته وه. ئەو کهسه ی ئەم قسه یه ی پی گوئی
دوژمنی تویه.

کوپه که گوئی:

- خوشکم داوای لیکردووم، ناتوانم بگه پیمه وه. ناکری به دهست به تالی
بگه پیمه وه.

پیره میرد پیی گوئی:

. لیره برۆ دهگه یته جیگایه که هه مووی چپه دووکه له. چاوت بنوو قینه و مل لهو
چپه دووکه له بنی. که دووکه له کهت بری دهگه یته ده له دیوینک دهستار لیده کا.
په لاماری بده و مه مکی بمژه و ناردی هه لלוوشه! ئەو پینماییت دهکا.

کوپه که قسه ی پیره میردی وه رگرت و هه ستا رویشته. له هه ورازان هه لکشاو له
نشیان داکشا. گه یشته چپه دووکه له که چاوی قووچاندو ملی پیوه نا. که له
چپه دووکه له که ده رچوو، ده له دیوه که ی دی په لاماری داو مه مکی مژی و
نارده که ی هه للووشی. ده له دیوه که پیی گوئی:

. تو تازه بوویته کوپی من. فهرموو، بلی چت دهوی؟

کوپه که گوئی:

. ئەو هه نارم دهوی که سه ما دهکا و گه لاکانی چه پله لیده دن.

ده له دیوه که گوئی:

. کوپم، ده ترسم پیت نهیی.

کوپه که گوئی:

. خوا یاری ده یه نیم!

ده له دیوه که گوئی:

. هه ندی لوکه ببه و برۆ دهگه یته به رده گای کوشکیک. ده رگا که هه ندی زه نگولی
پیدا هه لواسراوه. لوکه له ناو زه نگوله کان بنی و ده رگا که بکه وه و برۆ ژووره وه.
چل دیو ده بینی خه توون. برۆ سه لال و هه ناره کان له دار بکه وه وه و هه روه. لی
مه گه ری کهس هه ستت پی بکا.

کوپه که گوئی:

. باشه!

كوپه‌كه هه‌ندی لۆكه‌ی بردو رویشته. چوو هه‌ناره‌كه‌ی هینا و به‌لای ديوه‌كه‌دا هاته‌وه. ده‌له ديوه‌كه گوتی:

. په‌يدات كرد؟

كوپه‌كه گوتی:

. به‌لای

ده‌له ديوه‌كه گوتی:

. بپو خوات له‌گه‌ل! زوژ به خيژ هاتی كورم!

كوپه‌كه رویشته تا گه‌يشته لای پيره‌ميژده‌كه و پيی گوت:

. مامه په‌يدام كرد.

پيره‌ميژد گوتی:

. به راست؟

كوپه‌كه گوتی:

. ئه‌ری به‌خوا!!

له‌ولایش کاتی كچه‌كه دیتی برای دواكه‌وت، ده‌ستی به‌گریان كرد. دوو

باوه‌ژنه‌كه‌ی، كه پووری خوئی بوون، گوئیان لیبوو، گوتیان:

. دیاره كوپه‌كه مردووه.

له‌خه‌نی خوشییان پینان نه‌ده‌گه‌يشته عه‌ردی! ئه‌و پوژه‌یان به‌لاوه وه‌كوو پوژی

زه‌ماوه‌ند وابوو. كوپه‌كه مالاوایی له پيره‌ميژده‌كه كردو رویشته. گه‌يشته‌وه

شاری خوئیان. چوووه مانی و له‌ده‌رگای دا. خوشکی گوتی:

. كئییه؟

گوتی:

. منم.

كچه‌كه گوئی له‌ده‌نگی برای بوو. شاگه‌شكه بوو. هه‌ستا ده‌رگای كرده‌وه و

برای ماچ كرد.

پوژی پاشی، هه‌ناره‌كه‌یان له‌سه‌ر میژدانا. هه‌ناره‌كه ده‌ستی پی كرد، ئه‌و

سه‌مای ده‌كردو گه‌لاكانیش چه‌پله‌یان لیژده‌دا.

به‌یانی كوپه‌كه چوووه ده‌روه بو قاوه‌خانه و خوشکی پاسپاردو گوتی:

. خوشکم، بو فراوین گفته‌مان بولی بنی. ئینجا چوو دهره‌وه. که نهو چوو دهره‌وه دوو باوه‌ژنه‌که‌ی (پوره‌کانی خوئی) چاویان پیکه‌وت. په‌نجه‌ی خویمان گه‌ست و گوتیان:

. ئای خویاه! چوو نهو ریگایه پر مه‌ترسییه به سه‌لامه‌تیش هاته‌وه.

چوونه لای پیره‌ژن و پینان گوت:

. داپیره، وهره سه‌یرکه! نهو کوره به سه‌لامه‌تی هاتوته‌وه.

داپیره چوو مائی کوره‌که. دیتی هه‌ناره‌که سه‌ما ده‌کا و گه‌لاکانی چه‌پله لی‌ده‌دن. گوتی:

. ماشاللآ! ماشاللآ! لهو موعجیزه‌یه!! به‌لام کچم، ئیوه له شتیکی ترتان که‌مه؟

کچه‌که گوتی:

. له چیمان که‌مه داپیره!

گوتی:

. له (بولبولی هه‌زار) تان که‌مه. له سه‌ر چلی دار هه‌ناره‌که هه‌لنیشی و هه‌ناره‌که سه‌ما بکا. گه‌لاکانی چه‌پله لی‌بدن.

کچه‌که گوتی:

. به‌خوا راسته داپیره! باشه نه‌م (بولبولی هه‌زار) له کوی ده‌ست ده‌که‌وی.

پیره‌ژن گوتی:

له‌ودیوی حه‌وت ده‌ریا.

داپیره نه‌مه‌ی گوت و مال‌اویی کردو رویشت.

دوای نیوه‌پو، کوره‌که چوووه دیتی خوشکی په‌ست و غه‌مبارو کزو داماره.

پئی گوت:

. خوشکم، بوچی وا په‌ست و داماری؟

گوتی:

. هه‌ناره‌که‌مان (بولبولی هه‌زار) ی که‌مه.

برای گوتی:

. باشه (بولبولی هه‌زار) له کوی ده‌ست ده‌که‌وی؟

کچه‌که گوتی:

لهو دیوی جهوت دهريا

برای گوتی:

ههسته تویشووی پیم بۆ ئاماده که!

کچهکه تویشووی پیمی بۆ ئاماده کرد.

برای پۆیشت. له هه ورازان هه نکشا و له نشیوان داکشا، گه یشته وه لای

پیره میردی گۆرین. پیره میرد که چاوی پیکهوت، گوتی:

ها، کوپم! چۆنه هاتیته وه؟

کوپه که گوتی:

به خوا چت لی بشارمه وه! له (بولبولی ههزان) دهگه پیم!

پیره میرد گوتی:

- کوپم، به قسهی مامی خۆت ده کهی دهگه پیته وه! تا هه ناره کهت پهیدا کرد

تووشی چ مه ترسی و ده رده سه رییه ک بووی! (بولبولی ههزان) ت به ئاسانی ده ست

ناکه وی.

کوپه که گوتی:

چاره نییه هه رده بی پهیدای بکه م! خوا حافیز مامه!

کوپه که هه ییهی لیکرد و پۆیشت. هه ر پۆیشت و پۆیشت تا گه یشته ده له

دیوه که. که ده له دیوه که چاوی پیکهوت، گوتی:

به خیر بیی! به خیر بیی! خیره هاتووی!؟

کوپه که گوتی:

هاتووم له (بولبولی ههزان) دهگه پیم.

ده له دیوه که گوتی:

بۆ چیته؟ ده ترسم سه رت بخوا!

کوپه که گوتی:

باکم پیمی نییه! سه رم ده خوا با بخوا! سه ریکه هی ناومه و نایبه مه وه.

ده له دیوه که گوتی:

- لیره برۆ دهگه یته کۆشکیک دره ختیکی که ته و پان و پوړو به رزی تیدا به.

بولبوله که له سه ر نه و دره خته یه. به لام تو مه چووه ناو کۆشکه که. له پشت

ده‌رگاوه سه‌یری بکه. ئه‌گهر (بولبولی هه‌زار) تووی نه‌وی، به‌ کوشتن ده‌چی.
دیوه‌کانست لی ئاگادار ده‌کاته‌وه، لی‌ت ده‌رده‌په‌رن و زیوار به‌ زیوارت ده‌که‌ن.
کو‌رکه‌ پشت به‌ خوا رویشت تا گه‌یشته‌ کو‌شکه‌که. سه‌یری دره‌خته‌که‌ی کرد
دی‌تی (بولبولی هه‌زار) ی له‌ سه‌ره. که‌ بولبوله‌که‌ چاوی پینکه‌وت، له‌سه‌ر
دره‌خته‌که‌ی هه‌لفری چوو له‌سه‌ر ده‌ستی کو‌رکه‌ نیش‌ت و ده‌ستی به‌ چه‌چه‌هه
کرد. کاتی کو‌رکه‌ بولبوله‌که‌ی له‌سه‌ر ده‌ستی خووی بینی، هه‌ر رایکرد بردی
گه‌یشته‌وه لای ده‌له‌ دیوه‌که‌ و پینی گوت:

. هینام!

ده‌له‌ دیوه‌که‌ گوتی:

. پی‌روژ بی!

کو‌رکه‌ له‌وی رویشت گه‌یشته‌وه لای پی‌ره‌می‌ردی گو‌رین. کاتی پی‌ره‌می‌رد چاوی
پینکه‌وت، گوتی:

. ها، په‌یدات کرد؟!!

گوتی:

. به‌لی ئه‌وه‌تانی!

پی‌ره‌می‌رد گوتی:

. برۆ خیری تیدابی کو‌رم!

کو‌رکه‌ رویشت گه‌یشته‌وه مانی. له‌ ده‌رگای دا خوشکی گوتی:

. کینییه؟

گوتی:

. منم!

کچه‌که‌ گو‌تی له‌ ده‌نگی برای بوو، هه‌ر رایکرد چوو ده‌رگای کرده‌وه. باوه‌شی به
برایدا کردو ماچی کردو پینی گوت:

. برام هینات؟

گوتی:

. به‌لی.

کۆرپه‌که (بولبولی هه‌زار)ی له‌ سه‌ر هه‌ناره‌که‌ دانا. بولبوله‌که‌ ده‌ستی به‌ چه‌چه‌هه‌ کردو چریکه‌ی گۆزانی به‌رز بووه‌وه. تومهن بولبوله‌که‌ منداڵه‌ جنۆکه‌یه‌و به‌ هه‌قابه‌تی کۆرپو کچه‌که‌ ده‌زانی. پوژئی، کۆرپی سولتان له‌ مائه‌وه‌ چوووه‌ ده‌ری، گوئی له‌ چریکه‌ی (بولبولی هه‌زار) بوو. زۆری که‌یف پی‌ هات. چوووه‌ مائی به‌ دوو ژنه‌که‌ی گوت:

. ئەم دراوسینیانە خەڵکی کۆن؟ دەمەوی داوەتیان بکەم.

کاتی دوو ژنه‌که‌ ئەمەیان بیست، وه‌خت بوو له‌ خه‌فه‌تان بمرن. له‌ به‌ینی خۆیان‌وه‌ گوتیان:

. ئەگەر کۆرپه‌که‌ی داوه‌ت کرد، ژه‌هری بو‌ له‌ ناو خواردن ده‌که‌ین.

کۆرپی سولتان نامه‌یه‌کی بو‌ کۆرپه‌که‌ نووسی و گوتی:

- پیم خۆشه‌ به‌یانی بیی قاوه‌یه‌که‌ به‌ یه‌که‌وه‌ بخۆینه‌وه‌. ئەمه‌ مانای ئەوه‌ بوو داوه‌تی کردووه‌. کۆرپه‌که‌ نامه‌که‌ی خۆینه‌وه‌، رازی بوو بچی. نامه‌که‌ی بو‌ خوشکی خۆینه‌وه‌. (بولبولی هه‌زار) گوئی لیبوو. که‌ گوئی لی بوو، خۆی خسته‌ سه‌ر شکی مرو‌قو به‌ کۆرپه‌که‌ی گوت:

- جه‌ناب، ئەگەر بچی ژه‌هرت بو‌ له‌ خواردن ده‌که‌ن! ئەگەر چووی پشیله‌یه‌که‌ له‌گه‌ل خۆت ببه‌. یه‌که‌م جار پاروویه‌که‌ فری ده‌ به‌ر پشیله‌که‌. ئەگەر خواردی و پی‌ توپی، تو‌ خواردنه‌که‌ مه‌خۆ. خیرا هه‌سته‌ وه‌ره‌.

کۆرپه‌که‌ گوتی:

. باشه‌ وا ده‌که‌م!

پوژئی پاشی، به‌ره‌به‌ری پوژئاوا، کۆرپه‌که‌ جلی خۆی گۆپی. چوووه‌ مائی سولتان دانیشت. خواردن هات. پاروویه‌کی هه‌لگرت و فری دایه‌ به‌ر پشیله‌که‌ی. پشیله‌که‌ خواردی و یه‌کسه‌ر ئاوسا و توپی. کۆرپه‌که‌ ئەمه‌ی بینی و یه‌کسه‌ر هه‌ستا و رویشت. کۆرپی سولتان له‌ خۆی ته‌ریق بووه‌وه‌. بانگی دوو ژنه‌که‌ی کردو گوتی:

. پیم بلین ئەمه‌ چیه‌؟ ئەمه‌ شتیکی تێدایه‌ ده‌بی پیم بلین.

ئوسا له‌ دوو کۆرپه‌که‌ی نارد. گوتیان:

. کۆرپی سولتان تو‌ی ده‌وی.

گوتی:

. نایه‌م.

(بولبولی هه‌زار پێی گوت:

. بپو، منیش له‌گه‌لتا دیم.

كوپه‌كه‌ چه‌وه‌ لای كوپری سولتان و پێی گوت:

. چت ده‌وی؟ ویستتان بمكوژن و دیسان له‌ دووم ده‌نیری؟!

كوپری سولتان گوتی:

. ده‌مه‌وی بزانه‌ مه‌سه‌له‌ چیه‌؟ پیم بلی ئه‌وه‌ی پوویدا له‌ سونگه‌ی چی بوو؟

كوپه‌كه‌ گوتی:

. به‌خوا نازانه‌ من كابرایه‌کی لایده‌م. چه‌زانم چه‌ شتی له‌ مالی تو پوویدا.

(بولبولی هه‌زار گوتی:

. روخسه‌تم بده‌ن من بو‌تان باس بکه‌م.

گوتیان:

. فه‌رموو، باس بکه‌.

(بولبولی هه‌زار گوتی:

- چه‌نابی كوپری سولتان، به‌ر له‌ هه‌موو شتی دوو ژنه‌كه‌ت و داپیره‌كه‌ فری ده‌

زیندان.

كوپری سولتان سه‌ری له‌م قسه‌یه‌ سوپما و گوتی:

. بوچی؟ مه‌سه‌له‌ چیه‌؟

له‌ دوو داپیره‌ی ئارده‌و له‌گه‌ل دوو ژنه‌كه‌ی له‌ ناو كو‌شك به‌ندی كردن و گوتی:

- ماوه‌یان بده‌ن له‌ په‌نجه‌ره‌وه‌ ته‌ماشای (بولبولی هه‌زار) بکه‌ن و گوینیان له‌

قسه‌كانی بی.

ئینجا (بولبولی هه‌زار) ده‌ستی به‌ گێرانه‌وه‌ی هه‌قابه‌ته‌كه‌ كرد و گوتی:

(كوپری سولتان، گوی بگه‌ره‌ هه‌قابه‌تیكت بو‌ بگێرمه‌وه‌: بازگانیک هه‌بوو، سی

كچی هه‌بوو. پوژی، كچه‌كان له‌ شانشین دانیشتیبون، كوپری سولتان به‌ویدا

تیپه‌ری، كچه‌ گه‌وره‌كه‌ گوتی: ئه‌گه‌ر كوپری سولتان بمخوای نانیکی بو‌ ده‌كه‌م

خوی و هه‌موو له‌شكره‌كه‌ی لێی بخۆن و خلاسیش نه‌بی! كچی ناوه‌نجی گوتی:

ئه گهر کوپری سولتان بمخوازی، قالیچه یه کی بو دروست ده کهم، جینی خوئی و هه موو له شکره که ی له سهر بیته وه. کچه بچوو که کهش گوتی: ئه گهر کوپری سولتان من بخوازی، کوپو کچیکی له من ده بی. کوپیکی کاکول زینرو کچیکی کاکول زیو!!

کوپری سولتان گوئی له قسه کانیا ن بوو. پوژی پاشی ناریدییه داخوازی کچه گه وره که و هینای بو سبهینی پیی گوت: ههسته نانه که بکه. کچه که گوتی: زور چاکه تو بپرو دوو کیلو گه نمم بو بیته. کوپه که چوو گه نمه که ی هینا. کچه که گه نمه که ی هاری و کردییه نارد. نارد هه که ی کرده هه ویره هه که ی کرده نانو دوو هو قه خوئی تی کرد. خه بهری بو له شکر نارد بین نانه که بخون. هه سهر بارزیک ده مات نانه که ی تام ده کرد دهیدی سویره و نهیده خوارد تا هه موو ته و او بوون. کوپری سولتان دیتی ئه م نانه بهشی هه موو له شکر کرد، له دانی خویدا گوتی: ئه مه شتیکی چاکه با منیش ئه م نانه تام بکه م. که تامی کرد دیتی زور سویره و ناخوری. گوتی: ئه م ژنه بنیترنه مدبه ق!

کوپری سولتان، که ئه م قسه یه ی (بولبولی هه زار) بیست، په نجه ی خوئی گهست و گوتی:

– ئیی (بولبولی هه زار)!

(بولبولی هه زار) بهرده وام بوو:

کوپری سولتان، هه قایه ته کهت بو ته و او ده کهم:

(پوژی پاشی، کوپری سولتان ناریدییه خوازیینی کچی ناوهنجی و چوو پالی و بو بهیانی پیی گوت: ههسته قالیچه که دروست بکه! کچه که گوتی: ئه و قالیچه یه دوو سانی دهوی تا ته وای ده کهم، بو چیته؟! کوپری سولتان نه ویشی نارد مدبه ق.

دوای سی پوژ، کوپری سولتان ناریدییه هه جینی کچی گچکه و هینای. که دایکی ئه م کوپه ئه م کچه یه (!!)

کوپری سولتان ئه م قسه یه ی بیست و گوتی:

. به لی؟ کوپری سولتان منداله کانی ناسی.

(بولبولی هه زار) گوتی:

(که کوپری سولتان کچه بچووکه کهی خواست و چوو کهی، بو به یانی پیی گوت: کوا نهو کوپرو کچهی که به لئنت دابوو؟ کچه که گوتی: بهم دهم و دهسته چوون دهبی؟ پارهسته با سکم بیی و سکه که دابنیم. نهوسا کوپرو کچه کهم دهبی. شته که به دهسته خووم نییه. کوپری سولتان گوتی: باشه با بزانی.

کچه که به سه ره رزی لای کوپری سولتان مایه وه. نهو دوو خوشکهی له مدبهق کاریان ده کرد و به خیلیان پیی ده برد. که ژنه که هاته سه مانگ و پوژی خووی، دوو خوشکه کهی چوونه لای مامان و پییان گوت: داپیره، ها، بگره نه م بیست لیرهیه. به یانی دو گوجیله سهگ له گهل خوت ببه. بپرو لای خوشکه کهمان. که خوشکمان کوپرو کچه کهی بوو، منداله کان هه لگره و دوو گوجیله کهی له بن دابنی. ئیمهش بلاوی ده که یه نه ده لئین: خوشکمان دوو گوجیله سهگی بووه و کوپرو کچه کهی ئی ده ستینین. له دوو مامانیان نارد. مامان هات. بو یارمه تی مندالبوونی کچه که. کچه که سکه کهی دانا. کوپرو کچیکی بوو. کوپریکی کاکول زپرو کچیکی په رچهم زیو. پیره ژن هه ردوویکی بردن له ناو سندووقیکی نان و سندووقه کهی فری دایه ناو ده ریا و دوو گوجیله سهگی له بن ژنه که دانا. بلاویان کرده وه که ژنی سولتان دوو گوجیله سهگی بووه. کوپری سولتانیش نه مری کرد ژنه که بخه نه زیندان که دایکی نه م دوو منداله یه. دوو منداله که له ناو سندووق بوون. سندووقه که تقوم نه بوو، له سه ر ئاو گه پرا تا ماسیگریک توپی هه لکرده وه و سندووقه که که وته ناو توپه کهی. توپه کهی پراکیشایه وه، سندووقه کهی ده رهینا و کردییه وه دیتی کوپرو کچیکی تیدایه گروگال ده که ن و یاری ده که ن. به کاری خوی ماسیگره که دیتی سندووقه که پره له زپرو زیوه. منداله کانی برده وه مائی و به خپوی کردن. نهو دوو منداله هه موو پوژی زپرو زیویان ئی هه لده و هرا. ماسیگره که زور ده وله مند بوو. پوژی، ماسیگره که مردو کوپرو کچه که هاتنه ناو خانوویه کی دراوسی ئی تو. نه م کوپه کوپری توپه. کچه کهی خوشکیشی کچی توپه. دوو ژنه که ت ویستیان به فیلیک ژه هریان ده رخوا رد بدهن).

کوپری سولتان باوهشی به کوپه کهی دا کرد و ماچی کرد. هامیزی له کچه کهی وه رهینا و ماچی کرد. ئینجا جارچی ناره ناو شار پیی گوت جار بدا

هه‌رکه‌سی کۆپی سولتانی خوش دهوی و پیی پازیییه با داری قه‌لاشکهری کو کاته‌وه و بوی بیینی. داریان کو‌کرده‌وه و نه‌فتیان پیدا‌کردو ئاگریان تیبه‌رداو دوو ژنه‌که و داپیره‌یان سووتانند. ئینجا کۆپی سولتان ناردی ژنه‌که‌ی، که دایکی دوو منداله‌که بوو، له زیندان ده‌ری بیینن. ژنه‌که‌یان برده‌هه‌مام و شووشتیان و پاکیان کرده‌وه. کۆپی سولتان و ژنه‌که‌ی و دوومنداله‌که‌ی و (بولبولی هه‌زان) و هه‌ناره‌که به‌خووشی و سه‌لامه‌تی مانه‌وه.
لای ئیوه‌بووین و هاتینه‌وه.

۲۹- کچه به قال

هه‌بوو نه‌بوو...

کابرایه‌کی به‌قال هه‌بوو، کچی‌کی هه‌بوو. کچی‌کی زۆر جوان بوو! کوپری سولتان
چاوی پیکه‌وت و نه‌شقی بوو و گه‌بری پینگرت. کچه پیلایوکی لیدا. کوپه‌که
پهنجه‌ی خووی گه‌ست و گوتی:

. به‌خوا ده‌بی، ئەم کچه بخوازم. بیهینم و پاشان به‌ره‌لای بکه‌م.

کوپه‌که چوو له‌لای دایبابی و پیی گوتن:

- ده‌مه‌وی کچی ئەم به‌قاله‌ بینم.

باوکی زۆر ده‌وله‌ مهند بوو. که کوپه‌که نیازی خووی به‌ دایبابی گوت، پییان
گوت:

. شتی وا چۆن ده‌بی؟ ئەوان به‌قالن. تۆ کوپه‌ سولتانی، چۆن ئەو کچه‌ دینی؟

کوپه‌که گوتی:

. هه‌ر ده‌یهینم!

دایکی چوو له‌لای به‌قاله‌که. دراوسیی مال به‌ مالیه‌ بوون. مالی به‌قاله‌که،

کاتی دیتیان ژنی سولتان هات، هه‌موو له‌به‌ری هه‌ستان و چوونه‌ پیشوازی و

جینیان بۆ دانا. ژنی سولتان به‌ دایکی کچه‌که‌ی گوت:

. هاتووم کچی خووتان بده‌نه‌ کوپری من.

باوکی کچه‌که‌ پیی گوت:

. خانم، ئیوه ماله سولتاتن، چۆن به کچی من پازی دهبین و داوای ده‌کهن؟

به‌لام کچه‌که به باوکی گوت:

. باوکه، تکایه پازی به!

باوکی پازی بوو.

پوژی پاشی، مائی سولتاتن پارهی ماره‌بیان هینا و کەس و کاری کچه‌که

جیازیان کپی و بردیانه مائی سولتاتن. بووکیان گواسته‌وه و نیوه‌شه و کوپه‌که

چوو به‌قال، له‌گه‌ل چیشته‌که‌کان پرو مدبه‌ق.

کچه‌که هه‌ستا جلی بووکیانی داکه‌ند و چوو مدبه‌ق بو ئه‌وه‌ی چیشته لی بنی.

خه‌سووی ژووریکه دایه کچه‌که دیواری به دیواری مائی باوکییه‌وه بوو. کچه‌که

ده‌رگایه‌کی له مائی باوکی کرده‌وه، چی پرویدا بوو بو دایکی گیرایه‌وه. ئه‌و

کچه به‌قاله (ده) دو‌تمایی هه‌بوو. پوژی، کچه‌که دیتی مائی سولتاتن په‌شو‌کا‌ون.

هه‌موو مقوم‌قوو گو‌یکوپر گو‌یکوپریانه. پرسى:

. ئه‌وه بوچی مائی سولتاتن په‌شو‌کا‌ون؟ بوچی په‌ست و غه‌مبارن؟

پینان گوت:

. سولتاتن له‌گه‌ل قرالی فه‌رته‌گ تووشی شه‌ر هاتوو.

کچه‌که پرسى:

. کی ده‌چیتته شه‌ری دوژمن؟

گوتیان:

. کوپی سولتاتن، که می‌ردی خوته!

کچه‌که پرسى:

. که‌ی به‌ری ده‌که‌ون؟

گوتیان:

. پوژی شه‌مه.

کچی به‌قال چوو لای باوکی و گوتی:

. باوکه (ده) خیه‌تم له تو ده‌وی. هه‌ر خیه‌ته‌ی له ره‌نگیک!

ئینجا دهسته بهرگینکی پیاوانی کرده بهر. هه(ده) دوتامای له گهل خوی برد.
ئهوانیش یه که و دهسته بهرگی پیاوانیان کرده بهر. پوژی پیش دهرچوونی کوپی
سولتان، چوونه دهره وه. خیهوتیان له سهه رپی کوپی سولتان هه لدا. پوژی
شه ممه کوپی سولتان به خوی و به له شکره وه چوه دهره وه. خیهوتهکانی کچی
به قال و دوتامهکانی دی و گوتی:

. نه مه چیه؟

خه بهری بو خاوهنی خیهوتهکان نارد و گوتی:

. ئیوه کین؟ و سهه کرده تان کیه؟

کچه که خه بهری دایه وه و گوتی:

. من کوپی سولتانی مه غریب زه مینم.

کوهره که له دلی خویدا گوتی: دیاره بیجگه له باو کم سولتانی تریش له دونیادا
هیه!

پوژی پاشی، له گهل قرالی فهه رنگ گهیشتنه ریکه وت و ناشتی بهر قهه رار بوو.
کوپی سولتان خه بهری نارد و گوتی:

. به کوپی سولتانی مه غریب زه مین بلین ته شریفی بهه رموی میوانی من من.

قاسید چوه خه بهری دایه کچه که. کچه که شاد و گوشاد بوو. گوتی:

. باشه دیمه دیداری!

ئیواری، کچه که چوه لای کوپی سولتان و شیوی ئیواری له لا خوارد. که ته او
بوون به کوپی سولتانی گوت:

. وهه یاری شه تره نهج بکهین. نه گهر تو لیت برده وه، من قهه واشی خوتم بو
دهنیرم له گهلی رابویره و نه گهر منیش له تو برده وه ده بی تو قهه واشی خوتم
بدهیتی. کوهره که گوتی:

. باشه.

دهستیان به یاری کرد. کچه که به نه نهقه ست دپران دییه کوپی سولتان.

کچه که گوتی:

. دهچم هه ئیستا قهه واشی خوتم بو دهنیرم.

گه‌پرايه‌وه ناو خيوه‌تی خوئی. جلی ژنانه‌ی خوئی کرده به‌رو خوئی ئارایشداو چووه لای کوپری سولتان و تا به‌یانی له‌گه‌لیا نووست. کچه‌که سه‌عاته‌که‌ی له کوپه‌که دزی و گه‌پرايه‌وه شوینی خوئی. خيوه‌ته‌کانیان پینچايه‌وه و گه‌پرايه‌وه لای که‌س و کاری خوئی. کچه‌که سکی له کوپری سولتان بوو، که می‌ردی خوئی بوو، کوپریکی بوو ده‌تگوت مانگه!

دوای چهند مانگیك، شه‌ر له به‌ینی سولتان و هه‌ندی عاره‌بی کوچه‌ری هه‌نگیرسا. کچه‌که له‌و کاره‌که‌ری پرسى که له مدبه‌ق له‌گه‌لیا بوو، گوتی:

. نه‌وه چ قه‌وماوه؟

کاره‌که‌ره‌که گوتی:

. شه‌ره له‌گه‌ل عاره‌بی کوچه‌ری.

کچه‌که پرسى:

. کی ده‌چیته نه‌و شه‌ره؟

کاره‌که‌ره‌که گوتی:

. کوپری سولتان، که می‌ردی خوته.

کچه‌که پرسى:

. که‌ی به‌رئ ده‌که‌ون؟

کاره‌که‌ره‌که گوتی:

. پوژی دووشه‌مه.

کچی به‌ قال چووه لای باوکی و پینی گوت:

. باوکه، (ده) خيوه‌تم له تو ده‌وی. له ئاوريشمی سوورو سه‌وزو زه‌رد!

باوکی خيوه‌ته‌کانی بو ئاماده کرد. کچه‌که به‌ خو‌و به‌ دوتمامه‌کانی چوون.

هه‌موو به‌رگی پیاوانیان کرده به‌رو خيوه‌تیاں بردو له ده‌ره‌وه، له سه‌ر ریی

کوپری سولتان هه‌لیان دا. پاش چهند پوژی، کوپری سولتان به‌ خو‌و به‌ هه‌موو

له‌شکروه چووه ده‌ره‌وه. دیتی چهند خيوه‌تیک هه‌ل‌دراوه وه‌ك زير ده‌بريقينه‌وه.

گوتی:

. نه‌م خيوه‌تانه هی کین؟

گوتیاں:

. ئەمانه خێوه‌تی کوپری سولتانی مه‌غریب زه‌مینن.

گوتی:

. بپوون داوه‌تی بکه‌ن.

که‌ کچه‌که‌یان داوه‌ت کرد. کچه‌ چوووه‌ لای کوپری سولتان. بئنگومان به‌رگی
پیاوانی له‌به‌ر بوو. کوپری سولتان به‌ خیری هینا و شیویان خوارد. ئینجا کچه‌که
پیی گوت:

. وه‌ره‌ یاری شه‌تره‌نج بکه‌ین.

کوپه‌که‌ گوتی:

. باشه‌، وه‌ره‌ یاری بکه‌ین!

گره‌ویان کرد: ئەگه‌ر کچه‌که‌ بردییه‌وه‌ قه‌ره‌واشی کوپری سولتان بو‌ خووی بباو
ئەگه‌ر کوپری سولتان بردییه‌وه‌ کچه‌که‌ قه‌ره‌واشی خووی بو‌ بنییری. ده‌ستیان به‌
یاری کرد. زووری نه‌برد کچه‌که‌ دو‌راندییه‌ کوپری سولتان. که‌ دو‌راندی، گوتی:
. جاری خوا‌ حافیز! ده‌چم قه‌ره‌واشه‌که‌مت بو‌ ده‌نیرم.

کچه‌که‌ گه‌رپه‌وه‌ خێوه‌ته‌که‌ی. خووی شووشه‌ت و سووراو سپیاوی له‌ خووی داو
مووی پوخساری هه‌لگرت و لیوی سوورکرد و جلی ژنانه‌ی خووی کرده‌ به‌رو
وه‌کوو مانگی لی‌ هات. چوووه‌ لای کوپری سولتان و تا نو‌یژی به‌یانی له‌ لای
مایه‌وه‌. به‌یانی زوو گه‌رپه‌وه‌ خێوه‌ته‌که‌ی خووی. که‌ل و په‌لی خووی هه‌لگرت و
خێوه‌ته‌که‌ی پینچایه‌وه‌. گه‌رپه‌وه‌ ناو که‌س و کاری خووی و خێوه‌ته‌کانی له‌ مائی
باوکی شارده‌وه‌ و چوووه‌ ناو مدبه‌ق. ئەوه‌یش بلین کچه‌که‌ کاتی له‌ خێوه‌تی
کوپری سولتان چوووه‌ ده‌ره‌وه‌، ئەنگوستیله‌یه‌کی له‌ کوپه‌که‌ دزی و بردی. کچه‌که‌،
پاش ماوه‌یه‌ک، سکی بوو. کوپیکی بوو ده‌تگوت مانگه‌. وه‌کوو کوپری یه‌که‌می
له‌ مائی باوکی خووی دانا. مندا‌له‌کان گه‌وره‌ بوون: یه‌که‌م بوو به‌ پینچ سائی و
دووه‌م بوو به‌ دوو سائی. پاش نزیکه‌ی سائیک کوپری سولتان گوتی:

. ده‌مه‌وی به‌ سه‌یران بچمه‌ ده‌شت و بایه‌کی بآی خووم بده‌م.

کاتی کچه‌که‌ به‌ مه‌ی زانی، چوووه‌ لای باوکی و پیی گوت:

. باوکه‌، (ده‌) خێوه‌تم له‌ تو‌ ده‌وی هه‌مووی زیرکفت.

باوکی گوتی:

. باشه.

چوو خيوه‌ته‌كاني بو کپري. کچه‌که و دوتمامه‌کاني هه‌مووي به‌رگي پياوانيان کرده به‌رو روڤيشتن چوونه دهشت و ده‌رو خيوه‌تيان له‌و چوله‌وانيبه هه‌لدا. دواي چهند روژي، کوپري سولتان هات و نه‌وڤيش خيوه‌تي له چوله‌واني هه‌لدا. له دووره‌وه هه‌ندي خيوه‌تي وه‌کوو زېري بيني. خه‌به‌ري نارد:

. نه‌وه کيبه هاتوه؟

قاسيد چوو پرسى:

. نيوه کين؟

گوټى:

. من کوپري سولتان مه‌غريب زه‌ميم.

پاش چهند روژي، کوپري سولتان کچه‌که‌ي داوه‌ت کرد. کچه‌که چوو شيوي له لا خوارد. له شيو خواردن بوونه‌وه. کچه‌که پيني گوټ. وه‌ره ياري شه‌تره‌نج بکه‌ين. نه‌گه‌ر تو له منت برده‌وه خوشکي خوتم بو ده‌نيرم و نه‌گه‌ر من له تو برده‌وه تو خوشکي خوتم بو بنيره. کوپره‌که گوټى:

. باشه.

ده‌وري يه‌ک سه‌عات ياريان کرد. کچه‌که به‌ نه‌نقه‌ست دو‌راندييه کوپري سولتان.

نينجا روڤيشت و گوټى:

. ده‌چم خوشکي خوتم بو ده‌نيرم.

چوو جلي ژنانه‌ي خوڤي له‌به‌ر کرد و خوڤي نارايش داو خوڤي زور جوان کرد و بو کوپري سولتان چوو ناو خيوه‌ت و تا به‌ياني له‌گه‌لي مائه‌وه. به‌ياني، ده‌سه‌سپري له کوپري سولتان دزي و گه‌رايه‌وه خيوه‌ته‌که‌ي. که‌ل و په‌له‌کاني کوکرده و خيوه‌ته‌کانيان پيچايه‌وه. کچه‌که گه‌رايه‌وه مالى باوکی و خيوه‌ته‌کانيان شارده‌وه. کچه‌که، دواي ماوه‌يه‌ک، سکی بوو. نه‌م جاره کچيکی بوو زور به‌ دايک و باوکی ده‌چوو. ده‌تگوت مانگه! دواي چهند ساليک، کوپري يه‌که‌م ته‌مه‌ني بوو به‌ هه‌شت سال و کوپري دووه‌م بوو به‌ پينج سالي کچه‌که‌ش بوو به‌ چوار سالي. دواي چهند مانگيک، سولتاني باوکی کوپره‌که روژي به‌ کوپره‌که‌ي گوټ:

. کوپرم، تو بوچي بي ژني؟ دوتمامه‌که‌ت بخوازه و بو خوټ بيهينه.

کچی به قال زانی به یانی پوژی زه ماوه نده، چوو له منداله کانی، سه ری شووشتن و سه عاته که ی به کوپی گه وره و کردو نهنگوستیله که ی دایه کوپی دووه و ده سه سه سه که شی له ملی کچه که ی به ست. هه مووی هینان له ژوری بووک داینان و پیی گوتن:

. نه گه ره یه کی پیی گوتن هه ستن برۆنه ده ره وه. بلین:

برۆن، مال مالی باوکی خو مانه،

بوچی له گه لمان شه پرو شو پرتانه؟

کاتی بووکیان هینا و بردیانه ژوره وه، کچه که منداله کانی له گه ل بووک برده ژوره وه. پوژتاوا، ژنان چوو نه ده ره وه. منداله کان مانه وه. گوتیان:

برۆن، مال مالی باوکی خو مانه،

بوچی له گه لمان شه پرو شو پرتانه؟

ویستیان ده ریان بکه نه یانتوانی. دایکی کوپی سو لتان منداله کانی زور که وتبووه به ردل چونکه که منداله کان چوو نه ژوره وه، ژوره که له بهر شه وقی جوانییان پووناک ببوو وه. دایکی کوپی سو لتان گوتی:

. وازیان لی بیئن تا زاوا دیئت، با بزاین نه دو کوپو کچه مندالی کین.

دوای نه ختی، کوپی سو لتان هات دو کوپو کچه که ی کردیانه هات و هاوار گوتیان:

باوکمان هات. باوکمان هات!

کوپی سو لتان که چاوی پیکه و تن، واقی و پما. ماچی کردن. کوپه گه وره که ی له سه ر پانیک و کوپی دووه می له سه ر پانه که ی تر دانا و کچه که یشی له کو شی خو ی دانا. منداله کان نه وه نده جوان بوون کوپه که بی دهستی خو ی دلی که وته سه ریان و پیی گوتن:

. مندالینه نیوه مندالی کین؟

گوتیان:

. نیمه مندالی توین. دایکمان کچه به قاله که یه.

كوپری سولتتان هوپیککی له خووی زانی و له دللی خویدا گوتی: یانی چی؟ نه و ژنه
ئهم مندالانهی له کووی هینا؟! له دوو کچی به قالیان نارد. کچه که هات هه موو
سه بردهی خووی بو گپرایه وه و گوتی:

– ئه مانه مندالی خووتن! ئه مه سه عاته که ت و ئه مه ئه نگوستیله که ت و ئه مه هیش
دهسته سه ره که ت!!

كوپره که شته کانی خووی دی. زور شادو به که یف بوو. پپی گوت:

. ئه ی کچی به قال، قهت نه مه زانی تو ئه رهنده لیها تووی!

ئیتر دو تمامی خووی ته لاق داو کچه که گه پرایه وه مالی خویمان. کوپری سولتانی
له گهل ژن و منداله کانی به شادی و به خته وه ری ژیان.

لای ئیوه بووین و هاتینه وه.

* * *

۳۰- دوتمام و پسام

ههبوو نهبوو...

سولتانیك ههبوو، كچینكى جوانى وهك مانگی ههبوو. ههموو پوژئى داخوآزى دههات بهلام باوكى به شووى نهدهدا. سولتان له دلى خویدا دهیگوت: مادهم خوّم برازام ههیه بوچی كچهكهم بدهمه بیگانان! (پاروو بهر بیتهوه، بكهوئته كوئشى به قازانچ حیسابه.)

ئهم سولتانه برایهكى سولتانی ههبوو، بهلام لهشارینكى دور بوو. باوكى كچهكه نامهیهكى بو برای نووسى و گوئى:

(برام، كچهكهم ههموو پوژئى داخوآزى دئى و من نايدهم، بو كوپرى تو بئى باشتره، نهك بو یهكینكى بیگانه! چ دهلیی؟)

نامهكهى بو نارد. برای، كه نامهكهى پیگهیشت، تهگبیرهكهى بهگهن كرد. به كورهكهى گوت:

- كورم، مامت قسهیهكى ئهوها دهكا. ههز دهكا كچهكهى خوئیت بداتئى، چ دهلیی؟

كورهكه به باوكى گوت:

. من نامهوى.

كوپه كه به زمانى باوكى نامه يه كى بۆ مامى نووسى و گوتى: (نه خيئر، برام، من كچى تۆم ناوى). نامه يه كيشى به ناوى خوڤى بۆ دوتمامى نووسى و گوتى: (من تۆم ناوى)! تله زه عفهرانىك و داوه ده زوييه و كلۆ خه لۆوز نيكيشى له ناو نامه كه ناو ناردى. مامى نامه كى كرده وه و خويند ييه وه. كه زانى چى تىدايه، تووپه بوو و به كچه كهى گوت:

. كچم، مامت شتيكى نه وهاي بۆ نووسيووم.

كچه كه به باوكى گوت كه پسمامه كهى نامه يه كيشى بۆ نه و ناردووه و نه و شتانه يشى له گه ل نامه كه بۆ ناردووه. ئينجا خه لۆوزه كه و زه عفهرانه كه و ده زووه كهى نيشان دا.

كچه كه گوتى:

. به لى پسمام بهم شتانه ي ناردوويه تى ده يه وى بلى. نه گهر له نه شقان وه كوو ئه م زه عفهرانه ت لىبى نات هينم، نه گهر له نه شقان وه كوو ئه م داوه ده زووه بارىك ببى نات هينم. نه گهر به دهردى نه شق و نه وينه وه وه كوو ئه م خه لۆوزه ره ش ببى نات هينم. كچه كه چهند مانگىك قه هرو خه مى خوارد. نه وسا رۆژى، به باوكى گوت:

. ده چمه مالى مام. كيسه پاره يه كم ده وى.

باوكى پىي گوت:

. كچم، چۆن به تهنيا ده چى؟

كچه كه گوتى:

. نا، به تهنيا ناچم. داينه نه كه م له گه ل خوم ده بهم.

باوكه گوتى:

. باشه برو!

هه فته يه ك پىچوو، كچه كه كيسه يه ك پاره كهى وه رگرت و له گه ل داينه نه كهى بوى دهرچوو. له هه ورازان هه لكشان و له نشيوان داكشان. ماوه ي مانگىك پويشتن. گه يشتنه شارىك. له وى پاره يان ته و او بوو. پوژى، به بى خواردن مانه وه. كچه كه به داينه نه كهى گوت:

. وهره بچینه بازار. بمفروشه و خانوویهك له شار به كری بگره. بهلكو خوا پوحم
بكا نازاد بېم و بېمهوه لات. دایه ن كچهكهی دایه دهست جارچی. جارچی جارچی
داو یهكی هات به سهه دهرههه كړی. دایه ن پارهكهی وهرگرت و كابرا كچهكهی
هه لگرت و بهیانی بریدییهوه مائی. كچهكه چوووه ناو مالهكه دیتی نهو ماله
هه مووی رهش كراوه. خهلكی مالهوهش هه موو تازیهیانه و به دهست غهه و
په ژاره و گریانهوه ده تلینهوه. پرسى نهوه مهسه له چییه؟
گوتیان:

. تو هه ت چییه؟ تو خزمه تی خو ت بكه.

شه و دایه نی كورهكه و ژنی بازرگانهكه هاتن. دانیشتن و تیرو پر گریان. كه تیرو
گریان خهوتن. كچهكه گوتی: به خوا من ناتوانم بنووم. نیشك دهگرم بزانه چ
پووده دا. كه ژنی بازرگانهكه خهوی لیکهوت، دایه ن ههستا پارچه نانیک و
ههنديك ئاوی هیئا و چوووه خانوویهك. بازرگانهكه حهفت خانووی هه بوو.
هه موو تیکیان ده كردهوه. كاتی دایه ن چوووه ناو خانووهكه، كچهكه به دوایدا
چوو. دایه ن رویشته گهیشته ژیر زه مینیك. ده رگای كردهوه. كه ده رگای
كردهوه، كچهكه گوئی له دهنگيك بوو هاواری ده كرد:
. ناخ! ناخ! دایه نهكه م بو خاتری خوا بهس لیم بده.

هه قایه تی نهه دایه نهه و نهه كوره بهم جوړه بوو:

نهو بازرگانهی كچهكهی كړی كورپكی هه بوو. كورهكه ته مهنی پینج سال بوو.
دایه ن زور رقی لیده بووه وه. كورهكه ی دزی بوو، له ژیر زه مین شار دبوویه وه.
هه موو روژی نهختی ناو ئاوی ده دایی. كچه كاتی نه مهی له دایه نهكه بینی
گه پرایه وه شوینی خووی و نووست. پاش نهختی دایه نهكیش هاته وه و نووست.
بهیانی دایه نهكه چوووه هه مام. كه نهو چوووه هه مام، كچهكه چوووه لای دایكی
كورپهكه و گوتی:

. چت بزر كردهوه و له چ دهگه ری؟

ژنهكه گوتی:

. كچم، تو چیت داوه له شتی وا؟ كورپكی و بزر بووه!

كچهكه گوتی:

. نه گهر جینگای کوره که تان نیشان بدهم، نازادم ده که ن. گوتی:
 . کوا بو نه وی پوژی! نه ری وه لا نازادت ده که ی ن زیاتریش. کچه که پووداوه که ی
 بو گپرایه وه و بردیه لای کوره که ی. کوره که یان هینایه دهره وه. نه وه نده لاواز
 ببوو وه کوو داری لیه اتبوو. بردیانه همام و شووشتیان. که دایه ن هاته وه،
 گرتیان و سووتان دییان. دایکی کوره که به کچه که ی گوت:

. بخوازه مالی دونیایی!

کچه که گوتی:

. هیچ ناوی ته نیا نه وه ندهم ده وی نازادم بکه ن.
 کابرا کچه که ی نازاد کردو کیسه لیره یه کی گهره یی دایی. کچه که کیسه
 لیره که ی وهرگرت و گپرایه وه لای دایه نه که ی و پی گوت:
 . با گه شته که مان ته واو بکه ی ن!

ملی رییان گرت و رویشتن. له هه ورازان هه لکشان و له نشیوان داکشان تا
 گه یشتنه شاریکی تر. دیسان پاره یان لیپرا. وایان لیها ت نانی ئیواره یان نه بوو.
 کچه که به دایه نه که ی گوت:

- دایه ن گیان، هه سته بمبه بازار بمفروشه. دایه ن کچه که ی برده بازارو
 فروشتی. به هه زار دره می دا. دایه نه که خانویه کی به کری گرت و تیندا ژیا.
 نه و کابرایه ی که کچه که ی کری، کچیکی شیتی هه بوو. هه موو پوژی کچیکیان
 بو ده کری و ده یخوارد. نه و پوژی کابرا کچه که ی له دایه نه که کری و بردیه وه
 مالی و شه و پی گوت:

. ده ست ده چراو برۆ ژیر زه مین بو لای کچه که م.

کچه که دهستی دایه چراو یه که م پایه چوو خوارئ بو ناو ژیر زه مین، چراکه
 کوژایه وه و مال تاریک داهات. کچه که هه ر پیکرد به سه ربان که وت.
 ترووسکاییه کی دی. له سه ربان هاته خوارئ. چوو دهره وه ملی پئی گرت.
 رویشتن تا گه یشته لای ناگره که. سه بیری کرد جووله که یه ک دوشاو ده کولینی.
 نه و دوشاوه بوو کچی ماله که ی شیت کردبوو. که جووله که ناگری ده کرده وه و
 دوشاوی ده کولاند، کچی ماله که شیت ده بوو. کچه که چوو سه رب مه نجه له که و
 وهریگیپراو دوشاوه که پژا. کچه که چراکه ی داگیرساندو گپرایه وه مالی. دهرگیای

کرده‌وه و چووه ژوره‌وه و چووه خواری بو ژیر زه‌مین. سه‌یری کرد. کچی ماله‌که دانیش‌تووه. کاتی کچی ماله‌که چاوی پیکه‌وت، هه‌ستا ماچی کرد و پینی گوت:

. خوشکم، تو خه‌لکی کوینی؟

تومه‌ز کچی ماله‌که نه‌قلی هاتبووه‌وه سه‌ر. کچه‌ی قهره‌واش بانگی که‌س و کاری کچی ماله‌که‌ی کرد و گوتی:

. وهرن کچه‌که‌تان چاک بوته‌وه. داوای جل و به‌رگ ده‌کا و ده‌یه‌وی بتان بینی.

ماله‌که وایانزانی کچه‌که ده‌ترسی بجیته خواری. پییان گوت:

. برو خواره‌وه بو لای، مه‌ترسه، هیچ نییه!

کچه‌که گوتی:

. توخوا وهرن سه‌یرکه‌ن.

هاتن!! هه‌بوو باوه‌ری ده‌کرد، هه‌بوو قسه‌که‌ی پی درو بوو. هاتن دیتیان کچه‌که‌یان ناقل و شادومانه به‌وه‌ی نه‌و کچه‌یان له مالدایه. که دیتیان کچه‌که‌یان چاک بوته‌وه، هه‌له‌له‌یان لیدا و هواریان کرد: کچه‌که‌مان به‌ ده‌ستی نه‌م کچه چاک بووه‌وه!!

کچی خو‌یان له ژیر زه‌مین هینایه ده‌ره‌وه و چلک و قریژیان لی شووش‌ت و ده‌سته جلیکی تازه و جوانیان کرده به‌ر. باوکی کچه‌که هاتره دیتی کچه‌که‌ی له شیتی چاک بوته‌وه. به‌و کچه‌ی گوت که کریبووی:

- وهره کچم، بخوازه، چت ده‌وی؟ من ته‌نیا نه‌م کچه‌م هه‌بوو. زور زورم خوش ده‌ویست. تووشی نه‌م نه‌خوشییه ببوو. له‌سه‌ر ده‌ستی تو چاک بووه‌وه.

کچه قهره‌واشه‌که گوتی:

. ده‌مه‌وی نازادم بکه‌ی و کیسه پاره‌یه‌کم ده‌دیتی.

کابرا نازادی کرد و کیسه پاره‌یه‌کی دایی. کچه‌که پاره‌که‌ی وهرگرت و گه‌پایه‌وه لای دایه‌نه‌که‌ی و پینی گوت:

. دایه‌ن گیان، هه‌سته گه‌شته‌که‌مان ته‌واو بکه‌ین!

که وتنه پى. له هه ورازان هه لکشان و له نشیوان داکشان تا گه یشتنه شارىكى گه وره. پوورى کچه که، واته خوشكى باوكى، مالىان لهو شاره بوو. به لام کچه که نهیده زانى. که گه یشتنه شار، پارهیان ته واو بوو. کچه که به دایه نه که ی گوت: هه سته بمبه بازار بمفروشه.

دایه ن کچه که ی برده بازارو فروشتى. به پى که وت مىردى پوورى هات كړى. که بر دى یه وه مالى، پوورى سهیرى كرد نه وهنده جوان بوو ده تگوت مانگه! پوژى یه که م قسه ی له گه ل نه كرد. پوژى دووه مېش هیچ. پوژى سى یه م پوورى پى گوت:

نه مانزانی ئەم کچه جوانه کچی کىیه؟

کچه که گوتى:

. من کچی فلانه سولتانم. هه موو پوژى داخو زى یه کم ده مات. پسمامى کم له فلانه شار هه بوو. باوکم نامه یه کى بو مامم نووسى و پى گوت چه زده کم کچه که م بده م به کور که وت. مامم وه لامى دایه وه. کچی تو م ناوى. کور که یه ش خه به رى بو من نارد گوتى: من تو م ناوى. سى شتى بو ناردم. تاله زه عفرانىك و که لبه ره ژوویه ک و داوه ده زوویه ک. مه به ستى نه وه بوو بلئى: نه گهر له داخان ره نگت وه ک زه عفران زه رد ببى تو م ناوى. نه گهر له خه فه تان وه کوو ئەم که لبه ره ژووه ره ش هه لى گه پى تو م ناوى. نه گهر له بهر نه شق و نه وین وه ئەم داوه ده زووه له رولاوازو باریک ببى تو م ناوى. که ئەمه م بیست له گه ل دایه نه که م سوار بووین و ملى پى گامان گرت و هاتین. هه ر جار هى پارهمان نه ده ما، دایه ن له شارىك ده ی فرو شتم و به پار که ده ژبا یین. جارى یه که م فرو شتمى و نازاد کرام. جارى دووه گه یشتینه شارىكى تر. دایه ن فرو شتمییه مالىك. ماله که خى ریان له كړینى من بینى و نازاد یان كردم. ئەمه جارى سى یه مه هاتینه نهو شاره و ئیوه منتان كړى و ئیستا وا له گه ل ئیوه دام.

پوورى ناسییه وه و پى گوت:

. تو کچی فلانه سولتانى؟

کچه که گوتى:

. به لئى!

پووری گرتی و ماچی کرد و گوتی:

من پووری تۆم.

ئینجا گوتی:

پسمامه‌که‌ت مانگی جارێک سه‌رم لێده‌دا. ئه‌گه‌ر ئه‌م جاره هات بزانه چی لی ده‌که‌م!

کچه‌که ده‌وری هه‌فته‌یه‌ک لای پووری مایه‌وه. پسمامی هات سه‌لامی له پووری کرد. چاوی به کچه‌که کهوت. (دو‌ت‌مامی خوێ بوو به‌لام نه‌یناسی) به پووری گوت:

پووری، ئه‌م کچه‌ت له کوی بوو؟

پووری گوتی:

کریمان.

کو‌په‌که گوتی:

پیتی بلی ئاوم بو بیتی.

پووری به کچه‌که‌ی گوت:

که په‌رداخه‌که‌ت داییی، په‌رداخه‌که به‌رده‌وه با بشکی. من جوینت پێده‌ده‌م، بزانه‌ن چ ده‌لی.

که کچه‌که چوو په‌رداخه ئاوه‌که‌ی بو برد. کو‌په‌که وه‌ریگرت و خواردییه‌وه. هه‌ر ته‌ماشای کچه‌که‌ی ده‌کرد. کچه‌که په‌رداخه‌که‌ی له ده‌ست وه‌رگرت‌ه‌وه و به ئه‌نقه‌ست به‌ری دایه‌وه. که به‌ری دایه‌وه، پووری تیبه‌ر بوو، گوتی:

ده‌ک ملت شکیی. کو‌په‌ر بووی چیه‌؟!!

کو‌په‌که گوتی:

حا! حا! پووری، قسه‌ی وا مه‌که.

کو‌په‌که چوو به‌زارو شه‌ش په‌رداخێ کپیی و هیئای دایه پووری. ئینجا به پووری گوت:

پووری، من ده‌روم هه‌فته‌یه‌کی تر دیمه‌وه. کو‌په‌که پویشت. دوا‌ی هه‌فته‌یه‌ک

هاته‌وه. پووری زانی ئه‌شقی کچه‌که بووه. پووری کچه‌که به کچه‌که‌ی گوت:

ب‌رازا، ئه‌و چوون تو‌ی ئه‌زیه‌ت دا، منیش ئه‌وها ئه‌و ئه‌زیه‌ت ده‌ده‌م.

ئوسا پووری له کۆرەکه‌ی پرسى:

- کوپم، چۆن بوو ئەم جارە وازو هاتیت؟ جاران وانه‌بووی!
کۆرەکه‌ گوتى:

- غەریبیم کردى.

کچه‌که‌ چوو زۆر زەمین. کۆرەکه‌ چاوی بەم لاو به‌ولادا گێرا، گوتى:

- پوورى، کوا کچه‌که‌.

پوورى گوتى:

- له زۆر زەمینه‌.

- پى پى بلى قاوهم بو بىنى.

پوورى چوو له‌ى کچه‌که‌ و پى گوت:

- قاوه‌ی بو ببه. که‌ خواردييه‌وه، فنجانه‌که‌ به‌رده‌وه‌ و بيشکينه‌.

کچه‌که‌، که‌ فنجانه‌ قاوه‌که‌ی بو کۆرەکه‌ بردو پيشکەشى کرد، کۆرەکه‌ قاوه‌که‌ی
خوارده‌وه‌ و فنجانه‌که‌ی دایه‌وه‌. کچه‌که‌ به‌ ئەنقەست فنجانه‌که‌ی به‌ردایه‌وه‌ و
شکاندى.

پوورى گوتى:

- بو؟ بو؟ چ خیره‌کی خواى بوو؟ نه‌وه‌ بوچی شکاندت؟ هه‌ی عه‌مرت نه‌مىنى؟!!

کۆرەکه‌ به‌ پوورى گوت:

- بوچی قسه‌ی پى ده‌لێی پوورى؟ کۆرەکه‌ چوو بازاڤ ده‌سته‌ فنجانىکی کړی و
هینای و گوتى:

- ئەمه‌ له‌ باتى فنجانه‌که‌. ئینجا به‌ پوورى گوت:

- پوورى، من ده‌روم!

که‌ کۆرەکه‌ رویشت، پوورى به‌ کچی برای گوت:

- راوه‌سته، فیلکی لی ده‌که‌م. خه‌میکى وای ده‌ده‌مى وه‌ک ئەو خه‌مه‌ی ئەو دایه‌
تو. پوورى چوو تالە زه‌غفه‌رانیکی کړی کوتای له‌ ده‌م وچاوی کچه‌که‌ی دا.
ئینجا چوو نانه‌ ره‌قیکیشى هینا له‌ناو نوین له‌بن پشتی کچه‌که‌ی نا. کۆرە

براکه‌ی هات سه‌یرى کرد کچه‌ دیار نییه‌. گوتى:

- پوورى، ئەدی کوا کچه‌که‌؟!!

گوتی:

. ئای چهند نه‌خۆشه! تا بلیی نه‌خۆشه!

كوپه‌كه كه زانی كچه‌كه نه‌خۆشه زۆری خه‌فت بو‌ خوارد. چوو ه‌سه‌لال بو‌ ژوو‌ه‌كه‌ی. سه‌یری كرد خه‌وتوو. داها‌ته‌وه سه‌ری و ماچی كرد. پووری دیتی و پیی گوت:

. با پیت بلیم نه‌گه‌ر برۆی و نه‌م جاره بیتی‌ته‌وه، نه‌م كچه‌ت ئی ماره ده‌كه‌م. كوپه‌كه گوتی:

. ره‌حه‌مت له دایك و باوك‌ت!! به‌خوا پووری، منیش نه‌مهم ده‌ویست. كوپه‌كه نزیکه‌ی سی پوژ لای پووری مایه‌وه و پویش‌ت. پاش هه‌فته‌یه‌ك، ها‌ته‌وه. كچه‌كه‌ی دیت له مانگ جواتره. وه‌ك گه‌وه‌ر ده‌دره‌وشی‌ته‌وه. پووری كچه‌كه‌ی ئی ماره‌كرد و جیازی بووكی ئاماده‌ كرد. خشل و زپری به‌ كچه‌كه‌وه كرد وه‌كوو قاپ قورئان و نه‌ترك و بسكو‌كه‌ و خه‌زیم و عه‌رانه‌ و ترانجی.. هه‌مووی زپرو یاقوت بو. خرخالیکی زپریشی له پی كرد و له ژوو‌ه‌وه داینا. شه‌وی هه‌ینی، كوپه‌كه چوو هه‌مام. ها‌ت بچینه لای بووك. كچه‌ ده‌رگای له پووی داخست و كلیلی دا. كوپه‌كه گوتی:

. تو‌خوا ده‌رگام لی بكه‌وه! نه‌گه‌ر هه‌رئیستا ده‌رگام لی‌ته‌كه‌ی‌ته‌وه، ده‌مرم! كچه‌كه پیی گوت:

. تا وه‌كوو زه‌عه‌فران ره‌نگت زه‌رد نه‌بی ده‌رگات لی‌ناكه‌مه‌وه. تا وه‌كوو خه‌لۆوز ره‌ش دانه‌گه‌رینی ده‌رگات لی‌ناكه‌مه‌وه. تا وه‌كوو داوه ده‌زوو له‌رو لاوازو باریک نه‌بی ده‌رگات لی‌ناكه‌مه‌وه. كاتی كچه‌كه وای گوت، كوپه‌كه زانی نه‌مه دو‌تمایی خویه‌تی. گوتی:

. خانم، به‌خوا نه‌مزانی تو‌ نه‌وه‌نده جوانی.

كچه‌كه هه‌ستا ده‌رگای لی كرده‌و كوپه‌كه چوو باوه‌شی. ره‌وشت وایه كه زاوا ده‌چینه لای بووك. ده‌ستی راسته‌ی ده‌رگری و پیی له‌سه‌ر پیی چه‌پی دانه‌نی و نیوچه‌وانی ماچ ده‌كا و ئینجا ده‌چینه ده‌ره‌وه و ده‌ستی براده‌ره‌كانی ده‌گوشی و ده‌ستی دایکی ماچ ده‌كا. نه‌وسا ده‌گه‌رینه‌وه لای بووك. جل و خشلی له‌به‌ر داده‌كه‌نی و ده‌رپیی له پی ده‌كاته‌وه و قاچی راسته‌ی بلند ده‌كا و ده‌یخاته سه‌ر

شانی چه‌په‌ی و قاچی چه‌په‌ی ده‌خاته سه‌ر شانی راسته‌ی و بو‌ی تیده‌خا. کوره‌کە‌یش به‌م جو‌ره چووه لای کچه‌که. هه‌ندی ماچی کرد و چووه ده‌ره‌وه. ده‌ستی براده‌ره‌کانی گۆشی و پییان گۆت: به‌ خێرو خوشی! به‌ خێرو خوشی! ئینجا چووه‌وه ژووری بو‌ لای کچه‌که و ئیشی خو‌ی له‌گه‌ل کرد. بو‌ سبه‌ی ئی، پووری کچه‌که و کوره‌که نامه‌یه‌کی بو‌ باوکی کچه‌که نووسی و گۆتی:

(خه‌مت نه‌بی کچه‌که‌ت گه‌یشه‌ لای من و می‌ردی به‌ پسه‌مامه‌که‌ی کرد.)

کاتی باوکی کچه‌که نامه‌که‌ی پی‌گه‌یشه‌ت زو‌ر شاد و که‌یف خوش بوو. دوو هه‌زار لیره‌ی وه‌کوو دیاری زه‌ماوه‌ند بو‌ ناردن. ئینجا پووره نامه‌یه‌کی بو‌ براکه‌ی تری نووسی و گۆتی:

(فالانی، پیت سه‌یر نه‌بی دو‌تمایی کوره‌که‌تم بو‌ کوره‌که‌ت هینا.)

باوکی کوره‌که نامه‌که‌ی وه‌رگرت و خویندییه‌وه. زو‌ر پی شاد و دل‌شاد بوو. جل و به‌رگ و دیاری بو‌ بووک و زاوا نارد. ئینجا پووره‌که‌یان کۆشکیکی له‌ ته‌ک کۆشکی خو‌ی بو‌ دروست کردن. به‌ خوشی و شادی و به‌خته‌وه‌ری لای پووریان مانه‌وه.

لای ئیوه بووین و هاتینه‌وه.

* * *

۳۱- مانگی مانگان

هه‌بوو نه‌بوو...

سولتانیك هه‌بوو، كورپىكى هه‌بوو. پوژى، كوره‌كه له بازار ده‌پوشت پیره‌ژنىكى
دى گۆزه‌یه‌كى له‌سه‌ر شان بوو. شانىكى له پیره‌ژنه‌كه دا. پیره‌ژن گۆزه‌كه‌ى له
سه‌ر شان به‌ر بووه‌وه و شكا. پیره‌ژن دوعاى له كوره‌كه كرد، گوتى:

. بوچى گۆزه‌كه‌ت شكاندم؟ ياخوا تووشى نه‌شقى (مانگی مانگان) بى!
كوره‌كه، كه نه‌مه‌ى بیست، هووشى له‌سه‌ردا نه‌ما. به پیره‌ژنى گوت:

. داپیره، پیم بلی (مانگی مانگان) له كوئیه؟

پیره‌ژن گوتى:

. له بنى دنيايه

كوره‌كه به كزو غه‌مبارى چوه‌وه مالى. پوژ به پوژ رهنگی زهره ده‌بوو و
ده‌بنسا. بارىك وه‌كوو دارى لیهات. باوكى پینی گوت:

. كورم، نه‌وه چيته؟

گوتى:

. هه‌چ!

باوكى چوه‌وه لای دارتاش و پینی گوت:

. چوارپایه‌كمان بو دروست بکه.

دارتاش گوتی:

. نه‌مپو ناتوانم بو‌ت دروست بکه‌م.

سولتان له دارتاش توورپه بوو. سوپ‌گومی کرد بو‌شاریکی دی. دارتاشه‌که

چوو ه‌شاره‌که. له‌وی براده‌ریکی په‌یدا کرد. بوژی، براده‌ره‌که پیی گوت:

. نه‌ری نه‌وه تو‌بوچی که‌وتوویته ئیره؟

گوتی:

. سولتان لیم توورپه بوو سوپ‌گومی کردم. مال و مندالم له‌وی به‌جیماون. نازانم چ

ده‌خون و چ ده‌خونه‌وه؟ کوو به‌ریوه ده‌چن؟

براده‌ره‌که‌ی پیی گوت:

. تو‌نیشت چییه؟

گوتی:

. دارتاشم.

گوتی:

. مادام دارتاشی، ها، نه‌م دارانه بگره دولابیک دروست که بو‌خوت. خواردن و

خواردنه‌وه‌ی له‌ناو دانسی. ه‌هر شتی لایه‌کی بو‌ته‌رخان بکه. من دیم

مه‌کینه‌یه‌کت بو‌تیده‌خه‌م. له‌ناو دولابه‌که دانیشه و مه‌نگه‌نه‌ی مه‌کینه‌که

بسوورپینه. دولابه‌که ده‌فیری و کویت بوی له‌وی دیته خواره‌وه. دارتاشه‌که که

نه‌مه‌ی بیست، دولابیکی جوانی دروست کرد. براده‌ره‌که‌ی هات مه‌کینه و

مه‌نگه‌نه‌ی تیخست. دارتاشه‌که چوو له‌ناو دولابه‌که دانیشه و مه‌نگه‌نه‌که‌ی

بادا. دولابه‌که فیری چوو له‌سه‌ر بانی مالی خویان هاته خوارسی. که‌س و کاری

هاواریان کرد:

. نه‌وه کییه؟ نه‌وه کییه؟

گوتی:

. وس وس! منم.

کوره‌کانی که گوییان له‌ده‌نگی باوکیان بوو، شاگه‌شکه بوون و هاواریان کرد:

. باوکمان هاته‌وه!

ژنه‌که‌ی به‌کابرای گوت:

. نه وه چۆن هاتیته وه؟

کابرا هه قايه تي دولابه که ی بو گيړايه وه. بو به يانی دارتاش دولابه که ی بو کورپی سولتان بردو بو ی باسکردو فيری کرد چۆن پی پی بفری. کورپی سولتان خواردنی مانگیکی له ناو دولابه که دانا و چوو له ناوی دانیششت و مهنگه نه که ی بادا. دولابه که فپی و کوربه که ی برد. کوربه که هر هه نده ی زانی له شاری (مانگی مانگان) ه. لايدا مانی پیره ژنيک و له گهل پیره ژن ژيا. هه موو پوژي لیره یه کی ده دایه پیره ژنه که. پوژي یه که م پشوری دا. پوژي دووهم چوو هه مام خو ی شووشت و چوو له قاوه خانه دانیششت. کورپی سولتان گهنجیکی قوزو ریك و پیک بوو. براکانی (مانگی مانگان) بوون به برادره ی و داوه تیان کرد بو مال ه وه. (مانگی مانگان) له ناو هه فته ژووری له ناو یه کدا ده ژيا. هه ژووره و قه ره واشیک له بهر ده رگا ده خه وت. ژووری کچه که په نجه ره یه کی تیدا بوو. کورپی سولتان که به داوه ت له گهل براکانی کچه که چووه مالیان، کچه که چوو هه ره وه سه ری هه لکیشا و چاوی پی که وت و نه شقی بوو. کوربه که نانی ئیواره ی خوارد و پویششت. کورپی سولتان نزیکه ی سالیك برادره ی براکانی مانگی مانگان بوو. پوژي، له دلی خویدا گوتی: من بوچی هاتمه ئیره؟ نه ی بو (مانگی مانگان) نه هاتم؟!

سواری دولابه که بوو. له بهر ده رگای ژووری (مانگی مانگان) هاته خواری سه یری کرد ده رگای ژووره وه کلیدراوه. له په نجه ره چوو ژووری. کچه که، که چاوی پیکه وت گوتی:

. له عاسمانام ده ویستی له عهردانم ده سته که وتی. له وه تی تو م دیوه نه و پوژهی به داوه ت هاتیته مالمان، چاوم نه چوته خه و. کوربه که له گهل کچه که نووست و ئیشی خو ی له گهل کرد. به یانی سواری دولابه که بوو پویششت. شهش مانگ به و جوړه له گهل کچه که رابیوارد. به شه و له گهل کچه که ده نووست و به پوژ له گهل براکانی کچه که هه لده ستا و داده نیشت. کچه که سکی بوو. ترسا نه وه کوو که س و کاری پی بزانه. هه ستا خو ی نه خوش خست. نه گه ر میوانیان به اتایه و پییان گوتبا وه ره خواری، ده یگوت: نه خوشم پیم ناکری. دایکی کچه که چوو لای میرده که ی و پی گوت:

. پیاویرژگه، ئیمه ئه وه نده کچه مان ههیه. نه خوشه، بوچی ته بیبی ناهینیته سهه.
باوکه چوو ته بیبی هینا. ته بیب فه حسی کرد. هیچ نه خوشی لینه دی. زانی
دوو گیانه پیی گوتن:

. کچه که تان چ به لای ئی نییه.

گوتیان:

. ئه ی ئه و نازارو ژانه ی له چیه؟

گوتی:

. دوو گیانه!!

دایبایی کچه که، که ئه م قسه یان بیست، واقیان و پرما و پرسیان:

. باشه، کی سکی پر کردووه؟

دایکه به وردی سهیری کچه که ی کرد دیتی راسته دوو گیانه و له مانگی
حه و ته مدایه. که سو کاری کچه که لیان پرسی:

. کی سکی پر کردی؟

کچه که هیچ قسه ی نه کرد. له بهینی خویانه وه گوتیان:

. با تاقیبی بکهین. بزاین کی دیته لای؟ بی شک یه کی ههیه. هه موو پوژی دیته

لای. ته ماشای په نجه ره یان کرد. په نجه ره کرابوو وه. گوتیان هه بی و نه بی

ئه وه ی دی له م په نجه ره یه وه دیته ژووری. خویان له جیگایه ک دانوساندو

چاوه دیبری په نجه ره که یان کرد. به ره بهری پوژئاوا، کوپه که هات و چوو

ژووره وه. قیر گرتیان و تیرو پریان لیدا. پییان گوت:

. بهیانی له سهه رت ده دهین. گوتی:

. چوئن له سهه رم ده دهن؟ من قهرزاری ئیوهم. راهه ستن کاغه زی قهرزه کانم بینم و

قهرزه که تان بده مه وه. ئه وسا له میخم بکیشن.

چوو نه ناو دولا به که و مهنگه نه که ی بادا. دولا به که له ناو خه لکه که به رز بووه وه و

فری. گوتیان:

. بی شک ئه مه منداله جنوکه یه.

کوپه که کاتی فری گوتی:

. به خوا تا مانگی مانگان له گهل خوم نه بهم وازی لی ناهینم و ناروم! دهترسم
بیکوژن.

ئهوه بوو چوو له لای کچه که و نامارهی بو کرد و له گهل خوی سواری دولابه که ی
کرد و بردی. له ناو دولابه که به عاسماندا دهفرین نیوهی ریپیان بری، برسی
بوون. هه له ناو دولابه که چیشتیان لینا. له بهر ئهوهی دولابه که دار بوو،
سووتا و لهو دهشت و چوله وانیه که وتنه خواره وه. له دوری یه کتر، هه یه که ی
له جیگایه که وتنه سه ره زهوی. بهم جوړه لیک داپران. کوپه که سهیری ئه م لاو
ئهولای کرد (مانگی مانگان) دیار نه بوو. ما له خهفته تان بو ی بگری. سه ری
هه لگرت و پویشت. له هه رازان هه لکشا و له نشیوان داکشا. هه هینده ی زانی
گه یشته وه شاری خویان و چوو له ده رگای دا. گو تیان:

. کئییه؟

گو تی:

. فلان که سم.

گو تیان:

- برۆ لیره رانه وهستی. دهتهوی ته فره مان بدهی. فلانه که س چه ند له میژه
پویشتووه و هیچ سه ره سو راغی نییه. له وانه یه ئیستا مردبی. یانیش
کوژرابی!!

گو تی:

. به خوا من فلانه که سم.

ههستان ده رگایان کرده وه. دیتیان هه وه. به لام نه خوش! شه که ت! ده رده دار!
سه ره پیش هاتوو! باوکی هاته لایه وه و گو تی:

. کوپم، پیم نالیی تو له سو نگه ی چی وات به خوت کرد؟

کوپه که چوو هه مام خوی شووشت به لام دلای هه ره له لای (مانگی مانگان) بوو.
(مانگی مانگان) یش که له دهشت و بیابان که وتنه خواره وه، پویشت. هه ره
پویشت تا گه یشته ماسیگریک. ماسیگره که ویستی ده ستریزی بکاته سه ر،
(مانگی مانگان) پیی گو ت:

. نهختی سه بر بگره. تا دهحه سیینه وه و قاوه یه که ده خوینه وه.

گوتی:

. باشه!

(مانگی مانگان) قاره‌ی لینا و دهرمانی بیهوشی تیکرد و پیشکەشی ماسیگری کرد. ماسیگره که له هۆش خۆی چوو، کچه که کچه جلهکانی له بهر ماسیگره که داکنند و له بهر خۆی کرد. رویشت له هه‌ورازان هه‌لکشاو له نشیوان داکشای گه‌یشته چل پیاو. له دلی خۆیدا گوتی:

. خویه چۆن له ده‌ست ئەمانه‌ی پزگارم ده‌بی؟!

که پیاوه‌کان دیتیان و ایانزانی پیاوه چونکه جلی پیاوانی له بهر بوو.

لینا ئیپرسی:

. تو کئی؟

گوتی:

. قاچاغم.

گوتیان:

- تو قاچاغی و ئیمه‌یش قاچاغین! وهره به‌گه‌ل ئیمه بکه‌وه و ببه به برامان. کچه که به‌گه‌لیان کهوت. خواردن و خواردنه‌وه و نووستنی له‌گه‌ل نه‌وان بوو. نزیکه‌ی مانگی که له‌گه‌لیان مایه‌وه. دوا‌ی ئه‌و مانگه، پوژی، زستان بوو له بهر به‌روچکه دانیشتبوو مه‌کیان دی. گوتیان:

. ئۆی دیاره ئەمه کچه. مانگی که له‌گه‌ل ئیمه دایه و ئیمه‌یش نه‌مانزانیوه!

چوون پینان گوت:

. دیاره تو ژنی؟

گوتی:

- جا ئەمه چ عه‌یبی تیدایه! ئەگه‌ر به‌هوی می‌رد بکه‌م، می‌رد به یه‌کی له ئیوه ده‌که‌م. خو ناکرێ می‌رد به هه‌ر چلتان بکه‌م.

گوتیان:

. شتی و نابێ ده‌بی می‌رد به هه‌ر چلمان بکه‌ی.

کچه که کاتی دیتی هیچ چاره‌ی نییه گوتی:

مادام نیازتان وایه، راه‌ستن با قاوه‌یه‌کتان بۆ لی بنیوم قاوه‌که بخۆینه‌وه.
پاشان چیتان دهوی وا بکن.

گوتیان:

. باشه، به خوا ئیمه‌یش هه‌زمان له قاوه‌یه.

کچه‌که هه‌ستا قاوه‌ی هیئا. برژاندی و کوتای و لیئا و ده‌رمانی بیهوشی تیکرد.
قاوه‌که‌ی دانی و هه‌مووی بیهوش کردن. که سه‌یری کرد بیهوش بوون له دلی
خویدا گوتی: ده‌ترسم به هوشی خویان بینه‌وه و بکه‌ونه دوامه‌وه. ده‌ستی دایه
چه‌قویه‌که یه‌که یه‌که ورگی درین و نه‌سه‌په‌کانی برد و پویشت. له هه‌ورازان
هه‌لکشاو له نشیوان داکشا، تووشی دوو سواران هات. هاواریان کرد:

. راه‌سته نه‌پوی! سواره تو کئی؟ بنیاده‌می، یان نه‌جنده‌ی!؟

وایانزانی پیاره چونکه جلی پیوانی له‌به‌ر بوو. هه‌موو نه‌سه‌په‌کانیان لیسهند.
ته‌نیا یه‌که ماینیان دایه‌وه بۆ نه‌وه‌ی بۆ خووی سواری بی. کچه‌که ده‌وری (ده)
پوژ پویشت، گه‌یشته شاری کوری سولتانی هاوړی. چوووه ناو شار.
مایه‌که‌ی فروشت به بیست لیره‌ی داو لایدایه مالیک، به‌لام نه‌یده‌زانی ئه‌م شاره
شاری خوشه‌ویست و هاوسه‌ری خو‌یه‌تی. دوو مانگ پیچوو، پارهی نه‌ما،

پرسی:

. سولتانی ئه‌م شاره ناوی چیه‌ی؟

گوتیان:

. ناوی سولتان فلاته.

گوتی:

. ئایا چ کوری هه‌یه‌؟

گوتیان:

- به‌لی کورنکی هه‌یه. ماوه‌یه‌که به‌ر له ئیستا لای باوکی پویشت. عه‌یامه‌کی
پیچوو به نه‌ساغی هاته‌وه. ده‌لین نه‌شقی کچیک له‌سه‌ری داوه به ناوی (مانگی
مانگان). شه‌و له‌به‌ر شه‌و کچه خه‌وی نییه. کچه‌که، کاتی ئه‌مه‌ی بیست، زور
شاد و گوشاد بوو. چوووه لای پیره‌ژنیک لیره‌یه‌کی دایی و پیی گوت:

. ها، ئه‌م نه‌نگوستیله‌یه ببه، بیده کوری سولتان.

پیره ژن نهنگوستیله که ی وهرگرت. چوو له لای کوپی سولتان و پینی گوت: ها،
ئه مه هی تویه! بو تو یان نار دووه.

کو په که چاوی به نهنگوستیله که کهوت. به پیره ژنی گوت:

. داپیره، ئیستا ئه م کچه له کو ییه؟

پیره ژن گوتی:

. له فلانه جییه.

کو په که گوتی:

. داپیره شوینه که م نیشان ده! ئه وهی ده دا و ده ستینی هه خودایه، به لام من به
ئیزنی خودای ده و له مه نددت ده که م. پیره ژن کوپی سولتان برده لای (مانگی
مانگان). کو په که له گه ل کچه که ی بینی، روخی هاته وه بهر. با وه شیان پیکدا
کرد و یه کترین ماچ کرد و گریان. کوپی سولتان کچه که ی برده وه مالی. کچه که
چی نه رده سه ری به سه ری هاتبو وه مووی بو کوپی سولتان گپرایه وه. کو په که
چوو له لای باوکی و هه مو وه قایه ته که ی له سه ری هه تا بینی بو گپرایه وه. باوکی
پینی گوت:

. مادام خو ت ده ته وی و رات له سه ره، بیهینه!

سولتان جیازی بو ناماده کردن و ئاههنگی زه ما وهندی بو سازدان و کو په ی له
پال (مانگی مانگان) کرد. بووک و زاوا کهوتنه ژیانیکی خوش و بهخته وه. پاش
ما وه یهک، (مانگی مانگان) کو پیکی بوو. کت و مت باوکی بوو. چونکه له
هه وه ئه وه پیش زه ما وهند دووگیان ببوو. کو په که یان به دایه نیک سپارد.
دایه نه که شیر ی خو ی ده دایی. ژیانیکی خوش و بهخته وه ژیان.
لای ئیوه بووین و هاتینه وه.

* * *

۳۲- چاره نووس

ههبوو نهبوو...

سولتانیك ههبوو، وهزیریکی ههبوو. سولتان نهو وهزیره ی خوئی زور خوش دهویست. یهك سهعات به بی نهو ههلی نهدهکرد. پوژی، سولتان به وهزیره که ی گوت:

. با نهپو بو گهشت وگوزار بچینه سهه کهناری دهریا.

چوون کابرایه کیان دی دانیشتبوو قوپی دهکرده توپهلی بچووک بچووک و توپهلیکی به توپهلیکی ترهوه دنووساندو فری دهدایه ناو دهریا. تهماشایان کرد. نزیکه ی سهعاتیک له دیاری راوهستان، ئینجا سولتان پیی گوت:

. برا، نهوه تو خهریکی چی؟

گوتی:

. من فریشتهم. دوو توپهله قور به یه کهوه دنوو سینم و دهلیم نه مه فلانه کوپو نه مهیش فلانه کچو توپهله قوره که فری ددهمه ناو ناوی دهریا.

سولتان و وهزیر سهریان له قسه که ی سوپما. دوا ی سهعاتیک فریشته که دوو توپهله قوپی هیئا و گوتی:

. نه مه سولتان و نه مهیش کچی شیخ عاره بان. چاره نووسیان به یه که وهیه!

قوره که ی فری دایه ناو دهریا. سولتان به فریشته که ی گوت:

. نه مه چیه؟

فریشته که گوتی:

. نه مه چییه؟ نه وه چییه؟ له گوژی نییه. نه وه نه وه هایه!

سولتان و وهزیر گه پانه وه مائی. سولتان به وهزیری گوت:

. ههسته بچینه لای شیخی عه ره بان بزانی داخوا نه مه راست دهکا؟

سواربوون و رویشتن. له هه ورزان هه لکشان و له نشیوان داکشان. گه یشتنه

مائی شیخی عه ره بان و لایان دا. شیخی عه ره بان سی پوژ میوانداری کردن و لهو

ماوه یه دا ژنی شیخ عه ره بان کچیکی بوو. سولتان له دئی خویدا گوتی:

. فریشته که راست دهکا. شهو چوو ه سهر کوژپه که و سینگی بریندار کرد.

به یانی سولتان و وهزیر مالاواییان کردو به ره مال بوونه وه. سبهینی که س و

کاری کوژپه که دیتیان کوژپه که سینگی به چه قو بریندار کراوه. تیماریان کردو

چاک بووه وه.

(ده) سال به سهر نه م پرودا وه دا تیپه ری. پوژی، سولتان به وهزیری گوت:

. با بچینه لای شیخی عه ره بان بزانی داخوا کچه که چاک بوته وه، یان مردووه؟

وهزیر گوتی:

. با بچین.

رویشتن. له هه ورزان هه لکشان و له نشیوان داکشان گه یشتنه لای شیخی

عه ره بان و لایاندا. شیخی عه ره بان پینی گوتن:

. نیوه خه لکی کوین.

گوتیان:

. نیمه خه لقی خواین!

شیخی عه ره بان به کاری خوای که چاوی به سولتان کهوت، سولتانی کهوته

به ردل و پینی گوت:

. ده تهوی کچه که مت بده می؟!؟

سولتان گوتی:

. به لی، رازیم زور مه منوونم.

کچه که یان له سولتان ماره کرد. شهوی هه یینی سولتان چوو له لای کچه که. جلی

له به رد اکهندو جینی برینه که ی سینگی دی وه کوو خه تیک وا بوو. لئی پرسی:

. ئەم برینه چییە؟

کچەکه گوتی:

. دەلێن من تازە ببووم، پوژئی، میوانیکمان هاتبوو بە چەقۆ برینداری کردبووم.
سولتان ناسیییەوه و لەگەڵیا نووست. بەیانی مەسەلەکە ی بو وەزیر گیرایەوه و

پیی گوت:

. ئەمە ئەو کچەیه کاتی خوئی بە چەقۆ بریندارم کرد. وەزیر گوتی:

. بە راستیتە؟

سولتان گوتی:

. ئەری بەخوا!!

سولتان و وەزیر نزیکە ی حەوت مانگ لای کەس و کاری کچەکه مانەوه. ئەوسا
سولتان و وەزیر بە شیخیان گوت:

. دەمانەوی بچینهوه لای کەس و کاری خویمان.

شیخ ئیزنی دان و گوتی:

. خواتان لەگەڵ.

سولتان چوو لای ژنەکە ی و پیی گوت:

. من دەپۆم. تۆ سکت هەیه. ئەگەر کچت بوو، با لای خۆت بی و ئەگەر کوپرت
بوو، ها، ئەم بازووبەندەت بدەمی لە بازووی ببەستە و بۆم پەوانە ی بەغدای بکە
دەگاتە من. ژنەکە گوتی:

. باشە!

سولتان و وەزیر چوونەوه بەغدا. دەستیان بە ئیش و کاری خویمان کردەوه.
کاتی سولتان پویشت، ژنەکە ی سکی حەوت مانگان بوو. دوای دوو مانگ
کوپرکی بوو دەتگوت مانگە. بازووبەندەکە ی لە بازوو کردو بەخیوی کرد.
کۆرەکە تەمەنی بوو بە حەفت سالی. چوو لای مەلا و قورئانی خەتم کردو
فیری خویندەواری بوو. کۆرەکە تەمەنی بوو بە دوانزە سالی، پوژئی، لەگەڵ
برادەرەکانی یاری دەکرد بە شەر هاتن، پییان گوت:

- بپۆ، هە ی زۆل و حەرەمژادە، بپۆ کەس نازانی خۆت کئیت و باوکت کئیه!!

كوپه كه كرمانج و كوچهر بوو. كه ئهم قسه يان پى گوت، ده ماری جوت بوو.
چوو له لای دایکی. شمشیری هه لکیشاو گوتی:
. یان پیم ده لایی باوكم کئییه، یان بهم شمشیره ده تکورم.
دایکی گوتی:

- کوپم، باوكت له شاری به غدایه. كه توّم به سك كهوت، باوكت پویشته بو
به غداو پینی گوتم:

- ئه گهر کوپت بوو، ئهم بازو به بندهی له بازو به بسته و بوم ره وانهی به غدای
بکه.

كوپه كه نزیکه ی بیست ههزار لیره ی بردو چوو به غدا. لهوی كه سی نه ده ناسی.
لاپدایه مائیکی نزیک مائی باوکی و دوکانیکی قوماش فروشی کرده وه. کوپه كه
گهنجیکی قوژ بوو. هه موو روژی كه دوکانی دو کرده وه نه ختی قورئانی
ده خویند. دهنگیکی زور خوشی هه بوو. خه لک ده هاتنه لای و شتی خویمان
لیده کپی. کوپه كه ناوبانگی ده رکرد. مائی سولتان پینانزانی. کچی سولتان به
کچی وهزیری گوت:

. وهره بچینه دوکانی ئه و کوپه بزانی چ ده فروشی؟

کچی وهزیر گوتی:

. با بچین.

جلی نوییان له بهر کردو چوو نه دوکانی کوپه كه دیتیان گهنجیکی قوژه وه کوو
مانگ ده دره وشیتته وه. ئه شقی بوون. هه موو روژی ده چون شتیان لی ده کپی و
گوپیان ده دایه قسه کانی. روژی، چوو نه لای و پینان گوت:
. بو نایه ی دوستانه تیمان بکه ی؟

كوپه كه گوتی:

. با به كه یفی ئیوه بی.

گوتیان:

. له دوکانی تووه نوینیک لی ده دین بو مائی خویمان.

گوتی:

. باشه.

له دوو وهستایان نارد، نوینیکی بی وینهی بۆ دروست کردن و به گهچ سپی کرد. کریکارهکان ئیشه که یان تهواو کرد. کچه که سه د لیره ی داو دهرگایه کی له ناو دوکانی کوپه که کرده وه. ههر کاتی کوپه بیویستایه دهرگاکی دهر کرده وه و به ناو نوینه که دا دهچوو له کی که کان. بهم جوړه، ههموو پوژی کوپه که له ژوره وه دهرگای دوکانه که ی قوفل ده داو دهرگای نوینه که ی دهر کرده وه. به ناو نوینه که دا دهچوو له کی که کان و گه مه و سوچه تی له گه ل دهر کردن. به لام که دهیه ویست له گه ل خوشکی خو ی بخه وی، زهوقی هه لئه دهستا. ههموو پوژی، ههر وا بوو. کوپه که ناو بانگیکی زوری له شار په یدا کرد. سولتان ناو بانگی بیست، به وهزیری گوت:

با بچینه دوکانی نه و کوپه بزاین چ دهروشی؟
وهزیر گوتی:

.یه کهم جار من دهچم دهیبینم، پاشان تو برۆ.

سولتان گوتی:

.باشه.

به ره بهری پوژناوا، وهزیر چوو دوکانی کوپه که. کوپه که له بهری ههستا، شتیکی بۆ له ناو دوکان راخست. دانیشتن دهستیان به قسان کرد. تا سهعات دووی پاش نیوه شه و کوپیان گهرم بوو. نهوان دانیشتبوون دهرگای نوینه که کرایه وه و قهره واشیکی لی هاته دهره وه. گوتی:

.جهناب، خانمه کهم تو ی دهوی.

کوپه که پی گوت:

.برۆ پی بلی میوانم ههیه.

وهزیر که ته ماشای کرد دیتی نه مه قهره واشی خو یانه. قهره واشی سولتانه.

واقی ورم. له دلی خو یدا گوتی: نه وه مه سه له چییه؟

قهره واشه که چوو به خانمی گوت:

- دهلی میوانم ههیه.

خانم گوتی:

.برۆ پی بلی به خو و به میوانه وه بی.

كوپه‌كه به ميوانه‌كه‌ی گوت:

هه‌سته با بچين. فانوسی پي‌كردو به ناو نوينه‌كه‌دا چوون تا گه‌يشته‌نه شويني مه‌به‌ست. وه‌زير مهر هينده‌ی زانی وا له مائی خوينانه. سه‌ری سوپما. به‌لام هيج قسه‌ی نه‌كرد. كچی سولتان و كچی وه‌زير كوپه‌كه‌يان برده سه‌لال و له‌گه‌لی خه‌وتن. وه‌زير له‌گه‌ل قه‌ره‌واشه‌كه مایه‌وه. قه‌ره‌واشه‌كه نه‌یده‌زانی ئه‌مه وه‌زيره. ده‌ستی وه‌زیری گرت و رايكيشا بو ناو نويني خوئی و له‌گه‌لی راكشا. وه‌زیری راده‌گوشي و ده‌یگوت:

ده‌ی هه‌سته بکه!

وه‌زيريش ده‌یگوت:

. تكات ليده‌كه‌م وازم لی بيينه.

قه‌ره‌واشه‌كه‌ش مهر پيی ده‌گوت:

. قه‌ت نابی بخه‌وی.

قه‌ره‌واش و وه‌زير تا به‌یانی به‌گه‌مه و گالته رايانبوارد. زستان بوو سبه‌ينه داهاات، دوو كچه‌كه ئاويان بو كوپه‌كه گهرم كردو كوپه‌كه خوئی شووشت. قه‌ره‌واشه‌كه‌يش چوو جه‌ره‌ی ژير كووپه‌ی هينا ئاوه‌كه ته‌زی بوو. به‌سه‌ر سه‌ری وه‌زیری داكرد. وه‌زير هاواری لی هه‌ستا. له سه‌رمان هه‌لده‌له‌رزی. وه‌زير چوو له‌ی سولتان و پيی گوت:

. جه‌نابی سولتان، وای ئه‌و كوپه رابواردنيكي خوشی هه‌یه!

سولتان گوتی:

. به‌راستيه‌ه؟

وه‌زير گوتی:

. ئه‌ری به‌خوا!

سولتان چوو دوكانی كوپه‌كه و سه‌لامی كرد. كوپه‌كه سه‌لامی ليوه‌رگرته‌وه. سولتان له كنی دانيشت. ده‌ستیان به‌ده‌مه‌ته‌قه كرد تا شه‌و داهاات. بوو به سه‌عات دووی دوای نيوه‌شه‌و، ئه‌وان دانيشتبوون، ده‌رگای نوينه‌كه له ناو دوكان كرايه‌وه. قه‌ره‌واشه‌كه هات به كوپه‌كه‌ی گوت:

. جه‌ناب، وه‌ره خانم داوات ده‌كا!

كوپه‌كه گوتی:

. پینیبلی میوانم هه‌یه.

كه قهره‌واشه‌كه هاته ژوره‌وه، سولتان بینى ئەمه قهره‌واشه‌كه‌ی خویانه. له دلی خویدا گوتی: ئەوه مه‌سه‌له چیبیه؟ به‌خوا قسه‌ناکه‌م بزانم ئەمه به‌چ ده‌گا؟ قهره‌واشه‌كه چووه لای خانمه‌كه‌ی و خه‌به‌ری دایی و گوتی: ده‌لی میوانم هه‌یه. خانم گوتی:

. برۆ بانگی كه پینی بلی خوی و میوانه‌كه‌ی بین!

قهره‌واشه‌كه هاته‌وه، گوتی:

. خانم ده‌لی به‌خوی و به‌میوانه‌كه‌ی بین!

كوپه‌كه به‌سولتانی گوت:

. هه‌سته با بچین!

فانوسی به‌ده‌سته‌وه گرت و چوونه ناو نوینه‌كه. سولتان سه‌ری له‌م كاره سوپما. گه‌یشتنه شوینه‌كه. سولتان بینى ئەمه مالى خویانه. هه‌ر واقی وپما. كه چوونه ژوره‌وه، دوو كچه‌كه كوپه‌كه‌یان برده سه‌لال. قهره‌واشیش سولتانی گرت و گوتی:

. وه‌ره تۆیش له‌گه‌ل من بخه‌وه.

سولتانی برده ناو نوینی خوی و تا به‌یانی توند به‌خویه‌وه گوشى. به‌یانی، كچه‌كان ناویان بو كوپه‌كه گه‌رم كرد و كوپه‌كه خوی شووشت. قهره‌واشه‌كه به‌سولتانی گوت:

. تۆیش ده‌بی خۆت بشوی.

چوو جه‌ره‌ی ژیر كووپه‌ی هینا و به‌سه‌ر سه‌ری سولتانی داكرد. سولتان له سه‌رمان وه‌ك به‌فری لیهات و به‌لیوه‌له‌رزه چووه ده‌ره‌وه. سولتان گه‌رایه‌وه لای وه‌زیر و گوتی:

. كوره، ئەوه ئەم به‌زمه چیبیه؟

وه‌زیر گوتی:

. ئەوه‌ی به‌سه‌ر من هات، به‌سه‌ر تۆش هات؟

سولتان گوتی:

ئه ی بۆچی پیشتی پیت نه گوتم؟

وهزیر گوتی:

- ناخر نه مویست من به ته نیا دهردی ئه م سه رمایه بجیژم. ویستم تۆیش به شداریم بکه ی!

ئینجا سولتان به وهزیری گوتم:

ئییستا چ له و کوره بکه یین؟!

وهزیر گوتی:

بانگی مالی خۆتی بکه و سه ری بیره!

سولتان گوتی:

ته کییریکی باشه.

سولتان زیافه تیکی به ته ته نه ی کردو کوره که ی بانگهیشت کرد. کوره که چوو شینوی خوارد. که له شینو بوونه وه، پینان گوتم:

کوره تۆ کیی؟ ئیشت چییه؟ خه لکی کوئی؟ باوکت چ که سه؟

کوره که گوتی:

هه قتان نییه ئه م پسیرانه م لی بکه ن. به لام له گه ل ئه وه شدا پیتان ده لیم:

- (من دایکم کچی شیخی عاره بانه و باوکم شارستانه، خه لکی به غدایه. پوژی، باوکم دیته ناو عوربان و ده بیته میوانی باپیرم. باپیرم کچی خۆی ده داته باوکم و باهکم ده چیته لای و حه وت مانگ له وی ده مینیته وه. پاش حه وت مانگه که، به دایکم ده لی: من ده چه به غدا. ئه گهر کچت بوو با لای خۆت بی و ئه گهر کوپت بوو، ئه م بازو به نده ی له بازووی ببه سته و بۆمی ره وانه ی به غدا بکه. دایکم منی بوو. ته مه نم بوو به دوازه سالی، دایکم بازو به نده که ی له بازووم به ست. پوژی، له گه ل براده ره کانم یاریم ده کرد. به شه ر هاتین. پینان گوتم: برۆ هه ی زۆلی حه رمزاده ی بی باوک! که ئه مه م بیست، کوره کرمانج و کوچه ر بووم، ده ستم دایه شمشیرو چوومه لای دایکم. پیم گوتم: پیم بلی باوکم له کوئییه؟ گوتی: باوکت له به غدایه. ئه م بازو به نده ی دامی له بازووت ببه ستم و گوتی با بیته به غدا. منیش هاتمه به غدا. ئه وه عه یامه که لیده گهریم تا ئیستا نه دۆزیوه ته وه).

سولتان كه گوڤى له به سه رهاتى كوپه كه بوو، په نجهى خوځى گهست و به وهزيرى گوت:

. خوايه له پوحم و كه رهت به زياد بى!! چا نه بوو سه رمان نه پى! به دهستى خوځم كوپى خوځم كوشتبا، چم ده كرد؟

سولتان ههستا كوپى خوځى گرته باوهش و ماچى كرد و گوتى:

- من باوكى توځم. نه و كچه پيش كه هه موو شهوځى له گه ليا ده خهوى خوشكى خوځته. كچه كهى تريس كچى نه م وهزيرهيه!

كوپه كه، كه نه مهى بيست، واقى و پما. به باوكى گوت:

. به خوا باوكه، قهت ئيشى خرايم له گه ل خوشكم نه كرد ووه. هه ر جارهى له گه ليا ده نووستم. سارد ده بو مه ووه و زه و قه نه ده ما. به لام كه ده چوومه لاي كچه كهى وهزير، زه و قه ده كرايه ووه و ئيشى خوځم له گه ل ده كرد. سولتان و وهزير پييان گوت:

. ئيستا كچى وهزيرت دهوځى؟

گوتى:

. به لى ده مهوځى.

سولتان، كچى وهزيرى له كوپه كهى ماره كرد و نامه يه كى بو شى خى عاره بانى باپيرى كوپه كهى نووسى: (كوپه كه تان گه يشته لاما. دلتان پنيه وه نه بى!) ئينجا (ده) پوژ ټاههنگى زه ماوه ندى سازداو كوپه ي له پال بووك كرد. هه موو به شادى و خوځشى ژيان.

كوپه كه هه موو پوژى له گه ل باوكى ده چوو ده يگه ياند سه را. دوو مانگ پيچوو خه لك هه موو ناسييان. زانپيان نه مه كوپى سولتانه. دواى نه و دوو مانگه باوكى نه خوځش كهوت. ته بيبيان هينا يه سه ر. ته بييب داو و ده رمانى دا يى. دادى نه دا. دوو مانگ به ده ست نه خوځشى تلايه وه، نه وسا نه مرى هه قى به جى گه ياند. كوپه كه هه فته پوژ پرسه ي بو دانا. خيرو سه ده قه ي بو پوځى كرد. كه تازيه و خير هه لگيرا. كوپه كه له جى باوكى بوو به سولتان و له سه ر كورسى سه لته نه ت دانيشته. پاش مانگيك، له دوو دا يكى نارد و هينا يه لاي خوځى. به سه رو دلئكى رحه ت و سه حه ت ژيان. كوپه كه، وهزيرى باوكى لاي خوځى

هیشته‌وه. وه‌زیر پیر بوو و که‌وته ناو سالان. نه‌خوش که‌وت و کوچی دوایی
کرد. ئه‌وسا کوپه‌که وه‌زیریکی تری دانا. هه‌موو به شادی و به‌خته‌وه‌ری ژیان.
لای ئیوه بووین و هاتینه‌وه.

* * *

۳۳- له ده کچان، کچیک

هه‌بوو نه‌بوو...

شیخیکی عاره‌بان هه‌بوو، ژنیکی زۆر جوانی هینا بوو. باسی شوخ و شهنگی ئەو ژنه به زمان تا‌کری. شیخ چوو له ژنه‌که و ژنه‌که مندالیکی به سکی کهوت. که سکه‌که‌ی دانا و مندالی نو‌به‌ره‌ی بوو. منداله‌که کوپکی ئەوه‌نده جوان بوو ده‌تگوت تیشکی مۆمه. دوا‌ی ئەوه یه‌ک له دوا‌ی یه‌ک کچی بوو. هر جاره‌ی کچی ده‌بوو، شیخ سه‌ری کچه‌که‌ی ده‌ب‌ری. خه‌ک ده‌یان گوت:

• بوچی سه‌ری ئەم کچانه ده‌ب‌ری؟

ده‌یگوت:

• ئی‌مه کوچه‌رین. کچ تووشی شه‌رم و شووره‌یی و امان ده‌که‌ن پوومان پی ره‌ش ده‌بی.

• شیخ (ده) سال ئەمه ئیشی بوو. ده‌وری (ده) کچی خو‌ی سه‌ر ب‌ری! کوپه‌که‌ی گه‌وره بوو. ته‌مه‌نی گه‌یشه‌ ده‌وری (ده) سالی. پوژی، باوکی ویستی بجیته‌ حه‌ج، پیی گوت:

• کوپم، دایکت دوو‌گیانه. ئە‌گه‌ر کچی بوو سه‌ری کچه‌که ب‌ره‌و خوینه‌که‌یم بو له فتنجانی‌ک ب‌که‌و هه‌لی‌گره‌ تا دیمه‌وه.

کوپه‌ گوتی:

• باشه باوکه، چ ده‌لیی وا ده‌که‌م!

كابرا چووه حج. دايكى كۆرەكە سكى هەبوو. پاش ماوهيەك كچيكي بوو
وەكوو مانگ دەدرەوشايەوه. براكەي سەيري كرد خوشكي زۆر جوانە. بە
دايكي گوت:

. دايكە، با سەري نەپرین. با لای دراوسێيەكي دابنێن. كە گەورە بوو و باوكم
چاوي پێكەوت، بەلكو دلێ بو بيزۆي و چاو لە كوشتني بپوشی.
دايكي گوتی:

. باشە كۆرم!

دايكە كچەكەي برە مألە دراوسێيەك. سێ جەمە نان و خواردني بو دەنارد. تا
تەمەني بوو بە حەفت سالی. لەولاهش كاتی باوكە لە حج هاتەوه، بە
كۆرەكەي گوت:

. كۆرم، دايكت چي بوو؟

كۆرەكە گوتی:

. دايكم كچيكي بوو. سەرم بری و خوينەكەم بو تۆ لە ناو فنجانيك كرد.

باوكە گوتی:

. كوانی؟

كۆرەكە فنجانە خوينيكي بو هینا و گوتی:

. ها ئەوه تانی!

باوكە فنجانە خوينەكەي وەرگرت و بە سەردەمییەوه كرد و بە يەك بيین

خواردییەوه. گوتی:

. ئۆخەي! ئۆخ!

كچەكە لە مألێ دراوسێكەيان بوو. ئەوهندە جوان بوو دەتگوت بووكە
شوشەيه. پۆژی، دايكە بە كچەكەي گوت:

. كە باوكت هاتەوه، وەرە ژوورەوه بو لامان و داواي ئاگرمان لی بكە. بەلكو
باوكت دلێ بو تۆ نەرم ببی و بە كچي خۆت قبوول بكا. پۆژی پاشی، بەيانی، كە
شيخي باوكي كچەكە لە خەو هەستا، كچەكە دەستی دايە قاپيەك و چووه مألێ
خويان و گوتی:

. هەندی ئاگر بەدەني بو چيشت ليان. دايكي گوتی:

. ده وهره ژووره وه.

كچه كه چووه ژووره وه. كه به له نجه و لار ده پویشت، شرقه شرقی خپخالی دهات. باوكی چاوی پیکهوت، گوتی:

- ئوی! ئەم كچه چهند جوانه! خوا وای نه كرد من بېم به خاوهن كچ. ئەگەر ژنه كه م ئەم جاره كچی بوو، قهت سهری نابرم.

ژنه كه ی گوئی لیبوو شیخ وا دهلی، هات پیی گوت:

. چ دهلی؟! ئەی ئەگەر ئەمە كچی خوټ بی قبولی ده كه ی؟! گوتی:

. ئەری به خوا!

ژنه كه گوتی:

- مادام وایه با راستیت. پی بلیم: ئەمە كچی خوټه. كاتی كه تو چوویته سه فەرو به كوپه كه مانت گوت: ئەگەر دایكت ئەمجاره ییش كچی بوو، سهری كچه كه بپره و خوینه كه ییم بو له ناو فنجانیک هه لگره تا دیمه وه. گوتی: باشه! پاش ماوه یه كه ئەم كچه جوانه م بوو. له مائی دراوسیه كه مان شاردمانه وه. ئەمە كچی خوټه یا شیخ!

شیخ گوتی:

. من به قاو متمانه م به ژنان نییه.

ههستا كوټكی بلسوری بو كچه كه ی له ناوهندی بیابان دروست كرد. پاسه وانی له دهوری كوټك كه دانا و كچه كه ی برده ناوی. كچه كه دهوری (ده) سال له ناو ئەو كوټك ه مایه وه. روژی، له دلی خویدا گوتی:

. خو من له ناو ئەو كوټك ه سیق و دیقم كرد!! با لایه کی شووشه ی په نجه ره بشكینم و نه ختی سهیری دونیا بكم. كچه كه نزیکه ی دوو گهز شووشه ی په نجه ره كه ی شكاندو سهیری دهشت و بیابانی كرد دیتی خیهو تیک هه لدراره. گهنجیک له خیهو ته كه هاته دهره وه نه وهنده جوان بوو دهتگوت مانگه. كچه كه ئەشقی گه نجه كه بوو. بی نه وه ی پاسه وان پیی بزانه له سهر كوټك ه هاته خواری و چووه لای كوپه كه. كوپه كه، كاتی چاوی به نازداریی كچه كه كهوت، بوورایه وه و به ربووه وه. كچه كه گولاری له روو پرژاند. كوپه كه چاوی كرده وه.

که چاوی کرده‌وه لئی هه‌ستایه‌وه و پرایماشتی و کچینی برد. کچه‌که له به‌یانییه‌وه تا نیوه‌پۆ لای مایه‌وه. کاتی فراوین گه‌رایه‌وه کۆشکی خۆی. کچه‌که دوو مانگ هات و چۆی کۆپه‌که‌ی کرد. پۆژی، کچه‌که چووه لای کۆپه‌که، له‌بهر ده‌ستگه‌مه و رابواردن و حه‌نه‌ک و لاقردی تا عیشایی خۆی له‌بیر کرد. له‌دلی خۆیدا گوتی:

. تاخیر بووم له‌وانه‌یه باوکم پینی زانیبی!

کۆپه‌که‌یش له‌دلی خۆیدا گوتی:

. باوکی پی بزانی به‌یانی دی سهرم ده‌پری!

کچه‌که ترسا بگه‌رپته‌وه مالی و کۆپه‌که‌یش له‌ترسی باوکی کچه‌که نۆقره‌وه هه‌دادانی نه‌بوو. ماوه‌یه‌کی تر پرایان‌بوارد خه‌ویان لیکه‌وت. کۆپه‌که به‌ئاگنا هات. له‌دلی خۆیدا گوتی: ئەم کچه به‌خه‌وتوویی جی دێلم و سهر هه‌لده‌گرم ده‌رۆم. بیگومان ئەمه‌ی پی خۆش نه‌بوو چونکه نه‌یده‌توانی له‌کچه‌که جیا بپته‌وه. له‌گه‌ل ئەوه‌شدا ملی رپی گرت و پویششت. پرایده‌کرد و ده‌گریا. به‌یانی کچه‌که به‌خه‌بر هات. سه‌یری ده‌روبه‌ری خۆی کرد، که‌س دیار نه‌بوو. زانی کۆپه‌که راپکردوه‌وه جیی هیشتوه. ئەویش ملی رپی گرت و پویششت. سه‌عاتیک به‌دوو کۆپه‌که‌دا پویششت گه‌یشته شوانیک پینی گوت:

. مامه، وهره جلمان بگۆرینه‌وه. من ئەم زێرو خشل و جلانه‌ی خۆمت ده‌ده‌می،

تۆش جلی خۆتم بدی. شوانه‌که گوتی:

. باشه.

کچه‌که جلی شوانه‌که‌ی کرده به‌رو بوو به‌شوانیکی ته‌واو! هه‌یج جیاوازی له‌گه‌ل شوانه‌که‌دا نه‌بوو. ملی رپی گرت و به‌دوای کۆپه‌که‌که‌دا پویششت. به‌ینه‌ک پینچوو، گه‌یشته کۆپه‌که. کۆپه‌که هه‌ر ده‌گریا و ناوپی له‌دواوه ده‌دایه‌وه. کچه‌که به‌به‌رگی شوانی گه‌یشته لایه‌وه. ئەو هه‌ر به‌شوانی ته‌نیششت خیه‌ته‌که‌ی خۆیانی تیگه‌یششت. کۆپه‌که به‌شوانه‌که‌ی گوت:

. شوانه‌که!

گوتی:

. به‌لی.

گوتی:

- (له هۆدهی شووشه بۆم هات!!)

شوانه‌که گوتی:

بووکیان تالان کردووه،

خرخالی له زێر کردووه،

دهگری و ده‌نالیینی،

دهلی:

نازیزه‌که‌م، نازیزی خه‌لك،

نازیزی داخ و كه‌سه‌ر،

له خه‌و هه‌لینه‌ساندم

تا به ناشتی به‌ریی كه‌م.

كاتی كۆره‌که ئه‌مه‌ی له شوانه‌که بیست، گوتی:

. كاكه‌ی شوان! جیره‌ت لای منه با بچینه مالی ئیمه.

گوتی:

. باشه.

پاش سه‌عاتی كۆره‌که دیسان پیی گوت:

. شوانه‌که (له هۆدهی شووشه بۆم هات!!)

شوانه‌که گوتی:

بووکیان تالان کردووه،

خرخالی له زێر کردووه،

دهگری و ده‌نالیینی،

دهلی:

نازیزه‌که‌م، نازیزی خه‌لك،

نازیزی داخ و كه‌سه‌ر،

له خه‌و هه‌لینه‌ساندم

تا به ناشتی به‌ریی كه‌م.

که شوانه‌که ئەم قسانە‌ی بو‌ کۆرە‌که دە‌کرد، کۆرە‌که شی‌ت دە‌بوو. نە‌یدە‌زان‌ی
ئە‌مه شوان نی‌یه و دو‌سته‌که‌ی خو‌یه‌تی! بردی‌یه‌وه مائی. که چو‌نه‌وه مائی،
که‌س و کاری کۆرە‌که پینان گوت:

. به‌ خیر بی‌یتە‌وه!

کۆرە‌که بایه‌خی به‌ هیچ که‌س نە‌دە‌دا. هەر خە‌ریکی شوانه‌که بوو. پاش به‌ینی
بانگی کرد:

. شوانه‌که (له‌ هو‌ده‌ی شووشه‌ بو‌م هات!!)

ئە‌ویش قسه‌کان‌ی بو‌ دووباره‌ کردە‌وه و کۆرە‌که دلی داکه‌وت. دە‌وری دوو مانگ
کچه‌که به‌ به‌رگی شوان‌ی لای کۆرە‌که مایه‌وه. هەر جارە‌ی کۆرە‌که غە‌ریبی
هه‌ستا‌با و یاد‌ی کچه‌که‌ی بکر‌دایه، به‌ شوانه‌که‌ی ده‌گوت:

. شوانه‌که (له‌ هو‌ده‌ی شووشه‌ بو‌م هات!!)

شوانه‌که‌یش به‌ قسه‌کان وه‌لام‌ی ده‌دایه‌وه.

پو‌ژی، دایکی کۆرە‌که به‌ کۆرە‌که‌ی گوت:

. کورم، وه‌ره دو‌تنامه‌که‌تت بو‌ بخوازم!

کۆرە‌که وای لی‌هات‌بوو ئە‌گەر گو‌یی له‌ ژنه‌ینان و زه‌ماوه‌ند ببایه، دلی ده‌گوشراو
هاواری ده‌کرد و ده‌کوو شی‌تی لی‌ ده‌هات. بانگی شوانه‌که‌ی ده‌کرد و ده‌گوت:

. (له‌ هو‌ده‌ی شووشه‌ بو‌م هات!!)

شوانه‌که‌یش ده‌یگوت:

بووکیان تالان کردوه،

خه‌رخالی له‌ زێ‌ر کردوه،

ده‌گری و ده‌نالی‌نی،

ده‌لی:

نازیزه‌که‌م، نازیزی خه‌لك،

نازیزی داخ و که‌سه‌ر،

له‌ خه‌و هه‌لینه‌ساندم

تا به‌ ناشتی به‌ ری‌ی که‌م.

كوپره كه، كه گويي لهه قسانه ده بوو، دلي هيور ده بووه وه به شوانه كه ي ده گوت:

. شوانه كه، تو پوحي مني! تو چاوي مني! تو دلي مني!
ماوه يه كي پيچوو، دايكي كوپره كه دووباره له سهه مه سه له ي زه ماوه ند پوي له
كوپره كه ي نا. كوپره كه يه كسهه كچه كه ي بير كه وته وه. دلي گوشراو وه كو شيتاني
ليهاه و به شوانه كه ي گوت:
. شوانه كه، (له هو ده ي شووشه بو م هاه!!). قسه كه ت دووباره بكه وه. شوانه كه
گوتي:

بووكيان تالان كردوه،

خرخاللي له زيپر كردوه،

ده گري و ده ناليني،

ده لي:

نازيره كه م، نازيري خه لك،

نازيري داخ و كه سهه،

له خه وه لينه ساندم

تا به ناشتي به پي كه م.

ماوه يه كه بوو كوپره كه هه موو جاري گويي لهه قسانه ده بوو، به لام هم كونده بو يه
نه يده زاني شوانه كه زني خو يه تي. دايكي پي گوت:

. كوپم تو چيت به سهه هاتوه. پيم بلي.

كوپره كه هه قايه تي خوي له سهه هاه تا كوتاي بو دايكي گي پرايه وه. دايكي بو ي
گريا و پي گوت:

- كوپم، نيشاللا خوا جي ي لهو خوشه ويستيه ناكاهه بو پره كه اته وه.

دو تاهه كه ت كچيكي خاتوون و جوانه. ده پي رازي به. لي گه ري بو تي بخوازم.

كوپره كه گوتي:

. باشه، ده پرو. بيخوازه!

دایکه خه بهری بو خه سووی نارد که پسمامی فلانه کچ دهیهوی ئه و کچه بیئی.
کهس و کاری کچه که هه وهسیان به و خه بهره هات. باوکی کچه یش زوری
پیخوش بوو. نهختیان نارد. کهس و کاری کچه که جیازیان کپی و هیئایان.
پوژی پاشی، بووکیان گواسته وه. کاتی کوره که بیستی بووکیان هیئا، هاواری
کرد:

. ناخ! ناخ! شوانه که، (له هوده ی شووشه بو م هات!!)
شوانه که گوئی:

بووکیان تالان کردوه،

خرخالی له زپ کردوه،

دهگری و ده نالیئی،

دهلی:

نازیزه که م، نازیزی خه لک،

نازیزی داخ و که سه ر،

له خه و هه ئینه ساندم

تا به ناشتی به پیی که م.

کوره که، که ئه مه ی گوئی لیبوو سوکنایی دلی هات و هیور بووه وه. ئینجا گوئی:
. شوانه که، تو له بهر ده رگای ژوره که مان دانیشه.

به ره بهری پوژئاوا، بووکیان هیئا و بردیانه ژوره وه. (شوان) هکه یش، که
کچه که ی دوستی بوو، ده ترسا بلئی: من فلانه کچم! ده ترسا نه وه کهس و کاری
سوئتان بیکوژن. تا عیشایی له وی مایه وه. کوره که له گه ل خه لکه که هات، به لام
هیچ بایه خی به زه ماوه نده که نه ده دا، هه ست و هوشی هه ر له لای (شوان) هکه
بوو. کوره که یان هیئا له پال دوتمایان کرد. کوره که (شوان) هکه ی بیر که وه ته وه.
له ژوره وه هاواری کرد:

. هۆ شوانه که!!

گوئی:

. به لی!

گوئی:

. (له هۆدهی شووشه بۆم هات!!)

(شوان)هکه قسهکانی بۆ دووباره کردهوه.

پۆژی پاشی، کۆرهکه پیتی گوت:

(شوان)هکه تۆ لیڤه دانیشه. من ههتا بازار دهچم ئیستا دیمهوه. که ئهو پۆیشت، (شوان)هکه، که کچهی دۆستی کۆرهکه بوو، ههستا جلی شوانی له بهر خۆی داکندهو خۆی شووشت. بوو به کچیکی وا قهت کچی وا جوان نهبووه! دهستی دایه چه قۆیهکی تیزی وهکوو ئاگر. چوو سهلال بۆ لای ژنی کۆرهکه. چه قۆیهکی له ورگی داو ورگی دراند. ژنهکهی مرد. ئینجا چوو سهریان، له سهر پشت راکشاو قژی خۆی کردهوه و ورگی خوشی دراندو مرد! نزیکهی سهعاتیک پێ چوو کۆرهکه هاتهوه، له دهرگاوه هاواری کرد:

. هۆ شوانهکه هۆ!

کهس وهلامی نه دایهوه.

ديسان بانگی کرد:

. هۆ شوانهکه، شوانهکه!

کهس وهلامی نه دایهوه.

چوو سهلال بۆ لای دۆتمایی دیتی ورگی هه لدراره و مردوووه. هیچ دهنگی نه کرد چونکه دۆتمایی به لاره گرنگ نه بوو. هه رگه پرا گه پرا شوانهکهی نه دیتهوه. چوو سهر بان سهیری کرد شوانهکه کچهی دۆستی بووه و ورگی خۆی هه لدریوه. که چاوی پێ کهوت، گوتی:

. ئهوه تۆ بووی خۆت کردبوو به شوان!؟

دهستی دایه چه قۆو نهویش ورگی خۆی دراندو له تهک کچهکه راکشا. کهسو کاری کۆرهکه چوونه سهلال دیتیان هه ر سیکیان به چه قۆ کوژراون! هه ر سیکیان ناشتن و پرسهیان بۆ دانان.

لای ئیوه بووین و هاتینهوه.

* * *

۳۴- مسکی سولتان

هه‌بوو نه‌بوو...

سولتانیک هه‌بوو، کچیکی هه‌بوو زۆری خوش ده‌یست. ئەو کچه هه‌موو پوژی داخوایکەری ده‌هات، به‌لام به‌کەس پازی نه‌بوو. باوکیشی کەسی له‌وانه به‌دل نه‌بوو. کچه‌که ده‌یگوت: من می‌رد به‌پیاوی ئەم شاره‌ ناکەم. پوژی، کچه‌که به‌باوکی گوت:

. باوکه.

باوکی گوتی:

. به‌لی، کچم.

گوتی:

. باره‌ گلیکی سوورم ده‌وی.

باوکه رایسپارد باره‌ گلیکی سووریان بو‌هینا. کچه‌که ته‌شتیکی هینا و گله‌که‌ی له‌ ناو ته‌شته‌که کردو ناوی تیکرد تا ده‌ پوژ خوشاندی. دوا‌ی (ده) پوژ گول‌لوی لیداو قور‌ه‌که‌ی شینلا. ئینجا کردی به‌ تو‌په‌لیکی گه‌ره‌و په‌یکه‌ری پیاویکی لی‌ دروست کرد. (ده) پوژ له‌ دیار ئەو په‌یکه‌ره‌ هه‌ر نوژی کردو خویندی و پارایه‌وه. دوا‌ی (ده) پوژ پارانه‌وه له‌ خوا‌ی بانی سه‌ر، په‌یکه‌ره‌که پژی و رۆحی چوو به‌رو بوو به‌ گه‌نجیکی پازده‌ سالی. کوپنکی قوژ بوو! زۆر قوژ بوو!

سپیه کی سوورباو بوو. وه کوو گه وهر دهره وشایه وه. کچه که ناوی نا (مسکی سولتان).

کچه که چوو له لای باوکی و پینی گوت:

. باوکه، لهه کوپه ماره بکه.

باوکی له کوپه که هی ماره کرد. کوپه که چوو کنی. کوپه که له مالی کچه که مایه وه. به زاو بهندی له بهر دهستی خه زووری نیشتی ده کرد. خه لک له جوانی کوپه که واقیان و پرما بوو. ناویانگی نه و کوپه پویشته. به بهر گوئی کچی قرالی فه په رنگ کهوت. که باسی کوپه که یان بو کچی قرالی فه په رنگ کرد، که هیشتا کچ بوو، گوئی له په سن و کوکی کوپه که بوو، بوئی شیت بوو. گوتی:

. ده بی هر بچم بیینم!

سواری که شتی بوو و چوو شاری کوپه که و چاوی پی کهوت. که چاوی پیکهوت، بو جوانی کوپه که شیت بوو. نه که به دلێک به سه دل نه شقی بوو و لهو شاره گیر سایه وه. پوژی، سولتانی خه زووری (مسکی سولتان) نه خوش کهوت و دواي مانگیک نه مری هه قی به جی گه یاند. که مرد، (مسکی سولتان) کفن و دفنی کرد و تازی و خیری بو دانا. بارو دوخه که وه کوو جارن به رده وام بوو. کچی قرالی فه په رنگ، که لهوی گیر سا بو وه، دهیویست کوپه که بخاته داوی که وه. به لام نهیده توانی بهیدهستی بکا و بپرفینی. چوو له لای ژنیکی جادو که هری ئوینبازی مهلعوونی کچی مهلعوون!

پاره ی دایی و پینی گوت:

. نه گهر (مسکی سولتان) م بو پرفینی، هزار لیرهت ده ده می. ژنه جادو که ره که گوتی:

. باشه!

ژنه جادو که ره که چوو مالی (مسکی سولتان) و گوتی:

. نه تانزانیوه چ بووه؟

گوتیان:

نه خیر، چ بووه؟

گوتی:

. کچی قرالی فهپهنگ به سواری کهشتی هاتوته ئیره.
(مسکی سولتان) به ژنه جادووکه ره کهی گوت:
- داییره، کچهکه ئیستا له کوئییه؟
ژنه جادووکه ره که گوتی:
. ههسته سومای چاوم. ههسته کوپم، وهره بچین پیشانت بدهم. ته ماشای بکه
بزانه چهند جوانه!
(مسکی سولتان) گوتی:
. با بچین.
(مسکی سولتان) به گهل پیره ژنی جادووکه ره کهوت. چوونه کهناری دهریا. ژنه ی
جادووکه بر دییه ناو کهشتی و پیی گوت:
. تو لیره دانیشه تا من دهچم بانگی کچی قرالی فهپهنگ دهکم. پیره ژن چووه
لای کچی قرالی فهپهنگ و پیی گوت:
. خیرا خوت کوکه ره وه! (مسکی سولتان) م له ناو کهشتی داناوه!
(مسکی سولتان) هه هینده ی زانی کهشتیه که به ری کهوت و بردی و له شار
دووکه وته وه. (مسکی سولتان) دهستی به هات و هاوار کرد. کچی قرالی
فهپهنگ هات، به دهرمان بیهوشی کرد. کهشتی رویشت تا کچه گهیشته وه
ولاتی خویمان. که گهیشته وه مالی، کچهکه به باوکی گوت:
. باوکه، ئەم کوپه موسلمانم دهوی. ناوی (مسکی سولتان) ه!
باوکی گوتی:
. کچم، شوو به پیاوی موسلمان مه که! ئەگه رشتی وا بکه ی لیت عازن ده بم.
کچهکه گوتی:
. ئەمه نه بی میرد به هیچ کهس ناکه م.
باوکی کچهکه کچهکه ی زور خوش دهویست دلای نه ده هات دلای بشکینی. رازی
بوو. کچهکه چووه لای (مسکی سولتان) و هینایه وه هوش خووی. (مسکی
سولتان) ههستا چاوی هه لگولفت دیتی له ولاتی فهپهنگستانه. له مالی قراله و
کچی قرالی له تهنیشت دانیشته وه. کچهکه پیی گوت:
. ههسته خوت بو زه ماوه ندو چوونه په رده ناماده که.

كوپه‌كه له‌بهر ته‌نيايي و خه‌فه‌تخاني خو‌ی هه‌ستا چوو‌ه په‌رده.
 ئيستا هه‌قايه‌ته‌كه‌مان ده‌چيته‌وه لاي كچي سولتان، ژني (مسيكي سولتان):
 خه‌به‌ريان دايه كچي سولتان گوتيان كچي قرالي فه‌رنگ مي‌رده‌كه‌ي رفاندي و
 بردي. كچه‌كه له پرمه‌ي گرياني دا. هه‌ر گريا و گريا. شه‌و خه‌وي لين ه‌كه‌وت.
 مالاوايي له دايكي كردو دوو كيسه ليره‌ي بردو به كه‌شتي به پي كه‌وت. چل
 روژ له سه‌فه‌ر دابوو تا گه‌يشته شاريك. كه گه‌يشته شه‌و شاره، پاره‌ي ليپرا. چوو
 له بازار خو‌ي فروشت. يه‌كيك كپي و بردييه‌وه ماني. كه چوو‌ه ماله‌كه ديتي هه‌ر
 نان‌كه‌رو نان ده‌كا و هه‌ر چيشت‌كه‌ره و چيشت ليده‌ني! پيي گوتن:
 . شه‌و مه‌سه‌له چييه؟

گوتيان:

. به‌خوا كوپري‌كمان هه‌يه هيچ خواردني به به‌ر پاناگا. شه‌وي بكه‌ويته به‌ر له‌پي
 ده‌يماشيته‌وه و هه‌ليده‌ويژني. نازيزه ده‌ترسين له برسان بمري. روژ هه‌تا
 ئيواري هه‌ر ده‌خوا و هه‌ر داواي خواردني تر ده‌كا.

كچه‌كه گوتي:

. تيگه‌يشتم.

دواي نه‌ختي گوتي:

. بيست هوقه شيري مانگام بو بينن. بويان هينا. كچه‌كه شيره‌كه‌ي كولاند تا
 وه‌كوو كه‌شتي دو‌كه‌لي ئي به‌رز بووه‌وه. شه‌وسا پيي گوتن:

. هه‌ر دوو ده‌ستي كوپه‌كه به‌هستن و ده‌مي به‌ش بكه‌نه‌وه. با ده‌مي بباته سه‌ر
 مه‌نجه‌له شيره‌كه. هه‌ر هينده‌يان زاني ماريكي كوره وه‌يبابي كه‌ته و زل له ناو
 ده‌مي كوپه‌كه هاته ده‌ره‌وه. به هه‌لمه‌ي شيره‌كه توپي بوو. شله‌په‌ي هات
 به‌ر بووه‌وه ناو مه‌نجه‌له‌كه. ئيتر كوپه‌كه چاك بووه‌وه و خواردني وه‌كوو خواردني
 يه‌كيكي ناسايي ليهاهات. باوكي به كزو غه‌مباري هاته‌وه. مزگينييان دايي

گوتيان:

. كوپه‌كه‌ت چاك بووه‌وه.

گوتي:

. كي چاكي كرده‌وه؟

گوتیان:

. ئەو کچه‌ی تازه کپیوته.

کابرا چوو له‌ی کچه‌و گوتی:

. بخوازه مائی دونیایی!

کچه‌که گوتی:

. دەمه‌وی نازادم بکه‌یت و (ده) کیسه‌ پارهم بده‌یتی.

کچه‌که پارە‌که‌ی وه‌رگرت و سواری که‌شتی بوو و رویشت. رویشت تا که‌یشته

ئەو شارە‌ی (مسکی سولتان) ی می‌ردی لی بوو. چوو نزیکه‌ی (ده) پوژ له مائی

پیره‌ژنیک بوو. ئەوسا به پیره‌ژنی گوت:

. داپیره، هاتوچو‌ت له‌گه‌ل مائی سولتان نییه‌؟

پیره‌ژن گوتی:

. با، کچه‌که‌م کاره‌که‌ری (مسکی سولتان) ه.

کچه‌که گوتی:

. به راستیه‌؟

پیره‌ژن گوتی:

. ئەری به‌خوا.

کچه‌که گوتی:

. داپیره، ناتوانی وا بکه‌ی منیش ببه‌م کاره‌که‌ریان؟ بلی ئەمه‌ش کچی خۆمه‌و

خوشکی کچه‌که‌ی ترمه‌ تا نیستا له شاریکی تر بوو. نیستا هاتوته‌وه.

کچه‌که‌یشت ئاگادار بکه‌وه. هه‌زار لیره‌ت ده‌ده‌می. پیره‌ژن گوتی:

. باشه، خانم.

پیره‌ژن چوو له‌ی کچه‌که‌ی له مائی (مسکی سولتان) و بانگی کرده‌وه مائی و

پیی گوت:

. کاره‌که‌ریکی نوئی هه‌یه، پیتان ناوی؟

کچه‌که گوتی:

. به‌ری به‌خوا! زور له کاره‌که‌ریک گه‌راین ده‌ستمان نه‌که‌وت.

پیره‌ژن به کچه‌که‌ی گوت:

. ئەم کچه له‌گه‌ل خۆت ببه‌و به‌خانم بلی ئەمه‌ خوشکمه‌ تازه له‌ شارێکی تر هاتۆته‌وه‌، با له‌گه‌ل من له‌ مدبه‌ق ئیش بکا. کچه‌که‌ ژنی (مسکی سولتان)ی بردو ئیشی مدبه‌قیان پێ سپارد. ئەو خانمهی کاتی خۆی مسکی سولتانی رفاندبوو له‌ کچی پیره‌ژنی پرسى:

. فلانه‌ که‌س، ئەری ئەم کچه‌ جوانه‌ت له‌ کوی په‌یدا کرد؟
گوته‌ی:

. خوشکمه‌ هه‌تا ئیستا له‌ شارێکی تر بوو. تازه‌ هاتۆته‌وه‌. هیناومه‌ له‌ مدبه‌ق یارمه‌تیمان دهدا. کچه‌که‌ بایه‌خی به‌ هیچ شتیک نه‌ده‌دا ته‌نیا ده‌یه‌ویست که‌ (مسکی سولتان) هات، چاوی پینکه‌وی. دواى نه‌ختی (مسکی سولتان) هات، که‌ کچه‌که‌ چاوی پێ که‌وت، دوو دلۆپه‌ فرمیسکی که‌وته‌ سه‌ر پوومه‌ت. فرمیسکه‌که‌ی سه‌رپیه‌وه‌، ترسا نه‌وه‌ک هه‌ست پینکه‌ن. (مسکی سولتان) له‌ نه‌ومی سه‌ره‌وه‌ی کو‌شکه‌که‌ بوو. په‌نجا ژووری هه‌بوو. هه‌ر ژووره‌ی خاوه‌ن پيشه‌یه‌کی تێدابوو. بو‌ئهو‌ی (مسکی سولتان) پێویستی به‌ چوونه‌ بازار نه‌بی و که‌س نه‌یبینی چونکه‌ ژنه‌که‌ی ده‌ترسا نه‌وه‌ک شتیکی به‌سه‌ر بی. ته‌نانه‌ت به‌رگدرووشی بو‌ هینابوووه‌ ماله‌ره‌. ژووری به‌رگدووره‌که‌ که‌وتبووه‌ پشت ژووری (مسکی سولتان).

کچه‌که‌ دوو مانگ له‌وی مایه‌وه‌ ده‌رفه‌تی نه‌بوو قسه‌ له‌گه‌ل (مسکی سولتان) بکا، یان یه‌رفینی. جووته‌ گواره‌یه‌کی زو‌ر گرانبه‌های هه‌بوو. گواره‌کانی ده‌ره‌ینا و نیشانی ژنی (مسکی سولتان)ی کچی قرالی فه‌رهنگی دا. که‌ کچی قرالی فه‌رهنگ چاری به‌ گواره‌کان که‌وت، زو‌ری پێ جوان بوو، به‌ کچه‌که‌ی گوت:

. ئەم گوارانه‌ بده‌ به‌ من!

کچه‌که‌ گوته‌ی:

. یه‌ک شه‌و می‌رده‌که‌تم بده‌ری ده‌ده‌می!

ژنه‌که‌ گوته‌ی:

. باشه‌!

که پوژئاوا بوو، کچی قرالی فه‌رنگ دهرمانی بیهوشی دایه (مسکی سولتان) و له سهر چوارپا دریزی کردو به کچه‌که‌ی گوت:
 . پرو‌لای.

کچه‌که چوو له‌ی (مسکی سولتان) سهیری کرد بیهوش کراوه. ههر ته‌ماشای کردو گریا. به‌رگدووره‌که به‌ ناگا بوو. له ژووری خوئی ئیشی ده‌کرد گوئی له کچه بوو ده‌گریا و ده‌یگوت:

. نای (مسکی سولتان) چون تویمان له من رفاند! ده پوژ قوپی توّم شیلا. (ده) پوژ پیوه بووم تا له سهر شکلی بنیادهم دروستم کردی. (ده) پوژ له سهرم خویندی و له خوا پارامه‌وه. خوا به (ده) پوژ پوچی به بهر هیئای. چل پوژ به تووه خه‌ریک بووم. توژ‌قالیک نه خه‌وتم. ئیستایش یه‌کیکی تردی له منت ده‌رفینتی. ئیتر له پرمه‌ی گریانی دا. که به‌رگدووره‌که گوئی لیبوو. زوری سک پیی سووتا و بوئی گریا. کلاویکی به‌ ده‌سته‌وه بوو ده‌یدووری، دلویه فرمیسیکی که‌وته سهر کلاوه‌که و ره‌نگی قوماشه‌که‌ی گوپی. به‌یانی، کچه‌که له ژووری (مسکی سولتان) چوو ده‌ره‌وه. کچی قرالی فه‌رنگ (مسکی سولتان) ی هیئایه‌وه هوش خوئی و له ته‌نیشتی دانیشتی. (ده) پوژ پیچوو، (مسکی سولتان) داوای له به‌رگدووره‌که کرد داخو کلاوه‌که‌ی ته‌واو نه‌بووه!
 به‌رگدووره‌که گوتی:

. به‌لی حازره.

(مسکی سولتان) سهیری کلاوه‌که‌ی کرد، ویستی له سهری بنی، شوینی فرمیسیکی به‌رگدووری به قوماشی کلاوه‌که‌وه دی. گوتی:

. ئەم ماکه چییه؟

به‌رگدوور گوتی:

. نازانم.

(مسکی سولتان) ویستی لیبیدا. به‌رگدوور گوتی:

. جه‌نابی (مسکی سولتان) نه‌مانم بده بو ئه‌وه‌ی هه‌قايه‌ته‌که‌ت بو بگيرمه‌وه. گوتی:

. بلێ! سه‌د جار ئەمانت هه‌یه!

به‌رگدرووه‌که گوتی:

. شه‌وی کاره‌که‌ره نوییه‌که‌تان هات له ژووری تو‌نووست. تو‌نووستبووی و هیج هه‌ست و خوستت نه‌بوو. شه‌و تا به‌یانی هه‌ر گریا و ئاوها و ئه‌وها‌ی ده‌گوت.

(مسکی سولتان) به‌ به‌رگدرووی گوت:

. به‌ راستیته؟

گوتی:

. ئه‌ری به‌ خوا!!

(مسکی سولتان) پیتی گوت:

. پرۆ با کلاوه‌که دیاری من بی بو‌تو.

به‌رگدرووه‌که خه‌نی بوو. چونکه کلاوه‌که هه‌مووی زی‌پرو گه‌وه‌هه‌ر بوو. (مسکی

سولتان) له‌ دلی خویدا گوتی: ئای خوا‌یه ئه‌وه چۆن خوی گه‌یان‌دوته ئیره!!

چه‌گلی ده‌گرم و هه‌لیده‌گرم و رانه‌که‌ین! (مسکی سولتان) له‌ ژووره‌که‌ی هاته

خواری. به‌ دزی بانگی کچه‌که‌ی کرد و گوتی:

. تو‌ فلانه‌ که‌سی؟

گوتی:

. به‌لئ.

گوتی:

که‌ی هاتی؟

گوتی:

. سی مانگه!

گوتی:

. ته‌کیر! چۆن رابکه‌ین؟

کچه‌که‌ گوتی:

- من فیلیکت بو‌ده‌دۆزه‌وه. ده‌چمه بازار شتی جوانکاری ده‌کرم و له‌ ناو

که‌شتی داده‌نیم. تو‌ به‌ بیانوی دیتنی شته‌کان له‌ فلانه‌ سه‌عات وهره.

گوتی:

. باشه.

کچه‌که چوو شته‌کانی کړی. ئینجا چوو ژوورنکی له ناو که‌شتی به کړی گرت و
که‌ل و په‌له‌کانی له ناو دانا و دانیش‌ت و چاوهرپنی (مسکی سولتان) ی کرد.
(مسکی سولتان) چی کرد؟ چوو له لای ژنه‌که‌ی و گوتی:

. هه‌سته بچینه همام!

ژنه‌که پنی گوت:

. چ همامیک؟

گوتی:

. همامی ماله‌وه.

ژنه‌که جله‌کانی (مسکی سولتان) شووشت و لی‌بووه‌وه. (مسکی سولتان)
ژنه‌که‌ی گرت و له‌ناو حوزی ناوی ناو خنکاندی. نه‌وسا جل و بهرگی خوی
کرده‌به‌رو رایکرد. چوو له لای ژنه‌که‌ی، که له‌ناو که‌شتی دانیش‌ت‌بوو چاوهرپنی
ده‌کرد. که ژنه‌که دیتی هات، بریدییه ناو ژوره‌که و که‌شتیه‌که به پنی ک‌هوت.
به‌ره و شاری خویان که‌وتنه پنی. چوو نه‌وه مانی. پیش سی سال، کاتی کچی
قرال (مسکی سولتان) ی رفاند، کچه‌که تازه کوپنکی بیوو. نه‌وسا ته‌مه‌نی
حفت مانگ بوو. که (مسکی سولتان) هاته‌وه دیتی کوپه‌که‌ی گه‌وره بووه و له
جینی باوکی بوته سولتان. که چوو نه‌وه و دایکی کچه‌که چاوی پیکه‌وتن، له
هه‌له‌له‌ی داو گوتی:

. نه‌وه چون پاتان کرد؟

هه‌قابه‌ته‌که‌یان له سه‌ری هه‌تا بنی بو گنیرایه‌وه.

هه‌موو به خوشی و شادی ژیان.

لای نیوه بووین و هاتینه‌وه.

* * *

۳۵- دارینه

هه‌بوو نه‌بوو...

دوو خوشک هه‌بوون، یه‌که‌میان می‌ده‌که‌ی زۆر ده‌وله‌مهند بوو و دووه‌میان می‌ده‌که‌ی زۆر ده‌ستکورت بوو. شیوی یه‌که‌شه‌ویان نه‌بوو. ژنی کابرای ده‌ستکورت دووگیان بوو. له‌دای خۆیدا گوتی: ده‌چمه‌مالی خوشکم بزانی دووگیانم که‌یفی پی‌دی به‌لکو پاره‌یه‌که‌، جلیک، شتی‌کم بداتی. مالی خوشکی له‌به‌ری پوو‌بار بوو. له‌پوو‌باره‌که‌ په‌رییه‌وه‌و چوو‌ه‌مالیان. سه‌لامی لی‌کرد. خوشکی سه‌لامی لی‌وه‌رنه‌گرت‌ه‌وه‌. کچه‌ده‌ستکورت‌ه‌که‌ تا‌عه‌سری‌ دانیش‌ت، خوشکی قه‌ت نه‌یگوت: ئه‌ری خوشکم، برسیت نییه‌؟ ئه‌ری بوچی هاتی؟ هیچ پی‌ویستیت نییه‌؟ قه‌ت هیچ ده‌نگی نه‌کرد.

خوشکه‌ ده‌سکورت‌ه‌که‌ی گوتی:

. خوشکم، بوچی نا‌پرسی: بوچی له‌ویوه‌ هاتووم؟!

خوشکی پی‌ی گوت:

. ده‌ بلای چت ده‌وی دیسان؟

گوتی:

. دووگیانم، پووت و قووتم. هیچم نییه‌ که‌ مندا‌لم بوو جلی بو‌ بکرم.

خوشکی گوتی:

- خوشکم، من جل و بهرگم له کوی بوو؟ ته نیا یه کراسی کوڼ و پینه پینه م
هیه، بۆ خۆت ببه. گوتی:

- چ لهو کراسه بکه م.

گوتی:

- سهرم خوا له وه زیاترم نییه! ههسته برۆ.

کاتی شیو بوو. نه فراوینی دایه خوشکی و نه شیو.

خوشکی دهستکورتی ههستا به ههناسه ساردی رویشت. وهخت بوو له برسان

بمری. که گهیشته لای پردی سهر روباره که دیتی پرده که داخراوه. چونکه

شه و درهنگ بوو. ژانی گرت، لای دایه شوینیکی لچه پ و دانیشت. بهر ژانی

مندالوونی بوو. دیتی سی ژن هاتن مامانه تیان کرد. کچیکی جوانی بوو

دهتگوت مانگه. زۆر زۆر جوان بوو! ژنه کان جلیان کرده بهر مهلوته که و

قوندایان کرد. که مه لای بهیانی بانگی دا، یه کی له ژنه کان گوتی:

- با برۆین. به لام بهر له وهی برۆین، نیوه چ دیارییه که پیشکه ش بهم کچه ده که ن؟

یه که میان رووی کرده مهلوته که و گوتی:

- کچه که، هه رکاتی گریایت باران بیاری!

دووه م گوتی:

- کچه که، هه رکاتی دهست و پیته شووشت پارچه په نیرت به ریته وه ناو دهست!

سینیه م گوتی:

- کچه که، هه رکاتی ده م وچاوت شووشت یاس و یاسه مینی لی بکه ویته

خواره وه.

ژنه کان نه مه میان گوت و رویشتن. دایکی کچه که گوئی له قسه کانیا ن بوو، دلی

پی خویش بوو. بهیانی، پرده که یان کرده وه. ژنه که په رییه وه و چووه وه مالی.

میرده که ی نهو شه وه به بی شیو سهری نابووه وه. به ژنه که ی گوت:

- ئافرهت، چت له کن خوشکه که ت هیناوه؟ زۆر برسیم!

ژنه که گوتی:

- خوا خیرو بهر که تی بۆ ناردی!

نه یگوت خوشکم ده ری کردم. ترسا بللی له ریگا مندالم بوو، گوتی:

. له مائی خوشکم مندالم بوو. پیاوه که گوتی:

. به راست؟

ژنه که گوتی:

. زه حمهت نه بی هندی ناوم بو بینه.

پیاوه که ئاری بو هینا. ژنه که مهلوتکه کهی شووشت. پارچه په نیری گه وره گه وره له کچه که به ربووه وه و له گهل میرده کهی تیریان خوارد. ئینجا دهستیان به په نیر فرۆشتن کرد تا دهوله مهند بوون. بوون به خاوه نی سامانیکی گه وره. زکاتیان له رزقی خوا دهر کرد. ژنه که زور شادومان بوو. به خو و به میرده وه زور به خووشی و به خته وه ری ده ژیان. کچه که (کچه مهلوتکه کهی هه قایه ته که مان) ته مهنی بوو به دوا زده سالی. پوژی، چوو سه سهر جوگایه که دم وچاوی خوئی شووشت، یاسی و یاسه مینی له دم وچاو به ربووه وه و پارچه په نیری گه وره له دهست و پی که وه خواره وه. کوپی سولتانی شاری دراوسییان چوو بووه دهر وه بو سهیران و سهر دانی کوپی سولتانی نه و شاره ی کچه کهی تیدابوو. چاوی به کچه که کهوت و نه شقی بوو. چونکه کچه که کچیکی زور جوان بوو و کوپی سولتان به ربوونه وه ی په نیر و یاس و یاسه مینی به لاه شتیکی زور عاجباتی بوو. خوئی شارده وه تا کچه که ته واو بوو و گه رایه وه. دوا به دوا ی چوو تا ماله کهی پیژانی. گه رایه وه چوو لای کوپه سولتانی براده ری و پیی گوت:

. کچی له شاره که تان هیه دمه وی زه ماوه ندی له گهل بکه م.

گوتی:

. دهزانی مایان له کوئییه؟

گوتی:

. به لی!

کوپری سولتان پیی گوت:

. ههسته بچین ماله که م نیشان بده.

چوونه ماله که و له دهر گایان دا. باوکی کچه که هاته دهر وه، گوتی:

. فهرموو چیتان ده وی؟

گوتیان:

بۇ داخوازی كچه كەت هاتووین.

گوتی:

. بۇ كامتانه؟

كوپرى سولتانی خویمان گوتی:

. ئەم كوپره كوپرى سولتانی دراوسیمانە، حەز دەكا زەماوەند لە گەل كچه كەتان
بكا.

باوكی كچه كە گوتی:

. ناتوانم بە شووی بدەم. ئیئە ژیانمان لە سەر ئەم كچهیە!

كوپرى سولتان هەزار لیرەى دایى. كچه كەیان مارە كردو كوپره سولتانی میوان
گەراپەوه شارى خویمان و بە كەسو كارى كچه كەى گوت:

. بە دوای مندا بینن!

باوكی كچه كە جیازیى بۇ كچه كە ریکخست و جلو كەل و پەل و نوینیان بۇ

كپرى. دایكى كچه كە چوو لە لای خوشكى دەولە مەندى و پىی گوت:

- خوشكم، كوپرى سولتان كچى منى مارە كردوو. حەز دەكەم تۆ بىی بە
بەربووك و كچه كە بۇ كوپره كە ببەیتە شارە كەیان.

خوشكى گوتی:

. كوپرى كام سولتانه؟

گوتی:

. كوپرى سولتانی شارى دراوسیمانە.

خوشكە دەولە مەندە كە كە ئەمەى بیست لە دلى خویدا گوتی:

كوپرى سولتان كچى ئەم سوژانییە بخوازی و كچى منیش لەو گوپره بكەوى و

كەس ناوپرى لى نه داتەوه؟! پراوەستە چى لى بكەم؟! بە خوشكى گوت:

. تۆ برۆ من بەیانى دىم.

كە خوشكى پۆیشت، هەستا كچه كەى خوێ برده حەمام. شووشتى و سووراو و

سپیاوى لیدا. پۆژى پاشى لە گەل كچه كەى چوونە مالى خوشكى و بە خوشكى

گوت:

. خوشکم، کوا کچه کهت؟

ژنی دهوله مهنده که کولیچه ی به ئارده گهنمی دروست کردبوو بۆرینگا، پپر
خوئی کردبوو. ههر کهسی بیخواردابا، له تینویتی پۆحی دهرده چوو. ههر دوو
کچه کهی له ناو که ژاوه ناو به پری کهوتن، پۆیشتن. ماوه یه که پۆیشتن بووکی
کوپی سولتان گوئی:

. پووری، برسیم.

پووری گوئی:

. چهند زوو برسی بووی، خوا له ناوت ببا! ههی کچی فه قیر!!

کولیچه یه کی دایی. کچه که کولیچه کهی خوارد. تینویتی زۆری بۆ هیئا، گوئی:
. پووری، تینوم.

گوئی:

. تینووی؟ دایبام له ناو گوپ تینوو نه بن! زه قنه بووتت خواردروه؟ یاخوا هزار
دهر دو به لآت به سه ربی.

کچه که گوئی:

. پووری، خوا له باوکت خوش بی. مردم له تینوان! نهختی ئاوم بدی. پۆحم
دهرچوو.

پووری پیی گوئی:

. بینه چاوکت دهرینم، ئه و جا ناوت دهمی.

کچه گوئی:

. باشه، چاوکت دهرینه!

پووری چاوی راسته ی کچه کهی دهر هیئا و چوپه ئاوکی دایی و خواردیه وه.
سه عاتیکی تر پۆیشتن، کچه که دووباره برسی بوو. به پووری گوئی:

. پووری، برسیم!

پووری کولیچه یه کی دایی. تینویتی تهنگی پی هه لچنی. به پووری گوئی:

. پووری، تینوم!

پووری پیی گوئی:

. تینوو بووی! دایبام له ناو گوپ تینوو نه بن! هیچ ئاو نییه!

كچه كه گوتى:

. پورى، خوا له باوكت خوښ بى، مردم له تىنوان!

پورى پى گوت:

. وهره با چاره كهى ترت دهر بىنم، نه و جا ناوت دهمى!

كچه كه گوتى:

. دهرى بىنه!

پورى چاوى چه پيشى دهرهينا.

پوره، كه ديتى كچه كه له هردوو چاوان كويز بوو، له كه ژاوه دايبه زاندى له
سه رينگاي دايانا و له وى جى هيشت. خو و چاره نووسى خو وى! نىجا جلى
بوو كىنى كرده بهر كچى خو وى و له ناو كه ژاوه له بهر دم خو وى دانا. پويشت تا
كه هيشته شارى نه و كوره سولتانهى كچه كهى خواستبوو. كورى سولتان به يهك
له شكره وه هات، بوو كيان له پوره وهرگرت و برديان له ژوره وه داياننا.

پوژ ناو ابو خه لك شيويان خوارد و شه و كورى سولتان چوره لاي كچه كه.
به يانى پى گوت:

. ههسته دهست و پى و دم و چاوت بشو.

كچه كه ههستا دهست و پى و دم و چاوى خو وى شووشت، كورى سولتان هيجى
لى نه دى. كچه كه هيج په نىرى له ناو دهست و هيج ياس و ياسه ميني له
دم و چا و نه كه و ته خواره وه. كوره كه له دلى خو ويدا گوتى: دياره نه و توانايه
نه ماوه! كچه كهى زور خوښ دهويست. كچه كهى لا مائه وه و به خوښى و
بهخته وه رى ژيان.

ئىستا هه قايه ته كه مان ده چيته وه لاي كچه كويزه كه:

نه وه بوو پورى كچه كه كچه كه له سه رينگا فرى داو به جى هيشت. بو به يانى
كابرايه كى به سال اچووى كوچهرى برسى رى كه و ته نه و ناوه. كچه كه به و
هه موو جله جوان و گرانبه هايه بينى ديتى نه و هه موو خشله ي پيوه يه، نه و ييش
هه ژارو نه دار بوو له دلى خو ويدا گوتى: وا بزانم بيبه مه وه مالى باشه. جل
وبه رگ و خشلى له بهر ده كه مه وه. جليكى شرو كوئى له بهر ده كه م و به رى
هه لده دم. چوره لاي كچه كه و پى گوت:

. تو چى؟ بنيا دهمى، يان نه چنده ي؟

گوتی:

. به‌خوا من بنیاده‌مم. ئەجندە نیم و جستترین که‌سم.
کچه‌که زۆر زۆر جوان بوو. له‌کچی پووری جواتر بوو.
پیره‌می‌رده‌که پیی گوت:
. دیی له‌گه‌ل من بچینه مائی ئیمه؟

گوتی:

. به‌لئی باوکه! بمبه هه‌ر خوا خه‌لك ده‌وله‌مه‌ند ده‌کا، ده‌وله‌مه‌ندت ده‌که‌م!
کچه‌که له‌دائی خویدا گوتی: وا چاکه‌ته‌ماعی بده‌مه به‌ر بو‌ئوه‌ی بایه‌خم پی
بدا. گوتی: نه‌ختی ئاوم بو‌ئینه دەم وچاوم بشۆم. پیره‌می‌رد هه‌ندی ئاوی بو
هینا و کچه‌که دەم وچاوی خوئی شووشت. پیره‌می‌رد سه‌یری کرد پارچه‌په‌نیری
له‌ناو ده‌ست و یاس و یاسه‌مینی له‌ده‌م وچاوه‌که‌وته‌خواره‌وه! پیره‌می‌رد
شاگه‌شکه‌بوو به‌کچه‌که‌ی گوت:

. کچم، جارێکی تریش ده‌ستت بشۆ. پیره‌می‌رد برسی بوو زۆری خوارد. تا تیرو
پر بوو خواردی. ئینجا بریدییه‌وه مائی. به‌ژنه‌که‌ی گوت:

. کچی ئافره‌ت، سه‌یر که‌خوا چی پینداوین؟

ژنه‌که‌گوتی:

. چی پینداوین؟

پیاوه‌که‌گوتی:

. ده‌تو هه‌ندی ئاو بینه! کچه‌که ده‌ستی خوئی شووشت و په‌نیری له‌ده‌ستی
هاته‌ده‌ری. ئه‌وه‌ی خواردیان خواردیان و ئه‌وه‌ی تریان فروشت. کابرا به‌خوئی و
به‌ژنه‌که‌ی دوو سال هه‌ر په‌نیریان فروشت. تا ده‌وله‌مه‌ند بوون و بوون به
خاوه‌نی سامانیکی زۆر. پوژی، کچه‌که به‌پیره‌می‌ردی گوت:

. باوکه، ئیستا من وه‌کوو کچی خۆت نیم!؟

گوتی:

. با، فه‌رموو چت ده‌وی؟

کچه‌که‌گوتی:

. ده‌مه‌وی ئه‌و یاس و یاسه‌مینه‌ببه‌ی له‌به‌ر ده‌رگای مائی سولتان دای بنیی و

بانگ رابییلی:

های کپیار!

یاس و یاسه‌مین

به چاوی راسته!

چاویکت دهنی. به‌لام به پاره‌ی نه‌ده‌ی ها. ته‌نیا به چاوی راسته‌ی بده!

پیره‌میرد گوتی:

. باشه!

پیره‌میرد چوو بانگی راهیشت:

یاس و یاسه‌مین

به چاوی راسته!

ژن، که سکی ده‌یی مه‌گیرانی به هموو شتی ده‌کا. ژنی کوری سولتان مه‌گیرانی

به یاس و یاسه‌مین کرد. که پیره‌میرد نه‌و بانگی راهیشت، ژنه‌که گوئی لی‌بوو،

به دایکی گوت:

. دایکه، هسته چاوی نه‌و کچه‌گه‌ن و گووه نه‌فره‌تیه‌ی بی‌نه خواری. (واید‌ه‌زانی

کچه‌که مردوه) دایکی چاویکی هینایه خواری. دایسه کابراو یاس و

یاسه‌مین‌ه‌که‌ی لی‌وهر‌گرت. کابرا چاوه‌که‌ی لی‌وهر‌گرت و بردییه‌وه. کچه‌که

چاوه‌که‌ی له ناو قه‌پیلکی چاوی خوئی ناو گوتی: خویه! به ته‌مای تو (بسم الله

الرحمن الرحیم)! که چاوه‌که‌ی له ناو قه‌پیلکه‌که‌نا، به کاری خوای چاوی

روشن بووه‌وه. چاوی کرده‌وه. سوپاسی خوای کرد. ده‌شتنویژی شووشت و

دوو رکات نویژی سوپاس‌بژی‌ری کرد. بیست روژ پیچوو، دیسان گوتی:

- باوکه!

باوکی گوتی:

- به‌لی، کچم.

گوتی:

- باوکه! ده‌موی نه‌م جار‌هیش یاس و یاسه‌مین به‌ی و بجیته به‌ر ده‌رگای مالی

سولتان و بانگ رابیلی:

های کپیار

یاس و یاسه‌مین

به چاوی چه‌په!

کاتی ژنه‌ی دووگیانی کوپری سولتان گوینی ئی بوو، بانگی دایکی کرد:
- دایکه، هه‌سته چاوی چه‌په‌ی ئەم پوووزا هیچ و پووچه بینه و بیده به‌م پیاوه.
دایکه چوو. چاوی چه‌په‌ی کچه‌که‌ی هیئا و دایه کابراو یاس و یاسه‌مینه‌که‌ی ئی
وه‌رگرت. کابرایش چاوه‌که‌ی وه‌رگرت و بردییه‌وه و دایه کچه‌که‌ی و گوتی:
- هانی کچم.

کچه‌که چاوه‌که‌ی وه‌رگرت و له ناو قه‌پیلکی چاوی خو‌ی ناو گوتی:
- خودایه! به‌ته‌مای تو! (بسم الله الرحمن الرحيم). که چاوه‌که‌ی له ناو
قه‌پیلکه‌که‌ نا، به‌کاری خوای چاوی رو‌شن بووه‌وه. هه‌ستا ده‌سنو‌یژی
شوشت و دوو رکات نو‌یژی سوپاس‌بژژی کرد. به‌م جو‌ره، کچه‌که چاوه‌کانی
چاک بووه‌وه و به‌به‌خته‌وه‌ری له مائی پیره‌می‌رده‌که مایه‌وه.
کچه‌که رو‌ژی، بیری کرده‌وه و گوتی: به‌خوا ده‌چمه تا‌قیبی پوره‌که‌م و کچه‌که‌ی.
به‌باوکی گوت:

. باوکه، من تو‌م ده‌وله‌مه‌ند کرد وا نییه؟ هه‌ر خوا به‌نده‌ی خو‌ی ده‌وله‌مه‌ند ده‌کا.
باوکی گوتی:

. به‌ئی وایه!

کچه‌که گوتی:

- ئیستا‌یش ده‌مه‌وی بگه‌ریمه‌وه لای که‌س و کاری خو‌م. به‌لام قه‌ت له بیرت
ناکه‌م. هه‌میشه پاره‌ت بو‌ره‌وانه ده‌که‌م و کاغزت بو‌ده‌نووسم.

پیره‌می‌رد گوتی:

. چو‌ن ده‌رو‌ی؟ ده‌چیته‌ کو‌ی؟ تازه بو‌وی به‌کچی من!

گوتی:

. ناتوانم له‌وه زیاتر بمینمه‌وه. ده‌بی برو‌م.

کابرا گوتی:

. که‌یفی خو‌ته.

کچه‌که گوتی:

. ئەو ماله هه‌ر ئاوه‌دان بی.

ئه‌ویش گوتی:

. خوا له په‌نای خو‌ت گری!

کچه‌که پویشت، چوو له لای دارتاشیک و پینی گوت:
 - ها، ئەمه (ده) لیره. ده‌سته به‌رگنیکم له دار بو دروست بکه. هیچ له‌شم دیار
 نه‌بێ.

دارتاش گوتی:

. باشه.

کچه‌که گوتی:

. که‌ی ته‌واو ده‌بێ؟

گوتی:

(ده) پوژی تر.

دارتاش ده‌سته‌به‌رگه‌که‌ی ته‌واو کرد. کچه‌که کردیبه به‌رو پویشت چوو له‌شاری
 ده‌زگیرانی. له‌وێ بوو به‌کاره‌که‌ری مانی کورپی سولتان که ده‌زگری خوی بوو.
 ده‌زگیرانه‌که‌ی زور که‌یفی پیهات. هه‌میشه پینی ده‌گوت (دارینه). ده‌یگوت
 (دارینه) چوو کوی؟ (دارینه) چی لیهات؟ زوری خویش ده‌ویست. وایده‌زانی
 پیاوه. (دارینه) سه‌ره‌رشتی خواردن و داوه‌ته‌کانی کورپی سولتانی ده‌کرد.
 کورپی سولتان هه‌موو مانگی نزیکه‌ی (ده) زیافته‌ی ده‌کرد.

کورپی سولتان هه‌میشه بانگی ده‌کرد: (دارینه) چی لیهات؟ (دارینه) چوو کوی؟
 نه‌یده‌زانی ئەمه ده‌زگیرانی خویه‌تی. کورپی سولتان باخیکی هه‌بوو. کچه‌که
 روژی، له‌ دلی خویدا گوتی: ئەوه پینج ساله من لیره. با بچمه ناو باخ و
 نه‌ختی بو‌حالی خوم بگیریم و خه‌م به‌با بده‌م. کچه‌که چوو ناو باخ و له‌ده‌م
 جوگا دانیشت. جله داره‌که‌ی داکنده‌و له‌سه‌ر لیوی جوگای دانا و چوو ناو
 جوگا که‌خوی شوشت. که‌خوی ده‌شوشت سه‌له‌که په‌نیری ئی به‌ربوووه.
 ئەویش په‌نیره‌که‌ی ده‌خسته ناو ناوی جوگا که‌بو ئەوه‌ی که‌س نه‌یبینی. کورپی
 سولتان، که‌بینی (دارینه) چوو ناو باخ، له‌دلی خویدا گوتی: ئەوه ده‌چینه
 ناو باخ چ ده‌کا؟ با بچم خوم له‌په‌نایه‌ک بشارمه‌وه. بزانه‌م چ ده‌کا و چ ده‌لی!!
 چوو گویی دایه‌قه‌سه‌کانی و گوتی: ئوی! که‌واته ئەمه ژنه‌که‌مه! نه‌ختی به
 پیاسه به‌ناو باخدا گه‌را. کاتی کچه‌که هه‌ستی پیکرد کورپی سولتان له‌ناو
 باخه. جله داره‌که‌ی کرده‌وه به‌ر. دانیشت و له‌دلی خویدا گوتی: وا بزانه‌م منی
 دی! کاتی کورپی سولتان تووشی هات، پرسیری لیکرد:

. (دارینه) ئه‌وه لیڤه چ ده‌که‌ی؟

گوتی:

. هیچ، هه‌ر وا به پیاسه هاتووم.

چوونه ده‌روهه. کوپی سولتان پیی گوت:

. (دارینه)، ئه‌مرو زیا‌فته‌مان هه‌یه. سه‌رپه‌رشتیه‌کی باش بکه.

گوتی:

. ئه‌وه‌ی پیم بکری ده‌یکه‌م! هه‌موو شتی به‌که‌یفی دل‌ی تو ده‌بی.

چوونه‌وه مانی.

کچه‌که له دل‌ی خویدا گوتی: ئه‌گه‌ر کوپی سولتان منی دیبی و منی ناسیبی،

زیاتر خوشی ده‌ویم. که خواردنم برده سه‌لال چه‌ند فه‌خفوورییه‌که ده‌شکینم.

ئه‌گه‌ر خوم ئی تووره‌ بکا، دیاره هیشتا نه‌یناسیوم، به‌لام ئه‌گه‌ر منی ناسیبی

سه‌رزنه‌شتم نا‌کا.

پوژئاوا بوو میوان هاتن. کچه‌که خواردنی برده سه‌لال. کوپی سولتان له‌سه‌ر

پلیکانه وه‌ستا بوو. دارینه، که دوامین دوو فه‌خفووری خواردنی هینا، به

ئه‌نقه‌س به‌ری‌دایه‌وه. کوپی سولتان گوتی:

. (دارینه)، خوا هه‌ر تو سه‌لامه‌ت بکا فه‌خفووری قوریانی تو بی. کچه‌که له دل‌ی

خویدا گوتی: وا بزانه منی ناسیوه.

(دارینه) سه‌رپه‌رشتی میوانه‌کانی کرد تا ته‌واو بوو و هه‌موو رویشتن. ئه‌وسا

کوپی سولتان پیی گوت:

- وه‌ره، بو‌م باس بکه! ئه‌وه مه‌سه‌له چییه؟ من تو‌م ده‌ویست و داخوازی تو‌م

کرد، ئه‌و کچه‌ی تر کییه؟

کچه‌که گوتی:

. ئه‌ی کوپی سولتان، ئه‌و ژنه‌ی نیستا له لای تو‌یه، ئه‌مه کچه‌ پووری منه. که تو

منت خواست و ماره‌ت کردم. پووزم بیستی و هات گوتی:

- (من ده‌بم به به‌ربووک و بووک ده‌بم ده‌یگه‌یه‌نمه مانی می‌ردی. پوورم هات و

کچه‌که‌ی خو‌ی هینا و پاراندیییه‌وه و هاتین. له ریگا من برسی بووم. پوورم

کولیچه‌یه‌کی سویری دامی. که خواردم تینووم بوو، پیم گوت: پووری تینووم.

گوتی: تا چاویکت ده‌رنه‌هینم ئاوت ناده‌می. چاویکی ده‌ره‌ینام...

کچه که هه قايه ته که ی له سه ری هه تا بنی. به وردو باریکی بو کوری سولتان
گیڤایه وه. کوری سولتان وه کوو شیت هه ستاو گوتی:

. نه و جله داره داکه نه!

کچه که جله داره که ی داکه ند ده تگوت مانگه. کوری سولتان چوو له ی پووری
کچه که و پی گوت:

. فلان کهس!

گوتی:

. به لی سو مای چاوم!

گوتی:

. دهک هه دوو چاوت ده ری. کوا کچه خوشکه کهت؟

پووری گوتی:

. کچه خوشکی چی؟ تو شیت بووی؟ یان خهونت دیوه. راست بلی.

کوری سولتان پووره و کچه که ی و کوڤه که ی خوشی که له کچه که بوو هه مووی
گرتن و هه مووی سووتان دن. ناهه نگیکی تازهی زه ماوهندی گیڤراو له گهل
کچه که دا به شادی و به خته وه ری ژیان.

کچه که ناردی دایک و باوکی هاتن. له دوو نهو پیره میرده یشی نارد که
دهوله مهندی کردبوو. پیره میرد به خو به ژنه وه هاتن. هه موو پیک شاد
بونه وه و به خوشی ژیان.

پوژی، باوکی سولتان نه خوش کهوت. دوا ی نزیکه ی مانگیک، چوو بهر
دلو قانیا خودی. کفن و دفنیان کردو مه لودیان بو پوچی کردو ته هلیله و
خیرو سه ده قه یان بو کرد.

له ی نیوه بووین و هاتینه وه.

* * *

۳۶- ماسیگری زاوای سولتان

هه‌بوو نه‌بوو...

ماسیگریک هه‌بوو، چوو ده‌م پروبارو توپری هاویششت. روژی، توپه‌که‌ی له شتیگ گیر بوو. رایکیشا دیتی جه‌یه. که سه‌ری کرده‌وه دیتی پره له یاقووت. که چاوی به‌م هه‌موو یاقووته کهوت، جاریکی تر توپری هاویششت و جه‌یه‌کی تری ده‌هینا. بو جاری سییه‌م توپری هاویششت و جه‌یه‌کی تری ده‌هینا. به‌م جوړه چوار جه‌یه‌کی ده‌هینا. له دلی خویدا گوتی: بوچی ئەم هه‌موو جه‌یه‌که به‌م! سی جه‌یه‌که داویمه‌وه ناو ناو. یه‌ک جه‌یه‌که ده‌به‌م به‌سه‌سه! که ئەوه‌م خه‌رج کرد دیمه‌وه توپ داویم و ئەوانه‌ی تریش ده‌به‌م. چوو لای دایکی و گوتی: دایکه، جه‌یه‌کی پر گه‌وه‌رو یاقووتم دوزیوه‌ته‌وه.

دایکی گوتی:

به‌راست!؟

گوتی:

ئه‌ری به‌خوا.

ماسیگریکه هه‌موو گه‌وه‌رو یاقووته‌که‌ی فروششت. وه‌ستا و کریکاری هینا. کو‌شکیکی دروست کرد تاکی نه‌بوو. ئەوسا پروی کرده دایکی و گوتی:

دایکه، بو‌م پرو داخوازی کچی سولتان.

دایکی گوتی:

. کوپم، ئەوه توچ دەلێی؟ ئەم قسه‌یه چیه ده‌یکه‌ی؟ له خۆت ته‌ریق نابیه‌وه
یه‌کی گوتی له‌م قسه‌یه‌ی؟
کوپه‌که به‌ دایکی گوت:
. له کچی سولتان بترازی قه‌ت که‌سم ناوی!
دایکی هه‌ستا چوو ه‌م‌ئالی و سولتان و گوتی:
. کوپه‌که‌م داوای کچی ئیوه ده‌کا.
ده‌ریان کرد. پیره‌ژن گه‌رایه‌وه م‌ئالی و به‌ کوپه‌که‌ی گوت:
. کوپم، تو بوچی له‌ خوا ناترسی؟! منت نارد ده‌ریان کردم و تیرجوینیان پ‌یدام.
کوپه‌که به‌ دایکی گوت:
. به‌راستیه‌؟!
گوتی:
ئه‌ری به‌ خوا!
ئه‌م کوپه‌ براده‌ری کوپی وه‌زیری سولتان بوو. وه‌زیر زۆری خو‌ش ده‌ویست.
کوپه‌که چوو له‌ی وه‌زیر و پ‌یی گوت:
. دایکم نارده‌ م‌ئالی سولتان بو داخو‌ازی کچه‌که‌یان ده‌ریان، کرد و تیرجوینیان
کرد.
وه‌زیر گوتی:
. به‌ راستیه‌؟!
گوتی:
. ئه‌ری به‌ خوا.
وه‌زیر گوتی:
. خه‌مت نه‌بی من نه‌و کچه‌ت بو د‌ینم.
کوپه‌که ده‌ستی وه‌زیری ماچ کرد. وه‌زیر گوتی:
. خاتره‌م به‌!
وه‌زیر چوو له‌ی سولتان و پ‌یی گوت:
. ئه‌ی سولتانی د‌ونیا!
گوتی:

. به ئی .

گوتی :

- تو بۆچی کچی خوټ نه دایته ئه م کوپه دهوله مهنده . کوپیکی زور باشه ! به به ختم ، نه گهر من کچی کم هه بایه به کراسی بهری ده مدایی .

سولتان پیی گوت :

. تو دهسته بهری ده که ی کوپیکی چاکه ؟

گوتی :

. به ئی .

سولتان گوتی :

. برو پیی بلای دایکی بنییرته ماله وه بو داخوازی کچه که م .

وه زیر هه ستا چووه لای کوپه که و پیی گوت :

. حال و مه سه له نه وه یه .

کوپه که گوتی :

. به راست ! به راست ! ؟

گوتی :

. نه ری به خوا . برو دایکت بنیره داخوازی . بزانه چند ماره بیان دهوی .

کوپه که چووه لای دایکی و قسه که ی بو گنیرایه وه و گوتی :

. دایکه ، وه زیر باوکی کچه که ی رازی کردووه .

دایکی گوتی :

. کوپم ده ترسم دیسان دهرم که ن .

گوتی :

. نا ، به خوا دهرت ناکه ن ! باوکی گفتی داوه .

ژنه که هه ستا عه بای له خودا . چووه مالی سولتان . که س و کاری مالی سولتان

نه یانده زانی سولتان رازی بووه . که چووه ژوروه وه کاره که ره که پیی گوت :

. هه ی پیره ژنی گه واد ، بۆچی دیسان هاتیته وه ؟

ویستیان لیی بدن ، سولتان هاته ژوروه وه و ناماژهی بو کردن گوتی :

. نا ... نا ... نا ! دایمه پرسینی .

سولتان دانیشت و به ژنه‌که‌ی گوت:

. فلانی، من کچی خوم داوخته کورپی ئەم ژنه. مارهیی کچه‌که‌ت چه‌ندت ده‌وی
پینی بلی. ژنه‌که ویستی مارهییه‌کی وا دابنی پینیان هه‌لنه‌ستی. گوتی:
. مارهییه‌کم ده‌وی به‌رده‌م بی و نه‌بریته‌وه. حه‌فته‌ی سه‌د لیره.
دایکی کورپه‌که گوتی:

. ده‌چم به کورپه‌که‌م ده‌لیم بزانه‌م چ ده‌لی.
چوو قسه‌ی بو کورپه‌که‌ی کرد. کورپه‌که پینی گوت:
. مارهیی دانه‌که چه‌ند حه‌فته دریزه ده‌کیشی.
گوتی:

. بیست حه‌فته.

کورپه‌که گوتی:

. باشه.

کورپه‌که چوو له‌ی وه‌زیر و بو‌ی گن‌پرایه‌وه. وه‌زیر گوتی:
گوتی مه‌ده‌ری.

ماره‌بیان بری و کورپه‌که هه‌موو حه‌فته‌ی سه‌د لیره‌ی ده‌نارد. تا ماره‌که ته‌راو
بوو. که ماره‌که ته‌راو بوو، بووکیان گواسته‌وه و کورپه‌که چوو په‌رده. (ده) روژ
به سه‌ر بووک هیناندا تیپه‌ری. کورپه‌که چی پاره‌ی هه‌بوو هه‌مووی خه‌رج کرد.
یه‌ک لیره‌ی نه‌ما. کورپه‌که چوو سواری که‌شتیه‌که بوو هه‌لات. که زانییان
هه‌لاتوه، وه‌زیر به‌ دوایدا گه‌را نه‌یدوزیه‌وه. چوو مانییان پرسی. گوتیان:
. سواری که‌شتیه‌که بوو رویشت.

که سولتان زانی کورپه‌که رایکردوه، کچه‌که‌ی خو‌ی برده‌وه و دایکی کورپه‌که‌ی
ده‌رکرد و ده‌ستی به‌سه‌ر ماله‌که‌یان داگرت. که دایکه‌که‌ی له‌ ماله‌وه ده‌رکرد،
پیره‌ژن ناچار بوو له‌ ماله‌ن ده‌ستی به‌ ده‌روژه کرد. له‌و ماله‌وه ده‌چوو نه‌و مال.
هه‌قابه‌ته‌که‌مان ده‌چیته‌وه له‌ی کورپه‌که:

کورپه‌که کاتی به‌ که‌شتی رویشت، چوو شاری (بو‌مبای). له‌وی بوو به‌ شاگرد
گوشته‌فروش. (ده) مانگ شاگردی کرد. نزیکه‌ی (چل) دره‌می پاشه‌که‌وت کرد.
دایکی بیرکه‌وته‌وه و گوتی:

. ده‌ترسم دایکی به‌سه‌زمانی منیان له ماله‌وه ده‌رکرد بی. (زانیبووی)، با به دزی بچمه‌وه له‌گه‌ل خۆمی بی‌نم. سواری که‌شی بوو. که بوو به‌عه‌سر چوو ده‌ره‌وه بو‌ئه‌وه‌ی خواردن بکړی. پشیله‌یه‌کی سپی بی وینه‌ی به‌ده‌ست دوو منداله‌وه بینی لییان د‌دا. به‌منداله‌کانی گوت:

- لاوریکی گونا‌هو به‌سه‌زمانه بوچی لیی د‌ده‌ن؟!

نیو دره‌می دانی و پشیله‌که‌ی ئی سه‌ندن و بردییه‌وه ناو که‌شتی. که‌شتی به‌ری ک‌هوت و پویش‌ت. گه‌یشته به‌نده‌ری شاریک. ک‌وره‌که دابه‌زی. کابرایه‌ک چاوی پی ک‌هوت و گوتی:

. به‌خوا داوه‌تی ده‌که‌م.

داوه‌تی کرد. ئه‌ویش چوو پشیله‌که‌شی پیبوو. به‌رێکه‌وت ئه‌و شاره‌هیچ پشیله‌ی تیدا نه‌بوو. ک‌وره‌که پشیله‌که‌ی له‌گه‌ل خۆی برد. کاتی عیشایی، پشیله‌که په‌لاماری جورجه‌کانی داو هه‌موو خواردن. خاوه‌ن ماله‌که سه‌ری سوپما. سولتان به‌پشیله‌که‌ی زانی. له‌دوو ک‌وره‌که‌ی نارد و پشیله‌که‌ی به‌سه‌د هه‌زار لیره لیک‌ری. ک‌وره‌که پاره‌که‌ی وه‌رگرت. (ده) لیره‌ی بو‌به‌غدا نارد و گوتی: . ئه‌مه بو‌سولتانه. فلانه زاوای ناردوو‌یه‌تی. ک‌وره‌که پاره‌که‌ی له‌رپی وه‌زیره‌وه نارد چونکه وه‌زیر ک‌وره‌که‌ی خۆش ده‌ویست. وه‌زیر پاره‌که‌ی گه‌یاند‌ه سولتان و پیی گوت:

- توخوا سولتانی دونیا، چۆن دلت هات دایکی زاوای خوت دهر بکه‌ی؟ که ک‌ورپی سولتانی هینه‌ده! عه‌یب نییه‌؟! ئه‌وه‌تا له‌سه‌ر ئه‌و حاله‌ش چه‌رده پاره‌یه‌کی بو‌ناردوو‌ی.

سولتان گوتی:

. به‌راستیه‌؟!

گوتی:

. ئه‌ری به‌خوا

سولتان پاره‌که‌ی وه‌رگرت و له‌دوای دایکی ک‌وره‌که‌ی نارد دیتییان ده‌رۆزه ده‌کا. بردییا‌نه هه‌مام جوان جوان شووشتییان و له‌ژووریک‌ی کوشکه‌که‌یان

دانا. که وه‌زیر زانی له فلانه شاره، به دوایدا چوو. کوپه‌که‌یش که پاره‌که‌ی په‌وانه‌کرد گه‌پایه‌وه (بو‌مبای) و دووباره بوو به شاگرد گوشتفروشه. وه‌زیر چوو که‌په‌که‌ی دو‌زییه‌وه سه‌یری کرد شاگرد گوشتفروشه. پی‌ی گوت:

کوره ئه‌وه مه‌سه‌له چییه؟

کوپه‌که گوتی:

ئه‌وه‌یه که خو‌ت ده‌بیینی. ئه‌وه‌ی هات هات!

کوپه‌که (ده) رو‌ژ وه‌زیری داوه‌ت کرد. وه‌زیر دیتی هیچ هه‌ول و نامو‌ژگارییه‌ک کار له کوپه‌که ناکا. چوو به‌بازار مه‌یموونیک‌ی گه‌وره‌ی کپی و سواری که‌شتی بوو رو‌یشته. مه‌یموونه‌که‌یشی له ته‌ک خو‌ی دانا. کاتی که‌شتی گه‌یشته ناوه‌ندی ده‌ریا، مه‌یموونه‌که زنجیری پچراندو خو‌ی فبری دایه ناو ده‌ریا و خو‌ی نقووم کرد. سه‌رکه‌وته‌وه دوو دوری پی بوو. بو وه‌زیری هه‌لداو وه‌زیر گرتیه‌وه. مه‌یموونه‌که به‌رده‌وام بوو. هه‌ر خو‌ی نقووم کردو سه‌رکه‌وته‌وه. خو‌ی نقووم کردو سه‌رکه‌وته‌وه تا نزیکه‌ی هه‌زار دوری ده‌ره‌ینا. وه‌زیر دوره‌کانی له ناو سندووقان کردو مه‌یموونه‌که‌ی له ته‌ک خو‌ی به‌سته‌وه. کاتی خاوه‌ن که‌شتیه‌که ئه‌مه‌ی بیینی، گوتی:

ئه‌م مه‌یموونه نافرۆشی؟

وه‌زیر گوتی:

چه‌ندی پی ده‌ده‌ی؟!

گوتی:

ئه‌م که‌شتیه به هه‌موو بارو به هه‌موو شتیکی ناوییه‌وه.

وه‌زیر گوتی:

پازیم.

گه‌یشته‌نه دوورگه‌یه‌ک. خاوه‌نی که‌شتیه‌که هاته خواری و مه‌یموونه‌که‌ی برد. وه‌زیریش که‌شتیه‌که‌ی بردو رو‌یشته. وه‌زیر گه‌پایه‌وه لای سو‌لتان و پی‌ی گوت:

ها، ئه‌م دوره زاواکه‌ت بو‌ی ناردووی که کوپری سو‌لتانی هینه‌ده! مال ناوه‌دان توو چیت کرد؟! دایکیت ده‌ره‌به‌ده‌ر کردو مالت کا‌ول و کامباخ کرد.

سولتان گوتی:

. به راستیته؟!

گوتی:

. ئه‌ری به خوا. ئه‌م که‌شتیه‌ش که‌شتی ئه‌وه و ئه‌م دو‌وپرانه‌ش ئه‌و به دیاری

بو‌ی نار‌دووی!

سولتان سه‌ری سو‌رما و په‌شیمان بو‌وه‌وه که وای له دایکی کو‌په‌که کرد. ئه‌مری

کرد خانوویه‌کی زۆر چاکیان بو‌ دایکی کو‌په‌که دروست کرد. کاتی وه‌زیر دیتی

سولتان ئه‌مه‌ی کرد، سواری که‌شتیه‌که بو‌و گه‌رایه‌وه لای کو‌په‌که. سه‌یری کرد

هیشتا هه‌ر شاگرد گو‌شت‌فرو‌شه. پی‌ی گوت:

. هه‌سته به‌گه‌لم که‌وه بچینه‌وه.

کو‌په‌که‌ی برده هه‌مام و (هه‌فت) پو‌ژ له‌سه‌ر یه‌ک هه‌موو پو‌ژئ ده‌یبرده هه‌مام.

به‌و (هه‌فت) پو‌ژه کو‌په‌که وای پاک بو‌وه‌وه، که‌س وه‌کوو خو‌ی پاک نه‌بوو! ئینجا

بردییه بازارو قوماشیکی نایابی شاهانه‌ی بو‌ کپری و دایه به‌رگدوور. به‌رگدوور

به هه‌فته‌یه‌ک دو‌وری و لی بو‌وه‌وه. کو‌په‌که جله‌که‌ی کرده به‌رو وه‌کو کو‌په

سولتانه‌کانی هیندی لی‌هات. ئینجا کلاویکی هیندی‌یانه‌ی له‌سه‌ری ناو دو‌رپکی

له‌ توقه‌له‌ی کلاوه‌که‌داو کو‌په‌که‌ی سواری که‌شتی کردو هینایه‌وه شاری

خویان. که‌ گه‌یشتنه‌وه ناو شار و وه‌زیر به‌ مندالی کولانانی گوت:

. ها، یه‌که‌و قرانتان بده‌می بپو‌ن هاوار بکه‌ن: کو‌پی سولتانی هیند هات! کو‌پی

سولتانی هیند هات!

خه‌لک چوونه لای سولتان و پینان گوت:

. زاوات هاته‌وه.

سولتان گو‌یی لی‌بوو مندا‌ل له‌ کوچه‌و کولانان هاواریان ده‌کرد. کو‌پی سولتانی

هیند هات! کو‌پی سولتانی هیند هات!

سولتان چووه ده‌ره‌وه بو‌ پیش‌سوازی و له‌ ناو که‌شتی هینایه ده‌ره‌وه. کو‌په‌که

ئه‌وه‌نده به‌ سه‌رو سیما بو‌و، سولتان شه‌رمی لی ده‌کرد. سولتان بردییه‌وه

مائی. هه‌فت پو‌ژ داوه‌ت و زیافه‌ت بو‌و. دوا‌ی ئه‌و هه‌فت پو‌ژه، سی پو‌ژ

ناهه‌نگی زه‌ماوه‌ندییان سازداو کو‌په‌ چووه‌که پال ژنه‌که‌ی. به‌ یه‌کتری

شادبوونه‌وه. سالیك به‌م جوړه تیپه‌ری. سولتان پاش مانگیك نه‌خوش كه‌وت.
نه‌خوشییه‌كه‌ی دریزه‌ی كیشا. نه‌و ته‌بیبانه‌ی چاره‌سه‌ریان ده‌کرد، هیچیان له
ده‌ست نه‌هات. سولتان كوچی دوایی كرد. كوره‌كه سولتانی كفن و دفن كرد.
خیرو سه‌ده‌قه‌و ته‌هلیله‌و مه‌لوودی بو‌كرد. كه تازی و خیر هه‌لگیرا. خوئی له
جیی سولتان بوو به سولتانی شارو به شادی و به‌خته‌وه‌ری ژیان.
لای ئیوه بووین و هاتینه‌وه.

* * *

۳۷- تەمبۈرژەن

ھەبۈۈ نەبۈۈ...

دوۋ برا ھەبۈۈن، يەككىيان دولەمەند بوۈ، ئەۈەى تر دەستكورت بوۈ تەنيا كەرىك و تەمبۈۈرىكى ھەبۈۈ. برا دەستكورتەكە ھەموۈ بەيانيان سواری كەرەكەى دەبۈۈ دەچۈۈە چيا. دەچۈۈ لای ئەشكەوتىك دادەنىشت تەمبۈۈرى لىدەدا. كە دەستى بە تەمبۈۈر لىدان دەكرد، مارىك لە ناۈ ئەشكەوتەكە دەھاتە دەرى لىرەيەكى دەھىناۈ دەيدايى. كابرا ھەموۈ پۈژى دەچۈۈ و مارەكە ھەموۈ پۈژى لىرەيەكى دەداى. ماۈەيەك بەۈ جۈرە پۈيشت. كابرا يەك باۈەش زىپرى كوكردەۈە. پۈژى، گوتى دەچمە لای برام تەرازۈۈى لە كن دىنم ئەم زىپرى پىدەكىشم. بزىنم چەندە؟ پۈژى پاشتر، چۈۈە لای برام گوتى:

برام!

برام! دولەمەند بوۈ تا رادەى مردن رقى لەۈ برا دەستكورتەى دەبۈۈۈە. بوۈە كە برام ھەژارۈ نەدارى پىنى گوت: برام! ئەۈ زۈر بە توۈرپىى لە دەمى دايەۈە:

چت دەۈى؟ بو چى ھاتۈۈى؟

گوتى:

ھاتۈۈم سەرىكت لى بدەم. ئەگەر بكرى تەرازۈۈەكەم بە دەستياۈ بدەيتى.

گوتى:

تەرازۈۈت بو چىيە؟

گوتی:

. شتیکی پی ده‌کیشم.

برای ده‌وله‌مندی له دلی خویدا گوتی: چی هه‌یه پیی بکیشی. ناخو ده‌بی گه‌نجینه‌ی دوزییته‌وه، چیه؟

هه‌ستا قیری له بنی تایه‌کی تهرازوه‌که‌داو له دلی خویدا گوتی:

. به‌لکو نه‌وه‌ی ده‌کیشی به بنی تهرازوه‌که‌وه بنووسی و بزانه چیه.

ئینجا تهرازوه‌که‌ی دایی. برای ده‌ستکورت تهرازوه‌که‌ی وه‌رگرت و چوووه‌وه مائی بو نه‌وه‌ی زیپه‌که‌ی بکیشی. کیشای، نزیکه‌ی (بیست) هوقه ده‌بوو. پارچه زیپریک به بنی تایه‌کی تهرازوو‌که‌وه نووسا. که زیپه‌که‌ی کیشاو لیبووه‌وه. تهرازوو‌که‌ی بو برای برده‌وه. برای ته‌ماشای بنی تای تهرازوو‌که‌ی کرد دیتی پارچه زیپریکی پیوه نووساوه. که چاوی به پارچه زیپه‌که‌هوت، ده‌ستی دایه شمشیر له برای و گوتی:

. پیم بلی نه‌و زیپه‌ت له کوی بوو؟

برای خیزان و نه‌داری گوتی:

. لیم مه‌ده بو‌ت باس ده‌که‌م. من ته‌مبووریکم هه‌یه هه‌موو روژی ده‌چمه سه‌ر چیا ته‌مبوور لیده‌ده‌م. ماریک له نه‌شکه‌وتیک دیته ده‌روه پارچه زیپریک بو داوی و ده‌گه‌پیته‌وه ناو نه‌شکه‌وته‌که. زیپه‌که‌م هه‌موو کوکرده‌وه له دلی خویدا گوتی: با بیکیشم بزانه چهنده؟! نه‌وه بوو هاتمه لای توو تهرازوو‌ی تو‌م برد.

کاتی برای ده‌وله‌مندی نه‌مه‌ی بیست گوتی:

. کوا ته‌مبووره‌که؟!

گوتی:

. له ماله‌وه‌یه.

گوتی:

. نه‌دی ماره‌که له کام چیا‌یه؟

گوتی:

. له فلانه چیا‌یه.

گوتی:

. با بچین نه‌ختی چێژ له ته‌مبووره‌که وه‌ریگرین!
 برای هه‌ژارو نه‌دار ساده و ساویلکه بوو. بقو کینه و ئیره‌یی له دأدا نه‌بوو،
 گوتی:
 . هه‌سته بچین! برام.

چوونه مائی برای ده‌ستکورت. برای ده‌وله‌مه‌ند ته‌مبووره‌که‌ی له برای
 وه‌رگرت و شمشیریکی بردو له دئی خویدا گوتی: ده‌ترسم ئەم برا گه‌وانهم له
 من ده‌وله‌مه‌ند تر ببی. ده‌چم ته‌مبوور لی‌ده‌ده‌م، نه‌گه‌ر ماره‌که هاته ده‌روه
 ده‌یکوژم. چوو ده‌ستی به ته‌مبوور لی‌دان کرد. هه‌ر هی‌نده‌ی زانی ماره‌که هاته
 ده‌روه. پارچه زبیریکی بو‌ تیه‌له‌دا. که زبیره‌که‌ی بو‌ هه‌له‌دا، ئەم په‌لاماریداو
 شمشیریکی بو‌ داوه‌شاند. نه‌یکوشت به‌لام کلکی قرتاند. ماره‌که فوویه‌کی له
 کابرا کردو سووتاندی. برای قهرنته و نه‌دار هات دیتی کلکی ماره‌که له‌ولاوه
 که‌وتوووه برای ده‌وله‌مه‌ندیشی له‌ولاوه راکشاهو و مردوووه. له دئی خویدا
 گوتی: بی شک ماره‌که‌ی کوشتوووه و نه‌و بزقه‌ی خوا دابووی، لی‌یپریووم.

ده‌ستی دایه ته‌مبوورو لی‌یدا. ماره‌که هاته ده‌روه و گوتی:

. بو‌چی نه‌ینی خوت ئاشکرا کردو لی‌گه‌پرای ئەمه بیته سه‌رم؟!

کوچه‌که له ماره‌که پاراپه‌وه و هه‌قایه‌تی خوی بو‌ گنپرایه‌وه که چو‌ن برای به‌ندی
 کردو ئەشکه‌نجه‌ی دا. ماره‌که پیی گوت:

. له‌مه‌ودوا هیچ بو‌ تو لا نییه. به‌لام ئەم کلکه‌م ببه له ژیر کووپه بیچینه. دوا
 هه‌فته‌یه‌ک شین ده‌بی و هه‌موو پوژی لیره‌یه‌کی زی‌ر ده‌دا.

کابرا کلکه ماره‌که‌ی بردو چاندی. باوه‌پری نه‌ده‌کردو نه‌ده‌کرد که ئەم کلکه ماره
 شین ببی. دوا‌ی هه‌فته‌یه‌ک، کلکه ماره‌که شین بوو. هه‌موو سبه‌ینان لیره‌یه‌کی لی
 به‌رده‌بووه‌وه. کابرا سه‌ری له‌م کاره سو‌رما. تا ماوه‌ی سالیکی زی‌ری کو‌کرده‌وه.
 زو‌ر ده‌وله‌مه‌ند بوو. کو‌شکیکی دروست کردو به‌خو و به‌ژنه‌وه به‌ شادی و
 به‌خته‌وه‌ری ده‌ژیان.

پوژی، ژنی کابرا چوو هه‌ردانی ماله دراوسییه‌ک. ژنه دراوسییه‌که لیی پرسی:
 - نه‌وه ئیوه نه‌و هه‌موو خواردن و ئەم هه‌موو جلویه‌رگ و ئەم کو‌شک و ئەم
 ته‌نته‌یه‌تان له کوی بوو؟!

ژنه‌که گوتی:

. به‌خوا چت ئی بشارمه‌وه نه‌مامیکمان چاندووه هه‌موو پوژئی لیره‌یه‌ک ده‌دا.

ژنه دراوسییه‌که گوتی:

. نه‌وه به‌راستیه‌ته، خوشکم؟

گوتی:

. نه‌ری به‌خوا، خوشکم! کوری ده‌لیم نه‌وهایه.

ژنه‌که هه‌ستا هاته‌وه مائی. خه‌لک تا‌قم تا‌قم خه‌به‌ره‌که‌یان ده‌قوژته‌وه و

ده‌یانگی‌پرایه‌وه و ده‌یان گوت:

. ته‌مبوورژهن باخیکی هه‌یه زی‌پری ئی ده‌کاته‌وه.

قسه‌که گه‌یشه‌ته سولتان. سولتان گوتی:

. چون ده‌بی باخ هه‌بی زی‌پ‌بدا. شتی وا نه‌قل نایگری!

گوتیان:

. سولتانی گه‌وره، نه‌وه نا‌وهایه!

سولتان سواری نه‌سپ بوو، گوتی:

. نه‌و باخه له‌کوئییه؟

بردیانه مائی کابرا. له‌ده‌رگا درا. کابرا گوتی:

. کئییه؟

گوتی:

. منم، سولتانم.

کابرا ده‌رگای ئی کرده‌وه. سولتان چوووه ژووره‌وه. کابرا گوتی:

. خوایه، نه‌وه‌ی نه‌مدیبوو دیم. سولتانی مه‌زن بی‌و بیته مائی بابایه‌کی وه‌کوو

من! یاخوا به‌خیر بیی.

سولتان گوتی:

. خوش بی.

ته‌مبوورژهن گوتی:

. فه‌رموو سولتانی مه‌زن، چ نه‌مرت هه‌یه؟!

سولتان گوتی:

. بیستومه نهمامیکت ههیه هه موو پوژی لیرهیه کی زیر دها.

کابرا گوتی:

. شتی وا نییه. درویه!

سولتان گوتی:

. دهبی دان پیدا بنیی.

کابرا گوتی:

. نهی سولتانی گه وره، نهوه تو باسی چ دهکن؟ نهوه نهمامهی دهلیی نهوه تا له

ژیر نهوه کووپهیه دایه. دار زیر نییه، نهمامیکی ئاساییه.

سولتان دیتی نهمامیکی سهوزه گوتی:

. بو نهوهی گومان نه مینی تا بهیانی لیره دهیم. نه مشه لای ئیوه دهیم.

ته مبورژهن گوتی:

. خویه نهوه به لایه له کوپوه هات.

ئینجا چوو له لای ژنه کهی و تیی به ریوو: ههی جنده و سوزانی. ههی بی شهرم و

حهیا. چون چووی نهوه نهینیهت لای خه لک ناشکرا کرد. نهوه تا به سولتان

گهیشتوتیره و سولتان هاتوه. بهیانی زیره که دهبینی و لیمان دهستینی. تو به

برسی و پروت و ره جالی ده مینیته وه! کابرا نهوه شهوه له خهفته تان تا سبهینی

نه نووست. که سبهینه داهات ههستا. سولتانیش له خهوه ههستا. سولتان چوو

له دیار نهمامه که دانیششت دیتی لیره زیریک له نهمامه که کهوته خواره وه.

سولتان که نه مهی دی، وهخت بوو شیت بی. به کابرای گوتی:

. نهوه نهمامه ده دهیته من؟ بو من باشه!

گوتی:

. سولتان شتی وا نابی!

سولتان گوتی:

. چاره نییه دهبی بیدهیته من. بوو به قره قریان. سولتان پیی گوت:

. دهتکه به وه زیر لای خوم.

گوتی:

. باشه.

به‌م جوړه ته‌مبوورژهن بوو به وه‌زیرو له‌گه‌ل سولتان حوکمی کرد. نزیکه‌ی (ده) سال وه‌زیر بوو. پوژئی، سولتان نه‌خووش کهوت. دهرمانی په‌وانیی خوارده‌وه. پوژئی پاشی، کوچی دوايي کرد. وه‌زیر کفن و دفنی کرد و خوئی له جیئی وی بوو به سولتان. پاش سالیك، کچی سولتانی هینا. چووه داخوازی و ماره‌ی کرد و حه‌فت شه‌وو حه‌فت پوژ ئاهه‌نگی زه‌ماوه‌ندی سازداو گواستییه‌وه. که کچی سولتانی هینا، خه‌لک لیئی ده‌ترسان نه‌یاندوه‌یست بیی به سولتانیان. ده‌یانگوت:

. نه‌مه چییه؟ ته‌نموورژهن چون ده‌بی بیی به سولتان؟

پاش دوو پوژ، چه‌ند نامه‌یه‌کی بو هات داوایان کرد بچیته دهره‌وه بو شه‌ری سولتان مه‌غریب زه‌مین. خه‌لکه‌که که‌یفیان ساز بوو گوتیان: به‌لکو بکوژئی. کوچی سولتانی پیشووی له جیگا داده‌نین. سولتان له‌شکرکی ته‌یار کرد و په‌وانه‌ی شه‌ری کرد.

خودا حه‌زی کرد یارمه‌تی بدا. دواي شه‌ریکی (ده) پوژئی، سولتان مه‌غریب زه‌مین شکاو کشایه‌وه. خه‌لکه‌که کاتی به‌مه‌یان زانی، گوتیان: به‌لکو سولتانیکی چاکه کار بی. هه‌موو ده‌نگیان بو دا. سولتان به‌خو به ژنه‌وه به خووشی و شادی و به‌خته‌وه‌ری ژیان. لای ئیوه بووین و هاتینه‌وه.

* * *

۲۸- نهنگوستيلهی كچی مار

ههبوو نهبوو...

كوپه شېخېكى (تهميم) ههبوو. كوپهكه چوو په پراو ديتى مندالېك ماريكى به دهستهويه و چهند مندالېك دهوريان ليداره دهيانهوي مارهكه بكوژن. كوپهكه پيى گوتن:

. نه ماره مه كوژن. بهسه زمانه بهرلهي كه ن.

گوتيان:

. بهرلهي ناكهين.

كوپهكه ليرهيهكى دايه مندالهكان و مندالهكان مارهكهيان بهرلهي كرد. كه بهرلهيان كرد، مارهكه سهري بو كوپي شېخ لهقاند، ياني شوينم كهوه. كوپهكه شويني كهوت. قهره به قهره پويشت تا گهيشته نهشكهوتېكي گهوره. مارهكه له ريگادا به كوپهكهي گوت:

. نهگهر دايكم پيى گوتي:

. بخوازه مالى دونيايي. بلي نهنگوستيلهي په نجهي كچهكه تم دهوي.

مارهكه چوو ناونهشكهوتهكه و كوپهكش به دوايدا چوو. مارهكه بوو به كچيكي ته من پازده سالي دهتگوت مانگه!! به دايكي گوت:

- دايكه، نه م كوپه له دهست مندالان پرزگاري كردم. نهو نهبايه دهيانكوشتم.

چون پاداشتي چاكه ي بدهمهوه؟

دايكه به كوپهكهي گوت:

. بخوازه مالى دونيايي. هه‌رچى زارت هه‌ئده‌گرى بلى!

كوپه‌كه گوتى:

. نه‌نگوستيله‌ى په‌نجه‌ى كچه‌كه‌تم دهوى.

دايكه، نه‌يتوانى داواكه‌ى رته‌ بكاته‌وه. گوتى:

. فهرموو، نه‌نگوستيله‌كه‌ بيه!

كوپه‌كه نه‌نگوستيله‌كه‌ى بردو له نه‌شكه‌وته‌كه‌ چوو‌ه ده‌روه. نه‌نگوستيله‌كه‌ى

هه‌لگيرپو وه‌رگير كرد ديتى نووسينيكى له‌سه‌ره. كه بايدا عيفريتيكى له‌به‌ر ده‌م

په‌يدا بوو. هاوارى كرد:

. فهرموو! من به‌نده‌ى به‌ر ده‌ستى تو‌م! نه‌مر كه، چت دهوى؟

كوپه‌كه گوتى:

. ده‌مه‌وى كو‌شكيكى بلوورم له جيبه‌كى چول و له نزيك شار بو‌ دروست بكه‌ى.

هه‌ر هينده‌ى زانى كو‌شكه‌كه‌ دروست كراوه‌و به‌ هه‌موو ناوما‌له‌وه ناماده‌يه. كه

چاوى پي‌كه‌وت، سه‌رى سو‌رما. خه‌به‌رى بو‌ دايكى نارد، گوتى:

. دايكه، ده‌بى بو‌م بچيته‌ داخوازي كچى سولتان.

دايكى گوتى:

. كو‌رم شتى وا چون ده‌بى؟

گوتى:

. با ده‌بى!

دايكه، چوو‌ه مالى سولتان و گوتى:

. كوپه‌كه‌م فلانه‌ بازرگانه، زور ده‌وله‌مه‌نده، كو‌شكيكى بلوورى هه‌يه، هه‌زه‌كا

زه‌ماوه‌ند له‌گه‌ل كچى سولتان بكا.

سولتان گوتى:

- پازيم به‌و مه‌رجه‌ى داوايه‌كى لينده‌كه‌م، نه‌گه‌ر جيبه‌جيبى كرد، كچه‌كه‌مى

ده‌ده‌مى.

دايكه گوتى:

. داواكه‌ت چيبه‌؟

سولتان گوتى:

. حه‌فت قه‌ره‌واش و حه‌فت کۆیله‌م ده‌وی. هه‌ر یه‌که سینییه‌کی له‌سه‌ر سه‌ر بی‌و
هه‌ر سینییه‌ک مامزیک و بالنده‌یه‌کی زی‌ری له‌سه‌ر بی‌.

دایکه‌ گوتی:

. باشه، ده‌چم پی‌ی ده‌لیم.

گوتیان:

. زوو ده‌مانه‌وی.

دایکه‌ چوو به‌ کۆره‌که‌ی گوت. گوتی:

. حال‌و‌مه‌سه‌له‌و‌که‌فییه‌ت له‌وه‌دایه‌!

کۆره‌که‌ به‌ دایکی‌ گوت:

. باشه، رازیم.

ئینجا ئه‌نگوستیله‌که‌ی له‌ په‌نجه‌ی بادا. جنۆکه‌یه‌ک هاته‌ ده‌روه. هاواری کرد:

. قه‌رموو، من به‌نده‌ی به‌ر ده‌ستی تۆم. ئه‌مر که‌ چت ده‌وی؟

گوتی:

- هه‌ر ئیستا حه‌فت قه‌ره‌واش و حه‌فت کۆیله‌م ده‌وی. هه‌ر یه‌که‌ سینییه‌کی

له‌سه‌ر سه‌ر بی‌و هه‌ر سینییه‌ک مامزیک و بالنده‌یه‌کی زی‌ری له‌سه‌ر بی‌.

جنۆکه‌که‌ گوتی:

. باشه.

کۆره‌که‌ هه‌ر هینده‌ی زانی هه‌موو شته‌که‌ی له‌به‌ر ده‌م ناماده‌ بوو. بانگی دایکی

کرد و پی‌ی گوت:

. ئه‌مانه‌ هه‌لگرن بۆیان به‌ن.

دایکه‌ قه‌ره‌واش و کۆیله‌کانی برده‌ مائی سولتان دیتی سولتان دانیشتوو.

شته‌کانی برده‌ ژووره‌وه. سولتان چاوی به‌ شته‌کان کهوت. له‌ سه‌رسامییان

چاوی زه‌ق بووه‌وه و گوتی:

- به‌راستی سه‌یره‌! مادام کۆره‌که‌ ئه‌م شتانه‌ی هه‌بی‌ دیاره‌ به‌ گه‌نجینه‌ زی‌ری

هه‌یه. به‌ پیره‌ژنی گوت:

. باشه‌ رازیم کچه‌تان پی‌روژ بی‌.

سولتان چوو به‌ بازارو پیره‌ژنیش چوووه‌ له‌ی کۆره‌که‌ی و پی‌ی گوت:

. سولتان پازییه.

گوتیان ههفتهی دادی بووک دهگوازینهوه.

باوکی بووک چووو بازار کهل و پهل و بهرگو و جیازیکی نایاب و بی وینهی کپری و هیئایهوه. ئینجا خهبری بو مائی زاوا نارد. وهرن جیازهکه بیهن. جیازیان برده مائی کورهکه و له ژووریک دایاننا. رهوشت وا بوو نهگهر جیازیان بهیئایه، پوژی پاشی، بووکیان دهگواستهوه. پوژی پینجشممه، بووکیان هیئا. کورهکه چووو هه مامو هاوړیکانی لهگهل خوئی برد. هه موو چووونه هه مام. له دوو بهربری نارد. بهربر هات سهرو ریشی هه موویانی تاشی. کورهکه یه که و دهسته بهرگیکی تازهی پیشکهش هاوړیکانی کرد. مالهوهیش چیشتیان لیئا. عیشا داهات، زاوایان به چه پله ریزان هیئا و لهگهل کچهکه کردیانه په ردهوه. کورهکه چووو لای کچهکه دیتی ده لئی مانگه!! لهگهلیا نووست و بهیانی سه د لیره ی دایی. رهوشت وا بوو بهیانی له مائی بووک زیافه تیان ده کرد. زاوا هاوړیکانی داوهت ده کرد. لهوی دهرده چوون و هاوړیکانی ده برده مه یخانه. ده بوایه پارهکه زاوا بیدا. سی پوژ هاوړیکانی لهگهلیا ده چووونه دهرهوه. دوی سی پوژ، هه که سه ده چوووه سهر کارو کاسبی خوئی. کاتی کورهکه چووو په ردهو ئیشی خوئی کرد. زور به ژنه که ی خوئی به خته وهرو دلخوش بوو.

کورهکه پوژی، جلی خوئی گوپی و چووو دهرهوه. نهنگوستیله که ی له ناو بهرکی جله دژوونه که ی له بیر کرد. قهره واش جله کانی شووشت و نهنگوستیله که ی دی، گوتی: نهگهر جووله که ی کونه کپ بی نه م نهنگوستیله یه ی به دوو فلس پی ده فروشم. نه یزانی نه مه سهرو مائی ناغاکه یه تی. به یینیک پیچوو، کونه کپ هات، بانگی کرد:

. شتی کون ده کپین! شهرو پره ده کپین!

قهره واشه که چووو دهرهوه. نهنگوستیله که ی پیشان داو پیی گوت:

. نه مه ناکپی؟

جووله که که نهنگوستیله که ی له دهستی قهره واشه که وهرگرت و بایدا.

کابرایه کی لی هاته دهرهوه، هاواری کرد:

. فهرموو، من بهنده ی تو! هه چت دهوی؟ نه مر که.

کابرای جووله‌که کاتی ئە‌مه‌ی بی‌نی، یه‌کسه‌ر دوو فلسی دایه قه‌ره‌واشه‌که‌و ئە‌نگوستیله‌که‌ی برد. وا پێ‌که‌وت کاتی جووله‌که‌که‌ به‌ویدا هات، ژنی کوربه‌که دانیشتبوو که‌زی خووی کردبووه‌وه. جووله‌که‌ چاوی پێ‌که‌وت و ئە‌شقی بوو. شه‌و جووله‌که‌که ئە‌نگوستیله‌که‌ی بادا. کابرایه‌ک هاته‌ دهره‌وه، گوتی:

. قه‌رموو، من به‌نده‌ی تو‌م. له‌به‌ر ده‌ستی تو‌ دام، ئە‌مرت له‌سه‌ر چیه‌؟!

جووله‌که‌که پێی گوت:

- ده‌مه‌وی ئە‌م کو‌شکه‌ به‌ که‌که‌وه لێ‌ره هه‌لگری و بی‌به‌یته‌ فلانه‌جی. به‌لام کوربه‌که‌و قه‌ره‌واشه‌که‌ لێ‌ره جی بێ‌له. به‌ مه‌رجی که‌س نه‌یبینی و که‌س پێی نه‌زانی. کوربه‌که‌ هه‌ر هینده‌ی زانی له‌ ناو بیابانیکی چۆل و قاقردایه. که‌سی له‌ لایه‌یه. نه‌ کو‌شکه‌که‌ ماوه‌و نه‌ ژنه‌که‌ی. له‌ ئە‌نگوستیله‌که‌ی گه‌را نه‌یدوزییه‌وه. په‌نجی خووی گه‌ست. زۆری خه‌فت خواردا! به‌ قه‌ره‌واشه‌که‌ی گوت:

. وه‌ره‌ به‌ یه‌که‌وه‌ بچین. پو‌یشتن. له‌ هه‌ورازان هه‌لکشان و له‌ نشیوان داکشان.

پو‌یشتن تا کو‌شکه‌که‌یان لێ‌ده‌رکه‌وت. کوربه‌که‌ به‌ قه‌ره‌واشه‌که‌ی گوت:

- ئە‌نگوستیله‌که‌ لای ئە‌و جووله‌که‌یه‌یه. ده‌توانی لێی بستینیته‌وه، یان بو‌ نمونه‌ لێی بدزیته‌وه؟

قه‌ره‌واشه‌که‌ گوتی:

. باشه.

جورجیکی خورمایان بوو، مه‌شقدرا بوو، له‌ قسه‌ ده‌گه‌یشت. کوربه‌ به‌

جورجه‌که‌ی گوت:

. ئە‌ی جورجه، ده‌مه‌وی بچیته‌ نام ئە‌و کو‌شکه‌و ئە‌نگوستیله‌که‌م بو‌ بدزیته‌وه!

جورجه‌که‌ به‌ نیشانه‌ی سه‌ر گوتی:

. باشه.

جورجه‌که‌ چوو‌ه ناو کو‌شکه‌که‌. که‌ شه‌و داها‌ت و هه‌موو نووستن، جورجه‌که‌ گه‌را گه‌را هیچی نه‌دوزییه‌وه. گوتی له‌وانه‌یه‌ جووه‌که‌ ئە‌نگوستیله‌که‌ی له‌ ناو ده‌می شارده‌بیته‌وه. چوو‌ کلکی له‌ ناو لووتی جووه‌که‌ نا. جووه‌که‌ پژی و ئە‌نگوستیله‌که‌ی له‌ ده‌م ده‌رپه‌رییه‌ ده‌ره‌وه. جورجه‌که‌ پری دایی و له‌ ناو ده‌می

خووی و ناو رایکرد. هات فریسی دایه کوژی ئاگاهکی. نهوسا کوره که
نهنگوستیله کهی بادا. بهنده که هاته دهره وه و گوتی:
. فهرموو، من بهندهی بهر دهستی توم. ههر چیت دهوی ئه مر که.
کوره که گوتی:

. ئه م کوشکه به هه موو شتییه وه هه لگره و له شوینی جارانی دانیه!
ههر میندهی زانی کوشکه که وا له جینی جارانه. جووله که کهی گرت و کوشتی و
لاشه کهی توور هه لدا. چووه لای ژنه کهی و پینی گوت:
. خو هیچی لی نه کردی!
ژنه که گوتی:

. نه خیر.

نیستا با بچینه وه لای سولتانان باوکی کچه که:

بهیانی، سولتانان ته ماشای کرد دیتی نه کوشک ماوه و نه نهوانه ی تیدابوون.
پاش چهند پوژیک، سهیری کرد کوشکه که گهراوه ته وه شوینی خووی. سولتانان
سهری له م کاره سوورما. به کوره کهی گوت:
. وهره پیم بلنی مهسه له چیه؟
کوره که گوتی:

. به خوا سه فرمان کردبوو بو شارنکی تر.

سولتانان گوتی:

. باشه کوشک چون دهگوازیته وه؟

کوره که گوتی:

. شتیکم هیه که باید ده م کابرایه ک دیته دهره وه و دهلی: فهرموو من بهندهی
بهر دهستی توم. ههر چیت دهوی ئه مر که!

چی به موئی داوای لیده که م. یه کسه ر بو م جیبه جی دهکا. سولتانان گوتی:
. نه و شته چیه؟

گوتی:

. نهنگوستیله یه که!

دوای ماوه‌یه‌ك، سولتان نه‌خۆش كه‌وت و كوچي دوایی كرد. كه سولتان مرد،
خه‌لكه‌كه تاجی سولتان‌ییان له‌سه‌ر سه‌ری كوره‌كه دانا. سولتان‌ییگی باش و
دادپه‌روه‌ر بوو. به‌خۆو به‌مال و به‌مه‌له‌كه‌ته‌ره، هه‌موو به‌خۆشی و شادی
ژیان.
لای ئیوه‌ بووین و هاتینه‌ره.

* * *

۳۹- کچه بازرگان

هه‌بوو نه‌بوو...

کابرایه‌کی بازرگان هه‌بوو، کوپڤکی هه‌بوو. رۆژی، کوپه‌که به باوکی گوت:

. باوکه، ده‌مه‌وی ژنم بۆ بئینی.

باوکی گوتی:

. باشه.

باوکی چوو ه داخوازی کچی بازرگانیک. باوکی کچه‌که کچه‌ی داو هه‌زار لیره‌ی

ماره‌یی وه‌رگرت. جیازنکی نایابیان بۆ کچه‌که کرد مانه‌ندی نه‌بوو و

جیازه‌که‌یان هینا. رۆژی پاشی پینج شه‌مه‌بوو، بووکیان گواسته‌وه. شه‌و داهاات

کوپه‌که چوو ه لای بووک و به‌یانی زیافتهت کراو نان خورا. کوپه‌که نزیکه‌ی (ده)

سال له‌گه‌ل کچه‌که ژیا. رۆژی، کوپه‌که له‌گه‌ل باوکی دانیشتبوو و به باوکی

گوت:

. باوکه.

باوکی گوتی:

. به‌لی، کوپم.

گوتی:

. باوکه، ده‌بی هه‌ندی پاره‌ی ترم بده‌یتی، ده‌چم بۆیه‌ی (نیل) ده‌کرم.

باوکه ده‌یزانی کوپه‌که‌ی سه‌ری باش له بازرگانی ده‌رناچی. گوتی:

. من ئەم پاره‌یه‌م نییه.

كوپه‌كه گوتی:

. مادام وایه ده‌چم ئەم پارەیه له خەزۆرم قەرز دەكەم.

باوکی گوتی:

. كه‌یفی خۆته.

كوپه‌كه به‌ خۆو به‌ ژنه‌وه چوونه ماله باوانی ژنه‌و ژنه‌كه دوو باره زۆپری بوو
مێردی به‌ قەرز وەرگرت. دواى هه‌فته‌یه‌ك، كوپه‌كه پوڤیشت. چوو بوو ئەوه‌ی
بو‌یه‌ی (نیل) بکری. له هه‌ورازان هه‌لكشا و له نشیوان داکشا تا گه‌یشتە میسر.
قاوه‌خانه‌یه‌کی دی (یاری به‌خت)ی تیدا ده‌کرا. هه‌ر كه‌سی پارەى دانابایه‌و
ببیردبایه‌وه‌و پارەى هه‌موو ئەوانه‌ی تری ده‌برد. ئەگه‌ر بشیدو‌پ‌اندایه‌ پارە‌كه‌یان
ده‌برد. كوپه‌كه هه‌موو پارە‌كه‌ی خسته‌ سه‌ر (یاری به‌خت) و هه‌موویان لێبرده‌وه‌.
یه‌ك فلسی نه‌ما. چوو له ئاشیك دامه‌زرا له باتی گا، چه‌خی راده‌كیشا. تا سالیك
هیچ نامه‌ی بوو ماله‌وه نه‌نوووسی و هیچ خه‌به‌ری بوو نه‌ناردن. (له‌به‌ر ئەوه‌ی تازه
ژنی هینابوو)، ژنه‌كه‌ی غه‌ریبی ده‌کرد. كه‌ دیتی ماوه‌یه‌کی زۆره‌ بی نامه‌و بی
خه‌به‌ره گوتی: داخو ده‌بی چی به‌ سه‌رهاتبی؟ جورجی‌کی مه‌شقدراویان له
ماله‌وه هه‌بوو. كچه‌ جوورچه‌كه‌ و کیسه‌ پارە‌یه‌کی هه‌لگرت و ملی پێی گرت و
چووه‌ تا‌قیبی مێردی. هه‌ر پوڤیشت، پوڤیشت. له هه‌ورازان هه‌لكشا و له نشیوان
داکشا گه‌یشتە شارێك. چووه‌ ناو شار. دسته‌ به‌رگیکی پیاوانی كپری و له به‌ری
کرد. گه‌را گوئی لێبوو. هاواریان ده‌کرد:

. (یاری به‌خت)! (یاری به‌خت)!

یاری له‌گه‌ل‌کردن و له هه‌موویانی برده‌وه. به‌ دواى مێرده‌كه‌یدا گه‌را. چووه
شوینی دیتی مێرده‌كه‌ی له بن ئاش كراوه‌ نارد ده‌هاری. كه‌ چاوی پێكه‌وت،
دوو گه‌شكه‌ی پێگرت. گه‌شكه‌ی سووكایه‌تی و گوتی:

. ده‌ك خۆرکت ئی كه‌وی، زه‌لام!! مایه‌ پووچی گه‌وجی كوپری گه‌وج!

كاتی ژنه‌كه‌ (یاری به‌خت)ی له هه‌موویانی برده‌وه. وای لێهات یاریكه‌ره‌كان لێی
ده‌ترسان. ببوو به‌ خاوه‌نی نزیکه‌ی هه‌موو سامانی ئەو شاره‌. چووه‌ لای
مێردی (مێردی هینشتا نه‌یده‌ناسییه‌وه) بوو ئەوه‌ی به‌ بن زمانى بکه‌وی. پێی
گوت:

. کابرا نهوه تو هاتووی لیږه چ دهکە ی؟

میږدی گوتی:

- راستیت دهوی من کوپی فلانه سولتانم (بازرگانم)! هاتم بویه ی (نیل) بکرم.
تووشی (یاری بهخت) هاتم و چی پاره ی پیم بوو هه موویم دوپران. ژنه که گوتی:
- وهره چهندم پاره پییه هه مووت دهه می به لام موڤکت له سمتی دهه م. رازی؟
کابرا له دلی خویدا گوتی: نه م پیاوه له کو ی من ده ناسی. وایزانی پیاوه.
گوتی:

. باشه رازیم.

ژنه که موڤکی له سمتی میږدی داو میږدی هه موو پاره که ی لی وهرگرت.
ژنه ییش سواری ماینه که ی بوو و گه راپه وه. پیمش میږدی گه یشته وه مالی. دوا ی
دوو بوژ، خه بهر هات گوتیان:

. کوپی فلانه بازرگان هاتوه. مانیکی زوری هیناوه و بویه ی (نیل) ییشی کپیوه.
کوڤه که گه یشته وه شار. چوو مالی باوکی و نه چوو مالی خه زووری. ژنه که ی
تووڤه بوو، زیز بوو چوو وه ماله باوانی. کوڤه که چوو دهستی باوکی ماچ کرد.
باوکی پی ی گوت:

. کوپم بوچی نه وه نده دوا که وتی. گوتی:

. له بهر کپینی مالی بازرگانی دوا که وتم.

کوڤه که چوو ژووری خو ی بو نه وه ی چاک و چو نی له گه ل ژنه که ی بکا، گوتیان:
. ژنه که ت لی ت تووڤه یه. زیز بووه و چوته وه مالی باوکی!

کوڤه که، که نه مه ی بیست، یه کسه ر بی سی و دوو ژنه که ی ته لاق دا. که ژنه که ی
زانی کابرا ته لاقی داوه. هات گوتی:

. هه ی پیسکه! هه ی رووڤه ش! پاره ی منیش وهر ده گری و ته لاقیشم ده ده ی!؟

کابرا گوتی:

. پاره ی چیم له تو وهرگرتووه؟

ژنه که پی ی گوت:

- نه م پاره و سامانه ت له کو ی بوو؟

گوتی:

- مالی خۆمه. مامه لهم کردو قازانج هاته دهست.

ژنه که گوتی:

. تو مامه لهت کرد؟

کابرا گوتی:

. نا!

ژنه که ی گوتی:

. به قوریانی مۆری سمتت بم. ئە ی ئەم مۆره چیه له سمتت دراوه؟!

کۆرپه که، که گوئی لهم قسه یه بوو و شیر ی هه لکیشا تاوی دایه ژنه که ی ویستی

لیی بدا، خه لکه که گرتیان.

ژنه که به خه لکه که ی ئەو ناوه ی گوت:

. کاتی که من چووم له بن ئاشیان کردبوو. چه ندم پاره هه بوو هه مووم دایی و

مۆری خۆم له سمتی دا. پروتی که نه وه، ئە گهر شته که وا بوو پاره که ی پاره ی

منه، ئە گهر واش نه بوو، هه موو مال و بازرگانیه که هی خویه تی.

گوتیان:

. به راستیه؟

جلیان له بهر کۆرپه که کرده وه دیتیان مۆری ژنه که ی له سمتی دراوه. هه موو

پاره و سامانه که یان ئی سه ندو ده ریان کرد. باوکیشی که به مه ی زانی له مالی

خوی ده ری کرد. که باوکی ده ری کرد، یه ک قرانی نه بوو. چوو له دوکانیک بوو

به شاگرد. به غه م و ده رده سه ری پایده بوارد و شه ویش هه ر له وی دهنووست.

ژنی فه رمان به ریک بازنی بزر کردبوو. چوو لای زپرینگریک بو ئە وه ی بازنیک ی ئی

کری دیتی ئەم کۆرپه له دوکانه که نووستوو. کۆرپه که زور قوز بوو. چونکه له

به ره بابی پاشایان بوو. ژنه که نه شقی بوو. له خه و به خه به ری هینا. کۆرپه که

برسی و شه که ت بوو. ژنه که لیی برسی:

. ئە وه چیه؟

گوتی:

. هیچ نییه.

گوتی:

. بوچی لیڤه خه‌وتووی؟

گوئی:

. باوكم ده‌ری کردووم. برسیم!

ژنه‌که کاتی، ئەمه‌ی بیست که‌یفخۆش بوو، گوئی:

. هه‌سته له‌گه‌ل من وه‌ره.

كوپه‌که هه‌ستا به‌گه‌ل ژنه‌که كه‌وت. ژنه‌که بریدییه‌وه مائی خۆی. خواردنی دایی. كوپه‌که تیڤری خواردو هه‌سایه‌وه. به‌یه‌ك سه‌عات (بیست) جار ئیشتی خۆی له‌گه‌ل ژنه‌که كرد. ژنه‌که خه‌نی بوو. میڤده‌که‌ی هاته‌وه. ژنه‌که كوپه‌که‌ی برده ژووریك شاریدییه‌وه. شیوی بو میڤدی تیڤکردو له ژووری خۆی خه‌واندی. ئینجا چوه سه‌لال بو ژووری كوپه‌که‌و تا بانگی به‌یانی پیکه‌وه هه‌ژانه‌وه. که سه‌بینه داهات، ژنه‌که هاته خواری. میڤدی به‌خه‌به‌ر هی‌ناو ناشتای بو دانا. میڤدی تیشتی خواردو چوه ده‌روهه. ژنه‌که سه‌رکه‌وته‌وه بو ژووری كوپه‌که‌و كوپه‌که‌و تا به‌ره‌به‌ری پوژئاوا له‌کنی مایه‌وه. هه‌ر خه‌ریکی ئیشتی خویان بوون. ئەوسا به‌دۆسته‌که‌ی گوئ:

. چ له‌گوله‌ی میڤدانم بکه‌م. كوپه‌که گوئی:

. چی لی ده‌که‌ی؟

ژنه‌که گوئی:

. وه‌ره با ژه‌هر خواردووی بده‌ین.

كوپه‌که گوئی:

. با ژه‌هر خواردووی بکه‌ین.

ژنه‌که ژه‌ه‌ری بو میڤدی له‌شیو كرد. ئیواری کاتی کابرا هاته‌وه، شیوه‌که‌ی خواردو له‌شی خاو بووه‌وه و به‌ربووه‌وه سه‌ر نوینه‌که‌ی و راکشا. فه‌راقی هه‌نته‌ی له‌به‌ر برا. به‌تره‌کی شه‌و چوو، ژنه‌که بانگی کابرایه‌کی کرد. لیره‌یه‌کی دایی و پینی گوئ:

- وه‌ره ئەم پیاوه مردووه لیڤه هه‌لگه‌ره و بیبه له‌شوینی بینێژه. ها ئەمه‌یش لیره‌یه‌ك. کابرا گوئی:

. باشه.

کابرا چووو چوله‌وانی. گۆرینکی لیداو هاته‌وه. جه‌نازه‌که‌ی هه‌لگرت و بردی له چوله‌وانی ناشتی. ژنه‌که ئوخژنی له خووی کردو دئی داگه‌وت. بیست هه‌زار لیره‌ی دایه‌ دوسته‌که‌ی و گوتی:

. له خوتم ماره‌که و برو دوکانیکی بازرگانی بکه‌وه.

کوپه‌که پاره‌که‌ی وه‌رگرت و چووو لای موفتی و قازی و ژنه‌که‌ی له خووی ماره‌کرد. دوکانیکی ئاوریشمی له بازاری هه‌راجخانه کرده‌وه.

به خوشی و شادی له‌گه‌ل ژنه‌که‌ی ژیا. ژنه‌که پاش چه‌ند مانگیك، سکی بوو. سکه‌که‌ی دانا کچیکی بوو. له‌به‌ر ئه‌وه‌ی کوپه‌که پیش ئه‌وه‌ی ژنه‌که له خووی ماره بکا زۆری له‌گه‌ل رابواردبوو، کچه‌که شه‌رعی نه‌بوو. به شادی و گوشادی به یه‌که‌وه ژیان.

لای ئیوه بووین و هاتینه‌وه.

* * *

• ئەسپە دارىنەى بالداز

هەبوو نەبوو...

سى كوپ ھەبوون. كوپى زۆر كوك كنك بوون!! لە شانشىن دانىشتبوون. سولتانى ئەو شارە ئەمرى دابوو شەو كەس چرا پى ئەكا. شەو سولتان لەگەل شەوگەرەن چوو ناو شار. سى كوپەكەى دى لە شانشىن دانىشتبوون و چرايان داگىرساندبوو. بەيانى سولتان لە دواى ناردن رايانكىشانە سەرا. سولتان پىي گوتن:

. ئەى من ئەمرم نەدابوو كەس چرا پى ئەكا؟

گوتيان:

. چو زانين! لە بىرمان نەبوو.

پىي گوتن:

. ئىشتان چىيە؟

گوتيان:

. بوچى لە ئىشى ئىمە دەپرسى. وازمان لى بىنە بچىنە پىي خومان.

سولتان ھەپسى كردن. كە ھەپسى كردن خەبەريان دايە سولتان، گوتيان:

. يەككىيان دەلى ئەگەر سولتان بەرم بدا. ئەسپىكى زىپرى بو دروستدەكەم بپروا.

دووم دەلى: ئەگەر سولتان بەرم بدا ئەسپىكى دارى بو دروستدەكەم بپرى و

سىيەم دەلى: ئەگەر سولتان بەرم بدا. لەقلەقىكى زىپرى بو دروست دەكەم بپروا.

قسەكە بە كوپى سولتان گەيشتەوہ. گوتى:

. به‌خوا به‌ریان ده‌دهم. له‌دوای ئه‌وه‌ی نارد که‌گوتبووی ئه‌سپییکی زیڤ‌دروست ده‌که‌م بپروا. پیی گوت:

. وهره، ئایا راسته‌ئه‌گهر به‌رت بده‌م ماینیکم له‌زیڤ بو‌دروست ده‌که‌ی بپروا؟
گوتی:

. به‌لی.

ئینجا گوتی:

. باره‌زیڤنیکم بو‌بینه‌و حه‌فته‌یه‌ک مو‌ئه‌تم بده.

کوڤری سولتان گوتی:

. باشه.

باره‌زیڤنیک‌ی دایی. کوڤره‌باره‌زیڤه‌که‌ی وه‌رگرت و دوای حه‌فته‌یه‌ک ئه‌سپییکی زیڤ‌ری بو‌هینا ده‌رویششت. کاتی کوڤری سولتان چاوی پیکه‌وت، له‌دیاری حه‌په‌سا. ئینجا له‌دوای ئه‌وه‌ی نارد که‌گوتبووی: ئه‌سپییکی بو‌دروست ده‌که‌م بفری، پیی گوت:

- وهره‌ئه‌سپینکم بو‌له‌دار دروست بکه. له‌هه‌وادا بفری و به‌رزم بکاته‌وه‌بو
ئاسمان!

گوتی:

. باشه‌دوو سه‌ول و دوو شه‌پکه‌دارم بو‌بینه.

بو‌یان هینا و گوتی:

. سی پوژ مو‌ئه‌تم بده.

کوڤری سولتان پیی گوت:

بپروا یه‌ک حه‌فته‌ت مو‌ئه‌ت بی!

کوڤره‌که‌ئه‌سپییکی به‌مه‌نگه‌نه‌ی دروست ده‌کرد. ده‌نووشتایه‌وه‌و وه‌کوو ته‌خته‌ی لیده‌هات. که‌ده‌یکرده‌وه‌وه‌کوو ئه‌سپی لیده‌هات و که‌سواری ده‌بوو، مه‌نگه‌نه‌یه‌کی تیدابوو ئه‌گهر بو‌پیشه‌وه‌باتدابا به‌رز ده‌بووه‌بو‌ئاسمان و ئه‌گهر بو‌دواوه‌باتدابا ده‌هاته‌خواری بو‌سه‌ر زه‌وی. بو‌کوڤری سولتان هینا و پیی گوت چون به‌رزی ده‌کاته‌وه‌بو‌ئاسمان.

یه کهم جار کابرا خوئی کردیییه وه و سواری بوو. مهنگه نه کهی بو پيشه وه بادا. که بایدا ماینه که فیری و بهرز بووه وه. ئینجا ورده ورده مهنگه نه کهی بو پاشه وه بادا و هاته خوراه وه. کوپی سولتان سه ری سوپما و پیی گوت:

وهره فیرم که!

کوپه که کوپی سولتانی فیئر کرد. کوپی سولتان سوار بوو. مهنگه نه کهی بو پيشه وه بادا بهرز بووه وه. هر بهرز بووه وه و بهرز بووه وه. هر مهنگه نه کهی بادا و هر بهرز بووه دیتی زور بهرز بوته وه. ته ماشای زهوی کرد. هر به قه قه پیلکه گویزیک ده بوو. ئینجا ورده ورده مهنگه نه کهی بو پاشه وه بادا و هاته خوراه وه. که هاته خوراه وه دیتی له شاری فه رهنگه. له دئی خویدا گوتی:

ئاخ! ده بی شاری خویمان له کوی بی؟ پرسیاری شاری خویمانی کرد، پییمان گوت:

- نزیکهی مانگه رییه که لییره دوره. کوپه که په نجهی خوئی گهست. شه و له و شاره مایه وه. که سهینه داها ت، کومه له که سینی دی. شایی و هه لپه رکئی و چوپیمان ده کرد. چوه له لایانه وه راهه ستا و لیی پرسین:

ئه م ئاههنگ و هه لپه رکییه بو کییه؟

گوتیان:

بو کچی قرالی فه رهنگه.

گوتی:

کوا کچه که؟

گوتیان:

ئه وه تا لییره له شانشین دانیشتووه. کوپه که ته ماشای کچه کهی کرد و نه شقی بوو. پوژئاوا سواری ئه سپه کهی بوو. بهرز بووه وه چو له سهر بانی مالی کچه که هاته خواری. ئه سپه کهی نووشتانده وه و له گیرفانی ناو چوه ژووره دیتی کچه که خه وتوه. دهستی لییدا و به خه بهری هیئا. کچه که، کاتی به خه بهر هات و چاری به کوپه که کهوت، ئه ویش ئه شقی کوپه که بوو، پیی گوت:

به م شه وه چوئ هاتی؟ به کوی داها تی؟

کوپه که گوتی:

. ئه‌وه هاتم.

باسی ئه‌سپه‌که‌ی بو‌نه‌کرد. تا به‌یانی خه‌ریکی گه‌مه و سو‌حبه‌ت و رابواردن بوون. ئه‌وسا کو‌ره‌که پو‌یشت و به‌ کچه‌که‌ی گوت:

. خوا حافیزا! به‌یانی دیمه‌وه.

چوو‌ه ده‌روه سواری ئه‌سپه‌که بوو و فری چوو له ناوه‌ندی شار هاته خواره‌وه. به‌یانی قه‌ره‌واشان هاتن. شیرو شه‌کریان بو‌ کچه‌که هی‌نا دیتیان په‌نگی بزکاو‌ه. بیده‌نگ بوون، هیچ قسه‌یان نه‌کرد. کو‌ره‌که کاتی عیشایی، سواری ئه‌سپه‌که بوو. لای ژووری کچه‌که دابه‌زی. ئه‌سپه‌که‌ی نووش‌تانه‌وه و له‌ گیرفانی ناو چوو‌ه ژووری کچه‌که. کچه‌که به‌ دهمییه‌وه چوو و گوتی:

. به‌ خیز بیی! بو‌چی دواکه‌وه‌تی؟

گوتی:

. له‌به‌ر شیو خواردن دواکه‌وتم.

تا به‌یانی به‌یه‌که‌وه بوون. کو‌ره‌که کچه‌ی ده‌گه‌وزاندو نقوورچی لی‌ده‌داو له‌گه‌لی راده‌بوارد. ئه‌وسا سواری ماینه‌که‌ی بوو و پو‌یشت. ماوه‌ی (ده) پو‌ژ پرایانبوارد. پو‌ژی، که کو‌پی سو‌لتان چوو‌ه لای کچه‌وه پو‌یشت جگه‌ریه‌کی له‌ بیر کرد. کچه‌که وه‌زعی گو‌پابوو. چوون به‌ قرالیان گوت: حال و مه‌سه‌له له‌وه‌دایه!

قرال گوتی:

. با تا‌قیب بکه‌ین. بزانی‌ن داخو‌که‌س دی؟

قیری تهاوه له‌سه‌ر پلی‌کانه‌ پوو بکه‌ن. ئه‌گه‌ر شه‌و یه‌کی بی‌ بچیته‌ سه‌لال بو‌ لای کچه‌که قیره‌که نابینی و به‌ قیره‌که‌وه ده‌نوسی و به‌یانی ده‌یگرین. قیریان له‌ پلی‌کانه‌دا. کو‌ره‌که به‌سه‌ر پلی‌کانه‌دا نه‌ده‌هات. به‌ سواری ئه‌سپه‌که‌ی ده‌هات و له‌سه‌ر بان ده‌هاته خواری. هه‌ر چاو‌ه‌رییان کرد. چاو‌ه‌رییان کرد نه‌یاندی که‌س به‌ پلی‌کانه‌دا سه‌رکه‌وی. گوتیان:

. مه‌سه‌له‌یه‌کی ئالو‌زو بلو‌زه! قیر له‌سه‌ر کو‌سپه‌ی ده‌رگا پوو‌که‌ن. له‌ هه‌ر کو‌ی بی‌ و بیه‌وی بچیته‌ ژووره‌وه پیی پیوه‌ ده‌نوسی و ده‌یگرین. قیریان له‌ سه‌ر کو‌سپه‌ی ده‌رگا پوو کرد. کو‌ره‌که قیره‌که‌ی له‌ سه‌ر کو‌سپی ده‌رگا دی، په‌نجه‌ی

لیداو توند کشایه‌وه. ده‌سه‌سپرنکی له‌سه‌ر قیره‌که دانا و به‌سه‌ریدا چووه ژۆره‌وه. تا به‌یانی له‌که‌ل کچه‌که خه‌ریکی به‌زمی خو‌یان بوون. ئەوسا کوره‌که رو‌یشت. سواری ئەسه‌په‌که بوو و چووه دوا‌ی ئیشتی خو‌ی. به‌یانی دا‌هات. ها‌تن دیتیان ده‌سه‌سپرنک له‌سه‌ر کو‌سپه‌ی ده‌رگا دا‌ندرا‌وه. گو‌تیا‌ن:

گرتمان!

ده‌ستیا‌ن دایه‌ چه‌قوو به‌ دوا‌یدا گه‌ران. به‌ دوا‌ی ئەوه‌شدا ده‌گه‌ران که ده‌سه‌سپه‌که‌ی دانا بوو. ئینجا گو‌تیا‌ن:

با له‌ کچه‌که پیرسین کی‌ دیته‌ لای.

لییان پرسى:

کی‌ دیته‌ لات؟

کچه‌که شیتگیر بوو. گو‌تی:

چ؟! هه‌ی پيس و چه‌په‌ئینه! کی‌ دیته‌ لای من؟! نه‌فره‌ت له‌ خو‌تان و له‌ باو‌کی باو‌کیش‌تان!

رو‌یشتن. گه‌ران نزیکه‌ی مانگنک گه‌ران که‌سیان نه‌دو‌زییه‌وه. هه‌موو ما‌ئیکیا‌ن پشکنی. ته‌نیا ئەو ما‌له‌ ما‌ که‌ کوره‌که‌ی تیدا بوو. چوونه‌ ما‌له‌که‌ دیتیا‌ن

کو‌ریکی بیگانه‌ی تیدا‌یه. لییان پرسى:

خه‌لکی کو‌ئی؟

گو‌تی:

پیاو‌یکی لایده‌م و ریم که‌وتوته ئەم شاره‌!

گرتیا‌ن و پینیا‌ن گو‌ت:

وه‌ره دان پيدا بنی. نایا تو‌ی ده‌چیته‌ لای کچی قرال؟

گو‌تی:

ئه‌مانم بدن ده‌یلیم.

ئینجا گو‌تی:

رو‌ژی، ها‌تمه ئەم شاره‌. ئاهه‌نگ و شایى و هه‌لپه‌رکی بوو. پرسیم ئەم به‌زم و

ئا‌هه‌نگه‌ بو‌ چیه‌؟ گو‌تیا‌ن: بو‌ خو‌شی کچی قراله. گو‌تم: کچه‌که له‌ کو‌یه‌؟

گوتیان: ئه‌وه‌تا لیڤه‌یه. سه‌رم هه‌لپری چاوم به‌کچه‌که کهوت و ئه‌شقی بووم.
ئهویش که منی بینی ئه‌شقی من بوو. ته‌ماشام کرد به‌دهست ئاماژه‌ی بو کردم.
که ئه‌مه‌یان بیست، سه‌ریان سوڤما گوتیان:

. ده‌بی له‌داری بدهین.

کوڤه‌که‌گوتی:

. بوچی له‌دارم ددهن؟

به‌ئه‌لقه‌ ده‌ورم بگرن تا جلم دانه‌که‌نم. که ئه‌لقه‌یان له‌ده‌وره‌دا. ئه‌سپی
نووشتاوه‌ی له‌به‌رکی ده‌ره‌ینا و سواری بوو. مه‌نگه‌نه‌که‌ی باداو فڤری. هه‌موو
ده‌میان له‌دیار به‌ش بووه‌وه. هه‌ندی هاواریان کرد:

. بیگرن!

هه‌ندی قپران‌دییان:

. لییدهن!

کوڤه‌که‌هه‌لات. پوژئاوا خه‌لکه‌که‌به‌خه‌فت و هه‌ناسه‌ساردی گه‌رانه‌وه.
گوتیان:

. با بچینه‌وه‌مائی. به‌یانی کچه‌که‌له‌سینداره‌ده‌هین!

کوڤه‌که‌کاتی فڤری و پویشته‌له‌دئی خویدا بیری کرده‌وه: به‌خوا ده‌ترسم کچه‌که
بکوژن! ده‌بی بچم هه‌لیگرم و بیفڤرینم و به‌یه‌که‌وه‌بڤوین. مه‌نگه‌نه‌ی ئه‌سپه
دارینه‌ی بادا. دابه‌زی و کچه‌که‌ی هه‌لگرت و له‌پشته‌خوی سواری کرد و گوتی:
. یا‌عه‌لی مه‌ده‌دا.

له‌هه‌ورازان هه‌لکشان و له‌نشیوان داکشان. له‌حانی فڤریندا کچه‌که‌گوتی:

. له‌برسان مردین.

کوڤه‌گوتی:

. به‌خوا راست ده‌که‌ی!

له‌چوله‌وانی دابه‌زین ماوه‌یه‌کی زوڤریان بڤری بوو ته‌نیا دوو سه‌عاته‌رئ ما‌بوو
بگه‌نه‌وه‌شاری کوڤی سوولتان. که دابه‌زین کچه‌که‌گوتی:

. ده‌ست ده‌تیرو که‌وان بڤو مامزیک پاوکه!

كوڤه كه دهستی دایه تیرو كهوان و پویشت. پاش دوو سهعات هاتهوه دوو مامزی پیبوو. له داری قه لاشكهری گه پان پیبان پهیدا نه بوو. كوڤه كه سواری ئه سپه كهی بوو فیری. له دووره وه ترووسكاییه کی دی. چوو هندی ناگری هیئا و هاتهوه. ناگری به دهسته وه بوو، هه لیکره بایه کی توند. ناگر له مهنگه نه كه به ریوو. ئه سپه كه سووتا. كوڤه كه خوئی لار کرده وه و به ریوو وه سه رزه وی و پیی قرچایه وه. دوو سهعات له و گوڤه له شوینی خوئی كهوت. هاواری ده کردو دهینا لاند. ئه سپه دارینه كه شی سووتا و نه ما. وه خته کی خهوی لیکهوت. شوانیک به ویدا هات. كه دیتی خهوتوو وه كوڤی کی قوژه، زانی كوڤه پاشایه. به ناگای هیئا و گوتی:

ههسته.

كوڤه كه گوتی:

مامه، چت دهوی؟

گوتی:

ههسته!

گوتی:

پیم قرچاوه تهره ناتوانم.

گوتی:

بوچی؟

گوتی:

به خوا مامه، ئه سپی کی دارم هه بوو ده فیری. من و ژنه كه م سواری بووین. له جیگایه کی چو ل دابه زین بو ئه وهی شتی بخوین. من چووم دوو مامزم راو کردو هینام. ناگرمان پیده ویست، له دووره وه ترووسكاییه كم دی. به سواری ئه سپه كه م چووم هندی ناگرم هیئا. بایه کی توندی هات. هندی ناگر كهوته سه مهنگه نه كه و ئه سپه كه لار بووه وه سووتا و تیک و پیک شكا و منیش به ریوو مه وه و قاچم قرچایه وه. شوانه ی پیر کاتی ئه مه ی بیست زور خه فته تی بو خواردو به په کووا! په ککو! گوتی:

ههسته هیچ نییه!

بردییه لای به یتائیک. به یتالکه شکسته که ی دهگرتوه و قاچی چاره سهر کردو کوره که چاک بووه. که چاک بووه لای شوانه که مایه وه و شوانه که بیست مه پری پی سپارد بو ی بله وه پرنی.
با نیستا بچینه وه لای کچه که:

کچه که هر چاوه پرنی کردو چاوه پرنی کرد. نه ناگر دیار بوو نه میردی. هستا رویشته. گه یشته شار ده لیره ی پیبوو دهسته بهرگیکی نه فهندیان و کتیبیکی کپی. وه کوو پیاویک بوو به میرزای وائی شار. به نهینی له میرده که ی دهگه را. به لام بیه ووده بوو. پوژی، تازیه ی بو دانا و خیره سه دهقه و خواردنی کردو بانگی هه مو هه ژارانی کرد بین نان بخون. گوتمان میردی کچه که له بهر مه پری بوو. پوژی، له بهر مه پراته وه، به مامه ی شوانی گوت:

. به پیاسه هه تا شار دهچم.

چوو شار نه وهنده برسی بوو، له برسان لاکه ی لیوه دههات دهتگوت
دهروژه که ره. داوای خواردنی کرد. گوتیان:

. پرو لای میرزای والی خیره سه دهقه و خواردنیکی زوری کردوه.

گوتی:

. له کوئییه؟

گوتیان:

. له فلانه گه ره که و له فلانه کولانه!

به پرسیاران چوو دوژییه وه دیتی چی دهروژه که ره هیه ملیان له بهر خواردن ناوه. نهویش قوئی ئی هه لکردو به هه پینج په نجان کهوته سهر خواردن.
ژنه که ی چاوی پیکهوت ناسییه وه. لینگه را تا ته واو بوو. نهوسا گوتی:

. برون نه و پیاهه بگرن لینه گه پرن برواته دهروه.

گرتیان. کچه که گوتی:

. بیبه نه سه لال بو ژوره وه. بردیانه سه لال. که خه لکه که بلاوه یان کرد، کچه که ده رگای داخست و چوو سه لال بو لای میردی و پیی گوت:

وه ره پیم بلی تو کیی؟ و خه لکی کوئی؟

کوره که گوتی:

. من شوام.

کچه‌که پيئي گوت:

. من ژني توّم، فلانه که‌سم! نامناسيته‌وه؟!

يه‌کتريان گرته باوه‌ش و يه‌کتريان ماچ کرد. ئينجا ژنه‌که پيئي گوت:

. پيم بلّي که له لای من رويشتي، چووите کوي و چيت به‌سەر هات؟

کوره‌که بوّي باس کرد، گوتي:

ئه‌وه بوو سواری ئه‌سپه‌که‌م بووم چووم ئاگر بينم. له دووره‌وه ترووسکاييه‌کم

دی. چووم ئاگرم هینا. سواری ئه‌سپه‌که بووم و فريم ئاگریشم به‌دهسته‌وه بوو.

با يه‌کی توندي هات. ئاگره‌که به‌مهنگه‌نه‌که‌ی ئه‌سپه‌که کهوت. ئه‌سپه‌که

سووتا و تیک شکا منیش به‌ريوومه و قاچم قرحايه‌وه. له هوشي خوم چووم.

پيره‌ميرديک گه‌يشته سه‌رم، به‌ئاگای هینام و پيئي گوتم: ئه‌وه چيته؟ هه‌قايه‌تی

خومم بو گيرايه‌وه. پيره‌ميرد برديه‌وه مالي خوي. به‌يتالي هینا و چاره‌سه‌ری

کردم. ئينجا پارچه مه‌ريکی پي سپاردم. گوتي: بپرو بهر ئه‌و مه‌رانه. له‌وساوه

ده‌ستم به‌شوانه‌تی کرد. ئه‌مرو نه‌ختي زوو هاتمه‌وه. به‌پيره‌ميردم گوت:

ده‌مه‌وي به‌پياسه هه‌تا شار بچم! ئيزني دام و منیش يه‌کسه‌ر هاتمه ئيره. ئه‌وه

بوو تو گوتت: بيبه‌نه سه‌لال بو ژوره‌وه.

ژنه‌که پيئي گوت:

. گوي مه‌ده‌ري، هه‌موو شتيک پيک دي.

مانگيک له‌و شاره مانه‌وه. نزیکه‌ی (چل) ليره‌يان پاشه‌کهوت کرد. کوره‌که

گوتي:

. با بچينه شاری خومان. باوکم له‌وييه. بچينه‌وه لای باوکم.

کچه‌که گوتي:

. با بچين!

سوار بوون و رويشتن. دوو پوژه بي رويشتن له هه‌ورازان هه‌لکشان و له نشيوان

داکشان. گه‌يشته‌وه شاری خويان. کوره‌که چوووه مالي و له ده‌رگای دا.

گوتيان:

. کنيه؟

گوتی:

. فلانه کهسم!

گوتیان:

- به راستیته؟ یان گالته ده‌که‌ی؟ دوا‌ی نه‌و هه‌موو ماوه‌یه له کو‌ی هاتیته‌وه.
فلانه کهس ده‌ ساله‌ پو‌یشته‌وه.

گوتی:

. به‌خوا بپروا بکه‌ن من فلانه کهسم.

ده‌رگیان کرده‌وه. پیک شادبوونه‌وه و یه‌کتیریان ماچ کردو ده‌ستی یه‌کتیریان
گوشی. دایکه له‌و پو‌ژه‌ی کوره‌که‌ی پو‌یشته‌بوو له‌ شران کو‌یر ببوو. ئیستا، که
کوره‌که‌ی هاته‌وه. کوره‌که‌ی بو‌ن کردو به‌ کاری خوا‌ی چاوی چاک بو‌وه‌وه.
باوکیشی پیر ببوو. دایک و باوکی لییان پرسى: چی به‌سه‌ره‌اتوه؟
ئه‌ویش هه‌موو به‌سه‌ره‌اتی خو‌ی له‌ سه‌ره‌تا تا کو‌تایی بو‌گیرانه‌وه. کاتی خو‌ی
که‌ ئه‌م کوره‌ سواری ئه‌سپه‌که‌ بوو فری و پو‌یشت، سو‌لتانی باوکی گوتی:
. کی‌ ئه‌و ئه‌سپه‌ی دروست کردوه.

کابرایان هی‌نا و چه‌پسیان کرد. کاتی کوره‌که‌ هاته‌وه زانی کابرایان چه‌پس
کردوه، له‌ به‌ندیخانه چووه لای و چاک و چو‌نی له‌گه‌ل کردو دلی دایه‌وه. ئینجا
کوره‌که‌ چووه لای باوکی و پینی گوت:

- باوکه، کچیکم له‌گه‌ل خو‌م هی‌ناوه ده‌مه‌وی ماره‌مان بپری و ئاهه‌نگی
زه‌ماوه‌ندمان بو‌ بکه‌ی. باوکی جیازیکی بو‌ ناماده کرد مانه‌ندی نه‌بوو.
جیازیکی شاهانه! ئینجا فه‌رمانی دا پینچ شه‌وو پینچ پو‌ژ شایی و چوپیان
گیراو دوو شه‌وو دوو پو‌ژیش به‌زم و سه‌ما بوو. هه‌موو شاد و گوشاد بوون.
کوره‌که‌ چووه لای کچه‌که‌ چونکه‌ تا نه‌و پو‌ژ له‌گه‌لیا نه‌نووستبوو. کاتی خو‌ی
که‌ ده‌چووه لای ته‌نیا ماچ و نه‌قورچه‌ و ختوکه‌یان له‌ نیوان بوو. به‌م جو‌ره
کوره‌که‌ ژنی هی‌نا و له‌به‌رده‌ستی باوکی ده‌ستی به‌ کار کرد.

پو‌ژی، باوکه نه‌خو‌ش کهوت. چی ته‌بیب هه‌بوو هی‌نایه‌نه سه‌ری هیچ سوودی
نه‌بوو. دوا‌ی ماوه‌یه‌ک عه‌مری خوا‌ی کرد. کوره‌که‌ی شووشتی و کفن و دفنی
کردو هه‌فت پو‌ژ پرسه‌ی بو‌ دانا. پاش هه‌فت پو‌ژه‌که‌ له‌ جینگای باوکی له‌سه‌ر

ته‌ختی سولتانی دانشت و له‌گه‌ڵ خانمی خیزانی و دایکی به‌شادی و خوشی
ژیان. ژنه‌که‌ی دووگیان بوو. کوپێکی جوان و خشکۆکی بوو. به‌دایه‌نیکیان
سپارد. کوپه‌که‌ گه‌وره‌ بوو. کوپێکی نازاو به‌ جه‌رگ بوو. به‌ باوکی گوت:
باوکه!

باوکی گوتی:

ها!

گوتی:

ده‌مه‌وی دو‌ت‌مامی خو‌مم بو‌ بخوازی.

باوکی دو‌ت‌مامی بو‌ داخوازی کرد و لێی ماره‌کرد و بو‌ی گواسته‌وه‌ و له‌ پانی
کرد.

هه‌موو تا پیمیردیان هاته‌سه‌ر له‌ خوشی دابوون. هه‌ر خوا هه‌تا سه‌ر ده‌مینێ.
لای ئیوه‌ بووین و هاتینه‌وه‌.

* * *

۱- کچی پسامکوژ

هه‌بوو نه‌بوو...

شیخیکی عاره‌بان هه‌بوو، ناری (سولتان مایع) بوو. پوژی له دیوه‌خانه
دانیشتیبوو. جزوی قاوه‌خانه له‌سه‌ر ناگر بوو. قول‌پره‌ش قاوه‌ی تری له هاون
ده‌کو‌تا. شیخ هه‌ستی به دلته‌نگی کرد. گوتی:
هه‌موو ژنه‌کانم بو بانگ که‌ن.

بانگیان کردن و هاواریان کرد:

بو ئیره! ئیره! کچانی عه‌ره‌ب. کچانی شه‌مه‌را!

ژنه‌کان چوونه خزمه‌ت شیخ و گوتیان:

ده‌خیله قوریانت بین شیخی عاره‌بان!

شیخ پیی گوتن:

ده‌مه‌وی پیم بلین له دونیادا چ باسه؟! هه‌قایه‌تیکم ده‌وی روچی له‌به‌ردابی.

ژنیکیان گوتی:

باوکی مه‌عگه‌ل!

شیخ گوتی:

فه‌رموو!

ژنه‌که گوتی:

من هه‌قایه‌تیکت بو ده‌گی‌رمه‌وه.

شیخ گوتی:

. بگپڙه‌وه و پشت به خوا ببهسته.

ژنه‌که گوتی: گوی بگره:

. کچیک هه‌یه ناوی (سه‌بیحه)یه. سه‌بیحه کاتی خوی حهفت پسمامی هه‌بوو. هه‌ر که‌سیکی ده‌چووه داخوازی، مه‌رجی نه‌وه بوو له مه‌یدان زوڤانبازی له‌گه‌ل بکا. نه‌گه‌ر کابرا پشتی که‌که‌ی له عه‌ردی دابا، که‌که‌ ده‌بوو می‌ردی پی بکا، نه‌گه‌ر که‌که‌ نه‌وی له عه‌ردی دابایه، ده‌ری ده‌کرد. هه‌ر که‌سی ده‌چووه پیش بو داخوازی، که‌که‌ ده‌بیبه‌زانده. پسمامه‌کانی هاتنه مه‌یدانی زوڤانبازی. گه‌وره‌که هات که‌که‌ به‌زانده. نه‌وه‌ی له و بچووکتر هات که‌که‌ به‌زانده. هه‌ر یه‌کی هات که‌که‌ به‌زانده. تا شه‌شی به‌زانده. مایه‌وه بچووکه‌که‌یان. بچووکه‌که هات به‌ری‌بووه که‌که‌ و گوتی:

. هه‌ی هیچ و پووچ! هه‌ی دیله‌سه‌گی سه‌گ داك! ریسواو شه‌رمه‌زارت کردین.

که‌که‌ هه‌یج خوی تیک نه‌دا گوتی:

. فلانه که‌س، سه‌یر که نه‌وه چیه‌یه لای خیه‌ته‌که‌تان؟

کوڤه‌که ناوڤی دایه‌وه. که‌که‌ رمیکی هه‌واله کرد. لییداو کوشتی. خزم و که‌س و کارو براکانی کوڤه‌که بیوون به دوژمنی خوینینی که‌که‌ و شه‌رو دوژمنداری له به‌ینیان ده‌ستی پیکرد). یا شیخ، نه‌مه بوو هه‌قايه‌ته‌که‌م.

شیخ که هه‌قايه‌ته‌که‌ی بیست، به ژنه‌که‌ی گوت:

. که‌که‌ جوانه!

ژنه‌که گوتی:

. له جوانیدا هاوتای نییه.

شیخ بانگی کوڤه‌که‌ی کرد:

. وه‌ره مه‌هگهل.

گوتی:

. به‌لی باوکه.

گوتی:

. نه‌سپه شی له پشت خیه‌ته. برو بوم بینه و زینی که.

کوڤه‌که نه‌سپه شی بو باوکی هینا و زینی کرد. شیخ گوتی:

. رم و تیغ و شمشیرم بو بینه!

کۆرەکه هه‌مووی بۆ هیئا.

شیخ سواری ئەسپ بوو. بۆی دەرچوو. له هه‌ورازان هه‌لکشاو له نشیوان
داکشا. دوو پوژ پویشته گه‌یشته هۆبه و عوربانی عاره‌بان. که‌س له هۆبه‌دا
نه‌بوو. ته‌نیا خیه‌وت و په‌شمال و مه‌رو مانگا و وشتر و بز و ئەسپ پوون. له‌گه‌ل
کچیکی ته‌نیا. شیخ چوو له‌ لای کچه‌که و سه‌لامی کرد. کچه‌که گوتی:

. به‌ خیر بێی یا شیخ، فه‌رموو!

شیخ دابه‌زی و چوو دیه‌خانه. کچه‌که قاوه‌ی بۆ لێنا و شیخ قاوه‌ی خوارده‌وه.
له‌سه‌ر قاوه‌خواردنه‌وه بوو دوژمن پێیان وه‌رکرد. ویستیان تۆله‌ی کۆرەکه‌یان
بکه‌نه‌وه که کچه‌که کوشته‌بووی و پسمامی خویشی بوو. پارچه مه‌رێک و په‌وه
ئه‌سپێک و گارانه په‌شه و لا‌خێک و کۆمه‌له وشترێکان برد. کچه‌که، که دیتی
تالانیان برد، پووی کرده سوڵتان مایع و گوتی:

. یا شیخ، بۆیان هه‌سته.

شیخ خۆی هه‌لدايه سه‌ر خانه‌ی زین و هاواری کرد:

من باوکی مه‌هگه‌لم پێ ده‌لێن. شیخی شه‌مه‌رم!

شیخ کردی به‌ هاوار و قیرین و گازی:

. کوره بۆ ئێره! منیش به‌شی خۆم ده‌وی!

هه‌ندی وشتریان دایی.

دوو باره گوتی:

. منیش به‌شی خۆم ده‌وی.

ئه‌م جاره هه‌ندی بزنیان دایی.

دیسان هاواری کرد:

. کوره، منیش به‌شی خۆم ده‌وی.

گوتیان:

. بپرو سه‌گداک ئه‌تۆ چی لێمان په‌یدا بووی؟

شیخ په‌لاماری دان و ده‌ستی به‌ کوشتار کرد. کچه‌یش سواری ماینی خۆی بوو
کوشتاری لێکردن. دوژمن به‌زی و شیخ به‌ سه‌ریاندا زال بوو. ئه‌وه‌ی بردبوویان
به‌ زیاده‌وه هیئایه‌وه. ئینجا گه‌رایه‌وه، چوو له‌ دیوه‌خانه دانیشته. زۆری پێ

نه‌چوو كه‌سو كارو خالّو برآي كچه‌كه و كوچهره‌كاني دي هاتنه‌وه. نه‌مانه له دوره‌وه ديتيان لاي خيوه‌ته‌كان هه‌مووي تيك قرقرانه. گوتيان:
- به‌سه‌ريان داداوين و تالانيان كردووين. كه نزيك كهوتنه ته‌نيا نه‌سپو ره‌شه‌ولاخ و مه‌رو مالاتيان دي و به‌س.

گوتيان:

. نه‌مه چييه؟

كه‌يفيان ساز بوو چوونه لاي كچه‌كه و باوكي ليي پرسى:

. نه‌وه چ بووه؟

كچه‌كه هه‌قايه‌ته‌كه‌ي له سه‌ره‌تا تا كو‌تايي بو گنپرايه‌وه. هه‌موو سه‌ريان له‌م كاره سوپما. هه‌موو عاره‌بي عوربان له ديوه‌خان كو‌بوونه‌وه. كه هه‌موو هاتن شيخي باوكي كچه‌كه پيي گوتن:

. ده‌مه‌وي پرسينكتان پي بكه‌م.

گوتيان:

. بلي!

گوتي:

. نه‌م سواره تالاني نيمه‌ي گنپراوه‌ته‌وه. شايه‌ني چييه؟

يه‌كي گوتي:

. سه‌د وشتر.

يه‌كي تر گوتي:

. هه‌زار وشتر.

كچه‌كه له‌ولاوه هه‌ليدايي و گوتي:

. شايه‌ني هه‌موو وشتره‌كه‌يه به (سه‌بيحه) يشه‌وه.

باوكي گوتي:

. نافه‌رين! تو به راستي كچي مني. نينجا به خه‌لكه‌كه‌ي گوت:

. گه‌لو، نه‌م پياوه نه‌گه‌ر وشترى بو‌يستايه، كه دوژمني شكاند، بيست وشترى

بو خوي ده‌بردو ده‌رويشت. نيوه هيچ نازانن. من ده‌مه‌ويست نيوه يه‌كيكتان

قسه‌يه‌كي به جي بكا. باوكي كچه‌كه جيازي بووكي ئاماده كردو كچه‌كه‌ي له

شیخ ماره کردو له پالی کرد. شیخ نزیکه‌ی سالیک لهوی مایه‌وه. ئه‌وسا به باوکی کچه‌که‌ی گوت. یا شیخ، نیشتمان!!!
 شیخ گوتی:
 . هه‌قی خۆته.

فه‌رمانی دا په‌نجا سه‌ر مه‌رو په‌نجا سه‌ر وشتر و په‌نجا بزنیان هی‌نا و هه‌مووی پیشک‌ش کرد. هه‌زار سواریشی به‌گه‌لدا. بو‌ئه‌وه‌ی خۆی و ژنه‌که‌ی بگه‌رینه‌وه لای که‌س و کاری. له نیوه‌ی ریگا له شیخیک راست هاتن به‌ره و پوویان ده‌هات. لایانداو خیه‌وتیان هه‌لداو قاوه‌چی قاوه‌ی له هاون کوتا. ده‌نگی هاونه‌که پویشت. به‌ریک‌ه‌وت سولتانی عه‌جه‌م بو‌سه‌یران هاتبووه ئه‌و ناوه. گوئی له ده‌نگی هاونه‌که بو‌سه‌یری کرد هۆبه‌و عوربانی عاره‌بانی دی گوتی:

- به‌خوا ده‌چم ده‌بم به‌میوانی ئه‌مانه. که هات هه‌موو هه‌ستان به‌پیرییه‌وه چوون. له دیوه‌خانه دایاننا و خواردنیان بو‌کرد و قاوه‌یان خوارده‌وه. به‌یانی به‌هیوای دیدار ده‌ستی یه‌کتریان گوشی. خیه‌وته‌کانیان پێچایه‌وه و پویشتن. سولتانی عه‌جه‌م ده‌ستی برد ملوانکه‌یه‌کی ده‌ره‌ینا و پیشک‌ه‌شی (سولتان مایع) ی کرد و هه‌ر که‌سه چووه پێی خۆی. (سولتان مایع) پویشت. له هه‌ورازان هه‌لکشا و له نشیوان داکشا گه‌یشه‌وه ناو که‌س و کاری خۆی. که‌س و کار به‌پیرییه‌وه چوون. بو‌وه به‌چریکه‌ی گورانی و ته‌قه‌ی خۆشی!
 هه‌موو خرۆش‌ابوون هاواریان ده‌کرد:

. سولتان مایع هاته‌وه و کچه‌ی پسماکوژی هی‌نا.

سولتان گه‌یشه‌ جی هه‌موو هاتنه‌ پیرۆبایی. جیازیکی تازه‌ی بو‌بووک کرد. ده‌سته نوینیکی کپی و دروویان و له ناو خیه‌وت رایانخست. ئینجا کچه‌که‌یان برد. شووشتیان و خه‌نه‌یان لێداو کلیان له چاو کرد و مووی دهم و چاویان هه‌نگرت. شه‌وی په‌رده‌ داها. پوژی پینج شه‌مه بو‌و. شیویان لێنا. له‌گه‌ل که‌س و کاری شیوی خوارد. که عیشا داهات بردیانه په‌رده‌ و ته‌قیان به‌سه‌ردا کرد. بو‌به‌یانی خواردنی دوا‌ی شه‌وی په‌رده‌یان ئاماده کرد و هه‌موو خه‌لکه‌که‌یان بانگه‌یشت کرد و تیرو پریان خوارد. شیخ له‌گه‌ل ژنه‌که‌ی و که‌س و کاری به‌شادی و خۆشی ژیان. لای ئیوه بووین و هاتینه‌وه.

* * *

٤٢- گهنجی خهوتوو

ههبوو نهبوو...

بازرگانیک ههبوو، کچیکی ههبوو. کچهکه زۆر جوان و نازدار بوو. که گهرهبوو
تهمهنی بوو به دهوری (ده) سالی پوژی لهگهڵ دهسته خوشکهکانی له حهمام
خویان دهشووشت. قهله رهشیک هات و قغاندی:

قف...قف...

ههرچهندهی خۆت بشوی،

ههرچهندهی مندالت ببی،

حهفت سال باوهشین له مردوو دهکهی!

کچهکه له پرمهی گریانی دا. چوهوه مانی. ههقایهتهکهی بو کسه و کاری
گیرایهوه. پینان گوت:

. هیچ نییه! مهترسه!

له ناو کسه و کاری دانیشتبوو، له پر دیتیان قهله رهشهکه هات و دهستی به قفه
قف کرد:

قف...قف...

ههرچهنده خۆت بشوی،

ههرچهندهی مندالت ببی،

حهفت سال باوهشین له مردوو دهکهی!

کسه و کاری پینان گوت:

. مه‌ترسه، هه‌ر ئەم جاره‌یه، قه‌له‌ره‌شه‌که جاریکی تر نایه‌ته‌وه.
به‌لام قه‌له‌ره‌شه‌که هه‌موو سبه‌ینان ده‌هات و ده‌یقاند:

قع...قع...

هه‌رچه‌نده خۆت بشۆی،

هه‌رچه‌نده‌ی مندالت ببی،

حه‌فت سال باوه‌شین له‌ مردوو ده‌که‌ی

کچه‌که به‌ هۆی ئەم قسه‌یه‌وه نه‌خۆش که‌وت. بنساو بی‌ تاقه‌ت بوو.
که‌س و کاری گوتیان:

. با بارکه‌ین، بچینه‌ شاریکی تر.

باوکی کچه‌که مائی بارکردو خانووی خسته‌ بارمه‌و کچه‌که‌ی و ژنه‌که‌ی بردو
پۆیشن. له‌ هه‌ر رازان هه‌لکشان و له‌ نشیوان داکشان تا گه‌یشتنه‌ لای کۆشکێک.
زۆر تینوو بوون. کچه‌که له‌ سواری و شتر دابه‌زی و رووی کرده‌ ده‌رگای
کۆشکه‌که بو‌ ئه‌وه‌ی هه‌ندی ئاو بیینی. هیچ بیری لای ده‌رگا نه‌بوو. پائی به‌
ده‌رگاوه‌ نا. ده‌رگا که‌ کرایه‌وه‌ و چوو ژوو‌ره‌وه‌. که‌ گه‌یشته‌ ژوو‌ره‌وه‌، ده‌رگای له‌
دوا داخرايه‌وه‌ کلێل درا. ئه‌وه‌نده‌ی هاواری کردو گریا، ده‌رگا که‌ نه‌کرایه‌وه‌ و
نه‌کرایه‌وه‌. که‌س و کاریشی له‌ پشت ده‌رگاوه‌ گووییان لی‌راگرتبوو و بانگیان
ده‌کرد:

. فاته‌مه‌ خان! فاته‌مه‌ خان!

هیچ وه‌لام نه‌بوو. گه‌رانه‌وه‌ شاری خۆیان. کچه‌که له‌ چوو‌نه‌ ده‌ره‌وه‌ ناو‌می‌د
بوو. چوو‌ه‌ ناو کۆشکه‌که‌ دیتی (چل) ژووری قوفل‌دراوی تیدایه‌ و کلێله‌کانیان به‌
سه‌ر ده‌رگاوه‌ کراوه‌. بازی هه‌لداو کلێله‌کانی هینایه‌ خواری. ده‌ ژووری کرده‌وه‌
هه‌موو ژوو‌ره‌کان پ‌ر زێ‌ر بوون. ده‌ ژووری تری کرده‌وه‌ سه‌رجه‌م ژوو‌ره‌کان پ‌ر
زیو بوون. ده‌ ژووری دیکه‌ی کرده‌وه‌ خ‌ر پ‌ری ئه‌لماس بوون. نو‌ ژووری تری
کرده‌وه‌ گشت تژی گه‌واهی‌ر بوون. مایه‌وه‌ یه‌ک ژوور! کریدی‌ه‌وه‌ دیتی گه‌نجیکی
تیدایه‌. ته‌مه‌نی بیست سال ده‌بی. کوریکی قو‌ز بوو. کو‌ک و شیرین ئه‌دگار بوو.
گه‌نجکه‌ خه‌وی لیکه‌وتبوو. ده‌تگوت مردوو‌ه‌. له‌ سه‌ر ناوچه‌وانی نووسرابوو.

ئهم گه‌نجه، كچی فلانه بازرگان باوه‌شیننه‌ی لیده‌كا تا به‌ ئاگادی. ٧ كه به‌ ئاگا هات، زه‌ ماوه‌ند له‌ گه‌ل كچه‌كه‌ ده‌كا. كچه‌كه‌ گوتی:
- (إنا لله و إنا إليه راجعون)! خوا وای له‌ ناوچه‌وانم نووسیوه!! ئه‌وه‌ ئه‌مه‌ بوو قه‌له‌ره‌شه‌كه‌ ده‌هات ده‌یقغاند:

كچی بازرگان،

مه‌رچه‌نده‌ خوٲ بشوئی،

مه‌رچه‌نده‌ی مندالت ببئی،

حه‌فت سال باوه‌شین له‌ مردوو ده‌كهی

قه‌له‌ره‌شه‌كه‌ راستی ده‌كرد. به‌ خوا باوه‌شیننی ئی ده‌كهم. بزانه‌م خوا چی داناهه‌. كچه‌كه‌ شه‌وو پوژ باوه‌شیننه‌ی له‌ گه‌نجه‌كه‌ ده‌كرد. شه‌وو پوژ!! شه‌ش سال به‌ باوه‌شین باوه‌شیننی لیكرد تا وه‌رز بوو. ئه‌وسا گوتی: هه‌موو ته‌مه‌نی خوٲ به‌مه‌ به‌ فیرۆ بده‌م؟! منیش پیویستم به‌ نان و ئاو هه‌یه‌! له‌م ته‌نیا ییه‌ پیویستم به‌ ئاوده‌نگیکه‌. چوه‌ سه‌ربانی كوٲشه‌كه‌. ته‌ماشای چوٲ و به‌ریای كرد كه‌سی نه‌دی. له‌ ئاكاو له‌ دووره‌وه‌ كاروانیکی دی. كاروانه‌كه‌ هات نزیك كه‌وته‌وه‌، كچه‌كه‌ بانگی كرد:

هؤا! رپوینگینه‌! ئیره‌، ئیره‌، وه‌رنه‌ ئیره‌!

گوتیان:

- چ ئه‌مر ده‌كهی!

گوتی:

قه‌ره‌واشینكتان نییه‌ بیفروشن؟

گوتیان:

با.

كچه‌كه‌ نزیكه‌ی هه‌زار لیهری دانئی و ئه‌وانیش قه‌ره‌واشیکی ره‌شیان دایی. كچه‌كه‌ په‌تیکی شوپ کرده‌وه‌. له‌ قه‌ره‌واشه‌كه‌یان به‌ست و كچه‌كه‌ له‌ سه‌ره‌وه‌ هه‌لیكیشا بو سه‌ر كوٲشك و پیی گوت:
- خواردنم بو ئاماده‌ كه‌.

سائیک مابوو حه‌فت سائه‌که ته‌راو ببی. ئه‌و سائه‌ش باوه‌شینی له‌گه‌نجه‌
خه‌وتوو‌که‌کرد. به‌رده‌وام بوو تا مایه‌وه‌ ته‌نیا یه‌ک پوژ. کچه‌که‌ به
قه‌ره‌واشه‌که‌ی گوت:

. وه‌ره‌ تو‌ باوه‌شینه‌ی لی بکه، با منیش چاویک گه‌رم بکه‌م. پاش سه‌عاتیکی تر
به‌ ناگام بینه. به‌لام خانم خه‌ویکی قوولی لی که‌وت. ماوه‌یه‌کی زور نووست.
له‌و ده‌مه‌یدا که‌ قه‌ره‌واشه‌که‌ باوه‌شینی له‌گه‌نجه‌که‌ ده‌کرد، گه‌نجه‌که‌ به‌ ناگا
هات و به‌ کاره‌که‌ره‌که‌ی گوت:

. تو‌ خانمی منی. تو‌ به‌ خه‌به‌رت هینام. ئه‌وه‌ حه‌فت سائه‌ جه‌فام بو‌ ده‌کیشی، وا
نییه‌؟!

قه‌ره‌واشه‌که‌ گوتی:

. به‌لی وایه.

ئه‌وسا قه‌ره‌واشه‌که‌ چوه‌ لای کچی بازگان و پیله‌قه‌یه‌کی لینداو گوتی:

- له‌ کوینی؟ هه‌سته‌ رابه. هه‌سته‌ بپو‌ مدبه‌ق و ده‌ست به‌ چیشته‌ لینان بکه.
کچه‌که‌ حه‌فت سالی بوو نه‌نووستبوو. به‌ حه‌په‌ساوی و په‌شو‌کاوی له‌ خه‌و
پاپه‌ری. قه‌ره‌واشه‌که‌ گوتی:

. ئه‌و هه‌موو ترسه‌ی بو‌ چیه‌؟ هه‌سته‌ چیشته‌مان بو‌ لینتی.

کچه‌که‌ تاسا! هه‌ستا هه‌چ قسه‌ی نه‌کرد. له‌ دل‌ی خویدا گوتی:

. (إنا لله و إنا إليه راجعون)! خودایه‌ هه‌ر چی تو‌ له‌ ناوچه‌وانته‌ نووسیم دیته
جی! رازیم به‌ ره‌زای تو‌.

هه‌ستا چوه‌ خواره‌وه‌ چیشته‌ی لینا. بر دییه‌ سه‌لال بو‌ ژورره‌وه‌. به‌م جو‌ره
قه‌ره‌واش بوو به‌خانم و خانم بوو به‌ قه‌ره‌واش و خزمه‌تی ماله‌وه‌ی ده‌کرد. پوژی،
گه‌نجه‌که‌ گوتی:

. ده‌چمه‌ حه‌ج، چ دیارییه‌کتان ده‌وی یوتان بینم.

قه‌ره‌واشه‌که‌ گوتی:

. فلان شت و فلان شتم ده‌وی.

گه‌نجه‌که‌ گوتی:

. باشه‌ بو‌ت دینم.

ئینجا پرسپاری له خانم کرد که ببوو به قهره‌واش. گوتی:
تو چت دهوی؟

گوتی:

گه‌وره‌م، من هیچم ناوی. به‌لام توخوا ته‌نیا (بووکۆکه‌ی سه‌بووری)م بو بینه!
گه‌نجه‌که گوتی باشه و به‌ری کهوت رویشت تا گه‌یشته مه‌ککه. حه‌جی خوی
کردو که حه‌جی ته‌واو کرد، هه‌موو شته‌کانی بو ژنه ره‌شه‌که کړی. به‌لام
(بووکۆکه‌ی سه‌بووری) له بیر کرد. گه‌پایه‌وه ناو که‌شتی. که‌شتیوان پرسى:
که‌ستان هیچی له بیر نه‌کردوه؟

گه‌نجه‌که (بووکۆکه‌ی سه‌بووری) بیرکه‌وته‌وه. په‌نجه‌ی خوی گه‌ست و گوتی:
من شتیکم له بیر کردوه. قهره‌واشه‌که‌م داواى لیکردم (بووکۆکه‌ی سه‌بووری)
بو بینم. کاتی نه‌فهره‌کانی ناو که‌شتی گوئیان لی بوو، گوتیان:
بو چیته؟ (بووکۆکه‌ی سه‌بووری) ئه‌وه‌ی یاری پی بکا، ئه‌گه‌ر که‌سی لانه‌بی
ده‌یکوژی.

گوتی:

به‌راست؟

گوتیان:

ئه‌ی چۆن؟

کابرا (بووکۆکه‌ی سه‌بووری) کړی و که‌شتییه‌که به‌ری کهوت.
کابرا گه‌یشته‌وه مانی. ژنه ره‌شه‌که به‌خیر هاتنه‌وه‌ی کردو گوتی:
به‌خیر بینته‌وه. بوچی دواکه‌وتی؟

گوتی:

– بویه دواکه‌وتین چونکه من (بووکۆکه‌ی سه‌بووری)م له بیر کردبوو که
قهره‌واشه‌که‌مان داواى کردبوو. که‌شتی له ناوه‌راستی ده‌ریا چه‌قی.
ژنه‌که گوتی:

با بپروا جه‌ه‌ننه‌می لی پر. بوچی بو ت هیناوه؟

گه‌نجه‌که گوتی:

قه‌یدی نییه. به‌سه‌زمانه.

ژنه ره شه که هه موو شته کانی دهرهینا. قهره واشه که ش له گه نجه که ی پرسى:
- (بووکۆکه ی سه بوورى) ت بو نه هینام؟
گه نجه که گو تی:

- به دى! پراوه سته با پشوو یه که بدهم، بو ت دهر دینم.
گه نجه که (بووکۆکه ی سه بوورى) دایه و ده پینشدا چوو ه ژوو ره که ی ئه وو خو ى
له په نای نوینان شارده وه. قهره واشه که (بووکۆکه ی سه بوورى) وه رگرت و چوو ه
ژوو ری خو ى. (بووکۆکه ی سه بوورى) له بهر ده می خو ى دانا و دواندى و گو تی:
- (بووکۆکه ی سه بوورى)، هه قايه تی کت بو ده گپرمه وه.

تو سه بوورى و من سه بوورى،

دل م تا که ی سه بر بگرى.

ئینجا ده سته به هه قايه تی خو ى کرد و گو تی:

- ئه ی (بووکۆکه ی سه بوورى)، من کچی بازگانى به خدا بووم. پوژى، له گه ل
ده سته خوشکه کانم له هه مام خو م ده شووشت، قه له ره شیک هات قغاندى:

قغ... قغ...

هه رچه نده خو ت بشو ى،

هه رچه نده ی مندالت ببى،

حه فته سال باوه شین له مردوو ده که ی

له گه ل قسه که له خو م ته ریق بوومه وه. به خه فه تبارى گه رامه وه مالى. له وینش
قه له ره شه که هات و قغاندى:

قغ... قغ...

هه رچه نده خو ت بشو ى،

هه رچه ندى مندالت ببى،

حه فته سال باوه شین له مردوو ده که ی

خه به رم دایه که سو و کاره کانم. پیم گو تن با بارکه یین بچینه شاریکى دى. ئه ی
(بووکۆکه ی سه بوورى)

من سه بوورى و تو سه بوورى،

دل م تا که ی سه بر بگرى؟

(بووکۆکه‌ی سه‌بووری) ورگی نه‌ختی ئاوسا. کچه‌که‌ گوتی:
 . (بووکۆکه‌ی سه‌بووری)، مالی خۆمان جی هینشت و پویشتین. له‌ نیوه‌ی ریگا
 تینویتی زۆری بو هیناین. (بووکۆکه‌ی سه‌بووری)، هاتینه‌ نهم کۆشکه. من
 دابه‌زیم و هاتمه‌ ژووره‌وه. دهرگا داخرايه‌وه. ویستم بیکه‌مه‌وه نه‌متوانی. که‌س و
 کارم له‌ دهره‌وه بانگیان ده‌کردم نه‌وه‌نده‌ی هه‌وڵم دا دهرگا نه‌بووه‌وه. که‌س و
 کارم ناویم‌د بوون و گه‌رانه‌وه مالی. منیش ناویم‌د بووم! ئە‌ی (بووکۆکه‌ی
 سه‌بووری):

من سه‌بووری و تو سه‌بووری،

دلم تا‌که‌ی سه‌بر بگری؟

له‌ خۆم بی‌زارو ناویم‌د بووم. هاتمه‌ ناو نهم کۆشکه‌ و سه‌رکه‌وتم. دیتم چل
 ژووری تیدایه. له‌ یه‌کی له‌ ژووره‌کاندا، نه‌و گه‌نجه‌م بینیی که‌ ئیستا کاره‌که‌ری
 بو ده‌کم. خه‌وتبوو ده‌تگوت مردووه. هه‌ناسه‌ی نه‌ده‌دا. که‌ ته‌ماشام کرد دیتم
 له‌ ته‌ختی ته‌ویلی نووسراوه: نهم گه‌نجه، کچی فلانه‌ بازگان باوه‌شینیه‌ی لیده‌کا
 تا به‌ ناگا دی. که‌ به‌ ناگا هات، زه‌ماوه‌ند له‌ گه‌ل کچه‌که‌ ده‌کا. که‌ نهمه‌م
 خوینده‌وه گوتم: نهمه‌ نه‌و سو‌زو به‌لینه‌ بوو که‌ قه‌له‌په‌شه‌که‌ پیتی دام. گوتم:
 . (انا لله و انا الیه‌ راجعون)! ئە‌ی (بووکۆکه‌ی سه‌بووری):

من سه‌بووری و تو سه‌بووری،

دلم تا‌که‌ی سه‌بر بگری؟

لێزه‌دا ورگی (بووکۆکه‌ی سه‌بووری) زیاتر ئاوسا و هه‌لده‌فا. کچه‌که‌ گوتی:
 به‌لی، (بووکۆکه‌ی سه‌بووری)، هه‌ستام ده‌ستم دایه‌ باوه‌شیننه‌ و شه‌ش سال
 باوه‌شینهم ئی کرد. له‌ بی‌ خه‌وییان شل و شه‌که‌ت بووم. به‌ ته‌نیا بووم. که‌سم
 له‌ گه‌لدا نه‌بوو. هه‌ستم به‌ ترس غه‌ریباتی کرد. چوومه‌ سه‌ربان دیتم کاروانیک
 هات. لیم پرسین: هه‌چ قه‌ره‌واشتان نییه‌ بی‌فرۆشن. گوتیان: با. نهم قه‌ره‌واشه‌م
 کپی که‌ بوو به‌ خانمی من. ئە‌ی (بووکۆکه‌ی سه‌بووری)، سه‌د لیره‌ی زی‌رم پێدا.
 گه‌نجه‌که‌ له‌ په‌ناوه‌ گویی له‌ قسه‌کانی کچه‌که‌ گرتبوو. کچه‌که‌ به‌رده‌وام بوو: به
 په‌ت هه‌لم‌کێشایه‌ سه‌ره‌وه‌و پیم گوت: فلانی، برو چیشته‌ لینی بی‌خوین. منیش
 هه‌ر باوه‌شینم له‌ گه‌نجه‌که‌ ده‌کرد. هه‌فت سال بوو نه‌خه‌وتبووم. ته‌نیا یه‌ک روژ

ما گه نجه که له و خه وهی به سه ریدا باری بوو به خه بهر بی، نه وهی ته تقدیر
کرا بوو هاته جی!

ئه ی (بوو کوکهی سه بووری):

من سه بووری و تو سه بووری،

دلّم تاکهی سه بر بگری؟

(بوو کوکهی سه بووری) زیاتر هه لده فا. نه وسا کچه که گوتی:

. له بهر نه وهی ته نیا یه ک پرژ ما بوو گه نجه که به خه بهر بیته وه به قهره واشه که م
گوت:

وه ره تو باوه شینه ی لیبکه تا من دوو ساعات ده خه وم و نه ختی ده چه سیمه وه
نه وسا هه لده ستم. گوتی: باشه. نووستم و خه وم لیبکه وت. قهره واشه که خه ریکی
باوه شینه کردن بوو. له پر گه نجه که پز می و به خه بهر هات. به قهره واشه که ی
گوت: خانم تو منت زیندوو کرده وه. چاکه و پا داشتت دده مه وه. گه نجه که
وایزانی ئەم قهره واشه بووه چه فت سال شل و شه که ت بووه نه وه نده ی
باوه شینه ی لیبکا. قهره واشه که که گوئی له قسه یه ی گه نجه که بوو، هاته سه رم و
پینه قه یه کی تیکوتام و گوتی: هه سته چیشتمان بو لینی. که له خه و هه ستام
دیتم گه نجه که زیندوو بوته وه. زانیم چ پرویداو ه. ئەمه یه هه قایه تی من
(بوو کوکهی سه بووری)!

من سه بووری و تو سه بووری،

دلّم تاکهی سه بر بگری؟

لیره دا (بوو کوکهی سه بووری) ورگی ته قی و کچه که ش قه له مبری دهره نیا و
ویستی ورگی خوئی بدپی، گه نجه که له چه شارگه که ی هاته دهره وه و پینی گوت:
- نه که ی! که واته تو ی ژبانی منت گیرا وه ته وه؟ نه ی بوچی تا نیستا پیست
نه گوتووم. هه سته چیدی خه فه ت مه خو.

دلّی کچه که ی دایه وه و گوتی:

. بمبووره!

له ژووره وه چووه خواری به قهره واشه که ی گوت:

. هه ی دینه سه گی سه گباب، بوچی واتکردوه؟

هه‌گرتی و کردی به دوو پارچه و فری دایه سه‌ریگا.
ئه‌وسا کچه‌که‌ی له خوئی ماره‌کرد و جیازیکی تازه‌ی بو‌کرد و چوو په‌رده‌ی.
به‌و په‌ری شادی و خوشی ژیان. ئینجا کچه‌که له دوای که‌س و کاری خوئی نارد.
دایک و باوکی هاتن. کچه‌که هه‌قايه‌تی خوئی له سه‌ری هه‌تا بنی بو‌گیرانه‌وه.
هه‌موو شاد و گوشاد بوون.
لای ئیوه بووین و هاتینه‌وه.

* * *

۳- دوو پیره ژنی خوشک

هه بوو نه بوو....

دوو ژن هه بوون. یه کیکیان ته مه نی نه وه د سال بوو، نه وه ی تر ته مه نی حه فتا سال بوو. خوشک بوون. نه وه ی ته مه نی نه وه د سال بوو له رزوک ببوو. کوپری سولتان هه موو پوژئی که له دیوه خان ده هاته وه، به به رده م ده رگای مالیاندا تیده په پری.

پوژئی، نه وه ی ته مه نی حه فتا سال بوو کوپری سولتانی بینو و نه شقی بوو. چوو قه نه فل و هیل و دنکه شیرنه و گول و سابوون و گه زوی بوئی کپری و نه مانه ی هه مووی به یه که وه به سابوون شووشت و ناوه که ی پرشت. کولانه که یان هه مووی بوئی وه کو بوئی مسک و عه نبه ری لی هات. کوپری سولتان هه موو پوژئی که به ویدا تیده په پری، نه و بوئی بو ده هات. سه ری سوور ما بوو. ده یگوت:

نه وه کی نه و ناوه ده پوژئی؟ خه لکی کوئییه؟!

پوژئی، کوپری سولتان که به ویدا هات ژنه که ی دی ناوه که ی ده پرشت. رایگرت و پینی گوت:

وه ره نه مه چییه؟

ژنه که گوتی:

- کچیکم هه یه هه موو پوژئی ده ست و پینی ده شووم و ناوه که ناوها له بهر بوئی له شی بوئدار ده بی.

كوپرى سولتان پيى گوت:

. بو نايه ي بيده يته من؟

ژنه كه گوتى:

. برؤ، برؤ.

كوپرى سولتان گوتى:

. قه ي ناكا دايره، يه كيك ده نيرم بيبينى، نه وسا ماره ي ده كه ين.

ژنه كه گوتى:

. نه وه چ قسه يه كه تو ده يكه ي؟! من كه سم ناوى. نه گهر به موئ بيده م به تو،

شته كه له به ين ي من و تو ده بى. تو ته نيا نه ونده يه ژوره كه ناماده كه، من بو ت

دينمه ژور ي خو ت.

كوپرى سولتان گوتى:

. باشه.

دووسه د ليره ي دايه ژنه كه. ژنه كه پاره كه ي وه رگرت. ديار بوو له خوشكى بيزار

بوو ده يه ويست له كوئل خوئ بكا ته وه، خوشكه كه ي زور پير بوو، له پيرييان

له رزوك ببوو. كوپرى سولتان گه پرايه وه مالى. زور شاد و خندان بوو، پرسى به

كه س و كار ي خوئ كرد گوتى:

- ژنيكى زور خاتوون و نازدارم دوزيوه ته وه، هه نده هه نده جوانه! ناوها و

ناوهايه. كه ده ستى ده شوا ده ستاوى هه مووى بوئ و هيل و مسكه!

گوتيان:

. به راستيه ته؟

گوتى:

. نه رى به خوا.

گوتيان:

. مائيان له كوئيه؟ با بچين بيبينين!

گوتى:

. نا، نا. كه س ناچى، خوئ دى.

ژنه‌کیش که دوو سه‌د لیره‌که‌ی وهرگرت، چوو جیازو پیویستی بووکی کبری و ره‌وانه‌ی کرد. پوژی پاشی، خوشکی له‌رزوک و پشت کۆمی هیئا و خیرا، بی‌ئوه‌ی که‌س بیبینی، بردییه ژووری کوپه‌که‌و دهرگای داخست. که ئیواره داهات کوپه‌که‌ی چوو له‌ دهرگای دا. ژنه‌که‌ دهرگای کرده‌وه‌و دهستی خوشکی له‌ناو دهستی میرده‌که‌ی ناو هه‌لات. کابرا جلی نوستنی کرده‌ به‌رو خۆی ناماده‌ کرد. چوو له‌ی بووک و پالینکی هیدی پیوه‌نا دیتی پیره‌ژنیکی له‌رزوکی نه‌وه‌د سالییه. له‌ رقان شیتگیر بوو، چوو دهره‌وه‌و بانگی که‌س و کاره‌کانی کرد. ژووره‌که‌ قورتیکی بچووکی تیدا‌بوو. کچی شای په‌رییان به‌ خۆ به‌ دهسته خوشکه‌کانی خۆیان تیدا‌شارد‌بووه‌وه. تریق تریق به‌ پیره‌ژن پیده‌که‌نین. کچی شای په‌رییان دومه‌لینکی له‌ گه‌رووی هاتبوو. هه‌موو ته‌بییان لئی هه‌یر مابوون، دهسته پاچه‌ بوون پییان چاره‌سه‌ر نه‌ده‌کرا. له‌ دمه‌یدا کچی شای په‌رییان له‌ حریته‌ی پیکه‌نینی دا دومه‌له‌که‌ی دهریوو. که دومه‌له‌که‌ی دهریوو، زور شادو که‌یفخۆش بوو. دهسته خوشکه‌کانه‌ی پییان گوت:

. فلانی، ئەم پیره‌ژنه‌ به‌ سالا چوو بوو، بوو به‌ ماوه‌یه‌ی چاک بوونه‌وه‌ی تو. چ پاداشتیکی پیده‌به‌خشی؟

کچی شای په‌رییان گوتی:

. ئەو پاداشته‌ی پیده‌به‌خشم که‌ ته‌مه‌نی بیی به‌ چوارده‌ سالی و جوانی یوسفی بیی.

به‌ کاری خۆی پیره‌ژنه‌که‌ ته‌مه‌نی بوو به‌ چوارده‌ سالی و ئەوه‌نده‌ جوان بوو هه‌ر باس نا‌کری!

کوپری سولتان که‌ چوو دهره‌وه‌، هاواری کرد:

. کوره، خوشکه‌که‌ی بگرن، نه‌پوا!

گوتیان:

. بوچی؟ ناوی خوات له‌سه‌ر بی و خدرو په‌حمان بتپاریژن!

گوتی:

. بووک پیره‌ژنیکی له‌رزوکی نه‌وه‌د سالییه.

پییان گوت:

. به راستیتته؟

گوتی:

. نه‌گهر بپروا ناکهن بپوئن خوتان ته‌ماشای که‌ن!

خزم و که‌س و کارو دایک و مه‌ت و خاله‌تی هه‌مووی چه‌په‌سان و چوون دهرگای

ژوره‌وه‌یان کرده‌وه. که دهرگای ژوره‌وه‌یان کرده‌وه دیتیان بووک نه‌وه‌نده

جوانه له جوانییان ژووری بووناک کردو‌ته‌وه. گوتیان:

. کوپه‌که‌مان له بهر جوانییی بووک نه‌قلئی له ده‌ست داوه.

بانگیان کرد:

. وهره سه‌یری ژنه‌که‌ت بکه.

کوپری سولتان که چوووه ژوره‌وه دیتی بووک وه‌کوو مانگ دهره‌وشیتته‌وه.

گوتی:

. شتیکی سه‌یره! مه‌سه‌له چیییه؟

ژنه‌که هاته قسه و گوتی:

. تو باش نه‌تدیتم.

خزم و که‌س و کاره‌کان چوونه دهره‌وه. کوپری سولتان چوووه لای بووک و تا

به‌یانی به خوشی و شادی رایان‌بوارد.

بو به‌یانی زیافه‌تی پوژی بووکییان کردو لهو پهری خوشی دابوون.

ده‌چینه‌وه لای نه‌و خوشکه‌ی که هه‌لات:

ژنه‌که گوتی:

. نیستا به دوامدا ده‌گه‌رین.

حه‌وت پوژ پینچوو، که‌س به دوایدا نه‌گه‌را. گوتی:

- ده‌ترسم نه‌و خوشکه‌م می‌ردی کردبی و منی جی هیشتبی. چوو پرسیار

کرد:

. نایا کوپری سولتان ژنی هیناوه؟

گوتیان:

. به‌لی. کچیکی زور جوانی هیناوه. نه‌وه‌نده جوانه ده‌لیی مانگه!

ژنه‌که، کاتی نه‌مه‌ی بیست، زوری خه‌فه‌ت خواردو گوتی:

. ئەم پیره‌ژنه رموورنه به‌ختی هه‌ستاوه. ده‌چم ئەو له‌گه‌نه پیسه‌ی بو‌ده‌به‌مه‌وه
که پیویستی خو‌ی تیدا جیبه‌جی ده‌کرد. ده‌بی شان و شه‌وکه‌تی بشکینم!
له‌گه‌نه‌که‌ی له‌بن عه‌بای شارد‌وه. که چووه ژووره‌وه، مائی سولتان له‌به‌ری
هه‌ستان و پینان گوت:

. چوونی؟ سه‌رو سیحه‌تت چوونه؟ ئەوه بو‌چی دیار نی؟
گوتی:

. به‌خوا ئیشم هه‌بوو.

چووه سه‌لال بو‌ لای بووک و چووه ژووره‌وه، پیی گوت:

. ئەوه چوون خو‌ت وا لیکرد؟

بووک گوتی:

. خوا وای لیکرم.

پیره‌ژنه‌که گوتی:

. ها، بگره هه‌ی نه‌گریسی رموورن، بگره ئەمه له‌گه‌نه‌که‌ی پیویستی خو‌ت تیدا

جیبه‌جی ده‌کرد!

بووک له‌گه‌نه‌که‌ی وه‌رگرت و له‌ بن میزی دانا. خوشکی به‌ مه‌لوولی و غه‌مباری

چووه ده‌ره‌وه و گوتی:

. ئەم نه‌گریس و به‌دکاره خوا ئاو‌پی لی داوه‌ته‌وه و به‌خته‌وه‌ری کرد‌وه!

که ئەو خوشکه چووه ده‌ره‌وه. مائی سولتان چوونه لای بووک و لییات پرسی:

. ئەوه خوشکت چی بو‌ هیئا بووی؟

گوتی:

. هیچی بو‌ نه‌هیئا بووم.

پینان گوت:

. شه‌رم مه‌که! چوون چی بو‌ نه‌هیئا بووی؟ دیتمان شتیکی له‌ بن عه‌بای بوو!

بووه‌ک له‌ دئی خویدا گوتی: چبکه‌م؟ له‌گه‌نه‌که‌ ده‌ردینم و نیشانیان ده‌دم.

له‌گه‌نه‌که‌ی ده‌ره‌ینا و دایه ژنه‌کان. که ده‌ری هیئا دیتیان هه‌مووی ببوو به

دور‌رو مه‌رجان. پینان گوت:

. مادام وایه بوچی دهرت نه ده هیئا؟ یان له چاوی پیس دهرتسای؟ ئەم له گه نه له سهه میژ دانی. چونکه زۆر زۆر جوانه!

خوشکی بووکیش که به مهلوولی و غه مباری چوو ده ره وه. له دلی خویدا گوتی:

. ئەم ژنه نه گریس و به نکاره که من به خیوم ده کرد به ختی هه ستا، که چی به ختی من هه ره نووستوو. ئینجا گوتی: به خوا ده چم بزانه له کوی ئەوها خوی تازه و سپی کرد و ته وه!

چوو له ی بووک و پیی گوت:

. کچی پیم بلی له کوی خوت تازه و سپی کرده وه. له کوی خوت شووشت؟ بووک پیی گوت:

. له ی قه سارچی خوم تازه و سپی کرده وه.

ژنه که گوتی:

. ئەو قه سارچییه له کوییه؟

بووک گوتی:

. له فلانه جییه. برو له ی و پیی بلی:

. ها، ئەمه سی سه د لیره و وه کوو ژنی کوپی سولتان منیش تازه و سپی بکه وه. بووک ژنه که ی نارد بو ئەوهی له کول خوی بکاته وه. ژنه که چوو. تووشی

کابرایه کی که مخولقی بی پاره و دهرامه ت هات. پیی گوت:

. مانی قه سارچی له کوییه؟

کابرا گوتی:

. من قه سارچیم. ده ته وی تازه و سپیت بکه مه وه؟

ژنه که گوتی:

. به لی.

کابرا پیی گوت:

. پاره که م بده ری!

ژنه که سی سه د لیره ی دای. کابرا گوتی:

. وه ره بجینه مانی ئیمه!

کابرا ژنه که ی برده وه مائی خوین. به مه تره قان وه ریگه پراییی و گوتی:
هه ی له خوتی! مپوڤه چوڤن تازه و سپی ده کریته وه؟!
ژنه که له ژیر مه تره قان مرد. کابرا ناشتی و پاره که ی بو خوی خه رج کرد. پاشان
خوشکه که ی، که ژنی کوپی سوئتان بوو، پرسسی داخو ژنه که چی به سه ر
هاتووه. گوتیان:
. مردووه.
بووک زوری پی خوش بوو. له گهل میرده که ی به خوشی و به خته وه ری ژیان.
لای ئیوه بووین و هاتینه وه.

* * *

٤٤- شیری شیر له پشتی شیر...

هه‌بوو نه‌بوو...

چوله‌گریک (قوشچییهک) هه‌بوو، هه‌موو پوژی ده‌چووو سه‌ر گووفه‌ک و زبلدان و چوله‌که‌ی ده‌گرت و یه‌کی به پینچ فلسی ده‌دا. پوژی، سه‌ر له به‌یانی چووو سه‌ر گووفه‌ک و چوله‌که‌یه‌کی گرت. چوله‌که‌یه‌کی پینی گوت:

- به‌ره‌لام که ده‌وله‌مه‌ندت ده‌که‌م! ده‌وله‌مه‌ندکه‌ر هه‌ر خودایه! پاره‌سته پاش ده‌میکی دی دوو کوتر دین. یه‌کی نیرو یه‌کی می. دین په‌ریک به‌رده‌ده‌نه‌وه. تو برو په‌ره‌که هه‌لگه‌روه و بیبه بیفروشه.

چوله‌که‌گر دوودل بوو. باوه‌ری ده‌کرد و نه‌ده‌کرد. چوله‌که‌که‌ی به‌ره‌لا کرد و چوو له کن دپووی تانووک پاره‌ستا. دواي نه‌ختی دوو کوتر به له‌نجه و لار هاتن کلکیان وه‌کوو یا‌قووت داده‌ییسا. ورده ورده نزیک که‌وتنه‌وه. گه‌یشتنه سه‌ر سه‌ری کابرا. یه‌کیکیان په‌ریکی لی که‌وته خواره‌وه. په‌رچ په‌ر!! گه‌ره‌یی بوئه‌و خودایه‌ی دروستی کردووه!! کابرای چوله‌که‌گر په‌ره‌که‌ی هه‌لگه‌رتووه، چوله‌که‌که پینی گوت:

- برو تا ماوی ئه‌وه‌نده‌ت به‌سه!

کابرا گوتی:

- خوا لیت به زیاد کا چوله‌که!

تومه ز ئه و چوله که یه کوپه جنوکه بوو. کوتره کانیش مندا له جنوکه بوون.
ئامو زای چوله که که بوون. کابرای چوله که گر په ره که ی بردو چوو به بازار. به
جووله که یه کی ز پرینگری گوت:

. ئه مه م لئ ناکری؟

گوتی:

. با.

جووله که که چاوی به په ره که کهوت خه نی بوو. به کابرای گوت:

. به چه ندی ده دهی؟

گوتی:

. به دو سه د لیره.

جووله که که رازی بوو. دوو سه د لیره ی داو په ره که ی وهرگرت. په ره که ی بو
کچی سولتان بردو پیی گوت:

. ها، ته ماشاکه ئه م په ره چه ند جوانه له سه ری خو تی بده ی!

کچه که کاتی چاوی به په ره که کهوت، له خه نی خوشییان پیی به عه ردی
نه ده کهوت! کچه که هه ر رایکرد بو لای باوکی و پیی گوت:

. باوکه، ده مه وی ئه م په ره م بو بکری.

باوکی گوتی:

. باشه.

به جووله که که ی گوت:

. نرخ ی چه نده؟

گوتی:

. هه زار لیره یه.

پییان گوت:

. زوره! نرخه که مان نه ختی بو دایشکی نه.

جووه یه ک فلسی دانه شکاند. هه زار لیره ی وهرگرت و پویشت. کچه که زور شادو
که یف خو ش بوو. هه موو پوژی په ره که ی له سه ری خو ی ده دا. حه فته یه ک
پیچوو، پوژی ژنیک هاته میوانیان، کچه که په ره که ی نیشان داو گوتی:

. چۆنی ده‌بیینی؟

گوتی:

- زۆر نایابه. به‌لام خۆزی کۆتره‌که‌ی خاوه‌نی ئەم په‌ره‌شت هه‌بوایه. زۆر باشتر بوو!

کچه‌که گوتی:

. به‌راستیته؟

گوتی:

. ئەری به‌خوا، ته‌کبیر له‌وه باشتر نابێ.

کچه‌که چوه‌ه لای باوکی و پێی گوت:

. باوکه، کۆتره‌که‌ی خاوه‌نی ئەم په‌رهم ده‌وی.

باوکی گوتی:

. باشه.

باوکه کچه‌که‌ی خۆی زۆر خوش ده‌ویست. چونکه تاقانه بوو. له‌دوای

زێرینگری نارد. زێرینگر چوه‌ه جزوور سولتان و گوتی:

. ئەمر که سولتان!

سولتان پێی گوت:

. کۆتره‌که‌ی خاوه‌نی ئەم په‌ره‌یه‌م ده‌وی.

جوله‌که‌که گوتی:

. به‌خوا گه‌وره‌م نازانم له‌کوئییه؟

سولتان گوتی:

راست ناکه‌ی!

جوله‌که‌ی زێرینگر گوتی:

. به‌عوزیرو به‌شه‌مویل نازانم له‌کوئییه.

سولتان گوتی:

. پیت بپروا ناکه‌م. یان کۆتره‌که‌م بو‌دینی، یان له‌سهرت ده‌ده‌م.

جوله‌که‌یه‌قینی دل‌ی هات که نه‌جاتی ناده‌ن. گوتی:

. باوه‌رت بې نازانم کوتره‌که له کوييه. به‌لام نه‌گه‌ر ده‌لین نه‌و که‌سه‌تان نیشان
ده‌دم که په‌ره‌که‌م لې کړی. چووله‌که‌که هه‌ستا چوو. کابرای چوله‌که گری هینا.
چوله‌که‌گر چوو ه‌زور سولتان و پيی گوت:
. نه‌مر که سولتان.

سولتان گوتی:

. کوتره‌که‌ی خاوه‌نی نه‌م په‌ره‌م له تو ده‌وی.
گوتی:

. له کوی بو‌ت بی‌نم؟

سولتان گوتی:

. په‌ره‌که‌ت چو‌ن هی‌نا، کوتره‌که‌ش نه‌وا بی‌نه.
گوتی:

من په‌ره‌که‌م له‌و گو‌ره هه‌لگرت‌ه‌وه.

سولتان پيی گوت:

. نیستا گویت لی‌بی: نه‌گه‌ر کوتره‌که‌م بو نه‌هینی له سهرت ده‌دم.

چوله‌که‌گر گوتی:

. تکات لې ده‌که‌م به‌لکو له‌م نه‌رکه بمبووری. ناخر کو‌تر له کوی بی‌نم؟

سولتان گوتی:

. شتی وا نییه.

چوله‌که‌گر گوتی:

. مادام وایه مانگیك مو‌لته‌م بده به‌لکو خوا ده‌رگایه‌کم لی بکاته‌وه بتوانم بی‌هینم.
به‌م جو‌ره کابرای چوله‌که‌گر به‌ کزو مه‌لووی و به‌ گریه و زاری چوو ده‌ره‌وه.
یه‌کسه‌ر چوو سه‌ر گووفه‌ک. له دلی خویدا گوتی: به‌لکو خوا بکا چوله‌که‌ی
گو‌رین بگرم. له پر گوئی له چریکه‌ی چوله‌که‌یه‌ک بوو. ده‌یگوت: هو فلان که‌س،
نه‌وه بوچی هاتووی؟

چوله‌که‌گر گوتی:

. توخوا تو بوچی تووشی نه‌م به‌لایه‌ت کردم.

چوله‌که‌که گوتی:

. بۆچی؟ چ بووه؟

چوله‌که‌گر گوتی:

. په‌رکه‌م برد به دوو سه‌د لیره فروشتمه جووله‌که‌یه‌ک. جووله‌که‌که‌ش به هه‌زار لیره فروشتییه کچی سولتان. ئیستا کچی جوان کوتره‌که‌ی خاوه‌نی په‌رکه‌ی ده‌وی. ئەه‌ی چوله‌که‌ ئه‌گه‌ر خوا تو‌ی پێشان نه‌دابام، بو‌خووم به ناسووده‌یی ده‌ژيام. روژی، راوی خووم ده‌کردو پینج شه‌ش قروشم ده‌هاته ده‌ست و پینی ده‌ژيام.

چوله‌که‌که‌ گوتی:

- هه‌یج خه‌مت نه‌ی. تو‌ چاکه‌ت له‌سه‌ر منه. وه‌ره پیت بلیم: ئەم دوو کوتره‌ نیره‌و مێیه‌ن. له‌ ناو رکه‌وێکدان چوار دیویان له‌ ده‌وره‌یه. ده‌له‌ دیوێکیش سه‌روکایه‌تیان ده‌کا. دوو کوتره‌که‌ ه‌ی ئه‌و ده‌له‌ دیوه‌ن. ئیستا چ بکه‌ین؟

چوله‌که‌گر گوتی:

. تو‌ چ ده‌لیی وا ده‌که‌ین! من هه‌یج نازانم.

چوله‌که‌که‌ گوتی:

- وه‌ره به‌ یه‌که‌وه‌ بچین. من به‌ فرین و تو‌ به‌ پی‌ تا ده‌گه‌ینه‌ به‌ر ده‌رگای کوشکه‌که‌. ده‌بینی ده‌له‌ دیوه‌که‌ ده‌ستار لی‌ ده‌کا. به‌ شینه‌یی برۆ شیری مه‌مکی بمژو و ئارده‌که‌ی هه‌ل‌لوشه‌و ده‌ستی ماچ که‌. به‌لکو‌ دل‌ی نه‌رم بی‌ و یه‌کی‌ له‌ کوتره‌کانه‌ت بداتی.

چوله‌که‌گر گوتی:

. فه‌رمو، با بچین.

رویشتن. چوله‌که‌که‌ له‌ سه‌ره‌وه‌ به‌ فرین و چوله‌که‌گر له‌ خواره‌وه‌ به‌ پی‌ رویشتن تا گه‌یشتنه‌ کوشکه‌که‌. چوله‌که‌گر چووه‌ ناو کوشک و چوله‌که‌که‌ له‌ به‌ر ده‌رگا مایه‌وه‌. ده‌له‌ دیوه‌که‌ ده‌ستاری لیده‌کرد. چوله‌که‌گر به‌ شینه‌یی له‌ پشته‌وه‌ لی‌ی وه‌رسوپایه‌وه‌ وه‌ک برووسکه‌ په‌لاماری داو شیری مه‌مکی مژێ و ئارده‌که‌ی هه‌ل‌لوشی. ده‌له‌ دیوه‌که‌ گوتی:

. ئەوه‌ بۆچی هاتووی؟ له‌ کوێوه‌ هاتووی؟ له‌ عاسمانان هاتیته‌ خواری؟ یان له‌ عاردا‌ن هاتیته‌ ده‌ری؟ ئەگه‌ر شیری مه‌مکی منت نه‌مژێبا و ئارده‌ی منت

هه‌ئنه‌لووشیبا، هه‌ر ئیستا ده‌مخواردی. به‌لام تو‌تازه بووی به‌کوپی من. ئینجا
لیی پرسی:

. پیم بلی به‌چ نیش هاتووی؟

چوله‌که‌گر هه‌قايه‌تی خووی بو‌گیرایه‌وه‌و داوای کوتره‌که‌ی لی‌کرد. ده‌له دیو
گو‌تی:

- ناتوانم بتده‌می! خووم به‌خووم کردوه‌و له‌ناو چاوو له‌بن‌دانی خووم
هه‌لم‌گرتوه‌و.

چوله‌که‌گر گو‌تی:

. تکات ئی ده‌که‌م. لی‌ت ده‌پاریمه‌وه! نه‌گه‌ر نه‌یبه‌م، به‌کوشتن ده‌چم.

ده‌له دیوه‌که‌گو‌تی:

. (إنا لله و إنا إليه راجعون)!

هه‌ستا کوتره‌که‌ی دایی. چوله‌که‌گر کوتره‌که‌ی وه‌رگرت و ده‌ستی ده‌له دیوه‌که‌ی

ماچ کردو مالاوایی لی‌کردو رویش‌ت. چوو له‌ی چوله‌که‌که‌و پیی گو‌ت:

. هینام!!

چوله‌که‌که‌گو‌تی:

. باشه.

به‌دوو قوئی ملی پریان گرت. عه‌ردی گه‌وره‌و فراوانی خویان دایه‌پیش.

پویش‌تن تا‌گه‌یش‌تنه‌وه‌شار. له‌وئی چوله‌که‌که‌گو‌تی:

. پڕۆ به‌ره‌که‌تی خوات له‌گه‌لدا بی. هه‌رچی ویستت من ئاماده‌م!

مالاواییان له‌یه‌که‌تر کردو چوله‌که‌گر چوو دیوانی سولتان و کوتره‌که‌ی

ده‌ره‌ینا. خه‌لکه‌که‌هه‌موو چاوویان زه‌ق بووه‌وه. سه‌ریان له‌کوتره‌که‌سوپما.

دوو هه‌زار لیره‌پاداشتیان دایی. کاتی کچی سولتان چاوی به‌کوتره‌که‌که‌وت،

له‌خه‌نی خووشییان شاگه‌شکه‌بوو. بانگی ده‌سته‌خوشکه‌کانی کرد. هه‌موو به‌

دیتنی کوتره‌که‌شادو که‌یف خووش بوون. یه‌کی له‌ده‌سته‌خوشکه‌کانی کچی

سولتان گو‌تی:

. کچی سولتان، ئەم کوتره‌پووستی به‌رکه‌ویکی زی‌ره‌له‌ناوی دابنئی!

کچی سولتان چوو به‌باوکی گو‌ت:

. باوکه، رکه‌ویکی زیپریم دهوی بو کوتره‌که‌م.

باوکی گوتی:

. باشه.

سولتان بانگی زیپرینگری کرد و پیی گوت:

دهمه‌وی رکه‌ویکی زیپریم بو دروست بکه‌ی له دونیادا وینه‌ی نه‌بی.

زیپرینگر گوتی:

. باشه.

زیپرینگر رکه‌ویکی زیپری بو سولتان دروست کرد. سولتان رکه‌وه‌که‌ی پیشکه‌ش

کچه‌که‌ی کرد. کچه‌که کوتره‌که‌ی له ناو رکه‌وه‌که دانا. کوتره‌که دهستی به

سه‌ما و گورانی کرد. کچه‌که زور کیفخوش بوو. کچی سولتان بهر له‌وه‌ه‌زی له

می‌رد بوو، به‌لام که کوتره‌که‌ی بو‌هات، سه‌رقالی کوتره‌که بوو. ئاره‌زووی می‌رد

کردنی له بیر چوووه‌وه. خوشکی ئەم کچه ژنی سولتانی مه‌غریب زه‌مین بوو.

پوژی، به‌میوانداری هاته‌وه‌ مالی باوکی و کوتره‌که‌ی بیینی. به‌خوشکی گوت:

. ئەم کوتره‌ مییه‌ پیویستی به‌نیره‌که‌ی هه‌یه. ئە‌گەر نیره‌که‌ی له‌گه‌لدا بی. زور

زور جوان ده‌بی. کچه‌که که ئەم قسه‌یه‌ی بیست، که‌وته بن باره‌کی غه‌مان، چوووه

لای باوکی و پیی گوت:

. باوکه، نیره‌ی ئەم کوتره‌م ده‌وی بو‌ئه‌وه‌ی جواتر بی!

باوکی گوتی:

. باشه.

سولتان له‌ دوو جووله‌که‌ی نارد و پیی گوت:

. برۆ چوله‌که‌گره‌که‌م بو‌یینه.

چوله‌که‌گر هات، گوتی:

. سولتان، ئە‌مر که!

سولتان پیی گوت:

. نیره‌ی کوتره‌که‌م ده‌وی.

چوله‌که‌گر گوتی:

. جه‌نابی سولتان، ئە‌وه‌م بو‌ناکری.

سولتان پیی گوت:

. هیچ قسه مه که. مادام مینیه کهت هینا، نیره که ماوه، ده بی نهویش بیینی.

چوله که گر گوتی:

. نهی سولتان، بکه بو خاتری خوا ناتوانم.

سولتان گوتی:

. نه گهر بو مه هیینی له سهرت ده دم.

چوله که گر گوتی:

. مادام وایه مانگیك موله تم بهری. بزانین خوا چ ده کا!

سولتان گوتی:

. باشه.

چوله که گر رویشته. به کزو دامای پووی کرده گو فه که که به لکو چوله که ی

تاین بیینی. چوله که که لهوی بوو. کابرای دی و پیی گوت:

. کووه دیسان هاتی؟

چوله که گر گوتی:

. چوله که ی نازین، هر دهر دو به لایه کی به سهرم دی، به هو ی تو یه به سهرم دی.

چوله که که گوتی:

. بوچی؟

چوله که گر گوتی:

. نه م جار ه کوتره نیره که یان له من دهوی منیش تیماوم نازانم چبکه م؟!

چوله که گوتی:

. خه م ناکا. ههسته بچینه لای ده له دیوه که. به شکو کوتره نیره که شت بداتی.

چوله که گر گوتی:

. با پروین!

عهردی گه وره و ههراوی خویان دایه پیش. رویشتن تا گه یشتنه کو شکه که.

چوله که که له بهر دهگا مایه وه و چوله که گر چوه ژوره وه دیتی ده له دیوه که

ده ستار لیده کا. به بیده نگی، به لام وه برووسکه، له پشت دیوه که سو رایه وه و

شیری مه مکی مژی و نارده که ی هه لئووشی. ده له دیوه که گوتی:

. ها، کورم، ده‌بینم دیسان هاتیته‌وه. ئەم جاره چت ده‌وی.
چۆله‌که‌گر گوتی:
. نێره‌که‌ی ئەو کۆتره‌ی داته‌ من.
ده‌له‌ دیو گوتی:
. مهر کړ به کړ! به‌ خوا ئە‌گه‌ر شیری منت نه‌خواردبا هارن هارنم ده‌کردی.
چۆله‌که‌گر گوتی:
. نیشه‌که‌م دایه‌ ده‌ست خۆت! چاوم له‌ چاکه‌و دل‌‌گه‌وره‌یی تو‌یه!
ده‌له‌ دیوه‌که‌ گوتی:
. وهره‌ له‌ باتی کۆتره‌که‌ تاوسینکت ده‌ده‌می.
چۆله‌که‌گر گوتی:
. له‌ کۆتره‌ نێره‌که‌ بترازی‌ قه‌ت هیچم ناوی. چونکه‌ هیچ دادم نادا.
ده‌له‌ دیوه‌که‌ گوتی:
. جو‌ره‌ بالنده‌یه‌کت ده‌ده‌می. له‌ ئاسماندا ده‌فری‌و ده‌خوینی.
چۆله‌که‌گر گوتی:
. کۆتره‌ نێره‌که‌ نه‌بی‌ نامه‌وی.
ده‌له‌ دیوه‌که‌ گوتی:
. خوا تو‌ی له‌ کو‌ی له‌ من په‌یدا کردو لێی کردمییه‌ تاسپو قاندر؟!
هه‌ستا کۆتره‌ نێره‌که‌ی دایی. چۆله‌که‌گر ده‌ستی ده‌له‌ دیوه‌که‌ی ماچ کردو
مالا‌وایی لی‌ کردو پو‌یشت. که‌ چوو ده‌ره‌وه‌، چۆله‌که‌که‌ پینی گوت:
. ها، هینات؟
گوتی:
. به‌لی‌ هینام.
چۆله‌که‌که‌ گوتی:
. به‌ راستیه‌؟
گوتی:
. ئەری‌ به‌ خوا! ئەوه‌تانی.
کۆتره‌ نێره‌که‌ی نیشان داو گوتی:

. با بروین!

عردی گه و ره و هه رای خویان دایه بهر. (ده) پوژ پویشتن تا گه یشتنه وه جی.
چوله که که به کابرای گوت:

. نیستا پوژ کوتره که بو سولتان بیه و هه دردو به لایه کت به سه هات و هره
لام.

نیتر خوا حافیزی کرد و فری و پویشتن. چوله که گر چوه دیوانی سولتان.
کوتره نیره که ی دهره ینا بو نه وه ی بیینن.
سولتان پینی گوت:

. به راستی تو به توانای!!

نه و خه لکه ی له وی بوون هه موو گوتیان:

- نافهرین بو تو چوله که گر. نه وه چون کوتره مییه که و نیره که یشت هینا.
چوله که گر بو ی باس کردن تووشی چ نازارو نه شکه نجه یه ک هات.

سولتان هه ستا دوو هزار لیره ی پاداشت دای. چوله که گر خه نی بوو. سولتان
کوتره نیره که ی پیشکه ش که که ی کرد. که که کاتی چاوی پیکه وت، له
که یف خوشییان وخت بوو بال بگری. کوتره نیره که ی به ردایه ته ک مییه که ی.
دوو کوتره که پیک شادبوونه وه. که که نه خوش که وت که س و کاری بردیانه
لای ته بیب، سوودی نه بوو. چه یرمان چ بکن!

پوژی، کابرایه کی عه جه م هات بانگی راده هیشت:

- ته بیب! ته بیب!

گوتیان:

- بانگی که ن! بیینن!

بانگیان کرد. بردیانه سه که که. ته بیب ته ماشای که که ی کرد. گوتی:

- نه م نه خوشه دهرمانه که ی نه مه یه: (شیری شیر له مه شکی شیر شیر
هه لیگری...). گوتیان:

. نه مه به کی ده کری و نه و شیر به کی دی؟

گوتیان:

. نه م شیر به که س نایی نه و که سه نه بی که کوتره که ی هینا وه.

سولتان له دوو جووله‌که‌ی ناردو پینی گوت:

. برو چوله‌که‌گره‌که‌م بو بینه.

جووله‌که‌که‌گوتی:

. نه تو وهره تووشی چ به‌لایه‌که‌هاتین. ها؟!

هه‌ستا چوو له‌ی چوله‌که‌گره‌که.

چوله‌که‌گر گوتی:

. ها دیسان چت دهوی؟

جووله‌که‌که‌گوتی:

. سولتان توی دهوی.

چوله‌که‌گر گوتی:

. ده برو!! نه‌م جار ه چی له من دهوی؟

جووله‌که‌که‌گوتی:

. نازانم.

چوله‌که‌گر چوو له‌ی سولتان و گوتی:

. فه‌رموو جه‌نابی سولتان، چ نه‌مریکت هه‌یه؟!

سولتان گوتی:

- ده‌مه‌وی نه‌م ده‌رمانه بو‌کچه‌که‌م بینی: (شیری شیر له‌هه‌شکی شیر. شیر

هه‌لیگری...)

چوله‌که‌گر گوتی:

- هه‌ر نه‌وه ما بوو؟! جارێ داوای کووتری مییه‌م ئی ده‌که‌ی؟ جارێ داوای

نی‌ره‌که‌ی ده‌که‌ی. نی‌ستاش شیری شیرت ده‌وی! نه‌م جووله‌که‌ به‌د‌فه‌ره بو‌من له

کوی په‌یدا بوو؟

ئینجا گوتی:

. جه‌نابی سولتان، من ناتوانم شیری شیرت بو‌بینم!

پاشان گوتی:

. مادام وای لیهاات ئەم شیرە شیرە که هه لئاگری ئەگەر به سەر قالی قهباره جوړاو جوړدا نه پړوا به مهرجی لهم جووله که یه ی بسه نن و له هنداو شاره وه تا مالی سولتان رایبخه ن.

سولتان گوتی:

. زوړ باشه.

(ئەم چوله که گره بو وای گوت؟ چی دهویست؟ دهیویست جووله که که بفه وتینی!)

ئەوسا چوله که گر دیسان مانگیک موله تی وەرگرت و چوو ه سەر گووفه که که. چوله که که لهوی بوو. چوله که که، کاتی چاوی پیکهوت، گوتی:

. ئەم جاره بوچی هاتووی؟

گوتی:

. ئەم جاره سولتان داوای ئەم دەرمانه ی کردووه: (شیری شیر، له مهشکی شیر، شیر هه لیگری...).

چوله که که گوتی:

. عه جایب!

چوله که گر پیی گوت:

. چوله که ی ئازین، چون من توّم پزگار کرد، دهبی تویش ئەوها من پزگار بکه ی!

چوله که که گوتی:

. تو چاکهت هه یه له سەر من. تو منت گرت و بهرلهات کردم. ههسته با بچینه لای دهله دیوه که به لکو داواکهت چی به چی بکا.

چوله که گر گوتی:

. با بچین.

پویشتن. بپرو بپرو. لیره چوونه ئەوی، لهوی چوونه ئەولای تا گه یشتنه کوّشکه که. چوله که گر چوو ناو کوّشکه که دیتی دهله دیوه که دهستار لیده کا.

به لهزو بهز په لاماری داو شیری مه مکی خواردو ئارده که ی هه لئووشی. دهله دیوه که پیی گوت:

. ئەوه تو ی؟ چونی؟

چوله که گر گوتی:

. له خوای به زیادبی، تو چوئی؟!

دهله دیو گوتی:

. خووشی تووم دهوی.

ئینجا پیی گوت:

. بلئی ئەم جاری چت دهوی؟

چوله که گر گوتی:

. ئەم جارە بو دەرمانیک هاتووم. دەرمانە که ئەمە یه: (شیری شیر، له مەشکی

شیر، شیر هه لیگری...)

دهله دیوه که گوتی:

. ئەم جارە داواکەت ئاسانە. ئەمە چوئە؟

چوله گر گوتی:

. ئەمە یان لی داوا کردووم.

دهله دیوه که ههستا بانگی هه موو دیوه کانی کرد. سئی پیسته شیریی بو

فریدان و پیی گوتن:

. هه ئیستا ده چن شیریی شیر ده دوشنه ناو ئەم پیستانه و پریان ده کهن.

گوتیان:

. باشه.

به ماوه یه کی کهم دیوه کانی له کاره که یان بوونه وه. دهله دیوه که ده رکی

پیسته کانی به ست و بانگی شیریی کرد. دریزی ده گهزو پانی ده گهز بوو.

پیی گوت:

- ها، ئەمە بگره له گه ل ئەم کورمه دا، که بنیاده مه، برۆو بیگه یه نه وه ناو مالی

خویان. ئەگه ر تو نه رویشتی و لیی دای هیچ مه لی. ئەگه ر ماندوو بوو سواری

پشتت بوو، ره تی مه که وه. خوئی بو لار که وه و یارمه تی بده و بیگه یه نه وه مالی.

ببیستم سه ری پیچیت کردوو، سه رت ده برم. شیره که گوتی:

- ئەمەری تۆ لەسەر سەرم. پێستە شیرەکانی هاویشتە سەر پشستی خووی و بە پێش چۆلەکه‌گرەکه‌ کەوت. لە کۆشک چوونە دەرەوه. چۆلە بە چۆلەکه‌گری گوت:

. ئەوهی دەتەویست پەیدات کرد؟!

گوتی:

. بەلێ.

چۆلەکه‌گرو شیرەکه‌ رویشتن. چۆلەکه‌کەش لە پێشیانەوه دەفری رێگای نیشان دەدان. بڕۆ بڕۆ. لێرە بڕۆ ئەوی، لەوی بڕۆ ئەولای تا گەیشتنەوه هنداو شار. دیتیان خەلک کۆبوونەتەوه چاوەرێیی هاتنەوهی چۆلەکه‌گرەکه‌ دەکەن. خەلکەکه‌ لەنکاوپا دیتیان کۆرەکه‌ هاتەوه شیریکێ داوەتە پێش خووی هەر مه‌پرسە چ شیریکێ! خەلکەکه‌ لە ترسان هەمووی هەلاتن. سەریان سوپمابوو دەیان گوت:

- ئەوه ئەم کۆرە چەندە ئازاو بە جەرگە. بەخوا ئەمە شایەتی هەموو مائی دۆنیایە.

چۆلەکه‌گر بە سەر قالییەکاندا رویشت که لە جوولەکه‌کیان سەند بوو. جوولەکه‌که‌ لە خەفەتان وەزگیداو مرد. چۆلەکه‌گر چوو مائی سولتان و شیرەکه‌ی لەسەر پشستی شیرەکه‌ داگرته‌ خواری. شیرەکه‌ سەلامی بوو چۆلەکه‌گر وەرگرت و خوا حافیزی کرد و گەرایەوه جیگای خووی. خەلکەکه‌ هەر یەکه‌ لە جیبی خووی دەیگوت:

- ئەگەر کچیکم هەبوایه دەمدایه ئەم کۆرە. سولتان هات. شیرەکه‌ی دی. چۆلەکه‌گر ویستی بڕوا. سولتان پێی گوت:

. وەرە دانیشە مەرۆ!

شیرەکه‌کیان دەرخواردی کچه‌که‌دا. کچه‌که‌ نزیکه‌ی دە روژ شیرەکه‌ی خواردەوه تا چاک بوووه. سولتان کۆرێکی گەورەیی بەست. لە دواي مەلاو کویخوای نارد. کچه‌که‌کیان لە کۆرەکه‌ ماره‌ کرد. کچه‌که‌یش زۆری که‌یف پێهات که‌ لە کۆرەکه‌کیان ماره‌کرد چونکه‌ هەرچی داوای کردبوو کۆرەکه‌ بوئی هیئابوو. سولتان چوو بازارو هەموو پێویستییه‌کی زەماوەندی شاهانەیی بوو کۆرێ و کۆشکیکی لە سەر که‌ناری دەریا بوو دروست کرد.

پوڙی چوار شه‌مهه جيازه‌کەيان هینا و پوڙی پینچ شه‌مهه بووکیان گواسته‌وه و شه‌و کوره‌که چوو په‌رده. زور به شادی و گوشادی ژيان. کوره‌که بوو به وه‌زیری سولتان و سولتان بوو به مامی.

پوڙی له روژان، سولتان تووشی نه‌خوشییه‌ک هات به کهس چاک نه‌بووه‌وه. کوچی دوایی کرد. زاواکه‌ی به ئه‌رکی سه‌رشانی هه‌ستا. کفن و دفنی کرد و خیره سه‌ده‌قه‌ی بو کرد و داوای له خه‌لک کرد گه‌رده‌نی سولتان نازاد بکه‌ن و دو‌عای خیره بو بکه‌ن. ئه‌وسا کوره‌که له جیی سولتانی مامی له‌سه‌ر ته‌خت دانیشت. زور به خوشی و شادی ژيان.

لای ئیوه بووین و هاتینه‌وه

* * *

٤٥- خال و خوارزا

هه‌بوو نه‌بوو...

بازرگاننیک هه‌بوو، کوپنیک و کچنیک هه‌بوو. کوپه‌که ته‌مه‌نی پازده سال بوو. کچه‌که ته‌مه‌نی ده سال بوو. پوژن، کوپه‌که و کچه‌که له‌گه‌ل باوکیان له شانشین دانیشتیوون میوزه ره‌شکه‌یان ده‌خوارد. کچه‌که گوتی:

. ئوی، ئەم میوزه ره‌شکه چەند خوشه!!

باوکی پیی گوت:

. دیاره تو حه‌زله قووله ره‌شیک ده‌که‌ی.

ئینجا به کوپه‌که‌ی گوت:

. هه‌سته ئەم کچه ببه چوئه‌وانی و سه‌ری بپره و خوینه‌که‌ی له فنجاننیک بکه و بۆم بیینه.

کوپه‌که به باوکی گوت:

. شتی وا چوئن ده‌بی؟ خوشکی خومه، چوئن سه‌ری بپرم.

کوپه‌که خوشکی خوئی خوش ده‌ویست. خوشکیشی ئه‌وی خوش ده‌ویست. باوکی که دیتی کوپه‌که‌ی رازی نییه و مل باده‌دا، به توپه‌یی تیپراخوری و گوتی:

. گویت لینه‌بوو چیم گوت؟ هه‌ر ئیستا هه‌سته بیبه سه‌ری بپره؟

کوپه‌که خوشکی برد و گوتی:

. برو خوشکم، سه‌رمان هه‌لگه‌رین و بروین. خوا کوئی به نسیب کردوین ده‌چینه ئه‌وی. خوشک و برا رویشتن. هه‌ر رویشتن رویشتن تا گه‌یشتنه کوشکیک.

کۆشکه‌که‌یان کرده‌وه و چوونه ژووره‌وه. کچه‌که له خواره‌وه دانیشته و کۆرپه‌که چووه سه‌لال. کۆشکه‌که چل ژووری قوفل‌دراوی تیدا‌بوو. هه‌ر دهرگایه‌ک کلیلی خۆی له‌سه‌ر بوو. کۆرپه‌که دهرگای هه‌موو ژوورکانی کرده‌وه دیتی هه‌مووی زێ‌پرو ئاو‌ریشم و یاقووت و مه‌رجانه. ته‌نیا ژووریک دێ‌ویکی ئی به‌سه‌رابووه‌وه. دێ‌وه‌که به‌ کۆرپه‌که‌ی گوت:

. کۆت و زنجیرم لێ بکه‌وه.

کۆرپه‌که گوتی:

. ناتکه‌مه‌وه! چۆن ده‌تکه‌مه‌وه!؟

ئه‌وسا کۆرپه‌که به‌ خوشکی گوت:

. خوشکم، هه‌موو ژووره‌کان بکه‌وه. ته‌نیا فلانه ژوور نه‌بێ. ئه‌و ژووره مه‌که‌وه!

خوشکی پێی گوت:

باشه.

کۆرپه‌که هه‌موو پوژێ ده‌چووه‌ پاو. نزیکه‌ی دوو مانگ به‌م جوژه له کۆشکه‌که‌دا مانه‌وه. کۆرپه‌که پاو‌ی ده‌کرد و کچه‌که‌یش چیشتی ئی ده‌نا و ده‌یانخوارد. پوژێ، که کۆرپه‌که بۆ پاو‌وشکار چووه دهره‌وه، کچه‌که چووه سه‌لال و دهرگاکانی کرده‌وه. ئه‌و ژووره ما که برای گوتی نه‌یکه‌یته‌وه، هه‌ستا ئه‌ویشی کرده‌وه. دیتی دێ‌ویک به‌سه‌راوه‌ته‌وه. دێ‌وه‌که پێی گوت:

- بمکه‌ره‌وه ده‌ته‌ینم. ده‌تکه‌م به‌ هاوسه‌ری خۆم. کچه‌که دێ‌وه‌که‌ی کرده‌وه و

دێ‌وه‌که هێنای. کچه‌که گوتی:

. ئه‌دی برام؟

دێ‌وه‌که گوتی:

- برات چ ناگای له ئیمه‌یه! که ئه‌و چووه دهره‌وه بۆ پاو ئیمه‌ لی‌ره بۆ خۆمان

خه‌ریکی ئیشی خۆمان ده‌بین.

کچه‌که پازی بوو. به‌م جوژه مانه‌وه تا کچه‌که سکی بوو. برای هه‌ر پێشی

نه‌زانی. پوژێ، کاتی برای چوو بۆ پاو، کچه‌که که‌وته به‌ر ژان و کۆرپه‌کی بوو. به

دێ‌وی می‌ردی گوت:

- ئەم کۆرە ببە فریسی دە سەر ریڭگای برام. که هاتهوه ده‌بیینی و بو‌مانی دیننیه‌وه. دیوه‌که نازا بوو چوو کۆرە‌که‌ی فری دایه سەر ریڭگا. کاتی برا له راو هاته‌وه، گویی له واقه واقی کۆرپه‌یه‌ک بوو. چوو سهری دیتی کۆرە. هه‌ل‌گرت‌ه‌وه و بردییه‌وه مانی و به خوشکی گوت:

. خوشکم!

خوشکی گوتی:

. به‌لی چاوه‌که‌م.

گوتی:

ئەم کۆرەم هه‌ل‌گرت‌ۆته‌وه! به‌خێوی که، خیرت ده‌گاتی.

خوشکی گوتی:

- باشه، بینه ب‌مده‌ری. منیش له قاپی خوا ده‌پارێمه‌وه به‌ل‌کو مه‌م‌کم شیریی ب‌که‌وتی و به شیریی خۆم گه‌وره‌ی ب‌که‌م.

برای گوتی:

. چاک ده‌که‌ی خوشکم.

به‌یانی کۆرە‌که چوو ده‌ره‌وه بو‌ راو و شکار. که هاته‌وه، خوشکی پیی گوت:

برام، خوا کردی شیریی منداله‌که‌م که‌وته مه‌م‌کان.

برای گوتی:

- ئەتۆ ئەو خواجه!

خوشکی گوتی:

. ئەری خوا له‌سەر رانی ناگای لێیه.

منداله‌که‌ی هی‌نا له پیش برای مه‌م‌کی خوی له زاری ناو شیریی دایی.

برای گوتی:

. خوشکم، باش به‌خێوی که، خیره!

خوشکی گوتی باشه برام.

ئەم کچه، که برای ده‌چوووه راو و شکار به خوی و به دیوه‌که رایانده‌واردو که

برای ده‌هاته‌وه دیوه‌که‌ی ده‌شارده‌وه و خوی به‌چیش‌ت لێ‌نانه‌وه خه‌ریک ده‌کرد.

به‌م جو‌ره به‌رده‌وام بوون. تا کۆرە‌که ته‌م‌نی بوو به پینج سالی. کۆرە‌که به برای

کچه‌که‌ی ده‌گوت خالۆ. برای کچه‌که بچوو‌بایه هه‌ر شوینی، کوپه‌که بانگی ده‌کرد خالۆ. پوژئی، که برا چوو‌ه راو، کچه‌که له‌گه‌ل دیوه‌که ته‌گبیریان کرد گوتیان: چ له‌و پیاوه بکه‌ین؟ کچه‌که گوتی:

. باشه ناتوانی بیکوژی؟!!

دیوه‌که گوتی:

. با.

منداله‌که گوئی له‌ قسه‌که‌یان بوو.

کچه به دیوه‌که‌ی گوت:

. به چ شیوه‌یه‌که ده‌یکوژی؟!!

دیوه‌که گوتی:

. خوڤ له‌ پشت ده‌رگا ده‌نیم که چوو‌ه ده‌روه، قه‌پ له‌ قاچی ده‌هم‌و ده‌یکوژم.

منداله‌که گوئی له‌ قسه‌که بوو. ئیواری که برای له‌ راو هاته‌وه، منداله‌که (که

خوارزای خوئی بوو و ئه‌و نه‌یده‌زانی) چوو‌ه به‌راییی و گوتی:

. خالۆ! خالۆ! چوئی؟

گوتی:

. له‌ خوای به‌ زیاد بی!

پوژئی پاشی دیوه‌که چوو‌ خوئی له‌ پشت ده‌رگا شارده‌وه. منداله‌که دیتی و چوو

به‌ خالۆی گوت:

. خالۆ، نه‌مپو، که ویستت ده‌ریچی بو‌ راو، پیم بلی.

گوتی:

. باشه.

خالۆ نانی خواردو ده‌ستی دایه‌ که‌ل و په‌له‌کانی بو‌ ئه‌وه‌ی بجیته‌ راو. خوارزای

پیی گوت:

. خالۆ. به‌ خوا من هه‌لت ده‌گرم و له‌ ده‌رگا ده‌ته‌مه‌ ده‌روه.

خالۆ گوتی:

. شتی وا چوئن ده‌بی؟

منداله‌که گوتی:

. یان هه‌لت ده‌گرم؟ یان خووم ده‌کوژم.

برا گوئی:

. باشه وهره هه‌لمگره.

منداله‌که خالووی هه‌لگرت و له ده‌رگا بریدییه ده‌ره‌وه. که دیوه‌که قاچی کوپری

خووی بیینی، نه‌یتوانی قه‌پی لییدا. به‌کچه‌که‌ی گوت:

. ئەم کوپرت لیینه‌گه‌را بیکوژم. تا ئەم منداله‌هوشیار بی، ئیمه‌ نابی قسه‌ بکه‌ین.

که نووست ده‌بی ئەوسا قسه‌ بکه‌ین. منداله‌که گوئی له‌م قسانه‌یش بوو. شه‌و

راکشاو وای پیشان دا خه‌وتوو. سه‌یریان کرد. وایانزانی خه‌وتوو. به‌لام

راستییه‌که‌ی نه‌خه‌وتبوو، به‌ ناگا بوو. دیوه‌که به‌ کچه‌که‌ گوت:

چوون بیکوژین؟

کچه‌که‌ گوئی:

. خووت ده‌زانی. دیوه‌که‌ گوئی:

- به‌یانی ده‌چمه‌ سه‌ر ریسی راده‌وه‌ستم که هاته‌ ده‌ره‌وه‌ بچی بو‌راو پیری

ده‌ده‌می و ده‌یخوم.

کچه‌که‌ گوئی:

- باشه!

- روژی پاشی، که برای کچه‌که (خالوی مندله‌که) نانی خواردو ده‌ستی دایه

که‌ل و په‌له‌کانی بو‌ئه‌وه‌ی ده‌ربچی بو‌راو و شکار، منداله‌که‌ گوئی له‌ قسه‌کانی

ببوو، به‌ خالووی گوت:

. خالو! خالو!

. فه‌رموو گیانی خالو.

گوئی:

. دوینی من تووم هه‌لگرت، ده‌مه‌وی ئەمرو تو من هه‌لبگری.

خالووی گوئی:

. به‌و په‌ری شادی.

منداله که ی هه لگرت و چوو هه ره هوه. که له ده رگا چوو نه ده ره وه، دیوه که سه ری کوپی خوئی بینی گوتی: به راستی شتیکی سهیره! که له ده رگا چوو نه ده ره وه، منداله که گوتی:

. خالۆ دامنی، دیمه خواری.

خالۆ منداله که ی دانا و منداله که گه رایه وه. کاتی، دیوه که کوپه که ی خوئی بینی، پیری نه دایه کابرا. گه رایه وه لای ژنه که ی و پیی گوت:

. ئەم کوپه چه توونه ت لینه گه را پر بده مه خالۆی. ئەمه له سوئگه ی چی وا ده کا؟ ئینجا گوتی:

. ئەم چه له خووم ده که مه دوو پشک و ده چه ناو ئیمه نی برات. که ئیمه نی له پی کرد، به پییه وه ده ده م و ده ی کوژم. کچه که گوتی:
. باشه.

منداله که گوئی له مه ییش بوو. ئیواری که کابرا له راو هاته وه. منداله که چوو به رایبی و پیی گوت:

. خالۆ! خالۆ!

گوتی:

. به ئی چاوی خالۆ!

گوتی:

. دیویک هه یه. دایکم چه زی لیده کا. ریکه وتوون تو بکوژن!

گوتی:

. مه ترسه، ئیمه خوامان له گه له.

به یانی، برا به پیی خاوسی چوو ره راو. دیوه که هاته ده ره وه و گوتی:

. چ بکه یین؟! چ له گه ل ئەم کوپه بکه یین؟

کچه که پیی گوت:

. نه ویش بکوژه و کوپه که شت بکوژه.

دیوه که گوتی:

. شتی وا راست نییه. ئینجا گوتی: ئەم جاره لێده‌گه‌پریم ب‌رواته دهره‌وه بو‌راو.
که پرویشته به دوایدا ده‌چم. له جیگایه‌کی چۆل خۆم ده‌کهم به په‌له هه‌وریک و
خۆمی به سه‌ردا به‌رده‌ده‌مه‌وه و ده‌یکوژم.

کچه‌که گوتی:

. باشه وا بکه.

منداله‌که دیسان گوئی لیبوو.

پوژی پاشی، سبه‌ینی زوو برا ویستی بچیته دهره‌وه بو‌راو. منداله‌که گوتی:
. منیش له‌گه‌لت دیم خالۆ.

گوتی:

. وه‌ره.

منداله‌که له‌گه‌ل خالۆی چوو. منداله‌که هه‌ر ده‌پویشته و ناوپی ده‌دایه‌وه. له‌ پر
په‌له هه‌وریک پیسو و چلکنی بینی، به خالۆی گوت:
. خالۆ شیره‌که‌تم به‌ری.

گوتی:

- فه‌رموو، ئەمه شیر. دیوه‌که بوو خۆی کردبووه ئەم په‌له هه‌وره. که ویستی
خۆی به سه‌ر کابرا‌دا به‌ر بداته‌وه، منداله‌که شیریک لیداو کردی به دووله‌ت.
دیوه‌که قه‌ریه‌کی لی هه‌ستا و توپی. کچه‌که له ناو کۆشکه‌که گوئی له قه‌ری
دیوه‌که بوو، زانی کوشتییان. چیشتی لینا و ژه‌هری تیکرد. براو منداله‌که له
راو هاتنه‌وه. دیتیان کچه‌که ده‌گری. منداله‌که پینی گوت:

. هه‌ی به‌دغه‌ر ئەوه بو‌ ده‌گری؟

مه‌نجه‌له چیشته‌که‌ی به سه‌ر سه‌ریدا کردو شمشیریک لیداو سه‌ری په‌لدا.
منداله‌که و خالۆ ده‌وری دوو مانگیك له کۆشکه‌که مانه‌وه. ئەوسا خال به
خوارزای گوت:

هه‌سته بچینه‌وه لای باوکم، باپیری خۆته.

منداله‌که گوتی:

. به راست؟

گوتی:

. ئه‌ری به‌خوا.

زێڕیکی زۆریان له‌ ناو کۆشکه‌که‌ بردو رویشتن. چوونه‌وه‌ مانی. خالۆ دیتی

باوکی پیر بووه‌. هه‌قايه‌ته‌که‌ی بو‌ باوکی گێرایه‌وه‌. باوکی گوتی:

. سوپاس بو‌ خواي گه‌وره‌ به‌ سه‌لامه‌تی هاتنه‌وه‌.

لای ئیوه‌ بووین و هاتینه‌وه‌.

* * *

٤٦- سی براو خزنه‌ی ناو بیر

هه‌بوو نه‌بوو...

کابرایه‌کی بازرگان هه‌بوو، سی کوپری هه‌بوو. پوژی، نه‌خوش کهوت و نه‌مری هه‌قی به جی گه‌یاند. کوپه‌کانی شووشتیان و کفنیان کرد و ناشتیان و خیرو خیراتیان بو کرد.

که کابرا مرد، کوپه‌کانی که‌وتنه سهر نه‌و ماله‌ی بو‌ی به جی هیشتبون. به پای پیلان خه‌رجیان کرد و ته‌خشان و په‌خشانیان کرد تا هیجیان نه‌ما. که‌وتنه سهر ساجی عه‌لی. حه‌زرتیان پارووه نانیك بوو. پوژی، چوونه چوله‌وانی. به سهر ته‌پولکه‌یه‌ک که‌وتن. گه‌یشتنه لای کونه بیریک. بیست سال بوو که‌س شاری ئی هه‌لنه‌هینجا‌بوو. دیار بوو بیستبوویان نه‌و بیره گه‌نجینه‌ی تیدا‌یه. له به‌ینی خویانه‌وه راویژیان کرد چون بچنه‌ناو بیره‌که و کی بچی؟ یه‌کی گوتی:

. من شوپ ده‌بمه‌وه ناوی.

یه‌کیکی تر گوتی:

. نا من شوپ ده‌بمه‌وه ناوی.

برا بچوکه‌که گوتی:

. با برا گه‌وره‌که‌مان شوپ بیته‌وه. په‌تیکیان له ده‌ستی به‌ست و شوپیان کرده‌وه.

که شوپ بووه‌وه، دیتی دونیا‌یه‌کی تاریک و تلی چاره. هاواری کرد:

- برام، هه‌لم‌کیشنه‌وه! هه‌لم‌کیشنه‌وه! کوپه نه‌دی برای ئیوه نیم؟ له ترسان

مه‌تره‌شم چوو. ترس!

هه‌لیانکی‌شایه‌وه و هاته‌ده‌ری. برای پیتی‌گوت:

. نه‌ی نه‌مگوت ده‌ترسی؟

برای ناوه‌نجی‌گوتی:

. په‌ته‌که له ده‌ستی من به‌ستن، من شوپ‌ده‌بمه‌وه.

په‌ته‌که‌یان له ده‌ستی به‌ست و شوپ‌بووه‌وه. که‌گه‌یشته‌نیوه‌ی بیره‌که نه‌وه‌نده

تاریک‌بوو زهنده‌قی‌چوو. هاواری‌کرد:

. برام، ئیوه‌و خودا هه‌لم‌کی‌شنه‌وه! کوره، ترس‌کوشتمی‌ترس!

هه‌لیانکی‌شایه‌وه. برای بچووک‌گوتی:

. ئه‌م جاره‌په‌ت له ده‌ستی من به‌ستن. ئه‌گهر هاواری‌شم‌کرد، یان ترساشم،

گویم‌مه‌ده‌نی. تا‌سی مانگ‌لی‌مگه‌رین. ئه‌گهر په‌ته‌که هه‌ژایه‌وه بزائن هیشتا

زیندووم، ئه‌گهر نه‌هه‌ژایه‌وه بزائن مردووم.

کوره‌که شوپ‌بووه‌وه خواری. له نیوه‌ی بیره‌که هاواری‌کرد:

برام ده‌رمبیین.

گوئیان به‌هاواری‌نه‌دا. هه‌ر چه‌نده‌هاواری‌کرد به‌قسه‌یان نه‌کرد. په‌ته‌که‌یان

پچراند. کوره‌که به‌ربووه‌وه، به‌لا دیواره‌کانی بیره‌که که‌وت تا‌گه‌یشته‌بنی.

ته‌ماشای‌کرد ده‌رگایه‌کی بی‌نی. ده‌رگاکه‌ی کرده‌وه. چووه‌ژووره‌وه دیتی‌دوو

کچ دانیشتون ده‌لیی مانگن. سه‌لامی‌لین‌کردن. سه‌لامیان‌لی وهر‌گرته‌وه‌و پییان

گوت:

. نه‌وه‌تۆ له‌کوی‌هاتووی؟ بنیاده‌می؟ نه‌جنده‌ی؟ چی؟!

گوتی:

. به‌خوا بنیاده‌مم. له‌هه‌موو که‌سیش‌جسن‌ترم!

کوپ‌یکی‌قۆز‌بوو ده‌تگوت‌مانگه!! کوره‌که‌بازرگان‌بوو. دوو‌کچه‌که‌که‌چاویان

پیکه‌وت‌ئه‌شقی‌بوون. گوتیان:

. ته‌گیب‌چ‌بکه‌ین؟ پیاوه‌که‌مان‌بیته‌وه‌ده‌ترسین‌بتخوا!!

کوره‌که‌گوتی:

. شته‌که‌له‌ده‌ستی‌ئیوه‌دایه. من‌خۆم‌هیچم‌له‌ده‌ست‌نایه. دوو‌برام‌هه‌بوون

ته‌فره‌یان‌دام.

پئيان گوت:

. براكانت چيان پي گوتي؟

گوتي:

. گوتيان ئه بيره گهنجینهی تئدايه.

لهو قسانه دابوون، پهله هه وريگ هات. كچه كان گوتيان:

. ئه وه تا هاته وه. كچه بچووكه كه ههستا فوويه كي له كوره كه كردو كردی به

دهرزييهك و له پوتی خوييدا. ديوه كه وهكوو هه وره تريشقه هاته خواری.

يه كه مجار گوتي:

. بوئي بنيادهمتان لي دي (بوئ دي) بوئي بيگانان دي، له عهرد و بانان دي!

پئيان گوت:

. بوئي بنيادهم لي ره چ دهكا؟ كي دهگاته ئيره؟

گوتي:

. ئيوه بنيادهميكتان له لايه.

گوتيان:

. شتي وا چوئ دهبي؟ بنيادهم چوئ دهگاته ئه م خوارهويه؟ ئيمه حهفت ته به قه

له بن عهردين. بروايان پي هينا و ئه ویش نووست. هه موو جاري كه مي رده كه يان

دهرويشت. كچه كان كوره كه يان دهكرده وه بنيادهم و له گه لي داده نيشتن و كه

ديوه كه دههاته وه، دهيانكرده وه دهري و له پوتی خويان دها. روژي، دوو

كچه كه گوتيان:

. تا كه ي ئيمه بهو حاله وه برين؟

به كوره كه يان گوت:

. بوچي نايكوژي؟

گوتي:

- چوئ بيكوژم؟

گوتيان:

. به شمشيري خوي نه بي نايكوژي. ئه ویش دهبي به يهك زهبر بيكوژي، نهك

دوو.

گوتی:

. باشه.

پاش ماوهیهك دیسان دیوهكه هاتهوه، هاواری كرد:

. ئیوه بوئی بنیادهمتان لیدی.

گوتیان:

. نهوه تو شیت بووی؟ بنیادهم لیڤه چ دهكا؟

دیوهكه نووست. رهوشتی وا بوو سی سهعات دهخهوت و هه لدهستا.

شمشیرهكیشی له حهفت پارچه پنیر ده پیچا و له سه سهری خویهوه به

سایپتهی وه دهكرد.

دوو كچهكه به كورهكه یان گوت:

- بازدهو شمشیرهكه بیینه خوارهوه. نهگه به بازی یه كهم نه بهینی، دهبی به

بازی دووهم هه بهینی، نهوهك به ناگا بی هه موومان دهكوژی.

كورهكه گوتی:

. باشه.

یه كهم جار بازی هه لدا دهستی نهگه یشته شمشیرهكه. دوو كچهكه گوتیان:

. دهترسین نه جار هیش دهستت نهگاتی!

كچه گه ورهكه ههستا كورهكه ی له سه سه شانی خوی دانا. كورهكه دهستی

گه یانده شمشیرهكه و له كالان ده ريكیشا. شیركه جهوههری دهینا و

ده بریسكایهوه. زه بریكي كوشتندهی حهواله ی دیوهكه كرد. دیوهكه هاواری

كردو دهسته بهی توپی. كه توپی دوو كچهكه رایانكیشا و ده رگایه كیان

كردهوه و فرییان دایه ناو ده ریا. نهوسا به شادی و كه یفخوشی گه پرانهوه و به

ناسوودهیی و دنئیایی له گهل كورهكه دانیشتن.

ئیستا با بچینهوه لای براكانی كورهكه:

براکانی كورهكه هه موو بوژی یه كی چاودیری دهكردو یه كی ده رده چوو. نهوهی

چاودیری دهكرد، سهیری په ته كه ی دهكرد به لكو به ژتتهوه. دوو مانگ بهم

جوژه تیپه ری. بیزار بوون. ویستیان چیدی چاوه ری نه كهن و بگه رینهوه. به لام

كوره بچوو كه كه پی گوتبوون سی مانگ چاوه ریم بكن.

کۆرە بچووکه‌که له خواره‌وه به دوو کچه‌که‌ی گوت:

. ده‌تانه‌وی لێره بچنه دهره‌وه؟

گوتیان:

. ئا.

کۆرەکه چوو له ناو بیره‌که و په‌ته‌که‌ی هه‌ژانده‌وه. که په‌ته‌که هه‌ژایه‌وه هاواریان

کرد:

. نه‌وه برامانه!! برا ماوی!!؟

گوتی:

. به‌لی.

ئینجا پینی گوتن:

. ئیستا په‌ته‌که له شته‌کان ده‌به‌ستم. ئیوه هه‌لیکێشنه‌وه.

که په‌ته‌که هاته خواری، کۆرەکه یه‌که‌م جار دوو کچه‌که‌ی له په‌ته‌که به‌ست و

هه‌لیانکێشایه‌وه. دوو کچه‌که چوونه دهره‌وه. ئینجا کۆرەکه که‌ل و په‌له‌کانی له

ناو سنووکان کرد و له په‌ته‌که‌ی گری دا. له سبه‌ینی تا ئیواری هه‌ر که‌ل و په‌لی

مائی نه‌و کۆشکه‌ی له په‌ت به‌ست و هه‌لیانکێشایه‌وه. که هه‌موو ما‌ل و

سامانه‌که‌ی په‌وانه‌ی سه‌ره‌وه کرد، خو‌ی به‌ ته‌نیا مایه‌وه. دوو براکه له به‌ینی

خویانه‌وه ریکه‌وتن په‌ته‌که بچرێنن و ده‌ست به‌سه‌ر ما‌ل و سامانه‌که‌دا بگرن و

زه‌ماوه‌ند له گه‌ل ژنه‌کان بکه‌ن. کۆرەکه بانگی براکانی کرد و گوتی:

. براکانم، ته‌نیا من ماوم.

گوتیان:

. په‌ته‌که بگره.

هه‌لیانکێشایه‌وه تا گه‌یشه‌ نیوه‌ی بیره‌که. په‌ته‌که‌یان بچراند و کۆرەکه

به‌ربووه‌وه بنی بیره‌که. که ده‌چوو خواری به‌ لادیواره‌کانی بیره‌که ده‌که‌وت.

گوتی:

. ئای غه‌دریکی چهند خراپیان لیکردم!

دوو براکه دوو کچه‌که و که‌ل و په‌له‌کانیان برده‌وه مائی. دوو کچه‌که گوتیان:

. بوچی واتان له‌و برایه‌تان کرد؟ برای گچکه هه‌میشه نازیزو خوشه‌ویسته!

نایا ئەمەییە پاداشتی ماندوو بوونی ئەم دوو مانگ و نیوہی. دوو کچەکە فوویان لە کەل و پەلەکان کرد ھەمووی بوو بە خۆلەمیئش و خۆیشیان لەبەر چا و بزر بوون. دوو براکە گوتیان:

. ناخ! ئەگەر ئەو ھەمان لەگەڵ برامان نەکردایە، ئەمەمان ئی ئەدەقەوما. دوو کچەکە خانوویەکیان بە کری گرت و لە ھیوی کۆرەکە مان. بەلکو خوا بکا بیتەوہ. کۆرەکەیش لەولاوہ گەپرایەوہ چووہ ناو کۆشکە بەتالەکە. کۆشکەکە تەنیا یەک دارخورمای تێدا بوو. ئەوہیش بزانی دوو کچەکە بەر لەوہی لە ناو بیرەکە یێنە دەرەوہ دە تالە قژی خۆیان دایە کۆرەکە و پێیان گوت:

. دەرئسین دوو براکەت تەفرەت بەدەن و تووشی بەلایەکت بکەن. تو ئەم تالە قزانە ھەلکەروزیئە ئێمە دەگەینە لات.

کۆرە تالە قژەکانی لە ناو جزدانیکی بچووک ناو ھەلیگرت. کۆرەکە چوو لە ناو کۆشکەکە لە ژووڕیک دامەزرا. تەنیا تالە قژەکان و ئەو شمشیرە مابوو کە میردی دوو ژنەکە ی پیکوشت. بەناو کۆشکەکەدا گەپرا ویستی دەرگایەک بدوژیئەوہ، ھیچ نەبوو. چووہ ناو ئەشکەوتیک دەرگایەکی تێدا بوو. دەرگاکە ی شکاند. دەریا و ئاسمان دەرکەوتن. دار توویەک لەو ی بوو. چوو لە بن دار تووہکە نووست. ھیشتا خەوی لی نەکەوتبوو، لە ناو زنجیکی نزیک گوئی لە جووکی فرخەکانی ھەلۆیک بوو. تومەز فرخەکانی ھەلۆکە، کە تەمەنیان دەبوو بە دوو سال، عەزیایەک فیڕ ببوو دەھات دەبخواردن. کۆرەکە، کە گوئی لە دەنگی فرخە ھەلۆکان بوو، ھەستا دیتی عەزیایەکە دەیەوی بیانخوا. شمشیری ھەلکیشا و لە عەزیاکە ی داو کردی بە دوو لەت و گەپرایەوہ لە بن دار تووہکە نووست. پاش نەختی، ھەلۆی داکانە ھاتەوہ دیتی فرخەکانی کۆرەکە دەلیسنەوہ. وایزانی ئەم پیاوہیە ھەموو جار ی فرخەکانی دەخوا. کە وریکی لە چیا ھینا و ویستی بە کۆرەکە ی دایدا و بیکوژی، بەلام فرخەکانی چریکاندیان و بە دایکیان گوت:

. نەکە ی، لیی نەدە ی! ئەمە بوو ئێمە ی لە دەست عەزیا نەجات دا.

ھەلۆکە، کە دیتی عەزیاکە بوئە دوو لەت، دلتیا بوو ئەم پیاوہ فرخەکانی پزگار کردوہ. کە دیتی پیاوہکە ھەتاوی گەیشتی، چووہ سەر سەری و بالەکانی لیک

کرده‌وه و سینه‌ری لی‌کرد بو‌ئه‌وه‌ی هه‌تاوی پینه‌که‌وی. که کوره‌که به‌ئاگا هات،

هه‌لۆکه پینی گوت:

. ئه‌وه تو‌ بچووکه‌کانی منت بزگار کرد؟

گوتی:

. به‌لی.

گوتی:

. بخوازه مالی دونیایی. چیت ده‌وی ده‌وی بلی!

کوره‌که گوتی:

. هیچ ناوی.

کوره‌که نزیکه‌ی مانگی‌ک لای هه‌لۆکه مایه‌وه. تا بیزار بوو. ئه‌وسا تاله‌ قزئیکی

هه‌لک‌پروزاند، کچیکی جوانی له‌به‌رده‌م په‌یدا بوو! کچه‌که پینی گوت:

. فهرموو، چت ده‌وی؟ ئه‌مر که!

گوتی:

. ده‌مه‌وی بچمه‌وه سه‌ر رووی دنیا.

کچه‌که گوتی:

. وه‌ره.

هه‌لیگرت و بردییه لای شای نه‌جندان!

کچه‌که سه‌لامی له‌شا کرد. شا گوتی:

. فهرموو، چت ده‌وی؟

گوتی:

. ئه‌مه برای منه. ده‌مه‌وی لای خو‌ت قبوولی بکه‌ی.

گوتی:

. باشه.

ئینجا به‌کچه‌که‌ی گوت:

. کی می‌رده‌که‌تی کوشت.

کچه‌که گوتی:

. ئه‌مه شتی بوو رویش‌ت و برایه‌وه.

ئهوسا شا پیی گوت:

. کوره که جی بیله. خیرو بهر که ته.

کچه که بزر بوو. کوره که له مائی شای ئه جندان مایه وه، خزمه تی ده کرد.

شا دنیا بوو که ئه م کوره کورپکی ره و شتبه رزه.

گوتی:

. ئه م کوره شایه نی ئه وه یه زه ماوه ند له گهل کچیکي من بکا.

بانگی کوره که ی کرد و پیی گوت:

. ده مه وی کچیکي خوتم بده می!

کوره که رازی بوو. کچیکیان ئی ماره کرد. جیازیکي بی وینه یان بو هیئا. به م

جو ره کوره که کچی شای ئه جندانی هیئا و که وته خو شتی و شادی.

ئیس تایش با بچینه وه لای براکانی کوره که:

ئه وه بوو دوو ژنه که فوو یان له که ل و په ل و مائی دوو برای کوره که کرد و

هه مووی به با چوو. ئه و دوو برایه ده سکورت بوون. نه یان بوو پارووه نانیک

بکرن. یه کیکیان له که باباخانه یه ک بوو به شاگرد و ئه وه ی تریش له دوکانیکی

پاچه فروشی بوو به کرێکار. یه کی پوژانه ی (ده) قروش و ئه وه ی تر پوژانه ی

(دوازه) قروش بوو. کوره بچوو که که ییش نزیکه ی پینج سال لای شای

ئه جندان مایه وه. کورپک و کچیکي بوو. ماوه یه ک پیچوو، کوره که بیزار بوو.

غهریبی که سو و کارو ماله وه ی هه ستا. چوو له مامی، که شای ئه جندان بوو،

گوتی:

. مامه، تکایه غهریبی ولاتی خو م ده که م.

شای ئه جندان گوتی:

. هه قی خو ته.

بانگی هه لوکه ی کرد. ئه و هه لوکه ی کوره که بیچوو هکانی نه جاتدا بوو!

هه لوکه هات خاکی بهر پیی ماچ کرد و گوتی:

. ئه مر که.

شای ئه جندان گوتی:

. ده‌مەوی ئەم کۆرە بە خوۆ به ژن و مندال و کەل و پەله‌کانییەوه ببه‌یتەوه سەر
پووی دونیا. چ دەئیی؟
هه‌لۆکه گوتی:

. جه‌نابی شا، پی‌م ناکرئ من پیر بووم. له به‌ر پیری نه‌بوايه خوۆم حەزم نه‌کرد
بیبه‌مه‌وه سەر دونیا چونکه چاکه‌ی له سەر منه، بیچووه‌کانی منی له ده‌ست
عه‌زیا پرگار کردووه.
شای نه‌جندان گوتی:
. هه‌رده‌بی بیبه‌یتەوه.
هه‌لۆکه گوتی:

. مادام وایه ده‌بی. (ده) لاشه گوشت و (ده) کونداو و (ده) ده‌سکه سلّقی بیئنی. که
شته‌کان ناماده بوون، شای نه‌جندان به کۆرەکه‌ی گوت:
- تا ده‌گه‌یتەوه سەر پووی دونیا (ده) ته‌به‌قه‌یه. له هه‌ر ته‌به‌قه‌یه‌ک لاشه
گوشتیک و کونده ئاوێک و ده‌سکه سلّیقی به‌دری.
کۆرەکه گوتی:
. باشه.

کۆرەکه ئەم شتانه‌ی له‌سەر لا بالئیکی هه‌لۆکه دانا و خویشی له‌سەر باله‌که‌ی
تری سوار بوو. هه‌لۆکه فری. که گه‌یشته یه‌که‌مین ته‌به‌قه، کۆرەکه لاشه
گوشتیک و کونده ئاوێک و ده‌سته سلّیقی له ناو ده‌می نا. هه‌لۆ به‌رز بووه‌وه.
ده‌گه‌یشته هه‌ر ته‌به‌قه‌یه‌ک کۆرەکه خوارده‌که‌ی له ناو ده‌می دنا. له هه‌ر
ته‌به‌قه‌یه‌ک لاشه گوشتیکی ده‌دایی تا گه‌یشته سه‌ پووی زه‌وی. له‌وی هه‌لۆ به
کۆرەکه‌ی گوت:

. تو لیره بوه‌سته، ده‌چم ژنه‌که‌ت منداله‌کان و کەل و پەله‌کانی تریشت دینم.
هه‌لۆ چوو ژنه‌که‌ و منداله‌کان و کەل و پەله‌کانی هی‌نا. کۆرەکه به‌ خوۆ به‌ ژن و
منداله‌وه سواری ئیستریک بوون و چوونه ناو شار. کۆرەکه خانوویه‌کی به‌ کرئ
گرت. به‌ پێکه‌وت خانووه‌که له ته‌نیشت مائی دوو کچه‌که بوو. که دوو کچه‌که
زانیاان ئەوه کۆرەکه‌یه هاتوته‌وه، چوون به‌ خیر هاتنه‌وه‌یان کردو پیاان گوت:
. ئەمه بوو کرده‌وه‌ی براکانت!

کۆرپه‌که زه‌ماوه‌ندی له‌گه‌ڵ هه‌ردووکیان کرد. پوژێ، کۆرپه‌که چووه‌ که‌بابخانه
نان بخوا‌ دیتی براکه‌ی له‌وی ئیش ده‌کا ناسییه‌وه‌ و گوتی:

. برام، ئیوه‌ بوچی واتان لیکردم؟

هه‌ستا ماچی کردو برای گوتی:

. غه‌له‌تیک بوو کردمان!

کۆرپه‌که برای برده‌وه‌ مانی و له‌ ماله‌وه‌ کردی به‌ خزمه‌تکار. چوو براکه‌ی تریشی
هینا. پاره‌ و سه‌رمایه‌ی دایه‌ براکانی بو‌ ئه‌وه‌ی بو‌ خویان ئیش بکه‌ن و ببن به
خاوه‌ن کار. هه‌موو که‌وتنه‌ ژانیکی شادی و خوشی. پوژێ، کۆرپه‌که‌ و هه‌ر سی
ژنه‌که‌ی دانیشتبوون، یه‌کی شتیکی فریدایه‌ ناویان. گوتیان:

. ئه‌مه‌ چییه‌؟

گوتی:

. پاره‌یه. شای ئه‌جندان به‌ دیاری بو‌ی نارد بوون. گوتی ده‌ترسم پاره‌یان نه‌بی.

وه‌ریانگرت و دانیشتن.

به‌ شادی و به‌خته‌وه‌ری ژیان.

لای ئیوه‌ بووین و هاتینه‌وه‌.

* * *

٤٧- كچى دارقاش و كچى شاي

هه بوو نه بوو...

پيره ژنيكى دهستكورت هه بوو، له برسان ده مرد! له زنجيكا ده ژيا. به
ته شپريسي به ريوه ده چوو. روژي، پيره ژن له دلي خويدا گوتي: با گالته يه ك به
كوري سولتان بكه! پيي ده ليم كچيكي جوانم هه به بو نايه ي بيخوازي؟
پيره ژن چوو له كوري سولتان و پيي گوت:

. بو نايه ي كچي خومت بده مي؟!!

كوري سولتان گوتي:

. تو كچت هه يه؟

گوتي:

. نه دي! كچيكي زور جوانم هه يه!!

كوپه كه گوتي:

. قهت وه نه بي!

پيره ژن گوتي:

. نه ري به خوا.

كوپه كه گوتي:

. باشه دايكم ده نييرم.

پيره ژن گوتي:

نا..نا.. دایکتی پی ناوی. من نامه وی هیچ کهس کچه کهم بیینی. به دهستی
خوم ده پرازینمه وه و بو تی دینم.

کوره که گوتی:

. باشه.

پیره ژن گوتی:

. بینه په نجا لیره م بده ری.

کوره که په نجا لیره دایی. پیره ژن به په شوکاوی گه رایه وه، نه دیده زانی چ بکا. له
دلی خویدا گوتی: په یکه ری کچیک له دار به دروست کردن دده م و جلی له بهر
ده که م بو ی ده به م. که گه یشته سه سر پرده که، خوم به رده ده مه وه و فری
ده ده مه ناو ناو.

پیره ژن چوه لای دارتاش و پی گوت:

. دارتاش، ها، نه وه لیره یه کت بده می په یکه ری کچیک بو له دار دروست بکه.

دارتاش گوتی:

. باشه.

دارتاش په یکه ری کی بو دروست کرد. پیره ژن په یکه ره داره که ی برده وه مائی.
چوو جیازی بوو کی کپی و بو مائی سولتانی نارد. سهیری که ل و په له کانیا ن
کرد هی نه وه بوو بووک کچی پی او یکی ده وله مند بی. ژوریکیان بو ته رخا ن
کرد و چوار پایه کیان لیدانا. روژی پاشی، پیره ژن له دوا ی کوپی سولتانی نارد و
پی گوت:

. سه د پی او و تی پی کی موسقام بو بنیری.

کوره که شته کانی بو پیره ژن نارد. پیره ژن سوار بوو. په یکه ره داره که شی له
سواری ماین له پشتی خو ی دانا. رویشتن تا گه یشته نیوه ی پرده که. پیره ژن
په یکه ره که ی فریدایه ناو ناو و زیرکاندی:

. هاواره کچه که میان فریدایه ناو ناو!!

خه لکه که غروویان که وتی. یه کیکیان چوه ناو ناو بو نه وه ی کچه که ده ریینی.
به ری که وت له و کاته دا کچی شای نه جندان بو پسمامی خو ی به بووک ده چوو.
نه و کابرایه ی له ناو ناو له دوا ی بووک دارینه که دا ده گه را، دهستی گپرا دهستی

به‌کچی شای ئەجندان کهوت. گرتی و هینایه دهره‌وه. ههر وایانزانی ئەمه بووکی خویانه. هه‌موو هاواری خۆشییان ئی هه‌ستا:

. بووکی سولتانیان به‌سه‌لامه‌تی هینایه دهره‌وه. که پیره‌ژن چاری پینکه‌وت، ههر تاسا. بانگی کرد:

. کچم! کچم!

کچه‌که‌یان دهره‌هینا و تارایان به‌سه‌ر دادا و گه‌یان‌دیپانه مالی سولتان و له ژووری کوپری سولتان دایاننا. عیسا داهاات کوپری سولتان چوو هه‌رده و له‌گه‌ل بووک نووست. پینی گوت:

. کچی دارتاش!

که پینی گوت کچی دارتاش، کچه‌که ئینی توورپه‌ بوو. چیدی قسه‌ی له‌گه‌ل نه‌کرد. کوپه‌که پینچ مانگ له‌گه‌ل ئەو کچه‌دا بوو، ههر پینی ده‌گوت کچی دارتاش! کچه‌که‌یش وه‌لامی نه‌ده‌دایه‌وه. کابرا ده‌یقه‌پرانده‌ کچی دارتاش! کچه‌که وه‌لامی نه‌ده‌دایه‌وه و دلی خۆش نه‌ده‌کرد. پوژی، کوپه‌که بیری کرده‌وه و گوتی: چ بکه‌م له‌گه‌ل ئەم کچه؟ هه‌چ قسه‌ نا‌کا! به‌ دایکی گوت:

. دایکه، ده‌مه‌وی یه‌کی له‌ دو‌تنامه‌کانم بو‌ بخواری.

کوپه‌که سی دو‌تنامه‌ی هه‌بوو.

دایکی چوو خوازینی دو‌تنامه‌ی گه‌وره‌ی بو‌کرد و گواستیان‌ه‌وه و له‌ ژووریک دایاننا و کوپه‌که چوو له‌ی. کچی شای ئەجندان. ده‌یزانی پیاوه‌که‌ی، دو‌تنامه‌یکی خوی هیناوه. به‌یانی زوو دو‌تنامه‌ی کوپری سولتان قهره‌واشه‌که‌ی خوی نارد. گوتی:

. بپو‌ بزانه ئەو کچه دارتاشه‌ به‌دکاره‌ چ ده‌کا؟ زور ئازاری پسمامی منی داوه.

قهره‌واشه‌که‌ چوو له‌وی پاره‌ستا. کچی شای ئەجندان قهره‌واشی هه‌وی خوی دی، بانگی قهره‌واشی خوی کرد و پینی گوت:

. بپو‌ ئەو ته‌ندوو‌ره‌ جو‌ش ده‌!

قهره‌واشه‌که‌ چوو ته‌ندوو‌ری داگیرسانده‌ جو‌شی دا. کچی شای ئەجندان هه‌ستا مه‌مکی خوی له‌ ناو ته‌ندوو‌ر نا، که‌ ده‌ری هینا بیوو به‌ قو‌زی. مه‌مه‌که‌ی تریشی له‌ ناو نا، ئەویش هه‌روا. له‌ ناو ته‌ندوو‌ر ده‌ریه‌ینا و له‌گه‌ل

قهره‌واشه‌که‌ی خواردیان. که لیبونه‌وه، قهره‌واشی دو‌تمایی کوپری سولتان
چوو چی دی بوو بو خانمی گپرایه‌وه. خانم گوتی:
. تویش هه‌سته تهن‌دوور جوش ده.

قهره‌واشه‌که تهن‌دووری داگیرساندو جوشی دا. دو‌تمایی کوپری سولتان مه‌مکی
خوی له ناو تهن‌دوور نا. مه‌مکی سووتا و مرد. قهره‌واشه‌که له زیرک‌ژنی داو
هاواری کرد:

. ژنی کوپری سولتان مرد.

که‌سو و کاری هاتن. کفن و دفنیاں کرد. کوپری سولتان گوتی:

. نیستا چ له کچی دارتاش بکه‌م؟

بانگی کرد:

. کچی دارتاش.

کچه وه‌لامی نه‌دایه‌وه. کوپره‌که زور په‌ست و غه‌مبار بوو. زور عادزو خه‌فته‌تخان
بوو. پاش هه‌فته‌یه‌ک، به دایکی گوت:

. دایکه، هه‌سته برۆ داخوازی دو‌تمایی ناوه‌نجیم بو بکه.

دایکه چوو دو‌تمایی ناوه‌نجی بو داخوازی کرد. ئاهه‌نگی زه‌ماوه‌ندیان گپرا.
بووکیان گواسته‌وه و هینیاں له ژووره دایاننا. ئیواره کوپره‌که چوو کنی. بو
به‌یانی هاته دهره‌وه. ژنی کوپری سولتان قهره‌واشه‌که‌ی نارد و گوتی:

. برۆ بزانه ئه‌و کچی دارتاشه به‌دکاره، که پسمامی منی ئه‌زیه‌ت داوه و خوشکی
منی کوشتووه، چ ده‌کا؟

قهره‌واشه‌که چوو. کچی شای ئه‌جندان چاوی پیکه‌وت، بانگی قهره‌واشی خوی
کرد و گوتی:

. وهره.

ئینجا هاواری کرد:

. مه‌سینه و له‌گه‌ن زوو وهرن!

مه‌سینه و له‌گه‌ن هاتن به کچه‌که‌یان گوت:

. شازاده‌خانم، ئه‌مر که!

گوتی:

- بپوؤ خووتان پر کهن له ناوی پوو بارو وهر نه وه.
مه سینه و له گهن به غار پویشتن بو ئه وهی خویمان پر ئاو بکهن له نیوهی ریگادا
لیان بوو به دمه قالی. له گهن به گریان هاته وه. کچه که پیی گوت:
ئه وه چیته؟ بو ده گری؟

گوتی:

- مه سینه لییدام.

مه سینه به ریهرچی دایه وه، گوتی:

- به خوا من لیم نه داوه.

کچه که قووی لیکردن و ههردووکی کردن به خو له مییش و به قه ره واشه که ی گوت:
ها ئه م کودوو و چه قویه بگره فریانداندا ناو بیرو دهریان بینه وه و کوودوو که
پاک که وه. قه ره واشه که هه موو ئیشه که ی کرد. قه ره واشی ژنی کوپی
سولتانیش وا ته ماشا ده کا. قه ره واشه که ئه مه ی دی و گه پرایه وه. ژنی کوپی
سولتان پیی گوت:

- ها، چت دی؟ ئه م سه ره سو دریه چی کرد؟

قه ره واشه که گوتی:

- ئه وها و ئه وهای کرد.

ژنی کوپی سولتان گوتی:

- تویش بپوؤ کوودویه ک بینه.

بووک دهستی به پاک کردنه وهی کوودوو که کرد. دوا ی نه ختی، که وته ناو
بیره که و مرد.

قه ره واشه که له زیرکژنی داو هاواری کرد:

- بووک که وته ناو بیر!

گوتیان:

- بوچی که وته ناو بیر؟ کی فرییدایه ناوی؟

گوتی:

- لاسای کچی دارتاشی کرده وه و به ریوو وه ناو بیره که. کوپه که هاته وه.
مه سه له که یان بو گپرایه وه. گوتی:

. خویاه که ی له دهست کچی دارتاش نه جاتم ده بی؟
کچه که نه قسه یه کی ده کرد و نه دلی خوش ده کرد. کوره که به عادنو دلتنهنگی
نووست.

سالیك بهم جوړه رابرد. کوره که چووه لای دایکی و پیی گوت:
. دایکه، بوم پرو هه جیبینی دوتامی بچووکم.

دایکی گوتی:

. باشه.

دایکی چوو کچه بچووکه که ی بو کوره که ی خواست. جیازو پیویستی
زه ماوه ندیان ریکخست و بووکیان گواسته وه مالی سولتان. بووکیان له ژووریک
دانا و کوپی سولتان چووه لای. به یانی کوپی سولتان چووه دهره وه. ژنه که ی به
قهره و اشه که ی گوت:

بپرو لای نه وه به دکاره. زور نازاری پسمامه که ی داوم، دوو خوشکیشی
کوشتووم، سهیر که بزانه چ دهکا؟

قهره و اشه که چووه لای کچی شای نه جندان. که کچی شای نه جندان نه وه
قهره و اشه ی دی، به قهره و اشه که ی خوی گوت:

. زه عفرانه؟!

گوتی:

. به لی.

گوتی:

. ههسته نه مافووره ببه سهر نه دارگیوژه و مه کینه ی له سهر دانی بو نه وه ی
بجمه سهری و نه خشه کانی تیدا بکم. قهره و اشه که ههستا مافووری برده سهر
دارگیوژه که و مه کینه ی له سهر دانا. کچه که سهر که وته سهر داره که و دهستی به
نه خش و دوورمان کرد. قهره و اشی دوتامی کوپی پاشا نه مه ی دی و چوو به
خانمی گوت:

. نه وه نه ژنه به دکاره چییه؟

گوتی:

. چون؟

گوتی:

- بانگی قهره و اشکه ی خوئی کردو گوتی: زه عفرانه، ههسته مافوور ببه له سهر دار گیوژی دانسی و مه کینه ی له سهر دانی بو ئه وه ی نه خشه کاری بکه م. قهره و اشکه مافوورو مه کینه ی به سهر خست و کچه که دهستی به نه خشه کاری کرد. که ژنی کوپری سولتان نه مه ی بیست، گوتی:

- تووش برۆ مه کینه و مافوور ببه سهر ئه م دار گیوژه.

قهره و اشکه بردی و ژنی کوپری سولتان چوو ه سهر دار گیوژه که و به ربوو و نه سکوردی شکا. قهره و اشکه له زیرکژنی داو کردی به هات و هاوار!

که سو کاری سولتان هاتن سهیریان کرد ژنه که مردوو ه. گوتیان:

- نه وه چ بوو؟ بوچی چوو ه سهر ئه و داره؟

قهره و اشکه ی گوتی:

- زانی کچی دارتاش وا دهکا نه ویش ویستی لاسای بکاته وه. خوابه، کی له دهست کچی دارتاش نه جاتمان ده دا؟! ژنی کوپری سولتانیان شووشت و کفنیان کردو ناشتیان و پرسه یان بو دانا و خه تمیان بو کرد. پرسه ههفت روژ به رده وام بوو. کوپری سولتان هاته وه گوتی:

- کچی دارتاش، چیت لیبکه م؟ به هیلاکت دام! ده قسه بکه!

کچه که هیچ وه لآمی نه دایه وه.

کوپره که گوتی:

- وه خته له و بیده نگییی تو شهق به رم. بهس نییه؟!

کچه که به سهر ناماژهی بو کرد. کوپری سولتان له داخان له پر مه ی گریانی داو چوو ه ده ره وه بو قاوه خانه. براده ره کانی دیتیان کزو عاجزه. گوتیان:

- نه وه چ خیرته؟ به هه موو ده می کزو په ست و غه مباری؟

گوتی:

- ژنیکم هه یه کچه دارتاشه. زور ئه زیه تم ده دا. سی دو تمام هه بوو. ههرسیکی کوشتن. قسه م له گه ل ناکا! دلم خووش بکا، ناتوانم بهرگه ی بگرم.

گوتیان:

ده‌ترسین ئەمه کچه دارتاش نه‌بی. کچه ئەجنده بی! که بانگی ده‌که‌ی کچی
دارتاش، لیت توورپه ده‌بی. شتیکی وا بکه بیناسی و بزانی کییه؟
گوتی:

چوون؟

گوتیان:

برو لایه‌وه پینی بلی: کچه ئەجنده، ده‌مه‌وی زیافه‌تیکم بو بکه‌ی بایی سی سهد
که‌س بکا. ئەوسا قسه‌ت له‌گه‌ل ده‌کا. ئەگه‌ر قسه‌ی له‌گه‌ل کردی ئەوه کچه
جنوکه‌یه و ئەگه‌ر قسه‌ی له‌گه‌ل نه‌کردی، دیاره ره‌سه‌ن نییه. شمشیریکی لی
ده‌و بیکورته.

کوپی سولتان گه‌رایه‌وه مالی. رووی کرده کچه‌که و گوتی:

چاوی چاوم، دو‌تسامی نازیم، ئەمرو سی سهد سوار به ئەسپه‌وه میوانی منن
بو نان خواردن ده‌بی تو خواردنیان بو بکه‌ی.

که ئەم داوایه‌ی لی‌کرد، کچه‌که به‌ده‌نگ هات و گوتی:

باشه.

کوچه‌که گوتی:

ئوخه‌ی خو قسه‌ت له‌گه‌ل کردم!!

کچه‌که گوتی:

برو دهره‌وه!

کوچه‌که گوتی:

باشه.

کوچه‌که چووه دهره‌وه و خو‌ی له‌جیگایه‌کی وا شارده‌وه که کچه‌که‌ی لی دیار بی.

کچه‌که هاواری کرد:

هو مه‌سینه هو له‌گه‌ن!

مه‌سینه و له‌گه‌ن هاتن. گوتیان:

شازاده خانم، ئەمر که.

گوتی:

بروون خوتان له‌ئاوی پوو بار پرکه‌ن و وهرنه‌وه.

مهسینه و لهگهن فرمانه که یان جییه جی کرد. به لام له نیوهی ریگادا مهسینه لهگهل لهگهن به دهمه قال هات و شکاندی. لهگهن به گریان گه رایه وه و گوتی:

. مهسینه لییدام!

مهسینه گوتی:

. خانم، درو دهکا.

لهگهن گوتی:

- خانم، سویندم به شا قه مەری باوکت و شا بانوو ستیری دایکت، مهسینه لییدام.

کوری سولتان گوئی لهم قسانه بوو. هات گوتی:

. که واته تو کچی شای نه جندانی و من بانگت دهکم: کچی دارتاش!

ههستا باوهشی پیداکرد و ماچی کرد.

کچهکه گوتی:

ئیستا باوکم به دوامدا دهگهپی. ئەم پیرهژنه پموزنه دروی لهگهل کردی.

کچیکی بو له دار دروست کردبووی و فرییدایه ناو ناو و منیان له باتی نه و له

ناو ناو دهرهینا. ویستم چون دو تمامه کانم کوشتی، نه وها توش بکوژم. به لام

به زهیم پیتدا هاتهوه. ئیستایش له کوی یه کترمان دی، لهوی له یهک جیا

دهبینهوه. خوا حاقیز!

کچهکه بزر بوو.

لای ئیوه بووین و هاتینهوه.

* * *

٤٨- به ختی سی خوشگی هه ژار

هه بوو نه بوو...

ئافره تیک هه بوو، سی کچی هه ژارو نه داری هه بوو. دایکه به ته شیرپرسی به
خوی ده کردن. کچه کان ته وه زهل و ئیشه نه کهر بوون. پوژی، دایکیان پیی گوتن:
- خو ئیوه منتان به هیلاک دا!! ده بی هه چوون بی خوم له ده ست ئیوه رزگار
بکه م. سهر هه لده گرم و راده که م.

به کچه گه وره که ی گوت:

. تو به ختت له ناو بیردایه!

به کچی ناوه نجی گوت:

تو به ختت له زه ماوه نندا یه!

به کچه بچوو که که یشی گوت:

تو به ختت له پرسه و ماته مدایه.

دوای دوو پوژی، پیره ژن سهری هه لگرت و رایکرد بو شاریکی تر. له وی بوو به
کاره که ری مالی سولتان. کچه کان مانه وه، دانیشتن و راویژریان کرد. گوتیان:

. بوچی ناوا دهسته وه ستان دابنیشین؟ با خوری بینین و بیرپسین و پیی بزین!

کچه گه وره که به دوو خوشکه که ی تری گوت:

. من ده چم به دوای به ختی خومدا ده گه پریم.

عه بای له خوی داو رویشت. گه یشته بیریک له سهری نووسرابوو: ئه مه به ختی
کچه گه وره ی فلانه ژنه. کچه که جلی داکه ندو له سهر سهری خوی به ست و خوی

هه‌ئدایه‌ ناو بیره‌که. له‌ تاریکی ده‌ستی کوتا‌ دهرگایه‌کی دیته‌وه‌و کردییه‌وه. کوشکیک بوو که‌سی تیدا‌ نه‌بوو. هه‌ندی مه‌نجه‌لی دی خواردنیان تیدا‌بوو. هه‌ندی قاپ و قاچاغیش ناماده‌ کرابوون. چوو‌ ژوره‌وه به‌ئکو‌یه‌کی بیینی، که‌سی نه‌دی. نانی خواردو‌ ناوی خوارده‌وه. هه‌ستا‌ جل و په‌شته‌ماله‌کانی شووشت و مالی جوان جوان پاک کرده‌وه. کوپه‌ی ناوی شووشت و پر ناوی کرد. به‌ره‌بهری پوژئاوا، ترسا‌ نه‌وه‌ک یه‌کی بی‌ خو‌ی له‌ ناو ته‌ندوو‌ر شارده‌وه. دوا‌ی نه‌ختی چل په‌له‌ هه‌ور(چل دیو) هاتن و دابه‌زین. گوتیان:

بو‌نی بنیاده‌م دی. (بو‌ن دی، بو‌نی بیگانان دی، له‌ عه‌ردو بانان دی!)

که‌ دیوه‌کان هاتنه‌ ژوره‌وه، که‌که‌ چاوی پیکه‌وتن زور ترسا. دیوه‌کان دیتیان مال پاک کراوه‌ته‌وه‌و قاپ و قاچاغ و جل و به‌رگو و په‌شته‌مال هه‌مووی شووراون.

گوتیان:

کی ئەم ئیشانه‌ی کردوه؟ بیبینین خه‌لاتی ده‌که‌ین!

سبه‌ینه‌ی پاشی، دیوه‌کان له‌ شه‌قعه‌ی بالیان داو فرین بو‌ ئه‌وه‌ی بنیاده‌م راو بکه‌ن و بیخون. که‌که‌ له‌ ناو ته‌ندوو‌ر هاته‌ دهره‌وه. مالی پاک کرده‌وه و چیشتی لینا و جل و هیرباری شووشت و نانی خواردو دووباره‌ چوو‌ خو‌ی له‌ ناو ته‌ندوو‌ر شارده‌وه. به‌ره‌بهری پوژئاوا دیوه‌کان هاتنه‌وه. بو‌نی بنیاده‌میان کرد دیتییان مال پاک و خاوینه‌و جل و بزگو‌ر شووشتراون. سه‌ریان سوورما و

گوتیان:

به‌ راستی ئەمه شتیکی چاکه!

دیوه‌کان بانگیان کرد:

- ئەه‌ی ئەو که‌سه‌ی ئەم ئیشانه‌ت کردوه‌و خو‌ت شاردو‌ته‌وه، وه‌ره‌ دهره‌وه! مه‌ترسه! په‌یمان بی‌ نه‌زیه‌تت ناده‌ین.

که‌که‌ ترسا بیته‌ دهره‌وه. سی‌ جار بانگیان کرد. که‌که‌ هه‌ر وه‌لامی نه‌دایه‌وه. دیوه‌کان رو‌یشتر و که‌که‌ هاته‌ دهره‌وه. ئیشه‌کانی کرد. به‌ره‌بهری پوژئاوا دیسان چوو‌ خو‌ی له‌ ناو ته‌ندوو‌ر شارده‌وه. دیوه‌کان هاتنه‌وه. پوژئی پیشوو

چییان دی بوو و نه‌مرو‌یش هه‌مان شتیان بیینی. بانگیان کرد:

- ئەه‌ی ئەو كەسه‌ی ئەم ئيشانەت كردووه و خۆت شاردۆتەوه، وەرە دەرەوه.
ئەمىن و ئەمانى!

كچه‌كه هاته دەرەوه و باوه‌شى پيدا كردن و ماچى كردن ديتيان كچه. پينيان
گوت:

. ئەوه له كوێ هاتى؟ بوچى هاتى؟

گوتى:

. خوا منى هينا.

گوتيان: با لاى خۆمان بى خزمەتمان بكا. وەكوو خوشكمان مالمان بو پاك
بكاتەوه و ئيشمان بو بكا.

بەم جوړه كچه‌كه بوو بە كارەكەر. هەموو خوشيان دەويست. ساليك لايان
مايه‌وه. خزمەتى دەكردن. چيشتى بو ئى دەنان و نانى بو دەپيژتن. پوژى، برا
گه‌وره‌يان گوتى:

. ئەم ژنه لاى ئيمه نا مەحرەمه. با يەكيكمان ماره‌ی بكه‌ين و بيهينين.

براكان گوتيان:

. تۆ برا گه‌وره‌ی ئيمه‌ی. تۆ بيهينه. گوتى:

باشه.

كچه‌كه‌يان ئى ماره‌كرد و ئيواري چووه لاى. كچه‌كه زۆر شاد و كه‌يفخۆش بوو.
حال و گوزەرانى زۆر باش بوو.

ئىستا دەچينه‌وه لاى دوو خوشكه‌كه‌ی تر:

ئەو دوو خوشكه‌كه ديتيان خوشكى گه‌وره‌يان پويشت و نه‌هاته‌وه، خوشكى
ناوه‌نجى، گوتى:

. منيش ته‌باى خوشكم دەچم بە دواى به‌ختى خۆمدا ده‌گه‌ریم.

عه‌باى به‌ سەر سەرى داداو بوى دەرچوو. مايه‌وه كچه‌ بچووكه‌كه. ئەويش بو
خوێ به‌ تەشپيريسى دەرثيا. خوشكى ناهه‌نجى كه‌ چووه دەرەوه. ديتى له‌ مالىك
زه‌ماوه‌نده، پيى گوتن:

. ئەمه چييه؟ ئەمه زه‌ماوه‌ندى كييه؟

گوتيان:

. زه ماوهندی کوپی سولتانه.

کچه که چوو ژووره وه. پینان گوت:

. چت دهوی؟ بوچی هاتووی؟

گوتی:

. هاتووم له چیشیت لینان یارمه تیتان بدهم.

گوتیان:

. به خیر بیی، قهرموو وهره ژووره وه!

کچه که دهستی به چیشیت لینان و هیربار شووشتن کرد. کچیکی نه وهنده جوان بوو دهتگوت مانگه. کاتی به ره بهری پوژئاوا بووکیان به گالیسکه هیئا بو مائی کوپه که، کچه که ههستا بووکی له گالیسکه دابه زاند، بردییه سه لال و له سهه تهخت داینا. شهو، کوپی سولتاتان چوو په رده. مائی سولتاتان حالیان وا بوو هه رجاری کوپیکیان ژنی بهینایه، دیوئیک دههات، کوپه که ی ده بر دو دهیخوارد. نه مجاره ییش کوپه که، که چوو په رده بو لای بووک، دیوه که پیری پیدا کرد و پفاندی. کوپه که هاواری کرد. که سو و کاری زانیان چ قهوماوه. هه رایانکرد بو لای بووک دیتیان کوپه که نه ماوه و بووک به ته نیایه. دهستیان به شین و شه پوپو گریان کرد. بووکیان په وانهی مائی باوکی کرده وه. کچه که له تهنیشیت ژووری بووک نووستبوو. کونه نه شکه وتیک له و نزیکانه هه بوو. نیوه شهو، کچه که گوئی له ناله نالیک بوو. چوو نه ناو کونه نه شکه وته که دیتی ده له دیوه که کوپه که ی گرتوو و لئیده دا دهیوی بیکوژی و بیخوا. کچه که به و نیوه شه وه له زیرکژنی داو گوتی:

. هو خه لک و عاله مینه! هو باوکی زاوا! له خه و رابن. کوپه که تانم دوزییه وه.

هاتن گوتیان:

. کوا کوپه که مان؟

گوتی:

. له و کونه نه شکه وته یه. لای ده له دیوه که یه لئی ددا. کوپه که برایه کی هه بوو له خوئی گچکه تر بوو. برای دهستی دایه شمشیرو له دیوه که به ژووری که وت. دیتی له کوپه که ددا و دهیوی بیکوژی. شمشیریکی له ده له دیوه که دا و کردی

به دوو له‌ت. برای به شه‌که‌تی و پرزه لی‌پراوی هاته دهره‌وه. شو‌ربا و چه‌لاویکی سووکیان بو‌لینا. دواي (ده) روژ کوره‌که چاک بووه‌وه.

باوکی پرسى:

کى کوره‌که‌ی نیشان‌دان و گوتى: بردوويه‌تییه فلانه جى؟

گوتیان:

ئه‌م کچه بوو.

باوکی گوتى:

له کوره‌که‌می ماره‌که‌ن.

دایکی کوره‌که گوتى:

ئه‌رى به‌خوا، ئه‌مه کچىکی چاکه. بانگی مه‌لا و کوئ‌خوايان کردو کچه‌که‌يان له کوپى سولتان ماره‌کرد. سولتان جیازو‌که‌ل و په‌لیکی نایابی بو‌کرین و ناهه‌نگیکی به‌ته‌نته‌نه‌ی بو‌سازدان. کچه‌که‌يان برده ژوورى خوئى. شه‌وى هه‌ینی کوره‌ چوو ه‌پرده بو‌لاى کچه‌که. کچه‌که کوره‌که‌ی زور خوش ده‌ویست. زیافه‌تیکی خوشیان به‌م بو‌نه‌یه‌وه کردو هه‌موو به‌خوشی و شادی ژيان. ئیستاش با‌بچینه‌وه لای خوشکه بچوو‌که‌که:

خوشکه بچوو‌که‌که خورى کپى و ده‌ستی به‌خورى رستن کرد. به‌ته‌شپریسی ده‌ژیا. روژى، له‌دلى خویدا گوتى: هه‌ردوو خوشکم چوون و هه‌یچ کامیان نه‌هاتنه‌وه. با‌منیش بچم به‌دواي به‌ختی خوئدا بگه‌ریم. هه‌ستا جلی کرده به‌رو‌عه‌بای له‌خوئى داو پیلوو گوره‌وى له‌پى کرد. خانوو‌که‌ی فروشت و پاره‌که‌ی وه‌رگرت و بوئى دهرچوو. رویشت رویشت تا گه‌یشته مالیک. شین و گریان و ماتهم بوو. چوو ه‌ژوره‌وه وه‌کوو ئه‌وان ده‌ستی به‌گریان کرد. شه‌و پى گوتن:

لیمگه‌رین ئه‌مشه‌و لای ئیوه بخرم.

گوتیان:

که‌یفی خوئه.

کچه‌که شه‌و له‌وى مایه‌وه. له‌ماله‌که‌ی پرسى ئه‌وه کیتان مردوو بوئى ده‌گرین؟

گوتیان:

- هه‌ر ئی گه‌پێ! ... هه‌ر کوپێکی ده‌مانبێ که ته‌مه‌نی ده‌گاته (ده) ساڵ بێ سه‌رو شوێن ده‌بێ. که‌س نازانی چی ئی دی؟ ئیستایش کوپێکمان هه‌یه. ته‌مه‌نی بو (ده) ساڵ ده‌چی. ده‌زانی ماوه‌ی بزر بوونی نزیك بوته‌وه، جا پیش ئه‌وه‌ی بیبه‌ن پرسه‌ی بو داده‌نین.

کچه‌که‌ پرسى:

که‌ی ماوه‌ی بزر بوونیه‌تی؟

گوتیان:

- پاش دوو روژی تر.

له‌ واده‌ی خوێ نیوه‌شه‌و هه‌موو خه‌وتبوون. ته‌نیا کچه‌که‌ نه‌بێ. دیتی سێ ده‌له‌ دیو هاتن. کوپه‌که‌یان رفاندو بوێ ده‌رچوون. کچه‌که‌ به‌ دوایاندا چوو. گه‌یشته‌ نه‌وه‌ندی باخ کوپه‌که‌یان زنجیر کردو له‌ دارخورمایه‌کیان به‌سته‌وه‌و پێیان گوت:

ئێستا ده‌چینه‌ راو، که‌ هاتینه‌وه‌ ده‌تخوین.

ده‌له‌ دیوه‌کان رویشترن. کچه‌که‌ به‌ هه‌له‌ داوان گه‌رایه‌وه‌و به‌ که‌س و کارى کوپه‌که‌ی گوت:

- خه‌لقینو، من ده‌زانم کوپه‌که‌تان له‌ کوئیه‌! وه‌رن بچین نیشانتان بده‌م.

چوونه‌ ناو باخ دیتیان کوپه‌که‌یان به‌سه‌راوه‌ته‌وه. کردیانه‌وه‌و هینایانه‌وه. کچه‌که‌ گوتی:

- ده‌ترسم به‌یانی دووباره‌ بینه‌وه‌ سه‌ری. شمشیریکم بده‌نی و ئیوه‌ خۆتان بشارنه‌وه‌ به‌لکو بتوانم شتیکی وا بکه‌م کوپه‌که‌ به‌یه‌کجاری نه‌جات بده‌م.

گوتیان:

باشه.

دوای نیو سه‌عات ده‌له‌ دیوه‌کان هاتنه‌وه. واقیان و پرما که‌ دیتیان کوپه‌که‌ نه‌ماوه. کچه‌که‌ خوێ شارده‌بووه‌وه. گوتیان:

- شیو ده‌خوین و ده‌خه‌وین، پاشان به‌ دوای کوپه‌که‌دا ده‌گه‌رین. شیویان خواردو نووستن. کچه‌که‌ چوو له‌ خه‌ودا سه‌ری برین و گه‌رایه‌وه‌ ماڵی. کوپه‌که‌ بوێ ده‌رکه‌وت ئه‌م کچه‌ کچیکی ئازاو به‌وه‌فایه. باوکی کوپه‌که‌ گوتی:

ئه‌م کچه‌ بو کوپێ خۆم دینم.

مه‌لایان بانگ کردو کچه‌که‌یان له کوره‌که ماره‌کرد. سولتان جیازو پیوستی
نایابی بو کپین و ئاهه‌نگی زه‌ماوه‌ندی بو کردن و زیافه‌تیکی گه‌وره‌ی کردو
خه‌لکیکی زوری بانگیشت کرد.

بابچینه‌وه لای دایکی سی کچه‌که:

. دایکه چوو بوو به کاره‌که‌ری مائی سولتان. روژی، ناخوشییان ئی په‌یدا بوو،
ده‌ریانکرد. دایکه گوتی:

. با بچمه‌وه لای کچه‌کانم بزانه چیان به سه‌ر هاتوو.

چوو دیتی خانوو‌که فروش‌راوه. پرسپاری کچه‌کانی کرد، گوتیان:

. هیچیان ده‌ره‌ق نازانین. یه‌که له دوا‌ی یه‌که رویشتن و نه‌هاتنه‌وه.

ژنه‌که پریاری دا به کاره‌که‌ری له مایک دایمه‌زری. به ریکه‌وت چوو بوو به
کاره‌که‌ری مائی کچه بچوو‌که‌که‌ی خو‌ی. نه‌وه‌ی به‌ختی له پرسه و ماتمه‌دا بوو.
کچه‌که کاتی چاوی به دایکی که‌وت، شاگه‌شکه بوو. له حال و گوزه‌رانی
پرسی و له لای خو‌ی هیشتیه‌وه. دایکه لای کچه‌که‌ی مایه‌ره‌و به شادی و
به‌خته‌وه‌ری ژیان.

لای ئیوه بووین و هاتینه‌وه.

* * *

۴۹- برای بیوه‌فا و برای لیپورده

هه‌بوو نه‌بوو...

دوو برا هه‌بوون، یه‌کیکیان ده‌وله‌مه‌ندو نه‌وهی تر ده‌ستکورت بوو. روژی، برا هه‌ژاره‌که به برا ده‌وله‌مه‌نده‌که‌ی گوت:

. برام، دوو سه‌د لیره‌م ناده‌یتی مامه‌له‌ی پی بکه‌م؟ به‌لکو خوا به‌ره‌که‌تی باویتی.
برای گوتی:
. باشه.

دوو هه‌زار لیره‌ی دایی و پیتی گوت:

. له باتی دوو سه‌د لیره، ها، نه‌مه دوو هه‌زار لیره.

برای هه‌ژار پاره‌که‌ی وه‌رگرت و به مافووری داو بردی بو هیند. له‌وی دوکانیکی کپی و پاره‌که‌ی خسته مامه‌له و ده‌ستی به کپین و فروشتن کرد. دوو هه‌زار لیره‌ی قازانج کرد. پاش ماوه‌یه‌ک چوار هه‌زار لیره‌ی په‌یدا کرد. روژی، به پیاسه چوو ه‌جنده‌خانه. که چوو ژووره‌وه دیتی هه‌مووی پارچه کارتونه. هر یه‌که وینه‌ی ژنیک‌ی له سه‌ره و نرخیکی تایبه‌تی له‌سه‌ر نووسراوه: (ده) پووپییه، (بیست) پووپییه، (سی) پووپییه، (چل) پووپییه. چوو له‌ی نه‌و ژنه‌ی به (چل) پووپییه بوو. چوو ژووره‌وه دیتی ژنیک دانیش‌توووه. ژنه‌که له‌به‌ری هه‌ستا. نه‌و شه‌وه تا سبه‌ینه‌ی له‌ی ژنه‌که مایه‌وه. چه‌ند روژنیک هاتوچ‌وی نه‌و ژنه‌ی کرد. تا پاره‌که‌ی هه‌موو ته‌واو بوو. قه‌ت هیچی نه‌ما. له خو‌ی قهرنته‌وه هه‌ژار تر نه‌بوو. سواری که‌شتی بوو گه‌رایه‌وه مالی بو له‌ی برای و پیتی گوت:

- برام، زانییان من غه‌ریب و لاییدم چی پارهم پئیوو هه‌موویان لیبه‌ردامه‌وه. نیستا باشم ناسین. ده‌بی ئهم جار هیش هندی پارهم بده‌یتی به‌لکو خوا ده‌روویه‌کم ئی بکاته‌وه. برای هندی پارهی دایی. پاره‌که‌ی وهرگرت و به‌خیرایی گه‌پرایه‌وه. تامه‌زرو بوو بگاته‌وه لای ژنه‌که و له‌گه‌لی رابویری. چوو لای ژنه‌که. ژنه‌که پئی گوت:

. چونی؟ نه‌وه له‌کوی بووی؟ دوو مانگه دیار نی.

کابرا گوتی:

. نیشم هه‌بوو.

نزیکه‌ی دوو مانگ لای ژنه‌که مایه‌وه. دیسان پارهو پووله‌که‌ی ته‌واو بوو. وای لیهاش شیوی شه‌وی نه‌بوو. به‌ژنه‌که‌ی گوت:

. چار چییه؟ له‌مانه‌وه هاتووم و هه‌موو پارهو پوولم ته‌واو بووه. نیستا هیچم نه‌ماوه. ده‌مه‌وی تو به‌نوکه‌ری خوت قبوولم بکه‌ی.

ژنه‌که گوتی:

. زور باشه.

نزیکه‌ی سالیك لای ژنه‌که مایه‌وه. برا ده‌وله‌مهنده‌که‌ی خوشی ده‌ویست، به‌دایکی گوت:

. دایکه، برام چوو و نه‌هاته‌وه. ده‌چم سو‌راغیکی ده‌که‌م.

دایکی گوتی:

. چاک ده‌که‌ی برو سو‌راغیکی بکه‌ بزانه چی به‌سه‌ره‌ات.

کابرا پویششت. سواری که‌شتی بوو که‌وته ناو ده‌ریا. مانگیکی پینچوو تا گه‌یشته هیند. له‌وی ناسییان و گوتیان:

. نه‌وه چونه‌هاتووی؟

گوتی:

. نیشم هیه.

چوو نه‌وه‌نده له‌برای گه‌را، نه‌یدوزییه‌وه. گوتی: به‌راستی سه‌یره! نه‌دی برام چوته‌کوی؟ له‌کابرایه‌کی نه‌ناسیاری پرسی:

. نه‌ری فلانی کوری فلان ناسی؟

گوتی:

. ئەمه نوکەری سه‌روکی جنده و هه‌شه‌رییانه!

کابرا، که ئەم خه‌به‌ره‌ی بیست، له داخان په‌نجه‌ی خۆی گه‌ست و گوتی: ئیستا ده‌بی شوینه‌که‌ی له کوی بی؟

گوتی:

. ئەم ریگایه‌ بگره‌ و برو. ده‌گه‌یته شوینه‌که‌ی!

ملی پئی گرت و پویشت. چوو شوینه‌که‌ی دۆزییه‌وه له‌سه‌ری نووسرا بوو: ئەمه کۆلانی جنده و هه‌شه‌رییانه. چوو ژوره‌وه سه‌یری وینه‌کانی کرد. چوو له‌ی ئەوه‌ی به (چل) پووپییه‌ بوو. (چل) پووپییه‌ی دایی به‌لام هیچی له‌گه‌ل نه‌کرد. تا سه‌هینی نووست. سه‌هینی هه‌ستا چوو ده‌روه دیتی برای نوکەری ئەم ژنه سوژانییه‌یه. زۆر ده‌هری بوو! چونکه‌ براهه‌ی خۆی زۆر خووش ده‌ویست. (هه) پوژ هات و چۆی ئەو ژنه‌ی کرد. هه‌موو پوژی (چل) پووپییه‌ی دادا هه‌قی رابواردن و راشینه‌ده‌بوارد. پوژی ده‌یهم، نووستیوو ژنه‌که‌ چوو له‌ی و گوتی: ده‌هه‌سته نه‌خته رابویرین.

ژنه‌که هینشتا هه‌ر کچ بوو. دیار بوو چه‌زی له کابرا کردبوو. راستی ئەو ژنه‌ فیلکی کرد بوو. پارچه‌ لاستیکی هینا بوو شتیکی وه‌کوو عه‌وره‌تی ژنانی ئی ده‌ره‌ینا بوو. له سه‌ر به‌رزه‌هاری، له به‌ینی پانه‌کانی خۆی به‌ستبوو. پوژی، کابرا چوو له‌ی ژنه‌که‌ و (چل) پووپییه‌ی دایی و لئی نووست. ژنه‌که‌ لئی قیت بووه‌وه و گوتی:

. ئەمه چییه‌؟ تو ته‌نیا بو نووستن دبیته له‌ی من؟!

گوتی:

. نا!

ژنه‌که گوتی:

. ئەدی ئەمه چییه‌؟

کابرا گوتی:

. نازانم.

ژنه‌که گوتی:

- ئیره جنده‌خانه‌یه. جیی کردن و رابواردنه. ئه‌گهر هیچ ناکه‌ی و پانا‌بویری، له‌مه‌ودوا مه‌یی!

ژنه‌که‌ه‌زی له‌ کابرا ده‌کرد و ده‌یه‌ویست می‌ردی پی‌ بکا. پی‌ گوت:
. ده‌مه‌وی شووت پی‌بکه‌م.

کابرا گوتی:

. تو جنده و سو‌زانی! چو‌ن من ده‌ته‌ینم؟ تو چو‌ریته باوه‌شی هه‌زار پیاو!
ژنه‌که‌ گوتی:

. نا واییه: من هیشتا کچی سه‌ر مو‌رم.

. ئه‌وسا لاستیکه‌که‌ی سه‌ر به‌رزه‌هاری نیشان داو باسی فیله‌که‌ی خو‌ی بو‌کرد.
ده‌رچوو هیشتا هه‌ر کچه. ماشاللا گه‌وره‌یی هه‌ر بو‌خوای باشه!!
ژنه‌که‌ پی‌ی گوت:

. ئه‌م پاره و پوله هه‌مووی بو‌خوت، به‌لام ده‌بی بمه‌ینی!
کابرا گوتی:

. باشه!

ئینجا لی‌ی پرسی:

. ئه‌دی کوا برام؟

ژنه‌که‌ گوتی:

. برای چی؟ برات لی‌ره چ ده‌کا؟

کابرا گوتی:

. با، برام نو‌که‌ری تو‌یه.

ژنه‌که‌ بانگی کرد:

. فلان! هو‌ فلان!

نو‌که‌ره‌که‌ی هات. ژنه به‌ کابرای گوت:

. ئه‌مه ده‌لی‌ی؟

کابرا گوتی:

. به‌لی‌ خو‌یه‌تی.

ئینجا کابرا به‌ برای گوت:

. کوره، تو بوچی وات له خۆت کرد؟

(ده) لیره‌ی دایه برای و گوتی:

. برو بو خۆت به جل و به‌رگی بده.

برای ده‌سته به‌رگیکی کړی و چوو هه‌مام خۆی جوان جوان شووشت. کابرا به ژنه‌که‌ی گوت:

. هه‌سته بچینه ولاتی ئیمه!

ژنه‌که که‌ل و په‌لی خۆی پیچایه‌وه و چی مولکی هه‌بوو هه‌مووی فروشت. سواری که‌شتی بوون و به‌ پێ که‌وتن. رویشتن گه‌یشتنه ناوه‌راستی ده‌ریا. برای هه‌ژار له‌ دلێ خۆیدا گوتی: برام چیه‌ ئه‌و هه‌موو ماله‌ی هه‌یه؟ فری ئی ده‌ده‌مه‌ ناو ده‌ریا و ژنه‌که‌ی بو خۆم دینم و پاره‌که‌شی ده‌خۆم! نیوه‌شه‌و، برای گرت و فری‌دایه‌ ناو ده‌ریا. چوو لای براژنی و گوتی:

. تازه من بووم به‌ می‌ردی تو.

ژنه‌که ده‌ری کرد، گوتی:

. برو لیره‌ راناوه‌ستی. تو کیی؟

ژنه‌که ویستی لی‌ بدا. به‌لام پاشان پیی گوت:

. راره‌سته. ده‌چمه‌ ئه‌و ژوره‌ ئیشیکم هه‌یه و دیمه‌وه. ژنه‌که، که له‌به‌ر چاوی برای هه‌ژار دوورکه‌وته‌وه، پارچه‌ لاستیکه‌که‌ی له‌ ناو لنگانی خۆی به‌ست و هاته‌وه. کابرا له‌ ئیواری تا سبه‌ینی ئیشی خۆی له‌گه‌ل کرد. برای ده‌وله‌مه‌ندیش کاتی که‌وته ناو ده‌ریا، له‌ خوای بانێ سه‌ر پارایه‌وه گوتی: خوایه، نه‌جاتم بده! له‌م ده‌ریایه‌ ده‌رم بیته!

شه‌پوئی ده‌ریا هینای، بردی. تا ئاخیری فری دایه سه‌ر که‌ناری ده‌ریا. دره‌ختیکێ دی. تیرو پر به‌ری دره‌خته‌که‌ی خوارد. کانیه‌کی دی تیرو ئاوی خوارده‌وه و نووست. له‌ خه‌و هه‌ستا دیسان برسی بوو. چوو لای دره‌ختیک و به‌ره‌که‌ی خوارد. گوپاو بوو به‌ مه‌یموون. له‌ دلێ خۆیدا گوتی: سه‌یره! ئه‌مه چی بوو. دوو دره‌خت هه‌بوو: یه‌که‌م هه‌ر که‌سی به‌ره‌که‌ی بخواردبا ده‌بوو به‌ مه‌یموون و دووم: ئه‌گه‌ر مه‌یموونه‌که به‌ره‌که‌ی بخواردبا، ده‌بووه‌وه بنیاده‌م. دیار بوو کابرا جاری یه‌که‌م به‌ری دره‌ختی بنیاده‌می خواردبوو بو‌یه هه‌ر به‌

بنیاده‌می مایه‌وه. که‌چی جاری دووهم دره‌ختی مه‌یموونی خواردو گوڤاو بوو به مه‌یموون. به‌لام دره‌ختی بنیاده‌می بزر کردبوو، نه‌یده‌زانی کامه‌یانه. له دلی خویدا وای وپما و گوتی: خودایه نه‌مه چیه؟ ئینجا گه‌را دره‌ختی بنیاده‌می دوزیه‌وه و به‌ره‌که‌ی خواردو وه‌کوو خوی لیها‌ته‌وه و بووه‌وه به بنیاده‌م. هه‌ندی به‌ری له دوو دره‌خته‌که کرده‌وه و به‌ری هه‌ر دره‌ختیکی به جیا هه‌لگرت. کابرا له دووره‌وه، که‌شتیه‌کی دی. چه‌فیه‌ی له‌سه‌ری کرده‌وه و هه‌لی شه‌قاندو هاواری کرد:

. ئیره! ئیره!

دیتیان و چند نه‌فه‌ریک به به‌له‌م بو‌ی دابه‌زین و هه‌لیانگرت و پیمان گوت:
. نه‌وه بو‌که‌وتوویته ئیره؟ کی تو‌ی فری داوه‌ته ئیره؟
کابرا سه‌ریورده‌ی خوی بو‌گپرانه‌وه و پی‌ی گوتن:
. که‌ی فلانه که‌شتی به‌لاتاندا تپه‌ری؟

گوتیان:

. دوو پوژه.

چوه لای که‌شتیوانه‌که و پی‌ی گوت:

. سه‌ده‌زار لیره‌ت ده‌ده‌می. په‌له بکه‌و بمگه‌یه‌نه‌وه نه‌و که‌شتیه.

که‌شتیوان گوتی:

. به‌چاوان، به‌نده‌ی چاوی تو‌م!

که‌شتی خیرا هاژوا تا گه‌یشتنه نه‌و که‌شتیه‌ی برای هه‌ژاری کابرا تیدا بوو.
که‌شتیه‌کان خویاندایه پال یه‌کترو برای ده‌وله‌مند چوه‌وه سه‌ر که‌شتی
خویان و گه‌رایه‌وه لای برای و ژنه‌که‌ی. به‌برای گوت:

. برام، تو‌بوچی به‌م دهرده‌ت بردم؟

برای گوتی:

. بمبووره برام، می‌شکم تیکچوو بوو.

ئینجا چوه لای ژنه‌که‌ی و چاک و چونی له‌گه‌ل کردو به‌ری دره‌ختی مه‌یموونی
دایه‌ی برای و برای خواردی و بوو به مه‌یموون. مه‌یموونه‌که‌ی به‌سته‌وه. پوژی،
بیست داری لیده‌داو پی‌ی ده‌گوت:

- چۆن من فری دەدهیته ناو ده‌ریا؟ قهت نه‌تگوت: ئەمه برای له دایک و باوکمه؟! قهت نه‌تگوت برام چاکه‌ی له‌سه‌رمه؟ پارهی‌ه‌کی زۆرم پێدای مامه‌له‌ی پێبکه‌ی، چووی و هاتیته‌وه به درۆ گوتت: لێیان سه‌ندم. دووباره پارهی ترم پێدایت. دیسان چووی پاره‌که‌ت فه‌وتاند و بووی به نوکه‌ری قه‌حبه‌یه‌ک! پیم نالێی بوچی واتکرد؟ هه‌ستا بیست داری تری لێدا. به‌م جوړه به‌که‌شتی رویشتن تا گه‌یشتنه‌وه شاری خۆیان. برای ده‌وله‌مه‌ند ژنه‌که‌ی و برای به‌مه‌یون بووی برده‌وه مائی خۆیان. چوو ه‌خزمه‌ت دایکی و باوه‌شی پێداکرد و ده‌ستی ماچ کرد و باسی ده‌رد و به‌لای خۆی بو کرد و پێی گوت:

. ده‌مه‌ری خانویه‌ک بو خۆم دروست بکه‌م ته‌نیا خۆم و ژنه‌که‌م تێیدا بین.

کو‌شکیکی ئاوا کرد. له‌گه‌ل ژنه‌که‌ی چوو ناوی. له‌سه‌ر ده‌رگای نووسی:
(خۆشی و رابواردنمان هه‌یه. هه‌ر که‌سی له‌ ده‌رگای ده‌ره‌وه پێ باویته‌هه‌وشه، بیست دار ده‌خوا. هه‌ر که‌سی پێ باویته‌ ناومائی، سه‌د دار ده‌خوا)
ئهم ده‌نگ و باسه به‌هه‌موو که‌س گه‌یشتن. سو‌لتانی شاریش بیستی. به‌ وه‌زیری گوت:

. وه‌ر بچین بزانی داخو‌راست ده‌کا. خه‌لک دارکاری ده‌کا، یان نا؟

چوونه مائی کابرا. تا به‌یانی به‌زم و رابواردن بو. که‌ته‌واو بوون، کابرا ده‌ستی دایه‌ دارێک و بیست داری له‌مه‌یمونه‌که‌دا. که‌چوونه‌ ده‌ره‌وه، داوای هه‌قیان لێکردن. له‌ سو‌لتان و وه‌زیریشیان دا. یه‌که‌و سه‌د داریان لێدان. سو‌لتان و وه‌زیر به‌ده‌م نازاری لێدانه‌وه‌ چوونه‌ ده‌ری. به‌لاکه‌ لاک رویشتن. وه‌زیر به‌ سو‌لتانی گوت:

. سو‌لتان ئهم پیاوه‌ نازاری داین! ئهم به‌زم و خۆشی و رابواردنه‌ یانی چی؟

سو‌لتان گوتی:

. نازانم.

به‌یانی سو‌لتان له‌ دوو کابرای نارد و پێی گوت:

- ئهم به‌زم و خۆشی و رابواردنه‌ چیه‌ داتانناوه‌ و ده‌لێی ئه‌وه‌ی له‌ ده‌رگای ده‌ره‌وه پێ باویته‌ ناو هه‌وشه‌ بیست دار ده‌خوا و ئه‌وه‌ی پێ باویته‌ ناو ماله‌وه سه‌د دار ده‌خوا؟

کابرا گوتی:

. سولتان من پیاویکی پاریزکارم. ئەم فیله‌م کردووہ بو ئەوہی پیاوی سەرخۆش
نەیی لە مائی من شەراب بخواتەوہ.

سولتان گوتی:

. ئەی بوچی بیست دارت لە مەیموونەکە دا؟

کابرا گوتی:

. جەنابی سولتان ئەمە ئیشی خۆی هەیه.

سولتان گوتی:

. شتی وا راست نییە.

کابرا سەربوردەیی خۆی لە سەرەتا تا کوتایی بو سولتان گیرایەوہ و پێی گوت:
بە کەشتی دەهاتینەوہ، لە ناوەندی دەریا، لە کەشتی فری دام. هەرچۆن بوو
خۆم گەیاندەوہ کەنار. برسی بووم. بەری درەختیکم خوارد شیرن دەتگوت
شەکرە. هەندی ناوم خواردەوہ. دووبارە برسی و تینوو بووم. چوومە لای
درەختیکی تر. بەرەکەم خوارد. ئەمجارە بووم بە مەیموون. لە درەختی یەکەم
گەرام و دۆزیمەوہ. بەرەکەم خوارد بوومەوہ بنیادەم. هەندی بەری هەر یەکە لەم
دوو درەختەم هینا و بە جیا لای خۆم هەلمگرتن. کەشتییەکم دی لە دوورەوہ
دەهات، هاوارم کردو چەقیەم هەلشەقاند. هەندی نەفەر بە بەلەم هاتنە فریام و
هەلیانگرتەم. هەزاران لیرەم دایە کەشتیوانەکە و داوام لیکرد بمرگەییەنیتەوہ ئەو
کەشتییەیی براکەم و ژنەکەمی تیدا بوو. کە گەیشتمەوہ کەشتی خۆمان، چوومە
لای برام دیتەم ژنەکەیی منی بو خۆی بردووہ. بەری داری مەیموونم دایی و کردم
بەم مەیموونە.

سولتان پێی گوت:

. برۆ مەیموونەکە بیئە.

چوو مەیموونەکەیی هینایە لای سولتان.

سولتان گوتی:

. بیئە، بەری درەختەکە بیئە!

سوئتا بهری درهخته که ی دهرخواردی مهیمونه که داو مهیمونه که بووه
بنیادهم. سوئتان بهو برایه ی گوت که ببوو به مهیمون ببوووه بنیادهم:
- تو بوچی وات له برات کرد؟ برو جاریکی ترشتی وانه که ی!
برای بردییه وه مالی. سهه لیره ی دایی و دوکانیکی قوماشفروشی بو کرده وه.
برای دهوله مهندی پیی گوت:
- دهتهوی ژن بیینی؟

گوتی:

به لی!

ژنیکی بو خواست و جیازو پیویستی مالی بو کبری و ئاههنگی زه ماوهندی بو
گیراو هه موو به خوشی و شادی ژیان.
لای ئیوه بووین و هاتینه وه.

* * *

۵۰- بهختی خه ره کپیس

هه بوو نه بوو...

سی کچ هه بوون، له گهل دایکیان ده ژیان. پوژی، دایکه به کچی گه وره و کچی ناوهنجی گوت:

- کچی گه وره، تو بهختت سولتانه و کچی ناوهنجیم تویش بهختت وهزیره! برونه بهر ده رگای پردو که سولتان و وهزیر هاتن، کچی گه وره، تو روو بکه سولتان و بلی: سولتان بهختی منه و کچی ناوهنجیم تویش روو بکه وهزیره بلی: وهزیر بهختی منه!

دوو کچه که چوون له بهر ده رگای پرده که راوهستان. سولتان و وهزیر هاتن. کچه گه وره که رووی کرده سولتان و گوتی: ئه ی سولتان، تو بهختی منی! کچه ناوهنجیه کش رووی کرده وهزیره گوتی: ئه ی وهزیر، تو بهختی!

سولتان کچی گه وره ی هیئا و وهزیر کچی ناوهنجی هیئا. که ئه م دوو خوشکه شوویان کرد. یه کی شووی به سولتان کرد و ئه وه ی تر شووی به وهزیر کرد، خوشکه بچوو که که مایه وه. ئه ویش چوو له لای دایکی و گوتی:

. دایکه، ئه دی بهختی من له کوئییه؟

دایکی گوتی:

. بهختی تو له شهقی خه ره کی رستن دایه.

کچه بچووکه‌که، که ئەمە‌ی بیست، که‌ره‌سته‌ی پستنی هینا و له‌ داخی دل و به‌ختی خو‌ی، له‌ عە‌ردی کوتا. به‌لام برسی بوو. ژیان‌ی له‌سه‌ر خە‌ره‌ک‌ر‌سی بوو. گه‌رایه‌وه‌ لای که‌ره‌سته‌ی پستن و هه‌لی‌گرتە‌وه. تروسکاییه‌کی ئی‌ دەر‌که‌وت. شو‌ینه‌که‌ی هه‌ل‌کو‌لی ئە‌ش‌که‌وت بوو. چوو‌ه ناو ئە‌ش‌که‌وته کوش‌کی‌کی دی که‌سی تیدا نه‌بوو. له‌وی گ‌یر‌سایه‌وه. پاکی کرده‌وه و چیش‌تی لینا و ده‌ستی به‌ خواردن کرد. له‌سه‌ر نا‌ن‌خواردن بوو، دەر‌گا کرایه‌وه و گه‌نجی‌ هاته‌ ژوو‌ره‌وه. که چاری به‌ کچه‌که‌ که‌وت، گو‌تی:

- ئوی ئە‌وه خوا تو‌ی له‌ کوی بو‌ ناردم؟ له‌ عاسمانانم ده‌ویستی له‌ عاردانم ده‌سته‌که‌وتی.

کچه‌که‌ی له‌ خو‌ی ماره‌کرد و چوو‌ه لای و لای خو‌ی هیش‌تییه‌وه. پو‌ژی، گه‌نجه‌که‌ نامه‌یه‌کی له‌ باوکییه‌وه بو‌ هات. گو‌تی: وەر‌ه دو‌ت‌مامه‌که‌تت بو‌ دینم. کو‌ره، کاتی ئە‌مە‌ی بیست، په‌ست و نی‌گه‌ران بوو. ده‌سته‌کی که‌وته پیش، ده‌سته‌می که‌وته پاش. ئە‌گه‌ر نا‌چی باوکی عازن ده‌بی، ئە‌گه‌ر ده‌چی، ئە‌دی چ له‌م ژنه‌ بکا و له‌ کو‌یی دابنی؟! باسی گرفتاری خو‌ی بو‌ کچه‌که‌ کرد. کچه‌که‌ گو‌تی:

. منیش له‌گه‌لت دیم.

کو‌ره‌که‌ گو‌تی:

. شتی وا نابی.

کچه‌که‌ گو‌تی:

. به‌خوا هه‌ر له‌گه‌لت دیم.

کو‌ره‌ دیتی کچه‌ زو‌ر پ‌نگ‌ری ده‌کا. گو‌تی:

. باشه. ئە‌مشه‌و لی‌ره‌ ده‌بین، سبه‌ی وه‌کات به‌ ری‌ ده‌که‌وین.

کچه‌که‌ گو‌تی:

. متمانە‌م به‌ تو‌ نییه‌. ده‌ترسم رابکه‌ی. قو‌لی کراسی کو‌ره‌که‌ی له‌ قو‌لی کراسی خو‌ی به‌ست و به‌و جو‌ره‌ نووستن. کو‌ره‌که‌ وای پ‌یشان دا نووستوو. به‌لام نه‌نووست. که‌ دلنیا بوو کچه‌که‌ خه‌وی لی‌که‌وتوو، هه‌ستا قو‌لی کراسی خو‌ی له‌ قو‌لی کراسی کچه‌که‌ کرده‌وه. خو‌ی هه‌ل‌دایه‌ سه‌ر ئە‌سه‌په‌که‌ی و تیی ته‌قاند پو‌یشت. به‌یانی، ژنه‌که‌ به‌ خه‌به‌ر هات. سه‌یری کرد که‌س نییه‌، گو‌تی: به‌ خوا

دهستی خوئی وه شانندو پویشت. ههستا دهسته بهرگیکی پیاوانی کرده بهرو
جل و بهرگی ژنانه ی خویشی له ناو بوخچهیهک ناو بردی. سواری ماینیک بوو
پویشت. گه یشته دهرویشیکی پیر. فرهوهکی له بهر بوو. پینی گوت:
. دهرویش، (ده) لیرهت دهدهمی جل و بهرگی خوتم بدهری.

دهرویش گوتی:

. فرموو!

ژنه که ده لیره ی دایی و جل و بهرگه که ی له دهرویش و هرگرت و له بهری کرد. بوو
به دهرویشیکی ته واو!!

به دوو میرده کهیدا چوو. گه یشته میردی. میردی نهیناسییه وه. گوتی:
. ها، دهرویش، لهو ریگایه ی هاتی چت دی؟ چت نه دی؟
دهرویش گوتی:

هه ناریکی زیرم بینی،

دهگریا و دهیلاوانده وه، دهیگوت:

خوشه ویسته کهم، خوشه ویستی خه لک،

خوشه ویستی گول و یاس،

له خه و به ناگای نههینام

تا به سهلامه تی به ریی کهم!

کوره که له گه ل نه م قسه یه دهستی به گریان کرد. هاواری کرد:

. دهرویش دهچیته کوی؟

دهرویش گوتی:

. دهچمه جیگایه ک.

. کابرا گوتی:

. که هاتی چت له بهر دهمی خوتمدا دی؟

دهرویش گوتی:

هه ناریکی زیرم بینی،

دهگریا و دهیلاوانده وه، دهیگوت:

خوشه ویسته کهم، خوشه ویستی خه لک،

خوشه ویستی گول و یاس،
له خه و به ئاگای نه هینام
تا به سه لامه تی به پئی کهم!

کوره که پئی گوت:

. دهرویش، بو له گه ل من نایه ی ته کیه یه کت بو دروست ده که م مانه ندی نه بی.

دهرویش گوتی:

. باشه، دیم بو نایه م.

پویشتن. کوره که دیسان لپی پرسى:

دهرویش، له ریگادا چت بینى؟

(دهرویش) قسه که ی بو دووباره کرده وه. پویشتن تا گه یشتنه جی. کوره که

ته کیه یه کی بو (دهرویش) دروست کردو (دهرویش) ی له ته کیه که دانا. کوره که

هه موو پوژی ده چوو ه سه ردانی و به بی نه وه نه ده حه وایه وه. وای ده زانی

(دهرویش) ه.

پوژی، کوره که چوو ه لای (دهرویش) و پئی گوت:

(دهرویش).

(دهرویش) گوتی:

. فه رموو!

گوتی:

. ده زانی به یانی ژنم لی ماره ده که ن.

(دهرویش) گوتی:

. به راستیته؟

گوتی:

. به لی!

(دهرویش) گوتی:

. خیری تیدایه ئیشاللا. تکات لیده که م به یانی مه یه لای من. من ده مه وی بو

خوم گوشه گیر بم.

گوتی:

. باشه.

كوپه كه پویشت. كچه ههستا خوئی شووشت و خوئی خهملاندو زپرو خشنلی به خوئیوه كردو بوو به كچیكى جوانی وهكوو تریفه ی مانگ. عهبا ی له خوئی داو چوو ه مائی كوپه كه. چوو ژووری بووك. نهوهنده جوان بوو ماله كه ی به شهوقی جوانی خوئی پرونك كرده وه. كه چی بووك رهش رهش بوو. كهس و كاری بووك گوئیان. كچه كه، ده وه ره نیو سه عاتیک له جینگای بووك دانیشه بو نهوه ی كهس و كاری زاوا بتبینن و دیاریت پیشكهش بكن.

گوئی:

. باشه.

چی خشنل و زپر هه بوو هه موویان پیوه كرد. كاتی كهس و كاری زاوا هاتن و دیتیان نهوهنده جوانه، زۆر دیاری به نرخ و بی وینه یان پیشكهش كرد. كچه كه ده رفه تیكى وه رگرت و هه موو زپرو دیارییه كانی رفاندو بردی. وه خته ك دیتیان كچه كه نه ماوه. له دووی گهران. گوئیان:

. نهو كچه چی لیهات؟ چوووه كوی؟ ته فره ی داین و قوئی برین. له دووی گهران نه یاندو زبیه وه. كچه كه چوووه جینگای خوئی. جله كانی داكه ندو جلی ده رویشی كرده وه بهر. كوپه كه هات، پییان گوت:

. شتیكى ئاوها قهوماوه.

كوپه كه زۆری خهفته خوارد. گوئی:

- ده چمه لای نهو پیاوه به دینه بو نهوه ی قسه یه كم بو بكا و دلم نه ختی بجه سینته وه. كوپه كه چوووه لای (ده رویش) و گوئی:

. (ده رویش)!

(ده رویش) گوئی:

. قهرموو! به خیر بیی، ژن ماره كردنه كهت چون بوو؟ نه ی بوچی ده سه سپریت بو نه هی نام؟! پیروژ بی، پیروژ!

كوپه كه گوئی:

. ده وس به (كابرا)، بیپره وه!

(ده رویش) گوئی:

. بوچی؟

كوپه كه گوتی:

. جاری، تو پیم بلی له ریگای خوتدا چت بینی:

(دهرویش) گوتی:

هه تاریکی زیرم بینی،

دهگریا و دهیلاوانده وه، دهیگوت:

خوشه ویسته كه م، خوشه ویستی خهك،

خوشه ویستی گول و یاس،

له خه و به ناگای نه هینام

تا به سه لامه تی به ریی كه م!

ئینجا به كوپه كه ی گوت:

. ژن ماره كردنه كه ت چون بوو؟

كوپه كه گوتی:

. كچیک چوو بووه مالی بووك. مالی بووك له جینگای كچی خویان له سه ر تهخت

دایاننا بوو. چ خشل و زیر هه یه. هه موویان پیوه كردبوو. ئه ویش دهره تی

وه رگرتبوو و رایكردبوو. كه كوپه كه له قسه كه ی بووه وه.

(دهرویش) له قاقا پیکه نینی دا:

. ها... ها...!

كوپه كه گوتی:

. (كوره، كابرا)، وس به! لیم گه ری له خه می خوم بتلیمه وه.

(دهرویش) گوتی:

. زه ماوه ند ده كه ییت و ژن دینی؟

كوپه كه گوتی:

. ده لیم وس به (كابرا). به م قسانه مه مكوژه و برینم مه كویلینه وه.

كوپه كه چیدی خوی پیرانه گیرا. هه ستا چوو دهره وه و گوتی:

. خوا حافیز!

(دهرویش) گوتی:

. خوات له گهل.

دوای هه هفته یهك، كوره كه چوه لای (دهرویش) و پیی گوت:

. نه مشه و شهوی چوونه په رده یه.

(دهرویش) گوتی:

. قهت نه بی؟!

كوره كه گوتی:

. به لئی به خوای!

(دهرویش) پیی گوت:

. برو نه یه یته وه، دمه وی بو خوم گوشه گیر بم!

كه كوره كه رویشت. كچه كه هه ستا جلی خوئی گوپی. خوئی جوان كرد. بوو به

كچیكى نازداری وا تاكى نه بوو. چوه مائی كوره كه دیتیان بووك له چاو نهو

كچه هیچ جوان نییه. كه كچه كه چوه ژوره وه نهو ماله تاریكه پووناك بووه وه.

كه دیتیان كچیكى نه وه ند جوانه پرویان دایی و شیویان بو دانا. شیوی خوارد.

داویان لیكرد له وی بمینیته وه. تا زاوا دی و دهستی بووك و زاوا له ناو دهستی

یه كتر ده نین، نهوسا بروا. كچه كه رازی بوو، گوتی:

. قوربانی چاوتان بم!

ئیواری بووكیان برده په نایهك و نه م كچه یان هیئا خشل و زیریان پیوه كردو

پازاندییانه وه و دایاننا. نه وه ند جوان بوو. ده تگوت یهك پارچه به فره. شهو،

كوره كه هات، بردییانه ژوره وه بو لای كچه كه بو نه وهی ده ستیان له ناو

دهستی یه كتر بنین. كوره كه نیوچه وانی كچه كه ی ماچ كردو ویستی بچیته

ده ره وه. كچه كه به ربینگی گرت و گوتی:

. تا دیاریم نه دهیتی، لیئاگه ریم بچیته ده ره وه.

كوره كه گوتی:

. ئیستا. نا! بهرم ده بچمه ده ره وه. براده ره كانم ماچ بكم.

كچه كه گوتی:

. هه ئیستا دیاریم ده وی.

ئیجا سه عاتی له بهر وکی كوره كه راپسكاندو كوره كه چوه ده ره وه.

هه‌ر هه‌نده کوپه‌که چوو ده‌روه، کچه‌که رایکردو چوووه جینگای خوئی و جل و به‌رگی خوئی دا‌که‌ندو جلی ده‌رویشی کرده به‌رو دانیش‌ت. کوپه‌که‌ش براده‌ره‌کانی ماچ کردو گه‌رایه‌وه ژووری بو لای بووک دیتی دم وچاوی نه و کچه نییه که پیش نه‌ختی له‌وی بوو. سه‌ری سوپما، پیی گوت:

. تازه چیم پیش‌که‌ش کردی؟

گوتی:

. چی؟

کوپه‌ شاش ما! نه‌ختی پیش نیستا دیتی ژوره‌که پووناک بوو، نیستا تاریک داها‌تووه! به‌ کچه‌که‌ی گوت:

. ده‌لیم پیش نه‌ختی چین پیش‌که‌ش کردی؟!

به‌ تووره‌یی نه‌م قسه‌یه‌ی دووباره کرده‌وه. کچه‌که نه‌یزانی کوپه‌که چی داوه‌تی. کوپه‌که چوو ده‌روه. بانگی که‌س و کاری خوئی کرد. هاتن گوتیان:

. ها؟ چ بووه؟ نه‌وه چیه‌ته؟

گوتی:

. پیش نه‌ختی له‌ کاتی ده‌ست له‌ناو ده‌ست ناندا کچیکم بینی ده‌تگوت مانگه‌ تا سه‌عاتیکم به‌ دیاری نه‌دایی لینه‌گه‌را بیمه‌ ده‌روه. نیستا‌ش که‌ چوووه ژوره‌وه، دم وچاویکی ترم دیم دی. نه‌وه نه‌بوو که‌ پیش نه‌ختی دیم. نه‌مه

یانی چی؟!

کوپه‌که وه‌رگه‌رایه سه‌روگویناکی خوئی و گوتی:

. هه‌ر نیستا ته‌لاقی ده‌دم. من نه‌م کچه‌م ناوی!

به‌یانی کوپه‌که چوو لای (ده‌رویش) و بانگی کرد، گوتی:

. پیم بلێ چیت له‌ ریگای خوت بینی؟

کچه‌که، که‌ کوپه‌که‌ی بینی، زانی غه‌مباره، گوتی:

. به‌ خیر بینی! زه‌ماوه‌ندت کرد؟ نه‌وه بوچی هیچت له‌گه‌ل خوت نه‌هیناوه؟

کوپه‌ گوتی:

. (کابرا) وس به‌. پیم بلێ چت له‌ ریگای خوتدا دی؟

کچه‌که گوتی:

. تو پیم بلی: زه ماوه ندت کرد؟

کوپره که گوتی:

. یه کهم جار تو پیم بلی: چت له ریگای خوتدا دی. کچه که گوتی:

هه ناریکی زپیم بینی،

ده گریا و ده یلا و انده وه، ده یگوت:

خوشه ویسته کهم، خوشه ویستی خه لک،

خوشه ویستی گول و یاس،

له خه و به ناگای نه هی نام

تا به سه لامه تی به ری پی کهم!

کوپره که نه ختی سوکنایی دلای هات. کچه که پیی گوت:

. چت کرد؟

کوپره که گوتی:

. (کابرا) وس به، هاتم بچمه په رده له گهل بووک ده ستمان له ناو دهستی یه کتر

نا. کچیکی نه وه نده جوان بوو ده تگوت مانگه. تا دیارییه کی لی نه سه ندم،

لینه گه را بچمه دهر وه. سه عاتکه ی بردم و منیش زورم پیخوش بوو. چوومه

دهر وه بو نه وه ی برادره کانم ماچ بکه م. که هاتمه وه ژوروی دیتم کچه که

کچیکی تره. شیت بورم!! پیم گوت: چیم به دیاری دایه تو؟ وه لامی پی

نه درایه وه. گوتی: هیچت نه دامی. هه ستام ته لاقم داو هاتمه دهر وه. نه وه تا لای

توم. (ده رویش) له قاقای پیکه نینی دا. کوپره که واقی وپما. له دلای خویدا

گوتی:

. دیاره نه م (پیاوه) به ئیشه که دهرانی. به (ده رویش) ی گوت:

. (کابرا) راست بلی، نه وه ک لیت دهم!

(ده رویش) گوتی:

. نه وه تو شیت بووی؟

کوپره که گوتی:

. پیم بلی به چ پیده که نی؟

(ده رویش) دیسان له قاقای پیکه نینی دا. کوپره که گوتی:

. به هیلاکت دام. دیاره شتی دهرانی. ده به ئاشکرا قسه بکه!

(دهرویش) گوتی:

. هیشتا نامناسی!! من فلانه که سم. که تو پرویشتی خۆم گوپی و به دواتدا هاتم.
ئهوسا جله ساختهکانی دهرویشی داکه ندو جل و بهرگی خۆی کرده بهر. کوره که
پیی گوت:

. ئه ی بوچی پیت نه گوتم؟!!

کچه که گوتی:

. ههسته با بچینه وه سهر جی و پی خۆمان.

کوره که گوتی:

. باشه!

یهک مانگی ره به ق شت و مهکیان له بازار کپی. شتهکانیان له ئیستران بار کردو
سوار بوون. چوونه وه جیگای خویان. کچه دهرگای کرده وه. مائی خاوین
کرده وه. شتهکانیان برده ژوره وه و ئیتر به یه که وه ژیان.

ئیسنا با بچینه وه لای که سو و کاری کوره که:

به یانی ههستان دیتیان کوره که یان دیار نییه. پوژیک پیچوو، دوو پوژ پیچوو،
سی پوژ پیچوو. باوکی کوره که گوتی:

. له وانیه گه رابیتنه وه جیگای پیشووی.

سواری ئه سپ بوو. دوو سه د سواری به گهل خویدا. پویشتن تا گه یشتنه ئه وی.

کوره که و کچه که دانیشتبوون نانیا ن ده خوارد. باوکی له دهرگای داو گوتیان:

. کئییه؟

گوتی:

. منم.

کوره که دهرگای کرده وه دیتی باوکیه تی.

گوتی:

. باوکه، ئه وه چۆنه هاتووی؟

باوکی گوتی:

. ئه وه بوچی وات لیکردین؟ ئه وه ئیش بوو تو کردت؟

گوتی:

. ده‌مه‌وی لیره بزیم. خوا ژنیکی به نسیب کردووم. هه‌زار جار له دو‌تعامی خو‌م
جوانترو خاتووتتره. زو‌ر به‌هیا و به‌ئه‌ده‌به. باوکی گوتی:
. که‌یفی خو‌ته.

باوکی کوپه‌که له‌گه‌ل دوو سه‌د سواره‌که بیست پو‌ژ له‌وی مانه‌وه. نه‌وسا به
کوپه‌که‌ی گوت:

- کوپم، نیستا ئیمه ده‌پوین. تو‌ش مادام وات‌ه‌ز لیه‌ لیره لای ژنی خو‌ت
بمینه‌وه. کوپه‌که به‌شادی و کامه‌رانی له‌گه‌ل ژنه‌که‌ی ژیا.
لای ئیوه بووین و هاتینه‌ره.

* * *

۱۵- زردايك و زړ كچ

هه‌بوو نه‌بوو...

داركەريك هه‌بوو، كچيكي بچكوله‌ي هه‌بوو. كچه‌كه گه‌وره بوو. دايكي نه‌خوش كهوت و عه‌مري خواي كرد. پاش مردني دايكي، قه‌يره كچيكي دراوسييان هه‌بوو شووي نه‌كردبوو. منداليكي ساوايان هه‌بوو كچه‌كه ده‌چوو منداله‌كه‌ي به‌خيو ده‌كرد. كچه‌كه ورده ورده خوشه‌ويستي قه‌يره كچه‌كه‌ي كه‌وته دل و هوگري بوو. پوژي، قه‌يره كچه‌كه به كچي كابرآي گوت:

. دايكت مرد. تو ئيستا بي دايك ماويته‌وه. به باوكت بلئ من مي‌ردى پي ده‌كه‌م.

با بمخوازي!

كچه‌كه گوتى:

. باشه. كه باوكم هاته‌وه پي ده‌ليم.

ئيواري، كه كابرآ له ئيش هاته‌وه، كچه‌كه پي گوت:

- باوكه، فلانه كچي دراوسييمان مني زورخوش ده‌وي و زورخزمه‌تم ده‌كات،

بوچي ناخوازي؟

باوكي گوتى:

. كچم، ده‌ترسم پاشان ئازاري تو بدا!

كچه‌كه گوتى:

. نا، باوكه، مني زور خوش ده‌وي

باوكه گوتى:

. مادهم وايه توچونت ده‌وي با وبي.

كچه‌كه چوو له قه‌يره كچي دراوسييان و پي گوت:

. باوكم رازی بوو. قهیره كچه كه گوتی:

. به راست؟! به راست!؟

كچه كه گوتی

. ئه ری به خوا!

پوژی پاشی، چونه داخوایی و مهلا و کیخواییان هیئا و کابرا ژنه که می ماره کرد. شهوی ههینی گواستییه وه و شهو چوو په رده. كچه كه زور پیی شادو دلخوش بوو. تا مانگیك ریزی به کتریان دهگرت، چهند پوژی دواي ئه وه، ژنه كه گوپرا، له گه ل كچه كه سارد بوو. پاش ماوه یهك، زردایك كچی کی بوو. ئیتر كچه كه خوشکیکی بو پهدا بوو! كچه كه گه وره بوو. ته مهنی بوو به (ده) سالی و زپخوشكه كه یشی بوو به پینج سالی. پوژی، ئه م دوو كچه خه په کیان ده پرست، كچه بچوو كه كه هه ندی خوری له كچه گه وره كه دزی. كه چونه وه مانی، زردایك بیینی پرسی كچی خوی زوره و پرسی زپكچه كه می كه مه. زوری له زپكچه كه دا. پوژی پاشی، مانگایهك و هه ندی خوری دانی و پیی گوتن:

. برون ئه م مانگایه له دهشتی بله وه پینن و ئه م خورییه برینس.

به کاری خوا بای هات و خورییه کی برد. زپكچه كه می ترسا بی خوری و پرسی بچینه وه، كه وته دواي خورییه كه و خورییه كه كه وته ناو ئه شكه وتیك. كچه كه به دواي خورییه كه داچوووه ناو ئه شكه وته كه. كه چوو ده له دیویکی دی. ده له دیوه كه پیی گوت:

- وهره سه رم بدوزه. كچه كه ترسا، سه ری دوزی دیتی پره له ئه سپی، هه ر ئه سپییه کی به قه ده ر زه رگه ته یه كه. ده له دیوه كه لیی پرسی:

. سه رم چونه؟

كچه كه ترسا پیی بلی پاك نییه، گوتی

. ئه لا سه رت چهند پاك و خاوینه. پر مروارییه! گولاوی لی ده تکی! ده له دیوه كه سی جار پرسیا ری له كچه كه كرد. ده یه ویست به غه له تی ببا، كچه كه هه موو جارئ ده گوت:

. سه رت ده لیی گوله!

ده له دیوه كه گوتی

. ئه وه نده به سه!

ئینجا پیی گوت:

. برۆ خۆت له م جوگایه بشۆ.

کچه‌که چوو خوی شوشت. له ناو ئاوه‌که هاته ده‌ری ئه‌وه‌نده جوان بوو.
گه‌وره‌یی بو ئه‌و خوایه‌ی دروستی کردوه!!
پیل‌او‌یکی یاقووتی له پی‌و بازنیکی زیری له ده‌ست و خرخالیکی زمووتی له
پیدا بوو!!

با بچینه‌وه لای کچی باوه‌ژنه‌که:

کچه‌که دیتی زپ خوشکی به دوا‌ی خورییه‌که‌دا رایکرد. چاوه‌پنی کرد تا
دیته‌وه. کچه‌که هه‌ر نه‌گه‌رایه‌وه. به گریان گه‌رایه‌وه لای دایکی و پیی گوت:
دایکه خوشکم جیی هی‌شتم و رایکردو رویشتم.

کچه‌که هه‌فته‌یه‌ک له لای ده‌له دیوه‌که مایه‌وه. له هه‌فته‌یه‌دا باوکی کۆچی
دوا‌یی کرد. کچه به ده‌له دیوه‌که‌ی گوت:
ده‌مه‌وی بچمه‌وه لای که‌س و کاری خۆم.
گوتی:

برۆ خوات له‌گه‌ل کچم!

کچه‌که ده‌ستی ده‌له دیوه‌که‌ی ماچ کردو گه‌رایه‌وه بو لای که‌س و کاری. که
زپ‌دایکی چاوی پیکه‌وت به سه‌ری دا‌قیراند:
هه‌ی دی‌له سه‌گی سه‌گیاب، نه‌وه کی نه‌وا جوانی کردی؟
کچه‌که گوتی:

ده‌له دیو!

باوه‌ژن گوتی برۆ کچه‌که‌ی منیش به‌و جیگا‌که‌ی نیشان بده.

کچه‌که زپ‌خوشکی برد. خورییه‌که‌ی دانا. با خورییه‌که‌ی برد. خورییه‌که‌که‌وته
ناو ئه‌شکه‌وته‌که. کچی باوه‌ژن به دوا‌ی خورییه‌که‌دا چوووه ناو ئه‌شکه‌وته‌که،
ده‌له دیوه‌که‌ی بی‌تی. ده‌له دیوه‌که هه‌ر چاوی پیکه‌وت، بانگی کرد:
وه‌ره سه‌رم برۆنه!

سه‌ری خوی کۆت کردو له‌به‌ر ده‌ستی کچه‌که‌ی نا. کچه‌که سه‌ری پۆنی دیتی
پر ئه‌سپییه. گوتی:

ئه‌مه چییه؟ سه‌رت پر ئه‌سپییه! زۆریش پیسه!

ده‌له دیوه‌که گوتی:

به‌سه برۆ خۆت له‌م جو‌گایه بشۆ.

کچه‌که چوووه ناو جو‌گا‌که‌و خوی شوشت. که له ناو جو‌گا‌که هاته ده‌ره‌وه،
ببوو به قه‌ره‌واشیکی ره‌شی پیس و ناشیرین. نه‌ده‌ویرای ته‌ماشای بکه‌ی!

ده‌عباي كه‌ريكي به‌ده‌مه‌وه بوو ده‌يجووي. كچه‌كه به‌گريان گه‌رايه‌وه لاي
دايكي و دايكي كه به‌م شيوه‌يه‌ي بيني، گوتي:

. نه‌مه چييه؟ بو وات ليها‌تووه؟

كچه‌كه هه‌قايه‌تي خوي بو گي‌رايه‌وه. باوه‌ژن له زپ كچه‌كه‌ي قيت بووه‌وه و تيرو
پري لي‌دا. گو‌زه‌يه‌كي دايي و گوتي:

. برؤ ناو له رووبار بينه!

كچه‌كه گو‌زه‌كه‌ي هه‌لگرت و رو‌يشت. چووه سه‌ر رووبار. كورپي سولتان چاوي
پي‌كه‌وت و نه‌شقي بوو. خوي لي نزيك كرده‌وه ديتي پيلاويكي زي‌پري له پيدا‌يه.

كه كچه‌كه گو‌زه‌كه‌ي پر ناو كرد و هه‌ليگرت و گه‌رايه‌وه، كورپي سولتان قه‌ره به
قه‌ره‌ي چوو بو نه‌وه‌ي مالي پي‌بزاني. كوره‌كه گه‌رايه‌وه لاي دايكي و گوتي:

دايكه هه‌سته به‌گه‌لم كه‌ره!

دايكه گوتي:

. بو كوي كورم، نه‌وه تو چيت به‌سه‌ر ها‌تووه؟ شي‌ت بووي؟

كوره‌كه گوتي:

- له‌سه‌ر رووبار راوه‌ستا بووم. كچيكم بيني گه‌وره‌يي هه‌ر بو نه‌وه خودايه كه
نه‌وها جوان خه‌لقى كرده‌وه!! پيلاويكي زي‌پري له پيدا‌بوو. نه‌وه‌نده جوان بوو

ده‌تگوت كافووره! قه‌ره به‌قه‌ره‌ي چووم و مالم پي‌زاني. هه‌سته بووم برؤ
داخوازي.

دايكي هه‌ندي ژني له‌گه‌ل خوي برد و چووه مالي كچه‌كه. ديتيان باوه‌ژن لي
ده‌دا. گوتيان:

. بو لي‌ي ده‌ده‌ي؟

ژنه‌كه گوتي:

. بي‌زاري كردووم!

گوتيان:

. ئيمه بو كورپي خومان، بو كورپي سولتان ها‌تووينه داخوازي.

ژنه‌كه گوتي:

. به شوي نادهم.

پنيان گوت:

- قسه‌ي وا نيهه. چاويان گي‌را ديتيان قه‌ره‌واشيكي ره‌شي پيس ده‌عبايه‌كي
كه‌ري له ده‌مدا بوو ده‌يجوي. به ژنه‌كه‌يان گوت:

. ها بربارت له سهر چ دا؟

گوئی:

. باشه، رازیم.

ژنه که پیی گوت:

. نهخت و مارهیی هه زار لیرهیه!

دایکی کورپه که رازی بوو چونکه کچه که ی زور که وتبوه به ردل. ئەوان پویشتن و دایکه زکچه که ی گرت و تیرو پری لیداو پیی گوت:

– هه ی ناجسن، تو شوو به کوری سولتان بکه ی و کچی منیش ئەوما بمینیتته وه؟! ده بی زه بریکی وه هات لیبدهم نه بیته وه. ئینجا گوئی:
. ههسته نان بکه.

پوژی پاشی، پاره ی نهخت و مارهیی و شیرناتی و دسه سپرو دیاری له مائی سولتانه وه هات. ماره بیان بری و جیازیان بو کردو که ل و په له کانیان نارده مائی زاوا.

بو سبه نی، بووکیان به گالیسکه هیئا. بردیان له ژووری خوئی دایانئا. شهو کورپه که چوو له لای و له گه لیا نووست. دوا ی ماوه یه ک، کچه که ههستی کرد پیویستی به چوونه هه مام هه یه. که چوو دهر وه به کاری خوای یه ک پارچه زیڕ بوو. پیویستی به چوونه سهر ده ستاو بوو. به میردی گوت:

. پسمام سک ژان ده کا ده مه وی بچمه سهر پیشاو.

کورپه که دسه سپری خوئی بو راخست. کچه که پیویستی خوئی له سهر دسه سپره که جیبه جی کرد. یا قووت و زمووتی دانا. کورپه که چاوی له دیار ئەم دیمه نه زه ق بووه وه. چوو ئەمه ی بو دایکی و بو کهس و کاری گیرایه وه. هه موو شادو گوشاد بوون. زیافه تیان کردو هه موو خه لکیان داوه ت کرد. به خیرا ئەو کچه هه موو شادو به خته وه ر بوون.

لای ئیوه بووین و هاتینه وه.

* * *

۵۲- کوره هزارو کچه سولتان

هه بوو نه بوو...

کوره هه ژاریک هه بوو، دایک و باوکی مرد بوون، به لام خوئی کوپینکی زور قوژ بوو. پوژئی، چوو هه ره وه. به بن کویشکی سولتاندا تیپه پری. کچی سولتان له شانیشین دانیشتبور. کوره که چاوی به کچه که کهوت، دئی که و ته سهرو نه شقی بوو. کچه که یش نهوی دی و نه شقی بوو. له په نجه ره وه ئاماژه ی بو کرد، گوتی:

. بهم ده رگایه دا و ره ژوره وه!

کوره که چوو هه سلال بو ژوری کچه که. کچه که پیی گوت:
. نازانم چ بکه م؟ تو م زور خوش دهوی!! برو لای باو کم قسه ی له گه ل بکه به لکو پازی بی زه ماوه ند بکه یین.

کوره که گوتی:

. باشه.

کوره که تا به یانی لای کچه که مایه وه. دست گمه ی له گه ل کرد. به یانی پویشت چوو بهر ده رگای مالی سولتان و ویستی بجیته ژوره وه. ده رگه وان لینه گه پان.

کوره که گوتی:

. ده مهوی قسه یه که له گه ل سولتان بکه م.

گوتیان:

ریت نادهین!

له‌م قسه‌یه‌ک و له‌وان قسه‌یه‌ک، لیکیان توند کرد. یه‌کی هات پیی گوتن:

چیه؟ نه‌وه چیتانه؟

پییان گوت:

نه‌مه ده‌یه‌وی بچیته لای سولتان.

پیی گوتن:

راوه‌ستن بچم به سولتان بلیم!

چوه لای سولتان و پیی گوت:

یه‌کی له‌بهر دهرگایه ده‌یه‌وی بیته ژوره‌وه. گوتی:

بانگی که‌ن.

کوره‌که چوو سه‌لامی کرد.

سولتان سه‌لامی ئی وه‌رگرت‌وه و پیی گوت:

ها، چت ده‌وی؟

گوتی:

- به‌خووا تو سولتانیکی گه‌وره‌ی! هاتووم داوایه‌کم له‌تو هه‌یه ده‌مه‌وی به‌

گه‌وره‌یی خووت بوم جیه‌جی بکه‌ی.

سولتان گوتی:

بلی داواکه‌ت چیه؟!

کوره‌که گوتی:

ده‌مه‌وی کچی خوتم بده‌یتی.

سولتان گوتی:

- پارزیم، کچی خوتم ده‌ده‌می، به‌لام برۆ خووت فییری هونه‌رو زانستیک بکه‌.

کوره‌که گوتی:

باشه.

خوا حافیزی کردو رویشت. گه‌رایه‌وه لای کچه‌که و پینی گوت:

. چووم پیم گوت.

کچه‌که گوتی:

. ئی، چی وه‌لام دایه‌وه؟

کوره‌که گوتی:

. دواى لی‌کردم گوتی: برو خوت فی‌ری هونه‌رو زانستیک بکه و وه‌ره‌وه!

کچه‌که گوتی:

. ئەمه هەر زۆر ئاسانه. دەستی پى کرد دهرزی به کوره‌که گوت. یه‌که‌م چار

فی‌ری نوسینی کرد. کوره‌که فی‌ری خویندنه‌وه و نووسین بوو. ئینجا زانسته‌کان.

کوره‌که له خویندن به‌رده‌وام بوو. ده‌چوووه لای کچه‌که و کچه‌که دهرزی ده‌دایی.

کوره‌که هه‌موو زانستیکی ته‌واو کرد. بوو به زانایه‌کی گه‌وره‌و بی‌وینه. روژی،

چوووه لای سولتان و گوتی:

. خۆم فی‌ر کرد.

سولتان گوتی:

. به راستیته؟

گوتی:

. ئەری به‌خوا.

سولتان دوو پرسپاری لی‌کرد، کوره‌که وه‌لامی دایه‌وه. سولتان که دیتی کوره‌که

به‌م جو‌ره‌ خوی فی‌رکردوه و خوی پی‌گه‌یاندروه. گوتی:

. کچه‌که‌ت مسوگه‌ر کرد!

کوره‌که گه‌رایه‌وه لای کچه‌که و گوتی:

. باوکت رازی بوو.

کچه‌که چوووه لای باوکی. باوکی پینی گوت:

. کچم، به شووم دایت!

کچه‌که گوتی:

. که‌یفی خوٚته.

پوٚژی پاشی، سولتان له دوای کوپه‌که‌ی نارد و پیی گوت:

. نه‌خت و ماره‌ییم بوٚ بینه.

کوپه‌که گوتی:

. ته‌نیا عه‌با و دار عه‌سای ده‌ستم هه‌یه و خوای گه‌وره‌م هه‌یه!!

سولتان شیرناتی و ده‌سه‌سپرو دیاری کپی و خه‌لکی بانگیش‌ت کرد. مه‌لا و

کوٚخوایان هی‌نا و کچه‌که‌یان له کوپه‌که‌ ماره‌ کرد. کوپه‌که‌ چوو له‌ کچه‌که‌ و

گوتی:

. نازانم چ بکه‌م؟! پارهی ماره‌ییم نییه.

کچه‌که‌ بازنیکی زپری دایی و گوتی:

. ها، ئەمه ببه له خانی چو‌غان بی‌فروشه.

کوپه‌که‌ چوو بازنه‌که‌ی پیشانی ده‌لایکی جووله‌که‌ دا. جووله‌که‌ گوتی:

. ئەمه‌ت له کوی بوو؟

گوتی:

. هی کچی سولتانه.

گوتی:

. کچی سولتان بوچی بازنی خوئی ده‌فروشی؟

گوتی:

. پیویستی پییه‌تی.

کوپه‌که‌ بازنه‌که‌ی به‌ پینچ سه‌د لیره‌ دا. پاره‌که‌ی وه‌رگرت و جیازو شت و مه‌کی

نایابی کپی و که‌ل و په‌له‌کانی ره‌وانه‌ی مائی سولتان کرد. بوٚ بیانی بووکیان

هی‌نا. کوٚمئی ژنی له‌گه‌لدا بوو. بردیانه ژوره‌وه. شه‌وی هه‌ینی بوو. کوپه‌که‌

چوو په‌رده. بوٚ سبه‌ینی سولتان زیافه‌تی زه‌ماوه‌ندی کرد. هه‌موو عاله‌می

داوه‌ت کرد. سولتان کوپه‌که‌ی کرد به‌ وه‌زیر. کوپه‌که‌ له‌ خزمه‌ت سولتان

ده‌ستی به‌ کار کرد.

پوژی، سوڵتان نه‌خووش که‌وت. کورپه‌که ته‌بیبی هینایه سهر سوڵتان. ئه‌ونده‌ی ده‌رمانیان کرد چاک نه‌بووه‌وه. دوا‌ی چه‌ند پوژی کوچی دوا‌یی کرد. کورپه‌که دابی وه‌فاتی بو‌جی به‌جی کرد. ناردی هینایان قورنایان له‌ سهر جه‌نازه‌ی خویند. تازیه‌ی بو‌دانا و خیره‌و سه‌ده‌قه و سه‌لات و ئیسقاتی بو‌کرد. ئینجا کورپه‌که له‌ جیی سوڵتان له‌ سهر ته‌خت دانیشته‌و هه‌موو خه‌لکه‌که ده‌نگیان بو‌ دا. به‌م جوړه کورپه‌که و کچه‌که به‌ خووشی و شادی ژیان. لای ئیوه بووین و هاتینه‌وه.

* * *

وه‌رگێڕانی ته‌واو

به‌حرکه

۲۰۱۰/۱۰/۲۱

بۆدابهزاندنی چۆرهما کتیب:سەردانی: (مُنْتَدَى إِقْرَأِ الثَّقَافِي)

لتحميل انواع الكتب راجع: (مُنْتَدَى إِقْرَأِ الثَّقَافِي)

پدای داتلود کتایهائی مختلف مراحعه: (منتدی اقرا الثقافی)

www.iqra.ahlamontada.com

www.iqra.ahlamontada.com

للكتب (کوردی ، عربی ، فارسی)

حکایات بغدادیة

للاب انستاس مارى الكرملى

تحقیق الدكتور: داود سلوم

ترجمة: عزیز گهردی

له بلاوگراوه کانی خانەى چاپ و بلاوگر دنه وهى ناوێر ههولیر

ژماره (٧٩)